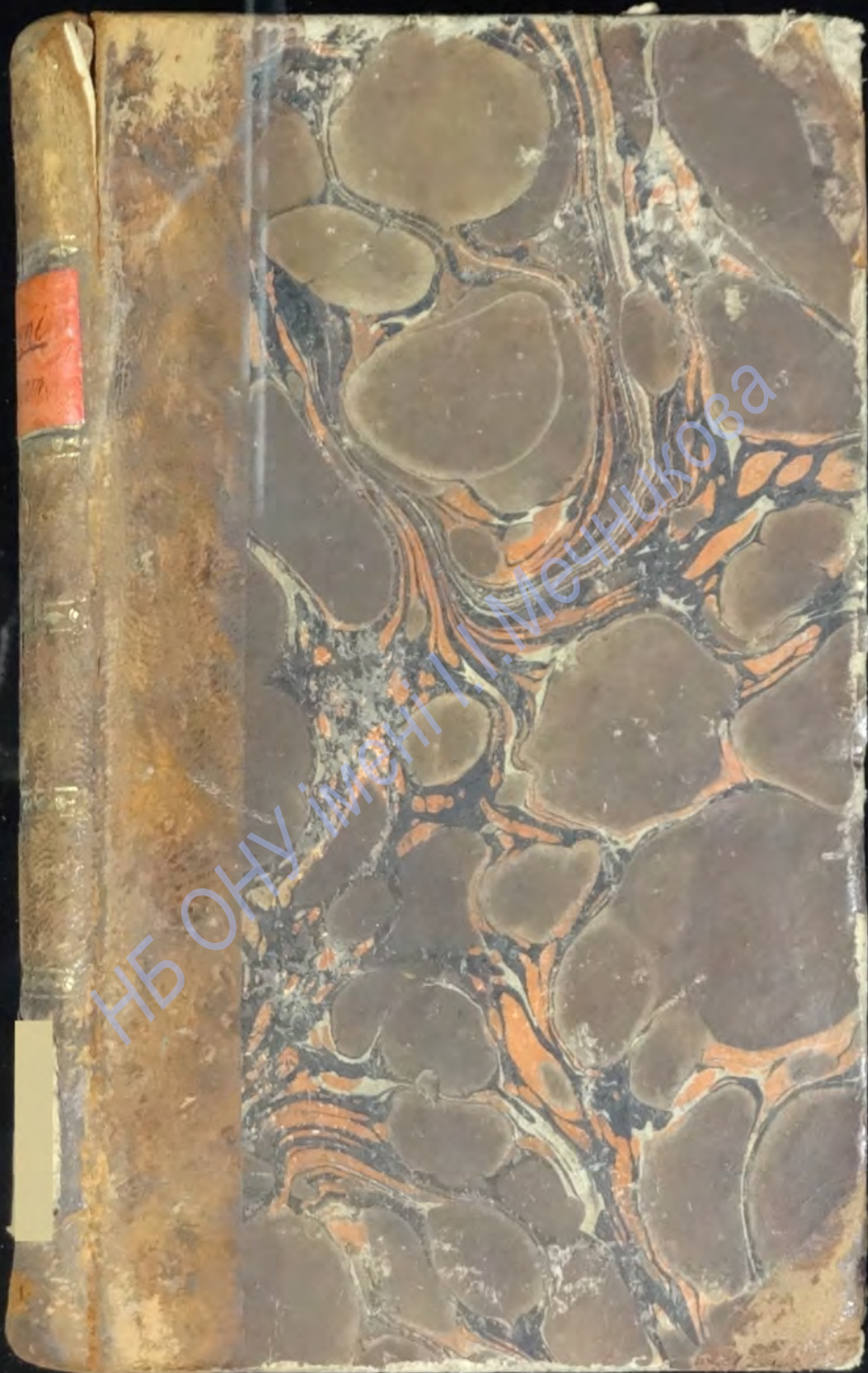

НБ ОНУ имени Мечникова

60 коп.

неи издв. $1\frac{2}{3}$ Thls.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

In Polyacium Obrot. crist. Scip. Guil. Armes.
Blume, Pubert. Gynnas. Lundas. Lund. 1824. 8.
v. Jall. 2. 3. 1825. Herz. Blume will räs wän
frit. o. Polyac. Linfron; or pat daga Hemstern.
et Ruthn. Obrot. in Polyac. h. aa. jadoif inft
jafn bäsönöndu Silfrunthal rjaltu.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

L. Wojewódski, 1871.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ
ΒΙΒΛΟΙ ΟΚΤΩ.

POLYAENI
STRATEGEMATUM
LIBRI OCTO

RECENSUIT
JUSTI VULTEII VERSIONEM LATINAM
EMENDAVIT ET INDICEM GRAECUM
ADJECIT

SAMUEL MURSINNA

852

BEROLINI, 1756.
SUMTIBUS A. HAUDE ET I. C. SPENERI
Bibliop. Reg. et Acad. Scient. priviil.

TYPIS GEORGII LUDOVICI WINTERI.

НБ ОНУ імені М. М. Коцюбинського

к

ILLUSTRISSIMO COMITI
VIRO EXCELLENTISSIMO
GUSTAVO ADOLPHO
A GOTTER

AUGUSTISSIMI

BORUSSORUM REGIS
SUPREMO AULAE MARESCHALDO
ET A SANCTIORIBUS REGNI BELLIQUE
CONSILIIS

DIRECTORII SUMMI ET GENERALIS REDITUM
AC RERUM MILITARUM NEC NON POSSESSIONUM
QUAE IURE DOMINII PRINCIPIS SUNT
PRO-PRAESIDI MERITISSIMO

COLLEGII QUOD CURSUM PUBLICORUM
ET REI VEHICULARIS CURAM GERIT
DIRECTORI SPECTATISSIMO

DIGNISSIMO ACADEMIAE REGIAE SCIENTIARUM MEMBRO
NIGRAE AQUILAE ET ALEXANDRI NIEVSKY
ORDINUM EQUITI

SALUBERRIMIS CONSILIIS PATRIAM IUVANTI
MUSIS DEDITISSIMO ET OPTIMORUM STUDIORUM
SUMMO PROMOTORI

ERUDITORUM FAUTORI EXIMIO

POLYAENUM

SCRIPTOREM REI MILITARIS CLARISSIMUM
OBSERVANTISSIMA MENTE
DICAT

SAMUEL MUR SINNA.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

PRAEFATIO.

Quanta Græcarum litterarum sit præstantia, et quanta adjumenta ad veram eruditionem ab illis sint exspectanda, ignorare nemo potest, qui secum modo reputare velit, omnem doctrinam et scientiam, qua quidem nos utimur, a Græcis maximam partem originem habere, ab illisque ad Romanos et ceteras gentes pervenisse; adeo ut illis accepta referenda sint, quæcunque ad ingenii culturam, ad pacis et belli negotia rite tractanda et ad vitæ rationem bene instituendam pertinent. Protulit hæc gens consumatos et perfectos in omni artium liberalium genere viros, ad quos tanquam ad normam et regulam respiciendum est iis, qui animo ingentem vim promovere et optatam studiorum metam contingere cupiunt. Quod olim Horatius Poësis præcipit et inculcat, id omnibus, qui cum Musis, id est, cum humanitate et litteris habere aliquod commercium volunt, sedulo suadendum et iterata adhortatione injungendum esset:

Vos exemplaria Græca
Nocturna versate manu, versate diurna.

Longior mea foret oratio, si jam id agendum sum-
fissem, ut laudes Græcorum doctrinæ debitas, uti
debet, enarrarem; sed cum præsentis instituti mei
ratio non fert, hæc ulterius persequi, id tantum
moneo: optime mereri librariorum de republica, qui
Græcorum scripta nitide imprimenda curant et
sumptibus non parcunt, ut veterum librorum facul-
tas et copia sit facilius, quo habeat studiosa juven-
tus duces et magistros nullis aliis temere compa-

P R A E F A T I O.

randos, quos consulere et a quibus in utilium rerum cognitione provehenda possit proficere. Quo consilio cum optimos quosque Auctores Latinos Vir Honestus Spenerus jam ex aliquo temporis intervallo elegantioribus typis mandari voluit, secum postea cogitavit, utilissimum fore, si idem in Græcis Auctoribus edendis institutum sequeretur, ideo, ut hujus rei faceret periculum aliquod, me rogavit, ut huic operi manum admoverem. Statim amplexus sum et summopere probavi ejus voluntatem hac ratione juvandi litterarum studia, meque accinxi ad laborem hunc satis gravem et cum multis junctum molestiis, quæ forsitan adhuc majores mihi visæ fuissent, nisi quædam me erexisset spes, fore, ut hac via plures incitarem ad fontes, ex quibus, princeps omnium virtutum, sapientia hauritur, avide quærendos. Ut iis, qui animum ad Græca applicare instituunt, eo magis commodarem, elegi *Polyænum*, Auctorem intellectu facilem et ob magnam rerum varietatem summopere jucundum. Quid in hac editione a me sit præstitum, cum quædam de Polyæno ejusdemque editionibus præmiserim, paucis exponam.

Polyænus gente fuit Macedo et Rhetoricam, quod ex *Suida* discemus, professus est, in foro etiam causas egit, quemadmodum ipse de se scribit. a) *Fabrizius* b) septem alios hujus nominis enumerat, quibus duo adhuc adjungi possunt, quorum alterius in Livio c) alterius in *Ælio Spartiano* d) fit mentio. Vixit temporibus Marci Antonini Philosophi et L. Veri, quibus hæc strategemata paulo post

a) in proem. lib. II. & VIII. b) Bibliothecæ Græcæ Tom. III. p. 482. c) lib. XXIV. c. 22. ex principibus unus, nomine *Polyænus* concionem et liberam et moderatam habuit. d) in vita Hadriani p. m. 70. *Polyænum* et Marcellum ad mortem voluntariam coegit.

P R A E F A T I O.

post victoriam eorum a Parthis deportatam dedicavit. An in juventute fuerit miles et castra sit secutus, id quod *Casaubonus* in præfatione et post eum *Clericus* *e)* existimant, non satis constat; certe ex verbis ejus, quæ in prooemio libri I. occurrunt *f)* id non cogi potest, uti recte judicat acutissimus *Bælius*. *g)* Ex loco prooemii paulo ante citato apparet, jam provectiori ætate fuisse *Polyænum*, cum hæc strategemata in vulgus ederet. Collegit ea, uti ipse fatetur *h)* ex variis Auctoribus, quorum verbis plerumque, quemadmodum ex quibusdam elucet exemplis, usus esse videtur. Memoria nonnunquam lapsus est, quoniam confundit res et personas probe a se distinguendas et errores quosdam in historia committit *i)* quod quidem etiam aliis vel optimæ notæ scriptoribus, licet rarius, contigit. Iniquior igitur est censura *Clerici*, *k)* qui eum plane rudem historiæ Romanæ fuisse judicat. Id jure mirum videri debet, eum *Frontini* libros ejusdem argumenti non in rem suam vertisse, quod an ideo factum sit, quod linguam latinam, uti *Fabricius* vult, minus calluerit, in medio relinquo. Si *Clericum* *l)* audias, multa strategemata, quæ ab ipso referuntur, usu carent et sunt ridicula; si dixisset, quædam a moribus nostris abhorrere nec nostro tempore in bello adhiberi posse, non valde ipsi refragarer. Concedamus eum fabulas nonnullas immiscuisse, nonne

e) Tomo XIX. Bibl. Univerf. p. 457. *f)* p. 4. hujus ed. *g)* in Lexico historico critico ad nomen *Polyæni* *h)* in prooem. lib. 2. *i)* v. c. lib. II. c. 3. 1. *Epaminondæ* tribuit uxorem, qui semper in cœlibatu vixit, lib. V. c. 2. confundit facta utriusque *Dionysii*, lib. VIII. c. 16. 5. dictum ibi relatum est *Scipionis junioris*. ib. c. 23. 1. mortem prædonum, qui *Julium Cæsarem* ceperant, aliter narrat, quam ceteri historici, ut taceam alia. *k)* l. cit. *l)* verba ejus sunt: a la vérité un grand nombre de ces stratagèmes sont ou impraticables ou ridicules.

P R A E F A T I O.

ex fabula etiam, praesertim veteri, utilia discere possumus?

Idem ille Clericus, quamvis tam multa in Polyæno reprehendat, non tamen inficiatur; ejus lectionem antiquitatum studiosis valde fructuosam esse. In Commentariis Academiae bonarum artium, quæ Parisiis floret, *m*) quædam exempla invenies hæc comprobantia. Omnia autem strategemata Polyænus complexus est octo libris, quorum priores sex Græcorum, septimus Barbarorum id est Persarum et aliarum gentium, quæ Asiam incolunt, octavus Romanorum et foeminarum illustrium strategemata continent. Ex fine Proemii libri primi discimus, nougenta strategemata ab ipso fuisse scripta, quorum tantum DCCCXXX supersunt, reliqua vero desiderantur. Neque restant amplius *tactica* ejus, nec quæ de *Thebis* et rebus gestis Imperatorum M. Antonini et L. Veri litteris consignasse dicitur et creditur.

Prima textus Græci hujus auctoris editio debetur curis *If. Casauboni*, qui ex MSc. magno ære comparato eum cum *Iusti Vulteji* latina versione a *Johanne Tornæsio* in quibusdam locis in melius mutata, et cum suis emendationibus ac observationibus sane egregiis, uti a Summo hoc Viro profecta sunt omnia, Lugduni Anno 1589. 12. publici juris fecit. Seculo, et quod excurrit, præterlapso *Pancratius Maasvicius* Rector scholæ Delphensis ope collationum duorum Codicum Manuscriptorum, quorum alter Florentiæ in Bibliotheca Magni Etruriæ Ducis, alter Cantabrigiæ in Bibliotheca Collegii S. S. Trinitatis asservatur, longe præstantiorem Editionem Polyæni paravit eamque in lucem emisit, Lugduni Batavorum, Anno 1690 in 8. In hac editione multæ lacunæ,

m) Memoires de litterature de l'Academie Royale des Inscriptions et belles lettres Tom. IX. & XIII.

P R A E F A T I O.

quibus ante hic auctor deformatus erat, sunt ex-
pletæ, diversa loca, quæ medelam requirebant,
restituta, plures notæ illustrationis causa subjunctæ.
Secutus sum hanc Maasviciï editionem, quia me-
liorem non habemus, cum *Joh. Georgius Gravius*
qui novam adornandam susceperat, morte fuit
impeditus, quo minus propositum suum exseque-
retur. A textu græco, qualis est in illa, ne
latum quidem recessi ungvem, nisi quod mendas
nonnullas, quæ irreperant, correxerim. Ex va-
riantibus lectionibus retinui eas, quæ momenti
quid ad sensum habent et conjecturæ probabili-
ansam possunt dare, nam omnes adscribere pro-
lixum nimis fuisset. Latinam Vultejï versionem,
ubi opus fuit, emendavi, partim alias voces pro-
bioris Latinitatis substituendo, partim ea, quæ
nimis a textu græco dissentiebant, plane mutan-
do, partim tollendo superflua. Lubens tamen
confiteor, multa attentionem meam effugere
potuisse et superesse adhuc, quæ ulteriorem
limam expectent. Qui norunt, quam facilis in
his rebus sit lapsus, veniam mihi dabunt, si quæ
viderint, in quibus offenderim. Notæ ideo ab-
sunt, ne moles libri nimis augetetur et quia iis
facile carebit, qui bono Lexico instructus est et
diligentiam in legendo adhibet. In indicem græ-
cum, quem adjeci, eæ tantum voces sunt collatæ, quæ
vel raro occurrunt, vel ob singularem significationem
sunt notandæ. Operæ pretium fecisse mihi vide-
bor, si labor meus æquis harum rerum judicibus non
displicuerit, quod quidem mihi erit incitamento ad
alios Auctores græcos eodem modo evulgandos.

Ex Polyæni versionibus in linguas hodiernas
factis, sequentes mihi innotuerunt: *germanica*, Po-
lyæns und Sextus Julius Frontins Kriegrænke
der berühmtesten Feldherren und einiger Helden-
nen, jene aus dem griechischen und diese aus
dem

P R A E F A T I O.

dem lateinischen ueberetzt und mit Anmerkungen versehen von M. Joh. Christoph Kind. Leipzig 1750. 8. *Polyænus Gallicus* prodiit Paris. 1651. 8. *nova versio Gallica* est, les Ruses de Guerre de Polyen, traduites du grec en François, avec des notes, par D. J. A. L. R. B. D. L. C. D. S. M. avec les stratagemes de Frontin. a Paris, 1743. 3 Tomes, in 8.

Italica Nicolai Mutoni Venet. 1552. 8. quæ tamen non ad textum græcum, sed ad Latinam Vulteji interpretationem est instituta.

Coronidis loco apponam quæ P. Fermat *n)* attulit ad emendationem nonnullorum locorum Polyæni. Habuit is codicem manuscriptum optimæ notæ auctorum adhuc ineditorum, in quo collectio quædam fuit præceptorum & monitorum militarium sub nomine *παρεκβολῶν*, cuius Autorem putat esse *Heronem*, non illum quidem Alexandrinum, cuius spiralia et alia quædam opuscula exstant, sed alium posterioris ævi. In hoc *παρεκβολῶν* tractatu pleraque Polyæni strategemata suppressio auctoris nomine aliis sæpe verbis referuntur, quandoque et iisdem, unde ampla emergit emendationum et notarum criticarum penus; celebriores aliquot hæ erunt

Lib. I. Cleomenis strat. p. 20. l. 8. post verba *ἐξιόντων ἀντεπεξίσταν* addendum ex MSc. *ἀριστώνων ἡρίσων*, quod consentit cum iis quæ Maasvicius invenit.

Themistoclis strat. p. 40. l. 9. *ὑπόπτως αὐτὰς ἐποίησατο* corrigendum ex MSc. et ejus loco ponendum *ἐλογίσατο*, quam esse veram lectionem innuit sensus. *Correxerit Maasvicius.*

Lib.

n) In Appendice ad Diophantum p. 43. seq.

P R A E F A T I O.

Lib. II. Agefilai strat. p. 75. l. 4. ἐν Κορωνείᾳ Ἀθηναίους ἐνίκησεν, ibi loco vocis Ἀθηναίους reponendum ex MSc. Θηβαίους.

Aliud Agefil. strat. p. 87. l. 16. Videtur interpres loco verbi σπονδῶν, quod est in textu græco, legisse σπόδων, cum vertat cineres (quod autem a nobis non retentum est) sed nihil mutandum ex MSc. evincitur, ubi leguntur hæc verba καὶ ὁρῶντες πρὸς αὐτὸς ποιέμενος.

Clearchi strat. p. 93. l. 13. verba quædam hic supplenda ex MSc. quæ tamen videtur in suo Codice vidisse interpres latinus, sunt autem sequentia καὶ ὅτως ἀνεπαύσαντο ἀναπνέδωντες καὶ ταρασσόμενοι atque ita desierunt exsilire et perturbari. Supplevit hæc Maasvicius.

Lib. IV. Ferdicæ strat. p. 251. l. 12. hic vox Ἰλλυριοὶ mutanda in Ἰλλυριῶν. Hero aliis verbis expressit: ἐπετήδευσεν τοῖσιν, παρεσκεύασεν τινὰ ὡς πρόσφυγα ἐλθόντα ἀπὸ τῶν πολέμων, ὅτι οἱ πολέμιοι ἐβελύσαντο καὶ ἀπεκύρωσαν, ἵνα ὅσους κρατήσῃν αἰχμαλώτους ἀποκτείνωσι MSS. & Cod. Casaub. habent etiam Ἰλλυριῶν.

Alexandri strat. p. 202. l. 1. ἦν δὲ ἡ σάλπιγξ ὑποσημήνη τότε δὴ - - - lacuna sic replenda: τότε μετὰ θυμῷ καὶ ἀνδρείᾳ πολέμοις προσβάλλετε. Supplevit Maasvicius.

Lib. V. Pammenis strat. p. 306. l. 17. Hic addenda ex MSc. post verbum αὐτὸς sequentia, αὐτὸς μὲν καὶ ὁ τότε στρατὸς ἐγίνωσκον τῶν πολέμων τὸ σύνθημα, ἐκείνοις δὲ ἀπορία ἦν ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτὸς γνωρίζειν τὰς ἰδίους ἢ τὰς

P R A E F A T I O.

τὰς πολέμους, τῶν πολέμων τὸ σύνθημα ἀπο-
κρινουμένων.

Pompisci strat. p. 320. l. 15. ἓνα συνεχῶς - -
vox συνεχῶς corrigenda ex MSc. et loco illius
reponendum συνεχῶς quod ex conjectura vide-
rat *Casaubonus*.

Lib. VI. Alexandri Pheræi strat. p. 340. l. 3.
ἐπὶ ἀκατίε legendum esse, ut vult *Casaub.* confir-
mat MSc. ubi legitur διὰ μικρᾶ πλοιαρίε.

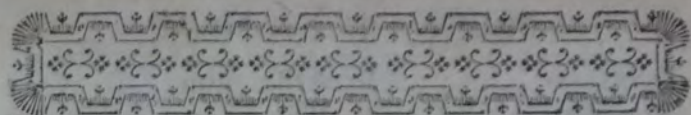
Lib. VII. Cyri strat. p. 382. l. 4. vox παθόν-
τες corrigenda ex MSc. in συμπαθόντες quæ et
restituenda in strateg. Apollodori p. 347. l. 2. no-
ster codex rem sic exprimit οἱ δὲ συμπαθεία
τέτων νικώμενοι κ. τ. λ.

Darii strat. p. 391. l. 11. Σακκῶν ἰζόντων
hic loco vocis ἰζόντων, quæ est corrupta in edi-
tione *Tornælli*, legendum ex MSc. ἀναιρεθέντων.

Autophrad. strat. p. 412. l. 3. μέχρι σαδίων ἑ
reponendum procul dubio ἐπίσημον κόππα
quod significat 90. in MSc. legitur ἐννεήκοντα.

Lib. VIII. Scipion. strat. p. 456. l. 15. ibi vul-
go legitur φυγαγωγοὶ quod interpretes vertit ca-
ptivorum ductores, sed legendum ex MSc. νυμ-
φαγωγοὶ h. e. virginum ductores, quæ correctio
et verissima et elegantissima, ut nullus superfit
dubitandi locus.

Τάδε ἔνεσιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

HAEC INSUNT IN PRIMO LIBRO

P O L Y A E N O
STRATEGEMATUM.

Διόνυσος, στρατηγίματα	γ	Bacchus, strateg.	3
Πᾶν	α	Pan	1
Ἡρακλῆς	ε	Hercules	5
Θησεύς	α	Theseus	1
Δημοφῶν	α	Demophon	1
Κρεσφόντης	α	Cresphontes	1
Κύψελος	α	Cypselus	1
Ἑλνῆς	α	Helnes	1
Τήμενος	α	Temenus	1
Προκλῆς	α	Procles	1
Ἀκῆς	α	Acues	1
Θεσσαλός	α	heffalus	1
Μενέλαος	α	Menelaus	1
Κλεομένης	α	Cleomenes	1
Πολύδωρος	α	Polydorus	1
Λυκῆργος	γ	Lycurgus	3
Τυρταῖος	α	Tyrtæus	1
Κόδρος	α	Codrus	1
Μελανθός	α	Melanthus	1
Σόλων	β	Solon	2
Πεισίστρατος	γ	Pisistratus	3

A

Aristo-

Ἀριστογείτων	α	Aristogiton	1
Πολυκράτης	β	Polycrates	2
Ἰστιάος	α	Istiaeus	1
Πιττακός	α	Pittacus	1
Βίας	α	Bias	1
Γέλων	γ	Gelon	3
Θήρων	β	Theron	2
Ἱέρων	β	Hieron	2
Θεμιστοκλῆς	ζ	Themistocles	7
Ἀριστείδης	α	Aristides	1
Λεωνίδας	γ	Leonidas	3
Λεωτυχίδας	α	Leotychides	1
Κίμων	β	Cimon	2
Μυρωνίδης	β	Myronides	2
Περικλῆς	β	Pericles	2
Κλέων	α	Cleon	1
Βρασίδας	ε	Brasidas	5
Νικίας	δ	Nicias	4
Ἀλκιβιάδης	θ	Alcibiades	9
Ἀρχίδαμος	ι	Archidamus	5
Γυλιππος	β	Gylippus	2
Ἑρμοκράτης	β	Hermocrates	2
Ἐτεόνικος	α	Eteonicus	1
Λύσανδρος	ι	Lyfander	5
Ἄγης	α	Agis	1
Θρασύλλος	β	Thrasyllus	2
Κωνών	ε	Conon	5
Ξενοφών	δ	Xenophon	4

τέλος τῆς πίνακος.

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον πρῶτον.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Τὴν μὲν κατὰ Περσῶν καὶ ² Παρθυσίων νίκην, ἱερῶ-
τατοι βασιλεῖς Ἀντονίῃ καὶ Οὐῆρ, παρὰ τῶν
θεῶν ἔχετε, καὶ παρὰ τῆς ³ ὑμετέρας ἀρετῆς, καὶ παρὰ
τῆς Ῥωμαίων ἀνδρείας, μεθ' ὧν αἰεὶ, καὶ πάλα, καὶ νῦν
εἰώθατε νικᾶν τὰς ὑπάρχοντας πολέμους, καὶ μάχας· ἐγὼ
δὲ Μακεδῶν ἀνὴρ, ἔχων πατριον τὸ κρατὶν Περσῶν πο-
λεμούντων δύνασθαι, ἐκ ⁴ ἀσύμβολος ὑμῖν ἐν τῷ παρόντι
καιρῷ γενέσθαι βέλομαι. ἀλλ' εἰ μὲν ἡμαρξέ μοι τὸ σῶ-
μα;

¹ Cantabr. Στρατηγικῶν. ² Cant. Παρθυσίων. ³ Vulg.
ὑμετέρας. Cant. pro ἀρετῆς, lēgit ἀρχῆς. ⁴ Cant.
ἀσύμβολος.

P O L Y A E N I

S T R A T E G E M A T U M

LIBER PRIMUS.

P R O O E M I U M.

Victoriam a Persis ac Par-
this, sanctissimi impe-
ratores Antonine et Vere,
Dii vobis praestabunt, et ve-
stra virtus, ac Romanorum
fortitudo, cum quibus sem-
per tum praeterita, tum et-
iam praesentia bella, pra-

liaque feliciter confecistis.
Ego vero natione Macedo,
cui genti a maioribus quasi
per manus traditum est, su-
perare Persas belligerando
posse, non prorsus imminis
et inutilis in praesenti tem-
pore vobis esse constitui.

A 2

Quod

μα, καὶ στρατιάτης πρόθυμος ἂν ἐγεγόνη Μακεδονικῇ
 ῥώμῃ χράμενος· ἐπεὶ δέ μοι προήκασαν τὴν ἡλικίαν ὀρε-
 τε, καὶ μὴν ἔδὲ νῦν ἀσφάτευτος παντάπασιν ἀπολειφθήσο-
 μαί· ἀλλὰ τῆς στρατηγικῆς ἐπισήμης ἰφθία ταυτὶ προσ-
 φέρω, ὅσα τῶν πάλας γέγονε στρατηγήματα 5 ὑμῖν τε
 αὐτοῖς πολλὴν ἐμπειρίαν παλαιῶν ἔργων, τοῖς τε ὑφ'
 ὑμῶν ὁ πεμπομένοις πολεμάρχαις, ἢ στρατηγοῖς, ἢ μυρι-
 ἀρχοις, ἢ χιλιάρχοις, ἢ ἑξακοσιάρχοις, ἢ ὅσαι ἄλλαι
 ὀπλιτῶν ἀρχαί, διδασκομένοις ἀρχαίων κατορθωμάτων ἀρε-
 τὰς καὶ τέχνας. ἀνδρεία μὲν γάρ, ὅς τις ἀλλῇ χρησά-
 μενος πολέμιον μαχομένον ἐκράτησεν· ἐμβολία δὲ, ἀμα-
 χεῖ τέχνη καὶ δόλῳ περιγενέσθαι. ὡς ἐστὶ πρώτη δεινῶν
 στρατηγῶν σοφία, κλειστόν τὴν νίκην ἀκινδύνον. ἀρίστον δὲ
 καὶ τὸ 7 ἐν αὐτῇ τῇ παρατάξει μηχανᾶσθαι, ὅπως ἂν
 ἡ γνώμη τὸ κράτειν ἱσχυρῶτο, προλαβῶσα τὸ τέλος
 τῆς μάχης. Δοκεῖ δ' ἐμοὶ γε ταῦτα συμβαλεῖν καὶ
 Ὅμηρος, ὅταν γὰρ πολλακίς αἰδῇ, - ἢ δόλῳ ἢ βίῃφι,
 ἄλλως

5 Casaub. supplet παρέχοντα. 6 Vulg. πεπονημένοις et ad
 marginem πεπονημένοις. 7 Vulg. ἐν αὐτῇ τῇ πράξει.

Quod si mihi corpus vige-
 ret, militem etiam me ala-
 crem et obedientem præbe-
 rem, et Macedonico robore
 uteretur: postquam vero me
 jam ætate confectum esse
 cernitis, tamen non com-
 mittam, ut expertus omnino
 militiæ relinquer. Sed hæc
 subsidia rei militaris adfero,
 quibus Strategematis vete-
 res usi sunt, quæ copiosam
 scientiam rerum præcis tem-
 poribus gestarum, tum vo-
 bis ipsis suppeditent, tum
 etiam missis per vos belli
 principibus seu ducibus, seu
 myriarchis, seu tribunis,
 seu præfectis sex centuria-
 rum, seu quæcumque alia

sunt officia bellica, cum per-
 spicient veterum consilio-
 rum et eventuum virtutes
 atque artes. Fortitudo
 enim est, si quis robore pu-
 gnantes hostes devincit:
 consilium vero, extra præ-
 lium arte atque dolo victo-
 riam adipisci. Prima enim
 est egregiorum ducum sa-
 pientia, victoriam sine pe-
 riculo comparare. Opti-
 mum vero est, etiam in ipsa
 acie quiddam machinari, ut
 consilio præveniente finem
 prælii, victoria paretur. Id
 mihi etiam Homerus consu-
 lere videtur: Cum enim
 sæpenumero dicat, *sen dolo*,
sen vi, nihil aliud præcipit,
 quam

ἄλλως ἢ παραγγέλλει, ἢ τέχναις καὶ στρατηγήμασι χρῆ-
σασθαι κατὰ τῶν πολεμίων, εἰ δὲ μείον ἐν τέτοις ἔχοις,
τηνικαδὲ τῇ βίᾳ τῶν σωμάτων ἀποκινδυνεύειον.

Πρῶτος μὲν τοίνυν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἀπάτη καὶ δόλῳ
χρῆσασθαι λέγεται Σίσυφος ὁ Αἰόλῃ μαρτυρεῖ καὶ Ὁ
μηρος.

8 Ἐνθαδὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιος γίνετ' ἀνδρῶν.
Δεύτερος δὲ τὸ ἀπατηλὸν ἐζήλωσεν Αὐτόλυκος ὁ Ἑρμῇ,
κλέπτων καὶ τῷτο πάλιν αὖ μαρτυρεῖ Ὀμηρος.

9 Παρησιόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτολυκὸν τε καὶ ὕιας
Μητρὸς εἴης πατέρ' ἐσθλόν, ὅς ἀνθρώπους ἐκέκασο
Κλεπτοσύνη θ' ὄρεκ' αὖτε θεός ὃ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας.

Ἐγὼ δὲ καὶ Πρωτέα τὸν μεταβαλλόμενον εἰς παντο-
δαπὰ ζῶα καὶ δένδρα, ἡγάμαζ' ὥα μὲν καὶ δένδρα ἔκ
ἂν ποτε γινέσθαι τὰς μεταβολὰς δὲ αὐτῶν τῶν τεχνα-
σμάτων ἐμυθοποίησεν Ὀμηρος, ¹⁰ ὡς δεινὸν κρατεῖν ἀπά-
την, ὣν ὦν βέλοιοτο τὸν γε μὴν Ὀδυσσεῖα ἴσμεν καὶ ἀλα-
ζονευόμενον τῇ σοφίᾳ τῷ δόλῳ.

11 Εἶρε

8 Iliad. 2. v. 153. 9 Odyss. T. v. 394. seq. 10 δεινὸν sc.
όντος conject. Casaub.

quam aribus et strategema-
tis adversus hostes uten-
dum: sin his inferior sis,
tum vero corporum vi ac
robore periclitandum esse.

Primus quidem inter
Græcos fallaciis ac dolo
usus esse dicitur Sisyphus,
Aeoli filius. Testis est Ho-
merus:

Ibi erat Sisyphus, qui ver-
sutissimus fuit mortalium.

Secundus vero decipiendi
studium securus est Autoly-
cus Mercurii filius, in furtis.
Et id quoque testatum facit
Homerus:

Quum venisset ad Parnasum
ad Autolicum et filios,
Matris suæ patrem bonum,
qui homines superabat

Frandeque et jurejurando:
idque ei deus dederat Mer-
curius.

Ego verò etiam Proteum in
omnis generis animalia atque
arbores mutari solitum, opi-
nor animalia ac arbores nun-
quam evasisse: sed ejus fal-
laciæ commutationes in
fabulam redegit Homerus,
quod dolis potuerit supera-
re, quemcumque vellet.
Ulysssem vero etiam gloriari
doli sollertia scimus.

II Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 Ἀνθρώποισι μέλῳ, καὶ μευ κλέος ἔβρανόν ἱκεῖ.
 Οἱ δ' ἤρωες καὶ τὴν νίκην αὐτῶν ἀνῆψαν,
 Σῇ δ' ἦλῳ βελῇ Πριάμης πόλις εὐρυάγυια.
 Καὶ ἀλλὰ χεῖ ἀλλοὶ πάλιν αὖ μαρτυρεῖσιν, ἀλῶναί τὸ Ἴλιον
 Ὀδυσσέως

Βελῇ καὶ μύθοις καὶ 12 ἡπεροπήϊδι τέχνη.
 τὰ γε μὴν στρατηγήματα, οἷς κατὰ τῶν πολεμίων ἐχρή-
 σατο, πολλάκις ἄδει Ὀμηρος.

13 Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσοις.
 αὐτομολῆσαι δὴ ὡς τοὺς πολεμίους ὑπεκρίνατο καὶ τὸν
 ἵππον δὲ τὸν δαράτεον, 14 τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθή-
 νῃ, καὶ τῷτο στρατήγημα Ὀδυσσέως ἦν. ὁρῶν δ' ἄν τις
 καλοῖ καὶ τὸν ἔτιν, καὶ τὸν αἶνον, καὶ τὸν δαλόν, καὶ
 τὸν κριόν, στρατηγήματα κατὰ τῷ Κύκλωπος καὶ
 κηρὸς δὲ τοῖς ὡπὶ τῶν ἐταίρων ἐναλειφόμενος, καὶ αὐτὸς
 ἑρδὸς ἐν ἰσοπέδῃ δεσμευόμενος καὶ ταῦτα ἐκείνος ἐστρα-
 τήγει κατὰ τῆς ἀλεθρείας μεσικῆς· τί δ' ἄν φαίης τὴν
 πῆραν τῷ πλοχῷ; καὶ ὅσα πρὸς Εὐμαῖον, ἢ πρὸς τὴν
 Πηνελόπην ἐπλάττετο.

15 Ἴσκε

II Odyss. I. v. 19. 20. 12 ὑπεροπήϊδι Vulg. 13. Odyss.
 Δ. v. 244. 14 Odyss. Θ. v. 493.

Sum Ulysses Laërtiades, qui
 propter omne genus dolorum
 Hominiibus innotui: et mea
 gloria ad cælum pervenit.

Heroës etiam victoriam ei
 acceptam retulerunt,

Tuo consilio capta est ampla
 Priami urbs.

Et alibi rursus alii testan-
 tur, Ulyssis consilio et indu-
 sricia atque arte fallaci ca-
 ptum esse Ilium. Strategie-
 mata vero, quæ usurpavit
 adversus hostes, persæpe can-
 nit Homerus:

Seipsum plagis indecoris
 ubi affecisset:

transfugisse ad hostes finxit.
 Equus etiam ligneus, quem
 Epeus fabricatus est cum
 Pallade, fuit Ulyssis strate-
 gema. Recte etiam Nemo,
 et vinum, torrisque et aries,
 strategemata possunt appel-
 lari, contra Cyclopem adhi-
 bita. Atque etiam cera so-
 ciorum auribus inuncta, et
 ipse rectus ad malum alliga-
 tus: nam et hæc excogita-
 bat contra perniciosam Mu-
 sicam. Quid vero de pera
 mendici dicas, et quæcun-
 que apud Eumæum, aut Pe-
 nelopem finxit?

Fin-

15 Ἰσχε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

Καὶ μέντοι καὶ Ἰρῶ παλαιῶσα, καὶ ἐκ τῆ κακῆς μεταβῆ-
ναι τὰ ὅπλα τῶν μυρακίων μεθύοντο, ἀπὸ τε τῶν θυ-
ρῶν τὸ τόξον ἐνέειναι· ἀρ' ἔχει πάντα ταῦτα ἢ κατὰ
πολεμίων στρατηγήματα; ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἢ ὅσα τοι-
αῦτα, διδάσκων Ὀμηρος ἀρκέει. Οἷοι δὲ κακῆς στρα-
τήγημα Ὀδυσσεύς οἱ τραγῳδοὶ ἀδῶσι. Παλαμῶδην ἐνίκη-
σεν Ὀδυσσεύς ἐν δικαστηρίῳ τῶν Ἀχαιῶν, ὑποβαλὼν αὐ-
τῇ τῇ σκηνῇ βαρβαρικὸν χρυσίον καὶ ὁ σοφώτατος τῶν
Ἑλλήνων ἐκεῖνος ἦλθε προδοσίας, δόλῳ καὶ στρατηγήματι.
ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν τραγῳδῶν ἱκανῇ διδάσκειν ἡ σκηνή.
ὅσα δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἰσορίας ἔργα στρατηγίας ἔχοντα κα-
τὰ πολεμίων, ἢ κατὰ ἐχθρῶν ¹⁶ συνελεξάμεν, καὶ δὴ
τέτταν μεμνήσομαι, σύντομοι τὴν ¹⁷ παρ' ἑκάστῃ μνήμην
ποιῶμενος. ἔσι δὲ πᾶσα σύνταξις, βιβλία ὅτιν, στρατη-
γημάτων ἐννακοσίων, ¹⁸ ἔχοντα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆ
Διονύσου.

Τέλος τῆ Προομιᾶς.

ΚΕΦ. Α.

15 Odyss. T. v 203. ¹⁶ συνελεξάμεν Vulg. ¹⁷ παρ'
ἑκάστων Vulg. ¹⁸ legerem potius ἔχουσα, ut referatur
ad σύνταξις, et pro βιβλία, βιβλίων.

*Fingebat falsa multa, veris
similia.*

Et quid dicam luctatum
esse cum Iro, et arma juve-
nibus ebriis e fumo sepo-
fuisse, atque e janua inten-
disse jaculum? An non hæc
omnia fuerunt adversus ho-
stes strategemata? Sed hæc,
et quæ sunt hujus generis,
docens Homerus sufficiat.
Quale vero etiam illud
Ulyssis strategema descri-
bunt Tragici? Palamedem
Ulysses in judicio Græco-

rum vicit, subjecto in ejus
tabernaculo auro barbarico:
et sapientissimus ille Græco-
rum prodicionis damnatus
est per dolum ac strategema.
Sed hæc fati docet
Tragicorum scena. Quas
vero ex historia res militari
peritia contra hostes aut ini-
micos gestas collegi, eas re-
censebo, brevem uniuscu-
jusque mentionem faciens.
Totum vero opus continet
octo libros, strategemata
nongenta, initium ducens a
Baccho.

Κ Ε Φ. Α.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Διονύσος ἐπ' Ἰνδῆς ἐλαύνων, ἵνα δέχοιντο αἱ πόλεις αὐτὸν, ὅπλοις μὲν φανεροῖς τὴν στρατιάν ἔχ' ὥπλισεν· ἐσθῆσι δὲ λεπταῖς καὶ νεβρίσι δόρατα ἦν κισσῷ πεπυκασμένα· ὁ θυρὸς εἶχεν αἰχμήν. κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις, οἷς ἐσήμαινεν ἀντὶ σάλπιγγος, ¹ καὶ οἶνα τὰς πολεμίους αἰάνων εἰς ὄρχησιν ἔτρεπεν. καὶ ὅσα δὲ ἄλλα Βακχικὰ ὄργια. Πάντα δὲ ἦν Διονύσου στρατηγήματα, οἷς Ἰνδῆς καὶ τὴν ἄλλην Ἀσίαν ² ἐδδλάσατο.

β' Διονύσος ἐν Ἰνδικῇ τῆς στρατίας ἐ Φερῶντος τὸ φλογῶδες τῆ αἰέρος, κατέλαβε τὸ Τρικόρυφον ὄρος τῆς Ἰνδικῆς. τῶν δὲ κορυφῶν, ἡ μὲν κληίζεται Κορασιβίη, ἡ δὲ Κονδάσκη, τὴν δὲ τρίτην αὐτὸς ἐκάλεσε Μηρόν. τῆς δὲ αὐτῆς γενέσεως ὑπομνήματα ἐνταῦθα, πηγὰς πολλάς, ἡδεῖα, πυκνά, θῆρα περιστά, ὁπῶρα ἀφθονοί, χίονες ἀναψύχουσαι· ἐν τῆτοις ἡ στρατιὰ διατωμένη τοῖς ἐν τῇ πεδίῳ βαρυβάτοις ἐξαίφνης ἐπεφαίνετο, καὶ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν

¹ καὶ οἶνα τ. π. γένων. η. c. ² Flor. ἐχειρώσατο.

C A P. I.

B A C C H U S.

Bacchus cum adversus Indos expeditionem faceret, ut eum civitates reciperent, perspicuis ac manifestis armis exercitum non armavit: sed vestimentis exilibus, et pellibus cervinis: hastas autem hedera cinxit, cuspidem habebat thyrsus. Cymbalis et tympanis, pro tuba signum dabat. Et hostes vino inebrians, ad saltationem impulit. Et quaecumque alia sunt Orgia Bacchi, omnia fuerunt ipsius straregemata, quibus Indos, et reliquam Asiam in suam potestatem redegit.

² Bacchus in India cum exercitus aestum aëris tolerare non posset, occupavit Tricoryphum Indiae montem, sic appellatum a tribus cacuminibus, quorum unum vocatur Corasibis, alterum Condasce, tertio ipse nomen imposuit Merum. In eo loco monumenta sunt natiuitatis ejus, multi suavissimi et crebri fontes, ferarum abundans copia, fructuum ubertas, nives frigidissimæ. In his commorans exercitus, Barbaris in planitie versantibus repente apparuit, et e sublimibus ac præcipitiis locis

λῶν καὶ ὑπερβερίων ἀκοντίζοντες τῆς πολεμικῆς ραδίως ἐτρέποντο.

γ' Διόνυσος, Ἰνδοὺς ἐλὼν, αὐτὰς τε Ἰνδοὺς καὶ Ἀμαζόνας ἄγων συμμάχους εἰς τὴν 3 Βακτρίαν ἐπέβαλεν. ὀρίζε δὲ τὴν Βακτρίαν ποταμὸς Σαράγγης· οἱ Βάκτριοι τὰ ὄρη κατέλαβον τὰ ὑπὲρ τὸν ποταμὸν. ὡς Διόνυσος διαβαίνοντι ἄνωθεν ἐπιδησόμενοι. ὁ δὲ στρατοπεδεύσας παρὰ τὸν ποταμὸν, τὰς Ἀμαζόνας καὶ τὰς Βάκχας διαβαίνειν ἐτάξεν, ἵνα οἱ Βάκτριοι καταφρονήσαντες γυναικῶν κατέλθοιεν ἀπὸ τῶν ὄρων. αἱ μὲν δὲ διέβαινον, οἱ δὲ κατέβαινον, καὶ τῷ ρέματι ἐπιβαίνοντες ἀνακόπτεν αὐτὰς ἐπειράτο. αἱ δὲ ἀνεχώρην ἐπὶ πόδα. Βάκτριοι μέχρι τῆς ὁδοῦ ἐδίωκον. τότε Διόνυσος μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐκβαλθεὶς, πεπεδημένους τῷ ρέματι τῆς Βακτρίας κτείνας, διεβη τὸν ποταμὸν ἀκινδύνως.

Κ Ε Φ. Β.

Π Α Ν.

Διόνυσος στρατηγὸς ἦν ὁ Πᾶν ὄτος πρῶτος τάξιν ἔυρεν, ὠνόμασε Φάλαγγα, κτείνας ἐτάξε δεξιὸν καὶ λαίον. ταύτη

3 *Vulg.* Βακτρίαν.

locis tela mittens, nullo negotio in fugam hostes vertit.

3 Bacchus subactis Indis, ipsos Indos et Amazonas in agmine auxilia ducens, impressionem in Bactrianorum terram fecit. Terminat autem Bactrianam terram fluvius Saranges. Bactri montes supra flumen positos occupabant, ut in Bacchum, flumen trajicientem, desuper impetum facerent. At ille,

positis ad fluvium castris, Amazonas et Bacchas transire iussit, ut Bactri contemptis mulieribus, e montibus descenderent. atque his trajicientibus illi descendeant, et appropinquantes flumini prohibere eas conabantur. Tum Bacchus suis auxilio veniens cum viris, impeditos flumine Bactros occidit, et sine periculo trajecit.

С Α Ρ. II.

Ρ Α Ν.

Bacchi dux fuit Pan. Is primus invenit aciem, pha-

langem nominavit, cornu instituit dextrum et sinistrum.

Α 5

ταύτη τοι ἄρα κεραιφόρον τὸν Πᾶνα δημιουργῶσιν. ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος ἔστος πολεμίοις φόβον ἐνέβαλε σοφία καὶ τέχνη. 4 ἦν γὰρ Διόνυσος ἐν κοίλῃ νάπῃ, ἠγγείλαν οὐ σκοποὶ μευρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπέκεινα στρατοπεδεύειν ἴδουσιν ὁ Διόνυσος· ἔ μὲν ὅ γε Πᾶν· ἀλλὰ ἐσήμεινε νύκτωρ Διονυσιακῇ στρατίᾳ ἀλαλάξαι μέγιστον. οἱ μὲν ἠλάλαξαν. ἀντήχησαν δὲ αἱ πέτραι, καὶ τὸ κοῖλον τῆς νάπης ἦχον πολλῶ μείζονος δυνάμεως τοῖς πολεμίοις ἐνεποίησεν. οἱ μὲν δὴ φόβῳ πληγέντες ἔφευγον. τῷ δὲ Πανὸς τὸ στρατήγημα τιμῶντες, τὴν Ἠχώ τῷ Πανὶ φίλῃν ἄδουσαν, καὶ τὰς κενὰς καὶ νυκτερινὰς τῶν στρατευμάτων φόβος Πανὶ κληίζομεν.

Κ Ε Φ. Γ.

Η Ρ Α Κ Λ Η Σ.

Ἡρακλῆς ἐξελεῖν βελοχεύς τῷ Πηλῖ τὸ Κενταύρων γένος, ἔ μὲν αὐτὸς ἄρξαι μάχης, ἀλλ' ἐκείνης ἐκκαλέσασθαι

4 ἐπεὶ, deletō commate post νάπη, aut διόνυσος mutandum in διόνυτος. conj. Caf. Forſitan omiſſa eſt vox στρατιά.

ſtrum. Hac de cauſa ferentem cornua, Pana finiunt. Sed primus etiam hic metum hoſtibus per ſolertiam et artem attulit. Cum Baccho in concavo ſaltu nuntiaſſent ſpeculatores, infinitas hoſtium copias in ulteriori parte caſtra metari, metus Bacchum inceſſit, non vero Pana: ſed noctu Bacchico exercitui ſignum dedit, ut maximum et inconditum clamorem

tolleret. His vero clamantibus, petræ ſonum exceptum referebant, et cavitæ ſaltus, ac ſi longe plures copię adeſſent, fremitum exercitus hoſtibus reddebat. Quare metu perterriti, ſe in fugam conjecerunt. Hoc vero Panos ſtrategema celebrantes, Echo Pani amicam eſſe canimus: atque vanos nocturnosque terrores exercituum Pani tribuimus.

C A P. III.

H E R C L E S.

Hercules cum e Pelio ſcindere ſtaruiſſet, ſic ut tamen ipſe non prior inciperet

λίανδρην, κατήγετο παρὰ Φόλην. οἶνῳ δὲ ἀντισμῖν
πίθον ἀνοίξας, αὐτὸς τε καὶ ὅσοι ἄμφ' αὐτὸν ἤρυσαν-
το. ἥστυοντο οἱ γείτονες Κένταυροι. καὶ συνδραμόντες
ἐπὶ τὸ ἀντρον τῇ Φόλῃ τὸν οἶνον ἤρπαζον. Ἡρακλῆς
δ' ὡς ἀδίκῃ ὁρῶντας ἀμυνόμενος τὰς ἐπιελτόντας ἀπέκτεινε
Κενταύρους.

β' Ἡρακλῆς τὴν ἀλκὴν τῇ Ἐρυμανθίῃ συὸς φοβηθεὶς,
δόλῳ τὸν Σῆρα εἶλεν. ὁ μὲν ὑπὸ τῇ Φάραγγι ἐυνάζετο,
μεσθ' δὲ χίονος ποικῆς ἦν ἡ Φάραγξ. ὁ δὲ λίθος ποικίλος
ἀνωθεν ἐπέβαλεν. ὡς τε ἀγριανθεὶς ὁ συς, ἐξάλλεται καὶ
θυμῷ φερόμενος τῇ χίονι ἐμπεσὼν, καταδύομένους τε καὶ
περιπταίων ἀλίσκεται.

γ' Ἡρακλῆς πλεύσας ἐπὶ Τροίαν. αὐτὸς μὲν ἀπέβη πε-
ζομαχήσων, τοῖς δὲ κυβερνήταις προσέταξε τὰς ναῦς ἀνα-
καχεῖν. οἱ μὲν ἦν πεζοὶ Τρῶες ἡττῶντο. οἱ δὲ ἱππεῖς
ἐπὶ τὰς ναῦς ἔδραμον. ἔ μὴν αἰετοὶ τὰ σκάφη σαλεύοντα
ἀπὸ θαλάσσης. Ἡρακλῆς δὲ διώξας ἔκτεινε πάντας παρὰ
τὴν ἡϊόνα, φεύγειν ἔκ ἔχοντας διὰ θαλάττης.

δ' Ἡρα-

ret pugnam, sed illi se pro-
vocarent, diversatus est apud
Pholum : aperiensque ca-
dum vini odorati, inde ipse
cum suis hausit. Id sentien-
tes Centauri vicini, concur-
sum ad Pholi antrum fece-
runt, vinumque rapuerunt.
Ibi tum Hercules, quasi in-
juriam inferentes propulsatu-
rus, invadentes Centauros
aggressus morte affecit.

2 Hercules robur Ery-
manthii suis metuens, dolo
belluam cepit. Cum enim
hic in valle cubaret (erat
autem vallis plena nivium)
ille multos lapides desuper
iniciebat. itaque sus irrita-

tus exiliit, et furore præ-
ceps actus, in nivem inci-
dit, ac submersus, impin-
gensque capiebarur.

3 Hercules navi vectus ad
Trojam, ipse quidem exscen-
dit, ut in terra pugnam face-
ret : gubernatoribus vero
mandavit, ut naves in altum
deducerent. Peditibus igitur
Trojanis prælio superatis,
equites ad naves cursum in-
citarunt, non tamen capere
navigia alto mari fluctuan-
tia potuerunt. Eos Hercu-
les infecutus ad unum
omnes trucidavit in litore,
cum fugiendi per mare non
esset potestas.

4 Her-

δ' Ἡρακλῆς ἐν Ἰνδικῇ θυγατέρα ἐποίησατο, ἣν ἐκάλεσε
5 Πανδαίην. ταύτῃ νύμφας μοῖραν τῆς Ἰνδικῆς πρὸς με-
σημβρίαν καθήκουσιν εἰς θάλασσαν, διένειμε τὰς ἀρχο-
μενὰς εἰς κάμας τ' ἔ, προτάζας κατ' ἐκάστην ἡμέραν,
μία νύμφην ἀναφέρειν τὸν βασιλεῖον φόρον, ἵνα τὰς μὴ
διδόντας ἔχοι συμμάχους ἢ βασιλεύουσα, κατανοῶσα αἰεὶ
τὰς δῆνα ὀφείλοντας.

ε' Ἡρακλῆς Μινύαις πολεμῶν ἦσαν δὲ ἵππομαχεῖν ἐν
τῷ πεδίῳ οἱ Μινύαι δεινοί μάχην συνάψαι μὴ θάρρῶν,
ποταμὸν ἐπαῖκον. ἦν δὲ ὁ ποταμὸς Κηφιστὸς ὀρεῖζων
ὄρη δύο, Παρνασσὸν, καὶ Ἡδύλιον. τέμνον δὲ μέσῃ τὴν
Βοιωτίαν, πρὶν ἐκβάλλειν εἰς θάλασσαν, ἐκπίπτων μεγάλῳ
χάσματι, ἀφανὴς γίνεταί. τῷτο δὲ τὸ χάσμα ὁ Ἡρακλῆς
πέτρῳις μεγάλῳι περιτειχίσας ἀποτρέφει τὸν ποταμὸν εἰς
τὸ πεδίον, ἔνθα Μινύαι καθιπτάζοντο. καὶ δὴ τῷ πεδίῳ
λιμνάζαντος τοῖς Μινύαις ἦν ἀχρεῖον τὸ ἵππικόν. Ἡρακλῆς
κρατήσας ἀποτειχίζει τὸ χάσμα, καὶ ὁ Κηφιστὸς ἐπὶ τὴν
ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπανέρχεται.

ΚΕΦ. Δ.

5 Πανδαίην Vulg. et Mss.

4 Hercules in India filiam
procreavit, cui nomen indi-
dit Pandæa. Eam donavit
ea parte Indiæ, quæ ad me-
ridiem vergens ad mare per-
tinet, subiectosque illi di-
stribuit in trecentos sexagin-
ta quinque pagos, quotidie
uni duntaxat pago regium
tributum solvendum impe-
rans: ut, qui tum non pen-
derent, adiutores regina ha-
beret, semper observans,
qui adhuc pendere deberent
tributum.

5 Hercules bellum adver-
sus Minyas gerens (erant
autem Minyæ ad equestres
pugnas in planitie obeundas

exercitatissimi:) conferere
manus non audens, fluvium
inmisit. is fluvius erat Ce-
phissus, qui duos montes
Parnassum et Hedylium in-
terfluit: Bœotiam vero me-
diam dividens, antequam se
in mare exoneret, in vastum
hiatum excurrere evanescit.
Eum hiatum Hercules ma-
gnis lapidibus obstruens,
flumen in campum avertit,
ubi Minyæ equitabant. Ve-
rum stagnante campo, Mi-
nyis inutilis erat equitatus.
Hercules parva victoria rur-
sus aperit hiatum, et Ce-
phissus ad pristinam viam
revertitur.

CAP. IV.

Κ Ε Φ. Δ.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

Θησεύς ἐν ταῖς μάχαις ὅ τ' ἀ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς ἀπικείρατο, τῶν τειχῶν τὴν ἀντίληψιν ἀφαιρέμενος. μετὰ Θησέα, ὅσοι Ἑλλήνες ἕτως ἐκείροντο. ἡ κερὰ, Θησέως ἐκλήριζετο. ζήλοισι τὴν κερὰν μάλιστα δὲ Ἑλλήνων Ἀβαντες. μαρτυρεῖ ἄδων Ὀμηρος,

7 Ἀβαντες ὅπισθεν κομῶντες.

Κ Ε Φ. Ε.

Δ Η Μ Ο Φ Ω Ν.

Δημοφῶν παρὰ Διομήδους τὸ Παλλὰδιον παρακαταθήκην λαβὼν ἐφύλαττεν Ἀγαμέμνονος ἀπαυγῆτος, τὸ μὲν ἀληθινὸν ἔδωκεν ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ, καλεμένῳ Βαζύγῃ, κομίζειν Ἀθήναζε. ἴσον δὲ καὶ ὅμοιον ἄλλο κατασκευάσας εἶχεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἀγαμέμνονος δὲ σὺν πολλῇ χειρὶ ἐπελθόντος, ἀπεμάχετο ἐπὶ μακρὸν; δόξαν ἐμποίων ὥς ὑπὲρ

6 τὰ πρῶτα Vulg. 7 Βουαντία v. 49.

C A P. I V.

T H E S E U S.

Theseus in pugnis anteriores capitis crines abraderе solebat, eo fine, ne quis se apprehendere ac tenere posset. Post Theseum ab omnibus Græcis ea radendi consuetudo servata est, quam rasuram Theseidem appellabant. Amant hanc rasuram præ cæteris Græcis Abantes. Quod etiam Homerus testatur canens:

Abantes a tergo comati.

C A P. V.

D E M O P H O N.

Demophon ab Atheniensibus acceptum depositi loco Palladium custodiebat. Agamemnone repetente, verum quidem tradidit civi cuidam Atheniensi, nomine Buziga, Athenas deportandum. At æquale et simile aliud factum in tabernaculo habuit. Agamemnoni verò cum magna manu adventanti diu repugnabat, ut omnino

οπι-

ὑπὲρ τῆ ἀληθείᾳ προκινδυνεύοι. πολλὰν δὲ γενομένην τραυματίαν, οἱ μὲν ἀμφὶ Δημοφῶντα, ὑπέστησαν. Ἀγαμέμνων δὲ λαβὼν τὸ παρὰ πεποιημένον Παλλάδιον, ἐξαπατήσας ὤχετο.

Κ Ε Φ. ΣΤ.

Κ Ρ Ε Σ Φ Ο Ν Τ Η Σ.

Κρεσφόντης, καὶ Τήμενος, καὶ οἱ Ἀριστοδήμης παῖδες, τὴν Πελοπόννησον ἐνέμοντο. ἔδοξε τριχῇ νέμειν τὴν χῶραν, Σπάρτην, Ἄργος, Μεσσηνίην. Κρεσφόντης βεβλημένος τῆς Μεσσηνίας ὡς ἀρίστης κρατήσας, γινώμενην ἀγορεύει λαχὼν ὁ πρῶτος καὶ ὁ δευτέρος εἰλόσθαι Σπάρτην, ἢ Ἄργος· Μεσσηνίᾳ δ' ἔσω τὴν τρίτην ἐπέσθαισαν, καὶ τὰς κληῖδας κατήκαν. οἱ μὲν ἐκ λίθου λευκοῦ, εἰς κάλπιν ὕδαρ ἔχουσιν. Κρεσφόντης δὲ βῶλον λευκοῦ, ὁμοίως λίθου. ἡ μὲν δὲ βῶλος αὐτίκα ἐθήκετο. οἱ δὲ τῆς λίθου κληῖροι προσελθόντες, ἔδωκαν Ἄργος Τημένῳ, Σπάρτην τοῖς Ἀριστοδήμης παῖσι. Κρεσφόντης Μεσσηνίην τέχνη λαβὼν, τύχῃ λαβὼν ἔδοξεν.

ΚΕΦ. Ζ.

opinionem hostibus faceret, tis milites cesserunt. Agase pro vero pugnare. Multis autem vulneratis, Demophon-

rapuit, et deceptus abscessit.

C A P. VI.

C R E S P H O N T E S.

Cresphontes et Temenus, atque Aristodemi filii cum Peloponnesum partiti-
rentur, visum est in tres partes regionem distribuere, in Spartam, Argos, Messeniam. Cresphontes Messeniam obtinere cupiens, sententiam pronuntiat: Cui prima fors ceciderit, et cui secunda, Spartam accipiat, aut Argos: Messena tertii esto. Paruerunt, ac sortes

demiserunt. Illi quidem calculum album in urnam plenam aqua, Cresphontes vero glebam albam similem lapidi. Gleba igitur statim liquefiebat. Lapideæ vero sortes prodeuntes, dederunt Argos Temeno, Spartam Aristodemi filiis. Cresphontes dolo Messeniam accipiens, per fortunam accepisse visus est.

CAP. VII.

Κ Ε Φ. Ζ.

Κ Τ Ψ Ε Λ Ο Σ.

8 Κύψελος Ἀρκαδίας ἤρχεν. Ἡρακλείδῃ στρατεύουσιν ἐπ' Ἀρκαδας. χρησμός ἦν, 9 ξένια παρ' Ἀρκαδῶν εἰ λάβοιεν, σπένδουσθαι. Κύψελος ἄρα δέρας προσέταξε τοῖς γεωργοῖς τὴν ὁπώραν ἀφελόντας, καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν τιθέντας ἀναχωρεῖν. οἱ στρατιῶται τῶν Ἡρακλειδῶν ἄσμενοι ταῖς ὁπώραις ἐχρήσαντο. Κύψελος ἀπαντήσας 10 ἐπὶ ξένια τὰς Ἡρακλείδας ἐκάλει τῶν δὲ, μνήμη τε μαντείᾳ, τὴν τιμὴν ἀπαυθεμένων καὶ μὴν, ἔφη, φθάνουσα ὑμῶν ἡ στρατία, ξένια παρ' ἡμῶν τὴν ὁπώραν ἔσχεν. ὅτως ἄρα Ἡρακλείδῃ τῇ τε Κυψέλῃ σοφία, πρὸς Ἀρκαδας ἐσπέισαντο.

Κ Ε Φ. Η.

Α Λ Ν Η Σ.

11 Ἀλῆς βασιλεὺς Ἀρκαδῶν, Τεγεῶν περσέντων Λακεδαιμονίων, ὅσοι μὲν ἐν ἀκμῇ κατὰ κορυφῆς ἐπεμψεν τῶν

8 Κύψελος *Vulg.* 9 Ξενίαν *Vulg.* pro sequenti εἰ λάβοιεν legend. εὐλαβοῖντο deleto commate, sensu valde plano.
10 ἐπὶ ξένια *Vulg.* 11 Ἐλῆς n. c. Ἀλῆος conj. *Masf.*

C A P. VII.

C Y P S E L U S.

Cypselus Arcadiæ imperabat. Heraclidæ faciunt expeditionem contra Arcadas. Oraculum proditum erat, caverent ne, donis hospitalibus acceptis ab Arcadibus, fœdus icerent. Cypselus æstatis tempore mandavit agricolis, ut fructibus collectis, et ad viam positis, discederent. Milites Heraclidarum libenter

fructus accipiebant, iisque utebantur. Cypselus obviam prodiens ad hospitium Heraclidas vocabat. Illis vero recordatione varicini honorem recusantibus: Atqui, inquit, jam vester exercitus a nobis pro donis hospitalibus fructus habet. Ita sapientia Cypseli effectum est, ut Heraclidæ fœdus cum Arcadibus facerent.

C A P. VIII.

H E L N E S.

Helnes Arcadum rex, vastantibus Tegeam Lacedæ-

moniis, quotquot vigentem ætatem haberent, supra ca-

put

τῶν πολεμίων, νυκτὶ μέσῃ κελύσας ἐπιτίσθαι. ὅσοι δὲ γέροντες καὶ παῖδες, τὰς ἐκέλευσε πρὸ τῆς πόλεως τὴν ἰσθμὸν φύλαξάντας, πῦρ ἀνακαύσαι μέγιστον. οἱ πολέμιοι πρὸς τὴν τῆ πύρρος ὅψιν ἐκπλαγύντες, εἰς τὰς ἀπεσκόπων. οἱ δὲ κατὰ κορυφῆς ἐμπεσόντες, τὰς πλεῖστας αὐτῶν διέφθειραν· πολλὰς δὲ ζωγρήσαντες, εἶησαν καὶ τὸ λόγιον ἐτελεύτησε.

12 Δάσω τοι Τεγέην πρὸς ἰκροτον ὀρχήσασθαι.

Κ Ε Φ. Θ.

ΤΗΜΕΝΟΣ.

Τήμενος μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλεϊδῶν εἰς τὸ 13 ῥίον περιῆσθαι βεβλόμενος, ἐπέμψε Λοκρὸς αὐτομόλδης, Πελοποννησίοις ἀγγέλλοντας, ὅτι ναυλοχῶσιν ἐν Ναυπάκτῳ, τὸ δοκεῖν ἐπὶ τὸ ῥίον πλευσέμεναι· ὁρμὴ δὲ εἰς αὐτοῖς χαρὴν ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν. ἀπεψύσαντες οἱ Πελοποννησίοι μετήλθον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν. οἱ μὲν ἀμφὶ Τήμενον μεθ' ἡσυχίας τὸ ῥίον κατέσχον.

Κ Ε Φ. Ι.

12 Herodot. lib. I. c. 66. 13 ῥεῖον Cant.

put hostium misit, precipiens ut media nocte in eos impetum facerent. Quotquot vero aetate proveci, aut nondum adulti essent, eos iussit eodem tempore ante civitatem ignem quam maximum incendere. Hostes ad visum ignem obstupefacti, in eum oculos conji-

ciebant. Qui vero in cacumine erant, opprimentes incautos, plurimos ex iis morte affecerunt, multos etiam captos in vincula coniecerunt. Et oraculi fides liberata est:

Dabo tibi Tegeam multistrepis saltationibus aptam.

C A P. I X.

T E M E N U S.

Temenus cum ceteris Heraclidis Rhium trajicere volens, misit Locros transfugas, qui Peloponnesiis nuntiarent, illos Naupacti etiam naves habere, et prae se ferre quidem navigatio-

nem ad Rhium, verum expeditionem eos in Isthmum suscepisse. Credentes id Peloponnesii, ad Isthmum copias traduxerunt. Temenus nullo negotio cum suis Rhium occupavit.

CAP. X.

Κ Ε Φ. Ι.

Π Ρ Ο Κ Λ Η Σ.

Προκλῆς καὶ Τήμενος Ἡρακλείδῃ Εὐρυσθεΐδῃ, κα-
τέχουσι τὴν Σπάρτην, ἐπολέμουν. Ἡρακλείδῃ μὲν δὴ
ἔδουον τῇ Ἀθηνᾷ τῶν ὀρέων ὑπερβατήρια· Εὐρυσθεΐδῃ
δὲ ἄφνω εἰς μάχην προσέπιπτον. ἔ μὲν 14 ἤρξιτοσαν
Ἡρακλείδῃ· ἀλλὰ τὰς αὐλητὰς ὡς εἶχον ἠγείσθαι κε-
λεύουσιν. οἱ μὲν τοῖς αὐλοῖς ἐμπνέοντες ἠγᾶντο· οἱ δὲ
ὀπλίζονται πρὸς τὸ μέλος καὶ τὸν ρυθμὸν ἐμβαίνοντες, ἀρρή-
κτοι τὴν τάξιν ἐγένοντο, καὶ τὰς πολεμικὰς ἐνίκησαν. ἡ
πέτρα ἐδίδαξε τὰς Λάκωνας τὸν αὐλὸν ἔχειν αἰεὶ στρατη-
γὸν ἐν ταῖς μάχαῖς. αὐλὸς ἠγείται Λακωνῶν εἰς πύλεμον
ἰόντων, καὶ τὸ ἐμβατήριον αὐλὸς ἐνδίδωσιν τοῖς μαχημέ-
νοῖς. οἶδα ἐγὼ καὶ τὸν θεὸν ἀνελόντα νίκην Λακωνῶν,
15 εὔτ' ἂν πολεμῶσι μετὰ αὐλητῶν, καὶ μὴ πρὸς αὐλη-
τὰς, τὸ λόγιον ἠλεγξεν ἐν Λεύκτροις ἡ μάχη. ἐν γὰρ δὴ
Λεύκτροις αὐλητῶν ἔχ' ἠγμένων οἱ Λάκωνες παρετάξαντο
πρὸς

14 ἤρξιτοσαν *Vulg.* 15 εὔτ' ἂν *conij. Casaub.* cujus etiam
distinctionem præ tuli vulgari, qua post αὐλητῶν pun-
ctum est positum.

C A P. X.

P R O C L E S.

Procles et Temenus
Heraclidæ, adversus Eury-
sthidæ Spartam tenentes
bellum gerebant. Heracli-
dæ rem divinam fecerunt
Palladi, montium Hyperba-
teria offerentes. Eurysthi-
dæ repente ad pugnam se
convertere. At Heraclidæ
non priores laceßere ho-
stem, sed tibicines, ut omni
studio præirent, jubere. Qui-
bus præcedentibus, ac tibias
inflantibus, armati ad can-
tum et numerum sequentes,
integros ordines servare, et

hostes vincere. Usu docti
Lacedæmonii, tibiam semper
adhibuerunt ducis instar in
pugnis. Quare Lacedæmo-
nios in pugnam euntes tibia
præcedit, et prælium fa-
cientibus accinit. Ego scio,
etiam Deum oraculo Lace-
dæmoniis victoriam prodi-
disse, si cum tibicinibus nec
contra tibicines, sed contra
rent. Fidem præuli argu-
pugna Leuctrica. Leuctris
enim non præcedunt tibi-
cinibus, sed Lacones cum The-
banis pugnam simulant, qui-
bus

πρὸς Θηβαίους, οἷς πατριὸν ἀσκεῖν αὐλητικὴν ὥς τε δῆλος ἦν ὁ Θεὸς προαγορεύσας, ὅτι νικήσοι ποτὲ Θηβαῖοι Λάκωνας αὐλῇ μὴ στρατηγεμένους.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Α Κ Ο Τ Η Σ.

Ἀκῆς, Λακεδαιμονίων Τεγέαν προδοσίᾳ νύκτωρ ¹⁶ καταβαλλομένων, τοῖς ἰδίοις ὀπλίταις ἔδωκε σύνδημα, κτέπειν τὰς τὸ σύνδημα ἐρωτῶντας· οἱ μὲν δὲ Ἀρκάδες, ἅκ' ἐπηρεῶνται. οἱ δὲ Σπαρτιῶται, ὡς ἐν νυκτὶ ἀγνοῦντες, καὶ διὰ τῆτο ἐρωτῶντες ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἀνηρεῖντο.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Σ.

Θεσσαλὸς Βοιωτῶν, ¹⁷ τῶν Ἀρην οἰκόντων, Θεσσαλοῖς πολεμούντων τέχνην ἐκράτησεν ἀνευ μάχης. νύκτα παραφυλάξας ἀσέληνοι, καὶ σκοτεινὴν, ἐκέλευσε τὰς στρατιώ-

¹⁶ καταλαβομένων vel καταλαμβάνομένων. conj. Casaub.

¹⁷ τὴν Ἀρην Cant.

bus patium erat fistulatoriam artem exercere. Itaque colligi manifesto ex fine tibia pugnam capef-oraculo Dei potuit, Thebanis victoriam futuram a Lacedæmoniis, qui que colligi manifesto ex fine tibia pugnam capef-oraculo Dei potuit, The-

C A P. XI.

A C U E S.

Acues Lacedæmoniis cades igitur non rogabant. Tegeam per proditionem Spartiatæ vero tanquam noctu occupantibus suis noctu suos non agnoscen- militibus signum dedit, tes, et idcirco quærentes ut interficerent eos, qui signum, ab Arcadibus inter- tesseram requirerent. Ar- fecti sunt.

C A P. XII.

T H E S S A L U S.

Theffalus Bæotos, qui superavit absque pugna. Ob- Arnam incolunt, cum Theff- fervans enim noctem exper- falis bellum gerentes, arte tem lunæ, et tenebrosam, man-

τιώτας διασπαρέντας ἀνὰ τὸ πεδῖον ἄλλον ἀλλὰχῆ κατὰ
 κορυφὰς τῶν ὄρεων δάδας καὶ ¹⁸ λύχνες ἀνάπτειν, καὶ
 μετεορίζειν, καὶ πάλιν αὐ κατάρρειν. οἱ Βοιωτοὶ τὴν ὄψιν
 τῆ πυρός, ὥσπερ ἀστραπῆς κυκλωμένας, ἰδόντες ἐδεδί-
 ξαντο, καὶ πρὸς ἰκεσίαν τῶν Θεσσαλῶν ἐτράποντο.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

MENEΛΑΟΣ.

Μενέλαος ἑπαιτιῶν ἀπ' Αἰγύπτου, τὴν Ἑλένην ἄγων
 Ῥόδῳ προσέσχε. Τληπολέμῳ δὲ ἐν Τροίᾳ τετυηκότος γυνὴ
¹⁹ Φιλιξῶ πενθῆσα, ἐπειδὴ τις ἠγγελε Μελέλαον μετὰ
 τῆς Ἑλένης ἦκειν, τιμαρῆσαι τῷ ἀνδρὶ βελομένη, μετὰ
 Ῥοδίων ἀπάντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν αἰρημένων πῦρ καὶ
 λίθους ἐπὶ τὰς ναῦς κατέδραμε. Μενέλαος ὑπὸ τῷ πνεύ-
 ματος ἀναχθῆναι καλυόμενος, τὴν μὲν Ἑλένην εἰς κοίλην
 ναῦν κατέκρυψε, τὸν δὲ κόσμον αὐτῆς καὶ τὸ διάδημα
 θραπᾶνῃ τῇ μάλισα καλλίσῃ περιέβηκεν. οἱ δὲ μάλισα
 πισεύσαντες Ἑλένην εἶναι, πῦρ καὶ λίθους ἐπὶ τὴν
 θραπᾶν

18 λυχνήχες Flor. 19 Φιλοξῶ Mss.

mandavit militibus, ut di-
 sperfi per campum, alius
 alibi in montium verticibus
 faces et tædas incenderent,
 atque sublimes ferrent, rur-
 susque exstinguerent. Bæoti
 conspecto igne, quasi fulgu-
 ribus circum se micantibus,
 in metum ac terrorem inci-
 derunt, et ad supplicandum
 Thessalis, et de pace ro-
 gandum se convertebant.

C A P. XIII.

MENE LAU S.

Menelaus reversus ex
 Ægypto, ducens Helenam,
 ad Rhodum appulit. Cum
 autem Tlepolemus ad Tro-
 jam occubuisse, vxor Phi-
 loxo versans in luctu ac
 squalore, postquam nuntius
 est allatus, Menelaum cum
 Helena venire, mariti vicem
 ulcisci volens, cum Rhodiis
 universis, viris et mulieri-
 bus, ferentibus ignem ac
 lapides, ad naves imperum
 fecit. Menelaus, cum ob-
 ventorum asperitatem solve-
 re non posset, Helenen in
 cavam navem abscondit. Or-
 namentis veto ejus et diade-
 mate famulam omnium for-
 mosissimam amicitivit. At illi
 plane credentes Helenam
 esse, lapidibus et igni in fa-

Περσέπαιναν ²⁰ ἔπειπον, καὶ ὡς ἱκανὴν δίκην ἐπὶ τῷ Τλη-
πολέμῳ λαβόντες τὸν Ἑλένης θάνατον, ἀνεχώρησαν. Με-
νέλαος δὲ τὴν Ἑλένην ἔχων ἀπέπλευσεν.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Κ Λ Ε Ο Μ Ε Ν Η Σ.

Κλεομένης Λακεδαιμονίων βασιλεὺς Ἀργείοις ἐπολέμη
καὶ ἀντεστρατοπέδευσεν. ἦν τοῖς Ἀργείοις ἀκριβὴς φυλακὴ
τῶν δρωμένων τοῖς πολέμοις· καὶ πάντα ὅσα Κλεομένης
βήλοιο, ὑπὸ κήρυκος ἐσήμαινε τῇ στρατῷ, καὶ αὐτοὶ τὰ
ἴσα ὁρᾶν ἐσπᾶσθαι. ὀπλιζομένων, ἀνταπλίζοντο. ἐξιόντων,
ἀντεπεξίεσαν· ἀναπαυομένων, ἀνταναπαύοντο. Κλεομένης
λάτρεα παράγγελμα ἔδωκεν, ὅταν ἀριστοποιῆσθαι κηρύξῃ,
ὀπλίσασθαι. ὁ μὲν ἐκήρυξεν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι πρὸς ἀριστον
ἐτρέποντο. Κλεομένης ὀπλισμένους ἐπαγαγὼν ²¹ εὐμα-
ρῶς ἀόπλους καὶ γυμνὰς τὰς Ἀργεῖας ἀπέκτεινεν.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

²⁰ Omittit Flor. Cant. pro eo ἀφῆκαν. ²¹ εἰ μάλ' Cant.

mulam conjectis, quasi satis terfecissent Helenam, disces-
simo magno supplicio ob Tlepolemi mortem sumto, si in-
ferunt. At Menelaus cum Helena abnavigavit.

C A P. XIV.

C L E O M E N E S.

Cleomenes Lacedaemo- mabant: exeuntibus, con-
niorum rex, Argivis bel- tra exhibant: requiescenti-
lum inferebat, et exadver- bus, se quieti dederunt.
sum castra locabat. Argivi Cleomenes clam praeceptum
attente observabant, ac spe- dederat, ut cum prandium
culabantur, quid rerum ho- ediceret praeo, arma sume-
stes gererent. Nam omnia rent. Illo igitur procla-
quae veller, per praekonem mante, Argivi ad pranden-
exercitui Cleomenes signifi- dum se conferebant. At
cabat, atque illi similia fa- Cleomenes educens armatos
cere semper studebant. His sine negotio nudos et iner-
se armantibus: contra se ar- mes Argivos trucidabat.

C A P. XV.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

Π Ο Λ Υ Δ Ω Ρ Ο Σ.

Πολυδωρος, Λακεδαιμονίων Μεσσηνίους πολεμούντων ἔκο-
σιν ἔτεσι, πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς ἑτέρας οἰκίας βασιλέα Θεό-
πομπον διαφορὰν ὑπεκρίνατο. καὶ αὐτόμολον ἔπεμψεν
ἀγγέλλοντα, ὅτι σφισι δὴ καὶ καταλείψουσιν ἀλλήλους.
Μεσσηνιοὶ παρεφύλαττοντο. Θεόπομπος μὲν ἀνέξευξε, καὶ
ἔμακρὰν ἀπέκρυψε τὴν στρατίαν εἰς ἀναχώρησιν. ταῦτα
ὁρῶντες οἱ Μεσσηνιοὶ καταφρονῶσι μόνῃ τῇ Πολυδώρῳ καὶ
πασσὺν τῆς πόλεως προελθόντες, εἰς μάχην ἐτραπίοντο.
Θεόπομπος τῶν σκοπῶν σημαίνων ἐξ ἀφανὲς περιελ-
θὼν, τὸ τε αὐτῷ ἔρημον εἶλε, καὶ κατόπιν ἐμβαλεῖσιν τοῖς
Μεσσηνίοις, οἱ περὶ Πολυδώρον κατὰ πρόσωπον. ἀμφιβό-
λοι γενόμενοι Μεσσηνιοὶ κατὰ κράτος ἐάλωσαν.

Κ Ε Φ. ΙΣ.

Λ Υ Κ Ο Υ Ρ Γ Ο Σ.

Λυκῦργος, Λακεδαιμονίος βασιτεὺς φόβῳ κατηνάγκασ-
σεν ὑπακούσαι τοῖς νόμοις. εἰ τινα νόμον ἔξευξε, κομίσας
εἰς

C A P. XV.

P O L Y D O R U S.

Polydorus Lacedæmo-
niis adversus Messenios vi-
ginti annos bellum gerenti-
bus, similitatem cum Theo-
pompo alterius familiæ rege
gerere se simulavit: et trans-
fugam misit, qui Messeniis
nuntiaret, eos inimicitias
exercere, atque a sese mu-
tuo defecturos. Messeniis
eam rem observantibus,
Theopompus castra move-
bat, et non procul inde
copias occultavit, ut re-
verteretur. Hæc videntes
Messenii, Polydorum so-
lum spernunt: atque con-
fertim egredientes ex urbe
prælium inierunt. Theo-
pompus signum edenti-
bus speculatoribus, ex in-
fidiis circumducens urbem
militibus vacuam cepit,
et a tergo Messenios aggre-
ditur. Polydorus vero a
fronte. Sic ancipiti peri-
culo pressi Messenii vi capti
sunt.

C A P. XVI.

L Y C U R G U S.

Lycurgus divino quo-
dam metu Lacedæmonios
coegit, ut suis legibus ob-
temperarent. Si quam le-
gem

εἰς Δέλφους ἡρώτα τὸν θεὸν εἰ συμφέροι· ἢ δὲ προφῆτις
χρήμασι πεπεισμένη αἰεὶ συμφέρειν ἔχρα. οἱ Λάκωνες δὲ
φόβῳ τῇ θεῇ, τοῖς νόμοις ὡς χρησμοῖς ὑπήκουσαν.

β' Λυκῆργος παρήγγειλεν, ἐπὶ τὰς αὐτὰς, ὃ Λάκωνες
μὴ στρατεύετε πολλαίς, ἵνα μὴ πολεμῇν τὰς ἐναντίας
διδάσκητε.

γ' Λυκῆργος προσέταττεν τοῖς Λάκῳσι, τὰς πολεμίας
φεύγοντας μὴ φονεύετε, ἵνα μὴ τῇ φεύγειν ἡγοῖντο τί
μῆνιν λυσιτελέερον.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Τ Τ Ρ Τ Α Ι Ο Σ.

Τυρταῖος Λακεδαιμονίων μελλόντων παρατάττεσθαι Μεσ-
σηνίοις, καὶ βεβηλευμένων νικᾶν, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ μά-
χῃ· ἵνα δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐν τῇ τῶν νεκρῶν ἀναγρέσει
γνωρίζοιτο ἕκαστος, ἐπὶ τὰς σκυταλίδας τένομα γραψάν-
των, καὶ περὶ τῇ λαῶν χειρὶ φερόντων, βεβηλευμένος ἐκπλή-
ξαι τὰς Μεσσηνίας τῷτο μαθόντας, παρήγγειλε μὴ πα-
ρατηρεῖν τὰς αὐτομολῶντας· Εἰλωτας. οἱ δὲ μηδενὸς πα-
ραφυ-

gem excogitasset, ea Del-
phos perlata, consulebat
oraculum, an esset utilis.
Sacerdos vero pecuniis cor-
rupta, semper utilem esse
respondebat. Lacones me-
tu Dei, legibus tanquam
oraculis obedientiam praesti-
terunt.

2 Lycurgus tulit legem
iisdem, o Lacones, ne cre-
bro bellum geratis, ne bel-
landi peritium usumque ho-
stes doceatis.

3 Lycurgus legem scripsit
Laconibus, hostes fugien-
tes nolite trucidare, ne po-
tius ducant manere, quam
fugere.

Κ Α Ρ. XVII.

Τ Τ Ρ Τ Α Ε Υ Σ.

Tyrtæus Lacedæmoniis
volentibus cum Messeniis
signa conferre, cum statuis-
sent aut victoriam reportare,
aut mortem in prælio obi-
re: ut autem quilibet a suis
in mortuorum sepultura

agnosceretur, scythalis no-
men inscribentibus, easque
circa lævam ferentibus: vo-
lens, hac re patefacta, ter-
rorem incutere Messeniis,
mandavit, ut Helorum trans-
fugientium nulla ratio du-
cere-

ραφυλάττοντος, ἀνέστην αὐτομολήσαντες ἡγγεῖλαν τοῖς Μεσσηνίοις τὴν ἀπόνειαν τὴν Λακωνικὴν. οἱ δὲ καταπλαινέ-
τες ἀσπενέστερον ἀγωνισάμενοι, τὴν νίκην ἔδιδαν μακρῇ Λα-
κεδαemonίοις ἐδωκαν.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Κ Ο Δ Ρ Ο Σ.

Ἀθηναίοις, καὶ Πελοποννησίοις, πόλεμος ἦν. ὁ Θεὸς
ἔχρησε νικᾶν Ἀθηναίους· εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀποθάνοι
πρὸς ἀνδρὸς Πελοποννησίῃ· Κόδρος ἦν Ἀθηναίων βασιλεὺς.
οἱ πολέμιοι τὸ λόγιον εἰδότες, κοινὸν αὐτοῖς ἦν παρὰ γ-
νέσμα ἐν ταῖς μάχαις ἀπέχεσθαι Κόδρου. ὁ δὲ, ἦν μακρῶς
ἐσπέρων, σχῆμα Φρυγανιστῆρος λαβὼν, τῷ χάρακι προ-
ελθὼν, ἔτεμνε τὴν ὕλην. ἔτυχον δὲ καὶ Πελοποννησίοι ἀν-
δρες κατὰ Φρυγανισμόν ἤκοντες. ἀψιμαχεῖ τέτοις Κό-
δρος, ὥς τε καὶ τὸ δρέπανον ἐπ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος
ἔτρωσεν. οἱ δὲ φθάσαντες καταπαύεσθαι αὐτὸν τοῖς δρε-
πάνοις καὶ γαννύμενοι ἀπηλλάγησαν, 22 ὡς ἀνδραγάθημα
δὴ

22 Distinctionem, quam C. suad. suadet, secutus sum, de-
leto puncto post πωγωνίσαντες.

ceretur. et nemine obser-
vante, confertim transfugien-
tes, Messeniis desperationem
Laconicam nuntiarunt. At

illi perterriti, infirmiori ro-
bore pugnantes, victoriam
brevis Lacedaemoniis con-
cesserunt

C A P. XVIII.

C O D R U S.

Atheniensibus bellum
intercedebat cum Pelopon-
nesiis. Oraculum victoriam
Atheniensibus denuntiarat,
si regi ipsorum a Peloponne-
sio mors afferretur. Codrus
erat Atheniensium rex. Ho-
stes cum rescivissent oracu-
lum, commune edictum
proposuerunt, ut in praelio
omnes a Codro manus absti-

nerent. At ille (nam erat
vespera) farmentarii habitu
progressus e castris, ligna
secabat. Venerant autem
etiam Peloponnesii ligna-
rum. Cum his Codrus pu-
gnam incipit, ita ut extenta
falce vulneribus eos affice-
ret. Illi superantes, falcibus
eum confecerunt, atque cum
gaudio discesserunt, quasi

δὴ πιποικέτες. Παιονίσαντες Ἀθηναῖοι, τί γὰρ ἔκ ἑμελ-
λοι, τῷ λογίᾳ πεπληρωμένῃ, θυμῷ καὶ ῥώμῃ πλείονι προ-
ῶσιν ἐς μάχην. καὶ πρὸ τῆς μάχης κήρυκα πέμψαν-
τες ἤτησαν ἀνείρεσιν τῷ βασιλείᾳ. Πελοποννήσιοι μὲν ἦν
συνέντες τῷ γεγονότος, ἔφυγον. Ἀθηναῖοι δὲ νικήσαντες
Κόδρω τιμὰς ἀνεθήσαντο τῶν ἡρώων, ὅτι πᾶς τῶν πολε-
μῶν ἐκδοτὴν θανάτῳ κατεστρατήγησεν.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Μ Ε Λ Α Ν Θ Ο Σ.

Ἀθηναίων στρατηγὸς ἦν Μελάνθος, Βοιωτῶν Ξάνθος.
ἐπολέμουν Μελανῶν πέρι· Μελανῶν, χαλεπὸν μετόχιον Ἀτ-
τικῆς καὶ Βοιωτίας. ὁ θεὸς ἔχρησε τῷ Ξάνθῳ,

23 Τάξιν ἀπάτη ὁ μέλας φόνον ἔσχε Μελαινίας.
τῷ λογίᾳ τὸ ἔργον, ἀποβαίνει τῇδε. οἱ στρατηγοὶ μονο-
μαχῶσι τῆς νίκης πέρι· καὶ συνιόντων ὁ Μελάνθος ἔφη,
καὶ μὴν ἀδικεῖς 24 δευτέρους ἰὼν ἐπὶ τὴν μάχην. ὁ Ξάν-
θος ἐπεστράφη τὸν δευτέρον ὀφόμενος, καὶ ὑπὸ τῷ Μελάνθῳ
τῷ

23 Caf. locum corruptum sic restituit, legens: Ξάνθῳ
ἀπατήσας, ὁ Μελάνθιος (vel Μελάγχροος) ἔσχε Κελαινίας.

24 Vult. δευτέρον ἄγων.

frenuo facto facinore. At
Athenienses clamore sublatο
(quid enim moram trahe-
rent impleto varicinio) ira
et robore majori in praelium
procedunt: et ante pugnam
misso pracone, corpus re-

gis ad sepeliendum repete-
bant. Peloponnesii re co-
gnita, in fugam versi sunt.
Athenienses parta victoria,
Codro decreverunt heroicos
honores, quod hostes volun-
taria morte expugnasset

C Α Ρ. XIX.

Μ Ε Λ Α Ν Θ Η Σ.

Melanthus Athenien-
sium dux erat, Bæotorum
Xanthus. Hi de Melanis
bellum gerebant. Melanæ
castellum erat finitimum At-
ticæ et Bæotici. Deus pro-
diderat Xantho,

Xanthe, fraude Melanthus
obtinebit Melanas.

cui oraculo respondit even-
tus. Hi duces pugnam sin-
gularem committunt de vi-
ctoria. Et congregientibus
Melanthus ajebat: Atqui
injuriam facis, qui comita-
tus venias ad pugnam. Xan-
thus conversus, ut alterum
respiceret, a Melantho con-
fixus

τῷ ξυσφῶ διελασθεῖς, ἀνηρέθη. Ἀθηναῖοι τῷ στρατηγῇ
τῆς ἀπάτης νικήσαντες ἐτήσιον ἐορτὴν κατεστήσαντο, ἣν γε
ὁ κληῖσκον 25 Ἀπατερίαν.

Κ Ε Φ. Κ.

Σ Ο Λ Ω Ν.

Ἀθηναῖοι, καὶ Μεγαρεῖς, ἐπολέμην χρόνῳ μακρῷ,
Σαλαμῖνος πέρι. ἡσώμενοι Ἀθηναῖοι, νόμον ἐκύρωσαν,
τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμῖνος μάχῃ, θάνατος εἶναι.
Σόλων τὸν θάνατον ὁ φοβηθεὶς, λύει τὸν νόμον, λύει δὲ ὡδὲ
μανίαν ὑποκρίνεται, καὶ προσελθὼν εἰς ἀγορὰν ἐλεγεία ἦδεν.
τὰ δὲ ἐλεγεία ἦν Ἀρηῖα ᾠσματα. τέτοις ἤγειρεν Ἀθηναῖος
ἐπὶ τὴν μάχην. οἱ δὲ κάτοχοι ἐκ Μισσῶν, καὶ Ἀρεος, ἀντίκα
κίηγοντο ἀδόντες ὁμῶς καὶ ἀλαλάζοντες καὶ Μεγαρεῖς κατὰ
εὐράτος ἐνίκων. καὶ παλιν ἡ Σαλαμίς Ἀθηναίων κτήμα ἦν.
Σόλων δὲ μάλα ἐθαυμάζετο, καὶ τὸν νόμον λύσας τῇ μα-
ρίᾳ, καὶ τὸν πόλεμον νικήσας τῇ μετρίᾳ.

β' Ἡν

25 Legendum ex conject Masu. Ἀπατερίαια.

fixus jaculo peremptus est. Athenienses Istrategematis
dolo victoriam adepti, an- nuum festum instituerunt,
quam vocant Apaturiam, id est, deceptoriam.

C A P. XX.

S O L O N.

Athenienses et Mega-
renses longo tempore bel-
lum de Salamine gesserunt.
Victi Athenienses, legem
jusserunt: Qui suaserit, na-
vigandum esse ad pugnam
Salaminensem, mortis reus
esto. Solon nihil perterri-
tus morte, legem abrogat,
hoc pacto: simulat insani-
am, et progressus in concio-
nem, Elegos cecinit. Elegi
vero erant Martia carmina.

His Athenienses ad pugnam
excitavit: qui Musis et Mar-
te perciti, confestim portu
solvebant, cantus et vocife-
rationes juxta edentes, atque
Megarenses vi ac robore su-
perabant: et Salamis iterum
Atheniensium dirionis facta
est. Solon vero in summa
admiratione habebatur, tum
quod legem antiquasset fu-
rore, tum quod Musica bel-
lum vicisset.

B 5

2. Cum

β' Ἦν πόλεμος Ἀθηναίους καὶ Μεγαρεῦσι, Σαλαμῖνος περὶ Σόλωνα ἐπλευσεν ἐπὶ Κωλιάδος, ἔνθα αἱ γυναῖκες Δήμητρει ἑορτὴν ἐτέλεον. 26 ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάσῃ αὐτοὶ μολον ἐκπέμπετ' Σόλωνα ἀγγελλέντα Μεγαρεῦσιν, ἣν ἐπὶ Κωλιάδος πλεύσῃτε, τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας αἰρήσετε χορεύσας, ἀλλὰ μὴ μέχετε. Μεγαρεῖς τῇ ἀπάτῃ πείθονται. οἱ μὲν δὲ ἐπέπλεον. Σόλωνα δὲ, τὰς μὲν γυναῖκας ἀναχωρῆσαι κελεύει· μεζάρκια δὲ ἀγένοια ταῖς τῶν γυναικῶν ἐσθῆσι κεκοσμημένα, σεφάνοις περικέμενα κρυπτοῖς ἐγχειρίδιοις ἀπλισμένα, παρὰ τὴν ἡῖονα πάζειν καὶ χορεύειν ἔταξεν. οἱ δὲ Μεγαρεῖς τῇ ὅφει τῶν ἀγενείων, καὶ τῇ ἐσθῆτι τῶν γυναικῶν ἐξαπατάμενοι, τῶν νεῶν ἀποβάπτες ἐπειρῶντο συλλαμβάνειν οἷα δὴ γυναῖκας. οἱ δὲ πτασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια, μάλα δὲ ἀντὶ γυναικῶν ἄνδρες ἐφάνησαν, τὰς πολεμικὰς ἔχοντες, τῶν νεῶν ἐπέβησαν, τῆς Σαλαμῖνος ἐκράτησαν.

ΚΕΦ. ΚΑ.

26 Melius iudice Casaub. punctum poneretur post τῇ θαλάσῃ· scilicet mulieres festum celebrasse prope mare.

2 Cum Atheniensibus et Megarensibus de Salamine bellum esset, Solon navigavit versus Coliadem, ubi mulieres Cereris festum celebrabant. In ipso mari emittit Solon transfugam ad Megarense, qui nuntiaret: Si in Coliadem navigaveritis, Atheniensium uxores capietis, choreas ducentes, modo non cunctemini. Megarense dolo credunt, et eo naves dirigunt. Solon vero mulieres decedere jubet: atque adolescentes impuberes, muliebribus vestimentis amictos, coronis ornatos, clandestinis ensibus armatos, ad littus ludere ac saltare iussit. Megarense imberbium vultu, et vestitu mulierum decepti, egredientes e navibus, capere tanquam mulieres conabantur: qui strictis repente gladiis, pro mulieribus viri apparuerunt, hostes occiderunt, naves conscenderunt, et Salamine positi sunt.

CAP. XXI.

Κ Ε Φ. ΚΑ.

Π Ε Ι Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ.

Πεισίστρατος ἀπ' Εὐβοίας ἐστράτευσεν εἰς Ἀττικὴν ἐπὶ Παλληνίδος· καὶ τοῖς πρώτοις τῶν πολέμιων προπτεσὼν ἔκτεινε πάντας προελθόν, ἄλλοις ἀπηντᾶτο πλείοσι, παρ' ἀγγέλμα ἔδωκε Παλλῶ σφαινοστόμῳ, καὶ μὴ κτείνειν τὰς ἀπαντῶντας. φράζειν δὲ ὡς ἐσπείσαντο τοῖς πρώτοις. οἱ δὲ πεισίστρατον ἄρα σπένδοντα, καὶ Πεισίστρατον τὸ ἄστυ ἐπέτρεψαν. ὁ δὲ ἀργαῖος ἐπιβὰς, παρασησάμενος γυναῖκα μεγάλην, καλὴν, ὄνομα Φύην, Παλλαδικοῖς ὅπλοις κεκοσμημένην, δόξαν ἐνδοῦς ὡς ²⁷ Ἀθηναῖα κατὰ γὰρ Πεισίστρατον, ἀδεῶς εἰσήλασε, καὶ τῆς τυραννίδος τῶν Ἀθηναίων κατέσχεν.

β' Πεισίστρατος Ἀθηναίων τὰ ὅπλα βεβλόμενος παρελθὼν, παρήγγειλεν ἥκειν ἅπαντας εἰς τὸ Ἀνάκειον, μετὰ τῶν ὀπλῶν. οἱ μὲν ἤκον. ὁ δὲ προῆλθε δημηγορεῖσθαι βεβλόμενος, καὶ σμικρὰ τῇ Φαίῃ λέγειν ἤρχετο. οἱ δὲ

27 Rectius Ἀθηναῖα recto casu. Cas.

C A P. XXI.

P I S I S T R A T U S.

Pisistratus ab Eubœa expeditionem fecit in Atticam versus Pallanidem: et in primas copias hostium incidens, eas occisione occidit. Progressus, aliis pluribus obviam fit. Ibi præcipit suis, ut fertis coronentur, neque adventantes occiderent, sed affirmarent, se cum primis fœdus icisse. Illi credentes, pacem ineunt, et urbem Pisistrato concedunt. Qui consensu curru, fœminam magnam et venustam propter se constituit, no-

mine Phyam, armis Palladicis ornatam: opinionem movens, quod Minerva ducem Pisistratum sine periculo immiserit: atque sic Atheniensium tyrannidem occupavit.

2. Pisistratus Atheniensibus arma volens adimere, mandatum promulgavit, ut omnes cum armis in Anaceum venirent. Qui cum venissent, ipse prodiit verba facturum, et exigua, exiliq; voce sermonem orsus est.

δὲ ἱεράειν μὴ δυνάμενοι, προσελθεῖν αὐτὸν ἤξιασαν εἰς τὸ προπύλαιον, ἵνα πάντες ἐπακήσειαν· ἐπεὶ δὲ, ὁ μὲν ἡσυχῇ διελίστο. οἱ δ' ἐντείναντες τὰς ἀγῶας προσ-
εῖχον, οἱ ἐπὶ κέρει προσελθόντες, καὶ τὰ ὅπλα ἀρά-
μεινοι, κατήνεγκαν εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀγραιῦλῃ. Ἀθη-
ναῖοι δὲ γυμνοὶ καταλειφθέντες, τότε ἤσθοντο τῆς Πει-
σιφράτῃ βραχυφωνίας, ὅτι ἄρα ἦν τέχνασμα, κατὰ
τῶν ὅπλων.

γ' Πεισιφρατος, Μεγακλῆϊ διεπολιτεύετο, καὶ ἦν ὁ
Μεγακλῆς ὑπὲρ τῶν πλεσίων τεταγμένος· ὁ δὲ Πεισι-
φρατος ὑπὲρ τῶν πενήτων. καὶ οἱ ποτε ἐν ἐκκλησίᾳ
πολλὰ τῷ Μεγακλῆϊ λαιδορῆσάμενος, καὶ ἀπειλήσας, ἀπηλ-
λάγη· κατατράσας δ' ἑαυτὸν ἐ καίσις τραύμασι, τῆς
ὑπερείας προῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, δεικνύων τοῖς Ἀθη-
ναίοις ταῦτα. ὁ δὲ δῆμος ὑπερῶν ἀνέκτισεν, ὥς ὁ κηδό-
μενος αὐτῶν δι' αὐτῆς ταῦτα εἰς παθῶν, καὶ ἐς φυλα-
κὴν τῆς σάματος ἔδωκεν αὐτῷ τριακοσίους Φύλακας. οἷς
κορυνηφόροις χρησάμενος, αὐτὸς τε τύραννος Ἀθηναίων
ἐγένετο, καὶ τοῖς παῖσι τὴν τυραννίδα κατέλιπεν.

ΚΕΦ. ΚΒ.

est. Illi vero cum exaudire non possent, jusserunt in vestibulum progredi, ut omnes dicentem exaudire possent. Qui cum remissè loqui pergeret, et illi attentis auribus auscultarent, socii prodeuntes, et arma tollentes, in templum Agrauli detulerunt. Athenienses vero nudi ac destituti tum demum in Pisistrato vocis tenuitatem intellexerunt, quod fuisset Pisistrati dolus ad armorum ereptionem adhibitus.

3 Pisistratus cum Megacle in Republica simultates exercebat. Erat autem Megacles præfectus divitibus, Pi-

sistratus egenis et pauperibus. Et aliquando in concione multis conviciis Megaclem infectatus, et minis, discedebat. Cum se ipsum deinde non lealibus vulneribus affecisset, postridie in forum prodiit, monstrans hæc Atheniensibus. Populus ira atque indignatione permotus, quod suus præfectus, et curator ipsorum propter se tanta mala passus esset, ad protegendum corpus trecentos ei custodes addidit. Quibus clavigeris usus, factus est Atheniensium tyrannus, et suis liberis tyrannidem reliquit.

CAP. XXII.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝ.

Ἀριστογείτων ὑπὸ τῶν δορυφόρων σφραζόμενος περὶ τῶν συνειδόντων τῶν μὲν συνειδόντων ὁμολόγησεν ἔδεια. πάντας δὲ τῆς Ἰππίας φίλης κοινωνῆσαι τῆς ἐπιθυσίας. ὁπότε δὲ τῆς Ἰππίας ἀπέκτεινε, τότε ὁ Ἀριστογείτων ἀνείδεισεν αὐτῷ τὸ κατὰ τῶν φίλων σφραγίσμα.

Κ Ε Φ. ΚΓ.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

Πολυκράτης Σαμίῳ καταθέοντι τὴν Ἑλληνικὴν θάλατταν, ἔδοξεν εἶναι σφραγιστικόν, εἰ κατάγει κατὰ τῶν φίλων, ὥς εἰ ἀπαγόμενα λαμβάνοιεν φιλοτέρους ἑσέ. ἔδεν δὲ λαβὼν ἕκ ἂν ἔδ' ἀποδῆναι δύνασθαι.

β' Πολυκράτης, μελλόντων Σαμίων ἐν τῷ ἱερῷ θυσίαν ποιεῖν τῆς Ἥρας πάνδημον, ἐν ᾗ μετ' ὅπλων ἐπόμενον, πλείεα ὅσα τῇ προφάσει τῆς ἱερῆς ὅπλα συλλέξας, τῆς μὲν ἀδελφῆς Συλοσάντα καὶ Παντάγνωσον συμπομπεῖν ἐτάξε.

C A P. XXII.

A R I S T O G I T O N.

Aristogiton cum a licitoribus per tormenta vexaretur, ut confcios proderet, confciorum neminem significavit: Omnes vero amicos Hippiae, participes insidiarum fuisse dixit: Cum hos morte multasset Hippias, tum Aristogiton in amicos strategema ei exprobravit.

C A P. XXIII.

P O L Y C R A T E S.

Polycrati Samio mare Græcum infestanti, visum est esse callidum commentum, si classe infesta amicorum ditionem peteret, quos, si reperita reciperent, amiciores habiturus esset. Quod si nihil abstulisset, nihil quoque restituere posse. 2 Polycrates, cum Samii publicum sacrificium facere in templo Junonis vellent, in quo cum armis pompam agebant, plurimis armis per causam solemnitatis collectis, fratres Sylofontem et Pantagnostum una pompam ducere

ἔταξε· μετὰ δὲ τὴν πομπήν, τῶν Σαμίων θύειν μελλόντων, οἱ πλείους τὰς πανοπλίας ἀπέθεντο παρὰ τοῖς βαρβαῖς 28 προσέχοντες ταῖς εὐχαῖς, οἱ δ' ἄμφι Συλοσῶντα, καὶ Παντάγωντα τὰ ὅπλα ἔχοντες, ἀνὴρ ἀνδρὶ παρασὰς, ἐφελξῆς ἅπαντας ἐκτίνυσαν. Πολυκράτης τὸς ἐν τῇ πόλει τῆς ἐπιτίτεως μετέχοντας ἀλίςας προκατελάβετο τῆς πόλεως τὸς ἐπικαιροτάτας τόπας, ἀπὸ τῶ ἱερῶ μετὰ τῶν ὅπλων σπεδῇ θύοντας, ἀδελφοὺς καὶ συμμάχους δεξάμενος. τειχίσας δ' ἀκρόπολιν τὴν καλεσμένην Ἀσυπάλαιαν, μεταπεμφάμενος παρὰ Λυγδάμιδος τῷ Ναξίῳ τυράννῳ στρατιώτας. καὶ δὴ Σαμίων τυράννος ἦν.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

Ι Σ Τ Ι Α Ι Ο Σ.

Ἰστιάος ὁ Μιλήσιος, ἐν Πέρσῃσι διάγων παρὰ Δαρείῳ βασιλεῖ, βυλόμενος Ἰανίαν ἀποσῆσαι, γράμματα πέμπειν ἔφαρρῶν διὰ τῆς Φύλακας τῶν ὁδῶν, οἰκίτην πιστὸν ἀποξέρας τὰς τείχας, εἰγμاتا ἐνεγρέψατο τῇ κεφαλῇ, Ἰσι-

28 Florent. προσέχοντες καὶ εὐχαῖς, οἱ δὲ σπονδαῖς ἄμφι Συλωσ. Cantabr. προσέχοντες, καὶ ταῖς εὐχαῖς οἱ δὲ σπονδαῖς ἄμφι Συλωσ.

ducere iussit. Post vero pompam, cum sacrificium obire Samii instituerent, plurimi arma deposuerunt ad altaria, partim occupati votis, partim libationibus. At qui cum Sylofonte et Pantagnosto erant, arma tenentes, vir virum adortus, omnes ordine trucidabant. Poly crates in civitate congrega- tis iis, qui insidiarum particeps essent, praecoccupabat opportunissima loca, accurrentibus e templo omni studio fratribus cum armis, quibus in auxilium assumtis, arcem munebat Astypaleam nomine, accerclis a Lygdamide Naxiorum tyranno militibus, atque Samiorum imperium obtinebat.

C A P. XXIV.

Ι Σ Τ Ι Α Ε Υ Σ.

Istiaus Milesius, in Persia agens apud Darium regem, Ioniam ad defectionem sollicitare volens, neque au- dens litteras mittere, propter custodes viarum, seruo fideli capillis abrais, stigmata capiti inscripsit: Istia-
eus

Ἰσιᾶος Ἀρισταγόρα Ἰωνίαν ἀπόσπασεν. καὶ τοῖς εἰγματοφύλακας ἐπέθρεψε τὰς τείχας. τῷτον τὸν τρόπον λαβὼν τῆς φύλακας ὁ εἰγματοφóρος, καὶ καταβὰς ἐπὶ θάλασσαν, ἀποξυράμενος ἑδείξεν Ἀρισταγόρα τὰ εἴγματα· ὁ δὲ ἀναγνὼς, τὴν Ἰωνίαν ἀπέσπασεν.

K E Φ. K E.

Π Ι Τ Τ Α Κ Ο Σ.

Πιττακὸς, καὶ Φρύων, ἐμονομάχων Σιγείᾳ πέρι. ἔδοξεν ἀμφοῖν ἴσα ἔχειν ὅπλα. τὰ μὲν δὲ φανερά, ἴσα ὅπλα ἦν. Πιττακὸς δὲ ὑπὸ τῇ ἀσπίδι κρύψας ἀμφίβλητρον περιβάλλει τὸν Φρύωνα, καὶ ῥαδίως ἐπισπατάμενος κτιννύει· καὶ Σίγειον τοῖς δεσμίαις, τῷ τε λίνῳ ἐθήρευσεν. οἷον καὶ νῦν οἱ μονομαχῶντες λίνον ἔχουσι, Πιττακὸς ἐδίδασκεν.

K E Φ. K Ϛ.

B I A Σ.

Κροῖστος Λυδὸς ²⁹ ἐπιπλεῖν νησιώταις παρεσκευάζετο.

Βίας ὁ Πριηνεὺς ἐξέπληξε τὸν Λυδὸν, εἰπών. οἱ νησιῶται πολλὴν

²⁹ Florent. ἐπὶ πλείοις νησιώταις & sic quoque Interpres.

aeus Aristagoræ : Ioniam ad scendit in mare, et abrafis
deficiendum sollicita : atque capillis, Aristagoræ stigmata
supra stigmata crines nutri- monstravit : qui cum legis-
vit. Hoc modo fallens cu- fer, effecit ut Ionia de-
stfodes stigmatophorus, de- scisceret.

C A P. XXV.

P I T T A C U S.

Pittacus et Phrynon singulari certamine pro Sigeo scuto reti, Phrynonem con-
certabant : ac visum est, ut stringit, et facile tractum vita
uterque paribus armis ute- privat, atque Sigeum vinculo
reretur. Arma quidem, quae lineo piscatus est. Quemad-
conspiciebantur, paria erant. modum etiam nunc solitari-
At Pittacus occultato sub am pugnam ineuntes, linum
habent, id Pittacus docuit.

C A P. XXVI.

B I A S.

Cræsus Lydus adversus parabat. Eum Bias Prie-
plurimos insulanos bellum nensis deterruit, inquiring :
Insu-

πολλὴν ἵππον ἐπὶ σε ἀνῆντα. ὁ δὲ γελάσας ἔφη, ὦ Ζεῦ, νησιώτας ἐν ἠπείρῳ λάβοιμι. ὁ δὲ Βίας, τί δ' ἄλλο ἔφα κἀκείνης εὐχεσθαι Διὶ, ἢ ὅπως Κροῖσον τὸν ἠπειρώτην ἐν θαλάττῃ λάβοιεν; ὁ λόγος τῷ Βίαντος Κροῖσον ἔπεισεν ἐπὶ τὰς νῆας πλεῦσαι μηκέτι.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

Γ Ε Λ Ω Ν.

Γέλων Δεινομένης Συρακῆσιος ἐν τῷ πρὸς Ἱμιλκῶνα τὸν Καρχηδόνιον πολέμῳ, στρατηγὸς αὐτοκράτωρ χειροτονηθεὶς λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ κρατῆος, παρελθὼν εἰς ἐκκλησίαν, καὶ εὐθύνας ὅας τῆς αὐτοκράτορος ἀρχῆς, τῆς δαπάνης, τῶν κασιγῶν, τῶν ὅπλων, τῶν ἵππων, τῶν τριήρεων, ἐπὶ πᾶσιν ἐπαινεθεὶς, τέλος ἐξέδου τὴν ἐσιγῆτα, καὶ εἰς ἐν μέσῳ γυμνός. ἥτως ἐγὼ, ἔφη, γυμνός ὑμῖν ἐσηκα, ὑμεῖς δ' ἐνοπλοί. ὥς τε εἴ τι μοι πέπρακται βίαιον. χρήσασθε κατ' ἐμῷ, καὶ σιδήρῳ, καὶ πυρὶ, καὶ λίθοις. ὁ δὲ ἄρσιος ἐπεβόησεν, ὥς ἀρίστον στρατηγὸν ἐπαινῶν. ὁ δὲ ὑπο-

Insulani magnū equorū numerū adversus te cōmunt. Qui cum ridens, Hoc dixit Jupiter, diceret, ut insulanos in continenti capiam: Bias, Quid, inquit, credis etiam illos

aliud optare, quam ut Cræsum continentis incolam in mari capiant? Hæc Biantis oratio persuasit Cræso, ut navigationem in insulas omitteret.

C Α Ρ. XXVII.

G E L O N.

Gelon Dinomenis filius, Syracusius, in bello adversus Himilconem Carthaginiensem suscepto, creatus summus dux et imperator, cum egregie pugnasset, victor prodiens in concionem, rationesque reddens imperatoris dignitatis, impensarum, temporum, armorum, equorum, triremium, et ob

hæc universa collaudatus, tandem exiit veltem, atque stans in medio nudus: Sic, inquit, ego vobis nudus sto, vos autem armati. Itaque si quid a me gestum est intolerabiliter, adhibete contra me ferrum, ignemque, et lapides. Tum acclamavit populus, tanquam optimum ducein collaudans.

Qui

ὑπολαβὼν ἔφη, καὶ εἰσαῦτις γέν τοιῦτον στρατηγὸν χειρο-
τονήσατε. πάλιν ὁ δῆμος, ἀλλὰ τοιῦτον ἄλλον ἐκ ἔχο-
μεν· ὅπως δὲ παρακληθεῖς δεύτερον στρατηγήσαι, ἀντί-
στρατηγῶ, Συρακυσίαν ἐγένετο τύραννος.

β' Γέλων Σικελῶν τύραννος Ἱμιλκῶνι βασιλεῖ Καρχη-
δονίαν διαπλεύσαντι ἐπὶ Σικελίαν ἀντιστρατοπεδεύων, μάχῃ
μὲν συμβαλεῖν ἐκ ἐξάρρεα. Πεδίαρχον δὲ τὸν τοξοτῶν
ἡγούμενον, ὅμοιον ἑαυτῷ τὴν ἰδίαν ἀμφιέτας τὴν ἑαυτοῦ
τυραννικὴν ἐσθῆτα, ἐκέλευσε προσελθεῖν τῷ στρατοπέδῳ, καὶ
θύειν ἐπὶ τῶν βαιμῶν. ἔπεσται δὲ αὐτῷ τοξότας ἐν ἐσθῆτι
λευκῇ, κατέχοντας μυρίνας, τόξα ³⁰ ὑπὸ τὰς μυρίνας
κρύπτοντας. ἡνίκ' αὖν δὲ ἴδωσιν Ἱμιλκῶνα, καὶ αὐτοὺς
ὁμοίως προσελθόντα, καὶ θύοντα τοξεύειν ἐπ' αὐτόν. ὅτε
δὲ τῶν πρᾶχθέντων, Ἱμιλκῶν εἶδεν ὑπιδόμενος, προσελ-
θὼν ἔβθεν. ὅς σπένδων, θύων τὲ, ἄφνω πολλῶν τοξευμά-
των ἐπ' αὐτὸν ἐπελθόντων, ἐτελεύτησεν.

γ' Γέλων τὸ Μεγαρικὸν βεβλόμενος καταλύσαι, ἐποί-
κας μὲν ἐκάλεε τῶς ἐπείλοντας Δωριέων. Διογνήτῳ δὲ τῷ
Μεγα-

30 Mff. ὑπὸ ταῖς μυρίναις.

Qui respondens inquit: Et
in posterum igitur talem
ducem eligite. Iterum po-
pulus: At alium talem non
habemus. Ita creatus se-
cundo dux belli, pro du-
ce tyrannus Syracusiorum
evasit.

2. Gelon Siculorum ty-
rannus, Himilconi Cartha-
ginensium regi expeditio-
nem in Siciliam facienti, e
regione castris positis, præ-
lio decertare non audebat.
Sed Pediarchum sagittario-
rum præfectum, sibi forma
et aspectu similem, tyran-
nica veste indutum e castris
progredi, sacrificiumque in
aris facere jussit, et eum

sequi sagittarios candidis ve-
stibus amictos, myrtum fe-
rentes, atque sub myrto ar-
cus occultantes: cum au-
tem viderent Himilconem
etiam ipsum ad eundem mo-
dum progredientem, et sa-
crificantem, tela in eum
conjicere. His ita factis,
Himilcon nihil tale suspica-
tus, progreditur, et divi-
nam rem facit. Ita libans,
sacrificansque, multis in
ipsum impetentibus jaculis,
vitam finivit.

3 Gelon Megaricum im-
perium tollere volens, colo-
nos vocabat, qui vellent ex
Doriensibus. Diogneto ve-
ro

Μεγαρέων ἄρχοντι, χρήματα παρὰ δύναμιν ἐπέταξεν·
δὲ τοῖς πολίταις. οἱ δὲ, τοῖς τέλεσιν ἀπαγορεύοντες, εἰς
τὴν ἀποικίαν τὴν ἐν Συρακούσαις, ³¹ ὑπέκτισαν, ὑποβα-
λόντες αὐτὰς τῇ Γέλωνος δυναστείᾳ.

Κ Ε Φ. ΚΗ.

Θ Η Ρ Ω Ν.

Θήρων Καρχηδονίοις παρετάσσετο τῶν δὲ πολεμίων
φευγόντων, οἱ Σικελιῶται ἐμπύπτοντε τὸ στρατόπεδον
αἷς διασπατόμενοι τὰς σκηνάς, ὑπὸ Ἰβήρων παρα-
βοηθέντων ἀνῆλθοντο. Θήρων πολὺν τὸν ὄλεθρον ἰδὼν, ἔπεμ-
ψε τὰς κυκλωσομένας, παραγγείλας ὅπως τὰς σκηνάς
καταπρήσῃαι. φλογὸς δὲ πολλῆς αἰρομένης, ἔκ ἔχοντες οἱ
πολέμιοι σκηνάς, ἐπὶ τὰς ναῦς ἔφευγον. οἱ δὲ Σικελιῶται
διάκοντες, παρὰ ταῖς ναυσὶ τὰς πλείους διέφθειραν.

β' Θήρων Μιλτιάδῃ.

Σελινούντιοι Καρχηδονίοις παραταξάμενοι, πολλῶν πεσόντων
καὶ ἀτάφων κεμένων, καὶ τῶν πολεμίων ἐπικειμένων, δά-
ψαι

31 Mff. ὑπέκτισαν. 32 Mff. χαλκηδονίοις. 33 Mff.
Ἰβηρίαν.

ro Megarensium principi pe-
cunias supra vires impera-
vit: ille civibus. Qui tri-
butis ad desperationem ad-

acti, in Syracusanam colo-
niam concesserunt, et se
Gelonis imperio ac ditioni
subjecerunt.

C A P. XXVIII.

T H E R O N.

Theron cum Carthaginen-
sibus pugnabat. Hostibus
autem terga vertentibus, Si-
culi irruentes in castra, quasi
direpturi tabernacula, super-
venientibus Iberis interfecti
sunt. Theron cum magnam
stragem videret, misit qui
circumirent, præcipiens ut
a tergo ignem in taberna-
cula conjicerent. Magna
vero oriente flamma, hostes

non habentes tabernacula,
ad naves confugerunt. Quos
Siculi persecuti, plurimos
ad ipsas naves morti de-
derunt.

2 Theron Miltiadis filius.
Selinuntis prælium adver-
sus Carthaginenses commit-
tentibus, cum multi ex his
qui occubuerant infepulti
jacerent, et hostes instarent,
atque

ψα τὰς νεκρὰς ἐθαφόντες· ἔμην δὲ ἀτάφης περιο-
 ρᾶν ὑπομένοντες, ἐβλεπόντο τί χρὴ πράττειν. Θήρων
 ὑπέσχετο, εἰ λάβοι τριακοσίας οἰκίας τὰς τεμένει τὴν ὕλην
 δυνησομένους, αὐτὸς ἂν σὺν αὐτοῖς προελθῶν, καὶ τὰ
 σώματα καῦσαι, καὶ πολυάνδριον αὐτῶν ἐγείρω. εἰ δέ οἱ
 πολέμιοι κρατήσειαν αὐτῶν, ἔδεν μέγα κινδυνεύεσθαι τῇ
 πόλει, εἰάν ἐνα πολίτην ἀπολέσῃ, καὶ τιμὴν ἀνδραπόδων
 τριακοσίων. ἔπεισαν οἱ Σελινέντιδι τὴν γνώμην, καὶ
 αὐτῷ συνεχῶς ὡς βέλοιο οἰκίας αἰρεῖσθαι. ὁ δὲ
 τὰς εὐρώσας καὶ ἀκμάζοντας ἐπιλεξάμενος, ἐξήγαγε,
 δρέπανα καὶ πελέκεις, καὶ ἀξίνας ἔχοντας, ὡς τεμέντας
 ὕλην εἰς πυρκαϊὰν νεκρῶν προσέτων. ἐπεὶ δὲ ἐξήλθον,
 πείσας αὐτὰς Θήρων ἐπιτίσθαι τοῖς δεσπόταις, βαδίσας
 ἐσπέρας ἐπανήλθεν εἰς τὴν πόλιν. οἱ δὲ τῶν τειχῶν φύ-
 λακες γνωρίσαντες, εἰσεδέξαντο. Θήρων αὐτὰς τε τὰς
 φύλακας φονεύσας, καὶ τῶν πολιτῶν τὰς πλείους ἀπο-
 κτείνας καθεύδοντας, κατέλαβε τὴν πόλιν, καὶ τύραννος
 Σελινεντιῶν ἐγένετο.

ΚΕΦ. ΚΘ.

atque illi sepelire mortuos
 non audentes, neque tamen
 infepultos relinquere susti-
 nentes, consilium, quid
 agendum foret, caperent:
 Theron recepit, si trecenti
 sibi darentur servi, qui ligna
 secare possent, se cum ipsis
 accessurum, et cadavera igni
 traditurum, ac commune
 sepulcrum effecturum. Quod
 si ab hostibus ipsi vincerentur,
 non inde magnum pe-
 riculum civitati futurum, si
 unum civem amitteret, et
 trecentorum mancipiorum
 pretium. Laudarunt Seli-
 nuntii sententiam, eique

concesserunt, ut servos quos
 vellet fumeret. Qui robu-
 stos et florentes delicens,
 eduxit cum falcibus, bipen-
 nibus, et ascis: ut ad com-
 bustionem tot mortuorum
 ligna secarent. Cum exi-
 vissent, persuadens eis The-
 ron, ut dominis insidias
 struerent, sero vespere in
 urbem reversus est. Quos
 maniorum custodes agno-
 scentes acceperunt. The-
 ron ipsis custodibus truci-
 datis, et plurimis civibus in
 lecto interfectis, civitatem
 occupavit, et Selinuntio-
 rum tyrannus evasit.

Κ Ε Φ. ΚΘ.

Ι Ε Ρ Ω Ν.

Ιέρων ποταμὸν καλούμενος διαβῆναι ὑπὸ τῶν πολέμιων, ἐπισήσας τὰς ὀπλίτας ἐπὶ τῆς διαβάσεως, ἐκίλευσε τὰς ἱππεὺς προάγειν ἕνα τὸ ποταμὸν ὡς διαβητομένους ἐκείθεν, τὰς δὲ ψιλὰς ἀνωτέρω τῶν ἱππέων. οἱ μὲν ἔν πολέμιοι ἀντιπαρήγον ὡς τὰς ἱππείας καὶ τὰς ψιλὰς καλύοντες. ὁ δὲ Ιέρων διήγαγε τὰς ὀπλίτας, βιασάμενος ὀλίγας ὄντας τὰς καταλειμμένας τῶν ἐναντίων καὶ παραχρῆμα σημεῖον ἤρε τοῖς ψιλοῖς καὶ τοῖς ἱππεύσιν. οἱ δὲ ὑποσρέψαντες διέβησαν, τῶν προδιαβάντων ὀπλιτῶν, τὰς ὑποσρέψαντας πολεμίας ἀνεισργοῦντων.

β' Ιέρων Ἰταλιώταις πολέμιον, ὅποτε λάβοι τινὰς ἀχμυαλότες τῶν 34 συγγενῶν, ἢ πλεσίων, ἐκ εὐθὺς ἀπεδίδδε τοῖς λυτρεμένοις, ἀλλὰ πολλὰς ἡμέρας κατασχὼν, κοινανήσας αὐτοῖς ἐσίας, 35 καὶ τιμῆς προσδρίας, τῶν καὶ προσιέμενος τὰ λύτρα, τὰς ἀνδρας ἀπεπέμπετο.

34 ἐυγενῶν conject. Cas. 35 καὶ τιμῆς, καὶ προσδρίας, Cantabr.

CAP. XXIX.

H I E R O N.

Hieron cum fluvium transire prohiberetur ab hostibus, armatos in transitu constituens, iussit equites juxta fluvium ascendere, tanquam ibi transiuros et levis armaturæ milites supra equites. Hostes vero suas copias eduxerunt, ut eos ac levis armaturæ milites transitu arcerent. Tum Hieron armatos traduxit, vim adhibens adversariis, qui pauci reliqui erant, et signum repente levis armaturæ mi-

litibus et equibus fustulit. Qui reversi trajecerunt, armatis, qui ante transgressi fuerant, redeuntes hostes sustinentibus.

2. Hieron bellum cum Italis gerens, si quos cepisset, qui cognatione aut opibus flourerent, non statim solventibus reddidit: sed postquam multos dies apud se retinisset, et larem honoresque primarios eis concessisset, tum accepto redemptionis pretio, homines dimit-

πετο. οί δὲ ἐπανελθόντες ὑποπτοὶ παρὰ τοῖς πολίταις ἦσαν, ὡς Φιλίας Γέρωνι κεκοινωνηκότες.

Κ Ε Φ. Λ.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ.

Ἀθηναίοις ὁ θεὸς ἔχρησεν,

Ὡς θεῇ Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν.

Θεμιστοκλῆς, Ἀθηναίων τὸ λόγιον δεδιόταν, Κατάγε τῶν πολεμίων ἔφη. ἔ γάρ ἂν θεῖην τὴν Σαλαμῖνα ὁ θεὸς ἀνηγόρευσεν, εἰ ἔμελλεν ἀποκτείνειν τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων. τῷτο λεχθέν Ἰάσος Ἀθηναίοις ἔδωκεν. καὶ ἡνίκα τὴν ἐξήγησιν ἐπισώσατο, τῷ θεῷ χρέσαντος,

Τείχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς·

οἱ μὲν ἄλλοι Ἀθηναῖοι τειχίζεν τὴν ἀκρόπολιν ἡγόρευον· Θεμιστοκλῆς δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβαίνειν, ὡς ταύτας ἔσας τὸ ξύλινον τείχος τῶν Ἀθηναίων. ἐπέσθησαν, ἐπέβησαν, ἐναυμάχησαν, ἐνίκησαν.

β' Θεμι-

dimittebat. At illi redeuntes ves venerunt, quod Hieronis in suspicionem apud suos ci- amicitia usi fuissent.

C A P. XXX.

T H E M I S T O C L E S.

Atheniensibus oraculo proditum erat,

O divina Salamis, perdes tu mulierum liberos.

Themistocles Atheniensibus vaticinium metuentibus, contra hostes facere dicebat. Non enim divinam Salaminem oraculum appellasset, si Græcorum liberos perditura esset. Hoc dictum confidentiam et animos Atheniensibus dedit. Et cum suam istius oraculi in-

terpretationem civibus probasset Apolline hanc sortem edente,

Muros Minervæ ligneos det late intuens Jupiter,

reliqui Athenienses arcem muniendam statuerunt, Themistocles triremes conscendendas esse dixit, quoniam hæ sint lignei Atheniensium muri. Obtemperarunt, et ingressi, navali pugna decertarunt, victoriamque sunt adepti.

C 3

2 The-

β' Θεμιστοκλῆς ἰναυλόχει περὶ Σαλαμῖνα· τοῖς Ἑλλή-
σιν ἐδόκει φεύγειν, Θεμιστοκλῆς ναυμαχεῖν ἐν σενῇ θαλάσῃ·
ὡς δὲ μένειν ἐκ ἔπειθεν, ἢ αὐτῷ Σύκιντος εὐνῆχος παιδαγω-
γὸς τοῖν παιδῶν. νύκταρ τὸν Σύκινον τέτον ὡς βασιλεῖα πέμ-
πει, κηρύσσοντα κατ' εὐνοίαν δῆδεν, ὅτι ἀποδιδράσκει τὸ Ἑλ-
ληνικόν, Ἀλλὰ ναυμάχει. πείθεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ναυμαχεῖ.
καὶ τὸ πλῆθος τῶν τριήρων συνέσρεψεν ἡ σενὴ θάλασσα.
οἱ δὲ Ἕλληνες ἀκόντες ἐνίκησαν τῇ σοφίᾳ τῆ στρατηγῆς.

γ' Οἱ Ἕλληνες νικήσαντες ἐν Σαλαμῖνι, βελεύοντα
πλῆν ἐφ' Ἑλλησπόντον, καὶ τὸ ζεῦγμα λῦειν, ἵνα βασι-
λεὺς μὴ φύγῃ. Θεμιστοκλῆς ἀντιβελεύεται, λέγων· βα-
σιλεὺς ἀποληφθεὶς ἀναμαχεῖται τάχα. πολλὰκίς δὲ ἀπό-
νοια δίδωσιν, ὅσα μὴ ἔδοικεν ἀνδρείᾳ· πέμπει δὲ πάλιν
ὡς βασιλεῖα εὐνῆχον ἄλλον Ἀρσάκην, ἑτασὶ προσαγορεύον-
τα· εἰ μὴ φύγοι διὰ τάχους, ἢ γίγνεται τῇ Ἑλλησπόντῃ
διαλύεται. βασιλεὺς ἔδωκε, καὶ φθάσας τὸ Ἑλληνικόν,
διέβη τὸ ζεῦγμα, καὶ Φρυγῶν ἄρχετο. Θεμιστοκλῆς δὲ τοῖς
Ἕλλησιν ἐφύλαξε τὴν νίκην ἀκίνδυνον.

δ' Ἀθη-

2. Themistocles circa Sa-
laminem clauit naves habe-
bat. Græcis videbatur fuga
capienda esse. Themisto-
cles navibus ineundum præ-
lium in angusto mari cense-
bat. Cum persuadere non
posset, ut manerent: (Sici-
nus erat ei eunuchus, præda-
gogus duorum filiorum)
eum noctu ad regem mittit,
ut indicaret benevolentie
causâ, Græcorum copias fu-
gam moliri: Sed tu navi-
bus, inquit, pugna. Ob-
temperat rex, et navalem
pugnam instruit, atque na-
vium multitudinem angustia
maris in arctum contraxit.
Græci vero inviri propter
ducis sapientiam et callidi-
tatem vicerunt.

3. Græci parva ad Sala-
minem victoria, statuunt in
Hellepontum navigare, et
pontem demoliri, ne fugere
rex posset. Themistocles
contra sententiam pronun-
tiat, dicens regem interce-
ptum pugnam redintegra-
turum. Sæpe vero despe-
rationem præstare, quod ef-
fici virtute ac fortitudine
non possit. Mittit igitur
iterum ad regem alium Eu-
nuchum Arsacem, ita signi-
ficantem, nisi fugiat celer-
rime, pontem Hellesponti
dissolutum iri. Rex metu-
ens festinavit, et præveniens
Græcorum exercitum tran-
siit pontem, atque fugiens
evasit. Themistocles vero
Græcis victoriam exortem
periculi conservavit.

4 Athe-

δ' Ἀθηναῖοι τὰ τεῖχη τῷ ἄστεος ἠγάγαν Λάκωνες ἐφθόνον. ἠπάτησεν αὐτοὺς ὁ Θεμιστοκλῆς. ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀπάτης ἦν 36 ἔτος ἀφίκετο εἰς Λακεδαίμονα πρεσβυτής, καὶ ἦν πρὸς τὰς Λάκωνας ἔξαρκος, ἥ μὴν ἐκ ἐγγεῖσθαι τὸ τεῖχος. εἰ δὲ ἀπιστεῖτε, ἔφη, τὰς ἀρίστους ἐκπέμψατε κατασκόπους ἐμὲ κατασχόντες· οἱ μὲν ἔπεμψαν. Θεμιστοκλῆς δὲ κρύφα πέμψας ἐνετείλατο Ἀθηναίοις κατέχειν τὰς κατασκόπους, ἕως ἂν ἐγγείρωσι τὸ τεῖχος· ἐπειδὴν δ' ἐγγείρωσι, μὴ πρότερον αὐτοὺς ἀποπέμπτειν, εἰ μὴ πρόσθεν αὐτὸν ἀπολάβοιεν. καὶ ταῦτα ἔταις ἐγένετο. ἠγέρθη τὸ τεῖχος, καὶ ἐπαυήλθη Θεμιστοκλῆς. ἀπεδόθησαν οἱ κατασκοποὶ, ἐταιχίσθησαν Ἀθηναὶ Λακεδαιμονίων ἀκόντων.

εἰ Θεμιστοκλῆς ἐν τῇ πρὸς Αἰγινήτας πολέμῳ, μελλόντων Ἀθηναίων τὴν ἐκ τῶν ἀργυρίων πρόσδοτον ἑκατὸν τάλαντα διανέμεσθαι κωλύσας, ἐπίσειν ἑκατὸν ἀνδράσι τοῖς πλεσιωτάτοις, ἑκάσῳ, δῆναί τάλαντον. καὶ μὲν ἀρέσῃ τὸ πρᾶχθῆσόμενον τῇ πόλει, τὸ ἀνάλωμα λογισθῆναι. εἰ δὲ μὴ ἀρέσῃ, τὰς λαβόντας ἀποδῆναι. ταῦτα μὲν ἔδοξε.

36 Non agnoscunt hanc vocem Mss. neque quod sequitur εἰς Λακεδαίμονα, nec postea ἔφη.

4 Atheniensibus urbis muros erigentibus, Lacones invadebant. Eos decepit hoc pacto Themistocles. Legatus ad Lacedæmonios profectus, rem negabat: per suam fidem mœnia non erigi. Quod si fidem sibi non habeant, mittant præstantissimos viros, qui perspiciant et explorent. Illi miserunt. Themistocles vero misso clam nuntio mandavit Atheniensibus, ut exploratores retinerent apud se, donec mœnia extruxissent. Postquam deinde forent extructa mœnia, non prius eos remitterent, quam ipsum re-

cepissent. Hæc ita facta sunt. Exædificata sunt mœnia, et reversus est Themistocles, redditi sunt exploratores, Athenæque Lacedæmoniiis invitæ muniræ sunt.

5 Themistocles in bello adversus Aeginetas, cum Athenienses vellent reditus ex argentifodinis, centum talenta distribuere, interponens se persuasit populo, ut centum dirissimis viris, singulis talentum daretur. Et si placeret ea res, quæ efficienda esset, civitati, sumtus æstimaretur. Sin minus, qui acceperint, redderent. Hæc approbata sunt.

ξεν. οἱ δ' ἑκατὸν ἄνδρες ἕκαστος μίαν τριήρη κατίστη-
σει, σπαδῇ χρησάμενος κἀκῆς καὶ τάχως. Ἀθηναῖοι
καιρὸν σόλον ποιήσαντες ἤσθησαν καὶ ἑ μόνον κατ'
Αἰγινήτων ταῖς τριήρεσι ταύταις, ἀλλὰ καὶ κατὰ Περσῶν
ἐχρησάντο.

ε' Θεμιστοκλῆς, Ἰώνων Ξέρξῃ συμμαχάντων, ἐκέ-
λευσε τοῖς Ἑλλήσι καταγράφειν ἐπὶ τῇ τοίχῃ, Ἄνδρες
Ἴωνες, ἑ δίκαια ποιεῖτε στρατεύοντες ἐπὶ τῆς πατέρας.
τῶν ἀναγινωσκομένων, βασιλεὺς τῆς Ἰωνίας ὑπόπτως
ἠγήσατο.

ζ' Θεμιστοκλῆς φεύγων Ἀθηναίους, νεὺς ἐπιβάς, ἀγνοώ-
μενος ἐκομίζετο τὴν ἐπὶ Ἰωνίᾳ. ἐπεὶ δὲ ἡ ναὺς ὑπὸ χει-
μῶνος ἐπὶ Νάξον κατεφέρετο πολιορκημένην ὑπ' Ἀθηναίων,
τῷ ναυκλήρῳ φοβηθεὶς ἔφερασεν ὅς τις εἴη. καὶ εἰ μὴ
σώσειεν αὐτὸν, κατερεῖν ἠπάλησεν Ἀθηναίοις, ὥς κρήμασι
παισθεὶς αὐτὸν ἄγοι. ὅπως ἂν ἀμφοτέρωι σωθεῖεν, μηδεὶς
ἐκβαλέτω τῆς νεώς. ὁ ναυκλῆρος φοβηθεὶς, ὅτε ἐκβῆναι
συνεχώρησε, καὶ διὰ τάχως ἀναχθῆναι ἔσπευσεν.

ΚΕΦ. ΛΑ.

Centum autem viri singuli
triremem effecerunt, stu-
dium adhibentes pulchritu-
dinis et celeritatis. Athe-
nienſes novam classem fa-
ctam latebantur, eaque non
tantum adversus Aeginetas,
verum etiam contra Persas
usī sunt.

6 Themistocles cum Io-
nes se Xerxi socios adiun-
xissent, iussit Græcos muris
inscribere: Viri Iones, ini-
que facitis, qui contra pa-
rentes ac majores vestros
expeditionem suscipiatis.
Hisce lectis, rex Ionas su-
spectos habere cœpit.

7 Themistocles fugiens
Athenienses, conscensa navi,
imprudens in Ioniam dela-
tus est. Quum vero navis
a tempestate Naxum ferretur,
quæ oppugnabatur ab
Atheniensibus, metuens
nauclero indicavit, quisnam
esset: et nisi se servaret,
Atheniensibus dicturum mi-
nabatur, quod pecuniis ad-
ductus ipsum veheret. Ut
igitur ambo salvi et incolu-
mes manerent, nemo egre-
deretur e navi. Nauclerus
metuens, neque egredi
quenkum passus est, et re-
pente portu solvere festi-
navit.

CAP. XXXI.

Κ Ε Φ. ΛΑ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

Ἀριστείδης, καὶ Θεμιστοκλῆς ἐχθρότατοι πάντων ὄντες, διεπολιτεύοντο. τῷ δὲ Πέρσῃ διαβάντος, ἀλλήλων λαβόμενοι, τῆς πόλεως ἔξω προελθόντες, ἐς ταῦτόν ἐκάτερος τὴν δεξιὰν χεῖρα καθιέντες συνηγμένων τῶν δακτύλων ἐπέφωκον τὴν ἐχθρὰν ἐνταῦθα κατατίθμεθα, εἰς ἃν πρὸς τὸν Πέρσῃ διαπολεμήσωμεν. ταῦτ' εἰπόντες αἶροντες τὰς χεῖρας διαλελυμένων τῶν δακτύλων ὡς δὴ τι κατατεθεικότις, ἔπειτα συγχώσαντες τὸν βόθρον ἐπανήλθον, καὶ διετέλεσαν παρὰ πάντα τὸν πόλεμον ὁμονοῶντες. ἡ δὲ τῶν στρατηγῶν ὁμόνοια, μάλιστα δὴ τὰς βαρβαρὰς ἐνίκησεν.

Κ Ε Φ. ΛΒ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ.

Λεωνίδας ἐν Θερμοπύλαις, παραταξάμενος τῇ γενότῃ τῷ χωρίῳ, ἀχρεῖον ἐποίησε τὸ πλῆθος τῶν βαρβαρῶν.

β' Λεωνίδας, μάχην συνάπτειν μέλλων, ὁρῶν νεφέλας χαιμερίδας ἀλιζόμενας, πρὸς τὰς ἡγεμόνας ἔφη, ὃ καὶ
 θαν-

C A P. XXXI.

A R I S T I D E S.

Aristides et Themistocles infestissimis odiis laborantes, diversas in republica factiones sequebantur. At interveniente Persa, se mutuo apprehendentes, et extra civitatem convenientes, in unum locum uterque dextram manum demisit, atque complicatis digitis acclamaverunt: Inimicitias hic deposuimus, donec bellum adver-

fus Persam confecerimus. Hac locuti, manus distractis digitis, quasi re vera aliquid deposuissent, fustulerunt. Deinde simul obruta fovea, redierunt, et per totum bellum in concordia permanserunt. Maxime vero effectum est unanimitate ducum, ut Barbari victoriam amitterent.

C A P. XXXII.

L E O N I D A S.

Leonidas in Thermopylis praelium committens, angustia loci Barbarorum multitudinem inutilem reddidit.

2 Leonidas cum pugnam conferere vellet, videns procellosas nubes coire, ad duces conversus, ait: Non debet vobis mirum videri: quod

C 5

θαυμάζον βροντῶν καὶ ἀστραπῶν γινομένων, ἀνάγκη γὰρ αὐτὰ συμβαίνειν, ἄσπερ κινημένοι. πολλῶν ἔν διανοημένοι γινομένων, οἱ μὲν τῷ Λεωνίδῃ 37 προιδόντες τὸ μέλλον, παρρησίᾳ ἠπέειπον. οἱ δὲ πολέμιοι ἐκπλαγύντες, αὐτοῖς μοι πρὸς τὸν κίνδυνον ἐγένοντο, καὶ παρὰ τὸτο ἠττήθησαν.

ὁ γὰρ Λεωνίδας ἐμβαλὼν ἐς χώραν πολεμίων, νύκτωρ διαπέμψας ἄλλους ἄλλαχῇ, προσέταξεν, ὅταν αἰετοὶ τὴν σημεῖον, δένδρα κόπτειν, καὶ τὰς ἐπαύλεις ἐμπιπράναι. ταῦτα ὁρῶντες οἱ κατὰ τὴν πόλιν, καὶ πάμπολυ τὸ πλῆθος εἶναι νομίσαντες ἐκ ἐπιζήλτου, ἀλλὰ τὴν λείαν ἀγνοοῦντες αὐτοῖς προσήκαντο.

Κ Ε Φ. Δ Γ.

Λ Ε Ω Τ Υ Χ Ι Δ Η Σ.

Λεωτυχίδης περὶ Μυκάλην τῶν Ἑλλήνων ναυμαχούντων, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καταπεπληγόντων, τῶν δὲ Ἴωνων μενδίζοντων φόβῳ μᾶλλον ἢ γνώμῃ, μετέβαλεν ἀπάντων τὸ φρόνημα πλάσάμενος ἀγγελίαν ἠκεῖν, ὡς τῶν

37 προειδότες. Vulg.

quod fulgura ac tonitrua concitantur. Necessè est enim ea fieri ex motu sideris. Multis igitur contingentibus caelitus signis, Leonidæ milites quid futurum esset prospicientes, alacribus animis ad pugnam festinarunt. Hostes contra perterriti, animis ad subeundum periculum defecerunt, et ob eam causam victi sunt.

3 Leonidas facta noctu in ditionem hostium impressione, alium in aliam hostilis agri partem misit: deinde mandavit, ubi datum foret signum, alii arbores caderent, alii villas incenderent. Id intuiti qui in urbe erant, immensum esse hostium numerum rati, contra non iverunt, sed prædam ab hostibus agi siverunt.

C A P. XXXIII.

L E O T Y C H I D E S.

Leotychides Atheniensibus circa Mycale navale prælium facientibus, et Barbarorum multitudinem perterritis, atque Ioni-

bus Medorum partes frequentibus, timore magis quam certo consilio, mentes omnium mutavit: commentus nuntium adferri, quod Per-

τῶν ἐν Πλαταιαῖς Ἑλλήνων τὰς Πέρσας νενικηκότων. οἱ δὲ Ἴωνες ἀκούσαντες ἐτάρρησαν, καὶ προσέτεντο τοῖς Ἑλλήσιν. ἡ τύχη τὸ Λεατυχίδα στρατήγημα ἐποίησεν ἀληθές, νίκην παρὰσχῆσα τοῖς Ἑλλήσιν τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης.

Κ Ε Φ. ΛΔ.

Κ Ι Μ Ω Ν.

Κίμων, ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ νικᾷ τὰς βασιλείας σατραπίας. καὶ πολλὰ σκάφη βαρβαρικά ἐλὼν, εἰς ταῦτα τὰς Ἑλλήνας ἐμβῆναι κελεύει, καὶ σιλάς ἐνδύνας Μηδικάς, καὶ πλεῖν ἐπὶ Κύπρῃ. Κύπριοι τῇ ὄψει τῇ βαρβαρικῇ ἐξαπατάμενοι σχήματος, τὸν εἶλον ὡς φίλιον ὑποδέχοντα. οἱ δὲ ἀποβάντες, καὶ σφόδρα γε ἀντὶ βαρβάρων ἐφάνησαν Ἕλληνες, καὶ Κυπρίους ἐνίκησαν, μείζω τὴν ἐκπληξιν τῆς δυνάμεως ἔχοντες.

β' Κίμων ἀπὸ Σησῆ, καὶ Βυζαντίᾳ πολλὰ αἰχμάλωτα, καὶ βαρβαρικά ἔλε. καὶ τῶν συμμάχων δευτέρων, διανομεὺς ἐγένετο. μοῖραν μίαν ἔταξε γυμνά τὰ σώματα, μοῖραν ἑτέραν ἀναξυρίδας, κἀνδύς, σρεπτά, καὶ ὅσα τοιάδε. οἱ σύμμαχοι αἰρῶνται τὸν κόσμον. Ἀθηναῖοι γυμνά

Perfæ a Græcis ad Plateas devicti sint. Iones hoc audito respirarunt, adque Græcos se applicuerunt. Fortuna Leotychidæ strategema verum reddidit, prælii ad Plateas commissi victoriam Græcis præbens.

C A P. XXXIV.

C I M O N.

Cimon ad Eurymedontem fluvium satrapas Regis vincit ac superat, multisque Barbarorum navigiis captis, Græcos ingredi in ea iussit, et stolas Medicas induere, atque naves in Cyprum deducere. Cyprii conspecto Barbarico habitu decepti, classem quasi sociam et amicam, exceperunt. At illi egressi, plane pro Barbaris Græcos se præstiterunt, ac

Cypriis maiorem terrorem quam pro copiis injicientes, eos devicerunt.

2 Cimon ex Sesto et Byzantio multa Barbarica per vim cepit, et rogantibus sociis ea distribuit in partes: quarum unam constituit nuda corpora, alteram subligacula, vestes, torques, et id genus alia. Socii capiunt ornatum, Athenienses nuda corpora. Ridetur ab omni-

γυμνά τὰ σώματα γέλων ὀφλισκάνει Κίμων ὡς τοῖς
μικροῖς μοῖραν τοῖς συμμάχοις προέμενος. ἔκ ἐς μακρὰ
τῶν ἀγχιμαλῶτον οἱ συγγενεῖς ἀπὸ Λυδίας καὶ Φρυγίας
καταβάντες μεγάλα λύτρα ὑπὲρ τῶν οἰκείων κατέβαλον.
τότε ἡ σοφία Κίμωνος ἑθαυμάζετο. Ἀθηναῖοι δὲ πολλὰ
πλείω χρήματα λαβόντες, μάλα δὲ τῶν συμμάχων κατὰ
κερτόμησαν.

Κ Ε Φ. ΛΕ.

Μ Τ Ρ Ω Ν Ι Δ Η Σ.

Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι παρετάσσοντο. Μυρωνίδης Ἀθη-
ναίοις παρήγγειλεν, ὅταν ὑποσημήνη θῆναι ἐπὶ τῆς πολέ-
μιος, ἀρξαμένους ἀπὸ τῆς ἐναντίας. ὁ μὲν ἐσήμηνεν·
ὁ δ' ἔθεον. ὡς δὲ βραχὺ προῆλθον, Μυρωνίδης ἐπὶ τὸ δι-
ξίον κέρας δραμῶν, μέγα ἐβόα, καὶ ᾤμεν κατὰ τὸ ἐναντι-
ον. Ἀθηναῖοι μὲν τῷ λόγῳ τῆς νίκης ἐπιβρασθέντες,
προθυμότερον ἐμβάλλουσιν. Θηβαῖοι δὲ τῷ ἀγγέλματι τῆς
ἡττῆς καταπλαγέντες ἐκλίνουν εἰς φυγὴν.

β' Μυρωνίδης Ἀθηναίους ἤγεν ἐπὶ Θήβας, καὶ προσέ-
θων εἰς τὸ πεδίον, ἐκέλευσεν αὐτὰς τῆναι τὰ ὅπλα, καὶ
περὶ

omnibus Cimon, qui majorem portionem focis prodident. Non multo post cognati eorum qui capti erant, ex Lydia, Phrygiaque descendentes, magna et splendida ad suos redimen-

dos munera perfolverunt. Ibi tum Cimonis calliditas admirationi cœpit esse. Athenienses autem longe pluribus acceptis pecuniis, focios deriserunt.

C A P. XXXV.

M Y R O N I D E S.

Athenienses et Thebani ad pugnam instruebantur. Myronides Atheniensibus præcepit, ut cum ipse signum dedisset, excurrerent in hostes, initio facto a sinistra. Quo signum dante, illi curiebant. Cum vero aliquousque essent progressi, Myronides ad dextrum cornu festinans, magna voce

clâmavit, Vincinus in lævo. Athenienses victoriæ fama confirmati, promptius et alacrius hostes aggrediuntur. Thebani nuntio suorum clâdis percussî, ad fugam inclinaverunt.

2 Myronides Athenienses duxit adversus Thebas: et progressus in campum, jussit eos arma ponere, atque undi-

περισκοπεῖν ἐν κύκλῳ. τῶν δὲ περισκοπῶντων, ὁρᾶτε, ἔφη, τὸ πεδῖον ὅσον· ἐν πεδίῳ τόσῳ πολεμίων ἵππας ἔχοντων εἰ μὲν φεύγωμεν, ἀνάγκη διακόντων ἵππῃαν ἀλῶναι. ἦν δὲ μένωνμεν, πολλὰ τῇ νικῶν ἑλπίδες. ἔτοις ἄρα πείπονταί μιν. καὶ προῆλθε Μυρωνίδης, κρατῶν, μέχρι Φακίδος, καὶ Λοκρῶν.

Κ Ε Φ. ΑΣ.

Π Ε Ρ Ι Κ Λ Η Σ.

Λακεδαιμόνιοι τὴν Ἀττικὴν εἰδὼν, Περικλῆς ἐξέπεμψε τρεῖς αἰσῶντες τὰ παραλία τῆς Λακωνικῆς, ὅπως αὐτοῖς πλείω πάσχειν, ἢ δεῖν συμβαίνει.

β' Περικλῆς πλεῶν χώραν πολλὴν ἐκέκτητο· Ἀρχίδαμος φίλος ὢν αὐτῷ πάλας, καὶ πρόξενος ᾗσαν ἐστὶν αὐτῷ τὴν Ἀττικὴν· Περικλῆς προσειδομένος, ὡς ἄρα τιμὴν Ἀρχίδαμος τὴν προξενίαν, τῶν αὐτῷ χωρίων ἀποσχέσεται, ἵνα μὴ γένοιτο Ἀθηναίοις ὑποπτος, φθάσας τὴν δόξαν, ἐς ἐκκλησίαν προελθὼν, ἐχαρίσατο τῇ πόλει τὴν γῆν ὅσην ἐκέκτητο.

ΚΕΦ. ΑΖ.

undique circumspicere. Quibus circumspicientibus: Videtis, inquit, quantus sit campus, in tanto campo, hostibus equos habentibus, si fugiamus, necesse est nos ab equitibus persequentibus

cap. Sin maneamus, multiplex vincendi spes est. Ita, ut manerent, persuasi sunt, et Myronides victor usque ad Phocidem et Locros processit.

C A P. XXXVI.

P E R I C L E S.

Lacedaemoniis Atticam vastantibus, Pericles misit cum triremibus Athenienses, qui maritimam oram Laconicae popularentur, ut ipsi majus damnum acciperent, quam inferrent.

2 Pericles cum esset locuples, multum terrae possidebat. Archidamus, cum quo vetus ei amicitia et ho-

spitium intercedebat, populabundus in Atticam impressionem fecit. Pericles prospiciens, Archidamum hospitii religione ac honore, suis agris parfurum, ne in suspicionem Atheniensibus veniret, ante vastationem in concionem progressus, omnem terram quam possidebat, Reipublicae donavit.

CAP. XXXVII.

Κ Ε Φ. ΑΖ.

Κ Λ Ε Ω Ν.

Κλέων Ἀβυδηνοῖς Σησὸν παρέδωκεν, ἃ Φανερὰ μά-
 ῶν ἀφανὲς τέχνη. Θεόδωρος Φερεῶν, Σησὸν, ἐταί-
 Κλέωνος, μοιχεύων ἐν προαίᾳ γυναῖον, τῆς ὑδρορρόης δι-
 τῆ τείχεος σενῆς φερομένης, ἓνα λίθον ἐξάγων διὰ νυκτὸς
 ἐξίω, καὶ εἰσιὼν τὸν λίθον ἐναρμόττων, καὶ τῷ το λαοῦ
 νων, τῷ Κλέωνι τὸ πρυττόμενον ὁμολόγησεν ὡς παίγνιον
 ὁ δὲ τοῖς Ἀβυδηνοῖς τὸ ἀπόρρητον ἐξαγορεύσας, ἀπέλκυσ-
 νύκτα παρατηρήσας κατὰ τὴν ὑδρορρόην, τῷ Θεόδωρῳ τὸν
 λίθον ἐξηρηκότος, καὶ περὶ τὴν μοιχείαν ἀσχολημένῳ, τὴν
 στρατιώτας ὑπείσκησεν· οἱ τὰς Φιλικίας ἀνηλόντες, τὰς
 πύλας ἐνδοθεν ἀνοίξαντες, πᾶσαι δεξάμενοι τὴν δύναμιν
 τῆς Σησεῖ βαδίας ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. ΑΗ.

Β Ρ Α Σ Ι Δ Α Σ.

Βρασίδης περὶ Ἀμφίπολιν ἐπολιορκεῖτο, ἐπὶ λόφῳ
 κρατερῶ προσβαλλόντων ἐν κύκλῳ τῶν πολεμίων. οἱ μὲν δὲ
 δεδιό-

C A P. XXXVII.

C L E O N.

Cleon Abydenis Sestum
 tradidit, non aperto praelio,
 sed obscuro dolo. Theodo-
 rus custodiens Sestum, ami-
 cus Cleonis, rem cum qua-
 dam muliere habens in sub-
 urbio, aquæductu per mu-
 ros angusto penetrante, la-
 pidem unum evellens, sub
 noctem exhibat, et intrans,
 lapidem reponebat, idque
 clam, quam rem Cleoni
 falsus est, quasi ludicrum.

At ille proferens et enun-
 tians Abydenis arcanum,
 noctemque expertem Iunæ
 observans, per aquæductum,
 cum lapidem Theodorus re-
 vellisset, et adulterio distri-
 ctus esset, milites clam in-
 troduxit: qui custodibus
 interfectis, et portis intus
 referatis, omnes copias ac-
 ceperunt, atque Sestum fa-
 cile obtinuerunt.

C P A. XXXVIII.

B R A S I D A S.

Brafidas juxta Amphipo-
 lim oppugnabatur, in diffi-

cili & aspero colle circum-
 circa hostibus aggredienti-
 bus.

δεδιότες μὴ νύκτωρ ἀποδραΐν, λίθοις τὸν λόφον περιτείχι-
σαν, καὶ τείχος ὑψηλὸν ἤγειρον. οἱ δὲ Λάκωνες ἠγα-
νάκτεν ὅτι μὴ προῆγεν αὐτὰς εἰς μάχην, ἀλλὰ περιτει-
χισθέντες ἀσχυρὰ λιμῶ ἀλώσονται. Βρασίδας αὐτοὺς ἔφη
τὸν καιρὸν τῆς μάχης εἶδεναι. ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τῷ
λόφῳ περιτετείχιστο, λοιπὸν δὲ ἦν ἀτείχιστον ὅσον πλέθρον
αὐτάρκες, τοῖς μετ' αὐτῶ πρὸς μάχην παρήγγειλε τῆτον
εἶναι τὸν καιρὸν, ὁρμᾶσιν ἐπὶ τὴν ἐξοδον. καὶ δὴ ὁρμήσαν-
τες, πολλὰς τῶν πολεμίων διαφθείραντες διεσάδθησαν, ἡ
γὰρ σενοχωρία ἐλάττονας ὄντας ἐκ ἔβλαψεν. ὁ δὲ περι-
τειχισμὸς ἀφέλησε, 38 καὶ μᾶλλον καλύσας μηδὲνα κατὰ
νότον πολέμιον αὐτῶν γενέσθαι. ὥς τε τῷ τείχει τῶν ἐναν-
τίων, τὸ μὲν ἐκένων πλῆθος, ἀχρεῖον· ἡ δὲ ἐξοδος ἀσφα-
λεστέρα τοῖς Λάκωσιν ἐγένετο.

β' Βρασίδας Ἀμφίπολιν προδοθεῖσαν εἶλε. καὶ τοῖς
προδόταις κελεύει κλεῖσαι τὰς πύλας, καὶ λαβὰν τὰς βα-
λανάνας ἔρριψεν ὑπὲρ τὸ τείχος, ὅπως οἱ ἀμύνοντο τὰς
πολεμίας, εἰ καὶ κλίμακας προσθέντες βιάζοντο.

γ' Βρα-

38 a Mff. abest καὶ μᾶλλον.

bus. Qui veriti ne per no-
ctem aufugeret, collem la-
pidibus circumvallabant, et
sublimem murum exstrue-
bant. Lacones male habe-
bat, quod eos non in pu-
gnam educeret, sed cir-
cumvallati turpissime fame
caperentur. Brasidas se
nosse opportunum aiebat
tempus pugnae. Posteaquam
maximam collis partem mu-
nierant, et reliquum foret
spatium immunitum instar
magni jugeri, suis ut ad
pugnam se instruerent prae-
cepit. Hoc inquires esse
tempus exeundi. Qui facto
impetu, multis hostibus in-

terfectis, salvi evaserunt.
Nam locus angustus pau-
cioribus non erat impedi-
mento. Circumductus au-
tem murus faciebat, ne
quod ipsis esset a tergo
periculum. Itaque ho-
stium munitio ipsis multi-
tudinem inutilem reddidit:
exitum vero Laconibus tu-
torem.

2 Brasidas Amphipolim
proditione cepit, et prodi-
toribus mandavit, ut por-
tas clauderent: atque ac-
ceptis clavibus projecit eas
supra murum, ut ab hosti-
bus etiam se defenderent,
si scalis appositis urgerent.

3 Bra-

γ' Βρασιδᾶς ἐπ' Ἀμφίπολιν ἰλθὼν λάβειν, καὶ συνά-
ταρχήν τῶν ἑνδον, ἧς ἡγούμενος ἀσφαλῆ τὴν ἐξ ἀποπο-
μάχην, ἐκήρυξεν Ἀθηναίους μὲν ἀδελφὰν ὑποσπόνδους αἰπύου
καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν ἔχουσιν Ἀμφιπολίταις δὲ αὐτόνομον
τὴν πατρίδα, εἰ σύμμαχοι Λακεδαιμονίων γένοιτο. τὴν
κηρύγματι πεισθέντες, Ἀθηναῖοι μὲν ἀπαλλάσσονται, Ἀμ-
φιπολίται δὲ Λακεδαιμονίοις προσέδεντο. Βρασιδᾶς δὲ
Ἀμφίπολιν καθ' ὁμολογίαν προσεκλήσατο.

δ' Βρασιδᾶς νυκτὸς ἐπιπλέων Σικιώνῃ, τριήρη Φιλί-
προπλῆν ἔταξεν. αὐτὸς δὲ ἐν ὑπηρετικῇ κατόπιν εἰπεύ-
σας εἰ μὲν τι μείζον τῆς ὑπηρετικῆς πολέμιον σκάφος ἐπι-
φανῆ, ἢ τριήρης ἀμύνει. εἰ δὲ ἀντίπαλος ἄλλη τριήρης
ἐν ὅσῳ πρὸς ἐκείνην διαγωνίζεται, αὐτὸς ἐν τῇ ὑπηρετικῇ
διασπαθῆναι φθάσειεν.

ε' Βρασιδᾶς ἐν τόπῳ τινὶ προσκειμένων κατὰ τὴν ἑρα-
γίαν τῶν πολεμίων, ἐκέλευσεν ἀπὸ λόφου κόπτοντας ἐν μι-
ρῇ ξύλῳ κομίζειν. τὴν δὲ ὕλην πῦρ ἐμβαλὼν ἐνέπερσεν.
ὥς τε πολλῆς φλογος αἰρομένης, οἱ πολέμιοι κατὰ τὴν ἑρα-
γίαν

3 Brasidas cum ad Am-
phipolim clam exercitum
admovisset, cognita civium
perturbatione, parum tu-
tam ratus ex desperatione
susceptam pugnam, Athe-
nienſibus securitatem pro-
mulgavit, ut fœdere factō
discederent, et sua posside-
rent: Amphipolitanis vero
libertatem patriæ, si cum
Lacedæmoniis belli societa-
tem coirent. Obedientes pro-
mulgationi Athenienses qui-
dem discedunt, Amphipolita-
ni vero societatem cum Lacedæ-
moniis fecerunt, Brasi-
dasque Amphipolim suis per
fœdus adjunxit.

4 Brasidas noctu Sicyo-
nem versus navigans, trire-
mem amicam prænavigare
jussit. Ipse vero in expedi-
ta ad ministeria bellica se-
quebatur, ut si quod majus
forassit expedito navigium
hostile apparuisset, triremis
auxilio veniret. Sin æqua-
lis altera triremis, dum
cum ea confligeret, ipse in
expedita salvus et incolumis
evaderet.

5 Brasidas cum in angusto
loco extremo agmini hostes
instarent, jussit a colle ligna
secare, et per vices appor-
rare. Materiam deinde, in-
jiciens ignem incendit, ita
ut copiosa multaque flamma
sub-

γίαν προσπίπτειν ἐκωλύοντο. αὐτὸς δὲ ἀσφαλῶς τὴν ἀνα-
χώρησιν ἐποίησατο.

Κ Ε Φ. ΛΘ.

N I K I A Σ.

Νικίας ἐπιπλεύσας τῇ Κορινθίᾳ νύκτωρ, ἔνθα ὁ Σο-
λύγης λόφος, ἀποβιβάσας Ἀθηναίων ὀπλίτας, καὶ χιλίους
ἄλλας ἀλαχῇ λοχῆσαι τάξας ἀπέπλευσεν· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ
ἤματι, ὡς πάλιν αὖ φανερώς ἐπέπλευσεν. οἱ μὲν Κορί-
νθιοὶ σπαδῇ ἐκβοηθῆντες ἔβρον, κωλύοντες ἐκβαίνειν. οἱ δὲ
ἐν ταῖς ἐνέδραις ἐπανιστάμενοι, τὰς πλείους αὐτῶν διέ-
φθειραν.

β' Νικίας στρατοπεδεύοντων Ἀθηναίων περὶ τὸ Ὀλύμ-
πιον, εἰς τὸ πρὸ τῆς στρατοπέδου χωρίον ὀμαλὸν ὄν, ἐκε-
λευσέ νύκτωρ τριβόλους κατασπῆραι. ἐπεὶ δὲ τῆς ὑπε-
ραίας Ἐκφάντος ὁ Συρακουσίων ἱππαρχὸς προήγαγε τὰς
ἱππεῖς, ἦν αὐτῶν αἰσχερὰ φυγή, τῶν τριβόλων ἐκπληγνυμένων
ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ἱππῶν. πολλοὶ δ' αὐτῶν ἐδὲ προβάλλειν
οἰοί τε ἤσαν. ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελταστῶν σιγήα ὑποδήματα
ἔχοντων διεφθείροντο.

γ' Ni-

sublata, hostes in agmen ex- re prohiberentur, ipse vero
tremum impressionem face- sine periculo discederet

C A P. XXXIX.

N I C I A S.

Nicias sub noctem adna-
vigans Corinthum, ubi So-
lyges collis est, ibi egredi
jussis Atheniensium armatis,
et mille aliis alibi in insidiis
collocatis, abnavigavit. Rur-
sus altero die sub primam
lucem in conspectu omnium
adnavigavit. Corinthii sum-
mo studio excurrentes, pro-
hibere voluerunt ne egre-
derentur. At qui in insidiis
latebant consurgentes, maxi-
mam partem ex illis occi-
derunt.

2 Nicias castrametanti-
bus Atheniensibus circa
Olympium, in planitiem
quæ pro castris erat, mu-
rices noctu jussit spargere.
Cum postridie dux equestris
Syracusiorum Ecphantus
equites produceret, in tur-
pem fugam conversi sunt,
muricibus in equorum pedi-
bus infixis. Ita ut multi ex
ipsis ne progredi quidem
possent, et a scutatis soli-
dos calceos indutis interfi-
cerentur,

D

3 Ni-

ἢ Νικίας ἐν τῷ κύκλῳ τῆ τείχεως ἀπελείφθη μετὰ ὀλίγων στρατιωτῶν, τῆς ἄλλης δυνάμεως περὶ Θάψον ἔσσι. τῶν δὲ Συρακούσων τὸ προπύργιον τῷ κύκλῳ λαβόντων ἐν αἷμα ξύλα πολλὰ ἦν, ἃς ἱκανὸς ὦν ἀμύνασθαι, τὰ ξύλα ἐνέπρησεν· ἡ δὲ φλόξ ἐπὶ μέγα αἰετομένη τὰς πολέμους ἀπεκρέτετο. ἐν τῷ τῶς ἡ ἀπὸ Θάψου δύναμις ἐπελθούσα προσεβοήθησεν.

ὁ Νικίας ὑπὸ Γυλίππου διακόμενος, ἦδη καταλαμβανόμενος, ἐπεμψε κήρυκα πρὸς αὐτὸν, φάσκων πάντα ποιῆσαι τὰ προσαττόμενα· καὶ ὡς ἦδη τινα κερὰ πῦρ πῦρ τὸν δάσονται ὄρεας καὶ ληψόμενοι. Γυλίππος τῷ κήρυκι πιστεύσας κατεστρατοπέδευσε· καὶ τῷ διάκειν ἀπισχόμενος, τῷ κήρυκι τῷ ἀπὸ Νικίᾳ συνέπεμψε τὸν συνησόμενον. ἐν δὲ τῷ τῶς Νικίας τῶν ὀχυρωτέρων λαβόμενος, πάλιν ἐπολέμει, τὴν ἀποχώρησιν, τῇ διὰ τῶ κήρυκος ἀπάτη, στρατηγήσας.

Κ Ε Φ. Μ.

Α Λ Κ Ι Β Ι Α Δ Η Σ.

Ἀλκιβιάδης δοκιμασίαν φίλων τοιάνδε ποιῆται. εἶδον ἄνδρὸς ἐν οἰκίσκῳ σκοτεινῷ καθέζεσθαι, καὶ τῶν φίλων ἕκα-

3 Nicias in mœniorum circuitu cum paucis militibus remanebat, cum reliqua manus esset ad Thapsum. Syracusis autem exteriorem in circuitu turræ occupantibus, in qua magna copia lignorum erat, cum defendere non posset, ligna incendit. At flamma in copiosum ignem excrefcens hostes repulit. Interea exercitus a Thapso reversus, auxilium tulit.

4 Nicias cum Gylippum persequentem fugeret, inter-

ceptus, misit præconem ad eum, dicens: Omnia facturum se quæ imperaret, modo aliquem mitteret ad dandum, accipiendumque iurandum. Gylippus fidem habens præconi, castrametabatur: et a persequendo desistens, cum præcone Niciæ misit, qui fœdus componeret. Interea Nicias occupato firmiore ac tutiore loco, rursus bellum gerebat, cum per fallaciam præconis evasisset.

C A P. XL.

A L C I B I A D E S.

Alcibiades ejusmodi probationem amicorum instituit. Simulacrum hominis in obscuro et tenebricoso loco

ἕκαστον εἰσάγων εἰδείκνυν, ὡς ἄνδρα δὴ πεφονευμένον· καὶ παρεκάλει συμπράττειν, ὅπως ἂν τὸ δεινὸν λάβοι. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι κοιρανῆσαι τῷ μιάσματος ἔφυγον. Καλλίας, δὲ ὁ Ἱππονίκῃ προσήκατο τὸ εἶδωλον, ὃ εἶδειξεν ἐπὶ δοκιμασίᾳ φίλον πεποιημένον· πιστὸν φίλον ἡγήσατο Καλλίας, καὶ αὐτὰ πάντα ἦν Ἀλκιβιάδῃ Καλλίας.

β' Ἀλκιβιάδης προσπλεύσας πολεμίᾳ πόλει τὸς στρατιώτας ἀποβιβάσας νύκτωρ, καὶ ἡμέραν ἀναμείνας, τῶν πολεμιῶν ἔκ ἐξόντων, ἐνέδραν ἐγκαταστήσας, καὶ τὰς σκηναὺς ἐμπρῆσας, ἀνήχθη. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως ἀνηγμένοι ἰδόντες, θαρρήσαντες, ἐξελθόντες, ἀνεσκεδάννυντο ἀνὰ τὴν χώραν. οἱ λοχῶντες ἐπανασάντες ἔκ ὀλίγα σώματα εἶλον, καὶ λείαν ἄφθονον. Ἀλκιβιάδης πάλιν προσπλεύσας, καὶ ἀναλαβὼν αὐτὰ τὰ λεησθέντα, καὶ τὸς λαβόντας ἀπεπλευσεν.

γ' Ἀλκιβιάδης πολιορκῶντων τὰς Ἀθήνας τῶν Λακεδαιμονίων, βεβλόμενος τὸς φύλακας τῷ ἄερος καὶ τῷ Παραιῶς, καὶ τῶν σκελῶν τῶν ἄχρι θαλάσσης ἀγρύπνους περὶ τὴν φυλακὴν κατασκευάσας, προηγόρευσεν, ὡς αὐτὸς ἀπὸ τῆς

loco concludit, atque amicorum quemlibet introducens ostendebat, tanquam hominem occisum: et rogabat, ut suam operam conferrent, ut facinus latere posset. Reliqui sceleris communicacionem refugerunt. Solus Callias filius Hipponici libenter simulacrum admisit, quod ostendit ad probandos amicos factum. Itaque fidelem amicum iudicavit Calliam, et in posterum Alcibiadi Callias fuit carissimus.

2 Alcibiades adnavigans hostili oppido, noctu milites egredi iussit: et diem expectans, hostibus non exeuntibus, positis insidiis taber-

macula incendit, et abnavigavit. Qui in urbe erant, cum eum solvisse cernerent, collectis animis procedebant, et per terram undique spargebantur. Infidiatores confurgentes ceperunt non paucos homines, prædamque copiosam. Alcibiades cum navibus reversus, affumtis tum captis, tum iis qui ceperant, abnavigavit.

3 Alcibiades Lacedæmoniis Athenas oppugnans, volens custodes urbis et Piræi atque murorum longorum pertinentium usque ad mare vigiles, et diligentes in agendis excubiis efficere, promulgavit, se ter

τῆς ἀκροπόλεως νύκτωρ τρεῖς ἀνασχῆσαι τὸν λαμπτήρα· ὅς ὁ ἂν μὴ ἀνάσχοι, ὡς φυλακὴν ἐκλιπὼν κατασθῆσεται. ἦτο δὲ πάντες ἀγρυπνοῦντες ἐφύλαττον. ὁ κείροντος τῷ στρατηγῷ τὸ πῦρ, ἀντάραξιν δύναιτο. σὺ μαίνοντες, ὡς ἐγγεγορότες φυλάττοιεν.

ὁ Ἀλκιβιάδης πλείων ἐπὶ Σικελίαν ἐλθὼν εἰς Κέρκυραν, πολλὴν ἔσταν τὴν δύναμιν τριγῇ διείλεν. ἵνα τῷ ἐπιτηδεῖαν μάλλον εὐποροῖεν κατὰ μέρος ταῖς πόλεσι προσβάλλοντες· ἐπεὶ δὲ 39 κατήρην εἰς Κατάνην, ἣ ἐν χομείαν αὐτῶν Καταναίων, ἐπρεσβεύσατο. βεβλόμενος μάλιστα παρελθὼν εἰπὲν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα· τῶν δὲ ἐπιτρεφάντων, καὶ θεόντων εἰς ἐκκλησίαν συνέταξεν ὅσα 40 τῶν τοίχων ἦσαν πυλίδες, ἐρακοῦσθαι σαφρῶς, ταύτας ἐξελόντας εἰσὼν παρελθεῖν. ὁμῶς δὲ συνέβαινε Ἀλκιβιάδην μὲν ἀρχεσθαι δημογορεῖν, Ἀθηναίους δὲ Κατάνην ἔχειν.

ὁ Ἀλκιβιάδης κατασχὼν ἄνδρα Καταναῖον πιστὸν αὐτῷ, Συρακουσίους γνώριμον, κατήκεν εἰς Συρακῆσας, ὡς πεμφθέντα ὑπὸ τῶν ἐν Κατάνῃ φίλων ὄντων αὐτοῖς, ὧν τὰ ὄνο-

39 κατήρην εἰς Κατάνην Mss. 40 τῶν τοίχων Cant.

per noctem facem ex arce sublatum esse: Qui vero non sustulerit, quasi stationem deseruerit, ita punitum iri. Sic omnes vigilantes observabant arcem, ut tollente ignem duce, contra tollere possent, indicantes se vigilare, et excubias agere.

4 Alcibiades navigans in Siciliam, cum venisset ad Corcyram, exercitum multum et infinitum in tres partes divisit, ut commeatus facilius suppeteret, si singulae partes ad urbes adventarent. Postquam vero ad Catanem appropinquavit,

non accipientibus eum Catanensibus, legationem misit petens, ut sibi soli accedere, et in commune confulere liceret. Quibus permittentibus, et in concionem concurrentibus, praecepit suis, ut quotquot essent mœniorum portæ minus firmiter ædificatæ, per eas effractas irrumperent. Et simul accidit, ut Alcibiades concionari inciperet, et Athenienses Catanem tenerent.

5 Alcibiades habens quendam Catanensem sibi fidelem, Syracusiis notum, misit eum Syracusas tanquam a Catanensibus mis-

sum,

νόματα γινώσκουσιν. ἔτος ἡγγαίεν Ἀθηναῖος καταλιπόν-
τας τὸ στρατόπεδον, ἀόπλως εἰσὶν Κατάνης ἀνέλκυσται. εἰ
δὲ αὐτοὶ ἄμα ἐν καταλάβουσιν τῶν Ἀθηναίων τὸ στρατόπε-
δον, δύνασθαι τῆς ἐν τῇ πόλει γυμνῆς ἀποκλεισθέντας
ἀλῶναι ῥαδίως· ἐπίστευσαν οἱ στρατηγοὶ τῶν Συρακυσίων,
καὶ παρηγγείλαν ἐξίνα παύσῃ τὴν ἐπὶ Κατάνης. καὶ
προσελθόντες ἐστρατοπεδεύσαντο πρὸς τῷ Συμάτῳ ποτα-
μῷ. Ἀλκιβιάδης προσίοντας αὐτῆς ὡς ἥσθητο, τὰς τριή-
ρεις πληρώσας σπῆδῃ, προσέπλευσεν τῇ πόλει τῶν Συρα-
κυσίων κενῇ καὶ ἄνεός ἐργοντος. τὸ δὲ κατὰ πλευρὰν
αὐτῶν προτείχισμα ἐξελὼν διηπάσεν.

ς' Ἀλκιβιάδης ἀπὸ Σικελίας ἀναχθεὶς ἐπὶ τὴν κρίσιν
τὴν περὶ τῶν Ἑρμῶν, καὶ τῶν Μυσηρίων, προγγύλης γενο-
μένης, εἰς Λακεδαίμονα κομίζεται. καὶ πείθει τὴν τα-
χίσιν πέμψαι Συρακυσίους βοήθειαν. καὶ Δεκέλειαν αὐ-
τοῖς ἐπιτείχισαι, ὡς ἔκ ἀν' ἐπὶ σπόντων ἔτε τὰς ἀπὸ τῆς
χώρας προσόδους, ἔτε τὰς ἀπὸ τῶν ἀργυρίων. ἀλλὰ μὴν
καὶ οἱ νησιῶται πολιορκημένους αὐτὰς ἰόντες αὐτομολήσουσι.
τῶν γενομένων, ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι καθ' ὅσον Ἀλκι-
βιάδῃ.

ζ' Ἀλ-

sum, cum quibus amicitia
ac societas eis intercedebat,
quorum nomina tenerent:
et sic nuntiavit. Athenien-
ses relictis castris inermes
Catanae versari. Quod si
ipsi summo mane castra
Atheniensium caperent, pos-
se illos in urbe clausos et
inermes nullo negotio op-
primi. Crediderunt Syra-
cusiurum duces: et præce-
perunt, ut universis viribus
Catanam petitori exirent:
atque appropinquantes ad
Symmethium fluvium castra
posuerunt. Alcibiades cum
sensisset eos adventare, trire-
mibus instructis summo stu-
dio ad urbem Syracusiorum

contendit vacuum, et nemi-
ne prohibente, eorumque
propugnaculum ab latere
convulsum diripuit.

6 Alcibiades a Sicilia
solvens, ad iudicium de
Mercurialibus itaruis, et My-
steriis, rotundam navem in-
gressus, Lacedæmonem de-
fertur, ac suadet, ut repente
Syracusis opem mittant, et
Deceliam muniant, sic ipsis
non amplius fore neque
terræ neque ex metallis re-
ditus. Sed Insulanos quo-
que, si viderint eos oppu-
gnari, transiuros. His ita
gestis, Athenienses Alci-
biadi reditum ab exilio de-
creverunt.

ζ' Ἀλκιβιάδης παρετάττετο Συρακυσίοις ἢ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, πτερίς ξηρά, δαφιλής· ἀνέμῳ προσπίπτοντος παμμεγέθους, ὃς ἦν κατὰ νῆας τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ πολεμίοις 41 κατὰ πρόσωπον..... ταῖς ὄψεσι τῶν Συρακυσίων τροπὴν αὐτῶν ἰσχυρὰν ἐργάσατο.

ἡ Ἀλκιβιάδης Τυρίβαζον ἐφυγεν. ὁδὸς ἦν μία. Τυρίβαζος μέντοι μὲν ἔκ ἐμάχετο, Φεύγοντι δὲ ἐπέκειτο. Ἀλκιβιάδης νύκτα μέσας, ξύλα πολλὰ κόψας, ταῦτα νήσας, καὶ πῦρ ἐμβαλὼν, ἀπὸν ὤχετο. οἱ βάρβαροι τὴν αὐγὴν τῷ πυρὸς ὀρῶντες, ὥσπερ μένειν τῷ Ἑλλήνας. ἐπὶ δὲ ἐγνώσαν, δρώμενοι ὁρμήσαντες, τὴν ὁδὸν πεφραγμένην ὑπὸ τῷ πυρὸς διαλθεῖν ἔδυνήτεντες, τῆς διώξεως ἐπαύσαντο.

δ' Ἀλκιβιάδης περὶ Κύζικον Θηραμένην, καὶ Θρασύβηλον ἔπεμψε μετὰ πλείονων νεῶν, ὅπως τῆς ἐς τὴν πόλιν ἀποχωρήσαντας πολεμικῶς ἀνέργοιεν. αὐτὸς δὲ μετὰ ὀλίγων τριήρων ἐπὶ τὴν ναυμαχίαν ἀνήγετο. Μίνδαρος καταφρονήσας μετὰ πλείονων ἀνῆχθη. ὥς δὲ πλησίον ἦσαν

41 Quæ defunt, ita supplet Cas. ἀνῆψε τὴν πτερίν. τῷ δὲ καπνῷ καὶ τῷ πυρὸς προσπίπτοντος ταῖς ὄψεσι κ. τ. λ.

7 Alcibiades contra Syracusios aciem instruebat. Erat inter exercitus filix arida, copiosaque. Vento ingruente procelloso, qui Atheniensibus a tergo spirabat, hostibus a facie, incensa filice, fumoque et igni in Syracusiorum oculos delato, magnam eorum fugam effecit.

8 Alcibiades Tyribazum fugiebat. Via erat una. Tyribazus cum manente manum non conferebat, fugienti instabat. Alcibiades noctu manens, et multa ligna secans, ea reliquit in-

jecto igni, atque discessit, Barbari cernentes ignis fulgorem, Græcos manere putabant. Postquam vero rem cognoverunt, impetu facto, cum viam igni interseptam penetrare non possent, a persequendo destiterunt.

9 Alcibiades Cyzicum Theramenem et Thrasybulum misit cum plurimis navibus, ut hostes in urbem confugere prohiberent. Ipse vero cum paucis triremibus ad navale prælium committendum solvit. Mindarus despecta paucitate, cum pluribus solvebat. Cum ap-

pro-

οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀλκιβιάδην προσεπαίσαντο φεύγειν. οἱ δὲ περὶ τὸν Μίνδαρον, περιχαρεῖς ὡς νικῶντες, ἔδωκαν. ἑπεὶ δ' ἐγγὺς τῶν περὶ τὸν Θεραμένην, καὶ Θρασύβηλον ἰγύνοντο, Ἀλκιβιάδης μὲν τὸ σημεῖον ἄρας ἐπέσρεψε τὰς ναῦς ἀντιπρώρης. Μίνδαρος δὲ ἀποσρέψαντος περὶ τὴν πόλιν, οἱ περὶ τὸν Θεραμένην ἀπάντησαν ἀποκλείοντες. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς Κλήρης καλεμένης τῆς Κυζικηνῶν γῆς ἀποχωρεῖν ἐπειρᾶτο. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς Φαρναβάζου στρατώεδον ἐκβαίνειν ἐκάλυεν. Ἀλκιβιάδης δὲ διάκων, τὰς μὲν μετῴρης τῶν νεῶν ἐμβολαῖς ἀνερρίγνυε· τὰς δὲ προσορμίζοντας τῇ γῇ, χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαῖς ἐφείλκε· τὰς δὲ ἀποβαίνοντας ἀνέκοπτον οἱ Φαρναβάζου. τέλος δὲ Μίνδαρος πεσὼν, Ἀλκιβιάδῃ λαμπροτάτην νίκην ἔδωκεν.

Κ Ε Φ. Μ Α.

Α Ρ Χ Ι Δ Α Μ Ο Σ.

Ἀρχίδαμος, ἐν Ἀρχαδίᾳ μέγων παρετάσσονταί τῃ ὑφεραίᾳ, ἐπέρρωσε τὰς Σπαρτιάτας δια νυκτός, βαμὲν ἰδρυσάμενος, καὶ κοσμήσας ὅπλοις λαμπροτάτοις, καὶ ἵππους δύο περιάγων. ἑπεὶ δὲ ἦν ἑως, οἱ λοχαγοὶ, καὶ οἱ ταξι-

propinquassent, Alcibiades fugam simulabat. Mindarus exultans, quasi victos insequabatur. Postquam vero prope ad Theramenem et Thrasylbulum venerunt, Alcibiades sublatο signo convertit naves in adversarios. Mindarum declinantem ad urbem, Theramenes obviam factus exclusit. Ille Cleros quos vocant Cyzicēnorum terræ, discedere conabatur. Sed ibi quoque Pharnabazi exercitus egredi vetuit. Alcibiades autem persequens, naves in altum provectas suarum rostris frangebatur. Appellentes terræ, manibus ferreis injectis retrahebat. egredientes vero Pharnabazus arcuit. Tandem cadens Mindarus, clarissimam Alcibiadi victoriam concessit.

C A P. X L I.

A R C H I D A M U S.

Archidamus cum in Arcadia pugnam committere vellet postero die, Spartiatas confirmavit, noctu statuens aram, eamque ar-

tris splendidissimis ornans, et equos duos circumagens: cum illuxisset, manipulares duces

ταξίαρχοι καινὰ ὅπλα, καὶ δυοῖν ἵπποιν ἵχνη, καὶ βαρύνοντες αὐτομάτου ἰδόντες, διήγγειλαν, ὡς οἱ Διόσκυροι συμμαχήσοντας ἤκοιεν. οἱ στρατιῶται θαρσύναντες, καὶ τὰς γνώμας ἐνδοὶ γενόμενοι, γενναίως ἠγωνίσαντο, καὶ τὰς Ἀρκάδας ἐνίκησαν.

β' Ἀρχιδάμος ἐπολιόρκει Κόρινθον. ἦν ἐν τῇ πόλει σάσις τῶν πλεσίων, καὶ τῶν πενήτων· τῶν μὲν ὡς ολιγαρχίαν πραττόντων, τῶν δὲ ὡς προδοσίαν. ταῦτα μάθων Ἀρχιδάμος ἀνῆκε τὸ σφοδρὸν τῆς πολιορκίας· ἔκ' ἐτι μηχανήματα προσῆγεν, ἔκ' ἐτι περιετάφρευσεν, ἔκ' ἐτι τὴν χάραν ἔτεμεν. οἱ πλεῖστοι φοβηθέντες ὡς ἄρα τοῖς πένησι προδιδῶσι χαρίζοιτο, φθάσαντες ἐπεκηρυκένυσαν, καὶ τὴν πόλιν ἐνέδωκαν Ἀρχιδάμῳ, οἱ εἰσαυτίς ἀσφαλῶς πρὸς αὐτὸν συντέμενοι.

γ' Λακεδαιμονίων ἡ πόλις ἐνείσθη· καὶ πέντε μόνα διασώτησαν οἰκίαν. Ἀρχιδάμος ὁρῶν τὰς ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ σῶζειν τὰ ἐν ταῖς οἰκίαις τραπομένους, δέσας μὴ πάντες ἀπολειφθέντες ἀπόλοιτο, τῇ σάλπιγγι πολέμιων ἐσήμηνεν ἔφοδον. πισεύσαντες οἱ Λάκωνες, πρὸς αὐτὸν

duces et centuriones; nova conspicientes arma, et duorum equorum vestigia, atque forte natam aram, divulgaverunt Dioscuros auxilium laturus. Milites sumtis animis, et religione commoti, strenue pugnarunt, atque Arcadas vicerunt.

2 Archidamus Corinthum oppugnabat. Erat in urbe seditio inter divites et pauperes, quod illi oligarchiam, hi proditorem moliri viderentur. His cognitis, Archidamus remisit aliquantum de vi ac vehementia oppugnationis: non machinas amplius admovit, non amplius fossas egit, non am-

plius terram vastabat. Divites metuentes ne pauperibus civitatem prodentibus gratificaretur, prævertentes legationem miserunt, et urbem Archidamo dederunt, etiam his (pauperibus) securitatis gratia fœdus cum eo facientibus.

3 Lacedæmoniorum urbs terræmotu concutiebatur, ita ut quinque solum ædes manerent superstites. Archidamus, videns homines ad servanda ea, quæ in ædibus habebant, accurrere, veritus ne omnes intercepti perirent, tuba hostium adventum significavit. Lacedæmones credentes ad eum concurr-

αὐτὸν συνέδραμον. αἱ μὲν οἰκίαι συνέπεσον· αὐτοὶ δὲ ἥτως ἐσώθησαν.

δ' Ἀρχίδαμος, κρατάντων Ἀρχάδων, αὐτὸς ἤδη παρρημένος ὑπὸ τραύματος φθάσας ἐπικηρυκεύσατο περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, ὅπως μὴ καὶ οἱ λοιποὶ προσαπόλιντο.

ε' Ἀρχίδαμος νύκτωρ τὰς στρατιῶτας ἤγεν ἐπὶ Κάρας. οὐδὲς ἦν ἄνδρος, τραχεῖα, πολλή, καὶ ἡγαλάντεν οἱ στρατιῶται τῷ πόνῳ. παρρυθείτο αὐτὰς Ἀρχίδαμος, ὡς οἶόν τε ἦν, καὶ παρεκάλει μηδ' αὖτως ἐνδιδόναι. ἐπεὶ δὲ ἄφνω προσπεσόντες, καὶ πολλὰς τῶν πολεμίων κτείναντες, ἐξῆλον τὸ χωρίον, οἱ μὲν ἐδειπνοποιῶντο, ἐπὶ τῇ νίκῃ γεγηθότες. Ἀρχίδαμος δὲ ἤρετο, πῇ καὶ δοκῇσιν ἀλῶναι τὴν πόλιν; λεγόντων δὲ, τῶν μὲν, ἡνίκα προσεβάλομεν· τῶν δὲ, ἡνίκα ἐτοξεύομεν· ἔθακας, ἔφη αὐτός, ἀλλ' ὅτε τὴν πολλὴν καὶ ἄνδρον οὐδὲν ἐπορεύμεθα. τὸ γὰρ βάλεισθαι πονεῖν, πάντων κρατὶν ἀφ' ἑαυτοῦ.

Κ Ε Φ. ΜΒ.

Γ Υ Λ Ι Π Π Ο Σ.

Γύλιππος βεβλόμενος αὐτοκράτωρ γενέσθαι τῆς ἐν Συρακούσαις δυνάμεως, συναγαγὼν τὰς στρατηγὰς τῶν Συρακούσων

currebant; ædificia quidem corruerunt, ipsi vero sic salvi evaserunt.

4 Archidamus, victoria potitis Arcadibus, ipse debilis ex vulnere, statim legationem misit de sepeliendis mortuis, ne reliqui etiam perirent.

5 Archidamus noctu milites duxit ad Caras per viam aquis carentem, asperam, ac longam. Milites vero labore defatigatos & indignantes, consolabatur Archidamus, quantum poterat, et ne deficerent hor-

tabatur. Postquam vero repente irruentes plurimis hostibus interfectis, oppidum exscidissent, cœnam parantes, atque exultantes victoria, rogavit Archidamus, quando sibi urbem cepisse viderentur. Respondentibus aliis, cum impressionem faceremus: aliis, cum jacula mitteremus: nequaquam, ait ille, sed cum per viam longam et aquis carentem contenderemus. Nam voluntas ad laborem propensa, cuncta vincere ac superare consuevit.

Σ Α Ρ. ΧΙ.ΙΙ.

Γ Υ Λ Ι Π Π Ο Σ.

Gylippus, ut imperator Syracusani exercitus creare-

tur, congregatis Syracusanorum ducibus, ait oportere

D 5

tere

ρακυσίαν εἶπεν, ὡς καὶ λόφον τινα μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς στρατοπέδου τῶν Ἀθηναίων τεχίσαι. τῶν δὲ περὶ εὐνῶν, νύκτωρ αὐτὸς ἐπέμψεν αὐτόμολον ἀγγελεῖν τοῖς πολεμίοις τὰ δεδογμένα. οἱ μὲν δὲ μαδόντες, αὐτὸν προκατίσχον τὸν λόφον. Γύλιππος δὲ ἐσχέτλιαζεν ὡς τοὶ ἀπορήτων ἐξαγγελλομένων. ὅπως ἔν εἰσαυτίδι τὸτο μὲν γένοιτο, οἱ πρὸχοντες τῶν Συρακυσίων ἐνὶ καὶ κόνος Γυλίππῳ τὴν ἀρχὴν τῆς πολέμου ἐπέτρεψαν.

β' Γύλιππος τὸν προκατεσχρημένον λόφον, ὑπὸ Ἀθηναίων αὐτὸς βεβλόμενος κατασχέειν, ἀπὸ τῶν τριήρων πολλῶν ἑσῶν, ἑικοσι πληρώσας, πυκνάς τὰς μελέτας ἐποίητο. τῶν δὲ πληρωμάτων συγκροτηθέντων, νυκτὸς ἀφῆκε αὐτὰς εἰς τὸ πέλαγος, παραγγείλας καταπλεῖν ἀρχομένης ἡμέρας. ὡς δὲ οἱ πολεμιοὶ καταπλεῦσας εἶδον, ἐπ' αὐτὰς ἀνέχθησαν. τῶν δὲ μεταβαλλομένων εἰς φυγὴν, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετὰ σπᾶς εὐίακον. ὁ δὲ Γύλιππος τὰς ὑπολοίπας ναῦς πληρώσας, ἐπανάηγετο. ἐν τῷ καιρῷ τῷ περὶ τὴν ναυμαχίαν τῶν Ἀθηναίων ἀσχολομένων, οἱ περὶ Γυλίππου συνταχθέντες ῥᾶτα κατίσχον τὸν λόφον, τὰς φύλακας τῶν Ἀθηναίων ἐκβαλόντες.

ΚΕΦ. ΜΓ.

tete collem quendam inter urbem et Atheniensium castra munire. Quibus morem gerentibus, noctu transfugam ad hostes mittit, qui decreta nuntiaret. Illi recognita, collem occupaverunt. Gylippus autem indignabatur, tanquam arcanis proditis ac promulgatis. Ut igitur in posterum ne fieret hoc amplius, principes Syracusanorum summam belli uni et soli Gylippo detulerunt.

2 Gylippus, ut praecipuum ab Atheniensibus collem reciperet, ex multis

triemibus, implens viginti, crebras exercitationes obibat. Collectis classariis, noctu eas in pelagus dimisit, imperans ut oriente die adnavigarent. Cum hostes adnavigantes cernerent, contra solverunt. Illis vero in fugam conversis, summo studio Athenienses insequabantur. At Gylippus reliquis navibus impletis solvebat. Interea temporis Atheniensibus in navali certamine occupatis, pedites Gylippi instructa acie, deiectionibus Atheniensium custodibus, nullo negotio collem obtinuerunt.

CAP. XLIII.

Κ Ε Φ. ΜΓ.

ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ.

Ἑρμοκράτης τῶν ἐν Συρακούσαις ἐπαισάντων, καὶ
 χερὸς πολλῆς οἰκετικῆς ἡδυσμένης, πρὸς τὸν ἡγούμενον
 αὐτῶν Σωσίφρατον ἐπέμψε πρεσβευτὴν, ἵνα τῶν ὑπαρχόντων
 Δαίμαχον, ὃς ἦν αὐτῷ συνήθης καὶ φίλος, ἀγγέλοντα
 τὰ παρὰ τῶν στρατηγῶν ὡς ἄρα τὸ φρόνημα αὐτῷ θαυ-
 μάζοντες, πάντας μὲν ἐλευθέρους ἀφίαισι, πάντας δὲ
 ὀπλιῆσι, καὶ σιτηρέσιον δώσασι τὸ ἴσον· αὐτὸν δὲ τὸν
 Σωσίφρατον συνάροντα ἀποφαίνεσθαι, καὶ ἤδη γε ἔκειν βα-
 λευόμενον μετὰ τῶν στρατηγῶν, ὅσα τὸ πολιτικὸν κατε-
 πέιγροι. ὁ δὲ Σωσίφρατος τῇ φιλίᾳ τῷ Δαίμαχι πιστεύ-
 σας, παραλαβὼν ἑικοσι τρεῖς ἡγεμονικωτάτους τῶν ἄλλων,
 ἦκε πρὸς αὐτὸν· ὅτοι μὲν συλληφθέντες ἐδέθησαν· Ἑρ-
 μοκράτης δὲ μετὰ ἑξακισχιλίων ὀπλιτῶν ἐξέβηκεν, καὶ τρεῖς
 ὄχλους λαβὼν, ἤμωσεν, ἢ μὲν μηδὲν αὐταῖς ὄνειον ἂν γε-
 νέσθαι, πρὸς τὸν αὐτῷ δεσπότην ἑκάστος εἰ ἐπανελθεῖ· πε-
 σθέντες ἐπαυήλθον· ὅτι μὴ μόνον τριακόσιοι πρὸς Ἀθη-
 ναίης ὑπομόλῃσαν.

β' Ἀθη-

C A P. XLIII.

HERMOCRATES.

Hermocrates Syracusis
 factionem moventibus, ma-
 gna fervorum manu colle-
 cta, ad ducem ipsorum So-
 sistratum mittit legatum,
 unum ex præfectis equitum
 Daimachum, cum quo in-
 tercedebat ei usus et ami-
 citia, nuntiantem duces ad-
 mirantes fortitudinem ip-
 sius, in animo habere om-
 nes liberos dimittere, om-
 nibusque arma et æqua-
 lem comineatum tribuere.
 Ipsum vero Sosistratum in
 ducum consortium assumere,
 atque jam veniret, con-
 filium cum ducibus de com-
 munibus rebus capturus.
 Sosistratus amicitia Daima-
 chi fretus, assumtis viginti
 servis præstantissimis, venit
 ad ipsos. Quibus compre-
 hensis, et in vincula con-
 jectis, Hermocrates cum
 sexcentis armatis egressus,
 cum servos cepisset, eis ju-
 ravit per suam fidem, nihil
 ipsis periculi futurum, si
 quilibet ad suum dominum
 rediisset. Persuasi redie-
 runt. Exceptis trecentis,
 qui ad Athenienses transfu-
 gerunt.

2 Athe-

β' Ἀθηναῖοι τὴν ὑσάτην ἐν Σικελίᾳ ναυμαχίαν, ἥσων
ταί' καὶ νύκτωρ φεύγειν εἶδοσαν. Συρακούσιοι δὲ συστὰς
ἱππινίκια ὑπὸ μέγας ἀνεπαύοντο. Ἐρμοκράτης μετίστονται
καθεύδοντας ἐπὶ μάχην ὅπως μὴ ἐξάγοι, αὐτόμολοι
πέμπει φερόμεντα πρὸς Νικίαν, αἷς μέχρι νῦν 42 πάντες δὲ
κηρύοντες φίλοι προαγορεύουσιν, ἣν ἀποκινήσης νύκτωρ, ἐπι-
δραῖς ἐμπίπτεις, καὶ λίχοις· πιστεύει Νικίας· καὶ 43 ἀνα-
μύνας ἕως ὄψεως, τὸ στρατόπεδον οὐκ ἐκίνησεν. Ἐρμ-
κράτης τὰς Συρακούσας ἅλως ἔχοντας ὑπνῷ, ἀνέστησεν ἐν
ῥᾷστῃ· οἱ δὲ προκαταλαβόντες τὰς διαβάσεις τῶν ποτα-
μῶν καὶ τὰς γεφύρας, πανωλετήρια τὰς Ἀθηναίους διέ-
φθειραν.

К Е Ф. МД.

ΕΤΕΩΝΙΚΟΣ

Ἐτεώηκεν Λάκωνα ἐν τῇ Μιτυλήνῃ Κόων Ἀθηναῖος
ἐπολιόρκει· πέλης ὑπερβητικός ἦκεν ἀγγέλλον, Καλλικρυ-
πίδας ὁ ναύαρχος Λακεδαιμονίων ἐν Ἀργινέσσαις οἶχεται
ἤττη.

42 πάντα legi vult Caf. quod etiam in versione expressi-
mus. 43 Mssc. non habent ὁρθῶς. Sed legendum tunc
ἀναμῶς το. Masb.

2 Athenienses postremo in Sicilia certamine navali superati sunt, et noctu fugere decreverunt. Syracusii sacrificantes ob partam victoriam, et inebriati vino, se quiescere dederunt. Hermocrates, ne ebrios et somnolentos in pugnam educeret, transfugam mittit, qui diceret Nicia, amici tui, soliti hucusque omnia tibi significare, præmonent jam te : Si moveris noctu, in insidias incidēs, et dolū. Credidit Nicias, et diem præstolatus, castra non movit. Hermocrates Syracusanos, cum satis jam crapulam edormivissent, valentes ac robustos fuscitat, qui interceptis fluviorum vadis, et pontibus, occisione Athenienses occiderunt.

C A P. XLIV.

E. T E O N I C U S.

Eteonicum Laconem in urbe Mitylenensium Conon Atheniensis oppugnabat: celox ad ministeria bellica' veniuntians, Callicratidam Lacedæmoniorum nauarchum ad Ar

ἡττημένος. Ἐτεώνικος τὴν ἀγγέλιον ἐκέλευσε νύκτωρ ὑπεξελθεῖν, καὶ μεθ' ἡμέραν εἰς Μιτυλήνην ἐσφαναμένους, καὶ παιανίζοντας, νίκην ἀγγέλλοντας ἤκειν. Ἐτεώνικος μὲν ἔστειλεν εὐαγγέλια· Κώνων δὲ καὶ τὸ Ἀττικὸν ἐξεπλάγη καὶ ἡσύχαζεν· ὁ μὲν ἡσύχαζεν Ἐτεώνικος. ἀλλὰ τὸ μὲν ναυτικὸν εἰς Χίον ἐξέπεμψε. τὸ δὲ στρατιωτικὸν εἰς Μήθυμναν, φίλην πόλιν ἐξήγαγεν.

Κ Ε Φ. ΜΕ.

Λ Τ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

Λυσάνδρος τοῖς ἐν Μιλήτῳ φίλοις ὑποσχόμενος τὸν δῆμον συγκαταλύειν, ἤκειν εἰς Μίλητον· καὶ τοῖς μὲν νεωτερίζουσι λόγῳ χαλεπὸς ἦν· τοῖς δὲ δημόταις εὐφροσύνην συμπράττειν 44 ἐπηγγέλλετο. πεισύσας ὁ δῆμος Λυσάνδρῳ χρηστὰ λέγοντι, ἀπαράσκευος ἠπείχε τὰ βελτιόνα. οἱ φίλοι κοινῶ συνδήματι ἐπανίστανται, καὶ τῷ δήμῳ προσπεσόντες, πολλὰς κτείνουσι, καὶ ἡ Μίλητος ἦν ὑπὸ τοῖς φίλοις Λυσάνδρου.

β' Ἐν

44 ἐπηγγέλλετο Vulg.

Arginusas periisse superatum. sacra fecit: Conon, et Atticus exercitus consternatus, quietum se tenuit. At non Eteonicus quievit, sed mox classem in Chium misit. Pedestres vero copias Methymnam, in civitatem fo- ciam & amicam deduxit.

С А Р. XLV.

Λ Υ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

Lyfander amicis suis, mittebat. Credens populus quos Mileti habebat, pollicitus se ad populum evetendum et opprimendum eis adjumento futurum, venit Miletum. Et in eos qui novas res molirentur, acerbissime verbis invehebarur, populo vero suam operam ad tuendam libertatem pro-

β' Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ Ἀθηναῖοι τετράκις ἀνήλθον, ἐφ' ᾧ τε ναυμαχεῖν· Λύσανδρος ὁ Λάκων ἐκ αὐτῶν τανήγετο. οἱ μὲν ἐν ἀποπλέεσι γαννύμενοι, παῖδας αὐτῶν τες· Λύσανδρος δὲ κατόπιν πέμπει δύο τριήρεις. οἱ τριήραρχοι τὰς Ἀθηναίους ἐκβάντας ὡς εἶδον, σημεῖον μετῴκισι χαλκῇ ἀσπίδι· Λύσανδρος αὐτίκα ὑπεσήμεναι ἐπέπλεον· καὶ οἱ Λάκωνες ἐρεσία πολλῇ ἐπιπλέουσι· καὶ τὰς Ἀθηναίους καταλαμβάνουσιν ἄρτι ἐκβάντας· αὐτοὶ μὲν ἀνεπαύοντο· οἱ δὲ, ἄλλος ἄλλό τι εἶδρα γυμνοὶ πάντες. οἱ Λάκωνες ἄφνω προσπετόντες ἀπλυσμένοι γυμνοὶ συντεταγμένοι ἀσυντάκτοις, ἐνίκησαν· 45 αἰχμαλώτους δ' ἄνδρας ἀχμαλώτους καὶ τὰς τριήρεις ἀπάσας· ὅτι μὴ μίαν ἢ παράλως ἐφυγεν Ἀθήναζε μόνη τῆς ἡττῆς ἀγγελας.

γ' Λύσανδρος παρήγγειλεν, ἑξαπατᾶν χεῖναι πάντας μὲν ἀστραγάλοις, πολεμίας δὲ ὅμοις.

δ' Λύσανδρος ἐκράτησε Θασίαν, παρ' οἷς ἦσαν αὐτοὶ κίζοντες πολλοί, 46 κρυπτόμενοι τῷ Λάκωνος φόβῳ· ὁ δὲ

τῆς

45 Mss. omittunt ἐν ἄνδρας ut etiam Interpres. 46 Mss. absque φόβῳ.

2 In Aegos flumine per-
sape Athenienses solverunt
ad navale certamen incun-
dum: cum Lyfander ex ad-
verso non solveret, illi gau-
dio pleni, praeanasque ca-
nentes abnavigant. Lyfan-
der a tergo duas mittit tri-
remes. Triremium praefe-
cti cum egressos esse Athe-
nienfes cernerent, sublime
tollunt signum aeneum scu-
tum. Lyfandro statim
signum dante, ut adnavi-
garent, Lacones contenta
remigatione advolant, atque
Athenienses recens egressos
deprehendunt: quorum alii
quieti se dederant, alius

aliam rem agebat, inermes
omnes. Inermes armati ex
improviso obruentes Laco-
nes, et inordinatos instru-
cti, victoria potiri sunt, in
captivitatem redigentes na-
ves universas, nili quod
una cursoria Athenas aufu-
git, quæ cladem nuntiare
posset.

3 Lyfander pueros tesse-
ris, hostes iurejurando fal-
lendos esse dicebat.

4 Lyfander Thasios su-
peravit, apud quos erant
multi, qui Atheniensium
partes secuti fuerant. Ii se
ab Lacone metuentes oc-
cultabant: qui convocatis
Tha-

τῆς Θασίας ἐς τὸ τῆς Ἡρακλείης ἱερὸν συναγαγὼν, φιλαν-
δρεώπης λόγῳ διεξῆλθεν· ὥς δὲ συγγνώμην ἔχεν τοῖς
κρυπτομένοις ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων, 47 καὶ
θάρρειν αὐτὰς προσῆκεν, ὥς μηδὲν δεινὸν πεισομένης, τῶν
λόγων ἐν ἱερῷ γινομένων, καὶ ταῦτα ἐν Ἡρακλείης πόλει
τῆς πατρῴας. οἱ μὲν ἔν κεκρυμμένοι τῶν Θασίαν πεισύ-
σαντες τῇ φιλανδρεωπείᾳ τῶν λόγων προῆλθον· Λύσανδρος
δὲ διακλιπὼν ὀλίγας ἡμέρας, ὅπως ἀδέστεροι γένοιτο, προ-
σέταξε συναρπασθέντας ἀποσφαγεῖν.

ἢ Λύσανδρος τὰς Ἀθήνας κατατκάπτειν βυλομένην
τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν συμμάχων, ἔφη μηδ' αὖτε
συμφέρειν· τὴν γὰρ Θηβαίων πόλιν ἐγγὺς οἰκισμένην
ἰσχυροτέραν, καὶ μείζονα κατ' αὐτῶν γενέσθαι· ἐκ δὲ
διὰ τυραννῶν κατέχουσι τὰς Ἀθήνας, ἐγγύθεν παραφυλά-
ξειν τὰς Θηβάδας, καὶ διὰ παντὸς ἔχειν ὑποδεκτέρας ἀρι-
στα λέγειν δόξας Λύσανδρος, ἔπεισε τὰς Ἀθήνας μὴ κα-
τασκάψαι.

ΚΕΦ. Μς.

47 Legendum καὶ ὅτι θάρρειν αὐτοῖς προσῆκεν.

Thasius in templum Hercu-
lis, humanissimam oratio-
nem habuit, oportere ve-
niam dare his qui laterent
in commutatione rerum, et
eos bonum animum gerere
jussit: nihil enim acceptu-
ros damni, quippe cum
eam orationem in templo
haberet, idque in civitate
Herculis patrii. Occulti
igitur ex Thasius fidem ha-
bentes orationis benignitati,
prodierunt. Lyfander in-
termittis paucis diebus, quo
securiores fierent, correptos
interfici jussit.

Lyfander Athenas ex-
scindere volentibus Lacedæ-
moniis et fociis, Non, in-
quit, conducit. Thebano-
rum enim urbem in pro-
pinquo sitam, validiores et
maiores contra ipsos vires
collecturam. Sin per ty-
rannos Athenas in officio
contineant, ex propinquo
posse eos eadem opera The-
banos observare, foreque
eorum res semper deterio-
res. Lyfander optime visus
dicere, persuasit, ne Athe-
nas exscinderent.

ΚΕΦ. ΜΣ.

Α Γ Ι Σ.

"Αγίς Πελοποννησίων Λακεδαιμονίοις πολεμούντων ἐν λ
 μῶν γνάμην ἠγόρευεν, παρὰ μίαν ἡμέραν ἀσιτεῖν. φοβ
 σαι δὲ τὰς πολέμους βελομένους, αὐτομόλως ἐπεμψεν ἀ
 γελάντας, ὡς μεγάλη συμμαχία τῇ μετὰ τὴν νυκτὶ τοῦ
 Λάκωνι ἀφίξεταί. τῶν μὲν κτηνῶν τὰ σώματα ἔδησε
 ὅλης τῆς ἡμέρας, νυκτὸς δὲ ἀρχομένης ἔλυσεν· ὡς τι
 τὰ κτήνη πεινῶντα, τῶν δεσμῶν ἀπολυθέντα, πῶας καὶ
 νομῆς λαβόμενα, ἀνεσκίετα καὶ ἐφρευάμενα, καὶ ψόφῳ
 ἤγειρε πολὺν· συνεπήχθη δὲ καὶ τῶν ὄρνων αἱ φάραγγες
 τὰς δὲ στρατιάς ἐκέλευσεν ἄλλον ἄλλωχθ' σκεδασθέντας,
 διπλᾶ καὶ τριπλᾶ πυρὰ ἀνακαῦσαι· οἱ Πελοποννήσιοι τὸ
 πλῆθος τῆς κραυγῆς, καὶ τῷ μεγέθει τῆ ψόφου φευκ
 σθέντες, ὡς μεγάλης ἐπικρατίας ἠέσεως, αὐτίκα φεύγον
 τες ἄχοντο.

ΚΕΦ. ΜΖ.

CAP. XLVI.

Α Γ Ι Σ.

Agis Peloponnesiis ad
 versus Lacedaemonios bel
 lum gerentibus fame ur
 gente, consilium dedit, ut
 alternis diebus cibo absti
 nerent. Metum autem ho
 stibus inferre volens, trans
 fugas misit, qui nuntia
 rent, magnum auxilium
 Laconibus proxima nocte
 venturum. Jumentorum
 ora per integrum diem li
 gavit. Initio vero noctis
 vincula solvit: itaque ju
 menta fame confecta, et
 vinculis soluta, cum nocte

fuisse herbas et pascula,
 exsilierunt et infremuerunt,
 magnumque strepitum mo
 verunt, atque simul clamo
 rem exceptum valles refe
 rebant. Milites autem jus
 sit, alium alibi dispersos,
 duplices aut triplices ignes
 facere. Peloponnesii multi
 tudine clamoris, et strepi
 tus magnitudine decepti,
 quasi magnis copiis ad opem
 contra se ferendam adveni
 entibus, repente fugam ca
 pessiverunt.

CAP. XLVII.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

Θ Ρ Α Σ Υ Λ Λ Ο Σ.

Θράσυλλος βελλόμενος τοῖς πολεμίοις Φανήναι ὀλίγας τριήρεις ἔχων, προσέταξε τοῖς κυβερνήταις ἐς δύο τὰς ναῦς καταστῆσαι, καὶ τῆς μὲν ἑτέρας ἀραστῆσαι τὰ ἰσία, τὴν δὲ πρὸς τὸν ζυγὸν καλωδίαις προσλαβεῖν, τῇ Τέβῃ παρα-
 Τέχσαν, καὶ μὴ φανομένων μετῴρων τῶν ἰσίων τῆς ἑτέ-
 ρας τριήρης. τῷ τῷ τρόπῳ τὰς ἡμίσεας τῶν ναῶν ἀπεκρυψατο.

β' Θράσυλλος, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν στρατηγοί, 48 Βυ-
 ζαντίοις ἐπέκειντο περὶ ναξίαν· οἱ στρατηγοὶ Βυζαντίων
 δέσαντες μὴ κατὰ κράτος ἢ πόλιν ἀλλ', συνέθεντο χρό-
 νον, ἐν ᾧ παραδώσει τὸ Βυζάντιον, καὶ τῆς συνθήκης
 ὁμῆρες ἔδωκαν· οἱ περὶ Θράσυλλον ἀνηχθόντων μὲν ἐπὶ
 τούτοις τὴν ἐπ' Ἰωνίας· αὐτῆς δὲ νυκτὸς ἀναστέφαντες
 κατελάβοντο τὴν τῶν Βυζαντίων πόλιν ἀφύλακτον.

ΚΕΦ. ΜΗ.

48 ΜΓ. Βυζαντίοις ἐπέκειντο. οἱ περὶ ἀναξίαν οἱ στρατ.

C A P. XLVII.

T H R A S Y L L U S.

Thraſyllus, ut paucas
 triremes habere hostibus vi-
 deretur, iussit, ut nautæ
 binas naves in unam redi-
 gerent, et alterius vela tol-
 lerent: alteram ad jugum
 funiculis astringerent, ut cur-
 renti adhereret, ne alterius
 vela sublata conspicerentur.
 Hoc pacto dimidiam partem
 navium occultavit.

2 Thraſyllus cum reli-
 quis ducibus instabat By-
 zantiis. Duces Byzantio-
 rum veriti, ne per vim
 urbs caperetur, tempus
 constituerunt, intra quod
 Byzantium traderent, et in
 eam rem obsides dederunt.
 Thraſyllus posthæc solvit
 versus Ioniam. Ipsa vero
 nocte reversus, cepit urbem
 Byzantium incustoditam.

E

CAP. XLVIII.

Κ Ε Φ. ΜΗ.

Κ Ω Ν Ω Ν.

Κώνων καταλιπόμενος ὑπὸ τῶν συμμάχων, αὐτόμα-
λον ἔπεμψε, φράσσοντα τοῖς πολεμίοις ὥς μέλλοιεν ἀποδο-
ῦν δρᾶσκειν, καὶ ὅθεν, καὶ πηνίκα. οἱ μὲν δὲ ἐνεδρεύοντες
παρεφύλαττον. Κώνων δὲ προῖπε τοῖς συμμάχοις, ἀσφα-
λίτερον ἀναχωρεῖν, ὥς ἐνέδραν προτεπυσμένος· οἱ δὲ ἀνα-
χωρῶντες προσκιδανόμενοι τῆς ἐνέδρας ἀνέστρεψαν, καὶ πα-
ραμένοντες μέχρι νίκης αὐτῷ διεπολέμησαν.

β' Κώνων Καλλικρατίδαν διπλοσίας ἔχοντα τριήρεα
ἐπέφευγεν ἐν τῇ θαλάττῃ· καὶ ἦν πλησίον Μιτυληνῆς
ἦν· τῶν δὲ Λακωνικῶν νεῶν ἐν τῇ διαύξει διεσπασμένων,
ἐπῆρε τὴν φοινικίδα· ἦν δὲ ἄρα μάχης σύνδημα τοῖς κυ-
βερνήταις· οἱ δὲ ἐπιστρέψαντες ἀντιπρώρας τὰς ναῦς ἐμ-
βάλλουσι ταῖς Λακωνικαῖς. αἱ δὲ αὐντακτοὶ καὶ τετα-
ραγμένῳ τὸ παράλογον τῆς ἐπιστροφῆς ἐκπλαγέσας, πολ-
λαὶ μὲν ἀνερρώγησαν. πολλὰ δὲ κατέδυσαν. Κώνων δὲ
τῷ παντός ἐργε τὴν νίκην ἀπήνέγκατο.

γ' Κώ-

C A P. XLVIII.

C O N O N.

Conon relictus a sociis,
transfugam misit, qui dice-
ret hostibus, eos fugam pa-
rare, item ex quo loco, et
quo tempore. Qui insidiantes,
observabant. At Conon
sociis promulgavit, ut secu-
re discederent, quippe qui
antea de insidiis certum co-
gnoverat. Qui discedentes,
cum præsensissent insidias,
redierunt, et permanentes
usque ad victoriam cum eo
bellum gesserunt.

2 Conon Callicratidem
duplo plures habentem tri-

remes, in mari fugiens,
cum jam prope Mitylenen
esset, Laconicis navibus in-
ter insequendum distractis,
sustulit sagum, quod erat
pugnæ signum gubernatori-
bus. Qui conversis proris,
in Laconicas naves impres-
sionem faciunt. At illæ in-
ordinate atque perturbatæ,
inopinata conversione per-
cussæ, magna ex parte fra-
ctæ sunt, multæ etiam sub-
mersæ. Conon vero sum-
mæ rerum victoriam depor-
tavit

3 Co-

γ' Κώνων Φαρναβάζω συμμαχῶν, Ἀγησίλαε τὴν Ἀσίαν πορεύοντος, ἔπεισε τὸν Πέρσῃ χρυσίον πέμψαι ταῖς δημαγωγαῖς τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος· οἱ λαβόντες πείσασσι τὰς πατρίδας ἐκφέρειν τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον· οἱ μὲν βιασθέντες ἔπεισαν· καὶ συνέστη πόλεμος Κορινθιακός· οἱ δὲ Σπαρτιάται τὸν Ἀγησίλαον ἐκ τῆς Ἀσίας ἀνεκαλίσαντο.

δ' Κώνων ἐν Μιτυλήνῃ κατακεκλεισμένος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, σπεύδων Ἀθηναίοις μηνύσαι τὴν πολιορκίαν, λαβεῖν τὰς ἐφορμῶντας ἔχ' οἷός τε ἂν, κατασπᾶσας δύο τὰς ταχυναντίσας τῶν νεῶν, καὶ τὰς ἀρίστες ἀπὸ τῶν πληρωμάτων ἐρέτας ἐμβιβάσας, ὅσα χρεὶ ἐξαιργασμέναις, κελύοντας ἐν τοῖς σκάφεσιν ἡσυχάζειν, ἐσπέρας προέβησε θρασυάμενος τὰς παραφυλάσσοντας ἀνὰ τὴν γῆν ἐσπεύδασμένους· οἱ μὲν σώματα ἐτημέλουν· οἱ δὲ πῦρ ἀνέκαιον· οἱ δὲ πυρὰν ἀνεσκευάζον· καὶ δὴ καὶ τότε ἀφῆκε τὰ σκάφη, παραγωγείλας πλεῖν δρόμον ἀχάλοισι ἐναντίον· ἴν', εἰ καὶ τῷ ἑτέρῳ ἀλίσκετο, τὸ τῷ ἑτέρῳ γὰρ σωθῆναι δυνηθῇ, ἅμφω

3 Conon auxilium Pharnabazo ferens, Agesilao populante Asiam, suasisit Persæ, ut pecunias mitteret oratoribus civitatum Græciæ, qua corrupti persuaderent suis civitatibus, ut bellum Lacedæmoniis inferrent. Qui inducti persuaserunt, et bellum exortum est Corinthiacum. Sic factum est, ut Lacedæmonii Agesilaum ex Asia revocarent.

4 Conon in urbe Mitylenensium conclusus, et obsessus a Lacedæmoniis, cum Atheniensibus oppugnationem indicare summe cupe-

ret, neque posset mittere clam iis, qui appellerent, deductis duabus celocibus, præstantissimos ex classiariis remiges imposuit, quantum opus erat exercitatis, eosque iussit in navigiis otium agere. Procedente vespere conspicatus per terram dispersos custodes, cum alii corpora curarent, alii ignem incenderent, alii pyram exstruerent. Tum vero dimisit navigia, mandans ut cursum sibi mutuo contrarium tenerent, ut, etiam si alterum caperetur, alterum saltem evadere pos-

ἄμφω δὲ ἰσάθη, τῶν πολεμίων διὰ τὴν ἀσχολίαν διῶξαν
βραδυνάτων.

ὁ Κάνων ναυμαχεῖν μέλλων, ἀγγείλαντος αὐτομόλου
ὡς αἱ τῶν πολεμίων ἄριςαι τριήρεις πεποίηται σκοπὸν
εἰλεῖν τὴν Κάνωνος ναῦν· κατασκευάσας ὁμοίαν τριήρη τὴν
ἑαυτοῦ, καὶ τὸν στρατηγικὸν κόσμον περιβείς, ἔταξεν ἐπὶ
τὸ δεξιὸν κέρας· καὶ προσέταξεν ἀπὸ ταύτης ἄρσιν τὴν
σημείον τῷ παντὶ σόλῳ· οἱ μὲν πολέμοι ταῦτα ἰδόντες,
ὅσοι τὰς ἀρίσας ναῦς εἶχον, εὐθέως ἐπὶ τὴν στρατηγίδα
ἄρμησαν· Κάνων δὲ τῷ λοιπῷ σόλῳ προσπίσων, τὰς μὲν
κατέδυσε, τὰς δὲ κατεδίωξεν.

Κ Ε Φ. Μ Θ.

Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν.

Ξενοφῶν ἐπανῆγε τὰς μυρίας. τῶν περὶ Τισαφέρνην
ἰππίων ἐνοχλῆντων τὰ σκευοφόρα, γνώμην ἀγορεύσας τὰς
μὲν ἀμάξας καὶ τὰ περιστά τῆς 49 σκευῆς. . . . ὅπως
μή

49 Lacunam post σενῆς occurrentem supplet Cas. addendo
καταλασπεύειν.

fer. Utrumque vero serva-
tum est, hostibus per otium
et ignaviam persequi cun-
stantibus.

5 Conon navale præ-
lium initurus, nuntiante
transfuga, triremes optimas
hostium ad Cononis navem
capiendam intendere, appa-
ravit suæ similem, et ducis

ornamentis instruxit, atque
ad dextrum cornu disposuit,
ab eaque universæ classi
signum dari iussit. Hostes
cum id vidissent, qui opti-
mas naves habebant, repen-
te ad imperatoriam conten-
dunt. At Conon reliquam
classem invadens, alias sub-
mersit, alias in fugam con-
vertit.

C A P. XLIX.

Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν.

Xenophon decem millia
domum reducens, equiti-
bus Tissaphernis jumenta in-

vadentibus, consilium de-
dit, ut currus et superfluum
apparatum impedimento-
rum

μὴ συμβάνῃ τοῖς Ἑλλήσι περὶ ταῦτα μαχομένοις τελευ-
τῶν, καὶ καλῦεσθαι πρῶτον βαδίζων.

β' Ξενοφῶν τῶν βαρβάρων κατὰ τὴν πορείαν ἐπικει-
μένων, τάξας ἀμφίστομον τὴν φάλαγγα, ὅσα ἦν ἀναγ-
καῖα σκευοφόρα λαβὼν ἐντός, ἐπορεύετο, καταστήσας ἐπὶ
τῆς ἑραγίας ἰππεῖς, ἀκοντιστάς, πελταστάς· οἱ τὲς πρῶ-
τίπτοντας τῶν βαρβάρων ἀπεκρέοντο.

γ' Ξενοφῶν τῶν βαρβάρων προκαταλαβόντων τινὸν
τόπον, ἧ τὴν πάροδον ἀναγκασίον ποιῆσθαι τοῖς Ἑλλήσιν
ἦν, συνιδὼν ἀπὸ τινος ὄρους ἐφοδὸν ὄντα τὸν λόφον, ἐφ' ἧ
τὴν φυλακὴν εἶχον οἱ βάρβαροι. παραλαβὼν Ἑλλήνας
ὅσους ὑπελάμβανεν ἱκανὸς εἶναι, τὴν πορείαν ἐπὶ τῷ
ἐποῖετο, κατὰ κεφαλῆς αὐτῶν βηλόμενος γενέσθαι· οἱ
μὲν βάρβαροι τὲς πολεμίας ὑπεράνω γιγνομένης ἰδόντες
ἔφυγον, Ξενοφῶν δὲ ἀσφαλῶς διήγε τὲς Ἑλλήνας.

δ' Ξενοφῶν ποταμὸν πειρώμενος διαβαίνειν, ὑπὸ τῶν
βαρβάρων ἀντικατημένων καλυόμενος, τῶν Ἑλλήνων χιλίους
ἰπιλέξας ἔπεμψε καθ' ἑτέραν διάβασιν· αὐτὸς δὲ κατὰ
56-

rum relinquerent, ne Græ-
ci pro his pugnantes mor-
tem oppeterent, et progredi
ulterius prohiberentur.

2 Xenophon instantibus
in itinere barbaris, ancipiti
acie instructa, omnique ne-
cessario comiteatu inter
eam concluso proficiscebatur:
collocatis in extremo
agmine equitibus, jaculato-
ribus et scutatis, qui bar-
barorum imperum propul-
sarent.

3 Xenophon, cum bar-
bari locum angustum inter-
cepissent, qua transire Græ-
cos necesse erat, conspica-

tus a quodam monte accef-
sum in collem, in quo bar-
bari præsidium impositum
habebant, assumtis Græcis,
quot ad eam rem sufficere
existimavit, iter ad illum
direxit, ut in summum ca-
cumen supra ipsos evaderet.
Barbari supra se hostes con-
spicati, fugam ceperunt.
Xenophon autem Græcos
sine periculo traduxit.

4 Xenophon transire flu-
vium conatus, cum a Bar-
baris in adversa ripa seden-
tibus prohiberetur, mille
Græcos delegit, eosque mi-
sit, ut alio loco trajicerent.
Ipse vero ex adverso per
vim

τόμα προάγων, διαβαίνειν ἐβιάζετο. τῶν πεμφθέντων διαβάντων ἐπὶ τὰς ἀντικατισταμένους, καὶ γενομένων ὑπὲρ κεφαλῆς πολλὰς τε πληγὰς ἐμβαλλόντων αὐτοῖς, οἱ μετὰ τῷ Ξενοφῶντος ἀκινδύνως διέβησαν.

Τέλος τῇ α' βιβλίῳ τῶν Πολυαίνου Στρατηγημάτων.

vim transire nitebatur. Cum evasisent, multisque eos hi, qui missi fuerant, trans- plagis afficerent: Xenophon misissent contra repugnantes hostes, et supra caput transivit.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

HAEC INSUNT IN SECUNDO LIBRO

P O L Y A E N I
STRATEGEMATUM.

Ἀγησίλαος, στρατηγήματα λβ	Agesilaus Strateg.	32
Κλέαρχος ι	Clearchus	10
Ἐπαμινώνδας ιε	Epaminondas	15
Πελοπίδας γ	Pelopidas	3
Γοργίας β	Gorgias	2
Δερκυλλίδας α	Dercyllidas	1
Ἀλκίτας α	Alcetas	1
Ἀρξилаΐδας α	Arxilaidas	1
Ἰσάδας α	Ifadas	1
Κλεανδρίδας ι	Cleandridas	5
Φαρακίδας α	Pharacidas	1
Δηϊφόντης α	Deiphontes	1
Εὐρυτίων α	Eurytion	1
Ἐφοροι β	Ephori	2
Ἱπποδάμος α	Hippodamas	1
Γάστρων α	Gastron	1

Μεγακλείδας	α	Megaclidas	1
Ἀρμόστης	α	Harmostes	1
Θίβρων	α	Tibron	1
Δημάρατος	α	Demaratus	1
Ἑριππίδας	α	Erippidas	1
Ἰσχόλαος	δ	Ifscholaus	4
Μνασιππίδας	α	Mnasippidas	1
Ἀνταλκίδας	α	Antalcidas	1
Ἀγησίπολις	α	Agessipolis	1
Σθένιππος	α	Sthenippus	1
Καλλικρατίδας Κυρηναῖος	β	Callicratidas Cyren.	2
Μάγας	β	Magas	2
Κλεάνυμος	β	Cleonymus	2
Κλέαρχος τύραννος	γ	Clearchus tyrannus	3
Ἀριστομένης	δ	Aristomenes	4
Κινέας	α	Cineas	1
Ἡγητορίδης	α	Hegetorides	1
Δινίας	α	Dinias	1
Νίκων	α	Nicon	1
Διοίτας	α	Diocetas	1
Τησαμενός	α	Tesamenus	1
Ὀνόμαρχος	β	Onomarchus	2

Τέλος τῆς Πίνακος.

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

βιβλίον δεύτερον.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Καὶ τὸδε ὑμῖν δεύτερον βιβλίον, ἱεράταται βασιλεῖς Ἀντωνίνε καὶ Οὐῆρῃ, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων. καὶ αὐτοῖς διπλῶς συνιέναι δυναμένοις ἀφ' ὅσης ἰσορίας, καὶ ὅσα πόνῳ τάδε συλλεξάμενος, ὠφέλειαν σύντομον ὑμῖν δίδωμι· καὶ ταῦτα, σχολὴν ἐκ ἁγῶν, ἀλλὰ καὶ δίκας ἐφ' ὑμῶν λέγων.

Κ Ε Φ. Α.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ.

Ἀγησίλαος Ἀκαρῶσιν ἐπολέμει, καὶ προσήει· ὅτε τὴν γῆν σπείρειν ἐχρῆν, οἱ Λάκωνες ἐβελυντό τῆς πολέμους ἔργων· Ἀγησίλαος ὑπέσχεψεν, ὡς μᾶλλον εἰρήνης ἐπι-

P O L Y A E N I

STRATEGEMATUM

LIBER SECUNDUS.

P R O O E M I U M.

ETIAM hunc secundum historiis et quanto cum labore his collectis, utilitatem sanctissimi imperatores Antonine et Vere, vobis offero: qui etiam ipsi facile potestis conjicere, ex quot fas apud vos dicens.

C A P. I.

A G E S I L A U S.

Agésilas cum Acarnanibus bellum gerebat, et eo tempore exercitum admovent: cum tempus ferendi esset, Lacones statuerunt hostes impedire. Agésilas reversus

ἐπιθυμήσοντας εἰ κατὰς ἔχοιεν ὑπὲρ ὧν φοβήσονται·
δὲ εἰρήνης μὴ γλίχοιντο, ἡμῖν ἄρα, ἔφη, εἶεν ἂν ἱσπα-
κότες.

β' Λακεδαιμόνιοι Θεβαίοις καὶ Ἀθηναίοις ὁμῶς παρετά-
σσοντο. τὸ μὲν δὴ κῆφον καὶ πιλτασικὸν τοῖς Λάκωνι-
κῶν ἦν· τὴν δὲ φάλαγγα ὅλην ἐπάγειν ἔδοξεν Ἀγ-
σίλαω. Χαβρίας Ἀθηναίους, Γοργίδας Θεβαίους παρα-
γέλασι μὴ προδραμεῖν, ἀλλὰ μένειν ἡσυχῇ, τὰ μὲν ὀ-
ρεατὰ ὄρετ' ἀπὸ προτειναμένων· τὰς δ' ἀσπίδας ἐς γόνυ
προερεισαμένους. Ἀγσίλαος καταπλαγείς τὸ εὐσέμει-
ον σχῆμα τῆς μάχης, ἀνεχώρησε, στρατηγικὸν ἡγέμενος,
πολεμίων ῥά μιν φυλάσσων.

γ' Ἀγσίλαος περὶ Κορώνειαν ὅσον ἔπω παρετάσσεται
ἤκέτι ἀγγέλλαν· τέθηκε Πείσανδρος ὁ ναύαρχος Λακ-
δαιμόνιον ἡττηθεὶς ὑπὸ Φάρναβάζου. ὅπως οὖν ἄθυμια
καὶ φόβος μηδαμῶς ἐμπίτοι τῷ στρατεύματι, Ἀγσίλαος
προστάσσει τοῖς ἀγγέλοις, πάναντία πρὸς τῆς στρατιῶτας
ἀγγέλλετε· Λακεδαιμόνιοι νικῶσιν ἐν τῇ θαλάττῃ. ἀλλὰ
μὴν καὶ αὐτὸς προῦλθεν ἐσθλαμένος, ἔδυσεν εὐαγγελίαν,
διέπεμψε τοῖς φίλοις μερίδας ἀπὸ τῶν ἱερῶν. οἱ στρα-
τιῶται.

fus est, quoniam tum ma-
gis pacem essent expetituri,
cum fruges haberent, qui-
bus metuerent. Quod si
pacem non cupient, nobis,
inquit, seminaverint.

2 Lacedæmonii contra
Thebanos et Athenienses
simul pugnabant. Levis qui-
dem armaturæ milites et scu-
tati, Lacedæmoniis non
erant usui. Sed totam pha-
langem adducere visum est
Agésilao. Chabrias Atheni-
sibus, Gorgidas Thebanis
mandat, ne procurrant, sed
maneant quieti, et lanceas
rectas protendant. Scuta
vero ad genua inclinent.
Agésilaus pertimescens ita-

bilem pugnae formam reces-
sit: prudentis ducis esse exi-
stinans, hostium vires ac
robur cavere.

3 Agésilaus ad Coroneam
tantum non ad pugnam in-
struebatur. venit quidam
nuntians: Pisander Lacedæ-
moniorum nauarchus occu-
pavit, superatus a Pharnaba-
zo. Ne igitur dolor et me-
tus incesceret exercitum,
Agésilaus præcepit nuntiis,
ut contraria militibus nun-
tiarent: Lacedæmonii mari
vicerunt. Sed et ipse pro-
cessit coronatus, et ob læ-
tum nuntium sacrificavit,
misitque amicis portiones
de victimis. Milites his au-
ditis

τιῶτα ταῦτα ἀκόντες, καὶ ὁρῶντες, πλέον παρήτα-
τες, μετὰ μείζονος προθυμίας ἐν τῇ Κορωνείᾳ παρε-
τάξαντο.

δ' Ἀγησίλαος ἐν Κορωνείᾳ Ἀθηναίους ἐνίκησεν· ἤγ-
γελέ τις, οἱ πολέμιοι συμφεύγῃσιν εἰς τὸν νεῶν τῆς Ἀθη-
νῆς· ὁ δὲ προσέταξεν, ἵαν αὐτὰς οἱ καὶ βέλοιντο ἀπίε-
ται· ὡς ἄρα εἴη σφαλερὸν συμπλέεσθαι τοῖς ἐξ ἀπο-
νοίας ἀναμαχομένοις.

εἰ Ἀγησίλαος ἐπὶ τῆς Ἀσίας τὰς στρατιώτας ἔπεισε
καταφρονεῖν τῶν βαρβάρων, ὅς τῶς ἐδεδόκεισαν, αἰχμα-
λῶτες Πέρσας ἀποδύσας, καὶ τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιδείξας, τὰ
μὲν σώματα αὐτῶν ἀσθενῆ, καὶ λευκὰ διὰ τὴν τρυφήν,
τὸν δὲ κόσμον καὶ τὴν ἐσθῆτα πολυτελεῆ, καὶ κείνο Λακω-
νικῶς εἶπε, πρὸς ὅς μὲν τὸν ἀγῶνα ἔχομεν, εἰσὶν ἔτοι-
οὗ ἐν δὲ, ταῦτα.

ς' Ἀγησίλαος τοῖς φεύγῃσιν τῶν πολέμιων δίοδον δι-
δόναι παρήγγειλεν.

ζ' Οἱ σύμμαχοι Λακεδαιμονίους ἡτῶντο, αὐτοὶ μὲν
στρατεύμεθα πολλοὶ, Λάκωνες δ' ὀλίγοι· Ἀγησίλαος ἐν
πεδίῳ προσέταξεν ἰδίᾳ μὲν κατ' ἑαυτὸν τὰς Λάκωνας, ἰδίᾳ
δὲ

ditis et visis plus audacia
colligentes, majori alacritate
ac lætitia ad Coroneam
prælium faciebant.

4 Agésilas Atheniensibus
ad Coroneam superatis,
nuntiante quodam, hostes in
templum confugisse Minervæ:
jussit eos abire quocun-
que vellent, quod esset pe-
riculosum cum illis manum
conferere, qui ex desperatione
pugnam redintegrarent.

5 Agésilas in Asia mili-
tibus persuasit, ut conte-
mnerent barbaros, quos huc-
usque timuissent, captivos

Perfas exuens, et Græcis
ostendens illorum corpora
imbecilla et luxu albertia,
ornatum vero et vestes pre-
tiosas, illud Laconice dixit:
Cum quibus nobis bellum
est, hi sunt: pro quibus ve-
ro, hæc.

6 Agésilas fugientibus
hostibus viam patefacere
monebat.

7 Sociis Lacedæmonios
accusantibus, Nos magno
numero pugnamus, Laco-
nes exiguo: Agésilas man-
davit, ut in planitie seorsim
confiderent Lacones, et seor-
sim

δὲ τὰς συμμάχους· ¹ οἱ μὲν δὲ κριθέντες ἐκάθηντο. κήρυξ δὲ ἠγόρευεν· ἀναστάντων οἱ κεραμεῖς· ἀνέστησαν ἀπὸ τῶν συμμάχων ἕκ ὀλίγοι. δεύτεροι οἱ χαλκεῖς· ἀνέστησαν πολλοί. τρίτοι οἱ τέκτονες· ἀνέστησαν πλείονες· καὶ τὰς ἄλλας βαναύσους, καὶ τεχνίτας ἐφεξῆς κατέλεξεν. ὥς τι ὀλίγη δὲν πάντες ἀνέστησαν οἱ σύμμαχοι· Λακεδαιμονίαν δὲ εὐθείας· ἀπέστητο γὰρ αὐτοῖς τέχνην βάνανυσον ἐργάζεσθαι. ἄτας ἄρα ἐδιδάχθησαν οἱ σύμμαχοι, πλείους αὐτῶν εἶναι στρατιώτας τὰς Λάκωνας.

ἡ Ἀγησίλαος εἰς Ἀσίαν ὅτε διέβη, καὶ τὴν βασιλείαν ἐλυμαίνετο, Τισαφέρνης ἀνοχὰς συνέδετο. αἱ δὲ ἀνοχῆαι, ² τρεῖς μῆνες, ἐφ' ἃς τε βασιλεία πῦσαι, ὅσαι πόλεις Ἑλλήνιδες ἐν Ἀσίᾳ, ³ καὶ δὴ αὐτονόμους ἀφῆναι· οἱ μὲν Ἑλλήνες ἀνέμενον τὴν προτεσμίαν· οἱ δὲ Πέρσης πολλὴν χεῖρα συλλέξας, ἐπέδετο τοῖς Ἑλλήσιν. ⁴ ὁρράδια καὶ φόβος· Ἀγησίλαος δὲ φαίδρος τὴν ὄψιν, μάλα δὲ γαννύμενος ἐστρατήγησε, λίγαν, χάριν οἶδα Τισαφέρνη τῆς ἐπιτορκίας· ἐαυτῷ μὲν γὰρ πολέμους τὰς θεὰς ἐποίησεν·

ἡμῖν

¹ Vulg. οἱ μὲν διακριθέντες. ² Mff. τρεῖς μῆνας Codd. Cas. εἰς τρεῖς μῆνας. ³ Voces καὶ δὲ a Vulgata abfunt. ⁴ Supple, ἐγένετο. Cas.

sim in alio loco socii. Illis sic seorsum sedentibus, præco clamavit, Surgant inguli. surrexerunt a sociorum parte non pauci. Secundo fabri ferrarii, surrexerunt multi. Tertio fabri lignarii, surrexerunt plures. et alios opifices, et artifices ordine vocavit, ita ut propemodum omnes socii confurgerent, Lacedæmoniorum nemo. Prohibitum enim erat eis, illiberalem artem exercere. Sic didicerunt socii, plures esse Lacedæmonii milites quam suorum.

⁸ Cum Agesilaus in Asiam transiret, et regis di-

tionem vastaret, Tissaphernes inducias fecit. Induciae vero in tres menses erant constitutæ, quo regi persuaderet, ut, quotquot essent Græcæ civitates in Asia, liberas dimitteret. Græci præfinitum diem expectabant. At Persa magna inanu collecta, Græcos aggredebatur. Oritur stupor et merus. Agesilaus vero lato vultu, gaudioque elatus imperio præfuit atque inquit: Gratiam habeo Tissapherni pro perjurio. Sibi enim Deos hostes reddidit, nobis vero socios. Eamus igitur

ἡμῖν δὲ συμμάχους. ἴαμεν δὲ παρρηῆντες ὡς μαχημένοι
μετὰ τηλικύτων συμμάχων· ἀνεδάρθησαν οἱ Ἕλληνες τῷ
λόγῳ τῆς στρατηγῆς, καὶ συμβαλόντες τὰς βαρβάρους
ἐνίκησαν.

Θ' Ἀγηςίλαος ἐπὶ τὰς Σάρδεις ἐλαύνων κατῴκει λο-
γοποιῶν, ὡς ἐξαπατῶν Τισαφέρνην· ἐλέγεται μὲν γὰρ
φανερῶς ἐπὶ Λυδίας, τρέπεται δὲ ἀφανῶς ἐπὶ Καρίας.
ἠγγέλθη παῦτα Τισαφέρνη· ὁ μὲν Πέρσης ἄρμησε Κα-
ρίαν φυλάττειν. ὁ δὲ Λάκων κατέδραμε Λυδίαν, καὶ Λαίαν
πολὴν κατέσυρεν.

Ι' Ἀγηςίλαος εἰς τὴν Ἀκαρνάνων εἰσέβαλε· τῶν δὲ
ἀναφυγόντων εἰς τὰ ὄρη, ἐκ ὁρείαν τὴν ἐπιδρομὴν ἐποιή-
σατο· ἀλλ' εἰς τὰ πλάγια τῆς χώρας διαπίμπαν ἐκ-
λευσεν ἐκ ριζῶν ἀνασπᾶν τὰ δένδρα· οἱ δὲ Ἀκαρναῖες
καταφρονήσαντες αὐτῇ τῆς βραδυτῆτος, καὶ τῆς περὶ τὰ
δένδρα ἀσχολίας, ἐκ τῶν ὄρων κατέβησαν εἰς τὰς πόλεις,
τὰς ἐν τοῖς πεδίοις. ὁ δὲ β' ἑτάδια ὀλίγω· μένει τῆς
νυκτὸς διαδραμὼν, ἀρχομένης ἑω, καταλαβὼν ἐν τῷ πεδίῳ
τὰς Ἀκαρνάνας, πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων καὶ βοσκημάτων,
καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων λαφυραγωγῆσας, ἀνέζευξεν.

ἰα' Ἀγηςί-

igitur confidentibus animis,
quoniam tam potentibus so-
ciis nobiscum facientibus
sumus pugnaturi. Rece-
perunt animos Græci ora-
tione ducis, et collatis signis
barbaros vicerunt.

9 Agésilas Sardes ad-
ventans misit, qui rumorem
spargerent, eum ad decipi-
endum Tissaphernem aperte
quidem et manifesto ad Ly-
diam contendere, clam ve-
ro et occulte ad Cariam
verti. Nuntiata sunt hæc
Tissapherni. Perfa operam
dedit, ut Caria præsidium
imponeret. Lacon vero Ly-
diam incursionibus infestavit,
et copiosam prædam fecit.

10 Agesilaus in Acarna-
num regionem impressio-
nem fecit. Illis vero in
montes refugientibus, non
repentinam incursionem fe-
cit, sed ad obliquas regio-
nis oras transmittens, jussit
radicitus arbores evellere.
Acarnanes contemta ejus ar-
dirate, et circa arbores oc-
cupatione, descenderunt ex
montibus in urbes, quæ sitæ
erant in planitie. At ille
noctu centum sexaginta sta-
diis raptim percursis, sum-
mo mane, deprehendens in
planitie Acarnanes, magnam
hominum et pecorum, alia-
rumque rerum multitudi-
nem prædatus discessit.

ια' Ἀγησίλαος πυθόμενος Θηβαίους τὴν κατὰ Σκῶλον φυλάττειν παράδον, πάσας τὰς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείας ἐν Θεσπείαις ἀναμένειν συνέταξεν. ἀλλὰ μὲν καὶ τὰ σπὶ τῆς στρατίας συγκομίζειν ἐκέλευε. Θηβαῖοι ταῦτα πυθόμενοι, μετῆλθον ἐπὶ τὴν κατὰ Θεσπέας παράδον, καὶ ταύτῃ παραφύλαττον. Ἀγησίλαος δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν αἰύσας ἡμέραις δύο, τὴν κατὰ Σκῶλον παράδον ἐξήμην εὐρῶν, ἂν μάχης διήλθεν.

ιβ' Ἀγησίλαος ἐπύρβη τὴν Θηβαΐδα. οἱ δὲ κατέλαβον τὸν λόφον ὑπὲρ τῆς ὁδῆ δύσβατον, 5 καλέσας ῥίαις ἰδος, ὥς τε ἦν καὶ τὸ παρατάσσεσθαι δύσμαχον, καὶ τί προσχωρεῖν ἀδύνατον· προσποιεῖται δὲ λοξώσας τὴν στρατίαν, ἄγειν ἐπὶ τὸ ἄστυ τῶν Θηβῶν· καὶ γὰρ ἦν ἐρημὸς ἐξεστρατευκότων ἀπάντων· Θηβαῖοι περὶ τῇ πόλει δεῖσται. τες, τὸν λόφον καταλιπόντες, ἠπείγοντο εἰς τὸ ἄστυ. Ἀγησίλαος τὸν λόφον ἀκωλύτως διήλθεν.

ιγ' Ἐν Λεύκτροις Λαίκεδαιμονίων πολλῶν ριψάντων τὰ ὅπλα, καὶ λιπόντων τὴν τάξιν, ἵνα μὴ πολὺ πλῆθος αἰτι-
μον γένοιτο, ἤξιασεν ἀποδείχθῆναι νομοδότης, ἐπεὶ δὲ αἰτι-
δείχθη

5 καλέμενον conject. Cas.

11 Agesilaus cum audivisset Thebanos ad Scolum transitum obsidere, omnes legationes a Græcis missas Thespiis remanere iussit. Quinetiam commeatum exercitus eodem comportare. Thebani his auditis, traduxerunt copias ad transitum contra Thespias, atque ibi viam obsederunt. Agesilaus duorum dierum itinere per biduum confecto, transitum ad Scolum inanem ac vacuum inveniens, sine pugna transgressus est.

12 Agesilaus Thebaidem vastabat. Illi collem supra viam inaccessum occupaverunt, qui dicitur Rheæ fe-

des: sic, ut et pugnare sine summo damno nequireret, et tamen ulterius procedere non posset. Quare deflebens agmen, simulabat se ad Thebanorum urbem ducturum. Etenim erat inanis, quoniam omnes excurrerant. Thebani civitati metuentes, collemque deferentes, ad urbem citato cursu ferebantur. Sic Agesilaus nullo impediante, collem transit.

13 In Leuctris multis Lacedæmoniis abjicientibus arma, et aciem deferentibus, ne magna multitudo infamia notaretur, effecit, ut legislator designaretur. De-

δείχθη, ἔκαινὸς νόμος ἔγραφεν· ὁ ἀλλὰ τῆς παλαιᾶς
ισχύειν μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην.

ιδ' Ἀγησίλαος ἐν τῇ Σπάρτῃ εἰσεύσεως γενομένης ὥς τε
τῶν ὀπλιτῶν οἱ πολλοὶ κατελαμβάντο λόφον ἱερὸν Ἀρτέμι-
δος 7 Ἰσσωρίας ἐγγὺς Πιτάνης· ἐνέκριντο δὲ Βοιωτοὶ καὶ
Ἀρκάδες ἐμβεβληκότες· καὶ δῖος ἦν ἀμύχανον 8 ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ εἰσὶς· ἔμην αὐτὸς εἶδεν· ἀλλὰ τὸ μὲν
ὄπλοις βιάζεσθαι τῆς ἐπὶ τῷ λόφῳ σφαλερὸν, τὸ δὲ
ἰκετεύειν 9 ταπεινὸν παρήκεν. αὐτὸς δὲ μόνος ἀσπλος
ἀτρέπτω καὶ 10 πολλῶ τῷ προσώπῳ πρὸς τὸν λόφον ἐλ-
θάν, ἔκ ἐνταῦθα, ἔφη, ὦ νεανίαι ὑμᾶς ἑταῖρα· ἀλλ'
ὑμεῖς μὲν ἐς τόδε τὸν λόφον, ἑτερον δείξας, ὑμεῖς δὲ ἐς
τόδε τὸ χωρίον ἅπτε, καὶ φερέετε· οἱ δὲ Λάκωνες, οἱ
ἀγνοῦντος τὴν διάνοιαν αὐτῶν τῆς ἀποστάσεως κατηύδοθον
σαν 11 καὶ οἷς προσέταξεν εὐπειθῶς 12 ἀνεχώρησαν· νύκτωρ
δὲ τῆς ἐξέροχης τῆς εἰσεύσεως ἀνδρας δώδεκα ἄλλον ἄλλῃ
ὑπεξάγων ἔπαυσε τὴν εἰσὶν.

ιε' Ἀγη-

6 Supple ἔγραψε vel deest ἐκέλευσε Caf. 7 Vulg. Ὀρ-
θείας. Mss. Ἐσωρίας. 8 ἐν τῷ τε πολέμῳ καὶ εἰσὶς.
Codd. Caf. 9 ταπεινὸν ὄν. Vulg. 10 φανερῶ Codd.
Caf. 11 Legendum censeret οἱ Caf. 12 συνεχώρησαν.
Codd. Caf.

Designatus, non scripuit no-
vas leges, sed veteres post
Leuctricam pugnam valere
iussit.

14. Agesilaus orta fed-
itione Spartæ, cum multi ar-
mati occuparent collem sa-
crum Dianæ Eforiæ prope
Pitanam, instarent autem
Bæotii et Arcades impres-
sione facta, atque metus es-
set expers omnis consilii in
bello atque tumultu, solus
ipse non metuit: sed cum
armis vim adhibere iis qui
collem obsidebant periculo-
sum, rogare et supplicare

humile esset, omisit. Ipse
vero solus inermis constanti
et imperturbato vultu acce-
dens ad collem, Non hic,
inquit, juvenes vos posui,
sed vos in illum collem,
alium ostendens. Vos au-
tem in istum locum disce-
dite, et eum custodite. Laco-
nes vero quasi ignarum sui
consilii deficiendi, reveriti
sunt, et quo præcepit, obe-
dienter parentes discesse-
runt. Noctu vero principes
et auctores factionis numero
duodecim, alium alio sub-
ducens, tumultum sedavit.

15 Age-

14 Ἀγησίλαος πολλῶν αὐτομολήντων, καὶ τῆς στρατῆς περιδείῳ ἔχθρης, ἵνα λανθάνοιεν τὰς μένοντας οἱ ἀποδιδρασκόντες, περιπέμπων ἐν ταῖς νυξίν, ἀνά τὰς σιβάδας καὶ τὰ συσσιτία, τὰς ἐρριμμένας ἀσπίδας, ἐκέλευε συλλέγειν, καὶ ὡς αὐτὸν κομίζεσθαι· ἵνα μὴ κειμένης ἀσπίδος ὁ δεσπότης ζητοῖτο. καὶ τοῖνυν οἱ αὐτομολῶντες ἐπιγινώσκοντο, τῶν ὅπλων ἔφαινομένων.

15 Ἀγησίλαος ἐπολιόρκει Φωκέας χρόνῳ μακρῷ· καὶ ὅτε τὴν πόλιν ἔλεῖν ἴσχυε, καὶ τῷ χρόνῳ τὴν τριβὴν ἐκίφερε, πολλῶ γέ μὴν μάλλον ἐναλαιπώρην οἱ τῶν Φωκέων σύμμαχοι· ὁ δὲ διαλύσας τὴν πολιορκίαν ἀνεχώρησεν· ἀσμένοι δὲ καὶ οἱ τῶν Φωκέων σύμμαχοι, τῶν πολεμίων ἀπελθόντων ἀπηλλάγησαν. τότε Ἀγησίλαος ἐπιστρέφει, καὶ συμμάχων ἔσημον τὸ Φωκέων αὐτὸν κατελάβετο.

16 Ἀγησίλαος, Μακεδόνων διδοέων ἐπεμπε πρὸς Ἀέροπον βασιλέα Μακεδόνων, ἐπὶ τῇ διόδῳ σπενδόμενος. Ἀέροπος ἐκ ἐσπείατο, αὐτὸς φήσας ἀπαντήσεν, τὸ ἱππικὸν ἔταττε, πυδόμενος ὀλίγης ἱππείας εἶναι τῷ Λάκωνι· ὁ δὲ, ἵνα δοῖται τῶν ὄντων πλείονας ἱππείας ἔχειν, τὰ μὲν πρῶτα τέλη προέταξεν· ὁπισθεν δὲ τὰς ἱππείας ὅσας εἶχεν.

15 Agefilus multis transfugientibus, et exercitu in maximo metu haerente, ut manentes lateret transfugientium fuga. mittens singulis noctibus per strata et contubernia projecta scuta iussit colligere, et ad se deferre: ne si scutum jaceret, ejus dominus requireteretur. Non igitur amplius liquebat, qui transfugissent, cum arma non apparerent.

16 Agefilus oppugnabat Phocenses longo tempore, et neque urbem capere valebat, neque temporis moram perferre poterat. Multo vero magis cruciabantur Phocensium focii. Ille

soluta obsidione discessit, et Phocensium focii sublato bello lubentes abierunt. Tum Agefilus se convertit, atque vacuum focii oppidum Phocensium capit.

17 Agefilus per Macedoniam iter faciens, misit ad Aëropum Macedonum regem legatos, ut transitum pacisceretur. Aëropus conditiones non accepit, quare se obviam iturum ait, cum audisset paucos equites esse Laconi, suum equitatum instruxit. Hic vero ut plures, quam revera essent, equites habere videretur, copias pedestres in prima acie collocavit, in posteriori

ἐς διφάλαγγίαν ἐπισήσας ¹³ ἀνέμεινεν ὄνας, καὶ ἡμίονας, καὶ τῶν ἵππων ὅσοι διὰ γῆρας ἀχθοφορεῖντες ἔποντο. τῶν ἐποχήμενοι ἄνδρες ὅπλῳ ἵππικῇ ἔχοντες, φαντασίαν παρέσχον ἵππικῷ πολλῇ. Ἀέροπος καταπληγείς τὴν δίοδον ἐσπέισατο.

ἢ Ἀγησίλαος ἐν Βοιωτίᾳ ἐστρατοπέδευε. τῶν συμμάχων συνάψαι μάχην δεδιότων, λάθρα δὲ ἐς Ὀρχομενὸν φίλην πόλιν ὑπορρέοντων, ¹⁴ ἐμφανῶς πέμψας πρὸς Ὀρχομενίους, ἐκίλευσε μηδὲνα χάρις αὐτῷ σύμμαχον δέχσθαι. ἔ τοίνυν ἔχοντες ποῖ τρέποντο οἱ σύμμαχοι, ἔκ ἔτι περὶ φυγῆς, ἀλλὰ περὶ νίκης ἐβελεύοντο.

ἰθ' Ἀγησίλαος Θεβαίους παρετάσσετο· οἱ δὲ τὴν Λακωνικὴν φάλαγγα ῥῆσαι βεβλόμενοι, καὶ διεξελθεῖν, κατὰ τέρως ἠγωνίζοντο. καὶ φόνος ἀμφοτέρων πολλός. Ἀγησίλαος παρήγγειλε· παυσάμενοι τῆς θυμομαχίας διασώμεν· οἱ μὲν διέστησαν. Θεβαῖοι δὲ διαδραμόντες ἐφυγον. Ἀγη-

13 Interpres legisse videtur ἀνέμεινεν, quod melius est.

14 Mss. et Interpres ἀφανῶς. Vulgarum tamen Casanb. praefert.

ri equites quotquot habebat in duplicem phalangem distribuens: addiditque alios, mulos, et ex equis quotquot propter senectutem onera ferentes sequerentur. His insidentes viri equestribus armis praediti, conspectum praebuerunt magni equitatus. Aeropos igitur perterritus transitum concessit.

nios legatis iussit, ut neminem sociorum se infcio reciperent. Cum igitur non haberent quo se verterent, non amplius de fuga, sed de victoria consilium ceperunt.

19 Agefilas cum Thebanis praelium faciebat. Qui, ut Laconicam phalangem disjicerent et perrumperent, fortiter pugnabant, et utrimque magna strages edebatur. Agefilas praecipit suis: Desinentes a furiosa pugna, in diversas partes disjungamur. Quibus discedentibus, Thebani perrumpentes fugam capelebant.

F

Age-

Ἀγησίλαος κατὰ τὴν ἑβραϊάν αὐτοῖς ἐπείκετο· καὶ ἔκ
ἴτι φόνος ἦν ἀμφοτέρων, ἀλλὰ μόνων τῶν φευγόντων.

κ' Ἀγησίλαος παραταξάμενος, ἰδὼν ἐτελοκακῆντα
τὰς συμμάχους, ἀνεχώρησεν· ἦν δὲ ἡ ἀναχώρησις διὰ
τῶν ὁρῶν, ἐν οἷς προσεδόκα τὰς Βοιωτὰς ἐπιχειρήσαι·
ἔταξεν ὅτι τὰς μὲν Λακεδαιμονίους προηγείσθαι, τὰς δὲ
συμμάχους ἑβραεῖν, ἵνα τῶν πολέμιων κατὰ τὴν ἑβραϊάν
προσκειμένων ἀνάγκη ἔχοιεν ἀνδρείως ἀγανίεσθαι.

κα' Ἀγησίλαος ἐμβαλὼν ἐς Βοιωτίαν, δὴ ἔν καὶ δευ-
δοτομεῖν τὴν χώραν ἐκέλευσε τοῖς συμμάχοις. τῶν δὲ
ὀκνόντων, παρηγγεῖλε ἀπέχεσθαι δηλώσεως· τὰς μὲν τοι
μεταστάτας τῷ στρατοπέδῳ δις καὶ τρεῖς τῆς ἡμέρας ἐποι-
εῖτο· ἀναγκάτως ὅτι τὰς καλύβας ἐγείροντες ἔτεμνον τὰ
δένδρα διὰ τὴν αὐτῶν χρῆαν, ὃ διὰ τὴν τῶν πολέμιων
βλάβην· ἴσον δὲ ἦν τοῖς πολέμοις τὸ βλάπτεσθαι.

κβ' Ἀγησίλαος ἐν Αἰγύπτῳ Νεκτανεβῶ συμμάχων
ἐπὶ χαρίον κατακλεισθῆς περιτειχίζετο. τῷ δὲ Αἰγυ-
πτίῳ τὸν περιτειχισμὸν ὃ φέροντος, ἀλλὰ διακινδυνεύειν
ἀξιῶντος ὃν ἐπέσθη, ἀλλ' ἐνέμενεν, ἕως περιεταφρεῖνται,
καὶ

Agésilas in extremo agmi-
ne ipsis instabat, neque am-
plius cedes edebatur utrim-
que, sed tantum fugientium.

20 Agésilas instructa
acie cum videret socios de-
dita opera tergiversari, dis-
cessit. Discessio autem fuit
per montes angustos, in
quibus arbitrabatur Bœotios
aggressuros esse. Constituit
igitur, ut Lacedæmonii præ-
cederent, socii extremum
agmen tenerent, ut hostibus
a tergo aggredientibus,
necessitas eos coheret virili-
ter ac strenue pugnare.

21 Agésilas in Bœotiam
impresione facta, regionem
depopulavit, et arbores de-

jicere socios iussit. Quibus
per ignaviam eam rem ne-
gligenter administrantibus
mandavit, ut abstinerent a
populatione. Verum castra
ter aut quater quotidie mo-
vit. Necessario igitur ad
extruenda tabernacula in
suum usum ligna secabant,
non ut damnum hostibus
inferrent. Attamen id pari
detrimento hostes afficiebat.

22 Agésilas in Aegypto
Nectanebi socius, in castel-
lum quoddam inclusus cir-
cumvallabatur. Ægyptio
munitionem non ferenti, et
periculum adire volenti,
non obtemperavit; sed man-
sit, donec muro circumda-
tus esset, inclusus autem est cir-

καὶ περιετειχίσθη τὸ πᾶν, πλὴν ὀλίγα τῆδε, ὃ σῶμα καὶ
 διόδος ἦν τῇ τείχει. Ἀγησίλαος ἀνέβησεν ἕτος τῆς ἀλ-
 κῆς ὁ καιρὸς· καὶ διὰ τῆ σῶματος ἐξώρμησε, ἐκ ὀλί-
 γης τῶν πολεμίων ἐν τῇ σενότητι φονεύων, καὶ τὸ περι-
 βεβλημένον τείχος ἔρυμα ἔχων πρὸς τὸ κυκλωθῆναι μὴ
 δύνασθαι.

καὶ Ἀγησίλαος πρὸς τὰς Βοιωτὰς παρετάξατο· ἦν
 ἀμφίρροπος ἡ νίκη. νύξ γὰρ διέλυσε τὴν μάχην· ὁ δὲ
 μέσης νυκτὸς τὰς πισοτάτας διέπεμψε, κελύσας ἕς δύ-
 ναντο γνωρίσαι Σπαρτιάτας νεκρὰς, ἐπαρησαμένους κόνιν
 ἀποκρύψαι· οἱ μὲν τῆτο πράξαντες πρὸ ἡμέρας ἀνεχώ-
 ρησαν· οἱ πολέμιοι, ἡμέρας γενομένης, τῆς αὐτῶν νεκρὰς
 ἰδόντες ἅπαντας κείμενας, τὰς δὲ τῶν Σπαρτιάτῶν ὀλί-
 γης, ἄδυμοι καὶ δειλότεροι ταῖς γνώμας ἐγένοντο, ὥς
 Λακεδαιμονίων τὴν νίκην ἐχόντων.

καὶ Ἀγησίλαος ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἐπανὼν διὰ Βοιωτίας
 ἐπορεύετο· Θηβαῖοι προκατελάβοντο τὰ σενὰ δι' ὧν ἐχρῆν
 πορεύεσθαι· ὁ δὲ ἐπιμηκύνας τὴν φάλαγγα, ἤγειν ἐπὶ
 δύο 15 τάξεις παραγγείλας φανερώς ὀρμᾶν ἐπὶ τὴν πό-
 λιν·

15 Cant. τάξεις, quod præfert Cas.

circumcirca excepto admo-
 dum exiguo spatio, per
 quod ostium et transitus
 muri fuit. Agelilaus excla-
 mavit, Hoc tempus robur
 ac vires postulat: et per
 ostium erupit, non paucos
 hostes in angustia cædens,
 et circumdatum murum,
 quasi munimentum habens,
 ut circumdari ab hostibus
 non posset.

23 Agelilaus adversus
 Bæotos præliabatur. Erat
 anceps victoria. Nox enim
 prælium diremit: ille me-
 dia nocte fidelissimos misit,
 dato præcepto, ut quos
 Spartiatus mortuos agnosce-

rent, pulvere contegentes
 occultarent. Qui hoc facto,
 ante diem redierunt. Ho-
 stes autem orto die, cum
 suos mortuos omnes pro-
 stratos jacere cernerent,
 Spartiatarum vero paucos,
 tristius et timidius animis
 affecti sunt, quasi Lacedæmo-
 niis victoriam habentibus.

24 Agelilaus ab Asia re-
 versus, per Bæotiam iter
 faciebat. Thebani præoc-
 cupabant angustias, per quas
 proficiscendum esset. At
 ille in longitudinem porre-
 ctum agmen duxit, ut bini
 iter facerent, præcipiens ut
 ad urbem iter præ se fer-
 rent.

λιν· Θηβαῖοι δαΐαντες μὴ καταλάβοιντο τὰς Θήβας ἕξω τῆς δυνάμεως ἔσσης· ἀπολιπόντες τὰ σενά, διὰ τῆς χάς ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν. Ἀγησίλαος δὲ ἀσφαλῶς τὸ στρατεύμα διεπόρευσε.

καὶ Ἀγησίλαος εἰς Θήβας ἐνέβαλεν· Θηβαῖοι τὸ πιδίον διατάφρυσαν, καὶ ἀπεχαράκωσαν· τῷ χαρακώματι ἐκατέρωθεν δύο πάροδοι σενά· βεβλόμενος Ἀγησίλαος παρελθεῖν, πλινθίον τάξας κοῖλον, προῆγεν ἐπὶ τὴν πάροδον τὴν κατὰ τὸ εὐώνυμον, Θηβαίων ἐνταῦθα πάντων ἀντιταξαμένων. ὁ δὲ μεταβαλλόμενος ἀπ' ἐξῆς ἐπὶ τῇ ἑτέρᾳ πάροδῳ τὰς ἐργοντας ἐκ ἔχουσαν, ἵσσω παρελθὼν, τὴν χώραν τεμὼν, ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς ἀντιστάοντας.

καὶ Ἀγησίλαος ἐστρατοπεδεύσας τὸ Λαμψάκκῃ πλησίον ἦκον τινὲς ἐκ τῶν μετὰλλων ἐκπεπονηκότες Ἕλληνες, ἀγγέλλοντες ὡς ἄρα Λαμψάκκοι 15 πάντες μετακλιεῖσθαι εἰς ἂν λάβωσι· τὸ στρατεύμα ἠγανάκτησε· καὶ πρὸς τὸ τῆχος ὤρμησεν διαρπαζόμενον τὴν πόλιν. Ἀγησίλαος καλύσας μὴ δυνάμενος, σῶσαι δὲ τὴν πόλιν βεβλόμενος, ὡς ὑπεραγανακτῶν δὲ, ἐκέλευσεν αὐτὸς δραμόντας ἐκκόψαι
τάς

16 Scribe πάντας. Casf.

rent. Thebani metuentes, ne Thebas exercitu foris existente caperent, relictis angustiis summa celeritate in urbem redierunt. Agesilaus vero sine periculo agmen traduxit.

25 Agesilaus in Thebanum agrum irruptionem fecit. Thebani campum fossa circumducebant, et vallum muniebant. Utrique duo transitus angusti. Volens Agesilaus transire, quadrato agmine, cavoque, processit ad transitum ab leva situm. Thebanis hic omnibus resistentibus, ille extremo agmine duxit ad alterum

transitum, ubi nemo erat qui arceret. Ingressus, regionemque depopulatus, nemine resistente, iterum discessit.

26 Agesilaus prope Lampsacum castra metabatur. Veniebant quidam ex metallorum fodinis exilientes Græci, qui nuntiabant, Lampsacenos omnes quærendis metallis destinare quoscunque caperent. Exercitus indignatus, ad mœnia incursionem fecit, civitatem direpturus. Agesilaus cum impedire non posset, et tamen urbem servatam vellet, quasi summa ira incitatus, jussit, ut celeriter principes vineas

τὰς ἀμπέλους πρώτας. εἶναι γὰρ τῶν πρώτων Λαμψακηῶν· οἱ δὲ πρὸς τὸ ἐκκόπτειν ἐτράποντο· ὁ δὲ καιρὸν ἔσχε πέμψας μηνύσαι Λαμψακηνοῖς, ὡς χρὴ τὴν πόλιν ἀσφαλῶς φυλάττειν.

λζ' Ἀγηςίλαος ἀντικαθήμενον Λακεδαιμονίων καὶ Θηβαίων, μέσῃ ποταμῷ διέσγοντος, ὁρᾷ τὰς Λακεδαιμονίους διαβαίνειν τὸν Εὐρώταν προδυμνημένους, δεδαικώς πλείονας τὰς Θηβαίους ὄντας μετὰ τῶν συμμάχων, λογοποιῶς καθήκειν. ὡς ἄρα χερσὶς εἴη, τὰς προτέρας τὸν ποταμὸν διαβάντας ἠττάσσει. ἔτα μὲν δὴ τὰς Λακεδαιμονίους ἐπισχῶν, ὀλίγους τῶν συμμάχων ἐγγὺς τῷ ποταμῷ καταλιπὼν, καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῶν τὸν Θάσιον Σύμμαχον, ἐντειλάμενος Θηβαίαν τὸν ποταμὸν διαβάντων αὐτὰς φεύγειν ὅτι τάχος, ἄλλως τινὰς ἐς ἐνέδραν κατέκρυπτεν ἐν τοῖς κοιλοῖς χωρίοις· 17 αὐτὰς δὲ τὰς στρατιώτας ἐς ὄχυνρόν καὶ δασὺ χωρίον ἀγαγὼν ὑπέστησεν· Θηβαῖαι δὲ τὰς περὶ Σύμμαχον ὀλίγους ὄντας ἰδόντες, παρρηῆες, διαβάντες, φεύγοντας διώκοντες, ἐς τὴν ἐνέδραν ἐμπεσόντες, ἀνηρεθήσαν ἐξακόσιοι.

καὶ Ἀγης-

17 Lege αὐτὸς δὲ τ. Casf.

vineas excinderent. Etenim esse optimarium Lampface-norum. Quibus ad excin-dendas vites sese converten-tibus, ipse nactus occasio-nem mittendi ad Lampface-nos, indicavit, ut bene ur-bem custodirent atque de-fenderent.

27 Agesilaus ex adverfo castra habentibus Lacedæ-moniiis et Thebanis, me-dium interceptante fluvio, cum videret Lacedæmonios Eurotam cupere transire, metuens, ne plures Theba-ni cum focis essent, emisit qui rumorem divulgarent, oraculum prodidisse, eos qui primi fluvium transissent

victum iri. Ita retentis Lace-dæmoniiis, paucos relinquens focios prope fluvium, atque ducem ipsorum Thasiū Symmachum, mandavit, ut Thebanis fluvium trajicien-tibus, ipsi celerrime fugam caperent, et alios quosdam in locis concavis ad struen-das insidias abscondit. Ipse vero, cum milites in muni-tum et asperum locum dū-xisset, ibi substitit. Thebani paucitatem eorum, qui cum Symmacho erant animadver-tentes, animos sumserunt, trajecerunt : et dum fugien-tes insequuntur, in insidiis incidunt, et eorum interfi-ciuntur sexcenti.

καὶ Ἀγησίλαος εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἐμβαλὼν ἔπεμψε κα-
τάσκοπον· τῇ δὲ ἀγγείλαντος, εἰς ἃ μόνον οἱ Μεσσηνίαι
τῆς πόλεως ἔχον περιέσσειν· ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν,
καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ ἐλεύθερα σώματα, ἀνέβηξεν, εἰς
ἀπεινακότεων τῶ ζῆν, καὶ διὰ τῆτο ἀνδρείοτέρας μαχη-
σομένας.

καὶ Ἀγησίλαος ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι κατακλεισθέντες
εἶσω τῆς Σπάρτης ὑπὸ Θηβαίων, ἐκ ἔφερον τὸ τειχόφει
μετὰ τῶν γυναικῶν φερέσθαι, ἀλλ' ἐπεξελθόντες, γυ-
ναῖόν τι δρῶντες, ἢ κρατεῖν, ἢ ἀποδιδόναιεν ἤρξαντο·
18 ἀπέστρεψεν αὐτὰς ἀναμνήσας, ὅτι καὶ ἡμεῖς ποτὲ Ἀθη-
ναῖας τειχόφει ἐποιήσαμεν· οἱ δὲ ἐκ ἡξίωσαν ἐπεξελθόν-
τες αὐτὰς ἀναλῶσαι πάντας, ἀλλὰ τῆς πόλεως καὶ τῶν
τειχῶν φύλακας καταστῆσθαι, αὐτὰς διεσώσαντο, τῶν
πολιορκηθέντων πονηθέντων τῶ χρόνῳ, καὶ αὐτῶν ἐκόντων
ἀποσάντων.

ἀ' Ἀγησίλαος ἐν Ἀσίᾳ λείαν ἦγε πολλὴν, τῶν βαρ-
βάρων ἐπικειμένων, καὶ τοξυόντων, καὶ ἀκοντιζόντων.
δὲ ὅσας εἶχε τῶν ἀχμαλώτων βαρβάρους δεδεδμένους μόνους
πρεσβ.

18 ἀπέστρεψεν Cant.

28 Agesilaus in Messe-
niam exercitum ducens, mi-
hi exploratorem. Quo nun-
tiantē, non solum ipsos
Messenios ex urbe prodire,
sed etiam uxores ipsorum
et liberos, atque servos in
libertatem vocatos, discessit,
quod eos de vita desperasse
videret, atque idcirco for-
tius pugnatuos.

29 Agesilaus cum Lace-
dæmonii inclusi in urbem
a Thebanis, non ferrent se
intra mœnia cum uxoribus
teneri, sed exeuntes, atque
generosi quid facientes, aut
vincere aut mori statuerent,

dehortatus est monens ac
dicens: Nos etiam Athe-
nienſes aliquando intra mœ-
nia conclusimus. At illi
nolebant ad pugnam exeun-
do se omnes perdere: sed
constitutis urbis et mœnio-
rum custodibus, salutem
sibi pariebant, defatigatis
oppugnatoribus diuturnitate
temporis, et ipsis ultro de-
sistentibus.

30 Agesilaus in Asia ma-
gnam prædam egit. barbaris
urgentibus, et sagittas
atque tela mittentibus, ille
quotquot habebat captivos
barbaros, in vinculis a ce-
teris

πρόταξε τῷ στρατοπέδῳ· οἱ προσκείμενοι γνωρίσαντες τὰς οἰκείας, ἐπαύσαντο ἀφιέντες τὰ βέλη.

λα' Ἀγησίλαος εἰς Μένδαν ἀττικίζουσαν λάτρεα νυκτὸς παρελθὼν, τὸ κατεργάτατον τῆς πόλεως κατασχὼν, τῶν Μενδαίων ἀγανακτάντων, καὶ σπαδῇ συνελθόντων εἰς ἐκκλησίαν, ἐπιστὰς, τί, ἔφη, δορυβείσδε; οἱ γὰρ ἡμίσεις ὑμῶν κοινωνῶσι τῆς προδοσίας, τῶν ἐμοὶ καταλαβεῖν τὴν πόλιν κατασχόντων. οἱ Μενδαῖοι ἀλλήλους ὑπόπτως ἡγησάμενοι, τῆς ταραχῆς ἐπαύσαντο.

λβ' Ἀγησίλαος τὰς ἐνδόξους καὶ πολυφίλους ἀρχαλῶντας ἀνευ λύτερων ἀπεδίδδε, ποίων αὐτὰς ἀπίστευ παρὰ τοῖς πολίταις.

λγ' Ἀγησίλαος ἐν ταῖς διαπρεσβείαις, ἥξει τῶν κολεμίων τὰς μάλιστα δυνατόντες πέμπεσθαι πρὸς αὐτὸν, εἰς διαλέξεται περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων· τῆτοις ἔτι πλεῖστον συγγινόμενος, καὶ κοινωνῶν ἐςίας, καὶ ἰσχυροῦς, ταῖς πόλεσιν εἰσὶν ἐνεποίει διὰ τὰς τῶν πολλῶν ὑποψίας.

ΚΕΦ.

19 Fl. σποδῶν.

teris se junctos ante exercitum collocavit. instantes, agnitis suis, tela mittere desierunt.

31 Agefilaua cum Mendam, quæ Atticorum partibus adhærebat, clam noctu venisset, in unitissima urbis parte occupata, cum Mendenses indignarentur, et in concionem summo studio convenirent, astans: Quid, inquit, tumultuamini? Dimidia enim pars vestrum prodicionis est particeps, qui mihi civitatem occupandam tradiderunt. Medenses cum se mutuo suspectos ha-

berent, a tumultu destiterunt.

32 Agefilaua spectatos et multorum amicitias præditos captivos, sine pretio suis reddere solebat, ut ipsis fidem apud suos cives derogaret.

33 Agefilaua in legationibus petebat ab hostibus, ut maxime potentes ad se mitterent, cum quibus de communi utilitate sermones conferret. Cum his plurimum habens consuetudinis, et communicans focum ac libamina, seditiones in urbibus excitabat, propter vulgi suspiciones.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ.

Κλέαρχος πολλὴν στρατιὰν ἄγων ἦλθεν ἐπὶ ποταμῷ, τῇ μὲν εὐδιάβατον, ἄρχει κήρης· τῇ δὲ βαρὺν ἄρχει μασῶ· πρῶτον μὲν ἐπαρᾶτο κατὰ τὸ εὐδιάβατον ἄγειν τῶν δὲ πολεμίων ἀπατέρω τῆ ποταμῷ σφενδονήντων, καὶ τοξεύοντων, καὶ τὰς διαβαίνοντας ἀναιρεγόντων, ὁ Κλέαρχος τὰς ὀπίστας ἤγαγε διὰ τῆ βαθυτέρου. ἵνα τὸ μὲν πολὺ τῆ σώματος ὑπὸ τῆ ποταμῷ κρύπτοιτο, τὰ δὲ ὑπερέχοντα τῆ ὕδατος τῇ ἀσπίδι φυλάσσοιτο· οἱ μὲν ὀπλίσσονται ἀσφαλῶς διαβαίνοντες ἀνέκρουσαν τὰς πολεμίους· ἡ δὲ λοιπὴ στρατιὰ κατὰ τὸ εὐπόρον τῆ ποταμῷ διήλθεν ἀκαλύτως.

β' Κλέαρχος, Κύρου πρεσβύτης, ἀναχωρῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐστρατοπέδευεν ἐν κάμῃ τροφὴν ἀφθονοὺν ἐχούσῃ. Τισαφέρνης πρέσβεις πέμψας ἤξις μένειν αὐτόθι τὰς Ἑλλήνας παραδόντας αὐτῷ τὰ ὅπλα· Κλέαρχος ὑπεκρίνετο προσέειπαι τὰς λόγους· ὅπως Τισαφέρνης ἐλπιδί·

σπον-

C A P. II.

C L E A R C H U S.

Clearchus magnum exercitum ducens, pervenit ad fluvium, alibi transitu facilem usque ad tibias, alibi profundum usque ad mamillas, primo conabatur ibi, ubi facilis transitus erat, traducere. At hostibus procul a fluvio fundis suos petentibus et sagittas mittentibus, atque transitu prohibentibus, Clearchus per eam partem, quæ profundior erat, armatos duxit, ut maxima corporis pars sub fluvio absconderetur: quæ vero emineret, scuto protege-

retur. Armati sine periculo transgressi, hostes repulerunt. Reliquus deinde exercitus nemine impediente, faciliori parte fluvii transit.

2 Clearchus mortuo in pugna Cyro, revertens cum Græcis, in vico quodam abunde commeatum habente castra ponebat. Tissaphernes missis legatis postulavit, ut Græci traditis armis ibi manerent. Clearchus fingebat se orationem admittere, ut Tissaphernes fretus

σπονδῶν, εἰς τὰς κώμας διαπίμπει τῆς πολλῆς τῶν Περσῶν. ὁ μὲν δὲ νομίσας εἶσαι τὸν Κλέαρχον διέλυσε τὴν δύναμιν. ὁ δὲ νύκτωρ τῆς Ἑλλήνας ἐξαγαγὼν, τῇ παρεῖα προέλαβεν ἡμέραν ὅλην καὶ νύκτα, τῷ Τιταφέρνη βραδείως τῆς διαλυθέντος συναγαγόντος.

Κλέαρχος Κύρῳ μὲν συνεβέβλευεν, αὐτὸν μὲν μὴ κινδυνεύειν, ἀλλ' ἐφορᾶν τὴν μάχην· μαχόμενοι γὰρ, μηδὲν μέγα συμπραῖζαι τῷ σώματι· παύοντα δὲ, πάντας ἀπολέται τῆς μετ' αὐτῶν. τὴν δὲ φάλαγγα τῶν Ἑλλήνων κατ' ἀρχάς μὲν βῆδην ἤγε, τῇ εὐταξίᾳ τῆς βαρεβάτης ἐκπλήτταν· ὡς δὲ βέλους ἐντὸς ἤμελλεν εἶναι, ὄρθομα χερσίδαι παρ' ἡγέται· ὅπως μηδὲν ὑπὸ τῶν βελῶν βλάπτοντο. καὶ δὴ τὸ Ἑλληνικὸν κατὰ τῷτο τὸ μέρος τῆς Πέρσας ἐνίκησεν.

Ὁ Κλέαρχος μετὰ τὸν Κύρῳ θάνατον, τῶν Ἑλλήνων κατασχόντων χώραν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν· ποταμὸς ἐκυκλῆτο τὴν χώραν ἐλαχίστῳ διεργόμενος ἰσθμῷ 20 μὴ νῆσον εἶναι· καλύων ἔνδον στρατοπεδεύειν. 21 ὡς ἔκ' ἐπειτε, πεπλασμένον αὐτόμολον καθῆκεν ἀπαγέχοντα, βασιλεὺς τὸν

20 μὴ νῆσος εἶναι. Vulg. 21 ὡς δ' ἔκ' ἐπειτε Cant.

fretus spe fœderis, multitudinem Persarum undique in vicis dimitteret. Qui ratus Clearchum se submittere, dimisit exercitum. At ille sub noctem eductis Græcis, itinere totum diem et noctem occupavit: Tissapherne sero eos quos dimiserat iterum colligente.

3 Clearchus Cyro dedit consilium, ne ipse se periculo offerret, sed inspectorem pugnae ageret. Pugnante enim corpore nihil magnum efficere. Si vero quid damni acceperit, omnes eum perditurum eos quos secum haberet. Agmen

autem Græcorum ab initio quidem tarde duxit, composito ordine perterrens barbaros. Cum vero in eo essent, ut intra teli iactum venirent, cursu citato in barbaros ferri iussit, ne a telis laderentur. Et hac sane re Græci Persas vicerunt.

4 Clearchus post Cyri mortem, Græcis regionem magnam et bonam obtinentibus (fluvius regionem circumdabat, minimo isthmo prohibitus, ne insula esset) verans ne intus castrametarentur, cum persuadere non posset, fictum transfugam misit nuntiantem, Rex mu-

τὸν ἰσθμὸν ἀπειλεῖ ἀποτειχίσαι. τὸτο ἀκήσαντες Ἕλληνες, καὶ πεισθέντες Κλέαρχω, στρατοπεδεύουσιν ἐκτὸς ἰσθμοῦ.

ἔ Κλέαρχος, λείαν ἄγων πολλήν, ²² ἐπὶ λόφον καταληφθεὶς, περιχαρακευόμενος ὑπὸ τῶν πολεμίων, θεωρῶν τῶν ἡγεμόνων διακινδυνεύειν πρὶν ἅπαντα περιχαρακῶσθαι τὸν λόφον, παρρεῖν αὐτῆς ἐκέλευσεν, ὡς πρὸς ὀλίγας ἐσπεμένης διὰ τὸ χαράκωμα τῆς μάχης. ἐσπέρας δὲ ²³ προσίσσης, καταλιπὼν τὴν λείαν, κατὰ τὸ διχλαῖπον τῆς χάρακος ²⁴ διεξέπασατο, τὰς ἀπαντῶντας ἐν τενῶν κατὰκόπτων.

εἴ Κλέαρχος λεηλατήσας Θράκην, μὴ φθάσας ἐπαυλεῖν εἰς Βυζάντιον· ἐστρατοπέδευσε πλησίον ὄρους Θρακίᾳ. τῶν δὲ Θρακῶν ἀτροχιζομένων, εἰδὼς ὅτι ²⁵ συνδέντες ἐκ τῶν ὄρων ὁρμῶμενοι, νύκτωρ ἐπιθήσονταί, προέταξεν ἐν τοῖς ὅπλοις διατελεῖν, καὶ τὰς ἐγέρσεις ποιεῖσθαι πυκνάς· αὐτὸς δὲ, νυκτὸς ὕψης ἀφεγγῆς, λαβὼν μέρος τῆς στρατεύματος ἐπιφαίνετο τύπτων τὰ ὅπλα.

26 τοῖ

22 ἐπὶ λόφῳ Cant. 23 προσίσσης Vulg. 24 διεσπάσατο Vulg. 25 Mss. ὀνομαζέμενοι. Gronovius ex conjectura συναθροίνοντες latronum more.

ro circumdaturum se Isthmum minatur. Hoc audito Græci, morem Clearcho gerentes, extra Isthmum castra ponunt.

5 Clearchus prædam copiosam agens, in colle intercepsum, cum ab hostibus circumvallaretur, rogantibus ducibus ut periculum adirent, antequam totus collis circumdaretur: bonum animum eos habere iussit, quoniam per vallum cum paucis esset futura pugna. Vespera autem accedente, relicta præda

in deficiente valli parte erupit, obvios in angustia trucidavit.

6 Clearchus cum ex Thracia prædam egisset, neque redire Byzantium posset, castrametatus est prope montem Thracium. Coeuntibus autem Thracibus, sciens eos qui evaserant, ex montibus noctu impetum facturos, mandavit suis ut in armis perseverarent, et crebro surgerent. Ipse vero cum nox esset tenebrosa, assumpta parte exercitus apparebat suis, verberans arma

26 τὸν Θράκιον τρόπον· οἱ δὲ ὡς τῶν πολεμίων ἐπιφανο-
μένων ἦσαν ἑτοιμοὶ πρὸς μάχην· ἐν τῷτῳ καὶ οἱ Θρα-
κῆς ἐπεφάνησαν, ὡς καθεύδοντας αἰετοῦντες· οἱ δὲ ἔγρη-
γορήτες, καὶ ἀπλυσμένοι δεξιόμενοι τὰς ἐπιδραμόντας πλεί-
ους αὐτῶν ἀπέκτειναν.

Ζ' Κλέαρχος ἀποσάντων Βυζαντίων ζημιωθείς ὑπὸ τῶν
ἐφόρων, εἰς Λάμψακον κατέπλευσε. ναὺς ἔχων τέσσαρας·
καὶ διέτριβεν ἐνταῦθα μεθύειν καὶ καμᾶζειν προσποιώμε-
νος· ἐπολιορκῆντο ὑπὸ Θρακῶν Βυζάντιοι· καὶ δὲ ἔπεμ-
ψαν τὰς στρατηγὰς δεσπομενὰς τῆς ὑπὸ Κλεάρχου βοηθείας·
ὁ δὲ ὡς ἀδυνατῶν ἔχων διὰ τὴν οἰνοφλυγίαν ἐντυχθεὶς ἀν-
τοῖς, ἡμέρᾳ τρίτῃ προσήκατο· καὶ δευτέρας 27 οἰκτεί-
ρην φάσκαν, ὑπέσχετο συμμαχήσειν· πληρώσας δὲ ναὺς
δύο πρὸς ταῖς τέτταρσι, κατέπλευσεν εἰς Βυζάντιον· καὶ
συναγαγὼν ἐκκλησίαν, συνεβέβλευσε πάντας τὰς ἡπείας,
καὶ τὰς ὀπλίτας ἐπιβῆναι τῶν νεῶν. ὡς ἐπιδοσόμενος
ὀπίσθεν τοῖς Θραξί. τὰς δὲ κυβερνήτας ἀναρχήντας ἐπ'
ἀγκυρῶν σαλεύειν, ὅταν ἴδωσιν αἰρόμενον ὑπ' αὐτῶν τὸ σημεῖον
τῆς

62 τὸν θράκιον τύπον. Vulg. 27 οἰκτείρην Mss.

arma more Thracio. Qui
tanquam hostibus apparenti-
bus, ad pugnam erant in-
structi. Interea Thraces
etiam apparebant, ut dor-
mientes caperent. At illi
vigilantes et armati excepe-
runt incurrentes, et pluri-
mos ex ipsis interfecerunt.

7 Clearchus cum defe-
cissent Byzantii, mulctatus
ab Ephoris Lampfacum cum
quatuor navibus pervenit,
atque ibi vitam egit, temu-
lentiam et commissionem
præ se ferens. Oppugna-
bantur a Thracibus Byzan-
tii, qui miserunt duces ad
Clearchum petendi auxilii

caussa. Ipse vero quasi cra-
pula impeditus non posset
in eorum congressum veni-
re, tertio demum die eos
admisit, et se precantium
misereri inquires, opem ad-
dixit. Impletis igitur du-
bus navibus præter illis
quatuor, navigavit Byzan-
tium, et convocata concio-
ne suavit, ut omnes equites
et armati naves conscende-
rent, aque tergo impetum
in Thraces facerent: gu-
bernatores vero omnes in
altum proventus in ancoris
naves tenerent, si pugnae
signum ab ipso tolleretur.
Cum ita in altum proventi
essent

τῆς μάχης. ἄτω δὴ πάντων ἀναχθέντων, ὁ Κλέαρχος διήλθ' ἔφη πρὸς τὰς στρατηγὰς καὶ πλησίον ἰδὼν καπηλείου μετ' αὐτῶν εἰσελθὼν, φυλακὴν καταστήσας, ἔνδον ἀπέκτειν ἀμφοτέρους καὶ συγκλείσας τὸ καπηλεῖον, καὶ κελεύσας τὰ καπηλῶν σιαπᾶν, τῶν στρατηγῶν ἀνηρημένων, τῶν πολιτῶν ἀνηγμένων, αὐτὸς τὰς αὐτᾶ στρατιώτας διὰ τάχους εἰσαγαγὼν, κατίσχε τὸ Βυζάντιον.

ἡ Κλέαρχος ἐληλάτει τὴν Θράκην, καὶ πολλὰς ἔκτειν Θρακῶν· οἱ δὲ πρέσβεις ἐπεμύσαν δευρομένους διαλύσασθαι τὸν πόλεμον· ὁ δὲ τὴν εἰρήνην ἐπιζητεῖον ἡγούμενος, ἐκίλευσεν ἐκ τῶν Θρακῶν νεκρῶν σώματα δύο ἢ τρεῖς διατεμόντας τὰς ὀφθοποιὰς ἀνακρεμάσας· εἰ δὲ οἱ Θράκες ἰδόντες ἔροιτο τὴν αἰτίαν, προσέταξε λέγειν, Κλέαρχος δειπνοὶ παρεσκευάζεσθαι, ταῦτα οἱ πρέσβεις τῶν Θρακῶν ἰδόντες, φρίξαντες ἀνεχώρησαν, μηδὲν περὶ τῶν διαλύσεων εἰπεῖν ἐτι τολμήσαντες.

ὁ Κλέαρχος ὁπλίτας ἔχων ἐν πεδίῳ, προσκειμένῳ πολυμύρῳ ἵππεσιν, καὶ ἵπποκρατέντων, συνέταξε τὸ στρατόπεδον οὕτως τὸ βάθος· καὶ κατέστησεν ἀραιότερους, ἢ κατὰ σχῆμα κλιθίς. καὶ παρήγγειλε τὸ ἐγχειρίδιον κα-

τίειν.

essent omnes, Clearchus finire se dicens ad duces, et prope videns cauponam, ingressus cum ipsis, imposito praesidio intus interfecit utrosque: et claudens cauponam, et imposito cauponi silentio, interfectis ducibus, in altum provectis civibus ipse, suis militibus repente introductis, Byzantium obtinuit.

8 Clearchus Thraciam deprædabatur, multosque Thraces occidit. Illi legatos miserunt, qui rogarent, ut bellum componeret. Qui pacem damnosam ratus, iussit ex Thracibus

mortuis corpora duo vel tria dissecta coquos suspendere. Quod si Thraces videntes rogarent causam, iussit dicere, Clearcho cena paratur. Hæc cum Thracum legati cernerent, perhorrescentes discesserunt, nihil amplius de fœderibus ausi dicere.

9 Clearchus armatos ducens in campo, incumben-
tibus hostium equitibus, et equestri prælio vincentibus, instruxit exercitum octonis in profunditatem dispositis, et rariores quam pro figura agminis quadrati collocavit,
at-

θύντας ὑπὸ τὴν ἀσπίδα βαρύτερατο ὀρεῖαν βόθρον· οἱ μὲν ὤρυξαν· ὁ δὲ τὲς ὀπλίτας ἐπαιήγαγεν 28 ἐκ τῶν ὀρυμάτων εἰς τὸ πρὸς αὐτῇ πεδίον. τῶν δὲ πολέμιων ἰππιῶν ἐμπεσόντων, ἀναχωρεῖν ἐπὶ πῦρα παρήγγειλεν εἰς τῶν ὀρυμάτων· οἱ δὲ πολέμιοι μὴδὲν προκίδτες, ἐπὶ λαύοντες τῇ ἰππῳ σφοδρῶς, ἐμπεσόντες τοῖς ὀρύγμασιν, ἐπίπτον ἐπ' ἀλλήλους· οἱ Κλεάρχιοι δὲ ἀνέβην τὲς ἰππίας χαμαὶ καίμεναι.

ὁ Κλεάρχος ἦν ἐν Θράκῃ· νυκτερινοὶ φόβοι τὸ στρατεύμα κατελάμβανον. ὁ δὲ παρήγγειλεν, εἰ γένοιτο νύκτωρ πόρυβος, μὴδὲνα ὀρεῖαν ἀνίστασθαι. ὁ δὲ ἀναστὰς ὡς πολέμιος ἀναρείσθω. τὸ παράγγελμα τῆτο εἰδὼς τὲς στρατιώτας καταφρονῆσαι τῷ νυκτερινῷ φόβῳ. καὶ ἔτας ἐπαΐσαντο ἀναπηδῶντες καὶ ταραττόμενοι.

Κ Ε Φ. Γ.

Ε Π Α Μ Ι Ν Ω Ν Δ Α Σ.

Ἐπαμινώνδης τῆς γυναικὸς ἠγάσθη Φοιβιάδης, Φρεῶν τὴν Καδμίαν. ἡ δὲ τῷ ἀνδρὶ τὴν πέραν ἐμήνυσεν. Ἐπαμινών-

28 ἐκ τῶν Mss. ignorant.

atque præcepit, ut gladio demisso sub scutum, maximam foderent foveam. Qui cum fodissent, ille armatos adduxit supra foveas in anteriorem campi partem. Hostium autem equitibus impetum facientibus, redire iterum iussit usque ad foveas. Hostes nihil prospicientes et admoventes equitatum, duriterque impingentes in foveas, supra se mutuo ruebant. Clearchii

vero equos humi stratos occiderunt.

10 Clearchus erat in Thracia. Nocturni terrores exercitum invaserant. At ille præcepit, si noctu tumultus oriretur, nemo confurgeret: qui vero noctu confurgeret, tanquam hostis interficeretur. Hoc præceptum milites docuit contemnere nocturnum terrorem, atque ita desierunt exilire ac perturbari.

C A P. I I I.

Ε Π Α Μ Ι Ν Ο Ν Δ Α Σ.

Epaminondæ uxorem ens Cadmiam. Illa marito amabat Phœbiades, custodirem aperuit. Epaminondas ei

μινώδας προσέταξεν αὐτῇ τὸν Φοιβιάδην φιλεῖν ὑποκρί-
νεσθαι, καὶ νύκτα συνδίστασθαι, αἷς καὶ τοῖς φίλοις αὐτῆς
γυναικας ἀλλας ἀΐσσαν. ταῦτα μὲν δὴ συνέθετο, αἱ δὲ
ἤκουσιν, καὶ συνέπιον τοῖς περὶ τὸν Φοιβιάδην ἄχρι μέθυ.
καὶ ἤτησαντο πρὸς ὀλίγον ἐξελθεῖν ἐπὶ τινα θυσίαν νυκτι-
ρινὴν, αἷς ἀντίκα 29 ἀναστρέψασθαι· οἱ μὲν ἐπέτρεψαν,
τοῖς 30 πυλαροῖς προσάξαντες πάλιν αὐταῖς ἐσδέξασθαι·
αἱ δὲ ἀπῆλθον· πρὸς δὲ ταῖς πύλαις ἀγένοιοι νεανίσκοι
τὰς τῶν γυναικῶν ἐσθῆτας ἀλλαξάμενοι, καὶ μίαν αὐτῶν
παρалаβόντες ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ τῆς ἔνδον, ἣ καὶ βραχὺ
λαλησεν τοῖς πυλαροῖς ἔμελλεν. ὥτως ἄρα ἐπελθόντες,
τὸν τε Φοιβιάδην αὐτὸν, καὶ ὅσοι ἀμφ' αὐτὸν, πάντας
ἀπέκτειναν.

β' Ἐπαμινώδας ἐν Λεύκτροις προσῆγεν ἥδη τὴν Φά-
λαγγα· Θεσπιάς ἐδολομακῶντες εἶποντο· ἔκ ἡγνώσκει
Ἐπαμινώδας, ἀλλ' ὥτως μὴ ταραττοίτο ἡ τάξις ἐν τῷ
καίρῳ τῆς μάχης, ἐκήρυξε, Βοιωτῶν ἀπένειμα τοῖς βελομή-
νοις ἐξέτω· Θεσπιάς μὲν αὐτοῖς ὅπλοισι ἀπηλλάσσονται· Ἐπα-

29 Mss. ἀναστρέψασθαι. 30 Mss. θυσαροῖς.

ei mandavit, ut erga Phœ-
biadem simularet, et no-
ctem constitueret, quasi et-
iam amicis ejus alias fœmi-
nas adductura. Quibus con-
stitutis, illæ veherunt, et
usque ad ebrietatem cum
Phœbiade et ejus amicis bi-
berunt, atque perierunt co-
piam exeundi paulisper ad
sacrificium quoddam noctur-
num, statimque se reverfu-
ras pollicite sunt. Qui per-
miserunt, mandantes porti-
toribus, ut iterum eas in-
tromitterent. Illæ exierunt.
Apud portas vero juvenes
imberbes, mulierum vesti-
bus permutatis, et unam

ex eis assumentes interioris
viæ ducem, et quæ pauca
cum portitoribus loquere-
tur: ita ingressi, tum Phœ-
biadem ipsum, tum omnes
qui circum eum erant inter-
fecerunt.

2 Epaminondas cum ad
Leuctra jam agmen instru-
ctum duceret, Thespientes
tergiversantes sequebantur:
nec id latebat Epaminon-
dam: sed ne confunderen-
tur ordines, inter pugnan-
dum proclamare jussit, Qui-
cumque Bœotiorum disce-
dere voluerint, eis licitum
esto. Thespientes cum ip[s]is
armis abierunt. Epaminon-
das

Ἐπαμινώδας δὲ τοῖς μέναισιν ὀπλίταις συντεταγμένοις καὶ προθύμοις χρησάμενος εὐκλεῶς ἐνίκησεν.

γ' Ἐπαμινώδας, ³¹ ἐνέβαλεν εἰς Πελοπόννησον· οἱ πολέμοι κατὰ τὸ "Ονειον ἐμβαλόντες, ἐστρατοπεδεύοντο. βροντὴ γίνεται, καὶ φόβος αἰετὶ τὰς στρατιάτας· ὁ μὲν μάντις ἐπισχεῖν ἐκέλευεν. Ἐπαμινώδας δὲ μηδαμῶς, ἔφη· τὰς πολέμιους γὰρ ἐν τοιῷτω χωρίῳ στρατοπεδεύσαντας ἐμβρονησέσθαι· ὁ λόγος τῷ στρατηγῷ, Γάρρος ἐπέδωκε τοῖς στρατιάταις, καὶ προθύμως ἠκολούθησαν.

δ' Ἐπαμινώδας Θεβαίων ἡγήτο, Λακεδαιμονίων Κλεόμβροτος· Λεύκτρα ἐνταῦθα ἡ μάχη· τὸ μὲν ἔργον ἰσόρροπον ἦν. Ἐπαμινώδας παρὰ Θεβαίων ἡτήσατο, ἐν βῆμα χαρίσατέ μοι, καὶ τὴν νίκην ἔχομεν· ἐπέεσθαι, ἐνίκησαν· οἱ Λάκωνες αἶξαν· καὶ Κλεόμβροτος ὁ βασιλεὺς ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ.

ε' Ἐπαμινώδας ἐνέβαλεν εἰς τὴν Λακωνικὴν· καὶ οἷός τε ἦν διαρπάσαι τὴν ³² Λακεδαιμονίαν πόλιν· ἀλλὰ μεταγυγὼς ἔκ ἀψάμενος τῆς πόλεως ἀνέβη· οἱ συνάρχοντες ἠπείλδον αὐτῷ δίκην· ὁ δὲ δείξας αὐτοῖς τὰς συμμάχους

31 Mss. ὑπερέβαλεν. 32 Λακεδαιμονίαν πόλιν Vulg.

das iis qui manserant armatis instructis et alacribus usus, gloriosam victoriam adeptus est.

3 Epaminondas in Peloponnesum copias duxit. Hostes circa Onitum ingressi, castra posuerunt. Tonitru fit, et metus invadit milites. Vates quidem quiescendum dixit. Epaminondas vero, nequaquam, inquit: Hostes enim qui in ejusmodi loco castrametati sunt, per tonitru exturbari. Oratio ducis animum addidit militibus, et promptissime omnes sequebantur.

4 Epaminondas Thebanos ducebat, Lacedæmonios Cleombrotus. pugna fiebat Leuctris. Res in dubio vertebatur. Epaminondas a Thebanis periit, unum gressum mihi donate, et victoriam habebimus. Morem gesserunt, victoriam adepti sunt. Lacones cedebant loco, et Cleombrotus rex in prælio cecidit.

5 Epaminondas in Laconicam impressionem fecit, et quidem Lacedæmoniam urbem diripere potuit: verum animo mutato, intacta civitate discessit. Collegis litem ei minantibus, com-

mon-

μάχης Ἀρκάδας, Μεσσηνίης, Ἀργείης, καὶ ὅσοι ἄλλοι Πελοποννήσιοι, εἰ Λακεδαιμονίης ἀναστάτης πεποιήκαμεν, ἔφη, νῦν ἔχῃν πᾶσιν ἂν τῆτοις μάχεσθαι. ὥς καὶ ἡ συμμαχῆσιν ἡμῖν Λακεδαιμονίης καθαιρούντες, οὐχὶ Θηβαίως αὐξόντες.

ε' Ἐπαμινώδας τοὺς Θηβαίους ἔπεισε τοῖς ἐπιδημοῦσι Λακεδαιμονίαν ἐν τοῖς γυμνασίοις παλαίειν· οἱ δὲ εὐκλῆως καταβαλόντες αὐτούς, ἐδιδάχθησαν καταφρονεῖν αὐτῶν, καὶ ὥς ἀνδρείτεροι, τὸν πρὸς αὐτοὺς πόλεμον διαβρῶντες ἐξήνεγκαν.

ζ' Ἐπαμινώδας αἰὲν τὴν δύναμιν ἅμα ἡλίῳ προῆγει, δόξαν ἐμποῖαν ὥς ἐκ τῆ διαφανῆς διαμάχοιτο, ἐν δὲ Πελοποννήσῳ νυκτὸς ἱππαστὰς προσέπετεν ἀπροσδοκῆτως Λακεδαιμονίοις ἐπὶ καθεύδουσιν.

η' Ἐπαμινώδας ἡγήτο Θηβαίων, Κλεόμβροτος Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν συμμαχῶν τετρακισμυρίαν· ἐδεδοίκισαν οἱ Θηβαῖοι τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων. Ἐπαμινώδας παρρησίᾳ αὐτούς ἔπεισε δυσὶ τεχνάσμασι. παρεσκεύαζε ἄνδρα ἀγνώστου, προσελθῆσιν αὐτοῖς τῆς πόλεως ἐσεφαναμί-

νοί,

monstrans Arcades, Messenios, Argivos, aliosque Peloponnesios: Si, inquit, Lacedaemonios exciderimus, cum his omnibus pugnandum erit, qui nobis jam auxilium non ideo ferunt, ut Thebanam rem augeant, sed ut Lacedaemonios deleant.

6 Epaminondas Thebanis suavit, ut cum Lacedaemonius, qui apud ipsos diverteantur, lucta contenderent. Qui nullo negotio prosternentes eos, didicerunt eos contemnere: atque ira fortius bellum adversus ipsos cum fiducia gesserunt.

7. Epaminondas exercitum semper oriente sole promovit, suspicionem hostibus praebens, se ex aperto praelium facturum. At in Peloponneso noctu confurgens, inopinantes Lacedaemonios, et adhuc dormientes obruit.

8 Epaminondas Thebanos ducebat, Cleombrotus Lacedaemoniorum et sociorum quatuor myriades, Thebanis hostium multitudo metum fecit. Epaminondas persuasit, ut forti essent animo, duabus rationibus. Progredientibus ex urbe subornavit virum ignotum, cor-

νον, καὶ ταινίας ἔχοντα πρῶτον ἀπαντῆσαι ἀγγέλλοντα· ὁ
Τροφάνιος μοι προσέταξεν ἀπαγγεῖλαι Θηβαίοις, ὅτι νίκην
δίδωσι τοῖς ἄρχεσι τῆς μάχης· τῶν δὲ Θηβαίων θάρση-
σάντων, καὶ τὴν τῷ θεῷ 33 πρόσθεν προσκυνησάντων,
Ἐπαμινώνδας ἐκέλευσε, καὶ εἰς τὸ Ἡρακλεῖον ἰλδόντας προσ-
εὔξασθαι. ἦν δὲ ἄρα καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλῆα ἱερέα πάλας
προσκειμενον, τὸν μὲν νεῶν νύκτωρ ἀνοῖξαι, τὰ δὲ ἀνακείμενα
ὅπλα κατελεῖν, καὶ ἀποσμήξαντα παραβῆναι τῷ θεῷ· καὶ
αὐτὸν τε καὶ τὴς μετ' αὐτῷ ζακάρης ἐκ ποδῶν οἰχέσθαι,
μηδενὶ μηδὲν ἀπαγγεῖλαντας· ἐπεὶ δὲ οἱ στρατιῶται σὺν ἡγε-
μόσιν εἰς τὸ ἱερόν ἰλδόντες 34 ἰδόντες τὰς θύρας ἀνεωγμένας,
ἔθενός τῶν ζακάρων παρόντος, εἶδον δὲ καὶ τὰ ὅπλα τὰ πα-
λαιὰ νεύσμηκτα καὶ λάμποντα ἔμπροσθεν τῷ θεῷ, ἡλά-
λαξαν· καὶ δαιμονία θάρσους 35 ἐνεπλήσθησαν, ὥστε
τὸν Ἡρακλῆα στρατηγὸν τῆς μάχης ἔχοντες. ἔτα δὲ συνεβη
τοῖς θάρσῃσιν κρατῆσαι τῶν τετρακισμυρίων.

ὁ Ἐπαμινώνδας βολόμενος ἐμβαλεῖν εἰς Λακωνάιμονα,
ἰπειδὴ τὸ ὄνειον κατέειχε φυλακὴ Λακωνικὴ, ἐδιδεῖξάμενος
ὥς

33 Cant. πρόσθεν Codd. Casaub. πρόσπρσι. 34 εἰδόν τε
vel εἶδον μὲν conj. Cas. 35 ἐπλήσθησαν Vulg.

coronatum, et vitta redimi-
tum, qui primum occurre-
ret illi nuntians: Tropho-
nius iussit me Thebanis re-
nuntiare, se victoriam da-
re iis qui principes pugnam
inirent. Thebanis confir-
matis, et Dei consilium ad-
orantibus, Epaminondas ius-
sit in Heracleum venientes
vota facere. Erat equidem
jam antea quoque cum Her-
culis sacerdote constitutum,
ut noctu templum aperiret,
et arma reposta summove-
ret, atque tersa Deo rursus
apponeret, ipseque cum mi-
nistris suis de medio receder-
ret, nemini quicquam enun-
Polyani Strat.

tantes. Postquam vero mi-
lites cum ducibus tem-
plum ingressi viderunt aper-
tas januas, nullo ministro
arma verusta repurgata re-
cens, et fulgentia conspe-
xerunt, coram Deo clamo-
rem sustulerunt. Et divina
confidentia impleri sunt, tan-
quam Herculeum pugnae du-
cem habentes. Sic accidit,
ut summis animis quadragin-
ta millia superarent.

9 Epaminondas volens
in Lacedæmonem irruptio-
nem facere, cum Onium
Laconico presidio obfessum
tene-

ὡς μέλλοι νυκτὸς παρῆναι τὸ στρατεύμα 36 κατεκόμηνται
ὑπὸ αὐτῷ τῷ Ὀνείῳ· οἱ δὲ τὴν πάροδον φρεσὲς ἔχοντες, ἢ
τοῖς ὅπλοις τὴν νύκτα ὅλην ἰταλαιπαύρησαν ἐγρηγοράτες.
ἐπεὶ δὲ ὑπέλαμψεν ἡ ἑως, ἀναστῆσας τὸ στρατόπεδον Ἐπα-
μινώνδας ἐπέτετο τοῖς φύλαξιν εἰς ὕπνον τετραμμένοις· καὶ
χειρῶσάμενος αὐτοὺς ῥαδίως παρεῖλθεν.

ἢ Ἐπαμινώνδας ἐπεχείρησε νυκτὸς καταλαβέσθαι Λα-
κεδαιμονίαν πόλιν ἐρήμην ἔσαν πολιτῶν. Ἀγησίλαος τὴν
ἐπίπτεσιν παρ' αὐτομόλων μαθὼν, 37 συντόμως δραμὼν
μετὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως, φθάσας εἰς τὴν πόλιν πα-
ρελθεῖν, ἀνέμενε τὰς Θεβαίους· οἱ δὲ προσπεσόντες ἐξ-
ῆστησαν μετὰ βίας ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. ὡς δ' ἐν
ἰσχυρῷ κινδύνῳ ταραχῶδως 38 ἐμπεσόντες, καὶ διὰ νυ-
κτὸς φεύγειν βιασθέντες, ἀπέβαλλον πολλοὶ τὰς ἀσπίδας.
Ἐπαμινώνδας ἰδὼν τὸ γεγονός, ἢ βεβλόμενος ἐλεγχεῖσθαι
τὰς μὴ ἀσπίδας, ἐκέρυξε, μηδεὶς τῶν ὀπλιτῶν αὐτὸς φε-
ρεῖτω τὴν ἀσπίδα. ἀλλὰ δίδωτω τοῖς ὑπασπισταῖς, ἢ τοῖς
ἄλλοις ἀκολούθοις. αὐτοὶ δὲ μόνον τὰ δόρατα καὶ τὰ ἐγ-
χειρή-

36 κατεκόμηνται conj. Cas. 37 συντόμως Vulg. 38 ἐμπε-
σόντες legendum esse videtur.

teneretur, prae se ferens
noctu adfuturum esse, sub
Onio exercitum quiescere
jussu refecit. Qui transi-
tum custodientes in armis,
tota nocte vigiliis confecti
sunt. Postquam autem af-
fulsit aurora, copiis excita-
tis Epaminondas, custo-
des in somnum prolapsos
aggressus est: quibus op-
pressis, nullo prohibente
transiit.

το Epaminondas conaba-
tur noctu Lacedaemoniorum
urbem vacuam civibus oc-
cupare. Agésilas insidiis

ex transfugis perceptis, in-
citato curia cum exercitu
suo prior in urbem venit, et
Thebanos expectavit. Qui
impressionem facientes, re-
pulli sunt per vim a Lace-
demoniis. Cum vero ob
grave periculum turbato or-
dine recederent, noctu fu-
gere coacti, multi scuta ab-
jecerunt. Epaminondas
eam rem conspiciens, no-
lens ut qui scuta abjecissent,
arguerentur, promulgavit:
Nemo armatorum ipse scu-
tum portet: sed tradat scu-
tariis, aut aliis sequentibus:
ipsi vero cum solis hastis et
ensi-

χειρίδια ἔχοντες τῷ ἡγεμόνι ἐπέσθωσαν· ἕτως ἄρα τὸ πλῆθος ἔλαβον οἱ τὰ ὅπλα ἀποβαλόντες· καὶ προθυμότερον ὑπήκων τῷ Ἐπαμινώνδῃ πρὸς τὰς μέλλοντας κινδύνους ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας ταύτης.

ἰα' Ἐπαμινώνας Λακεδαιμονίοις παρατάσσειτο· τῆς δὲ μάχης κρατερὰς γενομένης, πολλῶν ἀμφοτέρωθεν πεσόντων, νυκτὸς γενομένης τὸ τέλος τῆς νίκης, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἑκάστοι· Λακεδαιμόνιοι μὲν δὴ κατὰ λόχους καὶ 39 μοῖρας, ἐνωμοτίας καὶ συσσίτια στρατοπεδεύοντες, ἑμάδον τὸ πλῆθος τῶν ἀπολωλότων· καὶ ἕτως ἀτυμμήσαντες ἐς ὕπνον ἐτρέποντο. Θηβαίοις δὲ παρηγγέλλεν Ἐπαμινώνας καταστρατοπεδεύειν, ὥς ἔτυχον ἑκάστοι, καὶ μὴ ζητεῖν τὰς λόχους, μηδὲ τὰς τάξεις, ἀλλ' ὥς τάχιστα δεσπνῶντας, ἀναπαύεσθαι, ἄνδρα ἄνδρὶ ἐκ τῶν παρόντων ἐπιτηδεύειν ἱπαρχέσαντα. συνέβη τοίνυν δεσπνῶντας αὐτοὺς διὰ τάχους, ἀναπαύεσθαι· καὶ τὸ μέγιστον ἀγαθόν, ἀγνοῆσαι τὰς ἀπολωλότας, ἢ ἐν τοῖς οἰκείοις συσσίτιοις, ἀλλὰ σποράδην δεδαιπνηκίας· εἰκότως ἄρα τῆς ὑστερίας Θηβαῖοι μὲν παρατατάμενοι 40 γενναϊότεροι ἐκρά-

39 μοῖρας conj. Casaub. 40 γενόμενοι supplet Casaub.

ensibus ducem sequantur. Ita multitudo eorum, qui arma abjecerant latuit, et alacrius Epaminondæ se obsequentes ad futura pericula ob hoc beneficium præbuerunt.

II Epaminondas cum Lacedæmoniiis signa conferebat. Cum pugna fieret acris, multis utrinque cadentibus, ingruente nocte ante victoriæ finem, utrique ad castra reverfi sunt. Lacedæmonii manipulatim, et secundum turinas, enomotias atque contubernia castrametantes, mortuorum multitudinem cognoverunt, atque ita præ incœrore in somnum prolapsi

funt. Thebanis autem mandavit Epaminondas, ut, quo casus quemque ferret, ibi castrametarentur, neque manipulos aut ordines quærent, sed quam celerrime sumta cæna quieti se dederent, atque alter alteri ex præsentī comineatu impertiret. Proinde sumta cæna repente somno indulserunt, et hoc eis maximo bono fuit, quod ignorabant qui occubissent, cum non in suis contuberniis, sed sparsim cænam fecissent. et non immerito postero die Thebani in aciem educi, fortius pugnantes victoriam re-

ἐκράτησαν· Λακεδαιμόνιοι δὲ διὰ τὸν θάνατον τῶν οἰκείων ἔθηκεσαν προσηττημένοις.

ιβ' Ἐπαμινώδας 41 Θηβαίους ἤγεν ἐπὶ τετρακισμυρίας Σπαρτιατῶν, καὶ τῶν συμμάχων. τῶν δὲ πολιτῶν, οἷοι εἰκός, δεδίδωκεν τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, τὴν δυσθυμίαν αὐτῶν ἰάσατο. ἦν ἐν Θήβαις τὸ βρέτας τῆς Ἀθηνᾶς τὸ μὲν δόρυ τῇ χειρὶ διελιγνός τῇ δεξιᾷ· τὴν δὲ ἀσπίδα καμένην ἔχον πρὸ τῶν γονάτων· ὁ δὲ γύκτωρ τεχνίτην ἐπαγαγὼν, μετεσχημάτισε τὸ ἄγαλμα, καὶ τὴν θεὸν ἐποίησε διὰ πόρπακος ἔχουσαν τὴν ἀσπίδα· ὅτε δὲ καὶ εὖς ἦν ἐξόδον, τὰς νεῶς ἅπαντας ἀνέωξεν ὥς εἴδωσαν ὑπὲρ τῆς στρατίας· οἱ δὲ στρατιῶται τὸ σχῆμα τῆς θεᾶς μεταβεβλημένοι ἰδόντες, κατεπλάγησαν, ὥς τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῆς ὀπλιζομένης κατὰ τῶν πολεμίων· καὶ πολὺς ἦν Ἐπαμινώδας ἐγκελευόμενος παρρῆν, ὥς τῆς θεᾶς τὴν ἀσπίδα κατὰ τῶν πολεμίων προβεβλημένης. ἔτως ἀνεπαρρήσαν οἱ Θηβαῖοι, καὶ συμβαλόντες, ἠγωνίσαντο λαμπρῶς, καὶ τὰς πολλὰς πλείους πολεμίας ἐνίκησαν.

ιγ' Ἐπα-

41 Θηβαίων ΜΗ.

portarunt. Lacedæmonii vero propter fuorum interitum, his qui ante victi erant, similes fuerunt,

12 Epaminondas Thebanos eduxit adversus quadraginta milia Spartiatarum atque sociorum. Civibus autem (ut fieri solet) pertimescentibus hostium multitudinem, animorum demissionem sanavit. Erat Thebis idolum Palladis, hastam in medio tenens dextra manu: scutum vero ante genua positum habens. Ille noctu artificem adducens, aliam formam affinxit simu-

lacro, et deam fecit manubrio scutum tenentem. Cum vero tempus expeditionis præsto esset, omnia templa aperuit, quasi rem divinam pro exercitu facturus. Milites formam Deæ mutatam videntes, obstupuerunt, quasi ipsa Pallas adversus hostes arma sumfisset. Et multis verbis Epaminondas hortabatur, ut bonum animum gererent: quippe Dea contra hostes scutum protendente. Ita Thebani animos receperunt, et conferta manu egregie pugnaverunt, multoque plures hostes devicerunt.

13 Επα-

ἢ Ἐπαμινώνδας πρὸς τῇ γέφυρᾳ τῇ Σπερχιδῇ Θεσσαλῶν ἀντικατημέναν, ὁρῶν ἀπὸ τῆ ποταμῆ περὶ τὴν εἰς πολλὴν καὶ βαθεῖαν ὁμίχλην αἰρομένην, παρήγγαλεν ἰκάσῃ λόχῳ, δύο κομίσας φορτία ξύλων, τὸ μὲν χλωρόν, τὸ δὲ αὖρον· καὶ περὶ μέσσην νύκτα τὰ μὲν αὖα κάτῳθεν, 42 τὰ δὲ χλωρὰ ἀνάθεν· ὁμῶς νύξ, καὶ ὁμίχλη, καὶ καπνός. ὁ μὲν αὖθις τοῖς πολεμίοις ἀόρατος ἦν· ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας ἐπὶ τὴν γέφυραν διεβίβασε τὰς στρατιώτας· οἱ δὲ αὖ κατὰ μέσσην τὸ πεδίον ὄντες, ὅποτε ὁ καπνός μετὰ τῆς ὁμίχλης διεσκεδάσθῃ, οἱ Θεσσαλοὶ τῆς διαβάσεως τῶν πολεμίων ἤσθοντο.

ἰδ' Ἐπαμινώνδας περὶ Τίγερν διακινδυνεύων πρὸς Λακεδαιμονίους, βεβλόμενος ὑπερδεξίας καταλαβέσθαι τὰς, ἵνα λάθῃ τὰς πολεμίας, προσέταξε τῷ ἱππάρχῳ μετὰ τῶν ἱππέων 43 χιλίας ἑξακοσίας προῖπευσθαι τῆς φάλαγγος, καὶ πυκνὰς ποιέσθαι τὰς ἀναστράφας τῇδε κακῆσαι· ὥς δὲ πλεῖστον ἐπανεστῆσε κοινόστον, ἐπισκήπτων ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσιν, ὁ μὲν ἔλαττε κατασχών τὰ ὑπερδεξία· οἱ δὲ Σπαρτιάται καταλήξαντος τῆς

κοιν-

42 Addendum δέντας ἀνάπτειν, uti censet Casaub. 43 χιλίων ἑξακοσίων scribendum. Cas.

13 Epaminondas ad pontem Sperchii, Thessalis ab adverso oppositis, videns circa auroram a fluvio magnam profundamque nubem exfurgere, præcepit singulis manipulis, ut duo portarent onera lignorum, alterum viride, alterum siccum et aridum et media nocte arida inferne, viridia desuper. cum simul nox et nubes atque fumus coirent, aër ab hostibus videri non poterat. Epaminondas vero in pontem adduxit milites. Qui cum in media planitie

essent, postquam fumus cum nube evanuit, Thessali transitum hostium senserunt.

14 Epaminondas ad Tegeam periclitans contra Lacedæmonios, et clam hostibus superiorem locum et præcipitem occupare volens, mandavit equitum præfecto, ut cum equitibus mille sexcentis agmen præcederet, et crebro huc illuc obequitarer. Cum pulverem copiosum excitasset, obscuratis hostium oculis, clam superiorem locum cepit. Spartiatæ vero, cum defuisset pulvis,

κονιστῆ, τὸ γεγονός ἰδόντες ἐνόησαν τὴν αἰτίαν τῆς προίπκησας.

ἰὲ Ἐπαμεινώνδας προτρέπων Θηβαίους προδύμῳς ὁρμή-
σαι ἐπὶ Λακεδαιμονίᾳ· μέγιστον ἔχιν συλλαβάν, ἔδειξεν
αὐτοῖς, καὶ πάντων ἐναντίον τὴν κεφαλὴν τῇ θηρίᾳ συν-
τείψας, ὁρᾷτε, ἔφη, ὅτι τὸ λοιπὸν σῶμα ἄχρηστον, τῆς
κεφαλῆς οἰχομένης· 44 ἔτω δὴ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλὰί
ἢν τε τὸ Λακωνικὸν τῷτο συντείψωμεν, τὸ λοιπὸν σῶμα
τῶν συμμάχων, ἄχρηστον· τῷτῳ τῷ παραδείγματι Θη-
βαῖοι πεισθέντες, ὁρμήσαντες προδύμῳς ἐπὶ τὴν φάλαγγα
τὴν Λακωνικὴν, ἐτείψαντο, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συμμά-
χων ἔφυγε.

Κ Ε Φ. Δ.

Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α Σ.

Πελοπίδας ἐπολιόρκει ἀκροπόλεις ἀπεχέσας ἀλλήλων
ἑκατὸν εἰκοσι εἰδία· πλητίον ἂν τῆς ἐτέρας συνέταξεν,
ἐπειδὴν προσάγει τοῖς τείχεσι, ὃ ἱππεῖς ἐσφαναμένους
θίοντας ἤκειν, ἀγγέλλοντας τὴν ἐτέραν πόλιν ἐαλακέναι. ὁ
δὲ

44 ἔτω δὲ, ἢν τὰς τῶν πολεμίων κεφαλὰς, τὸ Λακωνι-
κὸν τῷτο, συντε. legi vult Cas.

vis, rem conspicati, caussam
intellexerunt, quamobrem
ante copias equitassent.

15 Epaminondas adhor-
tans Thebanos, ut confiden-
ter in Lacedæmonios impe-
tum facerent, maximum
serpentem cepit, et ejus in
conspectu omnium contrito
capite : videtis, inquit, quod

reliquum corpus inutile sit,
si caput adimatur. Ita si
hostium capita, nempe La-
conicum hoc contriverimus,
reliquum corpus sociorum
nullius erit usus. Hoc
exemplo persuasi Thebani,
in Laconicum agmen incur-
rentes, id superarunt. So-
ciorum vero multitudo fu-
gam ultro capessit.

C A P. IV.

Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α Σ.

Pelopidas oppugnabat
arces, centum et viginti sta-
diis a se mutuo distantes.
cum ad alteram appropin-
quaret, jussit, cum ad

mœnia copias admoveret,
quatuor equites coronis re-
dimitos, citato cursu venire,
et alteram urbem capram
esse nuntiare. Quod cum
au-

δὲ ἀκῆσας ἀνέζευξεν ἐπὶ τὴν δοκῆσαν ἡττάσθαι, καὶ πρὸ
τῶν τευχῶν ὕλην πολλὴν ἄψας, καπνὸν ἤγειρε μέγαν, ἵνα
τοῖς ἐτέροις ἐμποίησιν φαντασίαν πύλεως καταπεπρησμένης.
οἱ δὲ, ὡς εἶδον καταπλαγέντες τὴν μέγαν αἰῶσιν, σφῶς
αὐτὰς τῷ Πελοπίδᾳ παρέδωκαν· ὁ δὲ τὴν παρὰ τέτων δύ-
ναμιν προσλαβὼν, ἐπὶ τὴν ἐτέραν πόλιν ἐλθὼν, κατέκρινεν πα-
ρεσῆσατο, ἐκ ἑτὶ θάρρῃσιν ἀντιτάσσασθαι. ἕτως ἄρα τὴν μὲν
εἰληφέναι δόξας, τὴν δὲ λαβὼν, ἀμφοτέρων ἐκράτησεν.

β' Πελοπίδας ἐν Θετταλίᾳ ποταμὸν διαβῆναι μὴ δύ-
ναμενος ἐπικειμένον πολεμίαν, στρατοπεδεύσας τῷ ποταμῷ
πρόσθεν, χάρακα περιβάλλετο, πολλὴν ὕλην τεμὼν, ἀνα-
παύσας τὰς στρατιάς, νυκτὶ μέσῃ τὸν χάρακα κατέ-
φλεξε. τῷ δὲ πυρὸς ἐπὶ μέγα αἶρομένη πανταχόθεν, οἱ
μὲν πολέμοι διάκειν ἐκάλυοντο· οἱ δὲ ἀμφὶ Πελοπίδαν
ἀσφαλῶς τὸν ποταμὸν διήλθον.

γ' Θήβας ἐφύλασσε φρεσὶ Λακωνικῇ, καὶ φρεσὶ
χοῦς ἐπὶ τῆς Καδμίας ἐτέτακτο· ἦν Ἀφροδίτης ἱερὴ· αἱ
μὲν γυναῖκες ἔπαιζον τῇ θεῷ· οἱ δὲ ἄνδρες ἀμφὶ ταύτας
ἔχον· ἔδοξε τῷ φρεσὶ τὴν θεῶν· ἐκάλειπεν
ἐταί-

audivisset, movit copias ad
eam quæ superari videretur,
et ante moenia sylvam gran-
dem incendens, maximum
fumum excitavit, ut alteris
opinionem incensæ urbis
injiceret. Quod cum illi
vidissent, pertimescentes fu-
turam captivitatem, Pello-
pidæ se dederunt. Is af-
fumentis horum copiis, ten-
dens ad alteram urbem,
ipsam quoque ad deditio-
nem compulit, non amplius
resistere audentem. Sic al-
teram cepisse existimatus,
alteram capiens, utraque
potitus est.

2 Pelopidas cum in
Thessalia, flumen transire

non posset, instantibus ho-
stibus, castris ad fluvium
positis, vallum circumdedit.
Multis lignis exfectis, quie-
tem militibus concedens,
media nocte vallum com-
bussit. Igni vero undique
in altum sublato, hostes
ab insequendo prohibeban-
tur. Pelopidas cum suis
absque periculo trajecit.

3 Thebas praesidium La-
conicum impositum tenebat,
atque praefectus in Cadmia
collocatus erat. Incidit fe-
stum Veneris, mulieres fe-
stivitatem deæ ludendo ce-
lebrant. Viri spectatores se
præbebant. Visum est præ-
fecto, Deam venerari. Ita-
que

ἰταίρας ἔχων ξιφίδιον κρυπτὸν Πελοπίδας εἰσέρχεται, καὶ τὸν φερέαρχον ἀνελών, ἡλευθέρωσε τὰς Θήβας.

Κ Ε Φ. Ε.

Γ Ο Ρ Γ Ι Α Σ.

45 Γοργίας πρῶτος ἐν Θήβαις τὸν ἱερὸν λόχον συντάξεν. ὁ λόχος ἦν ἐρασαὶ, καὶ ἐράμενοι τριακόσιοι. Φιλῆντες γὰρ δὴ ἀλλήλους, ἐκ ἂν ποτὶ φύγοιεν, ἀλλ' ἢ ὑπὲρ ἀλλήλων ἀποθάνοιεν, ἢ νικῶεν τὰς πολεμίους.

β' Γοργίας ἱππεῖς ἔχων Θηβαίους παρατάσσειτο Φοιβίδα πελτασῶς ἔχοντι. 46 σινοπόριον ἦν τὸ χωρίον. Γοργίας φεύγειν προσποιήμενος τὰς πελτασῶς, ἐπὶ πόδα ἀνέχῳρει. τῶν δὲ πολεμίων ἐγκειμένων, ὑπήγαγεν αὐτὰς εἰς τὴν εὐρυχωρίαν. ἔνθα δὲ Γοργίας κράνος ἐπὶ δόρατος ἀνατείνας, σημεῖον ἔδωκεν ἀνιστροφῆς. αἷς δὲ ἐν πλατύτρῳ χωρίῳ τὸ ἱππικὸν ἀνέστρεψε, τὴν ἐμβολὴν τῶν ἱππῶν ἔφεροντες οἱ πελτασῶν, προτροπὰν εἰς Θεσπείας ἔφυγον.

45 Gorgidas nominatur a Plutarcho in Pelopida. Cas.
46 σινοπόριον ἦν. Vulg.

que scorta advocabat. Pelopidas occultum pugionem gerens ingreditur, et, occiso praefecto, Thebas liberavit.

C A P. V.

G O R G I A S.

Gorgias primus Thebis sacram cohortem instituit. Cohors constabat ex amatoribus et amasiis trecentis. Amantes enim se mutuo nunquam facile fugerint, sed aut pro se mutuam mortem oppeterent, aut hostes superarent ac vincerent.

2 Gorgias equitatum Thebanorum ducens, pugnam cum Phorbide scutatos habente parabat. Locus

erat angustus admodum. Gorgias simulans fugere scutatos, recessit. Hostibus autem incumbens, pertraxit eos in latam et explicatam planitiem. Ibi Gorgias galeam in hasta protendens, signum dedit suis revertendi. Cum vero in latiore loco equitatus se convertisset, impressionem equitum non ferentes scutati, effuse ad Thespias fugam ceperunt: unde factum est, ut

γον. . . . 47 ἀφ' ὧν ἔφευγεν ἐν τῇ φυγῇ. Φοιβίδας δὲ
διώκων, αὐτίκα φεύγων ἄχετο.

Κ Ε Φ. Σ.

Δ Ε Ρ Κ Υ Λ Ι Δ Α Σ.

Δερκυλίδας ἄμωσε Μιδίᾳ τῷ τυράννῳ τῆς Σκήψης,
ἰφ' ᾧ προσλθόντα ταχύ καὶ ὁμιλήσαντα πάλιν εἰς τὴν
πόλιν 48 ἀφῆναι. καὶ δὲ ὁ μὲν τυράννος προῆλθε· Δερ-
κυλίδας δὲ προσέταξεν ἀνοίξαι τὰς πύλας. εἰ δὲ μὴ, φο-
βεύσειν αὐτὸν ὑπέειπεν· ἐπεὶ δὲ φοβηθεὶς ἀνέωξεν, ἀφῆμί-
σε, ἔφη, νῦν εἰς τὴν πόλιν· τῆτο γὰρ ἄμωσα· καὶ γὰρ
δὲ μετὰ τῆς ἐμῆς δυνάμεως εἰσέρχομαι.

Κ Ε Φ. Ζ.

Α Λ Κ Ε Τ Α Σ.

Ἀλκέτας Λακεδαιμόνιος ἀπὸ τῆς Ἰστιάας ὀρεόμενος,
βεβλόμενος λαθεῖν, πεπληρωκὴς ναῦς πολλὰς, κατεκύσας
τρίηρη μίαν, καὶ εἰς ταύτην 49 μέρος ἐμβιβάζων τὰς
στρα-

47 Mss. ἀφ' ὧν τὸ μὲν ἔφευγον. Interpres legisse videtur:
ἀφ' ὧν, οἱ μὲν ἔπεσον ἐν τῇ φυγῇ. Masu. 48 Mss.
ἀπέειπεν. 49 Legendum ἀνὰ μέρος. Cas.

ut illi inter fugiendum ca- perfequendo confestim ar-
derent. Phœbidas vero in repta fuga, evasit.

C A P. VI.

DERCYLLIDAS.

Dercyllidas jurejurando aperire jussit. Sin minus, se
confirmavit Midia urbis Sce- mortem ei allaturum minatus
pleos tyranno, si procede- est. Postquam vero metu im-
ret ad colloquium, se eum pulsus aperuisset: Nunc, in-
statim in urbem rursus di- quit, in urbem te dimitto: hoc
missurum. Itaque processit ty- enim juravi: atque etiam ego
rannus: Dercyllidas portas cum exercitu meo ingredior.

C A P. VII.

A L C E T A S.

Alcetas Lacedæmo- ves instruxisse, attrahens
nius ab Isthæa solvens cum unam triremem, in hanc
vellet celare, se multas na- partem militum imposuit, ut
G 5 potius

στρατιώτας, ἵνα ⁵⁰ δοῖν τοῖς πολεμίοις ἐν σκάφος ἔχει,
⁵¹ ἣν καὶ τῶν τριῶν ἀπασῶν τὰ πληρώματα.

Κ Ε Φ. Η.

ΑΡΧΙΛΑΪΔΑΣ.

Ἀρχιλαΐδας ὁ Λάκων μετὰ στρατεύματος διαπορεύεσθαι
 μέλλων ὁδὸν ὑποπτον, ὃ μὴ προεῖδη γενόμενον, ἐλογίζετο
 δὲ δύνασθαι γενέσθαι, τῆτο ὡς προεγνωκώς ἀπήγγειλε τῇ
 πληθεὶ. καὶ προσέταξε ⁵² διασκευασμένους πρὸς μάχην
 ὁδοιπορεῖν, ὡς τῶν πολεμίων λοχώντων· κατὰ τύχην δὲ
 εὐρεθέντος μεγάλῃ λόχῃ, ὡς αὖν ὃ προεῖδοσι τὴν τῶν πο-
 λεμίων παρασκευὴν, αὐτὸς φθάσας ἐπίπετο, καὶ ῥαδίως
 ἀπαντας διέφθειρε τὲς ἐνεδρεύσαντας, τῷ προπαρασκευ-
 ᾶσθαι καταστρατηγήσας.

Κ Ε Φ. Θ.

ΙΣΑΔΑΣ.

Ἰσάδας ὁ Λάκων μετὰ τὴν περὶ Λεῦκτρα συμφορὰν,
 Γύθιον, τὸ τῆς Σπάρτης ἐπίνειον, Θηβαίων ἔμφρετον ποι-
 σάν-

⁵⁰ Scribendum δοκοῖν. Cas. ⁵¹ Cant. ἣ καὶ τῶν τριῶν
 πληρ. ⁵² Mss. διασκευασμένους.

potius unum navigium, bellum armatas habere vi-
 quam omnes tiremes ad deretur.

C A P. VIII.

ARCHILAIIDAS.

Archilaidas Lacon cum infidias tenderent. Casu
 exercitu per viam suspectam fortuito in maximas hostium
 iter facere volens, quod non infidias inciderunt, quos de
 praescivit futurum, sed co- apparatu ipsorum nihil su-
 gitavit fieri posse, id quasi spicantes prior ipse invasit,
 praecognitum indicavit mul- et facile omnes occidit, qui
 titudini. Et praecipit, ut positi in infidiis fuerant,
 instructi ad pugnam profi- quoniam suos ante instrui
 ciscerentur, quoniam hostes ac parari jusserat.

C A P. IX.

ISIDAS.

Isidas Lacon post Leu- Thebani in Gythio, portu
 etricam calamitatem cum Lacedaemonis, praesidium
 habe-

εἰσόντων, ἑκατὸν ἡλικιώτας κοινωνῶς προσλαβὼν, λίπτα τὲ
ἐποίησεν αὐτὸς ἀλείψασθαι, καὶ τεφάνης ἐλαίας περι-
θένται, καὶ ξίφος ὑπὸ μάλης ἔχοντας ἵεσθαι· αὐτὸς
μὲν δὲ γυμνὸς ἐξῆλθε δρόμῳ πολλῷ· οἱ δὲ ἡλικιώται γυ-
μνοὶ συνέπειον. τῶν δὲ Θηβαίων, ὑπὸ τῇ σχήματος ἀπα-
τηνόντων, καὶ γυμνὸς καὶ παίζοντας δεξαμένον, οἱ Λά-
κωνες τὰ ξίφη σπασάμενοι, τὰς μὲν ἀπέκτειναν αὐτῶν,
τὰς δὲ ἐξέβαλον· καὶ τὸ Γύδιον αὐτοὶ κατέσχον.

Κ Ε Φ. Ι.

Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ι Δ Α Σ.

Κλεανδρίδας ἐπὶ Τερίαν ἀγαγὼν τὴν στρατιάν οὐδὲν
κώλην, λάθρα προσπεσεῖν ἐπεχείρησεν τοῖς Τεριναίοις· οἱ
δὲ, προαισθανόμενοι δι' αὐτομόλων, σπεύσαντες ἐπὶ τὴν
οὐδὲν ὑπὲρ κεφαλῆς ἐγένοντο τῇ Κλεανδρίδᾳ. ὁ δὲ, τῶν
στρατιωτῶν ἀδύκως ἔχοντων, παρρεῖν αὐτὸς κελεύσας, τὸν
κῆρυκα διὰ τῆς στρατιᾶς ἤγε, 52 κελεύσας ἀναβαῖν, ὃς
ἂν Τεριναίων τὸ σύνθημα λέγῃ τὸ προκείμενον, τῶτον φί-
λον ἡγήσεται· ἀκῆσαντες οἱ Τεριναῖοι τῇ συντάγματος
ὑπόπτως ἔσχον, ὡς δὲ σφῶν αὐτῶν ὄντας τινὰς προδότας.
καὶ

53. Mff. προσάξας.

haberen, assumtis centum
æqualibus, oleo iussit eos
ungi, et olivæ fertis redi-
mire, atque enses sub ala
gestantes sequi: ipse nudus
egrediebatur magno cursu.
Æquales vero nudi una

currebant. Thebanis au-
tem habitu deceptis, et nu-
dos ludentesque recipienti-
bus, Lacones strictis gla-
diis, alios ex ipsis occidebant,
alios ejiciebant. Et ipsi Gy-
thium obtinuerunt.

C A P. X.

C L E A N D R I D A S.

Cleandridas ad Terinam
ducens exercitum per viam
cavam, ex improvise Tere-
nenses obruere conabatur.
Quod cum illi ex transfugis
antea percepissent, festinan-
tes ad viam, supra caput
Cleandridæ evaserunt. Ille
milites tristitia confectos ius-

sit bonum animum habere,
et præconem per exercitum
duxit, mandans, ut procla-
maret: Qui Terenensium
propositam resseram prode-
ret, eum se pro amico ha-
biturum. Audientes hæc
Terenenses, suspitionem
mandati habuerunt, ut ex
se

καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλαγῆσι, φυλάττειν τὴν πύλιν. οἱ μὲν ἐξαπατηθέντες ἀπεχώρην, Κλεανδρίδας δὲ ἀκινδύνως ἀντιβίβασεν ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ τὴν στρατιάν. προσέτι καὶ λεηλατήσας τὴν χώραν, ἀσφαλῶς ἀπῆλθεν.

β' Κλεανδρίδας Θερίων ἡγούμενος μάχῃ νικήσας Λευκανὸς, μετὰ τὴν νίκην ἤγε τὰς Θερίους ἐπὶ τὸν τόπον τῆς μάχης, δεικνύων αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ μὲν, ἐν τῷ αὐτῷ μινυαντες, διὰ τῆτο ἐνίκησαν· οἱ πολέμιοι δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων πετόντες, τῆτο ἔπαθον τῷ μὴ μένειν, ἀλλὰ διασπασθαι. ταῦτα διεξιόντος πρὸς τῆς Θερίους, ἐπεφάνησαν οἱ Λευκανοὶ, πολλῶν πλείω δύναμιν ἔχοντας· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐρυχωρίας εἰς σεισπόρεον χωρίον ὑπεξήγαγε τὴν ἑαυτῷ στρατιάν, ἵνα τὸ πλεῖστον τῶν πολεμίων ἀχρεῖον κατασκευάσας, ἴσως τὰς αὐτῇ στρατιάτῃ ἐν τῇ σεινότητι τῷ τόπῳ πρὸς τὸν κίνδυνον καταστήσῃ· καὶ δὴ πάλιν Λευκανὸς ἐνίκησεν οἱ Θέριοι.

γ' Κλεανδρίδας τὰς ἀρίστους Τεγεατῶν Λακωνίζων ὑποπευομένους ἐποίησεν ὑποπτοτέρους, τὰ τέτων χωρία μοῖσι μὴ δηώσας, τὰ δὲ τῶν ἄλλων λυμηνάμενος. οἱ μὲν ἦν

Τε-

se ipsis aliquos existimarent esse proditores: visumque est eis statim discedere, et urbem custodire. Hi decepti discesserunt. At Cleandridas sine periculo copias ad excelsa duxit, atque insuper populatus agros tuto discessit.

2 Cleandridas Thuriorum dux, superatis praelio Lucanis, post victoriam Thuriis ad pugnae locum duxit, ostendens eos, quoniam in eodem loco perstiterint, idcirco victoria potitos esse. Hostibus vero a se mutuo prostratis, ob eam causam hoc accidisse, quod non in suis locis permanse-

rint, sed distracti fuerint. Hæc illo commemorante Thuriis, apparuerunt Lucanis longe maiorem exercitum habentes. Qui a planitie in arctum et angustum suas copias deduxit, ut multitudinem hostium inutilem reddens, pares et æquales milites in angustia loci ad periculum subeundum efficeret. Atque iterum a Lucanis victoriam Thuriis reportaverunt.

3 Cleandridas optimates Tegeatarum, Laconicis partibus favere suspectos, reddidit suspectiores. Nam illorum agris duntaxat non vastatis, reliquorum omnem terram

Τιγμάται σὺν πολλῇ ὀργῇ τὰς ἀνδρας εἰς δίκην προδοσίας ὑπήγαγον· οἱ δὲ ἀλῶνας δέσαντες, τὴν ψῆφον προλαβάντες, προέδωκαν τὴν πόλιν, τὴν ψευδῇ ὑποψίῳ ἀληθῇ ποιήσας φόβῳ βιασθέντες.

δ Κλεανδρίδας, Λευκανοῖς πολεμῶν, ὑπερέχων ἡμιολίῳ πλήθει, λογισάμενος ὡς, εἰ φανερόν τὸ πλήθος γένετο τοῖς πολέμοις, ἀναχωρήσας διακινδυνεύσαντες τὴν φάλαγγα συνήγαγεν εἰς βάθος. ἐπεὶ δὲ Λευκανοὶ καταφρονήσαντες ὡς ὀλίγων ἐπὶ μῆκος ἐξέτειναν τὰ ζυγὰ ὑπερφαλαγγήσας πειρώμενοι, 54 καὶ βελλόμενοι, καὶ ἦν αὐτοῖς ἡ ἀναχώρησις. ἡπλωμένης τῆς φάλαγγος, παρήγγειλε τὰς ἐπιστάτας μεταβαίνειν εἰς παρασάτην· πολλῶν δὲ ποιήσας ὑπερμηκεῖραν τὴν τάξιν, ὑπερφαλάγγησε τὰς Λευκανάς. οἱ δὲ κυκλωθέντες 55 βαλλόμενοι πανταχόθεν, πάντες ἀπώλοντο, πλὴν ὀλίγων, οἱ διατάσσον αἰσχυρῶς φεύγοντες.

ε Κλεανδρίδας Θερίοις ἐλάττωσιν ὅσιν παραγγέλλων μὴ συμβάλλειν πλῆθει πολεμίων, ἔφη, ὅπα μὴ εἰσέλκῃ ἡ λεοντή, τότε χρὴ καὶ τῆς ἀλωπεκῆς προσεῖπται.

Κ Ε Φ.

54 Hæc verba in Cant. punctis erant notata; in margine vero, κυκλωμένη ἦν, καὶ κεκλεισμένη ἦν ἡ ἀν. Masu.
55 βαλλόμενοι Cant.

terram perdidit. Tegcata igitur magna cum ira homines prodicionis reos in iudicium pertraxerunt: qui cum damnationem meruerent, calculum prævertentes, urbem prodiderunt, falsam suspicionem veram efficere metu coacti.

4 Cleandridas cum Lucanis bellum gerens, cum superaret eos dimidia multitudine, ratus si hostibus innotesceret tanta multitudo, eos recessuros ex periculo, densam instruxit aciem. Cum autem Lucani tanquam paucos contemnentes in longum extenderent or-

dines, atque includere eos conarentur, sibi que reditum interclusissent, ad dextrum latus extēta phalange, mandavit, ut epistata ad altitem transirent, et acie multo longius instructa circumdedit et inclusit Lucanos. Qui intercepti in medio, et undique prostrati, omnes perierunt, exceptis paucis, qui fugam capessentes turpiter evaserunt.

5 Cleandridas Thuriis numero paucioribus mandans, ne cum hostium multitudine congredierentur, inquit, Ubi non sufficit pelliculis leonina, ibi vulpina adsuenda est.

CAΡ.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Φ Α Ρ Α Κ Ι Δ Α Σ.

Φαρακίδας Καρχηδονίων ἐφορμάντων Συρακούσας, περιπετῶν κατὰ τὸν πλὴν Καρχηδονίαις τριήρεσι, καὶ ἀπὸ τέτων ἐνία λαβάν, ὅπως ἡσυχάσειαν οἱ Καρχηδόνιοι καταπλέοντες, εἰς τὰς αἰχμαλώτους τριήρεις τὰς ἐννεα ἀνέβασε τῆς ἰδίας ἐρέτας, καὶ στρατιώτας· Καρχηδόνιοι γυνερίζοντες τὰ οἰκία σκάφη, προσπλέοντας αὐτὰς τῷ λιμένι τῶν Συρακυσίων ἐκ ἐκωλύθησαν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Δ Η Ι Φ Ο Ν Τ Η Σ.

Δηϊφόντης τοῖς Δαριεῦσι συνέταξεν ἐκκαλεῖσθαι τὰς Ἀργεῖας εἰς μάχην. αὐτὸς δὲ τῶν νεῶν ἐπιβάς ἐπὶ λόφῳ τινὶ περιωρμίσατο, ἔνθα ἔκ ἦν κάτοπτος· σκοπὸς ἦν γαίης· Δαριεῖς μὲν περιλαύουσι λείαν· Ἀργεῖοι δὲ ἐκβοηθῶσι, τὸ στρατόπεδον καταλιπόντες· Δηϊφόντης καὶ οἱ σύμμαχοι τῶν νεῶν ἐκδραμόντες αἶρσι τὸ στρατόπεδον ἔρημον· Ἀργεῖοι πατέρων, καὶ παίδων, καὶ γυναι-

C A P. XI.

P H A R A C I D A S.

Pharacidas Carthaginien- tum obsidentes, in captivas sibus Syracusas contendens triremes novem, imposuit tribus remiges et milites. incidens inter navi- Carthaginienfes sua naviga- gandum in Carthaginienfes agnoscences, adnavigantes triremes, cum ex his no- eos in Syracusanorum por- novem cepisset, ut contine- tum non impediverunt. rent se Carthaginienfes por-

C A P. XII.

D I E P H O N T E S.

Diephontes constituit tus nuntiat : Dorienses præ- cum Doriensibus, ut Argi- dam agunt, Argivi vero vos provocarent ad pu- relictis castris, adversus eos gnam. Ipse vero conscen- egrediuntur. Diephontes sis navibus, ad collem cum focis e navibus excur- quendam appulit, ubi late- rentes, castra vacua et inania bat. Speculator constitu- capiunt. Argivi parentibus, libe-

γυναικῶν ἰαλακώτων, ἐφ' ᾧ τι σᾶσαι τήν τε χώραν καὶ τὰς πόλεις παρέδοκαν Δωριεῦσιν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ΕΥΡΥΤΙΩΝ.

Εὐρυτίαν βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὁρῶν τὸν πρὸς Ἀρκάδας πόλεμον μηχανούμενον, εἰσὶν αὐτοῖς ἑμπαῖσαι μηχανώμενος, κήρυκα ἔπεμψεν ἀγγέλλοντα. Λακεδαιμόνιοι παύονταί πολεμῶντες, εἰάνγε τὰς ἐναγείς ἐξέλασθε· τήν τε δὲ εἶναι τὰς Αἰγίαν ἡρηκότας· οἱ δὲ τῇ φόνῃ τὴν αἰτίαν ἔχοντες, προσδοκῶντες ὑπὸ τῇ δῆμῃ διαχωρήσεσθαι διὰ τὴν τῆς εἰρήνης ἐπιθυμίαν, σὺν ἐγχειριδίοις ἐλθόντες, ἀπέσφαξαν ὅσους ἠδύναντο· πολλὰς δὲ καὶ συμμάχους προσπειθήσαντο, τὴν ἐλευθερίαν ὑποσχόμενοι. οἱ δὲ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶντες συνετάχθησαν, ὥστε δίχα διαμετέντες, ὀπλισάμενοι προελθόντες παρετάξαντο· οἱ δὲ τὰ τῇ δῆμῃ φρονῶντες ἡττηθέντες, πρὸς μέρος τὴν τῇ τείχεσσι καταφυγόντες, τὰς πύλας ἀνοίξαντες, Λακεδαιμόνιος εἰσέλαυντο. οἱ δὲ κατέσχον τῇ εἰρήνῃ Μαντίνειαν, ἥς τῷ πολέμῳ κρατεῖν ἐκ ἠδύναντο.

Κ Ε Φ.

liberis, et conjugibus ca- regionem et urbes Dorien-
ptis, ut illos fervarent, et bus tradiderunt.

C A P. XIII.

E U R Y T I O N.

Eurytion rex Lacedæmoniorum videns bellum adversus Arcadas susceptum protrahi ac duci, ut factio- nem inter ipsos moveret, præconem misit qui nuntiaret: Lacedæmonii a bello desistunt, si reos ac nocentes expuleritis. Eos autem esse, qui Æginam cepissent. qui rei de cæde, verentes, ne a populo ob pacis cupiditatem ad supplicium raperentur, cum gladiis venientes, quotquot potuerunt, morte affece- runt. Multos etiam socios asciverunt, promissa liber- tate. Qui vero pacem concupierant, ad pugnam instruebantur, hinc in duas partes divisi armis captis contra se invicem in aciem prodibant. At qui a populi partibus stabant, victi ad partem quandam mœniorum confugiebant, et aper- tis portis Lacedæmonios accipiebant: qui per factio- nem Mantineam obtinue- runt, quam bello non po- tuerunt capere.

C A P.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Ε Φ Ο Ρ Ο Ι.

Οἱ Ἐφόροι μηνυθέντες ἐπιβαλεῦν Κιναδῶνα, συλλαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει συμφέρον ἢ ἡγούμενοι, τῶν ἰσχυρίων τινὰς κρύφα προπέμφαντες ἐς Αὐλῶνα τῆς Λακωνικῆς ἢ πρὸ πολλῶ, τὸν Κιναδῶνα καλέσαντες μετὰ διεσφατιστῶν, ἐς Αὐλῶνα ἔπεισαν ὥς ἐπὶ πράξιν ἀπορήτων· ὥς δὲ ἀφίκοντο, οἱ προπεμφθέντες ἰσχυροὶ συλλαβόντες αὐτὸν, σφραγίσαντες, μαδόντες τῆς κοινῆς τῆς ἐπαναστάσεως, ἐπέσειλαν τοῖς Ἐφόροις· οἱ δὲ μαδόντες τῆς μηνυθέντος, ἀνευ ταραχῆς ἀπέκτειναν, ἢ παρόντος τῆ μεμνηκότος.

β' Οἱ Ἐφόροι πυθόμενοι τοῖς Παρθενίοις σημεῖον ζυγκόμενον, ὅταν μέλλωσι ἀρχεσθαι τῆς ἐπαναστάσεως, ἐκ μέσης τῆς ἀγορᾶς πῖλον ἀνασχεῖν, προσέταξαν τῷ κήρυκι ἀναγορεύσαι· οἱ τὰν πῖλον αἶρειν μέλλοντες, ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄπτε. τὰς δὲ κηρυχθέντος, οἱ κοινῶντες τῆς ἐπίδεσεως ἐπύσχον, ὥς προεγνωσμένης τῆς πράξεως.

Κ Ε Φ.

C A P. XIV.

E P H O R I.

Ephori certiores facti Cinadonem ipsis insidias struere, comprehendere ipsum in urbe non conducere rati, quibusdam equitibus clam Aulonem Laconicæ regionis præmissis non multo ante, Cinadonem vocatum cum duobus militibus Aulonem miserunt, ad negotium quoddam arcanum. Qui cum venissent in constitutum locum, præmissi equites eum comprehensum quæstione adhibita examinarunt: cumque conjurationis socios cognovif-

scent, scripserunt Ephoris. Qui re cognita, indicatos sine tumultu occiderunt, cum is qui indicarat præsto non esset.

2 Ephori audientes, a Partheniis signum esse constitutum, ut cum vellent incipere seditionem, in medio foro pileum attollerent, præconem jusserunt proclamare: Qui pileum tollere vultis, ex foro discedite. Hoc promulgato, continuerunt se qui consilii participes erant, quod rem præcognitam esse viderent.

CAP.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

Ι Π Π Ο Δ Α Μ Α Σ.

Ἰπποδάμας ὑπὸ Ἀρκάδων ἐν Πρασίαις ἐπολιορκεῖτο·
 λιμὸς ἦν· οἱ Σπαρτιάται κήρυκα ἐπέμψαν· εἶσα πα-
 ρελθεῖν Ἀρκάδες ἐκ ἐπίτρεψαν. Ἰπποδάμας ἀπὸ τῆς
 τέχνης τῷ κήρυκι ἀπεκρίνατο, τοῖς Ἐφόροις ἀγγελε, τὴν
 γυναῖκα κωλύειν, τὴν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Χαλκιοῖκας δεδεμέ-
 νην· οἱ μὲν Ἀρκάδες ἐκ ἐνόησαν· οἱ δὲ Λάκωνες συν-
 ἤκαν, ὅτι λιμὸν παλύνει ἐπιστέλλοι. ἦν γὰρ ἐν τῷ ἱερῷ
 τῆς Χαλκιοῖκας ἀνακειμένη λιμὲ γραφὴ, γυνὴ γεγραμ-
 μένη, ὠχρῶσα, λεπτή, τὰ χεῖρε ὀπίσω δεδεμένη· ὥς τε
 τὸ ἀφανὲς τοῖς πολέμοις, φανερόν τοῖς πολίταις Ἰπποδά-
 ματος ἦν.

Κ Ε Φ. Ις.

Γ Α Σ Τ Ρ Ω Ν.

Γάστρων Λακεδαιμόνιος, μέλλων ἐν Αἰγύπτῳ συμβαλεῖν
 τοῖς Πέρσαις, μετενόησε τὰς πανοπλίας. καὶ τὰς μὲν
 τῶν Ἑλλήνων τοῖς Αἰγυπτίοις· τὰς δὲ τῶν Αἰγυπτίων
 τοῖς

C A P. XV.

H I P P O D A M A S.

Hippodamas ab Arcadi-
 bus Prasii oppugnabatur.
 Cum fame premeretur,
 Spartiatæ præconem mise-
 runt, quem in urbem in-
 troire, Arcades non sunt
 passi, Hippodamas a mœni-
 bus præconi respondit:
 Ephoris nuntia, fœminam
 prohibere, in æde Chalciæ-
 ci ligatam: Arcades non
 intellexerunt. At Lacones
 animadverterunt, quod fa-
 mem prohibere diceret.
 Erat enim in æde Chalciæci
 suspensa Famis imago, fœ-
 mina picta ac pallens, te-
 nuis, manibus in tergum
 revinctis. Itaque hostibus
 obscurum, civibus vero
 manifestum fuit Hippoda-
 mantis dictum.

C A P. XVI.

G A S T R O N.

Gastron Lacedæmonius,
 in Ægypto prælium iaiturus
 cum Persis, mutavit arma-
 turas. Et Græcorum armis
 Ægyptios, Ægyptiorum ve-
 ro Græcos induit. Occultans
 Polyani Strat. H au.

τοῖς Ἑλλήσι περίσθηκε. κρύψας δὲ τὰς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς Ἑλλήσι, παρατάξας προῆγε τὰς Ἑλλήνας. τῶν δὲ ἄλλων ἐνδιδόντων, ἀλλ' εἰς τοῦμπροσθεν βιαζομένων, καὶ προθύμως κινδυνεύοντων, ἐξανεστήσε τὰς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς ὅπλοις τοῖς Ἑλληνικοῖς· ἰδόντες δὲ οἱ Πέρσαι, καὶ τὰς Ἑλλήνας ὑπονοήσαντες ἐπιέναι, λύσαντες τὴν τάξιν ἔφυγον.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Μ Ε Γ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ.

Μεγακλείδας συμφυγὼν ἐς ὄρος δασυῖ, πολιορκημένος, διελὼν τῇ στρατεύματος, ὃ μὲν ἀχρεῖον ἦν καὶ βαρύτερον, φεύγειν ἐκέλευσε διὰ τῆς ὕλης, εἰδὼς ὅτι φανεροὶ ἐστὶ τοῖς παλεμίοις· οἱ μὲν ἀρμήσαν ἐπὶ τὰς φεύγοντας. ὃ δὲ τὴν εὐχρηστον καὶ γενναίαν δύναμιν ἔχων ἐπὶ τῇ ἐναντίᾳ ὁδῷ τῆς ὕλης τραπόμενος, ὑπεξέφυγεν ἀσφαλῶς.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Α Ρ Μ Ο Σ Τ Η Σ.

Ἀρμωστὴς Λακεδαιμόνιος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπολιορκεῖτο. θυοῖν ἔτι λοιπὸν ἡμερῶν ἔχων ἑνὸς τροφᾶς· κήρυξ ἦκει Σπαρ-

autem Aegyptios armatura Græcorum, instructa acie prodixit Græcos. Quibus nihil remittentibus, sed vi patefacientibus præ se viam, atque alacriter periculum fubeuntibus, excitavit Aegyptios in armis Græcis. Persæ id videntes, et Græcos accedere suspicati, perturbatis ordinibus in fugam se coniecerunt.

C A P. XVII.

Μ Ε Γ Α Κ Λ Ι Δ Α Σ.

Megaclidas, cum in montem arboribus densum confugisset, obsessus, exercitum divisit, et eam partem quæ inutilis erat, atque gravior, per sylvam fugam capere iussit: sciens id hostibus perspicuum fore. Quibus in fugientes impetum facientibus, tum ille utiliori et strenua parte copiarum, ad contrariam sylvæ viam conversus, aufugit sine periculo.

C A P. XVIII.

Η Α Ρ Μ Ο Σ Τ Ε Σ.

Harmostes Lacedæmonius ab Atheniensibus obsidebatur, duorum adhuc dierum commeatu instructus. Præco

Σπαρτιάτης· ἔ συνεχώρεν Ἀθηναῖοι βαδίζειν εἰς τὰ
τείχεα, ἀλλὰ πρὸ τῶν τειχέων λέγειν αὐτῷ βέλαιτο, πάντων
ἀκούοντων· ὁ κήρυξ, παρρεῖν, ἔφη, 56 κελεύσιν σοι Λα-
κεδαιμόνιοι, καὶ προσδέχσθαι βοήθειαν διὰ τάχους· ὁ δὲ
Ἀρμόσιος μὴ πάνυ ἔφη σπεύσῃτε βοηθεῖντες· τροφὰς γὰρ
ἔχουσιν πέντε μηνῶν ἔτι. Ἀθηναῖοι, καὶ γὰρ χειμῶν προσ-
κει, μακρῶν καὶ χειμερίων πολιορκίαν ἀπαγορεύσαντες,
καὶ δὴ διαλύσαντες τὸ στρατόπεδον ὤχοντο.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Θ Ι Β Ρ Ω Ν.

Θίβρων ἐν Ἀσίᾳ χωρίον πολιορκῶν, τὸν Φερέαρχον
ἔπεμψεν ἐπὶ συνθήκας προελθεῖν, ὁμώσας εἰ μὴ συντίθον-
το, πάλιν αὐτὸν εἰς τὸ Φερέιον καταστήσειν. ὁ μὲν προ-
ῆλθε, καὶ λόγων ἐκοινώνησεν· οἱ δὲ τῶν Φερέων φύλακες
διαλύσεως ἐλπίδι ῥαθυμότερον εἶχον· ἐν τῷ καιρῷ τῷ τῷ
προσβάλλοντες οἱ Θιβρωνῖοι κατὰ κράτος αἰετοῖσι τὸ χωρίον.
Θίβρων δὲ τὸν Φερέαρχον εἰς τὸ χωρίον ἀγαγὼν κατὰ
τὰς ὕψους, προσέταξεν αὐτὸν ἔνδον ἀναρριθῆναι.

Κ Ε Φ. Κ.

56 Μπ. κελεύσιν σοι.

Præco venit Spartiata. Non
permisserunt Athenienses, ut
intra mœnia veniret : sed
ante mœnia diceret, quæ vel-
let. Omnibus audientibus
præco inquit : Lacedæmonii
bonum animum habere ju-
bent, et mox venturum au-
xilium expectare. Harmo-
stes, ne, inquit, omnino
festinetis opem ferendo.
Commeatum enim adhuc
quinque mensium habemus.
Athenienses (nam hyems in-
gruebat) diuturnam et hye-
malem oppugnationem de-
sperantes, et exercitum dis-
solventes, absecesserunt.

C A P. XIX.

T H I B R O N.

Thibron in Asia castel-
lum oppugnans, præfecto
custodiæ persuasit, ut ad
faciendum fœdus prodiret,
jurans, si non feriretur, se
rursus ipsum in castellum
restituturum. Qui quidem
processit, et in colloquium
venit. Custodes autem ca-
stelli, spe pacis dissolutius
agebant. Interea Thibronii
impressionem facientes, vi
munitionem capiunt. Thi-
bron vero præfectum custo-
diæ reductum in castellum,
quemadmodum jusjuran-
dum habebat, jussit eum
intus morte affici.

H 2

CAP. XX.

Κ Ε Φ. Κ.

ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ.

Δημάρατος ἐπιστέλλων Σπαρτιάταις, περὶ τῆς Πέρσης στρατείας ἐς πτύχα ἀκέραιον τὴν ἐπιστολὴν γράψας ἐπικήρασεν, ἵνα ὡς ἀγράφος διὰ τῶν φυλάκων 57 κομισθῇ.

Κ Ε Φ. ΚΑ.

ΗΡΙΠΠΙΔΑΣ.

Ἡριππίδας ἀφικόμενος εἰς Ἡράκλειαν τὴν Τραχινίαν συναγαγὼν ἐκκλησίαν, περισησας τὰς ὀπλίτας ἐκήρυξε τὰς Τραχινίους καθίσαι χωρὶς. οἱ μὲν ἐκάθισαν ὁ δὲ ἐκλήυσεν αὐτὰς, περὶ ὧν ἀδικῶσιν, Λακεδαιμονίοις κρίσειν ὑποσχέιν, ὡς νόμιμόν ἐστιν ἐν τῇ Σπαρτιάτιδι δεδέντας. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῶν ὀπλιτῶν δεδέντες, ἔξω πυλῶν ἤχθησαν, καὶ δὴ πάντες ἀνῆρέθησαν.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

ΙΣΧΟΛΑΟΣ.

Ἰσχόλαος ἐν Αἰγῷ πλησίον ὄρων Ἀθηναίους ἐφορμῶντας ναυσὶ πολλαῖς, δευοικῶς μὴ νύκτωρ ἐπιπλεύσαντες πολλὰ τῷ

57 Μπ. κομισθῇ.

C A P. XX.

DEMARATUS.

Demaratus litteras mittens Spartiatis de exercitu Xerxis, in tabula experte cera scriptam epistolam cetera obduxit, ut per custodes quasi sine litteris ferretur.

C A P. XXI.

ERIPPIDAS.

Erippidas cum venisset Heracleam Trachiniam, vocata concione, positis in circuitu armatis, promulgavit, ut Trachinii seorsim federent. Quibus sedentibus, ille iussit de suis injuriis causam apud Lacedaemonios dicere, quemadmodum victos in Spartiade leges jubent. post ab armatis victi, extra portas educti omnes interfecti sunt.

C A P. XXII.

ISCHOLAUS.

Ischolaus in Aeno videns Athenienses adnavigare multis navibus, ueritus ne sub noctem appellentes, multa ex

τῶν πλοίων αὐτῇ μετὰ βίας ἀποσπάσῃσι, πρὸς τὸν πύργον τὸν ἐπὶ τῇ χάματι, ἅπαντα προσαγαγὼν ἔδησεν ἐκ τῶν ἱστῶν· τὰ δὲ πορρωτέρω σχοινίοις ἐκ τῶν πλοίων συνήψεν, ὥς τε τὸν σύνδεσμον εἶναι δι' ἀκρόαν· οἱ μὲν Ἀθηναῖοι νυκτὸς ἐπελθόντες ἀφέλκεν περιώμενοι, τῶν πλοίων ἥδεν ἀπέσυραν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αἰνῆς τῶν φυλάκων ἀγγελιάντων ⁵⁸ ὑπέλθοντες, εἰδῶσαν τὰς Ἀθηναίους, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν.

β' Ἰσχύλαος ἐν ὁδῷ κατὰ μὲν θάτερον ἀποκρήμνῳ καὶ σφαλερῇ, κατὰ θάτερον δὲ ὅρος ἐχέσῃ, ὃ κατείχον οἱ πολέμιοι, πνεύματος γινομένην μεγάλην, τὴν ὕλην ἐνέπρησεν. ὥς τε τῶν παραφυλαττόντων πολέμιον, ὑπὸ τῇ καπνῷ καὶ τῇ πυρὸς διαχθέντων, κατὰ τῆτο τὸ μέρος ἀσφαλῶς τὴν δύναμιν ἤγαγεν.

γ' Ἰσχύλαος ὑπὸ Χαβρίας πολιορκούμενος ἐν Δρυί, μέλλοντος προσάγειν τὰς κριὰς, αὐτὸς φθάσας μέγας κατέβαλε τῇ τείχεσ· ἄμφω μηχανάμενος· τοῖς μὲν αὐτῷ στρατιώταις, ἀνδρείότερον ἀγωνίσασθαι, τὸ τῇ τείχεσ ὀχυρὸν ἐκ ἔχουσι· τοῖς δὲ πολέμοις τὸ καταπεφρονησθαι

τῇ

58 ἐπελθόντες Mff.

ex suis navigiis vi abstraherent, ad turrim, quæ in vallo erat, omnia perducta ligaverunt ex malis. Remotiora per funes inter se invicem conjunxerunt, ut mutua esset connexio. Athenienses noctu accedentes, abstrahere conati navigia, nihil abstraxerunt. At illi ab Æno nuntiantibus custodibus clam egressi, infecuti sunt Athenienses partim terra, partim navibus.

2 Ischolaus in itinere ab altero latere præcipitia et periculosa loca, ab altero montem habente, quem te-

nebant hostes, orto ingenti vento, sylvam incendit. Itaque hostibus, qui montem obsidebant, fumo et igni dejectis, hac parte exercitum absque periculo duxit.

3 Ischolaus cum in Drye oppugnaretur a Chabria, volente arietes admove, prior ipse muri partem dejecit: utrumque secum reputans, ut sui milites fortius pugnarent, cum munitionem mæniorum non haberent: et hostes existimarent, suas machinas oppugna-

τὴν παρεσκευὴν τῶν πολιορκητικῶν μηχανημάτων· ἀμί-
λει τὴν ἐκκσίον ἀποτείχισιν φοβηθέντες, παρελθεῖν εἰς τὴν
πόλιν οὐκ ἐδάρησαν.

ὁ Ἰσχόλαος, προσκαθημένων Ἀθηναίων, πυθόμενος
εἰναι τινας τῶν φυλάκων τῆς προδιδόντας, νύκταρ ἐφο-
δεύων τὰς φυλακὰς ἐκάτω τῶν φυλάκων παρέξευξε τῷ
μισθοφόρῳ ἑνα. τῆτο πράξας, ἀταράχως ἐφυγε τῆς
προδοσίας τὸν κίνδυνον.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

Μ Ν Α Σ Ι Π Π Ι Δ Α Σ.

Μνασιππίδας ὀλίγον πλήθος ἤγεν· ἐπεὶ δὲ νυκτὸς
ἐπέδεντο πολέμιοι, τῆς ἑλῆς καὶ τῆς σαλπινγκτῆς ἐκέ-
λευσεν ἐν τῷ 59 σκοτῇ περιελθόντας ὀπισθεν τῶν ἐπιτι-
θεμένων σημαίνει τὸ πολεμικόν, καὶ ἀκροβολίζεσθαι· οἱ
δὲ ὡς ὑπὸ πλήθους πολλῶν κυκλόμενοι, διὰ τάχους ἀνι-
χώρησαν.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

59 σκοτῇ Vulg.

oppugnatorias esse contem-
tas. Certe hostes sponta-
neam mœniorum destructio-
nem metuentes, ingredi in
urbem non audebant.

4 Ischolaus, obsidentibus
Atheniensibus, audiens

aliquos ex custodibus moliri
prodicionem, noctu vigilias
adiens, unicuique custodi
mercenarium unum adjun-
xit. Hoc facto, sine tu-
multu prodicionis pericu-
lum effugit.

C A P. XXIII.

Μ Ν Α Σ Ι Π Π Ι Δ Α Σ.

Mnasippidas exiguam
multitudinem ducebat. Cum
autem hostes noctu impe-
tum facerent, iussit levis
armaturæ milites et tibici-
nes in tenebris circumire,

et a tergo impetentium,
clasicum canere, ac jacula
mittere. Illi igitur, tan-
quam inclusi a magna mul-
titudine, confestim disces-
serunt.

C A P. XXIV.

Κ Ε Φ. ΚΔ.

ΑΝΤΑΛΚΙΔΑΣ.

Ἀνταλκίδας ἐν Ἀβύδῳ μετὰ ναυτικῇ πλείονος διατρέ-
βαν, Ἀττικὰς τριήρεις ὁρμήσας ἐν Τενέδῳ μαθὼν, φοβη-
μένους εἰς Βυζάντιον διαπλεύσας πρὸς Ἰφικράτην, ἀγγέ-
λαντος τινὸς ὡς Ἰφικράτης πολιορκεῖ Χαλκηδονίους, φίλος
ὄντας, παρήγγειλεν ἀποπλεῖν εἰς Χαλκηδονά· καὶ ἀνα-
χθεὶς ἐνῆρξευσεν περὶ τὴν Κυζικηνήν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Τενέδου
τὴν 60 ἀναγωγὴν τὴν Ἀνταλκίδα πυθόμενοι, κατὰ τάχος
ἐπερῶντο πρὸς τὸν Ἰφικράτην πλεῖν· ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο
κατὰ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις, εἶχ' ὁρμήσας, ἀλλ'
ἄφανώς ἐφορμήσας, Ἀνταλκίδας ἄφνω προσπεσὼν ταῖς
Ἀττικαῖς, τὰς μὲν κατέδυσε, τῶν δὲ πλείονων ἐκράτησεν.

Κ Ε Φ. ΚΕ.

ΑΓΗΣΙΠΟΛΙΣ.

Ἀγησίπολις Μαντινέαν ἐπολιόρκει μετὰ τῶν συμμά-
χων· οἱ πρὸς τὰς Μαντινέας εὖ διακείμενοι, διὰ τὸ Λα-
κεδαί-
60 Μιλ. ἀγωγὴν.

C A P. XXIV.

ANTALCIDAS.

Antalcidas in Abydo in insidiis delituit. Qui ve-
ro in Tenedo erant, audita
cum majore classe desiderans, audita
cum Atticas triremes in Te-
nedo appellere cognovisset, solu-
tionem ad Iphicratem, confe-
stim ad Iphicratem navigare
meruentes Byzantium tra-
jicere ad Iphicratem, nun-
tiantem quodam Iphicratem
instituerunt. Postquam au-
tem ad hostium triremes ve-
nerunt, quæ non cerneban-
tur, sed occulte stabant, An-
talcidas repentino impetu
oppugnare Chalcedonios, focios et amicos, præcepit
Atticas invadens, aliquas
suis, ut ad Chalcedonem
submergit, plurimis vero
naves dirigerent. solvens-
que ad Cyzicenam terram
positus est.

C A P. XXV.

AGESIPOLIS.

Agessipolis Mantineam qui bene erga Mantinenfes
oppugnabat cum focis: affecti, tamen Lacedæmo-
nios

κεδαιμονίης ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος εἶποντο μὲν ἐπὶ τὸν πό-
λεμον, κρύφα δὲ εἰσέπεμπον τοῖς Μαντινεῦσι νυκτὸς ὡς
εἰδέοντο· Ἀγισίπολις μαθὼν τὰ δρώμενα, κύνας περὶ τὸ
στρατόπεδον ἤφει πολλὰς· πλείονας δὲ κατὰ τὸ μέρος τὸ
πρὸς τὴν πόλιν, ὅπως μηδεὶς αὐτομολοίη, φυλακτῶν
ὑπὸ τῶν κυνῶν ἀλῶναι.

Κ Ε Φ. Κς.

Σ Θ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ.

Σθένιππος Λάκων ζημιωθείς χρήμασιν ὑπὸ τῶν Ἐφέ-
ρων, προσποιητῶς αὐτομολῆσαι πρὸς τὰς Τεγεάτας ὑπο-
κρινόμενος· δεξαμέναν αὐτὸν ὡς αἰτίαν ὀργῆς δικαίαν
ἔχοντα, τῆς διαπολιτευομένης τῷ ἄρχοντι αὐτῶν Ἀγισο-
κλεί διαφθείρας, μετὰ τέττων, πομπῆς ἔσσης, θύειν αὐτὸν
μίχοντα προσπεσὼν ἀπέκτεινεν.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Σ.

Καλλικρατίδας Κυρηναῖος, τὸν τὴν ἄκρην Μαγνησίας
φυλάττοντα. . αὐτὸν δεξασθαι δ'· τῷ δὲ ἐπιτρέψαντος,
ἐκασον

nios Græciæ imperium te- fierent, multos canes cir-
nentes sequebantur ad bel- cum castra dimisit. Plures
lum; clam vero Mantinen- autem ea parte, quæ specta-
sibus intromittebant, qui- bat ad urbem, ne quis
bus eis opus erat. Agesi- transfret, cavens ne a cani-
polis cum didicisset, quæ bus interciperetur.

C A P. XXVI.

S T H E N I P P U S.

Sthenippus Lacon mul- principi ipsorum Aristocli
tatus pecuniis ab Ephoris, in administranda republica
fiste ad Tegeatas transfugit. adversarii erant, iis fociis
Quibus eum recipientibus, usus, inter pompam sacrifi-
quasi justam iræ causam ha- care eum volentem adortus,
bentem, corruptis, qui interfecit.

C A R. XXVII.

C A L L I C R A T I D A S.

Callicratidas Cyrenensis, custodiebat, petiit, ut qua-
ab eo qui arcem Magnesiæ tuor ex suis ægrotantes re-
ciperet.

ἑκατὸν θωρακίστας κατέκλιε, σπάδας αὐτοῖς παραβαῖς
χλαῖδα ἐπιβαλὼν ἀνώπτεν. ἐπεὶ δὲ κλίνας ὁ φέροντες
ἰδὼν πυλῶν ἐγένοντο ἑκοσὶν ὁμῇ νεανίαι, ἀπλισμένοι, τὰς
φύλακας ἀποσφάζαντες, τὴν ἄκρην κατέσχον.

β' Καλλικρατίδας ἐν Μαγνησίᾳ πολιορκούμενος, τῶν
πολεμίων κριὰς προσαγαγόντων τοῖς τείχεσιν, αὐτὸς κατὰ
τὸ ἀπρόσμαχον τῆς τείχους παρήξας τῆς πύργου μέρος,
παραφυλάξας τὸν καιρὸν τῆς τῶν προσβαλόντων διαδοχῆς,
περιῆλθε τὸ τείχος· καὶ κατὰ νώτε προσπεσὼν, πολλὰς
μὲν αὐτῶν διέφθειρεν, ἐκ ὀλίγης δὲ ἐξάγειρε· μετὰ δὲ
τὴν νίκην τὸ τείχος ἀνωκοδόμησεν.

Κ Ε Φ. ΚΗ.

Μ Α Γ Α Σ.

Μάγας ἀπὸ Κυρήνης ἐκστρατεύων, κατέλιπε μὲν καὶ
τῶν φίλων τὰς φερέσοντας τὴν πόλιν· ὄργανα δὲ καὶ
βέλη, καὶ μηχανήματα, κατέκλειεν εἶσαι τῆς ἀκρας· ἀφῆ-
ρει δὲ καὶ τῶν τειχῶν τὰς ἐπάλξεις, ὅπως, εἰ τινὲς νεω-
τείσειαν, ἀνεωγυῖαν ἔχοι τὴν διὰ τῶν πυλῶν εἰσοδον.

β' Μάγας

ciperet. Quo permittente, singulos thoracibus indutos reclinavit, ensesque defu- per chlamyde tectos appo- luit. Cum qui lectos qua- tuor portabant, intra portas venissent, viginti simul ju- venes armati custodibus trucidatis, arcem obtinue- runt.

2 Callicratidas, cum Ma- gnesiæ oppugnaretur, hosti-

bus arietes admoventibus, ipse in eo loco, ubi mœnia oppugnari non poterant, di- strahens partem ex turri, observans tempus oppugnan- tium successione, circum- ivit mœnia : et a tergo ir- ruens, multos ex ipsis in- terfecit. Non paucos etiam vivos cepit. Post victoriam autem, mœnia rursus exæ- dificavit.

C A P. XXVIII.

M A G A S.

Magas a Cyrene expedi- tionem faciens, reliquit so- cios qui urbem tuerentur. Instrumenta vero atque tela ac machinas in arcem inclu-

fit, et mœniorum propu- gnacula sustulit, ut si quid novarum rerum molirentur, apertum haberet per portas introitum.

H 5

2 Magas

β' Μάγας Παραιτώνιον κατασχών, συνέταξε τοῖς φρε-
κταροῖς πυρρὸν φίλιον αἶρειν ἐσπέρας· καὶ πάλιν βαλὼν
ὄρεθρε τὸν αὐτόν. τῇ τῶν πυρρῶν ἀπάτῃ προήλθε τῆς χυ-
ρας, 61 ἄχρι τῆ Χις καλεμένης.

Κ Ε Φ. ΚΘ.

Κ Λ Ε Ω Ν Τ Μ Ο Σ.

Κλεώνυμος Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, Τροιζήνα πολιορκῶν,
κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως ὄξυβελεῖς περιήσας, ἐκέλευεν
ἀφιέναι τοῖς βέλεσιν ἐπιγράψας· ἢ καὶ τὴν πόλιν ἐλευθερώσαι.
ἔχων δὲ καὶ Τροιζηνίης ἀρχιμαλώτης, ἀφῆκεν ἀνευ λυτρῶν· ὡ-
μὲν ἀρχιμαλωτοὶ ἐσωπαρελθόντες εὐνηγελίζοντο. Εὐδαμίδης
δὲ στρατηγὸς 62 κραιτερῶς φυλάττων τὴν πόλιν τοῖς νεωτερί-
ζουσι παρετάττετο· καὶ ὅτ τῶν ἐνδον ἀλλήλοις μαχομένων,
Κλεώνυμος προσθεὶς κλίμακας ἐξείλε τὴν πόλιν, καὶ διήρπα-
σε, καὶ Σπαρτιάτην ἀρμόστην μετὰ φρερεῶς ἐπέστησε.

β' Κλεώνυμος Ἐδεσαν πολιορκῶν, τῇ τείχεσσι πενσί-
τος, τῶν πολέμιων ἐπελθόντων σαρισσοφόρων· ἐκάστη δὲ
σάρις·

61 ἄχρι τῆ χι καλεμένης Mff. et Codd. Caf. 62 κραιτερῶς
Flor. quod melius est. Masu.

2 Magas occupato Paræ-
tonio, composuit cum spe-
culatoribus, ut faciem ami-
cam tollerent sub veiperam

atque iterum summo mane
eandem. Facium dolo procef-
sit in regione usque ad eum
locum qui Chius dicitur.

C A P. XXIX.

C L E O N Y M U S.

Cleonymus Lacedæmo-
niorum rex, Træzenem ur-
bem oppugnans, ad multas
urbis partes circumcirca ex-
peditos jaculatores colloca-
vit, et emittere iussit, jacu-
lis inscribens: Venio, ut
civitatem in libertatem asse-
ram. Træzenios etiam,
quos captivos habebat, sine
redemptionis pretio dimisit.
Captivi in urbem reversi,
faustum nuntium adfere-
bant. Eudamidas vero dux

summa diligentia custodien-
civitatem, cum his qui no-
vas res agitent, pugnabat.
Cum intrus illi inter se dimi-
carent, Cleonymus appo-
tis sealis, evertit civitatem
atque diripuit. Et Spartia-
tam præfatum cum præfi-
dio imposuit.

2 Cleonymus Edesam
oppugnans, cum mœnia ce-
cidissent, et hostes exirent
sarissigero, (qualibet sarissa
cubi-

σάρισσα πηχῶν ἦν ἑκαίδεκα· ἐπύκνωσε τὴν αὐτὴν φά-
λαγγα εἰς βάθος· τὰς δὲ πρωτοτάτας καὶ τὰς τέτατον
ἐπιστάτας ἀνευ δοράτων ἔταξε, παραγγείλας, ἂν συμμί-
ξωσιν οἱ σαρισσοφόροι, διαλαβεῖν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ
τὴν σάρισσαν, καὶ κατέχειν. τὰς δὲ ἐπομένους παρὰ
τὴν σάρισσαν ἐκάσθε παρελθόντας ἐνεργεῖν τὴν μάχην· οἱ μὲν
ἐλάβοντο τῶν σαρισσῶν. οἱ δὲ ἀντέλκοντες ἦσαν· οἱ δὲ
κατόπιν παρελθόντες ἀνέειλον τὰς σαρισσοφόρους, καὶ ἄχρη-
στον ἡλέγχθη τὸ σαρίσσης μέγεθος, τῇ Κλεωνύμῳ δεινότητι.

Κ Ε Φ. Λ.

Κ Λ Ε Α Ρ Χ Ο Σ.

Κλέαρχος Ἡρακλεώτης, ἀκρόπολιν ἀναστῆσαι βεβλήμε-
νος, μισθοφόρος συνέταξε λεληθότως ἐξίναμι νυκτός, λαπο-
δυτῶν, ἀρπάζειν, ὑβρίζειν, τιτρώσκειν. ἀγανακτῆτες οἱ
πολιταί, παρεκάλεσαν Κλέαρχον βοηθεῖν· ὁ δὲ ἔκ αἰτίας
ἔφη δυνατόν εἶναι τὴν ἀπόνοιαν αὐτῶν κατασχέειν, εἰ μὴ
τις αὐτὰς περιτειχίσκειν. συγκαρησάντων Ἡρακλεωτῶν,
τόπον τῆς πόλεως περιτειχίσας, ἀκρόπολιν κατασκευάσας,
εκ

cubitorum sexdecim erat) cujusque latus procederent,
suam phalangem in latitudi- et pugnam facerent. Qui
nem condensavit. Antefi- cum manibus arriperent
gnanos autem, et horum farissas, hostes retrahe-
astites, sine hastis colloca- bant. Posteriores vero ac-
vit, dato præcepto, ut, si cedentes, interfecerunt fa-
farissigeri aggrederentur, ipsi rissiferos, et Cleonymus
utraque manu farissam ostendit sua solertia, ma-
apprehenderent, atque tene- gnitudinem farissæ nulli usui
rent. At frequentes ad unius esse.

С А Р. XXX.

C L E A R C H U S.

Clearchus Heracleotes xilium imploraverunt. Qui
arcem ædificare volens, con- neminem aliter audaciæ im-
stituit, ut mercenarii noctu manitatem eorum cohibitu-
clam exirent, raperent, age- rum dixit, nisi quis ipsos
rent, injuriam inferrent, mænibus circumdaret. Per-
vulnerarent. Cives id indi- mittentibus Heracleotis, lo-
gne ferentes, Clearchi au- cum civitatis munivit: arce
facta,

ἐκ ἐκείνης ἐκάλυσεν, ἀλλ' αὐτῷ τὸ ἐξεῖναι πάντας ἀδικοῦν παρίσχευεν.

β' Κλέαρχος Ἡρακλείας τύραννος ἰλογοποίησεν, ὡς ἀπαλλαγῆναι βεβλόμενος μετὰ τῶν δορυφόρων, καὶ τῇ βαλῇ τῶν τριακοσίων παραδῆναι τὰ πράγματα· οἱ δὲ συνῆλθον εἰς τὸ βαλευτήριον ὡς ἐπαινεσόμενοι Κλέαρχον, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀποληψόμενοι. ὁ δὲ περισήσας τῷ βαλευτηρίῳ στρατιώτας, τῶν τριακοσίων ὑπὸ τῷ κήρυκος ἀνακαλεσμένων, καθ' ἓνα συλλαβάν, ἐκέλευσε πάντας ἄγειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

γ' Κλέαρχος βεβλόμενος πολλὰς τῶν πολιτῶν ἀποκτεῖναι, πρόφασιν ἔκ ἔχων, ὅτι κατέλιξε τὴν ἀπὸ ἐκκαίδεκα ἐτῶν μέγιστον ἐκείναι καὶ ζ' ἐπὶ στρατείαν ἐν τοῖς κυνικοῖς καύμασιν, ὡς πόλιν Ἀσάκων πολιορκήσαν. ἐπεὶ δὲ ἦκε τῆς Ἀσάκῃ πλησίον, τὴν μὲν πολιτίαν ἐν ἐλώδει χώρῃ καὶ νημέρῳ, καὶ μετὰ εσπερίων ὑδάτων, ἐκέλευσε στρατοπεδεύσαι, παραγγέλων προσέχειν, μὴ Θρᾷκες ἐπιφανῶσιν ἐν τῇ χώρᾳ. αὐτὸς δὲ, ὡς κακοπαθήσων περὶ τὴν πολιορκίαν

63 Mss. κατέλιπε. Numeri, qui sequuntur ε καὶ ζ, corrupti sunt. Masu.

facta, non illos arcuit, sed potestatem ad injuriam omnibus inferendam comparavit.

2 Clearchus Heracleæ tyrannus rumores sparsit, se dimissurum satellites, et consilio trecentorum Republicam traditurum. Qui conveniunt in curiam, ad laudibus afficiendum Clearchum, et libertatem recipiendam. At ille positus ad curiam militibus, trecentos per præconem evocavit, et singulatim comprehensos jussit omnes in arcem duci.

3 Clearchus multos cives de medio tollere volens, cum occasionem et causam non haberet, delegit eos, qui essent ab anno sedecimo usque ad duodecimum, ad expeditionem in Caniculæ æstu, quasi urbem Astacum oppugnaturus. Postquam vero appropinquavit Astaco, cives quidem in palustri loco, et quieto atque pleno stantium aquarum, jussit castra ponere: præcipientes ut animadverterent, ne Thraces e regione apparerent. Ipse vero, quasi summam molestiam oppugna-

κίαν μετὰ τῶν ξένων ὑψηλὰ χαρὰ καὶ σύσκια, ὕδασιν ἐπιβρόμενα, καταλαβόμενος, ἐστρατοπέδους· καὶ μέχρι τούτου τὴν πολιορκίαν ἐξέτενεν, ἕως τὰς πολίτας αὐτῆ διέφθειρεν ὥρα φέρειν τὸ ἐλῶδες καὶ ἐπίνοσον τῇ στρατοπέδῳ· ἐπεὶ δὲ διεφθάρησαν ἅπαντες, τότε μετὰ τῶν μισθοφόρων ἀνέβη, λοιμῶ προσθεὶς τὴν αἰτίαν τῆς τῶν πολιτῶν τελευτῆς.

Κ Ε Φ. ΛΑ.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΤΣ.

Ἀριστομένης Λακεδαιμόνιος, Διονυσίῳ συμμαχῶν, τροπῆς βραχείας γενομένης ὄρων τὰς τριήρεις ἀναμεμνημένας παρήγγειλε τοῖς αὐτῇ στρατιώταις βοᾶν, ἑα φεύγειν· οἱ πολέμιοι τῆς βοῆς ταύτης ἀκέσσαντες εἰς φυγὴν ἐτρέποντο, δόξαντες κατὰ κράτος ἠττάσθαι.

β' Ἀριστομένης Μεσσηνίων ἡγεμὼν τρεῖς ἑκατομῶνια δύσας κατὰ Λακεδαιμονίαν, ἰσχυροῖς ποτὲ τραύμασι περιπεσὼν, ἐάλω σὺν ἄλλοις πλείοσιν. ἔδοξεν τοῖς Λάκωνιν ἅπαντας κατακρηνίσαι, τὰς μὲν ἄλλας γυμνὰς, τὸν δὲ Ἀριστο-

oppugnationis toleraturus, activo tempore palustria, et cum mercenariis excelsa loca, et umbrosa, aquis affluentia, capit, et in iis castrametatur. Et eo utque oppugnationem extendit, donec suos cives perdidissent castra morbos procreantia. Postquam autem omnes perierunt, tunc cum mercenariis etiam movit, pestique causam civium interitus assignavit.

C A P. XXXI.

ARISTOMENES.

Aristomenes Lacedaemonius, Dionysio ferens auxilium, exigua inclinatione facta, videns triremes permixtas, praecipit suis militibus, ut clamarent. Sine fugere. Hostes audita hac voce, in fugam conversi sunt, rati se vi superari.

2 Aristomenes Messeniorum dux, cum Hecatomphonia contra Lacedaemonios ter sacrificasset, tandem confectus gravissimis vulneribus, captus est cum aliis pluribus. Visum est Lacedaemoniis omnes praecipites dare, reliquos nudos, at
Aristo.

Ἀριστομένην διὰ τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς ἐν τοῖς ὅπλοις· οἱ μὲν δὲ ἄλλοι κατενεχθέντες παρὰ χεῖρμα ἐτελεύτησαν. τὴν δὲ Ἀριστομένην ἡ ἀσπίς ἐφελκομένη τὸν αἶρα, ἐλαφρῶς ἀντὸν ἐπὶ τὴν γῆν κατήνεγκεν· ὁ δὲ ἐς τὸ ὕψος ἀναβλήπων καὶ τὰς κρημνὰς ἐν κύκλῳ περιέχοντας, ἔκ ἀνῆκα τῆς ἐλπίδος. ἄλλα τὸ σὺμπαν ὄρος ἀνασκοπέμενος, κατανοήσας εἰσδυσιν φενοτάτην, καὶ δι' αὐτῆς 64 ἀλαπίτεας εἰσιέσσης, ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ὅσῃν κλάσας, μίαν τῶν ἀλαπέκων λαβόμενος τῆς ἑξῆς, δακνόμενος ὑπ' αὐτῆς συνεξέδω αὐτῇ τὰ φενοπόμενα τῷ ὄρει τῷ ὅσῳ παραίειν, καὶ παρακόπτων. 65 Καὶ δὲ προσελθὼν ἤκει ἐς τὰς Μεσσηνίας προΐεναι μέλλοντας ἐς τὴν μάχην· καὶ αὐτίκα ὀπλισάμενος, αὐτὸς ἠγείτο τῆς φάλαγγος· οἱ δὲ Λάκωνες Ἀριστομένην ἰδόντες πάλιν ἀριστεύοντα, πάλιν διώκοντα, τὸν βεβλημένον κατὰ τῶν κρημνῶν, ἀφ' ὧν εἰδὲς ἐσώθη πάποτε, πάντες ἐνέκλιναν ἐς φυγὴν, θνητῆς φύσεως μείζονα εἶναι τὸν ἄνδρα ἠγόμενοι.

γ' Ἀριστο-

64 Legendum ἀλαπίτεας cum Fl. et pro εἰσιέσσης, εἰσιέσσαι, Masf. 65 Subjungunt codices: καὶ τὸ συνεξέλθων, nisi quod Fl. συνεξέδων. Unde legendum videtur καὶ ἔτω συνεξελθὼν. Masf.

Aristomenem propter virtutis opinionem cum armis. Reliqui deturbati statim obierunt. At Aristomenis scutum attrahens aërem, moliter eum in terram detulit. Qui in altum suspiciens, quanquam circumdantia undique præcipitia videret, tamen non abiecit omnem spem. Sed universum montem circumspiciens, animadverso angusto foramine, et per illud introëunte vulpe, defringens e mortuis os, apprehensâ unius vulpis cauda, quamvis ab ea morde-

retur, simul exiit per angustias montis quævis obvia tollens, ac rescindens ossis beneficio, atque ita simul evasit. Egressus autem venit ad Messenios, qui iam ad pugnam ituri erant, et repente sumtis armis ipse phalangem ducebat. Lacones Aristomenem denuo in armis conspicati, et iterum insequentem eum, qui a præcipitio dejectus fuerat, e quo nemo unquam salvus evaserat, omnes in fugam conversi sunt, rati superiore humana natura virum esse.

3 Aristo.

ἢ Ἀριστομένης Μεσσήνιος, ἀρχαίωτος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ὢν, καὶ φερέμενος, τῷ παρακειμένῳ πυρὶ ἑαυτὸν προσέκλυσε, καὶ τὰς δεσμὰς κατακύσας, τὰς μὲν φύλακας ἀνείλε· κρύφα δὲ εἰς τὴν Σπάρτην παρελθὼν, καὶ τὰς ἀσπίδας αὐτῶν προσηλώσας τῷ τεμένει τῆς Χαλκιοῖκε, ἐπέγραψεν· ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΑΒΛΑΒΗΣ ΑΝΕΣΩΘΗ. τὴν τοι ποιήσας εἰς Μεσσήνην ἐπανῆλθε.

ὁ Ἀριστομένης ὁ Μεσσήνιος, Λακεδαιμονίων τοῖς Διοσκόροις πάνδημον θυσίαν ἐπιτελόντων, μετὰ ἐνὸς φίλου, λευκῶν ἵππων ἐπέβησαν ἄμφω, καὶ ταῖς κεφαλαῖς περιεδικάτην χροστὲς ἀσέβας, καὶ νυκτὸς ἤδη ὅς προΐκσης ἐπιφάνησαν κατὰ σύμμετρον διάστημα τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἔξω πόλεως μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων πανηγυρίζον. οἱ μὲν δὲ Διοσκόρων ἐπιφάνειαν ἡγηθέντες γεγονέναι, προΐσαν εἰς μέσην καὶ ἡδονὴν πλείονα· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων καταβάντες, τὰ ξίφη σπασάμενοι, πλείους καταφονεύσαντες αὐτῶν, καὶ δὴ ἀφισπεύσαντες ἄχοντο.

ΚΕΦ. ΛΒ.

66 Cant. προσέκλυσ.

3 Aristomenes Messenius captus a Lacedæmoniis, et in vincula coniectus, ad appositum ignem se ipsum acclinavit, atque combustis vinculis custodes quidem occidebat: clam vero Spartam ingressus, et eorum scuta Chalciæci templo affigens, inscripsit: ARISTOMENES ILLÆSUS A LACEDAEMONIIS EVASIT. Hoc patrato, Messenam reversus est.

4 Aristomenes Messenius, cum Lacedæmonii viri-

tum sacrificia Dioscuris persolverent, cum quodam amico, ambo candidos equos conscenderunt, et capitibus aureas stellas addiderunt, atque nocte jam ingruente, mediocri intervallo Lacedæmoniis extra urbem cum uxoribus et liberis festum agentibus apparuerunt. Qui Dioscurorum apparitionem esse rati, liberius vino et voluptati indulserunt. At illi descendentes ex equis, strictis gladiis plurimos interfecerunt, atque sic incitatis equis discesserunt.

Κ Ε Φ. ΛΒ.

Κ Ι Ν Ε Α Σ.

Ο' περὶ Μαντίνειαν ἀγὼν ἴσος ἦν Θηβαίοις καὶ Μαντινεῦσι· ἤμελλον οἱ Μαντινεῖς ἐπικηρυκεῖσθαι πρὸς Θηβαίους περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως· Κινέας ὁ Ἀθηναῖος, ἐπετιθήκει δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Δημήτριος ἐν τῇ μάχῃ, πρὸς τὰς Μαντινέας ἔφη· μᾶλλον ἂν τὸν ἀδελφὸν ἄταφον περιῖδεν, ἢ τῆς πολεμείας ἦτταν ὁμολογῆσαι βέβηκεν· καὶ γὰρ τὸν ἀδελφὸν διὰ τῆτο προθύμως ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ σαδείῃ τῆς πατρὸς κατ' αὐτῆ καὶ κατὰ τῆς πατρίδος· οἱ Μαντινεῖς, τῆς ἐπικηρυκείας ἀπιτράποντο.

Κ Ε Φ. ΛΓ.

Η Γ Η Τ Ο Ρ Ι Δ Η Σ.

Θάσον ἐπολιόρχεν Ἀθηναῖοι· νόμον ἐκύρωσαν Θάσαι τῷ γραψάντι σπείσασθαι πρὸς Ἀθηναίους θάνατος ἔστω· Ἡγητορίδης Θάσιος, ὄρων πολλὰς πολίτας ἀπολλυμένας μακρῷ πολέμῳ καὶ λιμῷ, βρόχον τῷ τραχύλῳ περιβαλὼν εἰς ἐκκλησίαν εἰσελθὼν, Ἄνδρες, ἔφη, πολῖται, ἐμοὶ μὲν οἷς βάλω.

C A P. XXXII.

C I N E A S.

Pugna Mantinenſis æqua fortuna a Thebanis et Mantinenſibus facta erat. Voluerunt Mantinenſes legationem ad Thebanos mittere de ſepeliendis mortuis. Cineas Athenienſis, cujus frater Demetrius occubuerat in prælio, ad Mantinenſes inquit: ſe potius fratrem

ſuum expertem ſepulcri relicturum, quam hoſtibus cladem ſuorum profeſſurum eſſe. Etenim fratrem ob eam cauſam prompto animo mortem oppetiviſſe; ne tropæum contra ſe atque patriam ſtatueretur. His auditis, Mantinenſes a mittenda legatione deſtiterunt.

C A P. XXXIII.

H E G E T O R I D E S.

Thaſum oppugnabant Athenienſes. Legem jufferant Thaſii: Qui rogaverit fœdus cum Athenienſibus faciendum eſſe, mortis reus eſto. Hegetorides Thaſius

videns multos cives perire diuturno bello ac ſtame, laqueum injiciens collo, venit in concionem, et, Viri inquit, cives, me quidem, ut vobis libet, et quemadmodum

βάλεσθε, καὶ ὡς ὑμῖν συμφέρει, χεῖρασθε· τὰς δὲ ὑπο-
λειπόμενους πολίτας διασώσατε τῷ ἐμῷ θανάτῳ, λύσαντες
τὸν νόμον. Θάσοι ταῦτα ἀκούσαντες, καὶ τὸν νόμον ἐλύσαν,
καὶ τὸν Ἡγητορίδην σῶον ἐφύλαξαν.

Κ Ε Φ. ΛΔ.

Δ Ε Ι Ν Ι Α Σ.

Δενίας Τελεσίππῃ, Φεραίῳς, ἐν Κρανῶνι τῆς Θετταλίας
διῆγε, θηρεύων ὅσα ἐν λίμναις καὶ ποταμοῖς ὀρνίθια· ἀπὸ
ταύτης βίῃ προῆλθεν ἐπὶ τυραννίδα διὰ τοιαύτης τῆς τέχνης.
οἱ Κρανῶνιοι τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως ἀπεμίσθον· ὁ δὲ Δει-
νίας ἐμισθώσατο καὶ μέχρι τριῶν ἐτῶν ἀκριβεστέτην ἐποιεῖ-
το τὴν φυλακὴν, ὥς τε τὰς νύκτας εἶναι τῶν ἡμερῶν ἀσφα-
λεστέραις τοῖς αἰεὶ βαδίζουσιν. ἐπαινόμενος ἐπὶ ταύταις, αἱ
καὶ πλείονας προσεμισθῆτο φύλακας, ὥς μᾶλλον εὐδοκίμων
τὴν Φεραίῳ ὅτ' ἰσχυροτέρην ποιήμενος· τῆς δὲ πλείους τὴν
τῷ σὺν δεκάτῃ ἀπομισθώσεως, ἀδελφὸν αὐτῷ νεώτερον ἀτελεῖ
κατῆκε μισθωσόμενον, ὑπεράρας εἰς πολὺ τὴν προσδοκίαν. ἔτα
δὲ τὸν ἀδελφὸν δεκατηλόγον τῆς χάρας ἀποδείξας, καὶ
67 Cant. ἰσχυροτέραν.

modum vobis prodest, tra-
ctate. At reliquos et super-
stitios cives mea morte con-
servate, legemque antiqua-

te. His auditis Thafii et le-
gem abrogarunt, et Hege-
toridem incolumem serva-
runt.

C A P. XXXIV.

D I N I A S.

Dinias Teleippo natus,
Pherensis, in urbe Thessaliæ
Cranone degens in paludi-
bus et fluviis aviculas aucu-
pio venabatur. Ab ejusmo-
di vita ascendit ad tyranni-
dem, talibus machinis. Cra-
nonii custodiam urbis pre-
tio locabant. Dinias eam
conditionem accepit, et us-
que ad triennium summa
cura, diligentiaque excubias
egit, ut noctes longe secu-
riores essent diebus, his qui
Polyæni Strat.

intempestive ambularent.
Eam ob rem laudatus, plu-
res sibi vigiles conduxit, ut
majorem laudem adipiscere-
tur, si custodiam munitio-
rem efficeret. Cum vero ci-
vitas frumentorum decimas
mercede locaret, fratrem
suum juniorem ab omni-
bus officiis immunem sub-
ornavit, ut eas conducere-
t, summe extollens et ampli-
ficans reditus. Sic, cum fra-
trem suum decimarum col-
I lectorem

πολλὰς κτανίσκας ἀκμάζοντας ἐγχειρίσας αὐτῷ περιπόλῃς τῶν χωρίων, καὶ συλλογίας τῶν δεκατευομένων καρπῶν, ἰσοτῆς ἕως τῶν καλεσμένων 68 ξενίων, ἐν ᾗ πάντες Κρανῖοι παΐξουσιν, ἀναιμίζας τοῖς ἐν τῇ πόλει φύλαξιν τὰς ἀπὸ τῆς πόλεως τελώνας, καὶ νύφοντας ἐπισήτας οἰνωμένους, πλείους χιλίων πολίτας ἀποκτείνας, τύραννος Κρανώνιον ἐγένετο.

Κ Ε Φ. ΛΕ.

Ν Ι Κ Ω Ν.

Νίκων πειρατὴς ἐκ Φερῶν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ συνεχῶς ὀρεγόμενος, πολλὰ Μεσσηνίας ἡδίκηι. Ἀγήμεχος Μεσσηνίῳ στρατηγὸς λοχήσας αὐτὸν καὶ εἰλὴν προηγάγεν εἰς ἐκκλησίαν τῶν Μεσσηνίων βασιανισθόμενον· ὁ δὲ ὑπέσχετο παραδῶσθαι αὐτοῖς τὰς Φεράς, εἰ σῶον αὐτὸν φυλάξαιαν, πεσθέντων Μεσσηνίων, ἀσέληνον νύκτα φυλάξας, τὰς μὲν πολλὰς ἐκέλευσεν ἀπὸ βραχίους διασήμετος ἐπεσθαι· ὀλίγους δὲ

68 Mss. Ταινίων.

lectorem in urbe constituisset, et multos ei juvenes florenti ætate præditos tradidisset, qui agros observarent, et colligerent decimatos fructus, cum festum celebraretur, quod Tænia nominatur, in quo omnes Cra-

nonii ludunt, conjungens cum urbis custodiis publicanos ab urbe, et cum sobriis obruens temulentos, amplius mille civibus morte affectis, Cranoniorum tyrannus evasit.

C A P. XXXV.

N I C O N.

Nicon pirata a Pheris Peloponnesi frequenter eruptione facta, multis injuriis Messenios afflixit. Eum Agemachus Messeniorum dux per insidias captum, produxit in concionem Messeniorum, ut supplicium de ipso

sumeretur. At ille promissit, se traditurum eis Pheras, si se incolumem ac salvum relinquerent. Morem gerentibus Messeniis, noctem expertem lunæ observans, iussit multitudinem parvo intervallo sequi; paucos vero secum

οὐ ἀκολουθεῖν αὐτῷ, φορτία μεγάλα σίτε καλάρης 69 αἰ-
 ραμένους. προσελθὼν δὲ τῷ τείχει περὶ δευτέρην φυλα-
 κήν, ἀνεκάλεσε τὰς Φύλακας, τὸ σύνθημα εἰπὼν· τῶν
 δὲ καὶ τὴν Φωιὴν αὐτῆ καὶ τὸ σύνθημα γνωρίζαντων, καὶ
 ἀνοίξαντων τὰς πύλας, οἱ τὰ φορτία φέροντες, ταῦτα
 ῥίψαντες, τὰ ξίφη σπατάμενοι, τὰς ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐφόνευ-
 σαν· οἱ δὲ κατόπιν ἐπόμενοι συμπεσόντες, τῆς πόλεως
 ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. Λς.

Δ Ι Ο Ι Τ Α Σ.

Διοίτας στρατηγὸς Ἀχαιῶν, τὴν Ἡραϊέων πόλιν φανερώς
 ἔλθιν ὁ δυνάμενος, ἀφανῶς ἔειπε, φθίνοντας μεγάλοις χρημα-
 σὶ τῶν Ἡραϊέων τινας. οἱ φοιτῶντες ἐπὶ τὰς πύλας πολά-
 κας καὶ καθομιλῶντες τοῖς πεπιστευμένοις τὰς κλείδας τῶν
 πυλῶν, καὶ σὺν αὐτοῖς πίνοντες, ἔλαβον ἀπομαζάμενοι τὰς
 βαλαυάγους, καὶ τὰ ἐκμαγεία τῷ Διοίτῃ διεπέμψαν. ὁ
 δὲ παραπλησίως καὶ ἴσας κλείδας ταῖς δημοσίαις κατα-
 σκεύασας, ἀντέπεμψεν αὐτοῖς, νύκτα συντεμενοῖς, κατ'
 ἥν

69 Cant. ἀραμένους. Fl. ἀρομένους. legendum αἰρομένους
 ut in margine notarat Calaubonus. Masu.

secum ire, et ingentia sti-
 pularum onera portare. Ac-
 cedens autem ad murum se-
 cunda vigilia, vocavit custo-
 des, prodito signo. Quibus
 tum vocem ejus, tum si-
 gnum agnoscantibus, et por-

tas aperientibus, qui porta-
 bant onera, his abjectis et
 strictis ensibus, portarum vi-
 giles trucidabant. Qui se-
 quebantur, facto imperu,
 urbem occuparunt.

C A P. XXXVI.

Δ Ι Ο Ε Τ Α Σ.

Dicetas Achivorum dux
 cum Heræensium urbem
 aperta vi capere non posset,
 occulte cepit, quibusdam
 Heræensium grandi pecunia
 corruptis: qui sæpe venien-
 tes ad portas, cum his qui-
 bus portarum claves erant

commisissæ, sermones confe-
 rebant, atque computantes
 clam exprefferunt claves, et
 effigiem Dicetæ miserunt.
 Qui similes et æquales cla-
 ves publicis comparans, mi-
 sit ad eos, ut noctem consti-
 tuerent, qua portas aperire
 vellent.

ἦν οἱ μὲν ἀνέμειξαν τὰς πύλας, ὁ δὲ Διοίτας μετ' ὀλίγων
στρατιωτῶν εἰσῆλθεν. ἐν μὲν τοι στρατηγῆμα τὸ τῶν βα-
λαναγρῶν παρεστῆεν αὐτοῖς τὴν εἰσοδὸν· ἑτέρω δὲ εἰσέλθῃ
ἐκρηγαστο· ἐπεὶ γὰρ οἱ Ἑραιεῖς τῷ γενομένῳ συνῆντι
ἐξεπῆδησαν, πολλοὶ τε οὗτοι καὶ τῶν τῆς πόλεως τόποι
ἐμπεῖροι. φοβηθεὶς αὐτῆς Διοίτας τὰς σαλπικητάς ἐκ-
λευσε κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως διασάοντας τὸ πολέμ-
κὸν σημαίνειν. οἱ δὲ Ἑραιεῖς πολλαχόθεν πολλὰν σαλπι-
γὴν ἀκρόντες περιχέμενοι, πάντα μετὰ πολεμίων ἐπι-
νομίσαντες, ἐξέλιπον τὴν πόλιν, καὶ μετ' ἡμέραν ἐπι-
σβέυσαντο πρὸς Διοίταν, ἰκετεύοντες ἀπολαβεῖν τὴν πατρί-
δα, ὡς εἰσαυτῆς ὑπήκοοι γενησόμενοι τοῖς Ἀχαιοῖς.

Κ Ε Φ. ΑΖ.

ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Τισαμενὸς ἄγων τὸ στρατόπεδον, ὄρνεις πολλὰς ἰδὼν
ὑπὲρ τὸν τόπον περιπετομένους, ἃ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς ἰζο-
νότας, συνῆκεν ὡς οὐδιότες ἀνθρώπους ἐγκαθημένους ἰζαν-
όκνοισιν· καὶ τὸ χαλεπὸν ἐρευνήσάμενος, τοῖς ἐγκαθημένοι
ἐπιδέμενος, κατέκοψε τὰς λοχῶντας Ἴωνας.

Κ Ε Φ. ΑΗ

vellent. Diotras cum pau-
cis militibus intravit, cla-
vium strategemate patefa-
ciens ipsis introitum. In-
gressus vero, usus est alio.
Postquam enim Heraenses
re intellecta profugerunt ma-
gno numero, locorum urbis
periti, metuens eos Diotras,
tubicines in multis urbis
partibus jussit distantes clas-

ficum canere. Heraenses e
omnibus locis multas tuba
audientes, cum circumfona-
rentur, omnia plena hospi-
bus existimantes, urbem de-
severunt. Et interdium le-
gationem ad Diotram mise-
runt, supplicantes, ut sibi pa-
triam recipere liceret: se in
posterum Achivorum impe-
rata facturos.

C A P. XXXVII.

ΤΕΣΑΜΕΝΟΣ.

Tesamenus exercitum du-
cens, cum vidisset multas
aves supra eum locum voli-
tare, non autem in terra
confidere, intellexit eas ho-

minum ibi latentium metu,
non confidere: et locum
perscrutatus, aggressusque
iones positos in insidiis in-
terfecit.

C A P. XXXVIII.

Κ Ε Φ. ΑΗ.

ΟΝΟΜΑΡΧΟΣ.

Ὁνόμαρχος Φωκεὺς, πολιορκημένος Ἐλατίας ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, τὴν δύναμιν ἐξαγαγὼν, τὰς πύλας 70 ἀνοικοδομήσας, τέκνα μὲν καὶ γυναῖκας, καὶ μητέρας ἔστηεν ἰφικῆς, καὶ πατέρας· πρὸ δὲ τούτων τὴν οπλίτας ἔταξε. Πελοπίδας συνέεισεν τὴν παρασκευὴν τῆς ἀπονομίας, ὥς ἀποθνήσκειν ἢ κρατεῖν προθυμοῖντο, μὴ συνάψας μάχην ἀνεχώρησεν.

β' Ὁνόμαρχος Μακεδόσι παρατασσόμενος, ὅρος μηχανίδες κατὰ γὰρ λαβάν, καὶ τὰς ἐκατέρωθεν κορυφαίας ἐγκατακρύψας πέτρας, καὶ πετροβολᾶς, προῆγε τὴν δύναμιν εἰς τὸ ὑποκείμενον πεδίον. ὥς δὲ οἱ Μακεδόνες ἀντιπρόντες ἠκροβολίσαντο, οἱ Φωκεῖς προσεποιήσαντο φεῖσθαι εἰς τὰ μέσα τῷ ὄρει. οἱ μὲν δὲ Μακεδόνες τῆμα καὶ ῥάμνη διάκοντες ἐπέκειντο· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κορυφῶν τὰς πέτρας 71 ἐμβάλλοντες συνέτριβον τὴν Μακεδονικὴν φάλαγγα.

70 Melius conveniret ἀποικοδομήσας arctis portis. Aliud verbum in codice suo legit Interpres. 71 Mss. βάλλοντες.

C A P. XXXVIII.

ONOMARCHUS.

Onomarchus Phocensis, cum Elatia a Boeotis oppugnaretur, educto exercitu et portis clausis, liberōs et uxores et matres atque patres ordine constituit. Ante hos autem, armatos collocavit. Pelopidas cum apparatus desperationis cognovisset, eos aut mortem obire, aut victoriam auferre velle, non commisso praelio discessit.

2 Onomarchus cum aciem adversus Macedones intraret, montem obliquum post tergum occupans, et in cacuminibus utrinque abscondens saxa, saxorumque jaculatores, produxit exercitum in subjectam planitiem. Cum Macedones impetentes jacularentur, Phocesces simulata fuga, ad medium montem se recipiunt. Macedones incitati furore ac robore insequerantur. At illi de jugis saxa dejicientes, phalangem Macedonicam

γμ. τότε δὴ Ὀνόμαρχος ἐσήμαινεν τοῖς Φοκεῦσιν ἵπ-
 τρέφειν, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλειν. οἱ μὲν δὲ Μακε-
 δόνες τῶν μὲν ὀπίσθεν ἐμβαλλόντων, τῶν δὲ ἀγὰς τὰς
 πέτρας βαλλόντων, σὺν πολλῷ πόνῳ φυγόντες ἀνεχώρησαι
 ἐν αὐτῇ τῇ φυγῇ τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων Φίλιππον
 φασὶν ἰπτῖν, καὶ ἐφυγον. ἀλλ' ἀνεχώρησα ὥς περ οἱ κρη-
 οὖοι, ἵνα αὐτοῖς ποιήσωμαι σφοδρότεραν τὴν ἐμβολήν.

Τέλος τῆς β' βιβλίας τῶν Πολυαῖνε Στρατηγημάτων.

conterebant. Tum Ono- fugientes discesserunt. In
 marchus Phocensibus signum ipsa fuga regem Macedo-
 dat ut revertantur, et in ho- num Philippum dixisse fe-
 stes incurSIONEM facerent. runt: Non fugi, sed re-
 At Macedones posteriori- cessi, quemadmodum arie-
 bus in se irruentibus, su- tes, ut secundo vehemen-
 perioribus lapides propicien- tiorem impressionem face-
 tibus, magno negotio vix rem.

Τὰ δὲ ἔνεσιν ἐν τῷ τρίτῳ τῶν

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

HAEC INSUNT IN TERTIO LIBRO

POLYAENI
STRATEGEMATUM.

Δημοσθένης, στρατηγήματα.	β	Demosthenes	2
Πάχης	α	Paches	1
Τολμίδης	α	Tolmides	1
Φορμίων	γ	Phormion	3
Κλεισθένης	α	Clisthenes	1
Φρύνιχος	α	Phrynichus	1
Λαχάρης	γ	Lachares	3
Ἀρχίνος	α	Archinus	1
Ἰφικράτης	ξγ	Iphicrates	63
Τιμόθεος	ιζ	Timotheus	17
Χαβρίας	α	Chabrias	15
Φωκίων	α	Phocion	1
Χάρης	γ	Chares	3
Χαρίδημος	α	Charidemus	1
Δημήτριος Φαληρέυς	α	Demetrius Phal.	1
Φιλοκλῆς	α	Philocles	1

Τέλος τῶ πίνακος τῶ γ' βιβλίου.

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

βιβλίον τρίτον.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Καὶ τὸδε ὑμῖν τρίτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνι, καὶ Οὐῆνι προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων ἀφ' ὧν ἡ πόλεμῶσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνιν αἰῶσι, ἀφελιμώτατον ἀν' ἡμῶν γένοιτο ἡ στρατηγικὴ σοφία, καὶ τέχνη. ἀπασι μὲν γὰρ τοῖς ἀρχαῖς τῆς πολιτικῆς δεῖ στρατηγίας καὶ προμηθείας. ἡ τὰς πόλεις ἐς τὸ πράσσειν ἂν χρὴ ὑπαίχοντα. ὑμεῖς δὲ τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντες, καὶ τῶν ὅλων προσεχέστες, ἀεὶ μετὰ στρατηγικῆς ἐπιστήμης βαλεύεσθε τὰ συμφέροντα τοῖς ἀρχομένοις· ὥς τε ἐν μὲν εἰρήνῃ, καὶ ἐγγυμνάζειν τὴν γνώμην τοῖς στρατηγικοῖς ἐνδυμνήσας· ἐν δὲ πολέμῳ, τί καὶ χρὴ γράφειν; προῖδλον γάρ.

Τέλος τῆς προοίμιας.

ΚΕΦ. Α.

P O L Y A E N I

S T R A T E G E M A T U M

LIBER TERTIUS.

P R O O E M I U M.

Etiam hunc librum Strategematum, sanctissimi Imperatores Antonine et Vere, dedico vobis: ex quibus non solum bella gerentibus, verum etiam pacem agentibus, maxima utilitas nascitur militaris ars et industria. Omnes etenim Rerum-publicarum gubernatores decet rei militaris scientia et prudentia, qua civitates ad officium faciendum impellant. Vos autem imperatoriam potestatem tenentes, et summa rerum praesidentes, semper militari quadam scientia de subditorum utilitate consilia capitis, ut etiam tempore pacis animum in militaribus cogitationibus exerceatis. In bello vero quid opus est scribere? nam manifestum est.

CAP. I.

Κ Ε Φ. Α.

Δ Η Μ Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ.

Δημοσθένης Πύλῃ Λακωνικῆς Φρερᾶν ἐχέσσης, ἔκλειυσεν ἐπὶ τὴν Ἀκράν. οἱ Λάκωνες τὴν Πύλον ἐκλιπόντες, ἐπὶ τὴν Ἀκράν ἴσαν, ὡς ἀποβησόμενον εὗροντες ἂν ᾗδῃ, τῆς οὐδ' ἰ μακρὰν ἔσσης. ᾗδῃ μὲν ἐπέλαζον οἱ πολέμιοι τῇ Ἀκρά. Δημοσθένης δ' 2 ἐπιστρέψας ἐπὶ τὴν πόλιν κατέσχε τὴν Πύλον ἀνδρῶν κενὴν.

β' Δημοσθένης Ἀκαρνάνων καὶ Ἀμφιλόχων στρατηγῶν, ἀντικρὺ Πελοποννησίων ἐστρατοπίδευσεν, χαράδρας μεγάλης διεργάσας. ὄρων δὲ πολλὰ πλείονας τὰς πολέμιας, καὶ τὸ στρατόπεδον ὑπερφαλαγγήμενον, εἰς τὸ κοῖλον καὶ λοχωῶδες ἐνειλόχησεν ὀπλίτας, καὶ 3 φίλῃς τριακασίαις ὅπως ἐπειδὰν ὑπερφαλαγγήσωσιν οἱ ἐναντιοὶ κατὰ τὸ ὑπερβάλλον αὐτῶν, ἐξανασάντες κατὰ νότον γένωνται. οἱ μὲν ὑπερφαλαγγήσαν· οἱ δὲ ἐξόπισθεν ἐκάνευσαν καὶ ἄφωι προσπετόντες, 4 σὺν πολλῇ πόρῃ τὴν μάχην ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. Β.

- 1 Deest negatio et legendum 2 μακρὰν ἔσσης. Cas.
2 Mss. ἀποστρέψας iter deflectens. 3 φίλῃς conject. Cas.

C A P. I.

D E M O S T H E N E S.

Demosthenes Pylo Laconica civitate praesidium habente, navigavit ad Acram. Lacones Pylo relicta, Acram contenderunt, sperantes se jam egredientem deprehensuros, cum via longa esset. Jam appropinquabant hostes Acræ, cum Demosthenes reversus, Pylum inanem virorum obtinuit.

2 Demosthenes Acarnanos et Amphilochos ducens, exadversus Peloponnesios castra locabat, magno torren-

te interposito. Videns autem longe plures hostes esse, et exercitum includi posse, in cavum et insidiis aptum locum abscondit armatos, et socios trecentos, ut si includerent hostes exercitum numero, confurgentes ipsi a tergo adorirentur. Hostes incluserunt phalangem. Illi vero confurgentes, et repentino tumultu hostes invadentes, parvo negotio atque labore pugnam vicerunt.

I 5

C A P. II.

Κ Ε Φ. Β.

ΠΑΧΗΣ.

Πάχης Νότιον πολιορκῶν Ἰππίαν στρατηγὸν Πισσάδην κοινολογησόμενον προσελθεῖν ἔξω τῆ τείχους ἡξίωσα· συνθίμενος ἀβλαβῆ καὶ ζῶντα ἀποπέμψεν. ἑπεὶ δὲ προσῆλθε φυλακὴν αὐτῷ περιεήσας τὸ Νότιον κατὰ κράτος ἔειλε, καὶ τότε Ἰππίαν εἰς τὴν πόλιν ζῶντα εἰσήγαγεν, ὡς ἐπείσατο, καὶ μετὰ τῷτο κατηκόντισεν.

Κ Ε Φ. Γ.

ΤΟΛΜΙΔΗΣ.

Τολμίδης Ἀθηναῖον ψηφισαμένον αὐτῷ δοθῆναι κατάλογον ἀνδρῶν χιλίαν· ἑκάστῳ προσέειπεν τῶν νεῶν, ἔφασκε ὡς μέλλοι καταλέγειν αὐτόν· εἴη δὲ αἰμειὼν 4 ἑκάστον 5 ὀρετεύσεται, τρισχίλιοι μὲν ἀπεγράψαντο ἐκόντες· οἱ λοιποὶ δὲ ἔκ ἐπείδοντο. Τολμίδης ἐκ τῶν 6 παιδομένων κατέλεξε τὸς χιλίαις, καὶ πατήκοιτα τριήρεις ἐπλήρωσεν, ἀντί χιλίαις, 7 πεντακοσίαις ἀνδράσι.

Κ Ε Φ. Δ.

4 ἔκοντα conject. Cas. 5 στρατεύσεται. Cant. 6 Interendum μὴ ante παιδομένων. Masb. 7 Legendum τετρακισχίλις ut pater ex Diodori Lib. XI. Masb.

C A P. II.

P A C H E S.

Paches Notium oppugnans, Hippiam ducem Pisuthnæ postulavit, ut e munitione ad colloquium exiret: fide data, se illatum et vivum eum remissurum. Postquam vero processit, custodia penes illum relicta, Notium vi cepit: atque tum Hippiam vivum in urbem induxit, quemadmodum in fœdere promiserat, et postea jaculo peremit.

C A P. III.

T O L M I D E S.

Tolmides, Atheniensibus sibi mille virorum delectum decernentibus, singulos juvenes accedens, dixit, se illos delecturum. Utile autem esse, singulos inspicere. Ter mille ultro nomina derunt. Reliqui non obedierunt. Tolmides ex his qui obediebant, delegit illos mille et quinquaginta triremes implevit pro mille quingentis viris.

C A P. IV.

Κ Ε Φ. Δ.

Φ Ο Ρ Μ Ι Ω Ν.

Φορμίον ἀποβὰς ἐς τὴν Χαλκιδίαν ἀρπάσας ἐκ οὐ-
 γα τῶν ἐκ τῆς χώρας Κύρου προσέσχε. Χαλκιδεῖς ἐπρε-
 σβεύσαντο ἀπατήντες· ὁ δὲ κρυφῶς κατήκειν ὑπηρετικὸν ὡς
 Ἀθηναῖον ἦκον τῷ ὄντι καλῆντος αὐτὸν ἐς Πειραιᾶ διὰ
 τάχους. τοῖς μὲν πρεσβευταῖς ἀπέδωκεν ὅσα ἴσχυεν ἀπαι-
 τήντες· αὐτὸς δὲ ἀναχθεὶς ὑπὸ νησίον ἐρμίσατο τῇ νύ-
 κτι. οἱ Χαλκιδεῖς, καὶ τῷ κερμασθῆναι τὰ ἴδια, καὶ
 τῷ νομίσαι τὸν Φορμίωνα Ἀθηναῖον πεπλευκέναι, ἀφυλά-
 κτως καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἔχον· ὁ δὲ ἀφυλά-
 κτως ἐπιβτήν, ὅλην μὲν καὶ τὴν πόλιν κατέσχεν. ὅση
 δὲ ἦν λεία κατὰ τὴν χώραν, ἀπασαν ἐξήγαγεν.

β' Φορμίον τριάκοντα ναῦς ἔχων, πρὸς πεντακτα-
 ναῦς πολεμίων ἀναχθεὶς, ἔταξε τὰς ἰδίας ἀνὰ τὰς καὶ
 παρὰ τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων αὐτὰς ἐκείνας προσήγεν, ὡς-
 θύοις τάγμασι. τῶν δὲ ἐναντίων διὰ τὴν πολλὴν προθυ-
 μίαν ταχέως διασπαρείων, καὶ τῶν ταχίστων τριήρων πε-
 λὺ τὰς ἄλλας ἐν τῇ διώξει καταλαύσων, συνιδὼν τὴν
 ἀταξίαν

Σ Α Ε. ΙV.

Ρ Η Ο Ρ Μ Ι Ο Ν.

Phormion egressus in
 Chalcidensium terram, non
 paucis ex regione direptis,
 ad Cyrum appulit. Chalciden-
 ses legationem res repe-
 titum miterunt. Ille furtim
 navem expeditam emisit,
 quasi Athenis venientem, et
 populus ipsum arcefferet in
 Piræum quam celerrime.
 Legatis reddidit quæ repeti-
 verant: Ipse vero solvens ad
 parvam quandam insulam
 noctu applicuit. Chalciden-
 ses, et quoniam suas res por-
 tabant, et quia Phormionem
 Athenas navigasse credebant,
 neque civitatis neque regio-

nis custodiam agebant. At
 ille improvisos et incustodi-
 tos obruens, parum abfuit,
 quin civitatem etiam ipsam
 caperet. Omnem vero præ-
 dam, quæ fuit in regione,
 abduxit.

2 Phormion cum navi-
 bus triginta solvens adver-
 sus hostium naves quinquaginta, suas in quinariorum ordines disposuit, et in aciem adversariorum ipsas illas re-
 ctis ordinibus duxit. Adver-
 sariis vero ob nimiam alacri-
 tatem dispersis, ac velocissi-
 mis triremibus, cum hos-
 tes instarent, a longo cete-

ἰσχυρὰν αὐτῶν Φορμίων, ἐπιστρέψας, τὴν ἑαυτῷ πεντανύειαν, ἐνέβαλε ταῖς γενομέναις πλησίον αὐτῷ τριήρεσι καὶ ταύτας καταδύσας, ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐπέπλει. καὶ τῶν ἄλλων τριήραρχῶν ταυτὰ πράσσειν παραιμένων, Φυγὴ τῶν πολεμίων ἐγένετο· οἱ δὲ περὶ Φορμίωνα διάκοντες, πλείσας αὐτῶν καταδύσαντες, τὴν νίκην ἀνείλοντο.

γ' Φωρμίων περὶ Ναύπακτον ἐν τῇ παραλίᾳ πλέων, ὑπὸ δύο τριήρων ἐδιώκετο· ὁρμήσης δὲ ἐπὶ σάλα νηὶς ὀλκάδος, ἥδη καταλαμβανόμενος, περὶ ταύτην ἔκαμψε, καὶ τῇ βραδυτέρᾳ τῶν τριήρων κατὰ πρῶτον ἐκείσας, κατέδυσε· καὶ διὰ τάχης ἐπὶ τὴν ἑτέραν ἐπιστρέψας, εὐκόλως καὶ ταύτην διεφύερεν.

Κ Ε Φ Ε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Κλεισθένης Κίρραν ἐπολιόρκει. 8 μάντευμα ἦν, Κιρραίαν ἀνάλωτον ἐσεσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν ψαύσῃ τῆς ἰερᾶς γῆς ἢ θαλάσσης. οἱ μὲν Κιρραῖοι κατεφρόνουν πλείστον ἀπέχοντες θαλάττης. ἡ δὲ Κίρρα τῆς ἰερᾶς γῆς ἔλαττε

8 Mff. μάντευμα ἦν Κιρραίοις, ἀνάλωτον. καὶ τῇ

ras relinquentibus, Phormion intellecta confusione ipsorum, convertens suam pentanaiam, in appropinquantes sibi triremes impetum fecit: atque his submersis, adversus alias navigavit. Et ceteris triremium praefectis haec eadem facientibus, hostiles in fugam se dederunt. Quas Phormion cum suis persecutus, maxima parte submersa, victoriam adeptus est.

3 Phormionem circa Naupactum in paralo navigantem, duae triremes persequabantur. Stante autem in statione navi oneraria, jam interceptus circa hanc se flexit, et in tardioris triremis puppim impetu facto, eam submersit, atque confestim ad alteram conversus, sine negotio etiam illam perdidit.

C A P. V.

CLISTHENES.

Clisthenes oppugnabat Cirram, Oraculum habebant Cirrenses, invictam urbem fore tantisper, donec

mare sanctam terram attingeret. Cirrenses id nihil faciebant, longissime diffusi a mari. At Cirra sacram terram

καθηκόντος ἐπὶ θάλατταν· ὁ Κλεισθένης τὸ μαντεῖον μα-
θὼν, καθίστασε τῷ θεῷ τὴν τε πόλιν, καὶ τὴν χώραν τὴν
Κερύραϊν. ἵνα πᾶσα ἰσθμὸς γενόμεν, κατὰ τὸν χρησμὸν
ψύσσει τῆς θαλάττης. τότε πράξας ἐκράτησε, καὶ
ἀνέθηκε τὴν χώραν τῷ θεῷ.

Κ Ε Φ. ς.

Φ Ρ Υ Ν Ι Χ Ο Σ.

Φρύνιχος ἐν Σάμῳ στρατηγὼν, προδίδας τὴν πόλιν ἐν
τῷ μέλει διαβληθεὶς, καταφαῖς γινέσθαι μέλει, φθά-
σας προΐκε τοῖς Σαμίοις ὅσα δεῶν ἔμελλον οἱ πολῖμοι
κατὰ τὸ ἀτείχιστον τῆς Σάμης μέλει· ὁ προβάλλειν ἔ-
πασάν τῶν νεῶν· ἀλλὰ προλαβόντες τειχίσαν. οἱ μὲν
ἔρχοντο τῇ τειχισμῷ. οἱ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθροί,
ῥαίματα Σαμίοις ἔπεμψαν, μνηύοντα τὴν Φρυγίαν
προδοσίαν. Σαμιοὶ τοῖς ἔργοις Φρυγίαν μάλλον ἐπείθεσαν
ἢ ἀγαθῇ στρατηγῇ, ἢ τοῖς τῶν ἐχθρῶν ῥαίματι.

Κ Ε Φ. ζ.

γ προσβάλλειν πάσαις ταῖς ναυσί. conject. Cas. vel προσ-
βάλλειν, ἔ πασῶν τῶν νεῶν ἔδοι, ἔσων, Masf. pro-
bante.

terram attingebat, quæ ad universa sacra facta, secun-
dum oraculum mare contin-
genter. Cum id fecisset, su-
peravit, terramque Deo di-
cavit.

C A P. V I.

P H R Y N I C H U S.

Phrynichus in Samo du-
cem se gerens, cum urbem
proderet, inter cunctandum
accusatus, metuens ne per-
spicuum evaderet, prior
omnia Samiis prædixit, quæ
hostes erant facturi: In eam
partem Sami quæ muro ca-
ret impressionem facient
cum omnibus navibus: sed
agite muniamus antequam
adlint: Qui munitionem æ-
dificare cœperunt. At hos-
tes, quibus Alcibiades dux
erat, Samiis literas mitte-
bant, Phrynichi prodicionem
indicantes. Samii rebus ipsis
magis crediderunt, quas tan-
quam bonus ac strenuus dux
gereret, quam hostium literis.

C A P. VII.

Κ Ε Φ. Ζ.

Λ Α Χ Α Ρ Η Σ.

Λαχάρης ἀλισκομένῳ Ἀθηῶν ὑπὸ Δημητρίῳ, ἐσθλῆ-
τα οἰκετικῇ καὶ ἀγροικῇ ἀναλαβάν, μετὰ χρύσας τὸ
πρόσωπον, κάλαθον ὑπὸ κόπρῃ κομίζων διὰ πυλίδος μι-
κρῆς ὑπέβηλάν, ἐπιβάς ἱππῃ, δαρκεῖας χρεστὰς ἐπὶ
χειρὸς ἔχων, ἔφευγεν. ἱππεῖς Ταραντῖνοι πολλῇ σπουδῇ
διακοίτες ἔκ ἀνίσταν. ὁ δὲ κατ' ὀλίγας τῶν δαρκεῖων
ἐρρίπτει κατὰ τῆς οἰᾶς· οἱ δὲ καταβαίνοντες ἐπὶ τῶν ἱπ-
πῶν συνέλεγον τὸ χρυσίον· τὰτα γενναίως πολλὰκις, ἢ
δίωξις μὲν διεκόπτετο· Λαχάρης δὲ ἱππεὺς ἔφθασεν εἰς
τὴν Βειωτίαν.

β' Λαχάρης Θηβῶν ἀλισκομένῳ εἰς τὰς ὑπονόμους
καταδύς, μετὰ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας ἐσπέρας ὑπέβηλ-
τῶν εἰς Δελφὸς ἀφίκετο, ἐκείθεν ὡς Λυσίμαχον.

γ' Λαχάρης τῶν πολέμων Σησῆ κρατησάντων, ὀλί-
γας μὲν ἡμέρας ἐν Λάκκῃ διήγαγε καταδεδουκῶς, τροφὰς
ὀλίγας ἔχων ὅσον μὴ τελευτῆσαι· γυναῖκός δὲ ἐκφορὰν οἰ-
κεῖα νεκρῇ ποιμένης, ἐν γυναικείᾳ σολῇ ταῖς πενθήσασιν
ἀνάμει-

CAP. VII.

L A C H A R E S.

Lachares captis Athenis
a Demetrio, vellem servi-
lem et rusticam indutus,
atramento faciem ungens,
calathum iterquilinio rectum
portans, furtim egressus per
exiguam portulam, conscen-
so equo, Daricos aureos in
manibus tenens fugit. Equi-
tes Tarentini summo stadio
persequentes, nihil remitte-
bant. Qui sigillatim Dari-
cos in viam spargit. Illi de-
scendentes ex equis, aurum
colligebant. Hoc facto, ste-
penumero infecundo interci-
sa

est. Lachares equitans in
Bæotiam pervenit.

2 Lachares captis Thebis
in cloacam se abscondens,
post triduum seu quatrindu-
um sub vesperam egressus,
ad Delphos abiit, et inde
ad Lysimachum.

3 Lachares cum Sestum
hostes cepissent, paucos dies
in fovea delituit, victum
exiguum, et tantum habens,
ut a morte se vindicare pos-
set. Forte autem fortuna
muliere suum mortuum ef-
ferente,

ἀναμενυμένους, καλύπτραν ἔχων μέλαιναν, ἐξῆλθεν ἔξω τῆ
τείχους, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἐς Λυσισμαχίαν διεξῆλθεν.

Κ Ε Φ. Η.

A R C H I N O S.

Ἀρχίνος Ἀργείων ὅπλα ποιημέναν δημοσίᾳ πᾶσι τοῖς
πολίταις, ἐπιμαλκίτης τῶν ἐργαζομένων ἀποδοικθεὶς, και-
τὸν ὅπλον ἰκάσθαι τῶν πολιτῶν διδόν, τὴν παλαιὴν ^{ΙΟ} ἀνε-
λαμβάνεν, ὡς ἀναστῆσαι τοὺς θείοις. καὶ γὰρ ἔταυς ἦν
τοῖς Ἀργείοις δεδογμένοι· ἐπεὶ δὲ τὰ παλαιὰ πάντων
ὅπλα μόνος ἤθερσεν, ὀπλίτας ζήνους, καὶ μεταίικας, καὶ
ἀτίμους, καὶ πέντας, τὴν Ἀργείων τυραννίδα κατίσχευεν.

Κ Ε Φ. Θ.

I P H I C R A T H S.

Ἰφικράτης ἐπὶ τῆς πολεμίας προῆγε τὴν φάλαγγα
τῶν στρατιωτῶν τινὲς ὀκνηροί, καὶ δαίλοι, καὶ ἀρχαῖντες
ἄποντο· τότε δὲ τῶν Ἰφικράτης, κατὰ βραχὺ προελθὼν
ἐκῆρυξεν· ^{ΙΙ} τῆς στρατείας ἄφνω γενομένης, εἰ τις ἀποδεί-
λαιπε

^{ΙΟ} Mff. ἐλάμβανεν. ^{ΙΙ} Mff. omittunt τῆς στρατείας.

ferente, in muliebri stola bens flammeum, evasit ex-
mulleribus ludum agentibus permixtus, nigrum ha-
bitum Lyfimachiam transit.

C A P. V I I I.

A R C H I N U S.

Archinus cum Argivi arma cunctis civitatibus publi-
co sumtu fabricarent, procurator ejus officii designa-
tus, singulis civibus nova arma largiens, vetera quasi
Diis suspensurus accipiebat: Etenim sic decretum fece-
rant Argivi. Postquam om-
nium vetera arma solus col-
legit, armatis mercenariis,
inquilinis, infamibus et ege-
nis, Argivorum tyrannidem
occupavit.

C A P. I X.

I P H I C R A T E S.

Cum Iphicrates in hostes
militum agmen produceret,
quosdam trepidos ac timi-
dos, pallidosque sequi con-
spicatus, progressus aliquan-
tulum, cum mox esset in-
eundum praelium, clamare
praekonem iussit: Cum ex-
peditio fuerit subito susce-
pta, si quis aliquid reliquit,
rever-

λοιπέ· τι, ἀναστρέφεται, καὶ παρὰσκευασταμένους καλῶς ἐπα-
νηκέτω· ἥσθησαν οἱ δειλοὶ, καὶ αὐτίκα ἀνέστρεψαν. ὁ δὲ
Ἴφικράτης ἐκ ἀναμείνων, νῦν, ἔφη, ἄνδρες, τῶν ἀνδραπέ-
δων ἀπηλαγμένων, ἡμῖς τοῖς πολέμοις συνάπτωμεν, ἵνα
καὶ μόνοι τὰς καρπὰς τῆς ἀνδραγαθίας λάβωμεν. πολλῷ
μᾶλλον οἱ στρατιῶται ἐδάρρῃσαν· καὶ συμβαλόντες ἀντὶ
τῶν δειλῶν ἐνίκασαν.

β' Ἴφικράτης τὰς πολέμους εἰς φυγὴν τρεψάμενος,
εἶπετο, σχεδὸν ἀγῶν τὴν Φάλαγγα· καὶ παραγγέλλων
ἔφη· οἱ μὲν ἐλαφροὶ, φυλάττεσθε τὰς ἐνδομίας· τῶν δὲ
φευγόντων τοῖς ὑπολειπομένοις ἐνοχλοῦτε. 12 ἢ ποταμῶν
διαβάσεις, ἢ καὶ τόποι στενοὶ καὶ τάφροι. ταῦτα μάλιστα
κυκλῶσθαι τὰς φεύγοντας ἢ καὶ, ἵνα μὴ ἀναγκάζονται
ἐξ ἀπονοίας μάχεσθαι· τῶν τευχῶν ἐγγύς διακείν ἢ συμ-
φέρει· πολλοὶ γὰρ ἤδη λαθόντες, ἐντὸς βέλους ἐγένοντο, καὶ
κακῶς παθόντες ἀνεχώρησαν.

γ' Ἴφικράτης νύκτωρ κατελάβετο πολέμιων πόλιν. οἱ
δὲ συνέφευγον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ τὸ πλῆθος ἡθροίζοντο.
12 Masu. legi mavult ἢ hic et in sequenti, ut referatur ad
ταύτην.

revertatur, et recte instru-
ctus redeat. Hoc audito,
timidiores lætabantur, et
continuo reverti cœperunt.
At Iphicrates nulla mora fa-
ctar: Nunc, inquit, viri sine
manciipiis nos cum hostibus
manum conferemus, ut soli
etiam fructum fortitudinis
et virtutis capiamus. Hac
re multo confidentiores esse-
cti sunt milites, et sine ti-
midis pugnam facientes, vi-
ctoriam pepererunt.

2 Iphicrates hostibus in
fugam versis, pederentim
agmen ducens sequebatur, et
præcipiens ajebar: Qui levi
armatura estis, infidias omni

studio cavere. Extremum
autem agmen fugientium
cadite, usque ad fluviorum
transitus, et locorum angus-
tias atque fossas. Hic ma-
xime includi fugientes non
oportet, ne cogantur ex de-
speratione pugnare. Prope
munitiones, aut moenia per-
sequi non utile est. Multi
enim jam sæpe parte victo-
ria postquam intra teli ja-
ctum venerunt, maximis
cladibus affecti discesserunt.

3 Iphicrates noctu capie-
bat hostium urbem. Quibus
in forum concurrentibus, et
in magnam multitudinem
con-

Ἰφικράτης ἀνοίγειν ἐκέλευσε τὰς πύλας, παρέχων αὐτοῖς ἀφορμὴν τῇ φεύγειν, ἵνα τῆς πόλεως αὐτὸς ἀκινδυνάτερον κρατήσῃεν.

ὁ Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ 13 ἐνέβαλλεν τῶν στρατιωτῶν αὐτῷ φοβηθέντων τῆς πολέμις, 14 καὶ ἐς φυγὴν τρεπομένων, ἐκήρυξεν ὅς ἂν μηνύσῃ τὸν ἀφέντα τὸν νόμον ἐς τὰ ὅπλα ὡς δὴ πανικῇ γενοίτοτος· τῷ τῷ κηρύγματι, τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν ἀνεκάλεσато, καὶ πρὸς τὸ μένειν εὐθυμότερας ἐποίησεν.

ὁ Ἰφικράτης διὰ μίαν πολέμιον ἐξελεῖν βεβλόμενος, ἔπεμψε νύκτωρ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν κατεχομένων χωρίων σαλπικτάς, τὸ πολεμικὸν σημεῖον προσάξας. οἱ μὲν ἰσημήναν· οἱ πολέμιοι δὲ ἀνέδραμον πρὸς τὸν ἦχον τῶν σαλπικτῶν. Ἰφικράτης ἀσφαλῶς διήλθε, τῶν πολέμιον τὸν μίον τόπον ἔρημον καταλιπόντων.

ὁ Ἰφικράτης ἡττηθεὶς, μετ' ὀλίγων κατέφυγεν ἐς χωρίον δασὺ καὶ πολὺ δένδρον· ἐπεὶ δ' ἐφυλάσσοντο, προσέταξε νύκτωρ κατὰ θάτερον μέρος ποιῆσαι πύργον τῶν πολέ-

13 *Cas.* ἐνέβαλλε. 14 *Hic locus eo ordine legendus, quo monuit Cas. ἐς φυγ. τρ. ὡς δὴ πανικῇ γενοίτοτος, ἐκήρυξεν, ὅς ἂν μηνύσῃ τὸν ἀφέντα τὸν νόμον καὶ τὰ ὅπλα.*

conglobatis, Iphicrates portas aperire iussit, fugiendi potestatem concedens, ut ipse minori cum periculo civitatem obtineret.

4 Iphicrates in Thraciam impressionem faciens, cum sui milites, hostium metu quasi panico injecto, in fugam verterentur, promulgavit, ut quisquis indicaret eum qui ordinem deseruisset et arma reliquisset, is ea possideret: Hoc praëconio et excitavit animos militum et ad manendum alacriores reddidit.

Polyæni Strat.

5 Iphicrates, ut per medios hostes evaderet, noctu tubicines misit ad extremitates locorum occupatorum, mandans, ut classicum canerent. Quibus canentibus, hostes ad tubicinum sonitum accurrerunt. Iphicrates cum hostes medium locum inanem reliquissent, sine periculo transit.

6 Iphicrates victus, cum paucis in locum densum et plenum arboribus confugit. In eo cum obsideretur, praëcepit noctu, ut ab altera parte tumultum ederent.

K

Hosti-

πολεμίων τραπομένων πρὸς τὸ θορυβῶν μέρος, αὐτὸς κατὰ θάτερον ἐξῆλθεν ἀκωλύτως.

ζ' Ἰφικράτης στρατιώτας εἶχε πλείους τῶν πολεμίων, καὶ οἱ μάντις καλὰ τὰ ἱερὰ πρῆλεγον, ἀλλ' ἔκ ἐκρὶν παρατάξασθαι· ὡς δὲ παράλογος ἡ μέλλουσι τοῖς πολεμίοις ἐγένετο· τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ μὲν ἱερὰ ἔκ ἐπιτρέψεν, ἔφη, συνάψαι μάχην· πολλοὶ γὰρ ὄντες οἱ στρατιῶται, ἔτε προβάλλεσθαι ὁμῶς δυνατοὶ ἦσαν, ἔτε πικανίσαι. ἡνίκα δὲ παρήγγελα κλῖναι τὸ δορυ, πλείων ἐξῆκκέτο φόβος τῶν ὀδόντων ἢ τῶν ὅπλων.

η' Ἰφικράτης ἀντιστρατευομένων τῶν πολεμίων προῆλθε τρισὶν ἡμέραις λατῶν· μηχανησάμενος δὲ τὸ λαθεῖν, ξύλα ξηρὰ ὑψήψε, καὶ τοῖς ξηροῖς χλαρὰ ἐπέθηκεν· ὁ δὲ ἀνὴρ παχύς καὶ ὀμιχλάδης γενόμενος ἐπεσκότισε ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσιν.

θ' Ἰφικράτης τῶν μαντιῶν ἀπαγορευόντων ἔκ εὐθὺς ἀπέειπετο. ἀλλ' ἢ τὸ πλῆθος μετέταττεν, ἢ τὴν χάραν ὑπήλλαττεν, ἢ τὸ χάριον μετέβαλλε. καὶ πάλιν ἐπὶ τέτοις εἶπυετο. τέτοιοί πολλαίς· ὃ μᾶλλον σκέψαι τὸν σὲ πικνὸς κίνδυνον ἐπιτρέπων.

ι' Ἰφι-

Hostibus ad tumultuantem partem conversis, ipse nemine prohibente per alteram exivit.

7 Iphicrates, quamvis plures milites haberet quam hostes, et vates omnia fausta et egregia promitterent, tamen non statuit praelium committere. Quæ cunctatio cum præter opinionem hostibus accidisset: Sacra, inquit, in mea mente non permiserunt pugnam committere. Nam cum multi essent milites, neque impetum facere simul poterant, neque clamorem tollere: sed cum hastam inclinare jubere, major dentium quam

armorum fremitus exaudiebatur.

8 Iphicrates e regione castrametantibus hostibus, clam progressus est trium dierum itinere. Nam, ut latere posset, arida ligna inflammavit, atque aridis viridia imposuerat: sic aer densus et nubilus factus, hostium oculis tenebras offudit.

9 Iphicrates, quoties vates dehortarentur, non statim morem gerebat. Sed aut multitudinem transponebat, aut terram aut locum mutabat, atque sacrificia repetebat. Hoc sæpe faciebat, non uni considerationi periculum universæ rei permittens.

10 Iphi-

ἰ. Ἴφικράτης Λακεδαιμονίοις παρταζόμενος ἤρχετο πολλοὶ παρεκάλουν αὐτὸν ὅπως ἀποφύγῃ τὸν μὲν χιλιάρχον, τὸν δὲ πεντακοσίαρχον· καὶ ἄλλος ταξίαρχος, καὶ λοχαγὸς ἑτέρος ἐσπάρδαζε γενέσθαι. πάντας τῆς παρακαλῶντας ἀνέβαλετο εἰς καιρὸν ἐπιτηδεύειν. ὁ δὲ καιρὸς, ὅτε ἦν· προάγει τὴν Φάλαγγα· καὶ καθιστάμενος τὴν τάξιν, ἐκέλευσεν ἐν ἀπορήτῳ κινήσai πανικόν, ὡς τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων. ταραχὴ μεγάλη πάντων· οἱ μὲν δειλοὶ φοβηδίνετες ἀνεχώρουν· οἱ δὲ ἄνδρες προῆλθον ἀντιταζόμενοι τοῖς πολεμίοις. Ἴφικράτης γελάσας, ἀμαλόμενος τὸ πανικὸν αὐτὸς κεννηκίονα, πειρώμενος τῶν δυναμένων ἡγεῖσθαι· τοῖς μὲν δὲ μένασι χιλιάρχιας, καὶ ταξιαρχίας ἔδωκεν· τῶς δὲ ἀναχωρήσαντας ἐκέλευσε τάτοις ἐπεσθαι.

ἰα. Ἴφικράτης μέλιον κατὰ στρατοπέδον, ἐποιεῖ τινὰς καταληφόμενας τόπον ὅχυρόν πορρωτάτω τῷ στρατοπέδῳ· θαυμάσαντων τῶν παρόντων καὶ ἐσομένων, τί καταλαμβάνεις; Ἴφικράτης ὑπολαβὼν ἔφη, τὸ, τίς ἂν ἤλπισε τῷτο ἔσεσθαι; παιδεύων, ὡς ἐν πολέμῳ χρηὴ φυλάκην εἶναι καὶ τῶν ἐκ ἐλπιζομένων.

ἰβ. Ἴφι-

10 Iphicrates adversus Lacedæmonios aciem ordinare incipiebat. Complures ab eo petebant, hic ut se tribunum constitueret, ille ut se quingentis ducem præficeret: atque alius centurio fieri, alius manipulum ducere conabatur. Ille petentes omnes in tempus opportunum rejecit, quod cum venisset, acie collocata, secreto imperat, ut panicus terror exciteretur, quasi hostibus imperum facientibus. Cum magna esset omnium perturbatio, timidi metu percussî, fugam arripuerunt. Fortes progrediebantur, ut se hostibus opponerent. Iphicrates ri-

dens, confessus est, se panicum terrorem ciere jussisse: ut periculum faceret, quinam possent duces agere. His igitur qui manserant, millenorum ac centenorum præfecturas dedit: iis vero qui fugerant, mandavit, ut hos sequerentur.

11 Iphicrates castra positurus, misit aliquos qui locum munitum ab exercitu longissime remorum occuparent. Mirantibus iis qui aderant, et interrogantibus. Ecquid occupas? respondens Iphicrates. Illud, inquit, Ecquis hoc futurum sperasset? docens, in bello etiam illa quæ nemo sperasset, custodiis esse munienda.

K 2

12 Iphi-

ιβ' Ἰφικράτης ἐν πεδίῳ μεγάλῳ παρετάττετο· οἱ πολέμιοι πολλὰ πλείους ὄντες προσέβηλον· ὁ δὲ κατόπισ τῶν αὐτῶ στρατιωτῶν, τάφρον βαθεῖαν ὥρυξεν· ὥς μὴ φυγῆς ἐλπίδας ἔχοντες, γενναϊότερον ἀγωνίζοντο μένοντες.

ιγ' Ἰφικράτης, εἰ μὲν ἀγυμνάσεις παρετάσσειτο, στρατιώτας ἔχων ἡσκημένους, ἔ παραχρῆμα συνῆπτεν εἰς μάχην· τρέψαν δὲ τὸν χρέον ἐν τῇ συστάσει 15 προσέξελυε τὰς πολεμίους, ὥς ποιεῖν ἔλαττον εἰδισμένους, καὶ τότε ἐπιτίθετο. εἰ δὲ προεγυμνασμένοις ἔμελλε μάχεσθαι, αὐτὸς ἔχων στρατιώτας ἀγυμνάτους, συνεπλέκετο παραχρῆμα εἰς μάχην, ταῖς πρώταις ὁρμαῖς τῶν οἰκείων ἀκμαίως ἀποχρῶμενος.

ιδ' Ἰφικράτης πολεμίους τρεφόμενος, εἰς χωρίον στενὸν συνήλασεν· ὁρᾶν δὲ μηδεμίαν ὁδὸν ἀναχωρήσεως αὐτὸς ἔχοντας, ἢ μόνην τὴν ἐκ τῆ νικᾶν ἀνάγκην· εἰπὼν, μὴ ἀναγκάσωμεν ἀγαθὰς γενέσθαι τὰς πολεμίους· ἔδωκεν αὐτοῖς πρὸς τὸ φυγεῖν καιρὸν καὶ τόπον, ἵνα τὴν νίκην αὐτὸς ἀκινδύνως ἔχοι.

ιε' Ἰφι-

15 προσέξελυε vel παρέλυε conject. Cas.

12 Iphicrates in latissimo campo aciem instruebat. Hostes longe numero superiores, incurSIONem faciebant. At ille a tergo suorum militum fossam profundam effodit, ut spe fugæ præcisa manentes fortius et generosius pugnarent.

13 Iphicrates si contra tirones et inexercitatos aciem instrueret, habens exercitatos milites, non continuo pugnam faciebat: sed stando tempus consumens, hostes lassabat, minus ad laborem affluetos, atque tum

demum impetum faciebat. Sin cum præexercitatis conflicturus esset, habens tirones, statim pugnam inibat, et primum suorum impetum tempestive adhibebat.

14 Iphicrates hostes suos ac fugatos in angustum locum coegit. Conspicatus autem nullam eis ad egrediendum viam patere, nisi quam solam necessitas per victoriam aperuisset, inquiens, Ne cogamus hostes strenuos fieri: concessit eis ad fugam tempus et locum, ut ipse sine periculo victoriam obtineret.

15 Iphi-

14 Ἰφικράτης θανάτῳ δίκην φεύγων, παρεσχάτο να-
νίσκος ἐν χειρὶ διακατέχοντας· οἱ παραφάνοιτες τοῖς δι-
κασθεῖς τὰς λαβὰς, ἔως αὐτὰς κατέπληξαν, ὥστε φοβη-
θέντες ἀπέδιδασαν τὴν δίκην.

15 Ἰφικράτης καὶ ὡς τὸν κηδεστὴν ἀπὼν ἐπὶ τῇ
ἐσίᾳ, τὸν θάρακα ἐνδύσατο λέγων, μελετῶ φυλάττεσθαι.

16 Ἰφικράτης καὶ ἐν τῇ Φιλίᾳ τὸν χάρακα ἐβάλλετο
λέγων, ἔσρατηγικὸν τὸ, ἔκ ὧμην.

17 Ἰφικράτης πολέμιος ἐγγύθεν ἐπικείμενος λατρεῖν
βηλόμενος, καὶ ἀκινδύνως ἀναζεύξαι, ὅσα ἦν ἐν τῷ τόπῳ
δένδρα περιέκοψε, καὶ προσήρτησεν αὐτοῖς ἀσπίδας, κρη-
νη, δόρατα· οἱ μὲν δὲ πολέμιοι φαντασίαν ἔχον μενόν-
ταν. Ἰφικράτης δὲ μετὰ τῷ στρατοπέδῳ παντὸς ἀσφα-
λῶς ἀνέζευξεν.

18 Ἰφικράτης, εἰ μὲν πλείους τῶν πολέμιων ἔχοι στρα-
τιώτας, βηλόμενος λατρεῖν ἵνα καταφρονήντας αὐτοὺς λά-
βοι, μίαν σιβάδα τὰς δύο στρατιώτας ἐκλήυσεν ποιῆσθαι·
ἐπὶ ταύτης ἀνὰ μέρος ἀναπαύεσθαι· καὶ τὰ ὅπλα ἐπ'
ἄλληλα τιθέναι· εἰ δὲ ὀλίγους ἔχοι, ὅπως καὶ καταφρονήν-
το, τὸν ἑνα στρατιώτην δύο σιβάδας ποιῆσθαι προστάττει
καὶ

15 Iphicratis capitis reus, loco refecuit, et appendit il-
lud juvenes cum pugionibus in
judicio collocavit, qui mon-
strantes capula iudicibus,
terrorem eis incusserunt, ita
ut reum absolverent.

16 Iphicrates etiam ad so-
cerum abiens, domum ipsi-
us, tholacem indutus, dice-
bat, exerceo me cavendo.

17 Iphicrates etiam in
ditione amicorum vallo ca-
stra muniebat, non esse bo-
ni ducis ajens, dicere, Non
putabam.

18 Iphicrates clam hosti-
bus prope imminentibus, ut
sine periculo castra moveret,
quotquot erant arbores in eo

loco refecuit, et appendit il-
lis scuta, galeas, hastas. Ho-
stes igitur ex his eos manere
conjiciebant, Iphicrates ve-
ro cum omnibus copiis tuto
castra movit.

19 Iphicrates si plures
hostibus milites haberet, et
hoc ab hostibus ignorari vel-
let, ut eos paucitatem con-
temnentes caperet, unum le-
ctum duos milites jussit face-
re, et in eo vicibus requie-
scere, atque arma altera alte-
ris imponere. Sin paucos
haberet, ne contemneren-
tur, unum militem duo stra-
ta jussit facere, atque statim
in alium locum traduxit.

καὶ ταχέως ἐς ἄλλα χωρίον μετανίστατο. τῶν δὲ πολεμίων τὰς σιβάδας καταμαδόντων, καὶ τὸ πλῆθος καταπληγόντων, τῆνικαδὲ προσπίσαν συνέπτε μύχην.

καὶ Θηβαῖοι νύκτωρ εἰσπεσὼν Ἀθηναίῃς διενόητο. Ἰφικράτης ματῶν, παράγγελμα ἔδωκεν Ἀθηναίοις, νύκτωρ ὑποσημνήσαντος, εἰς ἀγορὰν ἀτρείζεσθαι· προδίδοται οἱ ἡ Θηβαίων πόλις, καὶ μετὰ ἡσυχίας ἐξελθόντες ἄφνω προσπίσαντες ἀμαχεῖ Θήβας αἰρήσομεν· τῆτο δὲ ἐξαγγελλῆναι Θηβαῖοι μαδόντες, ἀπίσχοιτο, προσπεσὼν καὶς. Ἀθηναίς, ἐς δὲ τὸ φυλάττειν τὴν πόλιν αὐτῶν κατέστησαν.

καὶ Ἰφικράτης ὀλίγως εἶχε στρατιώτας, καὶ τέττες ἀδυμῆντας· βεβλόμενος αὐτοῖς θάσος ἐνδύνα, μεταξὺ δειπνόντων συγκαλεῖ λοχαγὸς καὶ ταξίαρχας, καὶ κελεύει φέρειν ὅσον ἕκαστος ἔχει ἀρμύριον, ἢ κοσμον, ὡς προδοσίαν τῶν πολεμίων διαπραχόμενος, καὶ δέον τὰ δῶρα δόντας ἢδὲ βαδίζειν ἐπὶ τὰς ἐναντίας· οἱ μὲν ἐκόμισαν. ὁ δὲ λαβὼν, σύνδημα ἔδωκεν Ἑρμῇ Φίλιον. ὡς τῆτο πρὸς

16 Διαπραχόμενος Fl. sequentia verba paulo aliter leguntur et distinguuntur in Vulgata, scil. καὶ δέοντα δῶρα. δόντας δὲ ἢδὲ βαδίζειν. Masf.

Hostibus vero strata videntibus, et multitudinem admirantibus, tum demum praelium committebat.

20 Thebani noctu obruere cogitabant Athenas. Iphicrates re cognita, praecepit Atheniensibus, ut noctu signo dato in forum convenirent: sibi proditum in Thebanorum civitatem: Itaque sine tumultu egredi in animo habere, ac sine pugna Thebas ex improvviso obruere. Id cum Thebanis nuntiatum esset, ab opprimendis Athenis destiterunt, ad custodiendam urbem remanentes.

21 Iphicrates cum paucos haberet milites, eosque tristibus et abjectis animis praeditos, volens audaciam et confidentiam ipsis injicere, inter caenandum convocat manipulorum duces ac centuriones, jubetque quantum quisque haberet, adferre, sive argentum, sive aurum, sive ornatum, quasi prodicionem hostium factururus, oportere jam, collatis donis, eos pergere ad hostes. Qui quidem attulerunt. Ille cum accepisset, resseram dedit Mercurium Philium, quasi de hoc sibi cum proditoribus

πρὸς τὰς ἐνδιδόντας αὐτῷ συγκείμενον· καὶ βραχὺ διαίῃ-
πῶν, ἐπῆγε τὰς στρατιάς. οἱ δὲ πεισθέντες ὡς ἔχουσιν
τὰς προδόντας, εὐπηρεσίεσσι πρὸς τὴν μάχην ἐγένοντο.

κβ' Ἰφικράτης τὴν σύνταξιν τῶν στρατοπέδων ἑκάζε-
τῷ σάματι· τῶρακα ἐκάλει τὴν φάλαγγα· χεῖρας τὰς
φίλας· πόδας τὴν ἵππον· κεφαλὴν τὸν στρατηγόν. τὰ
μὲν δὲ ἄλλα ὅταν ἐπιλείπῃ, χαλόν, καὶ πῆρον τὸ στρα-
τόπεδον. ὅταν δὲ ὁ στρατηγὸς ἀπόληται, τὸ πᾶν ἄχρη-
στον οἴχεται.

κγ' Ἰφικράτης ἐν Μιτυλήνῃ λόγον ἔδωκεν, ἀσπίδας
κατασκευάσαι διὰ τάχους πολλὰς, ὡς τι τοῖς τῶν
Χίων οἰκέταις πέμψαι· Χίοι τὸτο ἀκούσαντες, καὶ τὸ εἰ-
κετικὸν φοβηθέντες, παραχρῆμα ἐπέμψαν αὐτῷ χρημα-
τα· καὶ συμμαχίαν συνένοντο.

κδ' Ἰφικράτης Σικυῶνι προσέβαλε· Λάκων ἀρμοστής
βοήθειαν ἐκ Λακεδαιμόνος μεταπέμψασθαι σκηψάμενος,
τὰς πεμφθέντας εἰς ἐνδεραν καθίσαι προεταξέν· οἱ μὲν
δὲ ἐλόχων. Ἰφικράτης δὲ βαδίζων ἐπὶ τὴν πόλιν παρῆλ-
θε τὴν ἐνδεραν· νεονικοὶ τινες ἐκ τῆς πόλεως στρασιότερον
ἠπέλησαν, νῦν γέ τοι δώσις ὄντων. Ἰφικράτης ὑποση-
σας

toribus convenisset: et par-
va interposita mora, milites
adduxit. Qui credentes fore,
ut sibi aliqui adversarios
proderent, audientiores ad fa-
ciendum praelium extiterunt.

22 Iphicrates dispositionem
exercituum humano
corpori assimilabat. Pectus
phalangem appellabat, manus
levis armaturæ milites, pedes
equitatum, caput ducem. Re-
liquorum aliquod si desit,
claudum et mancum exerci-
tum esse: sin. deficiat dux,
totum inutilem discedere.

23 Iphicrates Mitylænis
rumorem in vulgus dissemi-

navit, brevi multa scuta com-
parari oportere, quæ Chio-
rum servis mitterentur. Hoc
audito Chii, mancipiorum
conatum metuentes, e ve-
stigio miserunt ei pecunias,
et societatem fecerunt.

24 Iphicrates Sicyonem
oppugnabat. Lacedæmonius
præfectus Lacedæmone au-
xilium arcessens, iussit mis-
sos in insidiis collocare. Qui
insidias struxerunt. Iphi-
crates viam ad urbem diri-
gens, transit insidias. Ali-
qui feroces ex urbe mina-
bantur audacius. Nunc vero
pœnas dabis. Iphicrates su-

ipica-

σας εἰνὴ τις, οἷς ἔτοι πεποίησιν, αὐτίκα ἀναστέφει κατ' ἄλλην ἀνδρίαν σύντομον· καὶ τὰς εὐρωσάτας ἐπιλέξας αὐτὸς ἀφ' ὧν προσέειπε τοῖς ἐνεδρεύουσι, καὶ πάντας διεφύλαξεν· ὁμολογῶν ἁμαρτάνειν, ὅτι μὴ προηρηνησάτο τὰς τοπὰς· τῷ δὲ ταχέως ὑποπτεύσας τὸν λόχον ἄριστα ἐχρήσατο, πρῆμπεσὼν ὁξέως τοῖς ἐνεδρεύουσιν.

καὶ Ἰφικράτης ἔμελλε βαρβάρους μαχεῖσθαι· καὶ βολόμενος τὰς ἑαυτῆ στρατιώτας εὐτολμοτέρους ποιῆσαι, δέδοικα, ἔφη, μὴ ἐκ ἡσθημένοι εἶεν οἱ βάρβαροι, ὥς τὰς πολεμίας εἰς τα καταπληττειν, τῷ Ἰφικράτης εἶναι. ἀλλ' ἐγὼ γε φροντίζω, ὅπως νῦν γένοιτο καταμαδόντες, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπαγγέλωσι· μόνον καὶ ὑμεῖς συμφιλοτιμησασθέ μοι· ἐπεὶ δὲ συνέσαν αἱ δυνάμεις, φησαντός τινος φοβερός εἶναι τὰς πολεμίας· καὶ πόσω, εἶπεν, ἡμεῖς ἐκείνοις φοβερώτεροι.

καὶ Ἰφικράτης παρεκάλεσε τὰς στρατιώτας, ἀντ' αὖ πολλὰς καὶ ἐνδόξους ἀγῶνας νενικήκασιν αὐτῆ ἡγεμένη, τῆτο μόνον αὐτῷ χαρίσασθαι, εἴηαι προτέρους ἐν τῷ προσέειναι τοῖς ἐναντίοις, εἰδὼς ὅτι τῆτο ποιῆσαι μὴ φιλοτιμηθέντων, συμβαίνει τὰς ἐναντίας προτέρους τῆτο πράξαι.

καὶ Ἰφικράτης

spicatus aliquos esse, in quibus illi spem haberent, ita-
um reveritur per aliam viam
difficilem et compendiosam:
atque ipse delectis robustis-
simis, continuo eos, qui in
insidiis latebant, obruit, et om-
nes morte affecit: confes-
sus se errasse, quod non ante
loca percuratus fuisset. Su-
spicione vero repentina opti-
me usum esse, quod extem-
plo insidiantes adortus esset.

25 Iphicrates cum bar-
baris praelium collaturus, vo-
lens suos milites audaciores
reddere: Vereor, inquit, ne
non intellexerint barbari,
quemadmodum hostes ter-
rere soleam, Iphicratis no-

mine. Sed ego curam ad-
hibebo, ut nunc id intelli-
gant, et aliis renuntient.
Tantum vos etiam studium
mecum intendite. Cum au-
tem congrederentur exerci-
tus, dicente quodam hostes
esse formidabiles: Et quan-
to nos, inquit, sumus for-
midabiliores?

26 Iphicrates rogabat mi-
lites, ut quoniam multa et
gloriosa certamina se duce
vicissent, sibi hoc solum lar-
girentur, ac priores starent,
dum in hostes iretur: sciens,
nisi id facere summo studio
contendissent, eventurum
ut hostes idem priores face-
cerent.

κζ' Ἰφικράτης ὑπείσχετο τοῖς στρατιώταις τὴν νίκην παραδώσειν, ἰάν, τὸ σημεῖον ἄραντος, παραταρτυνάντες ἀλλήλους ἐν βῆμα προβῶσιν. ἢν μὲν ἐπὶ ῥοπῆς ἐξυτάτης ἡ μάχη· τὸ δὲ σημεῖον ἦεν ὁ στρατηγός, καὶ οἱ στρατιῶται προέβησαν ἐπαλαλάζαντες, καὶ τὰς πολεμίας ἀσάμενοι, εἰς φυγὴν ἔτρεψαν.

κη' Ἰφικράτης περὶ Κορινθίων Ἀθηναίων ἐστρατήγει πολυμέκτων Θηβαίους· οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τφόδρα ἐπύχοντο ἐξελθεῖν ἐπὶ τὴν μάχην· Ἰφικράτης δὲ ἄρῶν τὰς πολεμίας πλείονας, καὶ ἐπὶ προσφύται τῇ ἐν Λεύκτροις νίκῃ μεγαλοφρονῆντας, ἔ' προῆγεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὰς ἔφη· ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἐς τὴντο ἀνδρείας προήγαγον, ὥς τε καταφρονεῖν Βοιωτῶν δύνασθαι· τῶν δὲ ἐμὰ κρείττονων στρατηγῶν παραλαβάν τις ὑμᾶς προαγέτω. ἔτως εἶλε τὰς Ἀθηναίας, καὶ τῆς ὁρμῆς 17 ἐπαύσαντο, ἢ παρὰ στρατηγὸς ἀρετῇ, μὴ συνεξορκησά τοῖς προεξανισταμένοις, ἀλλὰ τοῖς θυμῶν αὐτῶν λογισμῶ κατασχέειν.

κθ' Ἰφικράτης προδοσίας δίκην ἔφηνγεν. Ἀρεῖοφῶν καὶ Χάρης ἰδίῳκον· αἰτία δὲ ἦν ὅτι ἄρα περὶ Ἑμβάτα δυνάμενος

17 ἐπαύσατο melius videtur esse

27 Iphicrates promittebat, se militibus victoriam daturum, si, postquam ipse signum extulisset, animantes se mutuo, unum gradum procederent. Cum pugna esset in inclinatione gravissima, dux signum tollebat. Milites acclamantes sibi mutuo procedebant, et hostes pulsos in fugam vertebant.

28 Iphicrates ad Corinthum Atheniensium dux erat, bellum Thebanis inferentium. Athenienses admodum festinabant egredi ad pugnam. Iphicrates videns hostes numero plures, recens parata in Leuctris vi-

etoria, confidere, non produxit. Sed ad eos inquit: Ego vos ad tantam fortitudinem adduxi, ut etiam contemnere Bæotos possitis. Verum ex iis ducibus, qui me sunt præstantiores, aliquis vos assumat, et producat. Ita cepit Athenienses, et ab impetu revocavit ducis virtus, ut non egredi cogeretur ad pugnam una cum his qui ante surrexissent, sed furorem ipsorum ratione compefecit.

29 Iphicrates prodicionis reus citabatur, accusantibus Aristophonte et Charere, eam ob causam, quod ad Embata cum hostes interficere

μενος ἔλθῃ τῆς πολεμίας, ἃ διενανμάχησεν· ὁρᾷν τὸ δικαστήριον ὑποφερόμενον εἰς τὸναντίον, τῇ λόγῃ παυσάμενος, παρέφανε πῶς τὸ ξίφος τοῖς δικασταῖς· οἱ δὲ καταδέσαντες μὴ τὴν ἰταίρειαν ὅλην ἐξοπλίσας κυκλώσειν τὸ δικαστήριον, ἄφεσιν αὐτῶ πάντες ἐψηφίσαντο· μετὰ τὴν νίκην, ψηφίσαντός τινος, ὡς παρεκρέσαστο τῆς δικάσεως εὐήθης ἂν εἴην, ἔφη, ὑπὲρ Ἀθηναίων μὲν στρατηγῶν, ὑπὲρ ἑμαυτῶ δὲ πρὸς Ἀθηναίους μηκέτι.

λ' Ἰφικράτης ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων ἐτίθειεν Ἀθηναίους τὰ ὑπερέχοντα τῶν οἰκοδομημάτων εἰς τὰς δημοσίας οἰκίας ἀποκόπτειν, ἢ πιπράσκειν· ὥς τε αἱ δεσπόται τῶν οἰκιῶν πολλὰ εἰσπνεγκαν χρήματα ὑπὲρ τῶ μὴ περικοπήναι καὶ σαφεῖα γενέσθαι τὰ οἰκοδομηματα.

λα' Ἰφικράτης μετὰ μὲν τὴν μάχην, ἀπὸ τῶν λεφθέντων ἄξια τῶν πόλεων διενεμεν ἑκάστῳ· εἰ δὲ ξενία παρὰ πόλεων ἐκορίσθη, καὶ ἀπὸ τῶν διέπεμπεν ἑκάστῳ, ἢ κατὰ ἓνα μόνον, ἄλλα καὶ κατὰ ἔθνη ¹⁸ καὶ κατὰ λόχους. καὶ κατὰ τὰς ὀπλίσεις, ἱππεύσιν ἄλλα, ὀπλίταις ἄλλα,

18 *Distinctio non recte videtur facta in textu, ideo eam in versione mutavi.*

cere posset, navale prælium non iniverat. qui videns judicium in contrariam sententiam ferri, defiliens a dicendo, ensẽm quodammodo judicibus ostendit. Illi vero timentes, ne tota conspiratione armata circumdaret judicium, absolutionem omnes ei decreverunt. Post victoriam decernente quodam, eum judicibus vim adhibuisse: Amens essem, inquit, si pro Atheniensibus bella geram, pro me vero non item.

30 Iphicrates in summa pecuniarum egestate fuasit Atheniensibus, ut ædificio-

rum, quæ eminent in publicas vias, parrem abscinderent, aut ea venderent. Itaque domini ædium multas pecunias contulerunt, ne mutilarentur, aut labefactarentur ædificia.

31 Iphicrates post pugnam de præda culibet dignam laboribus parrem distribuit. Sin munera a civitatibus adferrentur, ab his etiam dispertivit unicuique, non sigillatim tantum, verum etiam secundum cohortes atque manipulos, et secundum armaturas, equitibus alia, armatis alia, levis armaturæ mili-

ἄλλα, φιλοῖς ἑτέρα, πρὸ τῆς μάχης σὺν κηρύξας ἐπηγέμετο τῷ ἀριεὺσαντι ἐν τοῖς ὀπλίταις ἄλλον· καὶ τῷ πάλιν ἐν τοῖς ἰππεύσιν, ἢ ἐν τοῖς πελτασταῖς, καὶ ἰφείης ἐν ἀπάσαις ταῖς τάξεσιν· ἐν γὰρ μὴν ταῖς ἐορταῖς, καὶ πανηγύρεσιν, ὅσοι ἀνδρείότεροι τῶν ἄλλων, πρῶτιμα προεδρίας. ταῦτα πάντα ἐστρατήγει, πρῶτομότερος ποίων τὰς στρατιώτας ἐν τοῖς κινδύνοις.

λβ' Ἰφικράτης ποικίλως ἐγύμναζε τὰς στρατιώτας, μηχανώμενος ψευδοβοηθείας, ψευδοενέρας, ψευδοπροδοσίας, ψευδαυτομαχίας, ψευδεφόδας, ψευδοπανικά, ἵνα ἔποτε καὶ τοιῶτον τι γένοιτο, μηδ' αὖτως ἐκπλησσόντο.

λγ' Ἰφικράτης περὶ τὸ ἱερὸν ὄρος ἀντικαθίσταμεν αὐτῷ πολέμιον, καὶ ἀπεχόντων εἰς πέντε, καὶ κατεχόντων ὑψηλότετον τόπον παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ τῆς πορείας τῆς ἐκ' αὐτῆς ἐφ' ἑνα ἕως· τὸ δὲ λοιπὸν, χωρεῖον ἀπόκριμον ἦν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπιλεξάμενος αὐτοῖς εὐρώας, νύκτα παραφυλάξας ἀννερμίαν, ἀλειψάμενος λίπα σὺν τοῖς ἀναγκάσις ὅπλοις, διὰ τῆς θαλάττης περιὼν ὅσα γὰρ μὴν βαρύτερα παρανηχόμενος, παρὰ τῶν τὰς φύλακας ἐκβάς, ὅπισθεν αὐτῶν γενόμενος, ἀπέκτεινε πάντας.

militibus alia. Ante pugnam, facto silentio, promittebat ei, qui ex armatis se fortissime gessisset, præmium: et iterum ei qui ex equitibus, sive scutatis, seu ordine deinceps in singulis ordinibus. In festis autem et publicis comitiis eos, qui cæteris magis strenui exstitissent, primis sedibus honorabat. Hæc omnia excogitabat, ut alacriores et promptiores ad pericula milites redderet.

32 Iphicrates variis modis milites exercebat, fictis excursionibus, falsis insidiis, fictis prodicionibus, simulatis transicionibus, fictis aggressionibus, et panicis ter-

roribus, ut si quando tale quid eveniret, non terrentur.

33 Iphicrates circa sacrum montem ex adverso constitutis hostibus, et quinque stadia distantibus, atque altissimum locum juxta mare tenentibus, cum non aliter quam singulis ad illos via pateret, reliquus vero locus præceps in mare ferretur, delectis robustis ac fortibus viris, observata nocte tranquilla, unctus oleo cum necessariis armis per mare circumiens: ubi vero esset aqua profundior, tranans accessit, et egressus a tergo custodes adortus, omnes cruciavit.

ac

τας· καὶ τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἤγαγε διὰ τῆς στυγρῆς ὁδοῦ παρὰ τὸν κρημνόν· καὶ τοῖς πολεμίοις, ἔτι νυκτὸς ὄσης, ἀφυλάκτοις καὶ μὴ προσδοκῶσιν ἐπιτέμενος, τινὰς μὲν διεφίταρε, τινὰς δὲ ἐξέλευσεν.

λδ' Ἰφικράτης περὶ χειμῶνας καὶ κρημνῶς, ὅρῳ καὶ ἐρὸν ἐπιτίσας προάγειν ἐβέλετο τῆς στρατιῶτας· διὰ γυμνότητα καὶ κρύος ἢ προδυμνέων, αὐτοὺς ἐνδύς ἐσθῆτα φαύλην, καὶ τῶν ἄλλων ἀδλιωτέραν, παριὼν τὰς σκηνὰς ἑκάστον ἐπιχειρήσας τοῖς πολεμίοις παροικαλεῖ. οἱ δὲ προδύμως ἠκολέθησαν, ὁρῶντες τὸν στρατὸν ταπεινῶς ἡσθημένον, καὶ ἀνυπόδητον, ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας προδυμένον.

λε' Ἰφικράτης εἰ μὲν μὴ ἔχοι διδόναι μισθοφορὰν, ἦγε τῆς στρατιῶτας εἰς ἀνοίκητα χωρία, καὶ ἄκτας, ἵνα ὡς ἐλάχιστοι ἀναλίσκοιεν· εἰ δὲ ἀποροῇ χρημάτων, ἦγεν αὐτοὺς εἰς πόλεις καὶ χωρία εὐδαίμονα· ὅπῃ τάχιστα τὸν μισθὸν ἀναλίσσαντες σπεύδαζοιεν τι πράττειν, διὰ τὴν τῷ ἀργυρίῳ ἔνδειαν. ἢ μὲν ἐπέτρεπεν αὐτοὺς εἰς σχολάζειν, ἀλλ' εἰ μὴ πόλεμος ἦν, οὐκ τι προσέταπεν, ἢ ὀρύττειν, ἢ τα-

ac suum exercitum per angustam viam juxta præcipitum duxit. Hostes igitur nocte adhuc durante ex improviso nec opinantes adortus, alios occidit, alios vivos cepit.

34 Iphicrates sub hyemem et magna frigora videns opportunum tempus hostes aggrediendi, producere milites volebat. Quibus ob vestium tenuitatem, et frigoris sævitiam difficulter obedientibus, ipse malam vestem indutus, et reliquis leviolem, accedens ad tabernacula, singulos hortabatur ut hostes invaderent. Qui conspicati ducem abjectissima veste præditum et

calceis vacantem, pro communi salute se voluntario periculo offerre, libenter secuti sunt.

35 Iphicrates quando non poterat dare stipendia, duxit milites ad inhabitata loca et littora, ut quam minimum absumerent. Sin abundaret pecuniis, duxit ipsos in civitates et loca florentia, ubi celerrime consumto stipendio facere præclarum aliquid ob inopiam pecuniæ conarentur. Non autem permisit eis otium agere. Sed cum bellum non esset, semper aliquid negotii dedit, et jussit aut cuniculos in terram agere, aut fossas ducere, aut arbores secare,

ἢ ταφρεύειν, ἢ δύνδρα κόπτειν, ἢ ἀναζευγνύναι, ἢ μετα-
σκυιάζειν, ὡς ἐν τῇ σχολῇ νεωτερίζειν βελημένον.

λς' Ἰφικράτης Σάμον κατασύρας, εἰς Δῆλον κατέ-
πλευσε. Σάμιοι ἐς πρεσβείας ἀφίκοντο λυτρεῖσθαι βελό-
μιναι τὰ ληφθέντα· ὁ δὲ ἐμολογῶν ἀποδόσθαι, κριφα
ὕπηρετικὸν ἐκπέμψας ὡς ἐξ Ἀθηνῶν ἐκίλευσε καταπλῆν
κομίζον ἐπιστολὴν πεπλασμένην, ὡς Ἀθηναίων αὐτὸν ἐπα-
νγκεῖν κελευόντων. ὁ δὲ πρὸς τῆς Σαμίας διαλυσάμενος
φιλανθρώπως, τοῖς τριηράρχοις ἀναγκάην παραγγέλλας,
ἀποπλεύσας, εἰς ἐρήμην νῆσον ἀγμίσατο νυκτὸς καὶ ἡμέ-
ρας. οἱ Σάμιοι πυθόμενοι ὡς ἀπέπλευσεν Ἰφικράτης, φι-
λανθρώπως αὐτοῖς χρησάμενος κατὰ τε τὴν πόλιν ἀδεῶς
διέτρεβον, καὶ ἐς τὴν χώραν ἀδεῶς διεξέεισαν· ὁ δὲ δι-
σκεδασμένον πάλιν ἐπιπλεύσας ἐς τὴν Σάμον, πολλὰ
πλείονα λείαν τῆς προτέρως ἤρπασε. τὲτο καὶ ὁ Φορμίων
πρότερος ἐποίησε Χαλκιδεῦσιν.

λς' Ἰφικράτης Λακεδαιμονίως καὶ Θηβαῖος πολεμῆτας
ἐπεχειρεῖ διαμάσσειν· οἱ σύμμαχοι Θηβαίων Ἀργεῖοι καὶ
Ἀρκάδες ἀντέπρασσον· ὁ δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐνίοις προσέ-
ταξαι

secare, aut castra transferre,
aut vasa transmutare, quod
in otio novas res moliri exi-
stimaret.

36 Iphicrates in Samo
prædatus, in Delum navi-
gavit. Samii legati vene-
runt: ea quæ capta fuissent,
pretio redemptum. Qui pro-
mittens se eis redditurum,
clam expeditam navim emi-
sit, et quasi ab Athenis na-
vigare iussit, ac fictam epi-
stolam ferre, tanquam Athe-
nensibus ipsum redire ju-
bentibus, ipse cum Samiis
amice pace constituta, tri-
mum præfectis solvere man-
dans, et abnavigans versus
insulam desertam, noctem

unam et diem illic stationem
habuit. Samii cum audivif-
sent Iphicratem abnavigasse,
summamque legatis huma-
nitatem præstitisse, sine me-
tu in civitate versabantur, et
absque metu in regione pas-
sim oberrabant. Quibus dis-
solute vagantibus, ille rursus
ad Samum apellens, prædam
longe majorem quam antea
diripuit. Idem hoc Phormion
prius Chalcidensibus fecit.

37 Iphicrates Lacedæmo-
nios et Thebanos bellum in-
ter se mutuo gerentes in gra-
tiam reducere conabatur.
Argivis et Arcadibus fociis
Thebanorum resistantibus,
mandavit quibusdam militi-
bus,

ταξε λεηλατῆσαι τὴν Ἀργολίδα· τῶν δὲ Ἀργείων ἐγκα-
λάντων, τὴς φυγάδας αὐτῶν ἔφη αἰτίας εἶναι. προελθὼν
δὲ καὶ ὡς τὴς φυγάδας ἀνελόμενος, τὴν λείαν τοῖς Ἀρ-
γείοις ἀπὶδωκεν· οἱ δὲ ἀπολαβόντες, ὡς εὐεργέτη καὶ φι-
λῶ τῷ Ἰφικράτει προσέφηνον, καὶ τὴν εἰρήνην ἀρεῖσθαι
Θηβαίους ἐπεισαν.

λγ' Ἰφικράτης βασιλεῖ στρατηγῶν μετὰ Φαernaβάζῃ,
πλέον ἐπ' Αἰγύπτῃ, τῆς χώρας ἔσης ἀλιμένα, παρηγ-
γαίλε τοῖς τριηράρχοις, τεσσαράκοντα σάκκας ἑκάστος ἐχέ-
τω. προσερχομένους δὲ τὴς σάκκας ἅμα πλήσας, κε-
φαλίδας ἐξῆπτεν ἑκάστης νεῆς, καὶ ἔτως ἀνέλαυνεν αὐτὰς
τεταρταμένους.

λδ' Ἰφικράτης ἐν Ἐπιδαύρῳ, μικρὸν ἄνω θαλάσσης
παρετάσσετο· γενόμενος δὲ κατὰ ἄλτος βαδὺ, καὶ σύ-
σκιον, ἀνεβόησεν, ἐξανίστασθαι τὰς ἐγκαταμένους· οἱ πολέ-
μιοι φοβηθέντες ἐνέδραν μεγάλην, ἀνέστρεψαν· καὶ διὰ τὰ-
χους εἰς τὰς ναῦς καταφυγόντες ἀνεχώρησαν.

μ' Ἰφικράτης ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἰάσων ὁ τύραννος
πλησίον πεταρεῖ σπείσασθαι βεβόμενοι, δι' ἀγγέλων ἠρεῦ-
νησαν ἀλλήλους, καὶ τὰ σώματα ἐγύμνασαν· καὶ ἔτως
ὑπὸ

bus, ut Argolidem depræda-
rentur. Argivis accusantibus,
profugos ipsorum aiebat au-
ctores esse. Procedens e-
tiam quasi transfugis occisis,
prædam Argivis reddidit.
Quam cum recepissent, ad
Iphicratem tanquam bene-
factorem et amicum confu-
gerunt, et Thebanis, ut pa-
cem cuperent, persuaserunt.

38 Iphicrates Regis no-
mine bellum gerens, una
cum Pharnabazo navigans in
Ægyptum, cum regio esset
importuosa, mandavit trire-
mium præfectis, ut quilibet
quadraginta saccos haberet.
Cum vero appellerent, sac-
cos arena complens, fulcra

ex singulis navibus suspen-
dit, atque sic eas firmatas
retinuit.

39 Iphicrates in Epidau-
ro, non multum supra ma-
re aciem instruebat. Post-
quam vero ad nemus pro-
fundum et umbrosum ven-
tum esset, exclamavit, ut
positi in insidiis confurge-
rent. Hostes magnas infi-
dias meruentes, reversi sunt,
et celeri fuga se in naves
receperunt.

40 Iphicrates in Thessa-
lia et Jason tyrannus prope
fluvium fœdus componere
volentes, per internuntios
 sese mutuo scrutabantur, et
 corpora armis nudabant, at-
 que

ὑπὸ τὴν γέφυραν ἰλθόντες, διελήξαντο· ἐπὶ δὲ καὶ τὰς ὄρκους διὰ τῶν ἱερέων ἐχρῆν ποιήσασθαι, Ἴφικράτης μὲν δὲ ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀνῆλθεν. Ἰάκων δὲ τὸ ἱερεῖον παραλαβὼν τῷ ποιμένος ἀπαλαγμένους, σφαγιάζειν εἰς τὸν ποταμὸν ἤρχετο. καὶ δὴ τότε Ἴφικράτης καταλλόμενος τῆς σφαγίδος ἐπιλαβόμενος, αὐτὸν μὲν ἀποκτείνειν ἀπίσχετο, προσομολογῆσαι δὲ αὐτῷ συνέφερον αὐτῷ κατηνάγκασεν.

καὶ Ἴφικράτης ἐν Θράκῃ προσκατημένον πολέμιον, ἐπέηρσε νυκτὸς τὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων ὕλην καὶ τὰ σκευοφόρα καὶ πολλὰ τετράπεδα καταλιπὼν, τῷ καπνῷ σκοτεινότεραν τὴν νύκτα ποιῶντος, ἀνεχώρησεν εἰς τόπον ἑατὴν καὶ σύσκειν· ἡμέρας δὲ γενομένης, αἱ Θρᾷκες, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἰλθόντες, ἰδὲνα τῶν Ἑλλήνων εὐρόντες, ἄβηκσαν ἐπὶ τὴν ἀρταγὴν τῶν τετραπόδων, καὶ τῶν σκευοφόνων. Ἴφικράτης διεσπαρμένοις ἐπιφανείς ἐκ τῷ χωρίῳ συντεταγμένους, καὶ τὰς πολέμιους ἐνίκησε, καὶ τὰ σκευοφόρα ἔσωσεν.

μβ' Ἴφικράτης νύκτωρ ἐπιδήμενος χωρίῳ, τὰς σκαλιγυγίας ἐπὶ πολλὰ μέρη διαπέμψας, ἐκέλευσε σημαίνειν· οἱ πολέμιοι πρὸς τὸν ἦχον ἄλλος ἄλλῃ διεύθυνον· ὁ δὲ ἱλαχίστες

que ita sub pontem convenientes, colloquium iniierunt. Postquam vero per victimas iuramentum esset faciendum, Iphicrates in pontem ascendit. Iason pecudem absenti pastori erectam immolare prope fluvium cepit. Tum Iphicrates desilbens, et apprehendens cultum a cæde quidam abstinuit: in conditiones autem, quæ sibi utiles erant, consentire adegit.

41 Iphicrates in Thracia cum hostes prope castra haberent, inter utrosque noctu sylvam incendit, et relictis sarcinis, multisque quadrupedibus, fumo tenebro-

sioram noctem efficiente, discessit in locum arboribus densum, et umbrosum. Illucescente die, Thraces ad castra progressi, cum neminem Græcorum invenissent, ad sarcinarum et quadrupedum rapinam sese verterunt. Iphicrates dispersis superveniens ex eo loco cum instructa acie, tum hostes profligavit, tum sarcinas vindicavit.

42 Iphicrates noctu locum quendam affectans, tubicines in diversas partes dimissos classicum iussit canere. Hostibus ad sonitum tubarum aliis alio discurrentibus, ille paucis, qui reli-

cti

χίρας τὰς καταλειφθέντας νικήσας, βιάδιως ἐκράτησε τὴν χωρίαν.

μὲν Ἰφικράτης ὄντος ἐν Κορίνθῳ, Λακεδαιμόνιοι παρελήθον εἰς τὴν πόλιν· ὁ δὲ ἐκ-εὐθὺς ἀπεκινδύνευσεν τὴν δύναμιν, συμβαλὼν, ἀλλὰ ματῶν, ὡς ἔστι τὰ περὶ τὴν πόλιν ὀχυρώτατα χωρία, ἡρέμα ταῦτα προκαταλαβὰν τοῖς ἐν τῇ πόλει πρεσβεύουσιν ἵνα πρὸς αὐτὸν. ἐξιόντων δὲ πάντων καὶ ἀπρεσβευσμένων, οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸ πλῆθος φοβηθέντες, καὶ τὴν φυγὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων φοβηθέντες, ἀμαχεὶ φεύγοντες ἄχοντο.

μὲν Ἰφικράτης Ἀβυδηνοῖς πολεμῶν, περὶ Χερρόνησον ἂν, χαρίον τι καταλαβὰν ἐτείχιζεν, ὡς φοβούμενος Ἰφίβιον τὸν Λάκωνα. Ἀβυδηνοὶ δὲ ὄρσιντες οἰκοδομᾶντα τὸ τείχος, κατεφρόνησαν ὡς φοβούμενόν, καὶ προελθόντες τῆς πόλεως κατὰ τὴν χώραν ἐγίνοντο. Ἰφικράτης ἰδὼν ἀσυντάκτους, νυκτὸς μέρος τὸ στρατεύματος εἰς τὴν Ἀβυδηνῶν διαβιβύσας, τὰς ἀγέρας αὐτῶν καταδραμῶν, ἐκράτησε πολλῶν σαρμάτων καὶ χρημάτων.

μὲν Ἰφί-

19 Scribendum Ἀναξίβιον. ita enim Historici eum nominant, et Frontinus lib. I. c. 4. lib. II. c. 5. *Cas.*

Ei fuerant, superatis, facile loco potitus est.

43 Cum Iphicrates esset Corinthi, Lacedæmonii civitatem aggressi sunt. Ille non protinus, manum conferens, periculo se obtulit. Sed cognito, quod essent circa urbem loca munitissima, clam ea prius occupavit, et his qui in civitate erant, ante promulgavit, ut ad se venirent. Exeuntibus autem omnibus, et in unum collectis, Lacedæmonii multitudinem timentes, et in munita loca factam fugam metuentes, sine prælio fugientes discesserunt.

44 Iphicrates Abydenis bellum inferens, cum esset in Cherroneſo, locum quandam occupatum cinxit, simulans se metuere Axibium Lacedæmonium. Abydeni videntes eum ædificare murum, ut timidium contemserunt: et e civitate progressi, regioni se committere audebant. Iphicrates conspiciatus dissolutos, noctu partem exercitus in Abydenorum terram inducens, et agros ipsorum incursionibus infestans, magno numero hominum et pecuniarum potitus est.

45 Iphi-

με' Ἰφικράτης 20 ὢν ἐν Κορίνθῳ, πυθόμενος ὡς οἱ
τάνκυντία πράττοντες μισθοφόρος ἐκ Λακεδαιμόνος νύκτωρ
ἐκδέχεται μέλλειν, ἀγείρας τὰς αὐτῆ στρατιώτας, τὰς
μὲν κατέλειπεν ἔνδον φυλάττειν· τὰς δὲ ἄλλας ἔξω πυλῶν
ἀγαγὼν καὶ ἐς τάξιν καταστήσας, ἔσπευσεν ἐπ' ἐκείνην τὴν
πύλιν, ἣν ἠνοῖξαν 21 οἱ δεχόμενοι τὰς πολεμίας ἐσῆγον·
τῶν δ' ἐσχάτων ἐσιόντων, ἑξαίφνης ἐπιστὰς συνηκολύθησεν
αὐτοῖς, καὶ συνέπεσεν εἰς τὴν πόλιν· αὐτὰρ δὲ ὄντος τῆ
γεγονότος, ὡς ἐν νυκτὶ, πολλὰς μὲν αὐτῶν διέφθειρεν, ἥμέ-
ρας δὲ γενομένης πολλὰς εἰς τὰ ἱερὰ 22 φυγόντας ἐχει-
ρῶσατο.

με' Ἰφικράτης ἐς Θράκην ἀναβὰς, μετὰ στρατιωτῶν
ὀκτακισχιλίων ἐστρατοπέδευσε· πυθόμενος τὰς Θράκας νύκ-
τωρ ἐπιτίθεσθαι μέλλειν, ἀναλαβὼν τὰς στρατιώτας ἀν-
χώρησεν ἐσπέρας, ὅσον σάδια τρία εἰς Φάραγγα κρυφαίᾳ
δυναμένην. οἱ Θράκες ἐμπεσόντες εἰς τὸ στρατοπέδον ἐρη-
μον, διήρπαζον ἀτάκτως, καταγελῶντες τῶν Ἑλλήνων ὡς
φευγόντων. Ἰφικράτης ἐξ ἀφανὲς ἐξορμήσας, πολλὰς μὲν
αὐτῶν ἀπέκτεινε, πολλὰς δὲ καὶ αἰχμαλώτους ἔλαβε.

με' Ἰφι-

20 Mff. ἦν ἐν Κ. 21 οἱ δεχόμενοι τὰς πολεμίας. οἱ μὲν
τὰς πολεμίας ἐσῆγον. conj. Cas. 22 Cant. φευγόντας.

45 Iphicrates cum esset multos ex ipsis trucidavit.
Corinthi, audiens eos, qui Illucescente die multos ad
contrariam factionem tue- aras perfugientes confecit.

46 Iphicrates in Thra-
ciam ascendens, cum octo millibus militum castra lo-
cavit: ubi cum audisset, Thra-
ces noctu ex insidiis adoriri
velle, assumtis militibus sub
vesperam, ad tria stadia in
vallem deflexit, quæ occu-
lere posset. Thraces irruptione
facta, castra vacua diripu-
erunt, confusis ordinibus:
et Græcos ut fugientes deri-
ferunt. Iphicrates ex occulto
adortus, multos ex eis occidit,
multos etiam vivos cepit.

Polyæni Strat.

L

47 Iphi-

μὲν Ἰφικράτης μέλλων ὁδὸν ἄνδρον δυσὶν ἡμέραις πε-
ρεύεσθαι, παρήγγειλε δειπνὸν ποιησαμένους, ὕδατος πληρῶ-
σαι τὰ ἀγγεῖα. καὶ ἡλίκ δύντος ἤγαγε τὴν δύναμιν διὰ
νυκτός. ἡμέρας δὲ γενομένης κατετραποίδευσεν, καὶ προσ-
έταξε σιτοποιήσασθαι τῷ ὕδατι χρησαμένους. καὶ κοιμη-
θέντας δι' ἡμέρας, δειπναποήσασθαι, καὶ συσκευασαμι-
νας, ὁδεύσαι διὰ τῆς νυκτός πάλιν· ὥς τε ἀντὶ δύο ἡμε-
ρῶν, δύο νύκτας ἀναψύχοντες διεξῆλθον· καὶ ἡμέρα μία,
καὶ τὰ ὕδαρ αὐτοῖς ἱκανὸν ἐγένετο.

μὲν Ἰφικράτης περὶ Ἐπίδανρον λείαν ἦν πολὴν· ο
Φερὸς τῆς χάρας Λακων ἐδίωκεν αὐτὸν ἐγγίζοντα ταῖς
ναυσίν· οἱ μὲν διάκοντες ἦσαν ἐπὶ λόφῳ. Ἰφικράτης δὲ
πρὸ τῆς λείας τὰς ὀπλίτας τάξας κάθας καὶ φίλως κατ'
ὀλίγον ἄλλαν ἄλλη, καὶ τῷ Λακωνί προσέβαλε· τῇ δὲ προσ-
έχοντας τοῖς ποταχάδεν ἐφευγῶσιν, οἱ τὲ Ἰφικράτης, καὶ
τὰ ὑπερδέξια χωρεῖα καταλαβόντες, κατὰ νότον τῶν πολε-
μίων ἐγένοντο, καὶ πάντας αὐτὰς διέφθειραν.

μὲν Ἰφικράτης ἐν Φλιέντι διὰ γενῶν τόπων ἐβαδίζε,
τῶν πολεμίων ἐπιτεμένων τοῖς τελευταίοις, παραγγέλλας
τοῖς στρατιώταις ἐκ τῶν γενῶν ὅτι τάχος ὑπεξίνα, αὐτοὺς
διὰ

47 Iphicrates per viam
aquæ expertem biduo profe-
cturus, præcepit, ut sumta
cœna, vasa replerent aquis,
et occidente sole duxit exer-
citurum per noctem. Facto
die castrametatus est, et iussit
cibum capere, atque aquis
uti: inde postquam quieve-
runt interdiu, cœnam para-
re, atque collectis omnibus
iterum noctu iter facere. Sic
pro biduo duabus noctibus
frigus captantes evaserunt:
et una dies atque aqua ipsis
recte sufficit.

48 Iphicrates ad Epidau-
rum copiosam prædam age-
bat: præfectis regionis La-
con eum persequabatur, ap-

propinquantem navibus.
Cum persequentes essent in
colle, Iphicrates ante prædam
armatos collocans, leves ac
inermes paucos etiam hinc
inde admiscuit, et Laconem
aggressus est. Quo impe-
tentibus multis ex locis dis-
tricto, milires Iphicratis, tum
superioribus locis occupatis,
ad tergum hostium evase-
runt, tum omnes ad inter-
necionem trucidaverunt.

49 Iphicrates circa Phli-
untem per angusta loca co-
pias ducens, hostibus pos-
situm agmen carpenti-
bus, præcepit suis, ut ex an-
gustis protinus summa cele-
ritate se proriperent: atque
ipse

διὰ μέσθ' ἐπ' ἑρᾶν διαδραμῶν, καὶ τῶν στρατιωτῶν τὰς ἀρίστες προσλαβὼν, ἀκμάζων ἐμπεθῶν τοῖς ἐπικειμένοις ἀτάκτοις, πολλὰς αὐτῶν διεφθίρειν.

ἢ Ἰφικράτης ἐς Θράκην ἐμβαλὼν ἐν πεδίῳ κατεστρατοπέδευεν ὑπὸ ὅρης περιεχομένην, διέξοδον ἔχοντι στενὴν διὰ γέφυρας, ἣν ἐκέκλον διαβάντες οἱ Θράκες. νύκτωρ ἐπιπέσθαι. ὁ δὲ πυρὰ πολλὰ καύσας ἐν τῇ στρατοπέδῳ, πρὸς τὴν ὑπάρειαν ἀναδραμῶν σὺν τοῖς στρατιώταις ἐγγὺς τῆς γέφυρας ἐν τῇ ὕλῃ συγκατίσας ἡσύχασεν. οἱ μὲν δὲ Θράκες διαβάντες τὴν γέφυραν, ἄρμησαν ὡς τὰ πυρὰ, τὰς πολεμίας ἐκεῖ νομίζοντες εὐρήσιν. Ἰφικράτης δὲ τὰς στρατιώτας ἐκ τῆς ὕλης ἀναλαβὼν, τὴν γέφυραν διεληθῶν, ἀσφαλῶς ἀνεχώρησεν.

να' Ἰφικράτης ἤρξε τῇ πλείστῃ στρατεύματος πεζῇ καὶ ναυτικῇ, ἐν τῇ δόσει τῇ μισθῇ, κατ' ἑκάστον αὐτῶν ὕψωρῶν τὸ τέταρτον μέρος, ὥσπερ ἐνέχυρον ἐκάστω κατέχων, ἵνα μὴ λίποιεν τὸ στρατόπεδον. ὅτως ἄρα καὶ πολλὰς εἶχεν αἰὲ τὰς στρατευομένους, καὶ εὐπόρους τὸ τέταρτον τῇ μισθῇ φυλαττόμενον ἔχοντας.

νβ' Ἰφι-

ipse per medium ad extremum agmen accurrens, cum praestantissimis militibus, integer viribus adortus hostes perturbatos et confusos, magnum illorum numerum interfecit.

50 Iphicrates in Thraciam impressionem faciens, castra in campo posuit, qui circumdabatur a monte, et angustum exitum per pontem habebat: quem Thraces noctu transgressi, aggredi hostes volebant. At ille cum multos ignes in castris incendisset, ad montium radices descendens, cum militibus juxta pontem et in sylva confidens, quietem age-

bat. Thraces pontem transgressi, imperum ignes verius fecerunt, rati se hostes ibi inventuros. Interim Iphicrates militibus ex sylva assumptis, pontem transit, ac tuto recessit.

51 Iphicrates maximis copiis imperabat, tum terrestribus, tum navalibus. In stipendiorum distributione singulis mensibus quartam partem subtrahens, quasi arabonem uniuscujusque retinebat, ne exercitum deferrent. Ita et multos semper habuit milites, et divites: quippe qui mercedis quartam partem in subsidio habebant.

νβ' Ἰφικράτης τοῖς Λακεδαιμονίων συμμάχοις ἀντι-
στρατοπεδεύων, νύκτωρ τὴν δύναμιν μετημφίασε. τοῖς μὲν
στρατιώταις περιτείς, τὴν τῶν οἰκετῶν ἐσθλῆτα· τοῖς δὲ οἰ-
κέταις τὴν τῶν στρατιωτῶν· οἱ μὲν δὲ στρατιωτικῶς ἡμφι-
σμένοι πόρρω τῶν ὅπλων ἐβάδιζον, τὴν τῶν ἐλευτέρων σχε-
λὴν μιμούμενοι. οἱ δὲ οἰκετικῶς κατασκευασάμενοι πλη-
σίον τῶν ὅπλων ἦσαν, ὅσα εἰκὸς διακονοῦμενοι. ταῦτα
ὁρῶντες οἱ πολέμιοι κατὰ ζῆλον τῶν ἐναντίων, οἱ μὲν στρα-
τιῶται ραδίως ἔω τῇ στρατοπέδῳ βαδίζοντες ἐσχάλαζον
οἱ δὲ οἰκέται ταῖς ἀναγκαίαις ὑπηρεσίαις παρέμενον. ἐν-
ταῦτα δὲ σημῆσον αἰρεταί· οἱ δὲ Ἰφικράται, τὰ ὅπλα τα-
χέως ἀναλαβόντες, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν ἐναντίων ἐλθόν-
τες, τῶν μὲν οἰκετῶν τῶν ἐν τῇ διακονίᾳ φυγόντων· τῶν
δὲ στρατιωτῶν ἀόπλων καταλειφθέντων, τὲς μὲν ἀπέκτει-
ναν, τὲς δὲ αἰχμαλώτους ἔλαβον.

νγ' Ἰφικράτης ἀντιστρατοπεδεύοντων τῶν πολεμίων, καὶ
κατὰ τὴν ὥραν διὰ παντός ἀριστοποιώμενων, προσέταξε τοῖς
αὐτῷ στρατιώταις πρὸ τῆς ἑω προτενέγκασθαι τὸ ἀριστον
τῆτο πράξας, συνέβαλε τοῖς ἐναντίοις, καὶ τὸν ἀκροβολι-
σμόν ἄλλῃ δόλῃς παρέτεινεν· ἐπεὶ δὲ ἀκρίλων ἐχαρίστη-
σαν.

52 Iphicrates ex adversum
Lacedaemoniorum focios ca-
stra ponens, noctu vestitum
exercitus commutavit, mili-
tes servilibus vestibus indu-
ens, servos vero militaribus.
Qui igitur militari habitu a-
micti erant, procul ab armis
ibant, liberorum otium imi-
tantes. At serviliter instru-
cti apud arma versabantur,
quemadmodum moris erat
servientibus. Haec videntes
hostes, aemulatione adversa-
riorum, milites oscitanter
extra castra spatiantes otium
agebant. Servi necessariis
ulibus erant occupati. Tum

vero signum tollitur. Iphi-
cratii statim sumtis armis, ad
hostium castra progressi, man-
cipiis a ministerio fugienti-
bus, militibus armis destitu-
tis, alios occiderunt, alios
captivos duxerunt.

53 Iphicrates ex adverso
castrametantibus hostibus, et
semper certa hora prandium
facientibus, praecipit suis
militibus, ut ante auroram
prandium sumerent. Hoc
facto, pugnam cum hostibus
commisit, et velitationem
usque ad seram vesperam
protraxit. Postquam vero
ab se invicem discesserant,
hostes

σαν· οἱ μὲν πολέμιοι πρὸς τὸ δεῖπνον ὤρμησαν· ὁ δὲ προηρησκότας ἔχων τὰς στρατιώτας προσπεσὼν δεῖπνοποιε-
μένοις, ἅκ' ὀλίγον ὀλεῖσθαι αὐτῶν ἐβόησατο.

νδ' Ἴφικράτης περὶ Φιλίαντα ὠδοιπόρει, τῆς Φάλαγγος διὰ τὰς δυσχωρίας, μακρὰς ἐκτεταμένης. οἱ πολέ-
μιοι κατὰ τὴν ἐραγίαν ἐπικείμενοι, πολλὰς ἐτίτρωσκον,
καὶ πολλὰ ἤρπαζον. ὁ δὲ μετὰ τῶν παρὰ πλευρὰν ἀν-
δρῶν ἐπιστρέψας, τῇ μὲν Φάλαγγι κατήγγειλε τῶν
προχωρεῖν· τῶν δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς εὐωνύ-
μου πλευρᾶς ἀνδρῶν, ἐπιλέγων τὰς ἡγεμόνας, καὶ τὰς
ἀρίστους, 23 μετ' αὐτὰς συνέταττε· τῆς δὲ ἑραγίας ἐγγύς
24 γενόμενος, προσπεσὼν τοῖς πολεμίοις κεκμηκόσιν ἐν τῇ
διώξει καὶ τεταραγμένοις ἐν τῇ τῶν σκευοφόρων ἀρταγίᾳ,
πολλὰς μὲν αὐτῶν διέφθερε, πολλὰ δὲ πλείους ἤγαγεν
αἰχμαλώτους.

νε' Ἴφικράτης ἐν Κερκύρα Κρινίππῃ προσπίπτοντος ἐκ
Σικελίας ἑνδεκά πληρώμασιν· τῶν πυρσέων ἀντιμελιάντων
ὑφορμῶν αὐτόν, νήσω τινὶ τῶν ἐρήμων προστάρας πυρσὸν
ἀναπτειν φίλιον, νύκτωρ ἐπιπλεύσας ἐκράτησε τῶν δέκα
πληρωμάτων, ἐνὸς ἐκφυγόντος.

νς' Ἴφι-

23 Cant. μετ' αὐτῆ. 24 Mll. γενομένης.

hostes se ad cœnam confere-
bant: at ille cum prantis an-
tea militibus cœnantes ob-
ruens, non exiguam ipsorum
stragem edidit.

54 Iphicrates circa Phli-
untem iter faciebat, phalan-
ge ob locorum difficultatem
in longum protensa. Hosti-
bus extremum agmen car-
pentibus, et multos vulne-
rantibus, multaque rapienti-
bus, ille cum his viris qui
in latere ibant conversus,
phalangi mandavit, ut ocyus
procederet. Ex iis vero, qui a
dextro lævoque latere erant,
aggregatis ducibus et præ-
stantissimis quibusque, eos ad

extremum collocavit. Cum
jam prope extremum agmen
esset, impetum faciens in
hostes persequendo fatigatos,
et dissipatos in sarcinarum
rapinis, multos ex ipsis oc-
cidit, multo plures etiam
captivos abduxit.

55 Iphierates in Coreyra
Crinippo e Sicilia cum na-
vibus instructis undecim ad-
navigante, speculatoribus e-
um appellere jam significan-
tibus, cuidam mandans, ut
in deferta quadam insula
ignem amicū accenderet,
noctu adnavigans, omnia na-
vigia cepit, uno solum effu-
giente.

L 3

56 Iphi-

νς' Ἰφικράτης 25 ἐν Ἀκῇ πυθόμενος δύο τῶν ἡγεμόνων προδιδόναι, καλέσας τὰς ἀρίστους τῶν ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ, προσέταξεν, ὅποτεαν 26 τὰς αἰτίας τῆς προδοσίας μεταπεμφάμενος ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα, προλαβεῖν αὐτὰς τὰ τέτων ὅπλα, καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῖς τεταγμένων λόχων οἱ μὲν προλαβόντες κατέσχον τὰς πανοπλίας. Ἰφικράτης δὲ τὴν προδοσίαν ἐλέγξας, τὰς μὲν ἡγεμόνας ἐκόλασε θανάτῳ· τὰς δὲ στρατιώτας γυμνὰ, ἐξήλασε τῷ στρατοπέδῳ.

νς' Ἰφικράτης δισχιλίῳν μισθοφόρων πρὸς τὰς Λάκωνας αὐτομολησάντων, ἀπόρρητα γράμματα ἔπεμψε πρὸς τὰς ἡγεμόνας τῶν ἀποσάντων, παρακαλῶν μεμνησθαι τῇ συγκεκλιμένῳ καὶ, κατ' ὃν καὶ τὴν ἐξ Ἀθηναίων συμμάχίαν προσδέχοιτο· εἰδὼς τὴν ἐπιστολὴν ἐμπεισμένην τοῖς φύλαξι τῶν ὁδῶν. ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες ἐκόμισαν τὰ γράμματα τοῖς Λακεδαιμονίοις, οἱ μὲν ὤρμησαν συλλαμβάνειν τὰς αὐτομολὰς. οἱ δὲ ἀγαπητῶς ἐξέφυγον, Ἀθηναῖοις μὲν ἄπιστοι γινόμενοι, Λακεδαιμονίοις δὲ δοξάντες.

νῆ' Ἰφι-

25 Casauboni Codd. ἐν Νάκῃ. Legendum videtur ἐν Θεράκῃ Μασῷ. 26 Mss. τὰς ἐναντίας. forte ἐναντίς. Μασῷ.

56 Iphicrates Acæ cum audisset duos duces proditorem moliri, vocatis præstantissimis qui erant in exercitu, mandavit, ut cum proditoris reos arcessens, rem pervestigaret, ipsi confestim arma illis et sequentibus illos manipulis eriperent. Qui mox armaturas occuparunt. Iphicrates vero probata prodicione, duces quidem mortis supplicio affecit, milites vero nudos e castris expulit.

57 Iphicrates cum duobus millia mercenariorum ad Lacedæmonios transfugissent,

clandestinas litteras ad duces eorum, qui defecerant, misit, admonens, ut constituti temporis meminissent, quo etiam ex Athenis auxilium expectaret: sciens epistolam ad custodes viarum perventuram. Postquam autem viarum custodes litteras attulerunt Lacedæmoniis, illi comprehendere transfugas conabantur. Quibus nihil optatius fuit, quam ut effugere possent, cum Atheniensibus perfidi extitissent, Lacedæmoniis tantummodo viderentur

58 Iphi-

νῆ' Ἰφικράτης ἐν Χίῳ τὰς Λακωνίζοντας ἐλέγχει βα-
λόμενος, ἐνίης τῶν τριηραρχῶν ἐκέλευσε, νυκτὸς ἐπιπλεί-
σαντας μετ' ἡμέραν ἐπιπλεῦσαι κόσμῳ Λακωνικῷ. οἱ μὲν
Λακωνίζοντες ὡς εἶδον, μετὰ πολλῆς χαρῆς ἐπὶ τὸν λιμή-
να κατέδραμον· ὁ δὲ κυκλωσάμενος αὐτὰς, ²⁷ καὶ τὰς
ἀπὸ τῆς πόλεως προελθόντας, συνέλαβέ τε καὶ καλωστέρο-
μένους Ἀθηναίοις ἔπεμψεν.

νῆ' Ἰφικράτης ἐν ἀπαρίᾳ χρημάτων τῶν στρατιῶν
Θορυβάντων, καὶ κοινὴν ἐκκλησίαν αἰταμένων, αὐτοὺς ἐρ-
πυεως τῆς Περσίδος γλώττης σοφῶς Περσικὰς ἐνδυσάσθαι
προσέταξε πληθύνου τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῆσαι, καὶ πα-
ρελθόντας ἀγγέλλειν βαρβαρισί, Πλησίον οἱ τὰ χρημῆτα
κομίζοντες· ἡμῖς δὲ προσπέμφθημεν τῷτο σημανῆναι·
ταῦτα μηνύσαντες, οἱ στρατιῶται διέλυσαν τὴν ἐκκλησίαν.

ῥ' Ἰφικράτης ἐκ τῆς Ὀδρυσιαδὸς λέγειν πολλὰν περιή-
λασεν· ἐδίδωκεν οἱ Ὀδρυσαῖοι πληθεὶ πολλῇ. ὁ δὲ ἵππεῖς
ἔχων ὀλίγους, ἔδωκεν αὐτοῖς καιόμενας λαμπάδας· καὶ
προσελαύνειν ἐκέλευσε τοῖς ἐναντίοις· οἱ δὲ ἵπποι τῶν Ὀ-
δρυσῶν

27 Mss. καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς πολ. προελθούσι.

58 Iphicrates in Chio re-
darguere volens eos, qui La-
conum partibus faverent,
mandavit quibusdam trire-
mum praefectis, ut solven-
tes per noctem, interdiu
cum Laconico habitu appel-
lerent. Eos advenientes con-
spicati, qui Lacedaemonio-
rum partes tuebantur, ma-
gna cum laetitia in portum
accurrebant. Quos ille cir-
cumdatos cum iis, qui ex
urbe venerant, comprehen-
dit, et puniendos Athenien-
sibus misit.

59 Iphicrates in inopia
pecuniarum constitutus, tu-
multuantibus militibus et

communem concionem po-
stulantibus, viros peritos
Persicae linguae, stolis Persi-
cis indutos, iussit frequen-
tissima concione superveni-
re, et accedentes barbarice
nuntiare: In propinquo sunt,
qui pecunias adferunt. Nos
vero praemissi sumus, ut hoc
significaremus: quæ cum in-
dicassent, milites concionem
dimiserunt.

60 Iphicrates ex Odrysia-
de multam undique prae-
dam egit. Persequiebantur
Odrysenses magna multitu-
dine. Ille cum paucos equi-
tes haberet, dedit eis arden-
tes facies, et hostes invadere
iussit.

δρυσῶν τῆς φλογὸς τὴν ὄψιν ἀσυνήθη μὴ φέροντες, ἀνα-
τρεψάντες ἔφευγον.

ξβ' Ἰφικράτης ἐπὶ τὴν πόλιν, τὸν ἀπὸ τῆς χάρας πο-
ταμὸν διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥέοντα διαβῆναι ἀναγκάσιον
ἦν, ἐσπέρως διέβη μετὰ τῷ στρατεύματι, ἵνα τὸ ἐκ τῆς
διαβάσεως τῷ πλήθει πολὺν διὰ νυκτὸς παρεοῦσαν,
λάτῃ τὰς ἐν τῇ πόλει. καὶ δὴ λατῶν μετ' ἡμέραν ἐπί-
θετο μὴ προσδοκῶσιν.

ξβ' Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ πολλὰς ἔλαβεν αἰχμαλώτας
Ὀδρυσῶν. οἱ μὲν δὲ σφοδρῶς ἐπέκειντο βάλλοντες καὶ
ἀκοντίζοντες. ὁ δὲ τοῖς πρωτοτάταις ἑκατὸν αἰχμαλώτων
γυμνὸν παρέστησεν ἐξ ἱμάντος 28 ὀπίσω τῶν χειρῶν δεδε-
μένον. οἱ δὲ Ὀδρυσαῖοι τὰς οἰκίας μὴ βελλόμενοι τιτρώ-
σκον, τῷ βάλλειν καὶ ἀκοντίζειν ἀπέχοντο.

ξγ' Ἰφικράτης περὶ Φοινίκην καταπλέων ἑκατὸν τρια-
κοντάρους, ἑνὶ τεναγῶδες αἰχμάλωτος ἦν, ἰδὼν τὰς Φοινίκας
παρὰ τὴν ἡῖονα συνδέοντας, παρήγγειλεν, ὅταν τὸ ση-
μεῖον ἀναδειχθῇ, τοῖς μὲν κυβερνήταις ἀγκυραν ἀφῆναι
κατὰ πρῶμαν, καὶ τὴν καταγωγὴν ἐν τάξει ποιεῖσθαι
τοῖς

28 Scribe δεδεμένων vel ὀπίσω τῷ χεῖρε δεδεμένον. Csf.

jussit. Odryforum equi, in-
solitum aspectum ignis non
ferentes, in fugam agebantur.

61 Iphicrates ad urbem
accedens (fluvium enim ab
regione per mediam urbem
labentem transire necessum
erat) vesperi cum exercitu
transiit, ut quod ex transitu
multitudinis turbidum fa-
ctum esset, noctu insciis ci-
vibus dilueretur. Atque sic
ignoratus, postero die nihil
tale expectantes adortus est.

62 Iphicrates in Thracia
multos Odryfarum cepit.
Illi igitur vehementer jacu-
lando et sagittando insta-
bant. Ipse vero juxta singu-

los, qui primam aciem tene-
bant, nudum aliquem capti-
vum manibus loro in ter-
gum revinctis collocavit.
Odrysenes, ne suis vulnera
infligerent, a jaciendo et ja-
culando destiterunt.

63 Iphicrates prope Phæ-
niciam adnavigans cum cen-
tum navibus triginta remo-
rum, cærnoso littore, cons-
piciatus Phœnices ad litus
concurrere, præcepit, ut
cum signum ostenderetur,
gubernatores e puppi anco-
ras dimitterent, et ordine
appellerent: milites vero ar-
mati singuli per reimum su-
um in mare se demitterent,
et

τοῖς δὲ στρατιώταις ὀπλιταμένοις 29 ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτὴν κώπην, εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὸν καθίεναι, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάττειν· ὥς δὲ ἤδη σύμμιτρον ὑπέλαβεν εἶναι τὸ τῆς θαλάσσης βάθος, ἀνέτεινε τὸ σημεῖον τῆς ἐκβάσεως. αἱ τριακόντοροι μὲν ἐν τάξει κατήγοντο, διὰ τῶν ἀγκυρῶν· οἱ δὲ ἄνδρες ἐν τάξει προβαλλόμενοι προήγον. οἱ δὲ πολέμιοι καταπλαγέντες τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ τὴν τόλμαν ἔφευγον. οἱ δὲ Ἰφικράτιοι τινὰς μὲν διώξαντες ἀπέκτειναν. τινὰς δὲ ἐζώγρησαν, καὶ λείαν πολλὴν περιελάτταντες· καὶ ταύτην ἐς τὰς ναῦς ἐμβαλλόμενοι στραπέδον ἐπὶ τῆς γῆς κατέστησαντο.

Κ Ε Φ. Ι.

T I M O Θ Ε Ο Σ.

Ἐν Ἀττικῷ στρατοπέδῳ σπάνις ἦν νομίσματος· Τιμόθεος ἔπεισε τὰς ἐμπορὰς χρῆσθαι νομίσματι τῷ ἐαυτοῦ σφραγίδι· ἀπαλασσομένους δὲ τὴν σφραγίδα καὶ τὸ ἀργύριον λαμβάνειν· ἐπίστευσαν οἱ ἔμποροι, καὶ τὴν ἀγορὰν τοῖς στρατιώταις παρέσχον ἐπὶ τῇ σφραγίδι τῷ στρατηγῷ.

29 MII. ἕκαστος.

et ordines suos servarent. Cum igitur jam mediocrem profunditatem maris esse suspicaretur, signum egrediendi extendit. Naves quidem triginta remorum ordine appellebant, per ancoras. Milites ordinate periculo se offerentes, procedebant. Ho-

stes ordinem ipsorum et audaciam admirantes, in fugam se dabant. Iphicratii persequentes, aliquos intereinerunt, aliquos vivos ceperunt: multaue præda circumacta, easque in naves collata, castra in terra posuerunt.

C A P. X.

T I M O T H E U S.

Timotheus, cum in Atticis castris maxima esset nummi raritas, suavit mercatoribus, ut ipsius sigillo pro numismate uterentur. Red-

dentes vero sigillum, etiam argentum accepturos. Crediderunt mercatores, et militibus commeatum præbuerunt ducis sigillo. Redden-

L 5

tibus

τηγδ. ἀπαλασσομένοις αὐτοῖς, ἐν τῇ τέως εὐπορήσας
 χρημάτων Τιμόθεος, τὴν τιμὴν διέλυσε τὴν ὁμολογεμένην.

β' Τιμόθεος ἀνήγετο τῷ στόλῳ παντί. πταρμὸς ἐγένετο· ὁ κυβερνήτης ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν· οἱ ναῦται τῶν τετήρων ἐπιβαίνειν ἕκ' ἑδάρην· Τιμόθεος μειδιάσας, ποῖος γὰρ ἔφη γέγονεν οἰάνισμα, εἰ τοσούτων περιεσηκότων, εἰς ἐπταρην; οἱ ναῦται γελάσαντες ἀνήχθησαν.

γ' Τιμόθεος παρὰ/γέλμα ἔδωκεν ἐκβηθῆσαι τὴν ταχίστην· ὀλίγοι στρατιῶται προῆλθον. ὁ λοχαγὸς ἠγόρευε, κρητὰ καὶ τὰς λοιπὰς ἀναμείνας. ὁ Τιμόθεος ἕκ' ἀνέμινεν, ὡς τὰς μέλλοντας προθύμως μαχεῖσθαι τοῖς παλαιμοῖς ἔχων ἅπαντας· τὰς δὲ βραδείας ἐξίοντας, ἀχρήστους ἀν' γενέσθαι καὶ παρόντας.

δ' Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι περὶ Λευκάδα ναυμαχίαν, Τιμόθεε στρατηγάντος Ἀθηναίων, Νικομάχῃ ναυμαχίαντος Λακεδαιμονίων. ἦν ἑορτὴ Σκίρα· Τιμόθεος κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν κυρσίην σεφανάσας τὰς τριήρεις, ἦρε τὸ σημεῖον 30 ἀχρεῖς, ναυμαχήσας ἐνίκησεν· οἱ δὲ
 στρατιῶ-

30 Scribe ἀναχρεῖς vel καὶ ἀναχρεῖς. Caf.

tibus vero illis, interea abundans pecuniis Timotheus, constitutum pretium persolvit.

2 Timotheus solvebat cum universa classe. Facta sternutatione, gubernator quiescere iussit. Nautæ triremes conscendere non audebant. Timotheus subridens. Qualem enim, inquit, auspiciū contigit, si tot circumstantibus unus sternutavit? Nautæ hunc ejus sermonem cum risu excipientes, solvebant.

3 Timotheus præceptum suis dedit, ut quam celerissime ad pugnam exirent. Pau-

cis militibus procedentibus, manipuli ductor ajebat, reliquos etiam expectandos esse. Timotheus non expectavit, arbitratus se omnes habere, qui alacriter pugnam subire vellent: eos vero, qui tarde exirent, inutiles fore, etiam si præsto essent.

4 Athenienses et Lacedæmonii ad Leucadem navale prælium committebant, Timotheo Atheniensium duce agente, Nicomacho Lacedæmoniorum. Erat festum Scirra. Timotheus hoc die myrto coronans triremes, solvensque, signum exulit, et prælio navali vicit. Milites

στρατιῶται μετὰ ἱλπίδος ἀγαθῆς ἠγωνίσαντο, τοῖον ἔχειν οἰόμενοι σύμμαχον.

ε' Τιμόθεος πόλιν περιεγρατοπεδεύσας, ἀφώριζε τὸν τόπον τοῖς στρατιώταις, ὅθεν δὴ προνομεύεσσι. τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς χώρας, καὶ ὅσον ἦν ὄφελος αὐτῆς, ἀπεδίδοτο. καὶ ἐπέτρεπε δὲ ἕτε εἰκίαν, ἕτε ἑκαυλὴν κατὰρξιν. καὶ μὴν ἔδε ἡμέρον δένδρον ἐκκόπτειν, ἀλλ' αὐτὰς τῆς καρπὸς λαμβάνειν· καὶ ταῦτα οἱ στρατηγῶντι περιῆν· εἰ μὲν κρατοῖεν, τὸ πλείονος φέρως ἐκλέγειν. εἰ δὲ ὁ πόλεμος μηκύνοιτο, τροφὰς ἀφιδόνες καὶ καταγωγὰς ἔχειν· τὸ δὲ τέτων μείζον, πολλὴν τὴν εὐνοίαν παρὰ τῶν πολέμιων ἐδέχευεν.

ς' Τιμόθεος ναυμαχεῖν Λακεδαιμονίοις μέλλων, αὐτὸς μὲν ἐκ τριήρων τὰ πληρώματα παρὰ πρύμναν ἔχων ἀνέπαυσεν. τὰς δὲ ταχυναυτέσας εἰκοσι προσέταξε τοῖς τριηράρχαις ἀντιπαρεξάγειν ταῖς πολέμιαις ναυσὶ καὶ πυκνὰς ποιεῖσθαι κινήσεις, καὶ τροπὰς. οἱ μὲν δὲ πολέμιοι πονίσαντες εἰρεσία, ἀσθενῶς τὰς κόπας ἀνέφερον. Τιμόθεος δὲ ἀκμαῖος πληρώμασιν ἐπαισχλῆς, ναυμαχεῖν ἐνίκησεν.

ζ' Τιμό-

tes enim cum bona spe pugnam faciebant, numen se rati socium habere.

5 Timotheus urbem exercitu circumdans, militibus locum definiivit, unde prædam ageret. Reliquam regionis partem, et omnes ejus fructus vendebat. Non autem permittebat, neque domum neque tugurium destruere, neque vero sativam arborem exscindere: sed ipsos dumtaxat fructus capere. et hæc excogitans efficiebat, ut si vicissent, plura tributa colligere possent: sin bellum diutius traheretur, victum copiosum et diversoria habe-

rent. Quod vero his majus est, maximam benevolentiam ab hostibus venabatur.

6 Timotheus navali prælio cum Lacedæmoniis contendere volens, ipse naves classariis instructas ex triremibus ad puppiam alligans quiescebat. Celoces vero viginti mandavit triremium præfectis, ut adversus hostiles naves eduicerent, et crebros motus ac flexus efficerent. Hostes igitur defatigati remigando, imbecilliter remos agitabant. Timotheus recens cum navibus armatis superveniens, et navale prælium iniens, victoriam adeptus est.

7 Ti-

ζ' Τιμόθεος τὴν Ὀλυνθίαν βεβλόμενος παρελθεῖν, δεδοικώς τὸ ἵππικόν τῶν Ὀλυνθίων, ἔταξε τὸ στρατόπεδον 31 εἰς ἑτερόμοχθες πλινθίων. τὰ μὲν σκευοφόρα, καὶ τὴν ἵππον εἰς τὸ μέσον λαβὼν, τὰς δὲ ἀμάξας πυκνὰς ἀγων, καὶ συνηρτημένας. τὰς δὲ ὀπλίτας τῶν ἐξώθεν περιβαλὼν, ὥς τε τοῖς Ὀλυνθίοις ἰππεῦσιν ἀδύνατος ἦν ἡ ἵππασία.

ἡ Τιμόθεος περὶ Ἀμφίπολιν ἐστρατοπέδευεν· ἡγγικέ τις ἐσπέρας, ἀπὸ τοῦ ἑσπέρου τὰς πολεμίας ἐπ' αὐτόν. καὶ ὥς πολλαπλάσιοι τὸ πλῆθος ὄντες τῆς ὑπερβαλόντος ἐπιθήσονται· ὁ δὲ τοῖς μὲν στρατιώταις ἔπρεπε τῶν πολέμιων τὸ πλῆθος, ἵνα μὴ καταπλαγῇεν. αὐτὸς δὲ ὥς ἐπιθήσόμενος αὐτοῖς ὀλίγοις ἔσσι καὶ ἀτάκτοις, τὸ μὲν ἀχρεῖον τῷ πλῆθει πρὸς ἑαυτὸν διὰ τῶν δυσπρόνων, ἥπερ ἦκα οἱ πολέμιοι παραφυλάξαι ἔμελλον. αὐτὸς δὲ τὴν φάλαγγα ἐκίνησε, τὰς ψυχὰς τελευταίας ἐπιτάξας. τὰς δὲ τριήρεις ἐν τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πλεῖν ἔδυνησεν, ἐνέπρησεν. καὶ τὰ πάντα μὴ νυκτὶ πράξας, ἀσφαλῶς ἀνεχώρησεν.

θ' Τιμόθεος ἐπολιόρκει Σάμον, ξενολογήσας στρατιώτας ἵπτακισχιλίας, οἷς ἐκ ἔχον ὄναρ μισθόν, ἐγκαρπον ὄναρ

την

31 εἰς omnium est in Mss.

7 Timotheus volens Olynthiam transire et Olynthiorum equitatum metuens, exercitum in longum quadratum agmen instruxit, sarcinis et equitatu in medium coniecto, currusque frequentes agens et connexos, armatos circum hos foris circumdedit. Ita ut Olynthii equites equitatione non possent uti.

8 Timotheus apud Amphipolim castra ponebat. Nuntiavit quidam vesperi, hostes adversus ipsum coire, et eum magna multitudine postdie aggressuros esse. Qui militibus hostium mul-

titudinem non praedixit, ne terrorem faceret. Sed quasi aggressurus illos paucos, et confusum agentes, inutilem multitudinem per invia praemisit, ubi minime custodiam hostes essent habituri. Ipse phalangem movit, in postremo levis armaturae milites constituens. Triremes vero in Strymone fluvio cum intruere non posset, incendio consumit: et his omnibus una nocte perfectis, absque periculo discessit.

9 Timotheus oppugnabat Samum, conscriptis septem millibus mercenariis: quibus cum perfolvere

re

τὴν νῆσον, ἐξελὼν χαίριον ἐς προνομίην, 32 τὰς ἄλλας καρ-
πὰς ἀποδόμνος, ἀσφάλειαν τῆς καρπολόγοις παρασχών,
ἐντορῆσας χρημάτων ἀπὸ τῶν μέρους τῶν μισθῶν δια-
νείμας, περὶ τρυφῆς χρησάμενος τοῖς στρατιώταις, κατὰ
κράτος εἰλε τὴν Σαμίαν πόλιν.

Ἰ Τιμόθεος πολιορκῶν Σάμιν, ἐπεὶ πολλοὶ ξένοι εἰσπλέ-
οντες συχὰ τῶν 33 πολιορκιῶν ἀνήλσκον, καὶ διὰ τῶτο
σπάνις ἦν. παρήγγειλε μὴ πωλεῖν ἄλευρον, 34 μὴ δὲ
κοτύλην ἐλαίης ἢ οἴνου· ἀλλὰ σίτε μεδίμνα μὴ ἑλαττον.
τῶν δὲ ὕδρων μετρητὴν τετράχισον· τὰς δὲ σιτηρεῖας μύ-
λας μεδίνα ἔχειν, ἢ ἐν τοῖς λόφοις. ἦτο δὲ συνέβη τὰς
μὲν ξένης ἂν ἔχοντας τὴν ἀγορὰν τῶν ἐφ' ἡμέραν ἀναγ-
κάων αὐτοῖς κομίζεσθαι· τὴν δὲ παρασκευὴν τῶν σιτίων με-
νὲς ἀναλίσκεσθαι τὰς στρατιώτας.

ἰα Τιμόθεος ναῦς ἔχων τεσσαράκοντα, βεβλήμενος ἀπὸ
τῶν πέντε προπέμφων πλείωνων ἡμερῶν ἔχοντας εἰσδιδά-
μισθὸν ἔκ ἔχων δᾶνα, παραγγελμα εἰσάγει, ἀνάγεσθαι
τὰς

32 τῶν ἄλλων καρπῶν Mss. 33 Emendat Cas. τῶν παρα-
σκευῶν, quod bene convenit. 34 Conjunctim legen-
dum μηδὲ Masu.

re stipendia non posset, vi-
dens plenam fructibus insu-
lam esse, loco ad prædan-
dum capto, reliquos fructus
vendidit, securitate his qui
legerent præstita: collectis-
que hinc ætiam pecuniis,
partem stipendiorum militi-
bus dispartivit, atque sic usus
illis alacrioribus, Samiorum
urbem vi cepit.

10 Timotheus oppugnans
Samum, cum multi peregrī-
ni appellentes ea, quæ ad
vitam necessaria sunt, con-
sumerent, et ideo caritas
esset annonæ, præcepit ne
venderent farinam, neque
hemina olei, aut vini: sed

frumenti non minus modio:
liquidorum vero, ad minus
amphoram. Nemoque fru-
mentarias molas haberet, ni-
si in collibus. Sic accidit,
ut cum peregrinis nihil ve-
nale esset rerum ad quotidi-
anum usum spectantium, se-
cum ipsi eas apportarent, fru-
menti autem et ciborum ap-
paratum soli milites consu-
merent.

11 Timotheus cum qua-
draginta naves haberet, vo-
lens ex his quinque præmit-
tere, complurium dierum
commeatu instructas, cum
stipendia dare non posset,
præceptum dedit, ut omnes
naves

τὰς ναῦς ἀπώσας τριῶν σιτία ἐχέσας· ἐπεὶ δὲ νῆσῳ τῇ προσωρμίσαντο, τοῖς τριηράρχοις ἐκέλευσεν, ἕξ ἑκάστη πληρώματος αὐτῷ κομίσαι δύο σιτία· ταῦτα ταῖς πέντε ναυσὶ διαδίδας, τὰς μὲν ἐξέπεμψε πλείονων ἡμερῶν ἐπιστήσιμα ἐχέσας· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν τριάκοντα καὶ πέντε νεῶν, εἰς τὸν ἴδιον ὄρμον ἐπανῆλθεν.

ιβ' Τιμόθεος ναυμαχεῖν μέλλων περὶ Λευκάδα Νικολόχῳ τῷ Σπαρτιάτῃ, τῶν μὲν πλείονων νεῶν τὰ πληρώματα παρηγγελεν ἐπὶ γῆς ἀναπαύεσθαι παρ' αὐτῇ τῇ θαλάσῃ. ταῖς δὲ ἄριστα πλεέσαις ἐκστὶν ἀναχθεῖς, προσέταξε τοῖς τριηράρχοις μὴ συνάπτειν ταῖς πολεμίας τριήρεσιν ἐντὸς βέλους· ἐκκλίνειν δὲ καὶ Φυγομαχεῖν ἐκασίως· ἵνα κατακόπας ποιήσωσι τὰς ἐναντίας ἐρέτας· ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν ἐφυγομάχον· οἱ δὲ ἐλέλυτο καύματι καὶ πόνῳ· Τιμόθεος τὸ ἀνακλητικὸν ἐσήμανεν. καὶ κατασχὼν ἐπὶ τῇ γῇ ἀναπαυσαμένους ἐρέτας ἐμβιβάσας διὰ τάχους τὰς πολεμίας πεπονηκότας διώξας, πολλὰς αὐτῶν τριήρεις τὰς μὲν κατέδυσε, τὰς δὲ ἀπλὰς ἐποίησεν.

ιγ' Τιμό-

naves solverent, quæ trium dierum commeatum haberent. Quæ cum ad insulam quandam appulerunt, triremium præfectos jussit ex singulis navibus in duos dies commeatum ad se adferre. Quem in quinque naves distribuit, easque cum plurimum dierum commeatu emisit. Ipse vero cum triginta quinque navibus ad pristinam stationem rediit.

12 Timotheus navalem pugnam ad Leucadem initurus cum Nicoloco Spartiata, præcepit, ut remiges ex plurimis navibus supra terram juxta mare requiescerent: et cum viginti o-

prime navigantibus solvens, mandavit triremium præfectis, ne intra teli jactum cum hostium triremibus congregarentur, sed declinarent et tergiverarentur de industria, ut hostium remiges defessos redderent. Cum igitur hæ tergiverarentur, atque illæ præ æstu ac labore defatigarentur. Timotheus receptui cecinit, et eos qui supra terram quietem egerant, remiges naves conscendere jussit: atque celeriter hostes defatigatos persecutus, multas ipsorum triremes partim submersit, partim inutiles ad navigandum reddidit.

13 Timo-

ιγ' Τιμόθεος Λακεδαιμονίης καταναυμαχήσας, Φοβη-
θεῖς δέκα ναῦς Λακονικὰς, ὥς προέπεμψεν ὁ ναύαρχος
ἐπὶ καταγωγῇ πλοίων σιταγωγῶν, μὴ ποτε ἀναχωρῆσι
ταῖς Ἀθηναίοις ἐπίδοιτο, παρήγγειλε τοῖς τριπύργοις τῇ
ἀρχαίαν τάξιν μὴ ζητεῖν, ἀλλὰ ἢν ἕκαστος ἐπὶ τῇ παρ-
τος χώρῳ ἔχῃ ταύτην φυλάσσειν· ἵνα μὴ μεταγομῶν
τῶν σκαφῶν ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν τάξεις, ἐπιπλεύσαντες οἱ πε-
λέμοιοι προσβάλλωσι τῷ ναυτικῷ λελυμένῳ· τάξας δὲ τὰς
ναῦς ἐν μηνιοειδῇ σχήματι, τὰ μὲν ἐμβόλα τῶν νεῶν, καὶ
τὸ περιφέρει τῷ σχήματος πρὸς τὰς ἐναντίας 35 ἐπέτρε-
ψεν· τὰ ναύαγια δὲ καὶ τὰς ἀρχαυτάτας τῶν νεῶν ἐς τὸ
κοίλωμα 36 τῷ μηδικῷ συναγαγόν, ἔπλει κατὰ πρῦμαν.

ιδ' Τιμόθεος Χαλκιδιῶσι πολέμων μετὰ Περδίκῃ Κυ-
πριον χαλκὸν Μακεδονικῷ νομίσματι μίξας, ἐπίστατον
ἔκοψεν ὥς τε τὰς παλαιὰς ἐδραχμὰς ἔχεν ἀργυροῦ τε-
ταρτημόριον, τὸ δὲ λοιπὸν χαλκῷ φαύλῳ· πλεῖστε δ'
εὐπορήσας μισθοδοσίας, τὰς ἐμπόρους καὶ τὰς ἀπὸ τῆς
χώρας ἔπεισε, πρὸς χαλκὸν πιπρώσκων ἀντιφορτιζόμενοι
δε

35. Mss. et Codd. Cas. ἐπέτρεψεν. 36 Scribendum τῷ
ναυτικῷ vel τῷ μηνιοειδῇ. Cas.

13 Timotheus navibus
cum Lacedæmoniis bellige-
rans, metuens decem naves
Laconicas, quas præmiserat
classis præfectus ad dedu-
cenda navigia, quæ com-
meatum vehabant, ne in dis-
cessu Athenienses adorirentur,
præcepit triremium præ-
fectis, ne pristinum ordinem
quererent: sed quem in præ-
senti quilibet locum occu-
passet, eum teneret, ne dum
in suos ordines scaphæ tradu-
cerentur, adnavigantes hostes
impetum repente facerent in
dissolutas. Collocans autem
naves falcata figura, rostra na-
vium et circumferentiam in

hostes direxit. Navigiis ve-
ro et captivis navium in con-
cavitate inclusis, secundum
puppim navigavit.

14 Timotheus bellum
gerens adversus Chalciden-
ses, una cum Perdicca, Cy-
prium æs Macedonico numi-
smate permiscens, insigne
percussit, quod pristinas
quinque drachmas valore
exæquaret, ejus quarta pars
constabat argento, reliquum
ære vitioso. Ad hunc mo-
dum abundans stipendiis,
persuasis mercatoribus et e-
jus regionis incolis, ut ære
venditiones emptionesque
contraherent. Sic mutuo res
com-

δὲ τὰ παρ' ἀλλήλων ἔδεν τῇ νομίματός ἰφύλαττον. ἀλλὰ τὲτο περιήει πάλιν εἰς τὴν μισθοφορὰν τὴν στρατιωτικὴν.

14 Τιμόθεος ἐπολιόρκει Τορώνην· οἱ μὲν Τορωνῆσι μεγάλη ὕψη ἀντανέστησαν, φορμῶν ψάμμη πληρημέναν· ὁ δὲ Τιμόθεος μηχανήμασι μακροτέροις ἐξ ἰσῶν ἀκίδας περιθεῖς, καὶ δρεπάνα ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶ ἰσῶ ἔμβαλόν, ταῖς ἀκίσιν τὰς διφτέρας διεορήγυνεν τοῖς δὲ δρεπάνοις ἀνέτεμνε τὰς φορμὰς, ὥς τε εἶναι τὴν ἄμμον· τὲτο δρᾶμενον ἰδόντες Τορωνῆσι πρὸς ὁμολογίαν ἐτρέποντο.

15 Τιμόθεος μετὰ Κερκυραίων, καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων πρὸς Λακεδαιμονίους συμμαχῶν, τὰς ἄριστα πλεῖστας τῶν νεῶν προέταξε· κελύοντας ἐν τῷ σχήματι τῆς παρατάξεως ἡσυχίαν ἔχειν· ἐπεὶ δὲ οἱ προτεταγμένοι διαναυμάχησαν, ἐπὶ πολὺ κεκμηκότων ἤδη τῶν πολεμίων, σημείον ἤρε τοῖς ἡσυχάζουσιν· οἱ δὲ ἀκμήτες ἔμβαλόντες ἐτρέψαντο τὰς κεκμηκότας.

16 Τιμόθεος περὶ Λευκάδα Λακεδαιμονίοις ναυμαχίας ἐνίκησε· πολλὰν συντριβέντων σκαφῶν, περιῆσαν δέκα νῆες τῶν πολεμίων 37 ἀναυμάχῃται, ὥς ἐδοίκεν. Τιμόθεος

37 Π. ναυμαχῃται.

commutantes, nihil ex illo numismate retinuerunt, sed illud quasi circuitu quodam in militare stipendium rediit.

15 Timotheus oppugnabat Toronam. Toronenses altissimas moles contra erigebant coribus arena impletis. Ille longioribus machinis ex malis navium pendentibus, cuspides apponens, et falces in summitate mali affigens, cuspidibus pelles disrupit. Falcibus autem crures dissecabat, ita ut arena diffunderet. Quod cum vidissent Toronenses, ad fedus faciendum impellebantur.

16 Timotheus cum Corcyrensisibus, aliisque focis contra Lacedaemonios exercitum ducens, naves optime navigantes primo loco collocavit, jubens, instructo ordine reliquas quietem agere. Cum priores navale praelium facerent, plane defessis jam hostibus, signum quiescentibus extulit. Qui recentes adhuc et integri, facto impetu defessos in fugam verterant.

17 Timotheus circa Leucadem navali praelio Lacedaemonios devicit. Multis contritis scaphis, decem naves hostium supererant, navale praelium non experta, quas metuebat. Timotheus rever-

θεὸς ἐπανιών ἐπὶ τὸν ναύσταθμον, καὶ δὴ τὸ ναυτικὸν ἐπα-
 ξεν ἐν μηναιοῦσι σχήματι πρὸς τὰς πολέμιας τὸ κυρτὸν,
 ἐντὸς τὰ ναυάγια συναγαγὼν τὸν δὲ ἀπὸ πλεῖ ἐποιεῖτο
 38 πρὸς τὴν γῆν, κελεύσας ἐλαύνειν ἐπὶ πρῦμναν, ὅπως
 ἀντίπραιοι τὰς πολέμιας δέκα ναῦς ῥαδίως ἀμύνοντο. τῷ
 τοτὶ σχῆμα τῆς τάξεως οἱ ἀπὸ τῶν δέκα νεῶν φοβη-
 θέντες ἕκ ἐπέδεντο.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

X A B P I A Σ.

Χαβρίας τοῖς στρατιώταις παρήγγειλεν, ἐπειδὴν μὲλ
 λαμνεν μάχεσθαι, μὴ τοι νομίζαμεν ὡς πολέμιοις συμ-
 βάλλοντες· ἀλλὰ ἀνδράποισ αἶμα καὶ σάρκα ἔχουσι· καὶ
 τῆς αὐτῆς φύσεως ἡμῖν κεκοινωνηκόσι.

β' Χαβρίας περὶ Νάξον ναυμαχῶν ἐνίκησε Βοηδρομιώνος
 39 ἑκτη ἐπὶ δέκα· αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐπιτεθεῖον τῇ ναυμα-
 χίᾳ κείνῃς, 40 ὅτι ἐν μιᾷ τῶν 41 λθ' μνηστῶν. ἔται
 γέ

38 Mss. ἐς τὴν γῆν. 39 Mss. et Codd. Cof. ἑκτη ἐπὶ δὲ
 κατ' αὐτὴν· scribe ἑκτη ἐπὶ δέκα. τὴν αὐτὴν τὴν ἡμέραν.
 Mssu. 40 ὅτι ἦν μία. conject. Cof. 41 Numeri λθ'
 corrupti sunt, quare aut delendi cum Mss. aut legen-
 dum cum Meursio τῶν 41 μνηστῶν. Mssu.

reversus ad navale, nauti-
 cum exercitum falcara figu-
 ra instruxit, et contra hostes
 circumferentiam veniens, na-
 vigiis intus comprehensis, ab-
 navigationem ad terram in-
 stituit, jubens secundum pup-

pim impellere, ut proris ex-
 advorsum collocatis, facile
 se ab hostilibus decem navi-
 bus defenderent. Hanc or-
 dinis figuram hi, qui decem
 naves tenebant, metuentes,
 aggredi non audebant.

C A P. XI.

C H A B R I A S.

Chabrias militibus dixit:
 Si pugnam inibimus, ne pu-
 temus nos cum hostibus ma-
 num conferere, sed cum ho-
 minibus sanguine ac carne
 præditis, et qui naturam ean-
 dem, communemque nobis-
 cum habeant.

Polyæni Strat.

2 Chabrias ad Naxum
 prælio navali victoriam con-
 secutus est, Boëdromionis
 die decima sexta: pugnae na-
 vali aptam ratus esse eam
 diem, quoniam una ex il-
 lis... erat, quibus mysteria
 celebrabantur. Similiter

M

The-

γέ τῃ καὶ Θεμιστοκλῆς τοῖς Πέρταις ἐναυμάχησε περὶ Σαλαμίνα· ἀλλὰ οἱ μὲν περὶ Θεμιστοκλῆα σύμμαχον ἔσχεον τὸν Ἰαχχον 42 γολᾶδα μύσαι.

γ' Χαβρίας, ναὺς Λακωνικὰς κατασκόπας δάδεκα ἱφορμήσας, ἡ μὲν ἐπὶ ἀναχθῆναι παρρῶσας, ἐξεκαλέσασθαι αὐτὰς πῶς αὐτὰς ἀναχθῆναι. 43 ναυσὶ δεκαδύο κατὰ δύο ζεύγας ἐπὶ τὰ ἰσία τῶν νεῶν, ἐπὶ μιᾷς ἐρέμενος. οἱ πολέμιοι καταφρονήσαντες, ὥς πρὸς ἑξ̄ τριήρεις, αὐτοὶ δεκαδύο ἔχοντες, ἐπανήχθησαν. Χαβρίας ἐπιπλεῖον αὐτῶν τῆ πελάγους προελθόντων, κατελὼν τὰ ἰσία, τὰ σκάφη διαζεύγας ἐπέσρεψε, καὶ τὰς ἡμισίας τῶν πολεμίων ἔλαβεν αὐτάνδεας.

δ' Χαβρίας διὰ γενῶν τόπων ἀναχωρῶν, ὀλίγως ἔχων, πολλὰν πολεμίων ἐπικειμέναν, αὐτὸς τῆς πορείας ἠγῶμενος, τὰς μάλιστα εὐρώσας ἐξαγῆν ἔταξεν, ὅπως προσκειμένους ἀμύνοντο. οὗτοι δὲ τῶν ἐξαγόντων ἐφυγεν, ἡ τολεμίων

42 Fl. γολᾶδας μύσαι. Cant. γολᾶδας μύσαι. optime in ejusdem margine ἀλαδε μύσαι, uti sagaciter olim hic restituit Joh. Meursius. Secundus mysteriorum dies dictus fuit ἀλαδε μύσαι. Ultima autem verba sic legenda: οἱ δὲ περὶ χαβρίαν Ἀλαδε μύσαι. Masv. 43 Scribendum ναὺς δεκαδύο κατὰ δύο ζεύγας, ἐπὶ τὰ ἰσία τῶν δυῶν ἐπὶ μιᾷς ἀερέμενος. Masv.

Themistocles de Persis navale victoriam retulit ad Salaminem. Verum Themistoclem quidem ipse Bacchus, Chabriam secundus dies mysteriorum jovit.

3 Chabrias cum naves Laconicæ specularices duodecim appulissent, neque amplius auderent solvere, sic eas ut solverent elicit. Naves duodecim binas et binas conjunxit, duarum vela in unam contrahens. Hostes

sex, ipsi cum duodecim solverunt. Quibus latius in mare progrediis, Chabrias velis sublati scaphas disjunctas immisit, et partem dimidiam hostium navium una cum ipsis hominibus cepit.

4 Chabrias per angusta loca cum paucis discedens, instantibus multis hostibus, ipse præcedens dux protectionis, robustissimos in extremo collocavit, ut instantes propulsarent. Nemo igitur ex postremis fugam capessivit,

τολμῶν τὸν στρατηγὸν παρελθὼν ὡς καλυπείς, ἢ καὶ κο-
λασθεὶς τῷ σχήματι τέττα τῆς πορείας ἀσφαλῶς διήγαγε
τὸ στρατόπεδον.

ε' Χαβρίας Θάμω Αἰγυπτίαν βασιλεῖ χρημάτων ἀπο-
ρῆντι, συνεβλέυσε τὰς ἐν τῇ χώρᾳ κεκτημένους ἱκανὴν
κόσιν, κελεύσαι παραχρῆμα εἰσενεγκεῖν 44 ὅσον τίς ἔχει
χρυσίον ἢ ἀργύριον 45 κομιδὴν δὲ αὐτοῖς εἰ διδάσκει γε-
νίσταί τῶν φόρων, ἕς κατ' ἔτος ἰτέλῃ· ἔταως δὲ πολλὰ
46 συνελέγη χρήματα ἰδενὸς ἀδικηθέντος, ἀλλὰ πάντων
ὑπερον ὡς διδάσκαν ἀπολαμβάνων.

ς' Χαβρίας 47 εἰς Ἐχάδα τῆς Λακωνικῆς ἐμβαλὼν
νυκτὸς τὸν ποταμὸν διαβὰς λείαν πολλὴν λαβὼν, τὴν μὲν
ὑπὲρ τὸν ποταμὸν εἰς τὴν φιλίαν ἀπέπεμψε. αὐτὸς δὲ
τὰς ἄλλας στρατιώτας φαγεῖν κελεύσας, ἀνέμενε μετὰ
μεσότης ἡμέρας, τῷτο προσδοκῶν, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο. οἱ
γὰρ Λακεδαιμόνιοι μαδόντες ἐξεβούθησαν, ὡς ἀφαιεσόμε-
νοι τὴν λείαν ἐπὶ τῷ ποταμῷ. καὶ σπαδῇ δρακόντες δια-
κόσισαι

44 Fl. ὅσον τίς ἔχει. 45 legendum cum utroque codice,
κομιδὴν δὲ αὐτοῖς ὧν διδάσκει γενίσταί τῶν φόρων.
Masf. 46 Cant. συνελέγει. 47 Scribe εἰς Ἐλος,
quod fuit τῆς Λακωνικῆς oppidum. Casf.

peffivit, non audens ducem
prætereire, quippe prohibitas
vel etiam punitas. Hac pro-
fectionis constitutione tuto
exercitum traduxit.

5 Chabrias Thamo Ægy-
ptiorum regi, pecuniis indi-
genti, consilium dedit, ut di-
tiores regionis incolas jube-
ret confestum quantum unus-
quisque posset auri vel ar-
genti contribuere: pro iis
vero quæ darent, annua tri-
buta eis remitteret. Hoc pa-
cto multas pecunias collegit,
neque tamen injuriam cui-
quam fecit. Sed omnes po-

stea, quemadmodum dede-
rant, receperunt,

6 Chabrias in Laconicam
faciens impressionem, noctu
fluvium transgressus, multa
præda capta eam trans flu-
vium in amicam et sociam
terram misit, Ipse vero cum
reliquis militibus citum su-
mere iussis, remansit usque
ad meridiem, hoc ipsum ex-
pectans, quod etiam conti-
git. Nam Lacedæmonii re
cognita ad prædam recupe-
randam fluvium transgressi
sunt: et cum summo studio
ducenta

κόσια στάδια κεκμηκότες, αούτανται, διεσπαρμένοι, πρὸς μάχην ἦσαν ἄχρηστοι. ὁ δὲ τὰς αὐτὰ στρατιώτας βεβηκότες, ἀναπαυσαμένους, συντεταγμένους 48 πρὸς διαγωγὴν ῥαδίως τὰς πλείους αὐτῶν διεφθίρεν.

ζ' Χαβρίας ἦν ἐν Αἰγύπτῳ στρατηγὼν τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων. τῷ Περσῶν βασιλεῖ ἐπιστρατεύσαντος πεζῇ δυνάμει, καὶ ναυτικῇ, ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ναῦς πολλὰς ἔχων ἠπόρει πληρωμάτων συγκεροτημένων. Χαβρίας καταλέξας Αἰγυπτίων τὰς νεωτάτας ἰκανὰς πληρῶσαι ναῦς διακοσίας, ἐξελὼν τὰς κόπας τῶν τριηρῶν ξύλα μακρὰ παραβαλὼν ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, ὥς τε ἐφ' ἓνα καθῆσθαι, δὲς αὐτοῖς τὰς κόπας, καὶ 49 κελεύσας τῶν διγλώσσων ἐπισήσας, ὀλίγαις ἡμέραις ἐλαύνειν αὐτὰς 50 ἐβάδιζεν ἐρετῶν συγκεροτημένων ἐπλήρωσεν.

ἡ Χαβρίας ὅποτε νεούχονον ἔχων δύναιμι καὶ μέλλοι παρατάττεσθαι, διὰ τὸ κήρυκος ἐκέλευσε τὰς ἀρρώσας ἔχοντας, χωρὶς τιθεσθαι τὰ ὅπλα. ὅσοι δὲ δειλοὶ δι'

48 Interpres pro πρὸς διαγωγὴν legisse videtur προσάγων. Masu. 49 κελεύσας recte conjiciente Casaubono. 50 ἐδίδαξε conject. Cas.

ducenta stadia percurrissent, defessi, inordinati, atque dispersi ad pugnam inutiles erant. At ille suos milites cœnatos, quiete refectos, atque ordinatos adducens, sine negotio multos ex hostibus interfecit.

7 Chabrias in Ægypto regis Ægyptiorum exercitum ducebat. Cum rex Persarum pedestribus ac navalibus copiis expeditionem faceret, Ægyptius navibus abundans, exercitatis classiariis egebat. Chabrias delectis junioribus ex Ægyptiis eo numero, ut ducentis navibus instruendis

fufficerent, remos e triremibus sustulit, longisque contis versus litus projectis, effecit, ut singuli ordine federent: dansque eis remos, et præficiens hortatores utramque linguam Græcam et Ægyptiam callentes, paucos dies ipsos agere docuit, et exercitatis remigibus naves implevit.

8 Chabrias, si recens collectum exercitum haberet, et pugnam initurus esset, per præconem jussit, ut qui male haberent, seorsim arma deponerent. Quotquot igitur erant

51 δι' ἄρρωσίαν προσποιώμενοι χάρις ἐτίθεντο τὰ ὅπλα, τέτοις ἐς μὲν τὴν μάχην ἢ ἐχρήτο· ἐς δὲ τὰς προκαταλήψεις τῶν ὀχυρῶν τόπων· ἵνα τὸ γὰρ πλήθος ἐπιφανόμενον αὐτῶν φόβον ἐνεργάζοιτο τοῖς πολεμίοις· καὶ ἔθ' οὕτως παρασάντος, ποιεῖ ταχέως αὐτὴς ἀπομίσθους.

Ὁ Χαβρίας προσπλεύσας πολεμίας πόλιν, νυκτὸς τὰς πελτασὰς ἀπεβίβασεν. αὐτὸς δὲ ἀσχομένης ἑώ, ἐπὶ τὸν λιμένα ἔπλει ἀπὸ τέρου τῆς πόλεως ὄντα. οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐξέδραμον καλύσοντες ἀποβῆναι τὰς ἐκ τῶν νεῶν· οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐνέδρας πελτασά· ὅπισθεν ἐπιφανέντες τὰς μὲν διέφθειραν αὐτῶν, τὰς δὲ ζωγρία λαβόντες, τῶν νεῶν ἐπιβάντες, ἀνήχθησαν.

Ἡ Χαβρίας ἀπὸ τῶν πελτασῶν δέκα τὰς δορικώτατας ἐφ' ἑκάστην ναῦν παρεβίβασατο. καὶ νυκτὸς ἐς τὴν πολεμίαν ἀπεβίβασε, καὶ λεηλατῆν τὴν χώραν ἐκέλευσεν. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκβοηθήσαντες, ἐπικρατῆν τῶν λεηλατῆντων ἐμάχον. ὁ δὲ προὐδὼν, κατὰ σπῆσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ἔπλει. οἱ δὲ ἐκβοηθήσαντες, τὸν ἐπίπλην ἰδόντες, ἐσπέδασαν, ἵνα μὴ καταλάβοι τὴν πόλιν. ὁ δὲ τὰς ναῦς τῆς

51 Scribe ὡς δὴ ἄρρ. Casf.

erant timidi, morbum simulantes, arma seponerant. His ad pugnam quidem non utebatur, sed ad praecoccupanda loca munita, ut saltem ipsorum multitudo apparet, metum hostibus faceret. Occasione vero data, statim eos stipendiis privavit.

9 Chabrias ad hostilem urbem appellens, noctu scutatos egredi fecit. Ipse vero prima luce ad portum navigabat, longe ab urbe distitum. Cives excurrebant, ut e navibus egredi prohiberent. Scutati vero ex infi-

diis impetentes a tergo, quosdam ex iis occiderunt, et quibusdam captis vivis, in naves ingressi solverunt.

10 Chabrias ex scutatis decem velocissimos in singulas naves imposuit, et noctu in hostile solum emisit, atque praedam ex regione agere iussit. Cives ex urbe suis rebus opem ferentes, capturi praedatores erant. Quo ille viso, confestim ad urbem navigabat. Egressi cum adnavigantem vidissent, diligentiam adhibuerunt, ne urbem caperet. Ille naves ad ter-

52 τῆς χάρας προσορμίσας, τὰς πελτασὰς καὶ τὴν λείαν ὅσῃν ἔλαβεν ἀναλαβάν, καὶ δὴ ἀποπλεύσας ᾤχετο.

ια' Χαβρίας ἐν Νόξῳ μέλλων ναυμαχεῖν πρὸς Πόλιν, παρήγγειλε τοῖς τριηράρχαις ἐὰν ἰσοπαλεῖς κατὰ τὸν κίνδυνον ᾴσι, τὰ σημεῖα τῶν ἰδίων νεῶν λάτρεα κατελόντας, εἶδεναι τὰς ἐπισήμους πολεμίας ἕσας. ἐπεὶ δὲ τῆτο ἐγένετο, οἱ μὲν τῇ Πολλίδος κυβερνήτῃ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπαντῶντες, διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὰς τὸ Ἀττικὸν σημεῖον ἀμφιγνοῶντες παρέπλεον. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ παράγγελμα ἐπισήμοις τῶν νεῶν ἑφ' αὐτοὺς διαδόντες διττὰς ἐμβολάς. τὸ τέχνασμα τῆτο νίκην Ἀθηναίαις ἔδωκεν.

ιβ' Χαβρίας εἰς Αἴγιον νυκτὸς καταπλεύσας, τριακοσίους ἀνδρας εἰς τινα τόπον ἐπιτήδειον ἀποβιβάσας, αὐτὸς παρέπλει. οἱ μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐπεξελθόντες, τοῖς ἀποβάσει παρετάσσοντο καὶ πολλὰς αὐτῶν ἀνέηκον· ὁ δὲ διὰ τάχους εἰς τὴν πόλιν εἰσέπλευσεν· οἱ δὲ πολῖται φοβηθέντες μὴ τῆς πόλεως ἀποκλεισθῶσι, καταλιπόντες τὴν πρὸς τὰς τριακοσίους μάχην, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὴν πόλιν.

ιγ' Χα-

52 Scribendum τῇ χάρα. Cas.

tam appellens, acceptis scutatis et præda, quam ceperant, discessit.

11 Chabrias in Naxo adversus Pollin navale prælium gesturus, præcepit triremium præfectis, ut si in æquali et ancipiti periculo essent, suarum navium signis absconditis insignitas hostiles esse scirent. Hoc factò, Pollidis gubernatores Atheniensium navibus obviam facti, cum non haberent Atticum signum, dubii et ancipites præternavigarunt. Athenienses vero quemadmodum præceptum erat, utrinque in insi-

gnitas naves impressionem fecerunt. Hæc machinatio, victoriam Atheniensibus attulit.

12 Chabrias noctu in Æginam navigans, triginta viris in locum idoneum expositis, ipse præternavigabat. Cives ex urbe progressi, pugnam cum egressis incipiebant, et multos ex eis perimebant. Ille confestim ad urbem navibus contendit. Cives metuentes ne excluderentur, deserta pugna, quam cum triginta viris inceperant, in urbem reversi sunt.

17 Χαβρίας πρὸς τὰς ἐπιβολὰς τῶν κυμάτων ὑπὸ τὴν παρεξέρεσίαν ἱκατέρω τοίχῃ δέξαις κατελάμβανεν καὶ κατὰ 53 μῶνας ἀστίας τῷ κατασφῶματι κατὰ τὸ ὕψος φράγμα κατελάμβανεν αὐτὸ πρὸς τὰς παρεξέρεσιαις· τὸτο δὲ ἐκάλυε τὴν ναῦν ὑποβρύχιον φέρονται. καὶ τὰς ναύτας ὑπὸ τῶν κυμάτων βρέχονται. καὶ τὰ ἐπιφερόμενα κύματα ἔχ' ὀρώντες διὰ τὴν τῆ φράγματος πρόσθεσιν, ἔκ' ἐξανίσταντο διὰ τὸν φόβον, ἔδε τὴν ναῦν ἴσφαλον.

18 Χαβρίας πρὸς τοὺς πελαγίους πλοῦς, καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ χειμῶνας κατεσκεύαζεν ἐκάστη τῶν νηῶν δισσὰ πηδάλια, καὶ τοῖς μὲν ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς εὐδαίαις ἐχεῖτο. εἰ δὲ ἡ θάλασσα κοίλῃ γένοιτο, θάτερα διὰ τῆς παρεξέρεσιαις κατὰ τὰς θρανίτιδας κόπας 54 πατηθῇ, τὰς ἀνένας ἔχοντα καὶ τὰς οἰάκας ὑπὲρ τῆ κατασφῶματος, ὡς τε ἐξαερισμένης τῆς πρύμνης, τὰτοις τὴν ναῦν κατευθύνονται.

19 Χαβρίας καταλαβὼν τὴν Λακωνικὴν, καὶ λείαν πολλὴν ἀεπάσας, Σπαρτιατῶν ἐκβοήτησάντων ὧν Ἀγισί-
λαος
53 κόπας conject. Masu. 54 Copt. πατηθῇ legendum cum Copt. παρετίθη.

13 Chabrias adversus impetus fluctuum ad proram et puppim ex utroque latere plures affixit, et totum æquales navis tabulato, in altitudine munitionem hanc cum extremis partibus conjungens. Id impedimento fuit, quominus patens fluctibus navis ferretur, et nautæ minus inascescerent. Sic etiam cum impetentes fluctus cernere non possent, propter munimenti appositionem, non perterriti sunt metu, neque navim reliquerunt.

14 Chabrias adversus pelagias navigationes, et mari-

nas procellas singulis navibus duo gubernacula comparavit, arque pristinis in tranquillitate utebatur. Sin mare cavum fieret, alia per spatium, quod est inter remiges et proram, juxta remos supremos adaptabat, anfas et clavos habentia supra tabulatum, ita ut elevata puppi hinc moderaretur navem.

15 Chabrias cum Lacorum terram occupasset, multamque prædam abegisset, exeuntibus ad ferendum suis auxilium Spartiatis, duce Agisilao,
M 4

λαος ἤγειτο, συναγαγὼν τὰς στρατιάτας ἐπὶ λόφον ὑψηλὸν, τὰ σκευοφόρα καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀγαγὼν ἐπὶ τὸ ὀχυρώτατον, περιεστρατοπέδευσεν. οἱ δὲ Λάκωνες ἀπὸ πέντε σταδίων ἀντεστρατοπέδευσαν. Χαβρίας παρήγγειλεν ὥς πλεῖστα πυρὰ καῖναι διὰ νυκτός· καὶ περὶ δευτέραν φυλακὴν παρήγγειλε, τὰ μὲν ὑποζύγια καὶ τὰ βοσκήματα καταλιπεῖν. αὐτὰς δὲ ἀναχωρεῖν κατὰ τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς λόφου. οἱ μὲν δὲ λαθόντες ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ Λάκωνες τὸ τε πῦρ ὁρῶντες, τῆς τε φωνῆς τῶν ὑποζυγίων ἀκούοντες, μένειν τὰς Ἀθηναίους νομίζοντες, ὑπὸ τὴν ἑω διασκευασάμενοι, πρὸς μάχην σύνθημα λαθόντες, τῇ λόφῳ προσῆγον. ἐπεὶ δὲ ἐγγυὲς γενόμενοι κενὸν τὸ στρατόπεδον εἶδον, ἀνεβόησεν Ἀγισίλαος, ἀριστὸς γὰρ στρατηγὸς Χαβρίας.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Φ Ω Κ Ι Ω Ν.

Φωκίων Ἀθηναίους ἀεργηκότας στρατεύειν ἐπὶ Βοιωτὰς ἐκώλυεν· οἱ δὲ πολλῇ ὀργῇ χρώμενοι τὸν πόλεμον ἐψηφίσαντο, καὶ Φωκίαν στρατηγόν. ὁ δὲ τὸν κήρυκα ἀνειπάειν

gesilao, milites in collein excellum conduxit: jumentisque et captivis in munitissimum locum inpositis, castra circum ea locavit. Lacones quinque stadiorum spatio e regione castrametabantur. Imperavit Chabrias, ut ignes plurimi per noctem incenderentur: et secunda vigilia promulgavit, ut relictis jumentis et pecudibus ipsi per posterio rem collis partem discederent. Qui mandato pa-

rentes, clam discesserunt. Lacones et ignem conspicientes, et jumentorum vocem exaudientes, cum Athenienses remanere putarent, sub diluculum vasis conclamatis, accepta ad ineundam pugnam tessera, ad collem processerunt. Postquam vero appropinquassent, et inania castra invenissent, exclamavit Agesi laus: Optimus equidem dux est Chabrias.

C A R. XII.

P H O C I O N.

Phocion Atheniensibus expeditionem adversus Boeotos suscipere volentibus, restitit. Qui magnis propen-

sisque studiis bellum decreverunt, et Phocionem ducem crearunt. At ille praecionem iussit proclamare: Omnes Athe-

πέν ἐκέλευσεν· ὅσοι Ἀθηναίων μέχρι ἑξήκοντα ἔτων ἀπὸ
ἡβης, πέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντες, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας ἐπεσθίει μοι. ὁ Φόρυβος ἦν πολὺς. οἱ πρεσβύτε-
ροι καὶ μᾶλλον ἐβόων, ἀνέπηδον, ἠγανάκτων. τότε δὲ Φω-
κίων, ἰδὼν, εἶπεν, δεινὸν ὑπομενεῖτε· καὶ γὰρ ὁ στρατη-
γὸς ὀγδοηκοσὸν ἔχων 55 ἔτος 56 μετ' ἡμῶν κείσεται.
τῷτο ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, τῆς ἐρμῆς τῆς ἐπὶ τὸν πόλε-
μον ἐπαύσαντο καὶ μετεβάλλοντο.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Χ Α Ρ Η Σ.

Χάρης ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατασκόπης ὑπονοήσας εἶναι,
φυλακὴν ἔξωθεν τῷ χάρεϊ ἐπιστήσας, προσέταξεν ἑκα-
στον ἐπιλαμβάνεσθαι τῷ πλησίον· καὶ μὴ πρότερον κινου-
μένην, πρὶν εἰπεῖν ὅς τις εἴη, καὶ τίνος τάξεις. αὐτῷ δὲ
συνέβη τὰς κατασκόπας αἰλῶναι, μὴ δυναμένους εἰπεῖν μή-
τε τάγμα, μήτε λόχον, μήτε συσσίτιον, μήτε σύνδημα.

β' Χάρης

55 Mff. ut et Codd. Casf, μέρος. 56 Quidam Codd. μετ'
ἡμῶν ἔσεται quid si, ἐπεὶ ἔσεται. Casf

Athenienses ab ætate pube-
rum usque ad annum sexa-
gesimum, assumpto quinque
dierum comineatu, mox a
concione me sequimini. Ibi
tum magnus oriri tumultus,
et præ cæteris potissimum
fenes vociferari, proflire, at-
que indigne ferre. Tum

Phocion: Nihil, inquit, vo-
bis grave aut indignum ac-
cidet. Nam ego quoque
dux octogesimum annum
habens, vobiscum una jace-
bo. Hoc audito, Atheni-
enses belli studium ac volun-
tatem remiserunt atque mu-
tarunt.

C A Ρ. XIII.

C H A R E S.

Chares in exercitu suspi-
catus exploratores versari,
præsidium extra vallum col-
locavit, mandavitque, ut u-
nusquisque proximum ap-
prehenderet: neque ante di-
mitteret, quam dixisset quis-

nam esset, et cujus ordinis.
Ita factum est, ut caperen-
tur exploratores, cum ne-
que ordinem, neque ma-
nipulum, neque contuber-
nium, neque signum indi-
care possent.

M 5

2 Cha-

β' Χάρης ἐν Θράκῃ χειμῶνος ὄντος ὑπερβαλὴν, τὰς στρατιώτας ὁρῶν φειδόμενος τῶν ἱματίων, καὶ πρὸς τὸ πρᾶττειν ἂν καὶ διακειμένους ὀκηρῶς, παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀλλάττειν παρ' ἀλλήλων τὰ ἱμάτια. τέττε γὰρ γενομένη, τῶν ἀλλοτρίων ἐσθῆτων ἕκαστος ἢ φειδόμενος, ἐτοιμότερος ἦν πρᾶττειν τὰ κελεύόμενα.

γ' Χάρης ἀπήγε στρατόπεδον ἐκ Θράκης, ἐπέκειντο οἱ Θράκες καὶ τὴν ἑσπέρην ἔδρανον· ὁ δὲ βολόμενος, 57 ἀποσπάσας τὰς πολέμιας, διελθεῖν ἀσφαλῶς ποταμὸν ὑπόπτοι, 58 συνιδὼν ἀναβιβάσας τῶν σαλπικτῶν ἐπὶ τὰς ἵππους, καὶ συμπέμψας αὐτοῖς ἐλίγες τῶν ἱππέων, ἐκέλευσε παρῖπνυσσάμενους τὴν ταχίστην, γενομένης ὁπίσθεν τῶν πολέμιων, τὸ πολεμικὸν σημεῖον· οἱ μὲν ἐσέλησαν· οἱ δὲ προσκείμενοι Θράκες ἐνέδραν εἰναὶ νομίσαντες, τὴν τάξιν λύσαντες, φεύγοντες ὥχοντο· Χάρης δὲ ἀσφαλῆ τὴν ἀποχώρησιν ἐποίησάτο.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ.

Χαρίδημος Ἰλίων λεσλατάντων αὐτῇ τὴν πόλιν, οἰκίτην Ἰλίου προελθόντα ἐπὶ λείαν συκαράν, μεγάλους δαί-
ροις

57 Uterque Codex ἀποσπάσας. 58 συχνές. Csf,

2 Chares in Thracia, cum vehementissima tempestas ingruisset, conspīcatus milites vestimentis parcere, et segniter imperata facere: mandavit, ut vestes invicem commutarent. Hoc facto, cum singuli alienarum vestium nullam rationem haberent, promptius id, quod imperatum fuerat, exequebantur.

3 Chares exercitum e Thracia deducebat. Instantibus Thracibus, et postre-

mum agmen carpentibus: cum vellet abstractis hostibus, tuto locum suspectum transire: re deliberata impositis in equos rubiciniis, et missis una paucis equitibus, jussit ut obequitantes statim ad hostium terga penetrarent, et classicum canerent. Quibus canentibus, Thracæ qui insequabantur, insidias esse suspicati, perturbatis ordinibus fugam cepserunt. Chares vero secure ac sine detrimento discessit.

С А Р. XIV.

CHARIDEMUS.

Charidemus Iliensibus servum Iliensem progressum urbem ejus prædantibus, ad prædā comprehendit, cumque

ροῖς ἔπεισε προῶναι τὴν πόλιν· ἵνα δὲ πρὸς Φανίῃ τοῖς
 φυλάττωσι τὰς πύλας, ἔδωκεν αὐτῷ πολλὰ πρόβατα, καὶ
 ἀνδράποδα δις πρ καὶ τρεῖς ἀγαγόν. οἱ δὲ φύλακες
 τὰυτα νεμάμενοι, συνεχάρην αὐτῷ πολλάκις ἐξίεναι νύκτωρ,
 καὶ σὺν αὐτῷ ἄνδρας πλείονας, τὴν λείαν περιελαύνοντας.
 Χαρίδημος τὰς μὲν σὺν αὐτῷ συλλαβὰν ἔδωκε. τὰ δὲ
 τήτων ἱμάτια περιβαλὼν ἰδίους ἀνδράσιν ὠπλισμένους, ἔδω-
 κεν αὐτοῖς τὰ τε ἄλλα τῆς λείας, καὶ ἵππον ὡς αἰχμάλ-
 λωτον. οἱ φύλακες ἵνα δέξαιντο τὸν ἵππον, πᾶσαν τὴν
 πύλιν ἀνέειξαν· οἱ στρατιῶται τῷ ἵππῳ συνεισπεσόντες τὰς
 τε φύλακας ἀπέκτειναν, καὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν δεξάμενοι,
 τῆς πόλεως ἐκράτησαν. ὥς τε, εἰ χρή τι καὶ πῶς,
 δεύτερον ἔαλω τὸ Ἴλιον, πάλιν ἵππῳ καταστρατηγούμενον.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὁ ΦΑΛΗΡΕΥΣ.

Δημήτριος Φαληρεὺς συλλαμβάνεσθαι μέγα ὑπὸ τῇ
 Θρακῶν βασιλείᾳ, κατακρύψας αὐτὸν ἐς ἀρχαίαν χορτο-
 φόρον, ἐς τὴν ὁμορον χώραν διεσώθη.

Κ Ε Φ. Ις.

eumque magnis propositis muneribus, ad prodendam urbem adduxit. Verum quo maiorem ei fidem haberent, portarum custodes, multas oves, mancipiaque bis terve dedit, ut adduceret. Custodes vero patientes hæc, sæpius illi per noctem exeundi potestatem fecerunt: cumque eo homines complures, qui prædam agerent. Charidemus focios ejus comprehensos in vincula conjecit. Horum autem vestibibus quosdam ex suorum numero armatos induit, deditque eorum aliam prædam, tum equum quasi captivum. Custodes ad recipiendum equum, totam portam aperuerunt. Milites cum equo irruentes, custodes trucidaverunt, reliquamque manum recipientes, urbe potiti sunt. Itaque siquid ludendum est, iterum dolo per equum structo, captum est Ilium.

C A P. XV.

D E M E T R I U S.

Demetrius Phalereus cum se a Thraciæ rege interceptum, captum iri cerneret, semetipsum in cur- rum stramine onustum abdens, in finitimam regionem salvus et incolumis pervenit.

C A P. XVI.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ΦΙΛΟΚΛΗΣ.

Φιλοκλῆς Πτολεμαῖος στρατηγὸς Καύνην προσεστρατοπέ-
δευσε, καὶ χρέμασι διαφείρας τὰς σιτοφύλακας, συνέ-
θετο. οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει παρήγγειλαν τοῖς στρατιώταις
δώσειν. οἱ δὲ τὰς φυλακὰς τῶν τειχῶν ἀπολιπόντες, τὸν
σῖτον ἐμετρέοντο. Φιλοκλῆς ἐν τῷ τῷ καιρῷ προσπεσὼν
ἀφύλακτον ἔλαβε τὴν πόλιν.

Τέλος τῆ γ' βιβλίας τῶν Πολυάνου Στρατηγημάτων.

C A P. XVI.

P H I L O C L E S.

Pilocles Ptolemæi dux militibus daturus. Illi re-
ad Caunum posuit castra, et lictis murorum custodiis,
pecuniis annonæ præfectos frumentum metiebantur.
corrupt, et cum illis societatem iniit. Interea Philocles nuda-
tam prædiis urbem adortus cepit.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

HAEC INSUNT IN QUARTO LIBRO

P O L Y A E N I
STRATEGEMATUM.

Ἀργαῖος, στρατηγὴμα	α	Argæus, Strateg.	1
Φίλιππος	κβ	Philippus	22
Ἀλέξανδρος	λβ	Alexander	32
Ἀντίπατρος	γ	Antipater	3
Παρμενίων	α	Parmenio	1
Ἀντίγονος	κα	Antigonus	21
Δημήτριος	ιβ	Demetrius	12
Εὐμένης	ε	Eumenes	5
Σέλευκος	ς	Seleucus	6
Περδίκκας	β	Perdiccas	2
Κάσσανδρος	δ	Cassander	4
Λυσίμαχος	γ	Lyfimachus	3
Κρατήρως	α	Craterus	1
Πολυσπέρχων	α	Polysperchon	1
Ἀντίοχος Σελεύκῃ	α	Antiochus Seleuci	1
Ἀντίοχος Ἀντιόχῃ	α	Antiochus Antiochi	1
Ἀντίοχος Ἱέραξ	α	Antiochus Hierax	1
Φίλιππος Δημητρίῃ	β	Philippus Demetrii	2
Πτολεμαῖος	α	Ptolemæus	1
Ἀτταλός	α	Attalus	1
Περσεύς	α	Perseus	1

Τέλος τοῦ πίνακος.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

βιβλίον τέταρτον.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Καὶ τὸδε ὑμῖν τέταρτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνίνε καὶ Οὐῆρῃ, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· τὸτο μὲν δὴ καὶ ἥδιον τῶν ἄλλων συγγράμματος, ἐν ᾧ καταμάθετε ἂν τὰς ἀρετὰς τῶν ὑμετέρων προγόνων, οἱ τῆς Μακεδονίας ἐβασίλευσαν.

Τέλος τῶ προοιμίου.

ΚΕΦ. Α.

ΑΡΓΑΙΟΣ.

Ἀργαῖος βασιλεὺς Μακεδόνων, Ταυλαντίων Γάλαυρος. Ταυλαντίοι στρατεύσιν ἐπὶ Μακεδόνας. Ἀργαῖος, ἦν γὰρ αὐτῷ χεῖρ ὀλίγη, κελεύει τὰς παρθένους τῶν Μακεδόνων, ἵπται-

POLYAENI STRATEGEMATUM

LIBER QUARTUS.

PROOEMIUM.

Etiam hunc librum Strategematum, sanctissimi Imperatores Antonine et Vere, vobis dedico: eumque majori cum voluptate, quam alios conscripsi, vestrorum quod in eo majorum virtutes conspiceretis, qui Macedoniæ imperium tenuerunt.

CAP. I.

ARGAEUS.

Argæus rex Macedonum, exercitum ducunt. Argæus Taulantiorum Galauros. (erat enim ei manus perexigua) jubet virgines Macedonum

ἰπιδᾶν οἱ πολέμιοι προσάγουσι τὴν φάλαγγα, αὐτὰς ἐκ
 τῆ ὄρης τῆς Ἐρεβοίας ἐπιφανήσας· οἱ μὲν δὲ προσήγον
 αἱ δὲ ἐπεφάνησαν, καὶ κατήσαν ἀπὸ τῆ ὄρης, παρῆναι
 ποταμὸν εὖρος ἀντὶ δοράτων πάλῃσαι, καὶ σφάτοις τὰ
 πρόσωπα σκιάζουσαι. Γάλαυρος ἐξεπλάγη, ἄνδρας εἶναι
 τὰς παρθένους ἀπὸ μακρῆ νομίζων. καὶ τὸ ἀνακλητικὸν
 ὑπεσήμενεν. Ταυλάντιοι δὲ ἔφευγον, τὰ τε ὅπλα ἀπο-
 βαλόντες, καὶ τὰ σκευόφρα καταλιπόντες· Ἀργαῖος ἄμα-
 χαι κρατήσας, ἱερὸν ἰδένετα Διονύσῳ Ψευδάνορι· καὶ τὰς
 παρθένους, αἷς πάλα Κλάδωνας ἔκληζον οἱ Μακεδόνες, αὐ-
 τὸς κλῆζειν ἔταξε, διὰ τὴν μίμησιν τῶν ἀνδρῶν, Μι-
 μαλῶνας.

Κ Ε Φ. Β.

Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ.

Φίλιππος ἐκ τῆ στρατοπέδου ἰ δόκιμον Ταραντῖον λῆτρώ
 Σεργῶ χρησάμενον, τὴν ἡγεμονίαν ἀφείλετο· φέσας, ἀ-
 γνοεῖν μοι δοκεῖς τὰ Μακεδόνων· παρ' οὓς εἰς γυνὴ τι-
 κῆσα Σεργῶ λῆεται.

β' Φίλιπ-

I Δόκιμον nomen proprium putat esse Casaub.

num, cum hostes agmen suum
 adducere, ipsas e monte
 Erebae sese ostendere. Ap-
 propinquantes igitur ho-
 stibus, apparebant, et e
 montibus descendebant ma-
 gno numero virgines, thy-
 rosque pro hastis vibrabant,
 et lertis faciem obumbra-
 bant. Galaurus perterreba-
 tur, viros esse virgines e
 longinquo existimans, et re-
 ceptui signum dabat. Tau-

lantii abiectis armis, impe-
 dimentisque relictis, terga
 verterunt. Argæus sine pre-
 lio victoriam adeptus, tem-
 plum ædificat Baccho Pseu-
 danori, quasi dicas virili spe-
 cie decipienti: atque virgi-
 nes, quæ antea κλάδωνας
 Macedones appellabant, ipse
 propter virorum imitatio-
 nem, μιμαλῶνες dici, de-
 creto iussit.

C A P. II.

P H I L I P P U S.

Philippus in exercitu ma-
 gnæ existimationis quendam
 Tarentinum, quod calidis bal-
 neis fuisset usus, imperatorio
 munere ac dignitate privavit,

inquiens: Nescire mihi vide-
 ris Macedonum consuetudi-
 nem ac mores, apud quos ne
 mulierem quidem puerpe-
 ram aqua calida lavari videas.

a Phi-

β' Φίλιππος ἐν Χαιρώνείᾳ παρατασσόμενος Ἀθηναίοις εἶξας ἐνέκλινεν· στρατηγὸς Ἀθηναίων Στρατοκλῆς ἐκβοήσας, ἔ' χρη' ἀπὸς ἦν καὶ προσκειμένους, εἰς ἃν τὰς πολεμίας κατακλίσωμεν εἰς Μακεδονίαν· ἐκ ὧν κε διάκων. Φίλιππος εἰπὼν, ἐκ ἐπίστανται νικῶν Ἀθηναῖοι, ἐπὶ πόδα ἀνεχώρει, συνεσπασμένῃ ἔχων τὴν Φάλαγγα, καὶ ἐντὸς ὅπλων πεφυλαγμένος μετ' ὀλίγων ὑπερδεξίων τόπων λαβόμενος, παραδαρύνων τὸ πλῆθος, ἀνιστρέφας, εὐρέως ἐμβάλλει τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος νίκησεν.

γ' Φίλιππος ἐπὶ Θηβαίᾳ ἐστράτευσεν. Αἰρόπος, καὶ Δαμάσιππος ἡγεμόνες ἀπὸ πανδοκείᾳ μισθωσάμενοι ψάλτριαν, εἰς τὸ στρατόπεδον εἰσήγαγον. ἔ' μὴν ἔλαθον Φίλιππον· ἀλλὰ καὶ μακρὸν ἀμφὶ τὰ ἡγεμόνε τῶν ὅρων τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐξεκίνησεν.

δ' Φίλιππος πρὸς τοὺς ἐτεμψεν εἰς πολεμίων Θρακῶν πόλιν· οἱ μὲν ἐκκλησίαν συνήγαγον, καὶ τὰς προσβευτὰς ἐκέλευον ἀγορεύειν· καὶ ἦν ἀπάντων σπεδὴ περὶ τὴν ἀκρόασιν ὡς ἀγγέλλουσι. Φίλιππος ἐν τῷ καιρῷ τῶν μὴ προσδοκῶσιν ἐπιτίμενος, τῆς πόλεως ἐκράτησεν.

ε' Φίλιπ-

2 Philippus ad Chæroneam commissio cum Atheniensibus prælio cedens, quasi ad fugam inclinabat. Dux Atheniensium Stratocles exclamans: Non prius ab urgendis hostibus desistendum est, donec eos in Macedoniam concludamus, nihil a persequendo remisit. Philippus inquit: Nesciunt Athenienses vincere, contractam habens phalangein pedentim recessit, et armis intus munitus. Paulo post cum excelsiora loca occupasset, militibus confirmatis revertitur, et summa vi in Athenienses imperum facit, atque collatis signis egregie superavit.

3 Philippus cum Thebanis bellum gerebat: Aëropus et Damalippus duces e publico diversorio conducti mercede psaltriam in castra duxerunt. Neque vero latere Philippum potuerunt: qui re cognita duces ambos e sui regni finibus exterminavit.

4 Philippus in hostium Thracum urbem legatos misit. Illi convocata concione, legatos verba facere iusserunt, omniumque animi erant intenti ad audiendum quid adferrent. Interea Philippus nec opinantes adortus, urbem cepit.

5 Phi-

ἰ Φίλιππος ἤτησε παρὰ τῶν πολεμίων Ἰλλυρίων ὑποσπόνδους νεκρὰς· τῶν δὲ δίδόντων, ἥνικα οἱ ἔσχατοι ἐκομίζοντο, σημηνὰς ἀφυλάκτους ἐπῆλθεν.

ε' Φίλιππος ἐν παλαίστρᾳ καὶ Μνηστήρης ὁ πανκρεατίας ἐκυλόντο· οἱ στρατιῶται κύκλῳ περιστάτες κατεβόαν την μισθοφορὰν ἀπαιτῶντες. ἔκ ἔχων ὁ Φίλιππος προσῆλθεν ἰδρῶτι ρέμενος, κεκοιμήνος προσμεδιάσας αὐτοῖς, δίκαια, ἔφη, λέγετε, ὦ συστρατιῶται, ἀλλὰ τοι καὶ γὰρ διὰ τῆτο νῦν ἐπὶ τὸν βάρβαρον ἀλείφομαι, ὅπως ὑμῖν πολλαπλασίως ἀποτίσωμι τὰς χάριτας· ταῦτα ἐπῶν, καὶ τῶν χερσὶν κρητῶν διὰ μίσων ὀρεμῶν ἐς κολυμβήτρην ἀπέρριψεν. καὶ οἱ Μακεδόνες ἐγέλασαν. ὁ Φίλιππος μέχρι τοσούτου διαβαπτιζόμενος πρὸς τὸν πανκρεατιστὴν καὶ κατὰ τὴν προσώπῃ ραινόμενος ἔκ 2 ἀνῆγεν, ἐς' αὐτοὺς οἱ στρατιῶται καμίντες ἀπέρριψαν· τὴν στρατηγικὰς τῆτος καὶ αὐτὸς Φίλιππος παρὰ τῆς πότεος ἐμέμεντο πολλάκις, ὡς ἀείτως διακρησάμενος τῆς ἀπαιτῶντας.

ζ' Φίλιππος ἐν Χαιρωνείᾳ γινώσκων τὰς μὲν Ἀθηναίους ὀξέως καὶ ἀγυμνάσας, τὰς δὲ Μακεδόνας ἡσυχαιότας,

καὶ
2 Ἀνῆγεν. Cas.

5 Philippus mortuos ab hostibus Illyrii ad sepulcrum postulavit. Quibus concedentibus, cum extremi reportarentur, dato signo ex improvviso eos obruit.

6 Philippus et Menegetes pancratiastes in palaestra versabantur. Milites interea circumstantes, ingenti vociferatione stipendia flagitabant. Philippus cum non haberet, accessit, sudore diffuens, pulvere resperfus, atque arridens eis: Recte, inquit, dicitis, o commilitones. Verum ego quoque nunc ob eam causam adversus barbarum ungor, ut cumulate vobis gra-

tiam rependam. His dictis, manibus plaudens, per medios eos cucurrit, atque se ipsum in piscinam abjecit, quam rem Macedones ridebant. Philippus usque eo se immergere contra pancratiasten, et faciem conipergere non ante destitit, quam milites defessi discederent. Hujus strategematis Philippus inter pocula persæpe mentionem faciebat, quod jucundissimo ludibrio instantes repulisset,

7 Philippus ad Chæroneam cum iciret Athenienses esse celeres et inexercitatos, Macedones autem frequenti

καὶ γεγυμνασμένοις, ἐπὶ πολὺ τὴν 3 παράταξιν ἐκτείνας, ταχέως παρέλυσεν τὰς Ἀθηναίους, καὶ εὐχειρώτατος ἐποίησε.

ἡ Φίλιππος ἐπὶ τὴν Ἀμφισσέαν ἐστράτευεν. Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι τὰ σενὰ προκατελάβοντο. καὶ ἦν ἡ διάδοσις ἀμύχανος· ἐξαπατᾷ τὰς πολεμίους Φίλιππος ἐπιστολὴν πεπλασμένην Ἀντιπάτρει πέμψας εἰς Μακεδονίαν, ὡς τὴν μὲν 4 στρατίαν τὴν ἐπὶ Ἀμφισσῆς ἀνεβούλοτο, σπεύδει δὲ εἰς Θράκην, πεπυσμένος τὰς ἐκεῖ νεωτερίσεις. 5 ὁ γεγραμματοφύρος διὰ τῶν σενῶν . . . οἱ στρατηγοὶ Χάρης, καὶ Πρόξενος, αἰρῶσιν αὐτόν· καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνόντες, πιστεύουσι τοῖς γεγραμμένοις· καὶ τὴν φυλακὴν τῶν σενῶν ἀπολείπουσι· Φίλιππος δὲ λαβόμενος ἡρεμίας ἀφυλάκτους διεπέμψατο, καὶ τὰς στρατηγὰς ἀναστρέψαντας ἐνίκησε, καὶ τῆς Ἀμφισσῆς ἐκράτησεν.

ὁ Φίλιππος ἐκ ἐλάττω δι' ὁμιλίας, ἢ διὰ μάχης κατεργάζεται. καὶ νῦν Δία μῆζον ἐφρονεῖ, ἐφ' οἷς διὰ τῶν

3 Cant. τὴν τάξιν. 4 Scribe στρατίαν. Cas. 5 Deest verbum. Lege πορεύεται ὁ γεγραμματοφ. vel ἄδευεν. Idem.

quenti usu exercitatos, praelio valde tracto, continuo perturbavit Athenienses, et superatu faciles reddidit.

3 Philippus in Amphissensium terram expeditionem parabat. Athenienses et Thebani angustias praecoccupaverant: neque quemadmodum transiri posset, ulla ratio poterat inveniri. Decipit hostes Philippus, fictis literis ad Antipatrum missis in Macedoniam, se expeditionem, contra Amphissenenses susceptam, in aliud tempus rejicere: atque jam in Thra-

ciam festinare, quod ejus regionis incolae novis rebus itudere audivissent. Tabellarius per angustias iter facit: quem duces Chares et Proxenus capiunt, cumque epistolam legissent, fidem habentes scriptis, angustiarum custodiam relinquunt. Philippus tranquillitatem nactus, sine periculo transit, et redeuntes duces superavit, Amphissaque potitus est.

9 Philippus non minores res oratione quam praelio confecit: et hercle magis sibi placebat in his, quae verbis,

τῶν λόγων ἐκτῶτο, ἢ διὰ τῶν ὅπλων· τῶν μὲν γὰρ κοινωεῖν αὐτῷ τῆς στρατιώτας· τῶν δὲ ὁ αὐτῷ μόνῳ μετεῖναι.

ἰ Φίλιππος ἤσκει τὰς Μακεδόνας τρόπῳ κινδύνων, ἀναλαβόντας τὰ ὅπλα τ' εὐδία πολλὰκις οὐκύνοντας φέροντας ὁμῶς κρᾶνη, πέλτας, κνημίδας, σαρείσσας, καὶ μετὰ τῶν ὅπλων ἐπισιτισμόν, καὶ ὅσα τεκευὴ κατῆμερυνῆς διαίτης.

ἰα' Φίλιππος ἀφικόμενος εἰς Λάρισσαν, ἵνα τὰς τῶν Ἀλευάδων ἐξοικίας κατέλῃ, νοσῆν ὑπεκρίνατο. ὅπως εἰσιόντας αὐτὰς ὡς ἐπισκεψομένους συλλαβεῖ. Βοῖσκος ἐξηγγεῖλε τοῖς Ἀλευάδαις τὴν ἐπίδεσιν· καὶ διὰ τῆτο γέλος ἐκ ἔσχεν ἡ πράξις.

ἰβ' Φίλιππος ἠξίωσε Σαρωνίοις ἐκκλησιασθεῖν διαλεχθῆναι. οἱ μὲν συνέσαν. τοῖς δὲ στρατιώταις παρεγγέλλετο ἱμάντας ὑπὸ μάλης κομίζεῖν· ἐπεὶ δὲ ὁ Φίλιππος ἀνέτεινε τὴν δεξιάν ὡς δημηγορήσων, τῶν ἦν ἄρα σημῶν τοῖς

ἰ Scribe αὐτῷ μόνῳ. Masv. 7 Legendum cum Cant. ἵνα τὰς τῶν Ἀλευάδων ἐξ οἰκίας κατέλῃ, nisi quod pro οἰκίας habeat οἰκίας. Masv.

bis, quam quæ armis in suam potestatem rede-gisset. Horum enim partem sibi vindicare milites existimabat: at illa ad suam unius laudem pertinere.

10 Philippus exercebat Macedones perinde ac si periculum immineret, ita ut assumentis armis trecenta sæpe stadia conficerent, ferentes una galeas, scuta, tibialia, farissas, et cum his armis etiam commearum, atque omnia vasa, quæ ad quotidianum victum requirebantur.

11 Philippus cum vénisset Larissam, ut Aleuadarum ædificia demoliretur, morbum simulabat, ut eos ad videndum accedentes comprehenderet. Boiscus Aleuadis insidias enuntiavit, atque ita res ad finem perducī non potuit.

12 Philippus petebat, ut sibi in Sarnuliorum concione verba facere liceret. Quibus congressis, imperaverat militibus, ut lora sub axillis ferrent. Cum autem Philippus dextram extenderet quasi concionaturus, id vide-

τοῖς στρατιώταις τῷ δῆσαι πάντας τὰς παρόντας· 8 ἔται
Ἀργάντιοι δεδόντες εἰς Μακεδονίαν ἤχθησαν πλείους μυρίων.

ιγ' Φίλιππος διακόμενος ὑπὸ Θρακῶν, παρήγγειλεν,
ἐπειδὴν ὁ σάλπιγξ τῆς Φεύγειν σημήνη, τοῖς μὲν ἔραγξαι
προβαλλομένοις μένειν, τοῖς δὲ ἄλλοις Φεύγειν· ὅπως τὰς
μὲν πολεμίας ἐπισήσειε διώκοντας, τοῖς δὲ οἰκέοις προλα
βεῖν τῆς οἰκίας παράσχει.

ιδ' Φίλιππος τὰς παρόδας τῆς Βοιωτίας Βοιωτῶν φυ
λαττόντων· ἦν δὲ σενὸς ὄρεος ἀνυκλῆν· ἐπὶ ἐπὶ τῷτον ἄρμα
σεν· ἀλλὰ τὴν τε χώραν πυρπολῶν, καὶ τὰς πόλεις πο
ρτῶν φανερὸς ἦν. Βοιωτοὶ δὲ ἔχ' ὑπομένοντες ὄραν τὰς πό
λεις πορτῆκμενας, κατέβησαν ἀπὸ τῷ ὄρεος. Φίλιππος
ὑποσφύρας διὰ τῷ ὄρεος διεξέπεσσετο.

ιε' Φίλιππος τοῖς Μεθονίων τείχεσι κλίμακας προσ
ήγαγε· καὶ δι' αὐτῶν πολλὰς Μακεδόνας ἀνέβιβασε πε
λιορητάς· ἐπεὶ δὲ ἀνέβησαν ἐπὶ τὰ τείχη, ἀφείλε τὰς
κλίμακας, ὅπως ἐλπίδα τῷ καταβῆναι μὴ ἔχοντες, πε
ρὶ θυμότερον τῶν τειχῶν κρατήσεναι.

ις' Φίλιππος

8 Lege saltem ἔτω Σαργάντιοι, quamquam et pro eo cum
Cam. et Interprete scripserim Σαργάσιοι. Masu.

licet signum militibus dede
rat, ut omnes praesentes vin
culis constringerent. Hoc
modo Sarnusii vincti duce
bantur in Macedoniam plus
decem millibus.

13 Philippus, cum eum
Thracas insequerentur, prae
cepit, ut cum tubicen fugam
cecinisset, ii qui postremum
agmen tenebant, objectis ar
mis manerent, reliqui fuge
rent, ut hostes a persequen
do remoraretur, atque suis
viam praecupandi faculta
tem daret.

14 Philippus cum transi
tus Boeotiae praefidiis tene
rentur (erant autem angustae

montis fauces) non ad hunc
iter direxit, sed in oculis
omnium agros urbesque in
cendio et vastitate popula
batur. Boeoti cum civitates
suas vastari ob oculos videre
non sustinerent, a monte
descenderunt. Ita Philippus
reverfus per montem evasit.

15 Philippus Methonen
sium mœnibus scalas admo
vebat, et per eas magnum
numerum Macedonum
ad oppugnandum adduce
bat. Postquam vero ascen
derant in muros, scalas amo
vit, ut omni spe descensio
nis intercisa, fortius atque
animosius muros obtinerent.

16 Phi

15' Φίλιππος ἐνέβαλεν εἰς τὴν 9 'Αρβηλίων χώραν· ἣ δὲ ἐστὶ Φαραγγώδης, καὶ θαλάσσια. καταδυσμέτων τῶν βαρβάρων εἰς τὰ ἄλσῃ, καὶ τὰς δάμνας, θηρευτικάς κύνας πολλὰς ἐξήγαγεν· αἱ τὰς πολεμίας ἐξίχνυσαν, τὰς πλείους αὐτῶν ἐτήρευον.

16' Φίλιππος Ἀμφίπολιν ἀπαιτούμενος ὑπὸ Ἀθηναίων, ὁμῶς δὲ καὶ Ἰκχυρίοις πολεμίων, ἐκ ἀπέδωκεν, ἀλλ' ἀφῆκεν ἐλευτέραν· Ἀθηναῖοι δὲ ἠγάπησαν τὸ ἐλευτέραν ἀφίστασθαι. Φίλιππος ὁπότε τῶν Ἰκχυρίων κρατήσας μείζω δύναμιν ἐκτίσαστο, τῆνικαῦτα πάλιν Ἀμφίπολιν κατέσχευεν, Ἀθηναίων καταφρονήσας.

17' Φίλιππος ἐπολιόρκει 10 Φαλκιδόνα πόλιν 11 Θεσσαλονίκης· Φαλκιδόνιοι παρέδωκαν τὴν πόλιν· ὡς δὲ ἐκ ἤλθον οἱ Φιλιππῆες μισθοφόροι, περιπαύσαντες ἐνέδραν· πολλοὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐργῶν καὶ τῶν πύργων ἐβλάπτον, καὶ ἠκόντιζον. Φίλιππος πρὸς τὴν ἐνέδραν ὀξείας ἀντιστρατηγήσεν· ἦν τὰ ὀπίσθεν τῆς πόλεως ἕρεμα, τῶν πολιτῶν συνδρα-

9 *Masv. legi vult 'Αργιλίων. 'Αργίλος civitas est Thraciae, ad fluvium Strymona.* 10 *Cint. ubique Χαλκιδόνα.*

11 *Uterque Cod. Θεσσαλονίκην. Codd. Cas. Θεσσαλικήν.*

16 Philippus in Arbeliorum regionem irruptionem faciebat. Ea multas habet fauces, atque densa est arboribus. Occultantibus sese barbaris inter nemora et frutices, canes venatorias per multas eduxit, quæ vestigia hostium persequentes, plurimos ex ipsis capiebant.

17 Philippus, cum Amphipolim ab eo repeterent Athenienses, eodem tempore bellum gerens cum Illyriis, non reddidit, sed liberam dimisit. Athenienses hoc ipso contenti fuerunt,

quod libera esset dimissa. Philippus superatis Illyriis majores vires adepius rursus Amphipolim, contemnis Atheniensibus, occupavit.

18 Philippus oppugnabat Phalcedonem urbem Thessalicam. Phalcedonii civitatem tradebant. Cum autem introirent Philippi mercenarii, in insidias incidunt. Multi enim e tectis et turribus lapides et jacula mittebant. Philippus adversus insidias mox consilium reperit. Posterior urbis pars erat tranquilla: quippe cives omnes

δραμόντων ἐπὶ τὴν ἐνέδραν· κατὰ ταῦτα τῆς Μακεδόνιας προσβάλλειν ἐκέλευσε, καὶ προστίθεναι κλίμακας· ἀναβαίνων δὲ ὑπὲρ τὸ τείχος, οἱ Φαλκιδόνιοι τῇ βάλλειν τὰς μισθοφόρους ἀποσχόμενοι, σπᾶδῇ ἴδρον ἀμυνόμενοι τὰς τειχοκρατῆντας· οἱ δὲ πρὶν ἥκειν εἰς χεῖρας, ἤδη τῆς πόλεως ἐκράτην.

Β' Φίλιππος ποτῶν κτήσασθαι Θεσσαλίαν, αὐτὸς μὲν φανερώς ἤκ' ἐπολιέμεν Θεσσαλοῖς. Πελοποννησίων δὲ πολέμειον Φαεσσαλίοις, καὶ Φεραίαν Λαρισσαίᾳς, τῶν δὲ ἄλλων ἐς τῆς διηρημένων, αἰὲν προσεβόηται τοῖς καλλῶσι νικῶν δὲ, ἢ ἀναστάς ἐποίει τὰς ἡττημένους· ὅπλα δὲ παρεργεῖτο· τείχη δὲ κατέβαλε· τὰς σάσεις ἐτρέφε μάλλον ἢ ἔλυεν· τῶν ἀσθενεστέρων ἐπεμελεῖτο· τὰς θανατωτέρας καθήρει. τοῖς δῆμοις φίλος ἦν· τὰς δημαγωγὰς ἰδιώτευεν· τέτοις τοῖς στρατηγήμασι Φίλιππος ἐκράτησε Θεσσαλίας, δὲ τοῖς ὅπλοις.

γ' Φίλιππος πολιορκῶν χεῖρσι μακρῶ Κάρας ὀχυρὸν χωρίον, ἔλπειν εἶναι οἷός τε αὐν, ἀποχωρῆσαι βελομενίος ἀσφαλῶς, καὶ τὰ ὄργανα τῆς πολιορκίας περιεβάσασθαι, νύκτα

mnes ad insidias concurrerant. In eo loco Macedones impressionem facere iussit, et scalas apponere. Qui cum ascendissent mœnia, Phalcedonii desistentes a jaculandis mercenariis, incitato cursu ad eos repellendos ferebantur, qui muros tenebant. At illi, priusquam pugna commissa esset, urbe ponti sunt.

19 Philippus cum Thessaliam suæ ditionis facere cuperet, ipse quidem nullum aperte bellum Thessalis inferebat. Sed cum Palleneses cum Pharsaliis bellum gererent, et Pherenses cum Larissæis, alique alterutrorum partibus adhærerent, semper auxilio veniebat iis, qui ejus

opem implorarent. Victoriâ vero nactus, excisionem aut vastitatem nullam victis inferebat, arma non eripiebat: muros non demoliri, factiones magis alere quam dissolvere, imbecilliorum curam gerere, potentiores affligere, atque de medio tollere, populis amicus esse, tribunos plebis et oratores colere. His strategematis Philippus Thessaliam subigebat, non armis.

20 Philippus oppugnans longo tempore Caras munitissimum oppidum, cum nulla ratione capere posset, atque discedere sine periculo, et instrumenta oppugnationis salva deportare cuperet: noctem

νύκτα σκοτεινὴν παραφυλάξας, ἐκέλευσε τοῖς μηχανοποιοῖς διαλύειν μὲν τὰ ὄργανα· μιμῆσθαι δὲ κτύπον οἷος ἂν γένοιτο συμπληγνύντων. οἱ δὲ ἐν ταῖς Κάραϊς ἀκόντες τῇ κτύπῃ, τὰς πύλας ἐνόησαν ἀσφαλές· ἐροῦν ἀπὸ τῶν μηχανήματιν ἀντιμηχανήματα ἐντρέψον. Φίλιππος δὲ περὶ ταῦτα ἀσχολημένων διὰ νυκτὸς αὐτοῖς μηχανήματιν ἀφανὲς ἦν.

καὶ Φίλιππος ἐπολιόρκει Βυζαντίως ἔχοντας ἕκ ὀλίγην χεῖρα συμμάχων. τῆτος ἀπολιπεῖν τὴν συμμαχίαν ἐτεχνάσατο, πέμψας αὐτομόλους ἀγγέλλοντας, ὡς αἱ πόλεις αὐτῶν ὑπὸ Φίλιππου πολιορκεῖντο, πέμψαντος ἄλλας δυνάμεις ἐκεῖ καὶ ἡ μακρὰν ἀλάσσειας αἱ πόλεις. οἱ μὲν ταῦτα ἠγγέλον. Φίλιππος δὲ φανερός ἦν διαπέμπων μετρητῆς τῆς στρατίας ἄλλο ἄλλα καὶ εἰς δοκασίαν, ἕκ ἐπὶ πρᾶξιν· οἱ σύμμαχοι ταῦτα ὁρῶντες καὶ ἀκόντες ἀπολιπόντες Βυζαντίως ἐπὶ τὰς αὐτῶν πατρίδας ἐσέλκοντο.

καὶ Φίλιππος τὴν Ἀβδηριτῶν καὶ Μαρονιτῶν καταλαβὼν ἐπαυήει, καὶ ναῦς ἔχων πολλὰς, καὶ στρατιὰν πρὸς ἡν ἄγων· Κάρες περὶ Νεανπόλιν ἐναυλόχει, τρεῖς ἔχων εἰκοσι.

noctem caliginosam elegit, iussitque machinatores dissolvere machinas: ipso tamen sonitu fabricantium morem referre. Carentes audito sonitu, portas intrinsecus firmius clauderant, et machinis contraria tormenta parabant. Cum illi in his occupati tenerentur, Philippus clam una cum ipsis tormentis per noctem discessit.

21 Philippus Byzantios oppugnabat, non exiguam sociorum manum possidentes. Eos ad defectionem sollicitare machinabatur, missis transfugis, qui nuntiarent, ipsorum urbes oppugnari a

Philippo, qui alias eo copias misisset: neque procul abesse, quin urbes capiantur. Qui cum hos adferrent nuntios, Philippus palam exercitus partes alias in alia loca ad opinionem, non rem gerendam dimittebat. Socii cum id viderent et audirent, desertis Byzantiis ad suam patriam singuli proficiscebantur.

22 Philippus Abderitarum et Maronitarum occupata regione, revertebatur cum navium magno apparatu et pedestribus copiis. Chares circa Neapolim insidias navales habebat, cum viginti

κοσι. Φίλιππος ἐπιτεζάμενος τῶν νεῶν τέσσαρας ἄριστα
πλεῦσας ἐπλήρωσεν ἐρετῶν ἀκμῇ, καὶ τέχνῃ, καὶ ῥάμῃ
ἀρίστον. καὶ παράγγελμα ἔδωκε προαναχθῆναι τὰς εἰς
πάντας· καὶ παραπλεῖν τὴν Νεανπόλιν, ἢ πολὺ τῆς γῆς
ἀπέχοντας. οἱ μὲν παρέπλεον· ὁ δὲ Χάρης, ὡς ἀναρπα-
σόμενος τὰς τέσσαρας ναῦς ἐπηνέχθη ταῖς ἑικοσιν· αἱ δὲ
τέσσαρες ἐλαφραὶ καὶ ἀρίστες ἐρέτας ἔχουσαι, ταχέως εἰς
τὸ πέλαγος μετεωρίζοντα· τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Χάρητα συν-
τεταγμένως διακόντων, ἔλαθεν ὁ Φίλιππος, Νεανπόλιν
ἀσφαλῶς παραπλεύσας, Χάρης δὲ εὐδὲ τὰς τέσσαρας
ναῦς κατέλαβεν.

Κ Ε Φ. Γ.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

Ἀλέξανδρος ἐστράτηται πάντας ἀνδράπας εἰς εὐνοίαν
ὑπεραγαγέσθαι. καὶ δὴ διέγνω πάντας ἀντὶ βροτῶν, καὶ
ἀνδρῶν, καὶ φωτῶν, καὶ μερόπων, καὶ ἀνδρώπων, Ἀλε-
ξάνδρος καλεῖν.

β' Αλέ-

triremibus. Philippus in de-
lectas quatuor naves optime
navigantes remiges imposuit,
atatis vigore, arte, atque robo-
re præstantissimos, et manda-
tum iis dedit, ut ante classem
universam solverent, atque
Neapolim præterlegerent, ne-
que longe à terra recederent:
illi præternavigabant. Cha-
res vero ad diripiendes qua-

tuor naves, suas viginti de-
duxit. Quatuor vero leves,
et remigibus optimis prædi-
tæ, celeriter in altum pela-
gus provehuntur. Dum au-
tem Chares cum suis certo
ordine insequeretur, Philip-
pus clam et tuto Napolin
præternavigavit. Chares ve-
ro, ne quatuor illas quidem
naves cepit.

C A P. III.

A L E X A N D E R.

Alexander operam da-
bat, ut omnes homines in
unam societatem redigeret.
Itaque decreverat omnes non

mortales, aut viros, aut
articulare loquentes, aut
homines, sed Alexandros
appellare.

2 Ale-

β' Ἀλέξανδρος πολεμῶν προσέταττε τοῖς στρατηγοῖς
 ζυρεῖν τὰ τῶν Μακεδόνων γένηα, ἵνα μὴ παρέχοιεν πρό-
 χειρον λαβὴν τοῖς ἐναντίοις.

γ' Ἀλέξανδρος πολιορκῶν Τύρον, βαλόμενος μέγα χῶ-
 μα τοῖς τείχεσι τῶν Τυρίων μεταβαλεῖν, πρῶτος αὐτὸς
 κόφινον λαβὼν χῆν πληρώσας προσήνεγκεν. οἱ Μακεδόνες
 ὡς εἶδον αὐτηγυῖντα τὸν βασιλέα, παραχρῆμα τὰς χλα-
 μύδας ἀπορρίψαντες, τὰ χωρία διὰ τάχους ἤγαγον.

δ' Ἀλέξανδρος Τύρῳ πολιορκίαν περιβαλὼν ἐπ' Ἀρα-
 βίας ἐπέλκετο. Τύριοι τῆς ἀπασίας αὐτῆ καταφρονήσαντες,
 τῶν τειχῶν προελθόντες, τοῖς Μακεδόσι προσπεσόντες ἐκρά-
 τεν πολλαχῇ. Παρμενίαν Ἀλέξανδρον ἀνακαλεῖται. ὁ δὲ
 διὰ τάχους ἐπανελθὼν, Μακεδόνων τὰς ἐγκλινόντας τοῖν,
 τοῖς ἡττωμένοις ἐκ ἐβοήθησεν· εἰς δὲ τὴν πόλιν κεινὴν ἐν-
 δεῶν ὁρμήσας, κατὰ κράτος αἰρεῖ τὴν Τύρον· Τύριοι τὴν
 πόλιν ἀλῆσαν ἰδόντες, αὐτίκα σφᾶς αὐτὲς, καὶ τὰ ὅπλα
 τοῖς Μακεδόσι προήκοντο.

ε' Ἀλέξανδρος Δαρείῳ παρατάσσοντά μὲλλον, πα-
 ράγγελμα τοῖς Μακεδόσιν ἔδωκεν· ἦν ἐγγυὲς γένησθε τῶν
 Περσῶν, εἰς γόνυ κλίναντες τῶν χειρῶν διατείρετε τὴν γῆν.
 ἦν

2 Alexander bellum ge-
 rens imperabat ducibus, ut
 barbas Macedones raderent,
 ne facilem ansam hostibus ad
 capiendum praeberent.

3 Alexander Tyrum op-
 pugnans, cum magnam ag-
 gerem manibus Tyrionum
 adungere cuperet, primus
 ipse corbem arena refertum
 apportavit. Macedones cum
 regem suis manibus opus fa-
 cere viderent, confestim ab-
 jectis chlamydidibus, celeriter
 molem erexerunt.

4 Alexander Tyro obfi-
 dione cincta, in Arabiam pro-
 ficiscabatur. Tyrii ob ejus
 absentiam elati, progressi

extra mœnia, cumque Mace-
 donibus manum conferentes,
 perispe vincebant. Parme-
 nion Alexandrum revocat.
 Qui subito reverfus, cum fu-
 gientes Macedones conspice-
 ret, non victis auxilio venit:
 sed in urbem inanem viris
 impetum faciens, vi Tyrum
 capit. Tyrii captam urbem
 conspicati, mox semetipsos,
 et arma Macedonibus tradi-
 derunt.

5 Alexander cum Dario
 signa collaturas, præceptum
 dedit Macedonibus: Si in
 conspectum veneritis Perla-
 rum, procidentes in genua,
 terram manibus conterite,
 ubi

ἦν δὲ ἡ σάλπιγγς ὑποσημήνη. τότε δὲ ἀναστάντες θυμῷ καὶ ῥιμῇ τοῖς πολέμοις ἐμβάλλετε. οἱ μὲν δὲ Μακεδόνες ἔτως ἐποίησαν· οἱ δὲ Πέρσαι σχῆμα προσκυνήσεως ἰδόντες, τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ὁρμὴν ἐξέλυσαν· καὶ τῷ γνώμῃς ἐγένοντο μαλακώτεροι. Δαρεῖος δὲ ἐκνδριεῖτο, καὶ Φαῖδρος ἦν, ὡς ¹² ἀμαχί κρατῶν· οἱ Μακεδόνες ὑπὸ τῷ συνδήματι τῆς σάλπιγγος ἀναπηδήσαντες, ῥιμηδὸν ἐμβάλλουσι τοῖς πολέμοις, καὶ τὴν Φάλαγγα ῥίπτουσι, ἐςφυγὴν ἐτρέψαντο.

εἴ· Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοισι τὴν ὑσάντη μάχην Δαρείῳ παρετάσσετο· μοῖρα Περσῶν ἐκ ολίγῃ περιελθόντες, τὰ σκευοφόρα τῶν Μακεδόνων διήραζον. ὁ Παρμενίων Ἀλεξάνδρῳ συνεβέβηκε τοῖς σκευοφόροις βοηθεῖν. ὁ δὲ, εἰδὼν, ἔφη, παραλύειν τῆς Φάλαγγος κρή· ἀλλὰ τοῖς πολέμοις αὐτοῖς μάχεσθαι· ἡττηθέντες μὲν γὰρ, ἐκ ἔτι τῶν σκευοφόρων χερσέμεν· νικῆσαντες δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα καὶ τὰ τῶν πολέμων ἔχομεν.

ς· Ἀλέξανδρος ἐκράτησε τῆς Ἀσίας· οἱ Μακεδόνες ἦσαν ἐπαχθεῖς αὐτῷ καὶ βαρεῖς· καὶ πάντα, Φασίν, αὐτοῖς ἐβιάζοντο παρ' αὐτῶν γίνεσθαι. ὁ δὲ προσέταξε

ἐπὶ

12 Ἀμαχί. Cas.

ubi vero tuba signum dedit, tum confluentes, strenue et fortiter impetum in hostes facere. Macedones ita fecerunt. Persæ formam adorationis conspicati, incitatum ad bellum impetum remiserunt, animisque facti sunt molliores. Darius gloriabatur ac gaudebat, se absque prælio victoriam obrinere. Macedones ad signum tubæ exilientes, vehementi impetu in hostes feruntur, et eos supra phalange in fugam convertunt.

6 Alexander ad Arbela postremam pugnam cum Dario committebat. Non exi-

guus Persarum numerus circumibant, et Macedonum impedimenta diripiebant. Parmenion hortabatur Alexandrum, ut impedimentis opem ferret. Qui, nequaquam, inquit, phalanx est dissolvenda: sed cum hostibus ipsi prælium faciendum: nam si victi fuerimus, non indigebimus amplius impedimentis: sin evaserimus victores, non solum nostra, verum etiam hostium obtinebimus.

7 Cum Alexander Asiam devicisset, Macedones ei molesti erant, et graves, atque omnia per vim ab eo volebant extorquere. Qui mandavit,

ὀπλισαμένους ἰδὶα εἶναι τὰς Μακεδόνας· εἰς δὲ τέναντίον τὰς Πέρσας· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔσταν, ἐπιλέξαντες, οἱ Μακεδόνας, ἰφθίμῃ, ὃν βάλαντες τῶν ἡγεμόνων. ἐγὼ δὲ ἡγήσομαι τῶν Περσῶν. ἢν μὲν νικήσητε, παίσω πάντα ὅσα αὐτὸν κελεύετε, ἢν δὲ ἡττηθῆτε, μακρόντες ὅτι ἔδωκε αὐτοῖς δύνασθαι, τὴν ἡσυχίαν ἀγετε. τὸ στρατήγημα ἐξέπληξε τὰς Μακεδόνας· καὶ τὴν λοιπὴν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ἐγένετο μετρίωτεροι.

ἢ Ἀλέξανδρος ἐν τῇ πρώτῃ παρατάξει πρὸς τὰς Πέρσας, ὁρῶν ἐνδιδόντας ἤδη τὰς Μακεδόνας, παρεπιπύων ἀνεβόα· ἐτι ἅπασι ἐπαγάγαμεν ἄνδρες Μακεδόνας, ἐτι γενναίως ἅπασι. καὶ ὃν τῆς ἐμβολῆς εὐρώσθαι γενομένης, εἰς φυγὴν ἐτρέποντο οἱ βαρβαροὶ. παρὰ τοσούτον ἢ νικῶ γίνεται τότε.

θ' Ἀλέξανδρος ἢν ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν διαβαίνειν ἔμελλε. Πῶρος Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐτίκεια τὴν ποταμῷ τὴν δύναμιν ἀντιπαρετάσσειτο, καὶ διαβαίνειν ἀδύνατον ἦν. Ἀλέξανδρος ἄνω τὴν ποταμῷ ἀντιπαρῆλθεν. καὶ ὁ Πῶρος ἄνω πάλιν· Ἀλέξανδρος τὴν ποταμῷ κάτω. καὶ τῷ Πῶρι ὁμοίως κάτω. τῆτο ἐγένετο καὶ πολλὰ καὶ

davit, ut armati Macedones seorsim a cæteris starent: e regione vero Persæ. Qui cum discessissent: Deligite, inquit, Macedones ducem, quem volueritis: Ego vero Persis præero. Si viceritis, faciam omnia quæ volueritis: sin victi fueritis, experti vos nihil per vosmetipsos posse quidem, quietem agite. Hoc strategema Macedones perterruit, atque in posterum modestiores reddidit.

8 Alexander in prima conflictione adversus Persas videns jam cedere Macedones, obequitans clamabat: Adhuc semel accedamus, vi-

ri Macedones, adhuc semel strenue. Cumque valida fieret impressio, barbari terga vertere cogebantur. Adeo levi momento tunc victoria constitit.

9 Alexander in India per Hydaspem fluvium exercitum traducere volebat. Porus Indorum rex ad alteram ripam fluminis aciem constitutam habebat, atque prorsus omnem transitum intercluserat. Alexander ad superiorem partem fluminis contra manum educebat, atque etiam Porus, eodem Alexander ad inferiorem, et eodem modo faciebat Porus: idque sæpe,

καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. ὥς τε οἱ μὲν Ἰνδοὶ κατεγίλασαν τῆς θειλίας τῶν πολεμίων, καὶ συμπαράδειοντες ἐπαύσαντο· ὥς ἔκ ἂν ποτὲ ἀποβῆναι τολμησόντων, οἱ τοσάκις ἔκ ἐπ' ἀρήσαν· Ἀλέξανδρος δὲ ὀξυτάτῳ δρόμῳ παρὰ τὰς ὄχθας ἀνδραμάν, ἐπιβάς πλοῖαν καὶ ζευγμάτων, καὶ διφθερῶν χόρτε πεπληρωμέναν, διέβη τὸν ποταμὸν, ἐξαπατήσας Ἰνδοὺς τῷ τῆς διαβάσεως ἀνελπίστῳ.

ἰ' Ἀλέξανδρος κατέστρεψε τὴν Ἰνδῶν· τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐφέλκομένων λάφυρα Περσικὰ, καὶ πλεόντων ὑπέρογκον ἐπὶ τῶν αἰμαζῶν, καὶ τὴν πρὸς Ἰνδοὺς μάχην ἐκ ἀναγκῆς ἠγχεμέναν, τοσαῦτα δὲ κεκτημέναν· πρώτας ὑπέπρησε τὰς βασιλικὰς αἰμάξας, ἔτα τὰς τῶν ἄλλων. οἱ Μακεδόνες ἐλαφροὶ γενόμενοι, καὶ ἐν χρείᾳ τῇ πάλιν κτῆσασθαι καταστάντες, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἔρμησαι προθυμότερον.

ια' Ἀλέξανδρος Θρακῶν παρεσκευασμένων καταγνὺς αἰμάξας πολλὰς ἐπαφίεναι τοῖς Μακεδόσι, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἐκκλίνειν μὲν ὅσας δύναντο· εἰ δὲ καταλαμβάνοντο, κατιέντας αὐτὰς πρὸς τὴν γῆν, ὑπερτίθεναι τὰς ἀσπίδας, ὅπως συμβάνοι φερόμενας ταῖς αἰμάξαις ὑπερπηδᾶν. τῷ τῷ

sæpe, et multis diebus: ita ut Indi timiditatem hostium risui haberent, atque una discurrere hinc inde desisterent, eo quod nunquam transituros flumen existimabant, qui toties ausi non fuissent. Alexander vero cursu celerrimo ad ripam ascendens, conscensis navibus ac ratibus et utribus feno plenis fluvium trajecit, deceptis Indis transitum desperantibus.

10 Alexander Indiam in suam potestatem redegit. Militibus autem contrahentibus spolia Persica, et immensas divitias in curribus, pugnam-

que cum Indis non necessariam ducentibus, tot opes adeptis, primum regios currus, post alios etiam incendit et combussit. Macedones non tot rebus onusti, et in necessitate alias divitias sibi comparandi constituti, majori studio ad bellum ferebantur.

11 Alexander cum Thraces ita paratos esse didicisset, ut magnam vim curruum in Macedones immitterent, præcepit eis, ut quos possent, devitarent: sin interciperentur, dimissi ipsi in terram scutis se regerent, ut ea currus incitaret.

τοὶ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πέτρᾳ γινόμενον, ἤλειξε τοῖς Θεβαῖν
ἀχρηστον τὴν παρεσκευὴν τῶν ἀμαξῶν

ιβ' Ἀλέξανδρος ἔλαβε Θήβας τῆς δυνάμεως ἱκανὴν
ἀποκρῦψας, καὶ τάξας ἐπ' αὐτῆς Ἀντίπατρον· τὴν δὲ
Φανεράν 13 αὐτῆς ἤγεν ἐπὶ τὰς ἐχυρὰς τῶν τόπων. Θε-
βαῖοι δὲ ἐπεξῆλθον, καὶ πρὸς τὴν οὐραμένην δύναμιν ἐκ
ἰσχυρῶς ἀντιπαρετάσσοντο. Ἀντίπατρος ἐν τῷ καιρῷ τῆς
μάχης τὴν κεκρυμμένην δύναμιν ἀναστήσας, κύκλῳ περιελ-
θὼν ἢ σατῆρόν καὶ ἀφύλακτον ἦν τὸ τείχος, ταύτη κατε-
λάβετο τὴν πόλιν καὶ σημείον ᾔειν. Ἀλέξανδρος ἰδὼν ἀνε-
βόησεν, ὡς ἦδη τὰς Θήβας ἔχοι· Θεβαῖοι δὲ εὐρώσως
μαχομένοι, ὡς εἶδον ἐπιστραφέντες ἐαλωκυῖαν τὴν πόλιν,
ἔφυγον.

ιγ' Ἀλέξανδρος ἡμιθωράκια τοῖς φεύγουσι θωρακίσας
ἀντὶ θωράκων ἔδωκεν, ἵνα μένοντες μὲν, ἀσφάλως ἔχοιεν
τῶν κατὰ πρόσωπον κρυπτομένων· φεύγοντες δὲ, τὰ ὀπι-
σθεν μέρη φυλάσσειν μὴ δύναντο. ἔ τούτων ἔφυγεν ἑοεῖς,
γυμνασθῆναι δεδωκώς, ἀλλὰ πάντοτε ἐνίκων μένοντες.

ιδ' Ἀλέ

13 Fl. αὐτοῖς ἤγεν. Sed legendum cum interprete αὐτὸς
ἤγεν. Masf.

citati transilirent. Hoc expe-
rientia probatum, Thracibus
inutilem curruum appara-
tum effecit.

12 Alexander Thebas cepit, maxima copiarum oc-
cultata parte, quibus Antipa-
trum ducem praefecit. Mani-
festam autem ipse duxit
ad loca munitiora. Thebani
contra eam exhibant, et adver-
sus eum exercitum, qui in
conspectu erat, non instre-
nue pugnabant. Antipater
in medio praelio partem ab-
strusam educens et circum-
veniens, moenia qua maxime
erant infirma, et custodum
expertia, civitatem eam occu-

pavit, signumque sustulit. A-
lexander conspicatus, excla-
mavit jam se Thebas obtine-
re. Thebani fortiter pugnam
facientes, cum conversi aspi-
cerent urbem captam, in fu-
gam sese conjecerunt.

13 Alexander semithora-
ces suis militibus pro thora-
cibus dedit, ut si mansissent,
securitatem ac munitionem
haberent, anterioribus parti-
bus occultatis: sin fugissent,
aversa hostibus nuda pate-
rent. Itaque nemo fugam
capeffere voluit, metuens ne
tergum hostibus nudaret, sed
manentes omni tempore vi-
ctoriam parabant.

14 Ale-

10' Ἀλέξανδρος ὅποτε παρὰ τῶν μάντεων ἦσεν καλὴ γεγονέναι τὰ ἱερά, περιφέρειν ἐκέλευε τὰ ἱερεῖα, καὶ δεικνύειν τοῖς στρατιώταις· ἵνα μὴ μόνον ἀκούοντες, ἀλλὰ καὶ ὁρῶντες, ἀγχιτὰς ἔχοιεν περὶ τῆς κινδύνου τὰς ἐλπίδας.

11' Ἀλέξανδρος διαβάς ἐς τὴν Ἀσίαν, Μέμνονα στρατηγὸν τὰς Πέρσας ὑποπτον ἐποίησε· προστάξας τοῖς Μακεδόσιν ἐξιδόν ἐπὶ ταῖς προνομῶς ἀπέχεσθαι τῶν τῷ Μιμνόνῳ χαρίων.

12' Ἀλέξανδρος Γρανικὸν διαβαίνων, Πέρσας, ἐξ ὑπερδεξιῶν ἐπιόντας αὐτῆς, αὐτὸς ἐπὶ ὑψὺς τῆς Μακεδονίας ἀναγαγὼν, ὑπερεκέκασεν· ἡ δὲ Φάλαγξ προσπεσθεῖσα, τῆς πολέμικης ἐτρέψατο.

13' Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοισι παρετάσσεται. Δαρείος τὸ μεταίχμιον τῆς συμβολῆς τριβόλοισι κατέσπειρε· τῷ δὲ συνιδὼν ὁ Μακεδὼν, τῷ δεξιῷ κέρως ἠγχόμενος, ἐπὶ δόρυ παρήγγειλεν ἀκολουθεῖν ὅπως περιέλθοι τὸν τόπον τὸν κατεπαρμένον ταῖς τριβόλοισι. ὁ δὲ Πέρσης ἀντιπαράγειν πειρώμενος, ἐπ' ἀσπίδα διέσπα 14 συνεχῶν τὴν ἵππον, τοῖς διασπάρμασι ἐμβαλὼν Ἀλέξανδρος, ὁμοίως δὲ καὶ Παρ-

14 συνεχῶς conject. Cas. quæ etiam versione expressa est.

14 Alexander cum ab aruspiciibus cognovisset, deos omnia fœusta portendere, circumferre hostias iussit, et militibus demonstrare, ut non solum ex auditu, verum etiam ex aspectu spem bonam de periculo haberent.

15 Alexander cum Asiam transivisset, Memnonem hostium ducem Persis suspectum fecit. Imperabat enim egredientibus ad prædandum Macedonibus, ut a Memnonis agris abstinerent.

16 Alexander cum Granicum transivisset Persis ex præcelis et altissimis locis apparentibus, ipse Macedoni-

bus per fluvium ductis, eos circumvenit. Phalanx autem hostes aggressa, in fugam convertit.

17 Alexander ad Arbela aciem instruebat. Darius medium inter duas acies spatium, quo prælium committendum erat, muricibus constravit. Id conspicatus Macedo, dextrum cornu ducens, obliquo in latus dextrum agmine sequi se iussit, ut circumiret locum muricibus ferreis constratum. Persæ contra ducere conatus, sinistrorsum confestim laxavit equitatum. In laxatos ordines impressio- ne facta, Alexander simul et

Par-

Παρμενίων ἀπὸ τῆς λαοῦ, τὰς μὲν τριβάλλας ἐξένευσαν, τοὺς δὲ πολέμους φεύγειν ἠνάγκασαν.

ἢ Ἀλέξανδρος Τίγριν διαβάς, Περσῶν τὴν χώραν καταπιμπρεύων, ἔπεμφε τοὺς κατὰ κράτος διάξοντας, ἢ ἀγαπητῶς αἰρούμενοι σώζεσθαι, τὴν χώραν ἀκέραιον καταλίποιν.

ἰθ' Ἀλέξανδρος ἐν Ὑρκανίᾳ πυθόμενος μοχθηρὰ περὶ αὐτοῦ λογοποιεῖν τοὺς Μακεδόνας, καὶ τοὺς Ἕλληνας. συναγαγὼν τοὺς φίλους, ἔφη βούλεσθαι γράμματα πέμπειν οἵκαδε δηλοῦντα ὡς ἐπανάξει μετὰ χρόνον ἑτῶν τριῶν τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τοὺς φίλους ἐκέλευε τοῖς οἰκείοις ἐπιστῆναι· οἱ μὲν δὴ πάντας ἐνέγραψαν. ἐπεὶ δὲ οἱ γραμματοφόροι τρεῖς ἀπείχον σαθρὰς, ἀνακαλεσάμενος αὐτοὺς, λίσσας τὰς ἐπιστολάς ἔμαθεν τί φρονέοντες ἕκαστοι διετίλιν.

κ' Ἀλέξανδρος χωρίῳ τῆς Ἰνδικῆς ἔχουσιν περικατάτητο. φοβηθέντες Ἰνδοί, συνέδεντο μετ' ὅπλων ἐξελθεῖν. οἱ μὲν ἐξελθόντες λάβον ἕτερον κατελάβοντο, καὶ Φυλακὰς καθίσταντο· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπῆγε τὴν δύναμιν, τῶν Ἰνδῶν ἐπιβουμένων τὰς συνθήκας· ὁ δὲ περὶ ἐξόδα μὲν ἀμολόγει συντίθεσθαι. περὶ δὲ ἀφίσσεως μηδὲν ὑπέσχεσθαι.

κα' Ἀλέ-

Parmenion a laevo cornu murices declinarunt, et hostes fugam capere coegerunt.

18 Alexander Tigrim trajiciens, Persis terram igni populantibus, misit qui omni vi et contentione eos persequerentur, ut suæ salutis consulentes, regionem intactam relinquerent.

19 Alexander in Hyrcania cum audisset, malos de se jactari sermones a Macedonibus et Græcis, convocatis amicis, dixit se domum litteras missurum esse, quibus nuntiaret, se reversurum intra triennium. Idem etiam amicos suis familiaribus per litteras scribere jussit: qui

omnes ad unum scripserunt. Cum vero tabellarii tres mansiones abessent, revocatis iis, literas resignavit, et quam sententiam et opinionem haberent singuli, cognovit.

20 Alexander castellum Indiæ valde munitum obsidebat. Indi metu compulsi transegerunt, ut sibi cum armis liceret egredi. egressi, collem alium occupaverunt, custodiasque constituerunt. Alexander exercitum adducens, Indis fœderis religionem implorantibus, de exitu duntaxat se fidem dedisse inquit, de dimissione nihil a se promissum fuisse.

21 Ale-

καὶ Ἀλέξανδρος Πιττακῶ, ὃς ἦν ἀδελφιδῆς Πῶρι, λο-
χῶντος κατὰ τὴν ὁδὸν, ἥ σενὸς ἦν αὐλὴν, μῆκος μὲν ἰσ-
νῶς ἐκτεταμένος, πλάτος δὲ συνεσταλμένος ἄχρι τεσσάρων
σαδίων ἢ διέξωτος σενὴ παντάπασι· ἐν τοιαύτῃ χαρὶς
φύσει τῆς ἰππῆ διφалаγγίαν ποιήσας, ¹⁵ προσῆει παρα-
γείλας ἐφ' ἡνίαν, καὶ παρὰ τὴν κίνητιν ἕκασον ἐπεσθαι
τῶ ἡγούμενῳ καὶ γενομένῳ μὲν τῶν ἐναντίων κατὰ τὸ δε-
ξιὸν ἐπιστρέφειν ἐπὶ δόρυ, καὶ τῇ λοιπῇ ἐξ ἡνίας περι-
βάλλειν. ὅταν δὲ τῆς δεξιᾶς πορείας τὴν ἐραγίαν ἰδοίσι,
ἐπάγειν ἐπὶ τὰς πολέμους. ταῦτα παραγγείλας, ὁρδίων
αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· ὥς τε γνῶμονι σχῆμα παρα-
πλήσιον ἦν· ὅπου ἔν οἱ τῇ λοιπῇ μέγας τὴν δεξιάν ἐρα-
γίαν ἰδόντες ἀλαλάξαντες προσῆγον· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀπὸ
τῆ δεξιᾶ ἐφ' ἡνίαν στρίφοντες ἐπήγον τοῖς Ἰνδοῖς. οἱ δὲ
συγκλεισθῆναι φοβηθέντες, ὥρμησαν ὁμᾶ πάντες ἐπὶ τὴν
σενὴν ἔξωδον· ὥς τε οἱ μετ' ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἀνηρῆντο,
οἱ δὲ πλείους ὑπ' ἀλλήλων καταπατέμενοι διεφθίεροντο.

κβ' Ἀλέ-

15 Lego προσῆει non προσῆει. et mox, si recte est scriptum,
παρὰ τὴν κίνησιν, tollerem καὶ. Cas.

21 Alexander Pittaco, qui patruelis erat Pori, in-
sidias juxta viam tendente, quæ angustam convallem ha-
bebat, longitudine satis pro-
tensam, latitudine vero ad
quatuor stadia contractam,
transitumque difficilem omni-
no et arctum. In hac loci
natura, duplicem equitatus
aciem instruxit, et adversus
hostes eduxit: dato præcep-
to, ut ad sinistram in motu
quolibet antecedentem seque-
reretur: et si hostes ad dextrum
latus venissent, converterent
se ad dextram, ac deinceps
qui a sinistra sunt, certo or-
dine se collocarent: cum ve-
ro dextræ turmæ extremum

agmen vidissent, hostes ag-
grederentur. His mandatis,
ipse directè iter faciebat, ita
ut gnomoni figura non esset
dissimilis. Cum igitur qui si-
nistrum latus obtinebant, ex-
tremum a dextera parte a-
gmen sunt conspicati, clamo-
re sublato impetum fecerunt,
similiterque a dextro cornu
ad sinistram flectentes Indos
invaserunt: illi metuentes
ne concluderentur, omnes si-
mul ad angustum exitum
contenderunt. Itaque non-
nulli Macedonum manibus
interfici, plures vero a sese
mutuo conculcati, mortem
occumbere.

22 Ale-

κβ' Ἀλέξανδρος ἐν τῇ πρὸς Πῶρον μάχῃ, τὸ μὲν ἱπ-
πικὸν ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρως ἔταξεν ¹⁶ ἐν τόπῳ· τὸ δὲ λοι-
πὸν ἐν ἐπικαμπίῳ· τὴν δὲ φάλαγγα, καὶ τὰς ἐλέφαντας
ἐπὶ τῷ λαίῳ κέρως ἔστησεν. καὶ ἀπὸ τέτων ¹⁷ ἐπικαμ-
πίων ἔταξεν· Πῶρος δὲ πολλὰς ἐλέφαντας ἀντιπαράταξας,
αὐτὸς μὲν κατὰ τὸ λαῖον, ἐπὶ τῷ ἡγεμένῳ ἐλέφαντος ἦν·
τὰς δὲ λοιπὰς ἐλέφαντας ἐκ διαστήματος πενήκοντα πο-
δῶν μέχρι τῷ δεξιῷ κέρως ἔστησεν· τὰ δὲ μέσα τῶν θη-
ρίων ἀνδράσι πεζοῖς ἀνεπλήρωσεν. ὥς τε ἦν τὸ σχῆμα
τείχει μεγάλῳ παραπλήσιον· οἱ μὲν ἐλέφαντες εἰκότες
πύργους· οἱ δὲ πεζοὶ μεσοπυργίοις. ἐντα δὲ παραγγέλλας
Ἀλέξανδρος τὰς πεζὰς ἀντιπαράγων τοῖς πολεμίοις· αὐ-
τὸς εἰς τὴν ἵππον ἐπὶ ὄρου σφοδρότερον ἤλασεν, βυλόμενος
ὑπερκεράσας τὰς ἐναντίας· τῷτο φυλασσόμενος Πῶρος, ἀν-
τιπαρήγγειλεν. τῷ δὲ μὴ φθάνειν τὰ θηρία διόσπα κα-
τὰ πολλὰ τὴν τάξιν· τῶν Μακεδόνων τοῖς διασπόμεσιν
ἐμπίπτόντων, ἠναγκάζετο κατὰ πρόσωπον ἐπιστρέφειν ἀγῶ-
νίζεσθαι· ἐν τῷ φθάνειν οἱ περὶ τοῦ Ἀλέξανδρου ἱπ-
πεῖς

16 Scriptum fortasse fuit ἐν μετώπῳ aut ἐν πλυνθίῳ. Cas.

17 ἐπικαμπίον mavult Idem.

22 Alexander in pugna
adversus Porum partem equi-
tatus in dextro cornu sepa-
ratim constituit, ex reliquo
aciem incurva facie instru-
xit. Phalangem autem et
elephantos in cornu sinistro
collocavit, et post hos mili-
tes inflexos posuit. Porus
multis elephantis oppositis,
ipse a parte sinistra in prin-
cipe fuit elephanto. Reliquos
autem elephantos ex inter-
vallo quinquagenum pedum
usque ad cornu dextrum or-
dinavit. Spatium vero re-
lictum inter belluas, pede-
stribus militibus replevit, ita
ut ingentis cujusdam muri
Polyæni Strat. O xandri

παῖς ἐκπεριελθόντες, καὶ κατὰ νύκτι συνελάσαντες τὰς Ἰνδοὺς, τελευταίαν νίκην ἀνείλοντο.

κγ' 18 Ἐτι ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ἰνδικῆς Θεσσαλῶν τὰ Τέμπη φυλασσόντων, τῆς Ὀσσης τὰς ὀρεῖδας πύργους ὑπορύξας, καὶ προσπλάσας βατριάδας μικρὰς, διὰ τῶν αὐτῶν τε καὶ οἱ Μακεδόνες ἀκροβατῶντες ἀνέπτησαι ἐπὶ τὰς κορυφάς, καὶ τὴν Ὀσσαν ὑπερβάντες Θεσσαλίαν ἔσχον. Θεσσαλοὶ δὲ τὰ γενὰ τῶν Τεμπῶν ἐφύλασσαν. ἔτι νῦν τοῖς διοδεύουσι τὰ Τέμπη, πάρεσιν ὄρεϊν τὰς πέτρας τῆς Ὀσσης κλιμακῆδόν ἀποδομημένας· καλεῖσι δὲ αὐτάς, τὴν Ἀλέξανδρον Κλίμακα.

κδ' Ἀλέξανδρος ἐν μὲν τοῖς Μακεδόσιν ἢ ἐν τοῖς Ἑλλησι δικάζων, μέτριον καὶ δημοτικὸν ἔχειν τὸ δικάσῃσι ἰδοκίμαζεν· ἐν δὲ τοῖς βαρβάροις, λαμπρὸν καὶ στρατηγικόν, ἐκπλήσων τὰς βαρβάρους, καὶ τῶν τῶ δικασηεῖς σχήματι. ἐν γὰρ Βάκτροις, καὶ Ἰρκανίοις, καὶ Ἰνδοῖς δικάζων, εἶχε τὴν σκηνήν, ὡς 19 πεποικιλμένη· ἡ σκηνὴ τὸ μέγεθος ἦν κλινῶν ἑκατόν· χεῦροι κίονες ὑπετίθεντο αὐτῇ πεντή

18 *Uterque Codex*: μετ' ἣν βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ἰνδικῆς. sunt, meo quidem iudicio, hæc verba ultima præcedentis strategematis, hoc autem inchoandum esset. Ἀλέξανδρος, Θεσσαλῶν κ. τ. λ. 19 *Fl.* πεποικιμένην.

xandri circumvenientes a tergo in unum Indos cogunt, perfectissimamque victoriam consequuntur.

23 Alexander rex Indiæ, cum Thessali Tempe præsidii impositis obtinerent, suffossis præcipitiibus Ossæ petris, et effectis exiguis gradibus, per eos ipse et Macedones adscendentes, in jugum evaserunt: atque Ossam transgressi, Thessaliam occupaverunt, Thessaliæ Tempe angustias tenentibus: Etiamnum videre est iis, qui Tempe perambulant, petras Ossæ

in scalarum modum ædificatas, quam Scalam Alexandri appellant.

24 Alexander, si inter Macedones, aut etiam Græcos iudicium exerceret, medio cre vulgareque tribunal probabat: sin inter barbaros, splendidum et imperatorium, ut etiam tribunalis figura metum barbaris incuteret. Cum igitur inter Bactros et Hyrcanios atque Indos iudicia institueret, tabernaculum hoc fere modo ornatum habuit. Tabernaculum amplitudine tantum erat, ut centum men-

fas

πεντήκοντα· ὑπερτίνοντες ἑρμίσκοι διάχρυσαι, ποικίλμα-
 σιν ἐκπεπονημένοι, τὸν αἰὼν τόπον ἐσκέπαζον. Πέρσαι μὲν
 πρῶτοι πεντακόσιοι μηλοφόροι περὶ τὴν σκηνὴν ἐντος ἴσαν-
 το, πορφυραῖς καὶ μελίλαις ἐσθῆσιν ἐξησκημένοι, μετὰ δὲ
 τὰς μηλοφόρους, τοξόται τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἔχοντες, ταῖς
 ἐσθῆσι διηλαττον. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν φλόγισα, οἱ δὲ
 κυάνεα, οἱ δὲ ὑσγίνοβαφῇ περιεβέβληντο· τῶν προΐσαν-
 το Μακεδόνες ἀργυράσπιδες φ', τῶν μεγίστων ἀνδρῶν. κα-
 τὰ δὲ τὸ μέσον τῆς σκηνῆς, ὁ χρυσεὺς ἔκειτο θρόνος, ἐφ'
 οὗ προκαθήμενος ἐχηματίζε· οἱ σαρματοφύλακες, 20 ἀφε-
 σήκεσαν ἐκατέρωθεν τῷ βασιλεῶς δικάζοντες ἐν κύκλῳ τῆς
 σκηνῆς· τὸ τῶν ἐλεφάντων ἀγῆμα διεσχεδασμένον ἐφεσῆκει,
 καὶ Μακεδόνες χίλιοι σολᾶς Μακεδονικὰς ἔχοντες. ἐπὶ τῷ
 φ' Σῆσίοι πορφυροσχήμενοι· καὶ μετὰ τῶν ἐν κύκλῳ πάν-
 των Πέρσαι κύριοι, 21 πάντων οἱ κύκλις, καὶ μέγιστοι, κε-
 κλωτισμένοι παντὶ κόσμῳ Περσικῷ, πάντες ἀκίρκας ἔχον-
 τες. τοῖονδε ἦν Ἀλεξάνδρῳ τὸ δικαστήριον ἐν τοῖς Βαβυλῶνι.
 καὶ Ἀλέ-

20 Scribe ἐφεσῆκεσαν. Paullo post, illa verba, ἐν κύκλῳ
 τῆς σκηνῆς cum sequentibus melius Interpretis codices
 conjungunt, posita post vocem δικάζοντος distinctione.
 Casaub. 21 u.c. Περσῶν δὲ καλ.

fas posset capere. Id fulcie-
 batur aureis columnis quin-
 quaginta. Coeli auro obducti
 variis ornamentis elaborati,
 supremum locum tegebant.
 Persæ primo quinquaginta
 mala aurea ferentes circum
 tabernaculum intus stabant,
 purpureis, melinisque vesti-
 bus induti. Post hos viros
 mala aurea ferentes, pari
 numero jaculatores, qui ve-
 stibus variabant: Nam alii
 flammeis, alii cæruleis, alii
 coccineis amiciebantur. An-
 te hos stabant Macedones ar-
 gentea scuta tenentes, quin-
 genti immani magnitudine

viri. In medio tabernaculo
 aureus thronus positus erat,
 in quo residens jus dictabat.
 Utrumque latus regis judi-
 cantis satellites cingebant. In
 circuitu tabernaculi disper-
 sum hinc inde elephantorum
 agmen astabat, et Macedo-
 nes mille, stolis Macedoni-
 cis induti. Post hos quingen-
 ti Susii purpurati, post quos
 circumcirca ambibant undi-
 que decem Persarum millia,
 pulcherrimi, maximeque, or-
 nati omni habitu Persico, om-
 nes acinacibus præditi. E-
 jusmodi fuit Alexandri curia
 inter barbaros.

κέ' Ἀλέξανδρος τὴν ἀνδρὸν ὁδεύων, αὐτὸς τε ὑπὸ δίψῃς ἐπόνει, καὶ οἱ Μακεδόνες· οἱ κατὰσκοποι τῆς χώρας, ἐν κοίλῃ πέτρᾳ σμικρὸν ὑδάτιον εὗροντες, τῷτο βάλλοντες ἐπὶ κράνος Ἀλεξάνδρῳ κομίζουσιν. ὁ δὲ τῇ στρατιᾷ δείξας ὡς εὐθυμεῖν χρή, φανέντος ὑδατος, αὐτὸς μὴ πῶν ἐξέχεε τὸ κράνος πάντων ὁρῶντων. οἱ Μακεδόνες ἀλαλάζοντες, ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῆς ὁδῆς πρὸς τὸ δίψῃς εὐρώσῃς ἀντέχοντες διὰ τὴν τῷ βασιλείᾳς ἐγκράτειαν.

κς' Ἀλέξανδρος ἐπὶ ποταμὸν τὸν Τίγρι 22 φθάσας Δαρεῖον ἠπέειπε· πανικὸν ἀπὸ τῆς ἐραυρίας διῆξε τὴν στρατιάν πᾶσαν· ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τῷ σαλπινκτῇ ὑποσημῆσαι σημεῖον ἀφοβίας· τοῖς δὲ πρωτοστάταις τῶν πεζῶν δίδουσι τὰ ὅπλα πρὸ τῶν πυλῶν, καὶ τῷτο φράζειν τοῖς μετ' αὐτῆς· καὶ δὴ πάντες ἐφεξῆς τῷτο ποιήσαντες, ἰμαθον τὴν αἰτίαν τῷ φόβῳ. τὸ μὲν πανικὸν ἐλέλυτο. οἱ στρατιῶται δὲ ἀράμνοι τὰ ὅπλα, προέεισαν.

κς' Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοισι Δαρεῖον ἐνίκησεν· Φρσάδοτης Δαρεῖα συγγενὴς πολλὴν χεῖρα Περσικὴν ἔχων, ἐφύλαττε τὰς Σαΐδας πύλας· αἱ δὲ ἄρα εἰσὶν ὅρη· σενά καὶ

22 Pl. φθάσαι, quomodo etiam legit Interpres.

25 Alexander per expertem aquæ viam iter faciens, maxime siti laborabat, itemque Macedones: speculatores regionis cum in cavo saxo paucillum aquæ reperissent, eam in galeam fusam Alexandro attulerunt. Ille ostendens exercitui, ut apparente aqua bonum animum haberent, nequaquam ipse bibit, sed in omnium conspectu galeam effudit. Macedones clamore sublato voluerunt, ut ipse viam præcederet, fortiter siti resistentes, ob regis continentiam.

26 Alexander ad fluvium Tigrim prævertere Darium

festinabat: panicum ab extrema acie pervasit universum exercitum. Rex mandavit tubicini, ut securitatis signum promulgaret, et antesignanis militibus, ut ante pedes arma projicerent, atque idem frequentibus se dicerent. Sic omnes ex ordine hoc facientes, causam terroris cognoverunt. Cum panicum cessasset, milites sublatiis armis processerunt.

27 Alexander ad Arbela Darium superavit. Phrassartes Darii cognatus cum magnis copiis Perlicis Susidas portas custodiebat. Hæ sunt montes angusti et excelsi. In hos

καὶ ὑψηλά. τῷτοις προσβάλλοντας τὰς Μακεδόνας ἐνὸς
 λως ἀπεκρέοντο οἱ βάρεβαροι, σφενδόνας, βέλη, πέτερες
 ἀφίεντες· ὡς τε ἀνακαλίσκας αὐτὰς Ἀλέξανδρος ἀπὸ τριά-
 κοντα εὐδίων χάρακα ἐβάλετο. ἦν δὲ λόγιον Ἀπόλλωνος
 ὡς ἄρα ξένος Λύκος ἡγεμὼν αὐτῷ τῆς οὐδὲ τῆς κατὰ Περ-
 σῶν γένοιτο· πρόσσει δὴ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βεκόλος Πηρέαν
 ἔχων σολήν, ὁμολογῶν ὅτι Λύκιος ἦν, καὶ ὡς κύκλῳ τῶν
 ὁρῶν ἀτραπὸς εἴη τῷ συνηρεφεῖ τῆς ὕλης 23 ἀποκεκρυμ-
 μένη, αὐτῷ δὲ μόνῳ γινώσκοντο διὰ τὴν τῶν βοῶν νομήν.
 ἀναμνησθεῖς Ἀλέξανδρος τῇ μαντείᾳ, πειθεύει τῷ βεκόλῳ.
 τὴν μὲν δὴ πᾶσαν στρατιὰν ἐκέλευσε ἐν στρατοπέδῳ μένειν
 καὶ πολλὰ πυρὰ ἀνακαίειν ἐφελκομένας τὴν τῶν Περσῶν
 ὄψιν· Φιλώτα δὲ καὶ Ἡφαισίωνι παράγγελμα δὲς ἀπὸ
 ῥήτον, ὅπουτάν κατὰ κορυφῆς τῶν ὁρῶν ἴδωσι τὰς Μακε-
 δόνας ἐκφανέντας, αὐτὰς κάτωθεν προσβαλεῖν. αὐτὸς τὰς
 ὑπασπιστὰς ἄγων, καὶ μίαν ὀπλιτῶν φάλαγγα, καὶ τὸ
 Σκυθικὸν τοξικὸν ὅσον ἦν, διὰ τῆς ἀτραπῆς τῆς λεπτῆς,
 ὀγδοήκοντα εὐδία πρὸελθὼν ὑλίσσατο, πυκαζόμενος ὕλη
 δασυτάτῃ. μέσης δὲ νυκτὸς περιελθὼν ἐπίστη τοῖς πολε-
 μίοις

23 Mff. ἀποκεκρυμμένης.

hos impressionem facientibus
 Macedonibus, nullo negotio
 Barbari restiterunt, eosque
 repulerunt, fundarum, telo-
 rum, saxorumque jactibus.
 Itaque revocatis iis, a trigin-
 ta stadiis Alexander vallum
 muniebat. Extabat oraculum
 Apollinis, peregrinum Ly-
 cum itineris ei contra Perfas
 ducem futurum. Accedit ad
 Alexandrum bubulcus, agre-
 fti veste amictus, inquiens,
 sibi Lycio nomen esse, in cir-
 cuitu montium occultam esse
 viam, quod sylvæ continuis
 arboribus tegeretur, Sibi ve-
 ro soli propter boum pascua
 notam esse. Recordatus Ale-

xander vaticinii, bubulco fi-
 dem habet. Itaque omnem
 exercitum se castris jubet
 continere, et frequentes ignes
 incendere, ut Perfarum oculo-
 los ad se verterent. Philotæ
 autem et Hephæstioni man-
 datum dedit occultum, ut
 cum in jugis montium con-
 spexissent apparere Macedo-
 nes, ipsi inferius impetum in
 hostes facerent. Ipse cum fa-
 tellitibus et uno armatorum
 agmine, Scythisque sagitta-
 riis omnibus, per angustam
 viam progressus octoginta sta-
 dia castrametatus est in me-
 dio densissimæ sylvæ. Circa
 mediam vero noctem in cir-
 culum

μίοις καθεύδουσιν. ἀρχομένης δὲ ἡμέρας αἱ σάλπιγγες
ισήμαινον, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὄρων. Ἡφαισίου δὲ καὶ
Φιλώτας, τὰς ἐκ τῆς χάρακος Μακεδόνας προσήγον· οἱ
Πέρσαι μύσοι τῶν ἀνωθεν πολεμίων, καὶ τῶν κάτωθεν
24 ἀπολειφθέντες, οἱ μὲν ἐκτείνοντο· οἱ δὲ κατεκρημνίζον-
το. οἱ δὲ ἐξωχρεύντο.

καὶ Ἀλέξανδρος ὥρῃ θέρους ἤγε τὴν 25 στρατίαν πα-
ρὰ ποταμὸν, προσκειμέναν πολεμίαν. ὄρων δὲ τὰς στρα-
τιώτας διψώντας, καὶ ἀφορῶντας εἰς τὸ ἰεῦμα τῆς ποτα-
μῆς, ἵνα μὴ πίνοντες διαλύσειαν τὰς τάξεις, μηδὲ τὸ τῆς
οδοπορίας τάχος διακόψειαν, τὸν κήρυκα ἐκέλευεν εἰπεῖν,
ἀπεχώμεθα τῆς ποταμῆς· θανάτωδες ἔχει τὸ ὕδωρ. οἱ
μὲν φοβηθέντες ἀπίσχοντο, καὶ τὴν ὁδὸν ἐτάχονον. Ἀλέ-
ξανδρος δὲ διανύσας, καὶ στρατοπεδεύσας, αὐτὸς μετὰ τῶν
ἡγεμόνων ἀπὸ τῆς ποταμῆς φανερώς ἔπειν· γελάσαντες οἱ
στρατιῶται, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπάτης νοήσαντες, ἀδεῶς
ὑδρεύσαντο ἐκ τῆς ποταμῆς πάντες.

καὶ Ἀλέξανδρος ἐπέβαλεν εἰς τὴν Σογδιανῶν χώραν
ἢ δὲ ἐπὶ πᾶσα τραχεῖα καὶ δύσβατος· πέτρα δὲ κατὰ
μέσην

24 ἀπολειφθέντες ex conject. legit Casf. 25 στρατίαν. Idem.

culum confecto itinere non
procul ab hostibus somno de-
ditis constitit. Illucescente
die tubæ concinuerunt a ver-
tice montium. Hephæstion
et Philotas e castris Macedo-
nes eduxerunt. Persæ in me-
dio superiorum atque infe-
riorum hostium comprehen-
si, partim trucidari, partim
a præcipitiis devolvi, partim
vivi ab hostibus capi.

28 Alexander æstivo tem-
pore exercitum præter fluvium,
incumbentibus hostibus,
duxit. Conspicatus autem
milites sidere, et in flumen
oculos intendere, ne biben-

tes ordinem dissolverent, ne-
que profectiois celeritatem
impedirent, præconem iussit
proclamare: Contineamus
nos ab hoc flumine: nam a-
quam habet mortiferam. Illi
metu commoti, abstinebant, et
iter accelerabant. Alexander
perfecto itinere, et castris po-
sitis, ipse cum ducibus aperte
ex fluvio bibit. Ridentes mi-
lites, et causam doli animad-
vertentes, sine metu omnes e
fluvio aquam hauserunt.

29 Alexander in Sogdia-
norum regionem exercitum
inferebat. Ea est universa a-
spæra et invia. In medio pe-
tra

μίσσην ἀνατείνει ὀρεῖται τοῖς πτηνοῖς βάσιμος. ἐν κύκλῳ
 δὲ ὕλη θαυσαῖα καὶ πυκνὴ τῆς 26 ἀβάτης καρπὸς ἀβα-
 τωτέρως εἰσγάζετο. τὴν πέτραν 27 Ἀριομάζης μετὰ πολ-
 λῆς χειρὸς, καὶ καρτερεῶς Σογδιανῶν κατελάβετο, πηγὰς
 ὕδατος ἔχων ἑνὸν, καὶ περασκευὴν σιτίων ἀφύονον. Ἀλέ-
 ξανδρος περιῖπασάμενος καὶ καταμαθὼν τὰς φύσεις τῆς
 πέτρας, ἐκέλευσε τριακοσίους λογαῖδας νεκνίας, οἷς ἦν
 ἄσκησις καὶ τέχνη κρημνοβατεῖν, αὐπλὴς κατόπιν τῆς πέ-
 τρας διὰ πυκνῆς ὕλης ἀέρεπεν, καὶ λεπτοῖς κάλοις ἀνι-
 μῶν ἀπλήρης· ἐπειδὴν δὲ τῶν κορυφῶν κρατήσωσιν, ζῶνας
 λευκάς, ἃς εἶχον, λυσαμένους, κοντοῖς εὐμήκεσι περιάψαι,
 καὶ τέττες ὑπὲρ τὴν ὕλην ἀνατείνειν, ὥς τε ὑπὲρ αὐτῶν καὶ
 λαμπρὰς τὰς ζῶνας ἐπιπλεῖσον τινασσομένας, καὶ τοῖς
 ἄνω βαρβάροις, καὶ τοῖς κάτω Μακεδόσιν ὁρᾶσθαι. οἱ
 μὲν δὴ κρημνοβάται σὺν πολλῷ πόνῳ 28 κατὰ κορυφὴν
 ἀνίσχοντος ἤλθον τὰς ζῶνας ἀνέσειςαν· οἱ δὲ Μακεδόνες
 μέγα καὶ λαμπρὸν κάτωθεν ἠλάλαξαν· ὁ δὲ Ἀριομάζης
 ἐκπλα-

26 Quid si τὰς ἀβ. ἀτραπέες, vel ἀταρπέες? Cas. Legen-
 dum τῆς ἀβάτης κρημνῆς. Masu. 27 Curtio lib. VII.
 cap. II. est Arimazes. Masu. 28 Supple γεόμενοι. cum
 per magnos labores evasissent in montium juga. Cas.

tra surgit, et in altum ten-
 dit, folis volucrum alis per-
 via. In ambitu sylva densa,
 crebraque, invia præcipitia,
 magis inaccessa reddebat. Pe-
 tram Ariomazes cum magna
 validaque Sogdianorum ma-
 nu occupavit, intusque sca-
 turientes aquæ fontes habuit,
 et comineatus non medio-
 crem copiam. Alexander ob-
 equitans, et naturam petræ,
 opportunitatemque perspici-
 ens, iussit trecentos delectos
 adolescentes, quorum ope-
 ra atque ars in scandendis
 præcipiitiis erat posita, in-
 ermes post petram per syl-

vam densam ascendere, te-
 nuibusque se funibus attra-
 here. Postquam vero juga
 superassent, albis cingulis
 quæ habebant solutis, contos
 bene longos implicarent, eos-
 que supra sylvam extende-
 rent, ut multa et splendida
 cingula frequenter quassata
 a superioribus barbaris, et
 ab inferioribus Macedonibus
 conspicerentur. Præcipitio-
 rum scansores magno labore
 in jugis, oriente sole cingu-
 la vibrabant. Macedones ma-
 gnum, clarumque ex inferiori
 loco clamorem tollere.
 Ariomazes perterritus, quod

ἐκπλαγείς, ὡς πάσης τῆς στρατείας ἀναβαινήσης, καὶ ὡς ἤδη κατὰ κορυφῆς ἰαλωκῆς, αὐτόν τε καὶ τὴν πύργον παρέδωκεν Ἀλεξάνδρῳ, θειοτέραν αὐτῇ τὴν δύναμιν καὶ τὴν 29 τέχνην ἡγόμενος.

λ' Ἀλέξανδρος Καθαῖας μοῖραν Ἰνδῶν, ἐξ ἀπονοίας ἀντιπαῖσαν ἠβηδὸν ἔκτεινε, καὶ πόλιν αὐτῶν 30 Σάγγαλὰ τὴν κατεργαστάτην κατέσκαψεν. 31 . . . τὰς Ἰνδὰς φημι πονηρὰ ὡς Ἀλεξάνδρῳ Φοινικῶς καὶ βαρβαρικῶς πολεμήντος. ὁ δὲ μεταβάλλειν τὴν δόξαν βεβλόμενος, ἄλλην πόλιν διὰ τῆς Ἰνδίας εἰλὼν, ὁμήρεας λαβὼν 32 σπεισάμενος, ἐπὶ τρίτην πόλιν ἦλθεν εὐμεγέθη καὶ πολυάνθρωπον, τάχως πρὸ τῆς φάλαγγος τὰς ὁμήρεας, γέροντας, παῖδας, γυναικῶς· οἱ δὲ τὰς ὁμοφύλους γνωρίσαντες, καὶ τὰ ἔργα τῆς Ἀλεξάνδρου φιλανθρωπίας ὁρῶντες, ἀνοίξανσιν τε τὰς πύλας, καὶ μετὰ ἱκετηρίου αὐτὸν ἐδέξαντο· αὐτίκα ἡ Φημι διαδραμεῖσα ἐπειρεν Ἰνδὰς ἐκόντας Ἀλεξάνδρῳ δέχεσθαι.

λα' Ἀλέ-

29 Interpres legit *τύχην*, quod placet *Cas.* 30 Σάγγαλα dicitur *Arriano* lib. V. Σάγγαλα *Ptolemæo* lib. VII. *Geogr.* cap. I. *Masv.* 31 Deest verbum, vel *κατεῖχε*, vel *διῆξε*, vel *ἦλθεν ὡς τὰς Ἰνδὰς*. *Cas.* *Mss.* *ἵνα τὰς Ἰνδὰς*. in margine vero *Fl.* additum *εἴλε*. *Masv.* 32. u.c. ut et *Codd.* *Cas.* *σπείσάμενος*.

omnem exercitum ascendere, et jam se in summitate castrum existimaret, se et petram Alexandro tradidit, divinam ratus ejus esse potentiam atque fortunam.

30 Alexander Cathæos Indiæ populum ex desperatione pugnātem, ad pubertatem usque ætatem occidit, urbemque eorum Salgalatam munitissimam solo æquavit. Fama pervenit ad Indos mala, Alexandrum latronum ac barbarorum more belligare. Qui mutare opinionem

de se conceptam volens, aliam urbem Indiæ cepit, obliquesque accepit, unde cum ad tertiam urbem venisset maximam ac populosam, obfides ante aciem collocavit senes, pueros, mulieres. Illi cum suæ gentis esse agnovissent, et Alexandri humanitatem ex effectis conspexissent, aperuerunt portas, et ramos oleæ suppliciter porrigentes, eum receperunt. Ea fama statim discurrens, Indis persuasit, ut sua sponte Alexandrum acciperent.

31 Ale-

λα' Ἀλέξανδρος τὴν Κοσσαίων χώραν ἰώρα τραχεῖαν
 τε καὶ ὄρη ὑψηλά, καὶ ἀπρόσιτα, καὶ πληθεὺς ἐν τοῖς
 ὄρεσιν ἀνδρῶν δοκίμων. ὃ τοίνυν ἔλκων 33 ἑλπίς ἦν· ἤκεν
 τις ἀγγέλλον, Ἡφαιστίαν ἐν Βαβυλῶνι τέττηκεν· ὁ δὲ κοι-
 νὸν πένθος ἐπαγγείλας ἐπὶ τὴν Ἡφαιστίαν ταφὴν ἡπά-
 γετο· οἱ σκοποὶ τῶν Κοσσαίων 34 ἀναζευγνύντες ὥς εἶδον
 αὐτοῖς διεσπάρησαν. Ἀλέξανδρος νύκτωρ ἱππίας
 πέμψας τὴν εἰς τὰ ὄρη παράδοι ἀφύλακτον κατελάβετο·
 καὶ τῆς ὁδοπορίας ἀποκλίνας, ἐπιφανεῖς τοῖς ἱππεύσι σὺν
 αὐτοῖς τὴν Κοσσαίων χώραν ἐχειρώσατο. τῷτο τὸ ἔργον
 τῆς ἐπὶ Ἡφαιστῶν λύπης παρηγόρημα φασὶν Ἀλέξαν-
 δρῳ γενέσθαι.

λβ' Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Περσῶν βασιλείοις, ἀνέγνω τὸ
 βασιλείως ἄριστον καὶ δεῖπνον, ἐν κίονι χαλκῷ γεγραμμέ-
 νον· ὅπερ καὶ οἱ ἄλλοι νόμοι, ὃς ἔγραψε Κύρος. εἶχεν δὲ
 ἕτως. 35 πυραμινῶν αἰλῶν κατὰ τῶν τετραποσίας ἀρ-
 τάβας· ἡ δὲ ἀρτάβη ἡ Μηδικὴ μίδιμος ἐστὶν Ἀττικὸς
 τῶν

33 Mss. delent ἦν. Cant. ἦκε pro ἤκεν. 34 Mss. αὐτοί,
 commodi legi posse videtur, ἀναζευγνύοντας ὥς εἶδον,
 αὐτοὶ διεσπάρησαν Mss. 35 Vulgata πυρινῶν.

31 Alexander Cossæorum
 terram videbat asperam esse,
 montesque præcellos et in-
 accessos habere, atque collo-
 catam in montibus egregio-
 rum hominum multitudi-
 nem. Nulla igitur capiendi
 spes offerri poterat. Venit
 quidam nuntius, Hephæstio-
 nem Babylone diem suum
 obiisse: ille communem lu-
 ctum imperans, ad Hephæ-
 stionis sepulturam propera-
 bat. Speculatores Cossæorum
 cum nossent, eos castra mo-
 viisse, dispersi sunt. Alexan-
 der missis per noctem equi-
 tibus, transitum in montem

nulla custodia munitum oc-
 cupavit: et ab itinere defle-
 ctens, cum se conjunxisset
 equitibus, una cum eis Cos-
 sæorum regionem subegit.
 Hanc rem gestam ajunt Ale-
 xandro pro consolatione fuisse
 mortis Hephæstionis.

32 Alexander in Persa-
 rum regia prandium regis le-
 gebat, et cœnam in area co-
 lumnæ inscriptam. In qua
 cæteræ quoque leges ine-
 rant, quas Cyrus scripserat.
 Hæc autem erant verba: De
 triticea farina pura quadrin-
 gentæ artabæ. Artaba autem
 Medica modium Atticum

τῶν δὲ δευτέρων ἀλεύρων μετὰ τὰ καθαρά τριακόσια ἀρτάβαζ. καὶ τῶν τρίτων τριακόσια ἀλλὰ ἀρτάβαζ. πυραμηνῶν μὲν ἀλεύρων τῶν πάντων ἀρτάβαζ εἰς τὸ δίδιπτον χίλια. κριταμηνῶν δὲ ἀλεύρων τῶν καθάρτα καθαράν διακόσια ἀρτάβαζ. τῶν δὲ δευτέρων τετρακόσια. [καὶ τῶν τρίτων τετρακόσια] τὸ σύμπαν δὲ τῶν κριταμηνῶν ἀλεύρων χίλια ἀρτάβαζ. χόνδρε δὲ ἐξ ὀλυρῶν πεποιημένε διακόσια ἀρτάβαζ. πικράλης ἐν ἀλφίτῳ πεποιημένης ὥς εἰς πυκνῶνας, δέκα ἀρτάβαζ. καρδάμυς κεκομμένε σσησμένε λεπτή, πισσάνης δέκα ἀρτάβαζ· σιγήπιος σπέρματος, τρίτον μέρος ἀρτάβης· πέρβατα, οἱ ἄρσενες τετρακόσιοι βόες ἑκατόν· ἵπποι τριάκοντα. κῆνες σιτευτοὶ τετρακόσιοι· τρυγῶνες τριακόσιοι· ὀρνίθια παντοδαπά μικρὰ ἑξακόσια· ἄγρες τριακόσιοι· νεοσσὶ χηνῶν ἑκατόν. δορκάδες τριάκοντα. γαλακτος αὐθημερινῆ δέκα μάρεις· μάρεις ἐστὶ δέκα χοεῖς Ἀττικοί. ὀξυγάλακτος ἡδυσμένη δέκα μάρεις. σκροδῶν τάλαντον σαδμῶν· κρομμεῖαν ἡμιτάλαντον σαδμῶν, τῶν δριμύων· φύλλα ἀρτάβη. ὅπῃ σιλφίε δύο μνῆν· κυμίνε ἀρτάβη· σιλφίε τάλαντον σαδμῶν. ἱερῆ ἐκ μῆλων γλυκίος τέταρτον μέρος ἀρτάβης· κυκεῖ-

confecit. De secundaria postea farina post puram artabæ trecentæ: et de tertia, aliæ deinde trecentæ artabæ. De omni triticea farina artabæ ad cenam mille. De hordeacea farina purissima ducentæ artabæ. De secunda post eam quadringentæ, atque itidem de tertia quadringentæ. Summa hordeaceæ farinæ, artabæ mille. Grani ex arinca facti artabæ ducentæ. Pollinis polentæ mixti ad miscellanam potionem, decem artabæ. Nasturtii incisī, cribrati-que, tenuis, ptisanæ decem artabæ. De sinapis semine tertia pars unius artabæ. O-

ves masculi quadringenti. Boves centum. Equi triginta. Anseres saginati quadringenti. Turtures trecenti. Aviculæ omnis generis sexcentæ: agni trecenti: pulli anserini centum: damæ triginta. Lactis recentis decem marides. Maris autem decem valet congios Atticos. Oxagalæ edulcaræ decem marides. Alii talentum: ceparum semitalentum, de gustu asperiorum genere: phylli artaba: liquoris silphii duæ minæ: cumini artaba. Silphii talentum pondere. Sacri ex pomis multi, quarta pars artabæ. Miscellanæ potionis

νος ἐκίδων ἑξέων ἀρτάβη, κηρὺ ἐκ κυρίνης τέταρτον μέρος
ἀρτάβης. εὐφίδος μελίνης τρεῖς τάλαντα σαθμῶ. 36 κνη-
θῆ ἀνῆθς τρεῖς μνᾶς σαθμῶ. μελανθρόνον τρίτον μέρος
ἀρτάβης. 37 διαφρίνος σπέρμα δύο 38 καπτίτιες· σισά-
μων κατάρων δέκα ἀρτάβαι. γλυεύκας ἐξ οἴνης πέντε μά-
ριες· ραφανίδων 39 ἐψανῶν. γογγυλίδων ἐσκευασμένων
ἐν ἄλμῃ πέντε μάριες· καππάρως ἐσκευασμένης ἐν ἄλμῃ,
ἐξ ἧς τὰς 40 ἀβυρτάκας ποιῶσι πέντε μάριες· αἰλῶν δέ-
κα ἀρτάβαι. Αἰθιοπικὴ κυρίνη ἐξ καπτίτιες. ἡ δὲ κα-
πτίτις ἐστὶ χοῖνιξ Ἀττικὴ. ἀνήθον ἄνθος, τριάκοντα μνᾶς
ἔλκον. σελίνη σπέρματος τέσσαρες καπτίτιες. ἐλαίη σι-
σαμίνης δέκα μάριες· ἐλαίη ἀπὸ γάλακτος πέντε μάριες
ἐλαίη 41 ἀπὸ τῶν κλίνων πέντε μάριες· ἐλαίη ἀκανθίνης
πέντε μάριες· ἐλαίη ἀπὸ ἀμυγδάλων τῶν γλυκεῶν τρεῖς
μάριες· ἀμυγδάλων ἄνθος τῶν γλυκεῶν τρεῖς ἀρτάβαι.
οἴνη πεντακόσια μάριες. ὅταν δὲ ἡ ἐν Βαβυλῶνι, ἡ ἐν
Σέσσοις,

36 Interpres legit ἀνήθς: sed anethi paulo post fit men-
tio. Lego κνήκς ἀνῆθς ex Dioscoride. Cas. 37 ἄριος
fuspicator legendum esse Idem. 38 Mss. καπτίτιες.
39 Fl. ἐψανῶν. Cant. ἀρφανῶν. 40 Cant. ἀβυρτάκας.
41 Mss. ἀπὸ τερεκλίνων. Legendum videtur ἀπὸ τερε-
κλίνων. Masu.

tionis ecidum austerarum ar-
taba. Favi ex cumino facti,
quarta pars artabæ. Grana
panici, tria talenta pondere.
Anethi floris, tres minæ pon-
dere. Melanthryon tertia pars
artabæ. De diarrhinis femi-
ne, duæ capetes. Sisami pu-
ri decem artabæ. Musti ex
vino quinque marides. Rha-
phanorum seu gongylidum
sale conditarum quinque ma-
rides. Capparis aqua falsa
præparatæ, unde fiunt aby-
taci, quinque marides. Salis

decem artabæ. Æthiopici
cumini sex capetes. Capetis
autem est chænix Attica. A-
nethum aridum, triginta mi-
narum pondere. De apii se-
mine quatuor capetes. Olei
sisamini decem marides. Olei
lacteï quinque marides. Olei
terminthinii quinque mari-
des, Olei acanthini quinque
marides. Olei de amygdalis
dulcioribus tres marides.
Amygdalarum aridarum dul-
cium tres artabæ. Vini quin-
gentæ marides (quod si Baby-
lone

Σύσσις, τὸν μὲν ἡμίσεα ἐκ τῶν φοινίκων οἶνον παρέχει, τὸν δὲ ἡμίσεα ἀμπέλινον· ἑὺλαϊν διακοσίας ἀράβας· ὕλην ἑκατὸν ἀράβας· τῇ ὕλης μέλιτος ἑκατὸν παλάταις τετραγώνοι ἀνὰ δέκα μίνας ἐλκυσσας. ὅταν ἐν τῇ Μηδικῇ ᾖ, ταῦτα δίδωσι. κύνες σπέρματος τρεῖς ἀρτάβας. κροκὶ δύο μίνας ἐλκοντος σατμῶ. ταῦτα μὲν 42 εἰς δεῖπνον τε καὶ ἄριστον· ἀναλίσκεται δὲ δι' αὐτὸ δίδωσι πυραμηνῶν ἀλεύρων τῶν καθαρῶν πεντακοσίας ἀρτάβας· κριθαμηνῶν δὲ καθαρῶν ἀλεύρων χιλίας ἀρτάβας. καὶ τῶν ἰτέρων χιλίας ἀρτάβας. σιμιδάλεως πεντακοσίας ἀρτάβας· χόλδον τῇ ἐκ τῶν ὀλυγῶν πεντακοσίας μάριας· κριθὰς τοῖς κτήνεσι δις μυρίας ἀρτάβας· ἀχίρων μυρίας ἀράβας· κάρφης πεντακισχιλίας ἀράβας· ἐλαίης σισαμίνης διακοσίας μάριας· ὄξυς ἑκατὸν μάριας· καρδάμυς κεκομμένη λεπτῇ τριάκοντα ἀρτάβας. ταῦτα μὲν πάντα 43 διαδίδωσι ταῖς στρατίαις ὅσα εἰσὶν· βασιλεὺς δὲ σὺν τῇ ἀρίστῃ καὶ τῷ δεῖπνῳ, καὶ οἷς ἀναλίσκει διαδίδωσι, τοσαῦτα ἀναλίσκει τῆς ἡμέρας. ταύτην τῇ δεῖπνῳ τὴν παρασκευὴν οἱ μὲν ἄλλοι Μακεδόνες ἀναγρόντες ἐθαύμασαν ὡς εὐδαίμονα·

Ἀλί-

42 Mf. εἰς τόπον. 43 Casaub. in margine posuit διαδίδας, scripserim δι' αὐτὸ δίδωσι. Masu.

Ione aut Sufis cœnam faciant, dimidium vini de palmis præbet, dimidium de vitibus) lignorum ducenti currus. Materiæ centum currus. Fluentis mellis centum palathæ quadrangulæ, quæ circiter decem minas capiebant. Cum in Media, hæc præstat. Semen cnici ad tres artabas. Crocum duas minas exæquantem pondere. Hæc in cœnam et prandium. Consumit autem largiendo triticæ farinæ puræ quingentas artabas. Hordeæ farinæ puræ, mille artabas, aliarumque mille artabas. Simulaginis quingentas

artabas. Grani ex arinca quingentas marides. Hordeum pro jumentis vicies mille artabas. Pælearum decies mille currus. Festucarum quinques mille currus. Olei sisamini ducentas marides. Aceti centum marides. Nasturtii concissi tenuis, artabas triginta. Hæc omnia dispergit copiis, quæ sunt enumerata. Rex autem cum prandio, cœnaque, et iis quæ infumit, largiendo tantum impendit quotidie. Hunc cœnæ apparatus reliqui Macedones legentes, tanquam beatum admirabantur: Alexander

Ἀλέξανδρος δὲ κατεγέλασεν, ὡς¹ κακοδαίμονος, καὶ μακρῶς ἀσυχολίας ἐχέουσι· ὡς τε καὶ τὸν κισσόν, ἐν ᾧ ταῦτα ἐγγράπτο, κατελεῖν προσέταξεν. εἰπὼν πρὸς τὰς φάλας· ἑδαιμῶς συμφέροι ταῖς βασιλεύσιν ἕτως ἀσώτως ἐπιπλεῖν διδάσκεισθαι· ἀνάγκη γὰρ τῇ πολλῇ ἀσωτίᾳ καὶ τρυφῇ πολλὴν ἀνανδρίαν ἐπεσθαι· ὁρᾶτε δὲ καὶ τὰς τηλικέτων δέσπων πιμπλαμένους, ἐν ταῖς μάχαις ταχέως ἡτταμένους.

Κ Ε Φ. Δ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

Ἀντίπατρος ἐν τῇ Τετραχωρῆτῶν στρατεύων, ἔταξε τὸν χόρτον τῶν ἵππων ἐμπρῆσαι, τὸν περὶ τῇ σκηνῇ· οἱ μὲν ἐνέπρησαν· ὁ δὲ σαλπικτὴς ἐσήμαινεν. οἱ δὲ Μακεδόνες περὶ τὴν σκηνὴν ἡττοῖζοντο, μετέωρα ἔχοντες τὰ δοῦρα. ταῦτα ἰδόντες οἱ Τετραχωρίται, καταπληγέντες ἔκλιπον τὸ χαρίον· ἀμαχεὶ δὲ Ἀντίπατρος ἐκράτησεν.

β' Ἀντίπατρος τὸν Σπερχεῖόν διαβῆναι ἠδύλετο· Θέταλῶν δὲ ἱππέων κωλύονταν διαβαίνειν, ὁ μὲν τὴν δύναμιν ἀπήγαγεν εἰς τὴν 44 αὐτὴν στρατοπέδωσιν, καὶ παρήγγει-

λε

44 Scribe αὐτῆ. Cas.

der vero tanquam infelicem et miserum deridebar, atque multis negotiis impeditum. Itaque columnam etiam, in qua hæc scripta exstabant, convellere iussit, dicens ad amicos: Nequaquam utile esse regibus, tam prodige

cœnare discere. Necessè enim esse, ut magnum luxum ac prodigalitatē, eximia molities consequatur. Videtis autem, eos, qui tantis cœnis impleri solent, in pugnis etiam celeriter superari.

C Α Ρ. I V.

ΑΝΤΙΠΑΤΕΡ

Antipater in Terrachoritum regione militans, iussit in equorum stramen, quod circum tabernaculum erat, ignem inicere. Quo inflammatō, tubicem signum dedit, ac Macedones circa tabernaculum coibant, hastas elevatas tenentes. Quo viso, Te-

trachoritæ perterriti, locum reliquerunt: atque ita sine prælio Antipater victoriam adeptus est.

2 Antipater Sperchium transire volebat: Equitibus autem Thessalis prohibentibus trajicere, copias abduxit in castra, et Macedonibus im-

pe-

λε τοῖς Μακεδόσι μένειν ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τὰ σκευαφόρα μὴ λύνειν. οἱ Θετταλοὶ δὲ ἐς τὴν Λαμίαν ἀφίππευσαντες, ἡρξοποιεῖντο κατὰ τὰς οἰκίας· Ἀντίπατρος τὸν ποταμὸν φθάσας διέβρισκε τὴν δύναμιν, πρὶν ἐκβοηθῆσαι Θετταλὰς, καὶ κατελάβετο τὴν Λαμίαν προσπεσών.

γ' Ἀντίπατρος ἐν Θετταλίᾳ βολόμενος φαντασίαν τοῖς πολεμίοις παρασχέειν ἱππέων πολλῶν, συναγαγὼν ὄνας πολλὰς καὶ ἡμιόνας, συνέταξεν εἰς ἵλας καὶ ἀρεβίσατεν ἄνδρας ὅπλισιν ἱππικὴν ἔχοντας· προέταξε δὲ ἐκάστη ἰλὴ τὸν πρῶτον ζυγὸν ἀληθινῶν ἱππέων. τῶτες ὁρῶντες οἱ πολέμιοι, καὶ τὰς ἐπομένους ἱππεὺς εἶναι νομίσαντες, καταπλαγόντες ἐφυγον. τῷ τῷ στρατηγῇ καὶ Ἀγησίλαος ἐχρήσατο πρὸς Ἀέροπον ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ Εὐμένης πρὸς Ἀντίγονον ἐν Ἀσίᾳ.

Κ Ε Φ. Ε.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ.

Παρμενίαν μετὰ τὴν ἐν Ἰσοῦ μάχην ὑπὸ Ἀλεξάνδρου πεμφθεὶς εἰς Δαμασκὸν ἐπὶ τὴν ἀποσκευὴν τῶν 45 πεζῶν, συνήψε

45 Freinshemius ad Curtii lib. III. c. 13. n. 9. legit Πεζῶν. Μαδβ.

peravit, ut in armis permanerent, neque jumenta solverent. Thessali Lamiam equitantes, prandium fecerunt in singulis ædibus. Antipater prævertens eos, fluvium copias traduxit, priusquam excurrerent ad repellendum Thessali, et Lamiam irruptione facta cepit.

3 Antipater in Thessalia volens hostibus plurimorum equitum opinionem præbere, contractos multos asinos

atque mulos, turmatim instruxit, et in eos viros imposuit equestri armatura præditos: unicuique vero turmae primum ordinem verorum equitum addidit. Eos hostes conspicati, et sequentes etiam equites esse fuscipati, metu perculsi, se fugæ mandaverunt. Hoc strategemate Agesilaus etiam usus est adversus Aëropum in Macedonia, et Eumenes adversus Antigonum in Asia.

С А Р. V.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ.

Parmenion post factum ad Ißum prælium, ab Alexandro missus Damascus, ad impedimenta peditum, conflixit

συνῆψε τοῖς σκευοφόροις· ἐπεὶ δὲ οἱ βάρβαροι φοβηθέντες ἔφυγον, ἐννοήσας Παρμενίαν ὅτι μὴ δύναται διασῶσαι τασαύτην ἀποσκευὴν τῶν κομιζόντων βαρβάρων φυγόντων, τρεῖς ἱλας ἱππέων πέμψας πρὸς αὐτοὺς, ἐκήρυξεν, ὅς ἂν μὴ ταῖς ἐκυτῇ χερσὶ λάβηται τῶν ἰδίων ὑποζυγίων, φενεθήσεται. τῷτο τὸ κήρυγμα οἱ βάρβαροι δεισάντες αὐτοὶ προσῆλθον τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ τὴν ἀποσκευὴν διχομήσαν.

Κ Ε Φ. 5.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ.

Ἀντίγονος ἐκράτησε Κορίνθου τοιαύτῃ ἐκρηγνύματι· Ἀλέξανδρος ὁ κατέχων Ἀκροκόρινθον ἐτελεύτησεν· ἦν αὐτῷ γυνὴ Νικάια ἡλικίας ἅλις ἔχουσα. ταύτην Ἀντίγονος τῷ υἱῷ Δημητρίῳ μνηστεύεται. ἡ δὲ ἀσμένῃ μεγακίῳ βασιλεῖ καὶ πρὸς γάμον αὐτὴν ἐπέδωκεν. ἦν ἰσχυρὰ μεγαλοπρεπὴς· πανηγυρεῖς Ἑλληνικὴ. Ἀμοιβὰς καταρωδῶν ἔμελλεν· πολλὰ σπαδὴ περὶ τὴν θάαν ἦν· τὴν Νικάϊαν αὐτὴν ἐν Φορείῳ βασιλικῶς κεκοσμημένῳ τρυφῶσαν καὶ τρυπομέ-

fligit cum calonibus. Postquam vero barbari metuentes fugam capefferent, cogitans Parmenion se non posse conservare tantam impedimentorum multitudinem, si calones barbari se fugæ traderent, misit ad eos tribus equitum tur-

mis promulgavit: Quicunque non propriis manibus sua jumenta apprehenderit, trucidabitur. Hanc promulgationem veriti barbari, ipsi ad jumenta accesserunt, et impedimenta transportarunt.

C A P. VI.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥΣ.

Antigonus Corinthum tali strategemate cepit. Alexander arcem Corinthiorum tenens, e vita discesserat. Huic fuerat uxor Nicæa, ætatis provectioris. Eam Antigonus filio suo Demetrio uxorem postulat: quæ se lubenter adolescenti regi in

matrimonium tradidit. Sacriticium instituebat magnificentum, et panegyrim Græcorum, atque Amæbeum, ut cithara luderet, conduxerat. Magno studio ad spectandum homines confluebant. Nicæam ipsam læticia regium in modum ornata, luxuriantem ac

πτομένην δορυφόροι παρέπεμπον· ἐς δὲ τὸ θέατρον ἐσθής, μακρὰ χάρειν τῷ κιθαριδῷ, καὶ τῷ γάμῳ 46 φέσας Ἀντίγονος, ὤρμησεν ἐπὶ τὸν Ἀκροκόρινθον· καὶ τὰ φυλάκων περὶ τὴν πανήγυριν ἀσχολαμένων, καὶ θέαν κατεληφόταν, μεδίως κατέσχε τὸ χωρίον, καὶ τῆς Κορίνθου πάσης ἐκράτησε, στρατηγήματι τῷ γάμῳ χρησάμενος.

β' Ἀντίγονος ταῖς πρεσβείαις χρηματίζων προσέδιδασκεν ἐκ τῶν ὑπομνημάτων, τίνες εἰσι αὐτὸν οἱ καὶ πάλαι πρεσβεύσαντες, καὶ μετὰ τίνων, καὶ ὑπὲρ οἷων πραγμάτων· ἐν δὲ ταῖς ἐντεύξεσιν ἀπορρέμνημένος ἑκάστῳ, πρὸς τὰς πρεσβύοντας 47 ἐξεποίησεν, ὡς μνήμην ἔχων ὑπερβάλλουσαν.

γ' Ἀντίγονος Μέγαρον πολιορκῶν, τὰς ἐλέφαντας ἐπήγαγεν. οἱ Μεγαρεῖς οὐκ καταλείφοντες ὑγρὰ πίσην, καὶ ὑφ' ἄπτοντες ἠφίσταν· αἱ δὲ ὑπὸ τῷ πυρὸς καίόμεναι, κεκραγύιαι, πολλὰ δρόμῳ εἰς τὰς ἐλέφαντας ἐνέπιπτον· οἱ δὲ οἰσρῶντες καὶ ταρασσόμενοι, ἄλλος ἄλλῃ διεφύγον· Ἀντίγονος τῷ λοιπῷ προσέταξε τοῖς Ἰνδοῖς τρέφειν ὥς μετὰ τῶν

46 Valzata φθάσας. 47 Cant. εποίησεν. Forte ἐξεποίησεν. Mosb.

ac superbientem satellites deducebant: quæ cum in theatrum introisset, Antigonus parum de citharædo et nuptiis sollicitus amplius, impetum in arcem Corinthiorum fecit, et custodibus circa festum et spectaculum occupatis, nullo negotio locum munitum obtinuit, universaque Corintho potitus est, hoc usus nuptiarum strategemate.

2 Antigonus cum legationibus agens, simul ex monumentis docuit, quinam apud se antea legationem obissent, et cum quibus: item

de quibus rebus ac negotiis. In mutuis vero colloquiis mentionem singulorum faciens, apud legatos effecit, ut præstantissima memorie præditus videretur.

3 Antigonus in oppugnatione Megararum elephantos adduxit. Megarenses, sues liquida piceungebant, eaque incensa diमितabant. Quæ cum urentur igni, grunnientes incitato cursu in elephantos incidebant. Illi metu perciti et conurbati, alius alio fugam faciebant. Antigonus in posterum Indis mandavit, ut sues cum

τῶν ἐλεφάντων, ἵνα τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ τὴν κραυγὴν τὰ θηρία φέρον ἐδίξοιτο.

Ὁ Ἀντίγονος Ἀντίπατρον κινδυνεύοντα 48 κλιθεῖν ὑπὸ Μακεδόνων, ἔσωσε· τῷ στρατοπέδῳ μέσας ἦν ποταμὸς ὅξυς τὸ ρεύμα, γέφυραν ἔχων· ἔνθεν οἱ Μακεδόνες ἐσκήνυν· ἐκείθεν Ἀντίπατρος, ἔχων ἱππίας ὁμοφρονούντας. οἱ μὲν μετὰ πολλῷ θορύβῳ καὶ μεγάλῃ βίῃς ἦσαν κρήματα, 49 καλεῖν ἀπειλῶντες εἰ μὴ λάβοιεν. Ἀντίπατρος δὲ μὴ ἔχων δόνακ, ἦν ἐν ἀμηνῶν. Ἀντίγονος ἔφη πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ἐργάγε σοι δῶσα καιρὸν ἀφ' οὗ ταῦτα εἶπαι, ἐν αὐτῇ τῇ πανοπλίᾳ, διαδραμὼν τὴν γέφυραν, μέσας τεμαίων τὰς φάλαγγας ἐκάσῃ προσήει εὐκλῶς δημηγορήσων· οἱ Μακεδόνες ὡς ἄνδρες τῶν ἐπιφανῶν ἐξεχώρην καὶ παρεῖσαν, καὶ πάντες εἶποντο ἀκροσόμενοι ὧν λέγειν μέλει, ἐπεὶ δὲ περιέστη τὸ πλῆθος, μακρὰ ἐδημηγόρησεν ἀπολαύμενος ὑπὲρ Ἀντιπάτρου, ἐπαγγελλόμενος, παρακαλῶν, διαλάσσαν· ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς μακρᾶς δημηγορίας, Ἀντίπατρος

48 Scribendum λιθασθῆναι. Masu. 49 βαλεῖν vel ἀνελεῖν. conject. Casf.

cum elephantis alerent, ut ad earum adspectum, clamoremque ferendum, assuefierent belluæ.

4 Antigonus Antipatrum, cum in periculum venisset, ut lapidibus obrueretur a Macedonibus, eripuit. Inter medium exercitum flumen erat rapidissimum, ponte conjunctum. Hinc sua tabernacula Macedones habebant, inde Antipater cum quibusdam sibi adhærentibus equitibus. Illi magno cum tumultu et vociferatione stipendia petebant, mortem minitantes, nisi acceperint. Antipater non habens quod nume-

raret, in summis difficultatibus versabatur. Cui Antigonus: At, inquit, ego tibi discedendi facultatem præstabo. His dictis, cum ipsa armatura per pontem cucurrit, et medias phalanges dividens, singulos adibat concionaturo similis. Macedones viro illustri cedebant et deflecebant, omnesque sequebantur audituri quid dicere vellet. Postquam vero circumstitit multitudo, longam orationem habuit, defendens Antipatrum, promittendo, hortando, conciliando. Inter hanc prolixam concionem, Anti-

πατρος μετὰ τῶν ἱππέων τὴν γέφυραν ⁵⁰ προελθόν, ἠφύγεν τῆς ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν λίθης.

εἰ Ἀντίγονος ὁ πρῶτος αὐτὸς ἰσχυροτέραν ἔχων χεῖρ τῷ πολέμῳ σχολαίτερον ἐχεῖτο. εἰ δὲ ἀσθενέστεραν, βίαια κινδύνε τὰς ἐπιθέσεις ἐποιεῖτο, τῷ ζῆν ἀγανῶς, τὸ δὴ σκεῖν ἀνδρείως αἰρετώτερον ἡγούμενος.

ς᾽ Ἀντίγονος ⁵¹ ἔτος περὶ Καππαδοκίαν ἐχέμαζεν. ἀπέσπασαν αὐτῷ οἱ Μακεδόνες ὀπλίται τρισχίλιοι. ἔτοι κα-
ταλαβόμενοι λόφους καρτερεῖς, Λυκαονίαν ἐπύρεθον, ἥδη δὲ καὶ Φρυγίαν Ἀντίγονος κτείνειν μὲν τοσούτους ἄμυν ἡγεῖται ἰδεδόκει δὲ καὶ μὴ προσδοῖντο τοῖς πολέμοις, ὧν Ἀλκί-
τας ἦρχεν· τοιαῦτό τι ἐν ἐμμηχανήσατο· καθήκει πρὸς αὐ-
τῆς Λεωνίδαν τῶν ἰδίων ἡγεμόναν ἐπὶ κοινοπραγίᾳ τῆς ἀποστάσεως δὴ· αἱ δὲ ἀσμενοὶ τὸν ἄνδρα ἐδέξαντο, καὶ στρα-
τηγὸν εἶλοντο· Λεωνίδας πρῶτον μὲν ἐπέσειν αὐτῆς, προσ-
τίθεσθαι μηδενί· ὥς τε γε τῷ πρῶτον Ἀντιγόνῳ κατὰρ-
θῶτο· ἔπειτα δὲ κατήγαγεν αὐτῆς ἀπὸ τῶν λόφων ἐς
χωρίαν

⁵⁰ παρελθόν. Caf. ⁵¹ Mill. εἰς. forte ὡς, posito polt
ἐχέμαζεν commate. Masu.

Antipater transiens cum equi-
tibus pontem, militum lapi-
des effugit.

5 Idem hic Antigonus
primus, si fortiorem manum
haberet, moderatius bellum
administrabat: sin imbecil-
liorem quam ut violentum
periculum sustinere posset,
impressiones faciebat, viriliter
obitam mortem, quam rur-
pem vitam, magis expeten-
dam arbitratus.

6 Idem hic Antigonus in
Cappadocia hibernabat. De-
fecerunt ab eo Macedonum
armatorum tria millia. Hi
collibus munitioribus occu-
patis, Lycaoniam populaban-

tur, atque jam etiam Phrygi-
am. Antigonus tot homines
morte mulctare, crudele pu-
tabat. Metuebat autem, ne
se cum hostibus, quorum La-
cetas principatum tenebat,
conjungerent. Itaque talem
dolum machinatus est. Di-
misit ad eos Leonidam, unum
de suis ducibus, qui se par-
ticipem defectionis praeberet.
Illi hominem libenter recepe-
runt, eumque ducein crea-
runt. Leonidas primum eis
persuasit, ne cum aliquo se
conjungerent. Hoc igitur
primum Antigono pro animi
sententia successit. Postea
deduxit eos a collibus in lo-
cum

χαρίων ἰππασίμων, ἀφίππης ὄντας· ἐνταῦθα προσιππασάμενος Ἀντίγονος, Ὀλκίαν καὶ δύο τῆς ἀποτάξεως ἐξάρχους συνέλαβεν. οἱ μὲν ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν ἰκέτευον. ὁ δὲ ἀφίππειν τήνδε ὑπέτρετο, εἰ μετὰ ἡσυχίας εἰς Μακεδονίαν ἐπαυέλθοιεν. ἐπὶ τούτοις ἐσπέσαντο, καὶ ἀνεχώρησαν. Ἀντίγονος Λεωνίδα τῶν ἀνδρῶν ἠγήσατο 52 μέχρι Μακεδονίας . . . ὥς ἰσφαλῶς αὐτὰς εἰς τὴν οἰκίαν παραπέμπεται.

ζ' Ἀντίγονος Ἀτταλον, Ἀλκίταν, Δόκιμον, στρατηγὸς Μακεδόνων ἐκ ἀδόξε 53 ἐν αὐτῷ Πισιδικῷ στρατοπεδεύοντος ἐδίωκε 54 τῇ ζῇ τῶν δὲ ἐλεφάντων κλαγγάναν καὶ φριζαμέναν, ἥσθοντο ὥς Ἀντίγονος προσάγοι· μὴ γὰρ τῇτῃ παρασκευῇ τοιούτων θηρίων ἦν. Ἀλκίτας τὸ πελτασικὸν ἀναλαβὼν, τὴν διὰ τῶν ὀρῶν τραχέαν καὶ δύσβατον ἔσαν ἠπέεγγο καταλαβέσθαι. Ἀντίγονος Ἀλκίταν μὲν ἐκ ἐδίωξεν. λοξώσας δὲ τὴν στρατὸν ὑπὸ τὰς τῶν ὀρῶν λαγόνας, ἐσπευδὲν ἐπὶ τὸ στρατοπέδον· κατέλαβε

52 μέχρι Μακεδονίας ἐκέλευσε. Casanb. 53 Scribe ἐν αὐλῶνι. Idem. 54 ἐγγὺς ὧν ἦδον, vel ἦδον ἐγγιζόν, vel λαθῶν, ut videretur legisse Interpres. conject. Ejusd.

cum equitibus idoneum, cum ipsi carerent equis. Hic adequitans Antigonus, Holciam atque duos auctores defectionis comprehendit. Illi pro salute impetranda, supplices illi se abjecerunt: qui promissit, se eis discedendi facultatem permissurum, si quiete reverti in Macedoniam velent. His conditionibus utebantur, ac domum, regressi sunt. Antigonus Leonidam eos ducere iussit usque in Macedoniam, ut eos secure domum deduceret.

7 Antigonus Attalum, Alceram, et Docimum duces

Macedonum, non parva estimationis viros, in Pisidicis angustis castrametantes, clam persequabatur. Elephantis clangorem edentibus atque horrentibus, Antigonum adventare senserunt. Solus enim hic ejusmodi belluarum apparatus circum se habebat. Alcetas assumtis secum scutatis operam dabat, ut asperam, difficilemque per montana viam occuparet. Antigonus omittens Alceram, obliquatam aciem sub latera montium summa cum celeritate adversus hostes ducebat, eosque de improvise obruit,

βε δὲ τῶν πολεμίων τὰς μὲν ἄρτι ὀπλιζομένους, τὰς δὲ ἀόπλους, ταρασσομένους δὲ πάντας· ὥς τε φόνος μὲν ἀπὸ χόμενος, σωτηρίαν δὲ ὑποσχόμενος, χαρὶς μάχης ἐνίκησεν.

ἡ Ἀντίγονος νῆας ἔχων ἑκατὸν τριάκοντα, ὧν καὶ ναυάρχος Νικάνωρ· ἐναυμάχησε πρὸς τὸ Πολυσπέρχοντος ναυτικόν. ὃ Κλείτος ἐναυάρχει· Ἐλλήσποντος, ἐνταῦθα μάχῃ· Νικάνωρ, τῶν αὐτῶν ὑπ' ἀπειρίας πρὸς ἐναντίου κύμα βιαζομένων, ἀπέβαλε ναῦς ἐβδομήκοντα. τῶν πολεμίων λαμπρῶς νικησάντων· παρῆν Ἀντίγονος ἰσπέρας, καὶ τὴν ἥτταν ἐκ ἔδεισεν, ἀλλὰ τὰς μὲν ἐπὶ τῶν λοιπῶν νῆων ἑξήκοντα ἱτοιμάς εἶναι πρὸς ναυμαχίαν, αὐτὶς νυκτὸς ἐκέλευσε. τῶν δὲ ὑπασπιστῶν τὰς ἀλκιματάτας ἐπιστήσας τοῖς σκάφεσι προσέταξεν ἀπειλεῖν ὥς ἀποκτενέσθαι τὰς μαχωρῶντας ἐς μάχην· Βυζάντιον δὲ φίλην ἔχων, ἐγγυὺς ἔσσαν, ἐντεῦθεν ὑπηρεσίαν ναυτικὴν διὰ τάχους ⁵⁵ ἐκέλευσε πελτασὰς καὶ ψιλὰς, καὶ τοξότας χιλίους ⁵⁶ παρὰ τὰς ναῦς τῶν πολεμίων ὁρμήσας, ἀπὸ γῆς ἀκοντίζειν, καὶ τοξεύειν ἔταξεν. ταῦτα μὲν ἐν νυκτὶ μίαν διετέτακτο· ἄρ

χομή

⁵⁵ ἐκέλευσε. conject. Cas. ⁵⁶ ὃς παρὰ τ. v. Idem.

partim arma circumdantes, partim inermes, omnesque perturbatos. Quamobrem abitinens a caede, promissa salute, sine praelio victoriam adeptus est.

8 Antigonus naves habebat centum et triginta, quibus præerat Nicanor. His cum Polysperchontis classe navale prælum committebat, quam ducebat Clitus. In Hellefponto pugna conferebatur. Nicanor suis ob imperitiam in adversos fluctus coactis, septuaginta naves perdidit. Cum victoriam palam hostes in manibus haberent, sub vespere Antigonus advenit, nèque acceptam cladem metuit: sed eos, qui in reliquis

essent sexaginta navibus, paratos ad pugnam navalem iterum sub noctem esse jubet: et ex satellitibus fortissimum quemque ad navigia constituit, iisque dat præceptum, ut minentur se mortem omnibus allaturos, qui non in pugnam successissent, et cum Byzantium in propinquo sitam civitatem societate conjunctam haberet, inde confestim ad moderandos remos mitti imperat scutatos, et levis armaturæ milites, milique sagittarios: qui in hostium naves stationem habentes, e littore jacula, sagittasque conjicerent. Hæc per unam noctem administrata sunt. Incipiente vero dilucu-

lo,

χομένης δὲ ἔω, οἱ μὲν ἀπὸ γῆς ἐτόξευον, καὶ ἠκόντιζον· οἱ πολέμιοι δὲ, οἱ μὲν ἔτι κατεύθοντες, οἱ δὲ ἄρτι ἀφυπνίζοντες, ἀφυλάκτως ἐπιτράσκοντο· ἄλλοι μὲν ἀέσπων τὰ πρυμνήσια, ἄλλοι δὲ ἀνῆλκον τὰς ἀποβάθρας· ἄλλοι δὲ ἀγκύρας ἀνιμῶντο· πάντων δὲ βοή καὶ ταραχὴ ἦν. Ἀντίγονος ἐσκήρηνεν· καὶ ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ ἐπιπλεῦσαι, καὶ μετὰ θυμῷ καὶ ῥοδίᾳ ποιῆσαι τὰς ἐμβολὰς· ἀντίκα δὲ συνέβαινε, 57 τῶν μὲν ἀπὸ γῆς βαλόντων, . . . κρατεῖν τῆς νενικηκότας.

ὁ Ἀντίγονος μετὰ τὴν νίκην τῆς ἐν Ἐλλησπόντῳ ναυμαχίας πλεῖν τὰς ναῦς ἐπὶ Φοινίκης ἔταξεν, τὰς μὲν αὐτάς ἐτεφαναμένους· τὰς δὲ πρύμνας κεκοσμημένας λαφύροις καὶ ἀκροολίοις αἰχμαλώτων τριήρων· τοῖς δὲ κυβερνήταις, ἐνετείλατο κατὰ τὸ πέλαγος παρὰ πλὴν πᾶσι μὲν ὅρμοις, πᾶσαις δὲ πόλεσι προσπελάζοντας, ὅπως ἡ νίκη διαβόντες ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν γένοιτο· Φοινίσσας ἦες ὁρμήσας Κιλικίας ὑπὸ τῷ Ῥασίῳ λιμένι πρὸς ἡμεῖς Εὐμενῆς ἀγασσά, Σωσιγένην ναύαρχον 58 ἔχον· ὁ μὲν Σωσι-

57 Lacunam post βαλόντων sic explet Cas. τῶν δὲ πολεμίας ναῦς προσαναγόντων. 58 ἡ. εἰλον. Cas.

lo, cum infesta pila, spiculaque illi e littore mitterent, hostes autem tum somno nondum soluti, tum recens excitati, sine cautione vulnera acciperent, alii navium retinacula solvere, alii quibus exscendunt assieres retrahere, alii ancoras levare: breviter, omnes vociferationem ac tumultum ciere. Antigonus sexaginta quoque navibus signum dat, ut appellerent, cumque furore et impetu impressionem facerent. Sic statim accidit, ut aliis e littore jaculantibus, aliis naves infestas adducentibus, victores a victis superarentur.

9 Antigonus cum navale praelium in Hellesponto vicisset, ut navēs Phœniciam versus navigarent, imperavit, nautæ quidem coronis redimiti, puppes vero spoliis et captivarum triremium rostris ornatae. Gubernatores autem jussit, ad omnes portus per mare adnavigare, cunctisque civitatibus appropinquare, ut victoria per universam Asiam celebris evaderet. Phœnicum naves prope Rodium Ciliciæ portum stationem habentes, et grandem Eumenis pecuniam vehentes, Sosigenem præfectum elegerunt. Sosigenes

Σωσιγένης ἐπὶ Ὀρθιόμαγῃ διτρεῖβεν ἀποσκοπῶν τὴν τὸ πέλαιγος κίνησιν· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν Φοινισσῶν νεῶν, ὡς εἶδον τὰς νικῶσας λαμπρῶς κεκοσμημένας, ἀρπάζαντες τὰ χεῖματα, ἐσεπλήθησαν ἐς τὰς Ἀντιγόνης τριήρεις· αἱ δὲ αὐτὴ καὶ ἀνέγοντο πολλὰ 59 χεῖματα . . . καὶ συμμαχίας Σωσιγένης δὲ ὁ ναύαρχος τὸ πέλαιγος ἀπεσκόπει.

60 Ἀντίγονος καὶ Εὐμένης ἐμάχοντο· ἀμφιβόλῃ τῆς νίκης ἔσσης, Εὐμένης κήρυκα περὶ νεκρῶν ἀναείστας ἐπέμψεν Ἀντίγονος πλείονας ὄντας τῆς αἰκτίας νεκρῶν λαθεῖν βυλόμενος, ἐπὶ τοσῶτον κατέχευε τὸν κήρυκα, ἵνα ὅτον αὐτῶν πάντων τὰ σώματα ἔκλυεν. ἐπεὶ δὲ πέρας ἔσχεν ἡ ταφὴ, τότε τὸν κήρυκα ἀπέπεμψε, συγχωρῶν τὴν ἀνάεσιν.

61 Ἀντίγονος ἐν Γαδαμαρτοῖς τῆς Μηδείας προστείμαζεν· Εὐμένης προκατελάβετο τὴν ὁδὸν ἀφ' ἧς Γαδιῶν χιλίαν, διατάξας τὴν δύναμιν πανταχῇ. ἦν δὲ ἡ μὲν ὁδὸς παρὰ τὰς ὑπερείας· τὸ δὲ κάτω πεδίων, ὁμαλὸν, ἀνυδρον, ἀσκήτην, ἔβωτάνην ἔχον, ἔδενδρον, ἔφυτόν· ἀσφαλτῶ.

59 χεῖματα ἄγασαι. Casaub. 60 Mff. Ἀντ. καὶ E. παρετάξαντο. ἀγχώμαλος ἡ νίκη.

genes Orthiomagi tempus te-
rebat, et motum pelagi ex-
spectabat. Phoenicum vero na-
ves cum vidissent victrices
splendidissimis ornamentis
præditas, direptis pecuniis in
Antigoni triremes insilie-
bant: quæ ob eam causam
repente magnam et pecunia-
rum et sociorum copiam ab-
ducebant, Sotigene, navium
præfecto, maris motum ob-
servante.

10 Antigonus et Eume-
nes pugnam conferuere. An-
cipiti victoria, de sepultura
cæforum legatum Eumenes
mittit. Antigonus, cum ex
suis major numerus cecidit

set, ut id lateret, legatum
eiusque derinuit, donec
eorum omnium corpora igni
tradidisset. Cumque jam
sepultura finem accepisset,
præconem dimisit, concessa
sepeliendi potestate.

11 Antigonus Gadamar-
tis in civitate Medorum hi-
berna agebat. Eumenes vi-
am usque ad mille stadia di-
spostis undique præsidii
præoccupaverat. Ea via du-
cebat per montium radices.
Subjectus erat campus æqua-
lis, carens aqua, non habita-
tus, nullo gramine præditus,
non arbore, non planta. Sed
cum

Φαλτῶδες δὲ καὶ πλήθος ἀλμυρίδος· ἔκ ἄρα ἦν διαβα-
τὸν ἢ τε ζώοις ἢ τε ἀνθρώποις. Ἀντίγονος τὰς κατὰ τὴν
ἰδὸν φυλακὰς ἐκκλίνας, στρατηγῶν μίσην ἔγνω τὸ πεδίον
οἱ ἵππεσθαι· προσέταξε δὲ ῥάψασθαι μυρίας ἀσκήας, καὶ
πλήσας τέτρες ὕδατος· καὶ σιτία δέκα ἡμερῶν οἱ πέ-
ψαντας ἔχον, καὶ κρήτας τοῖς ἵπποις, καὶ χιλὸν ἀνταρ-
χῇ· τὰ μὲν νυτρίψισ· ὁ δὲ διὰ τῆς ἀοικῆτος μέσης ἦγε
τὴν στρατιὰν τῇ νυκτὶ καίειν ἐκ ἐπιτρέπαν, ἵνα μὴ τοῖς
φυλάττεσι τὰς ὑπαρξίας κατὰδῆλον γένηται· καὶ μὴν μί-
χρῃ τέλως ἔλαθον αὐτοὺς, εἰ ἐπίσπασαν τῷ Ἀντιγόνῃ παραγ-
γέλματι. οἱλίγοι δὲ αὐτῶν παγετῶδες νυκτὸς γενομένης
πῦρ ἀνέκαυσαν· ὥς τε τὴν φλόγα ἰδόντες οἱ πολέμιοι,
συνήκαν, καὶ τὸ πεδῖον ἐκβαινόντων προσβαλόντες κα-
τὰ τὴν ἔραγίαν, ἔσιν ἅς τῶν ὑδάτων ἀπέκτειναν. οὕτως
δὲ ἐπὶ τῷ Ἀντιγόνῃ στρατηγῆματι, ἀβλαβεῖς ἐσώσαν
πάντες.

ιβ' Ἀν-

- 61 Fl. ἐπέμπεσθαι. Cant. ἐπεμπισθῆσθαι, sed quinque lit-
teræ intermediae πεσει seriore manu erant insertæ. Masu.
62 Lego πέψαντας. Cas.

cum sulphure, multaque sal-
fuginola materia scateret, ne-
que animalia, neque homi-
nes per eum iter facere po-
terant. Antigonus præsidia
propter viam collocata decli-
nans, per medios duces ela-
psus planitiem conficere sta-
tuebat. Quam ob causam de-
cies mille utres iussit confui,
eosque repleti aqua, com-
meatumque decem dierum
comportatum in promptu ha-
bere, et hordea pro equis, et
pabulum quantum necessitas
postularet. His rebus com-
paratis, Antigonus per me-
diam non habitabilem plani-
tiem duxit exercitum noctu,

ignes incendere vetans, ne
qui radices montium tene-
bant, ex eo profectionem
cognoscerent: et quidem ad
finem usque res animadversa
non fuisset, si Antigoni præ-
cepto morem gessissent. Ve-
rum pauci eorum nocte fri-
gidiore facta ignes incende-
runt. Cujus flaminam hostes
conspicati, rem intellexe-
runt: cumque jam planitiem
egrederentur, adorti eos a
tergo, nonnullos ex postre-
mis interfecerunt. Quantum
vero ad Antigoni stratege-
ma, sine damno omnes eva-
ferunt.

ιβ' Ἀντίγονος ἐν παρατάξει ὄρας ὑπὲρ λαγύνα πι-
 ριλᾶν, ὡς εἶδε τὴν Εὐμένους ἀνὰ τὸ πεδίον ἑκταξιν ἐκ
 ἑχυρᾶν, τοῖς ὀπισθοφυλακῶσιν ἐπιπέμψας ἱππικὰ σῖφη,
 πολὺ μέρος τῆς ἀποσκευῆς αὐτῆς κατέσυρεν.

ιγ' Ἀντίγονος περὶ τὴν Γαβινηνὴν συνέβαλεν Εὐμένη
 μάχην ἣν πεδίον λεπτογέων καὶ ψαμμάδες ἐν τέτῳ συ-
 ἰόντων μεγάλων στρατευμάτων, αἰρετὰ νεφελώδους κόης
 ἐπισκοτῶσα καὶ φιλοῖς, καὶ πολεμίοις· ἡ μάχη μὲν ἐν
 χερσὶν ἦν. Ἀντίγονος δὲ τῶν Εὐμενέων στρατιωτῶν εἰδὼς
 ἀπομένειν τὴν ἀποσκευὴν, ἐν ἣ γυναικες ἦσαν αὐτῶν, καὶ
 τέκνα, καὶ παῖδες, καὶ οἰκέται, καὶ χρυσὸς, καὶ κρ-
 γυρὸς, καὶ ὅσα ἄλλα ἐκτίσαντο ἀπὸ τῆς μετὰ Ἀλεξάν-
 δρου στρατίας· ἐκέλευσεν ἐπιλέκτες ἱλας περιελάσαι τὴν
 ἀποσκευὴν εἰς τὴν θ' αὐτῆς στρατοπέδον· οἱ μὲν περιήλα-
 σαν ἀσχολομένων τῶν πολεμίων περὶ τὴν μάχην, καὶ τῆς
 κόνεως ἐπισκοτῶσης. ἐπεὶ δὲ πέρας ἔτχεν ἡ μάχη, περ-
 τακισχίλιοι μὲν ἔπεσον Ἀντίγονου, τριακόσιοι δὲ Εὐμένους·
 μέγα δὲ φρονέοντες ἐπὶ τῇ νίκῃ διελύθησαν. ἐπεὶ δὲ τὴν
 ἀποσκευὴν εἶδον ἡττησμένην, καὶ τὰς οἰκείας ἀπολωλῶτας,
 αἰδμήν

63 Uterque Codex ἑαυτῶν.

12 Antigonus in pugna
 latus acclive montis obsidens.
 cum videret Eumenis aciem
 per campum explicatam, ne-
 quaquam satis firmam, sum-
 mittens postremo agmini tur-
 mas aliquot equitum, ma-
 gnā partem impedimento-
 rum ejus diripuit.

13 Antigonus circa Ga-
 bienam prælum cum Eume-
 ne committebat. Erat cam-
 pus tenui terra atque arenō-
 sa. In eo congregientibus
 maximis copiis, excitatur nu-
 bilus pulvis, qui tenebras of-
 fundebat et amicis et hosti-
 bus. Prælum erat in mani-
 bus. Antigonus vero, cum in-
 telligeret Eumeniorum mili-

tum impedimenta remansis-
 se, in quibus uxores erant et
 liberi, ac pellices et servi, et
 aurum et argentum, alia de-
 nique omnia, quæ in Alexan-
 dri expeditione comparas-
 sent, delectas turmas jussit
 impedimenta circumventa
 in sua castra compellere. Qui
 hostibus circa pugnam occu-
 patis, circumequitarunt, et
 pulvere caliginem obducen-
 te adduxerunt. Postquam
 vero desit pugna, quinque
 millia ceciderant ab Antigo-
 ni partibus: ab Eumenis so-
 lum trecenti. Quamobrem
 hi magnos spiritus gerentes
 ob victoriam, discesserunt.
 Postquam vero abrepta vide-
 runt

ἄθροια καὶ θρήνος ἦν τῶν νενικηκότων· ὥς τε οἱ πλείους
διὰ τὸν ἔρωτα τῶν εἰκείων ἐπρεσβεύοντο παρὰ Ἀντίγονον,
ἄξιόντες αὐτῷ προσίτεσθαι. Ἀντίγονος τὴν ἀποσκευὴν τῶν
Εὐμένειον στρατιωτῶν ἀρπάσας, ἐπειδὴ βαρέως ἔφερον ἀπο-
λίσσαντες τὰ φίλτατα, ἐκήρυξε προῖκα ἀποδῶσθαι τὰ ἡε-
πασμένα· οἱ δὲ πρὸς τὸ κηρυγμα αὐτῶν μετεβάλλοντο·
ὃ μόνον οἱ Μακεδόνες, ἀλλὰ καὶ μύριοι Περγῶν, ὧν ἦρχε
Πευκέσης· καὶ γὰρ ἔτος τὸς Μακεδόνας ἰδὼν Ἀντιγονί-
ζοντας, ὥς τότε ἐνέκλινε· τέλος δὲ τοσαύτη μεταβολὴ
γνώμης καὶ τύχης ἐγένετο, ὥς τε οἱ Ἀργυράσπιδες συλ-
λαβόντες Εὐμένην δεσμώτην 64 Ἀντιγόνα παρέδωκαν· Ἀν-
τίγονος δὲ ἀπάσης τῆς Ἀσίας βασιλεὺς ἀνηγορεύθη.

ὁ δὲ Ἀντίγονος Πύθωνα σατράπην Μηδείας πωδόμενος
ξενολογεῖν, καὶ χρήματα συλλέγειν, ἀποσπῆσαι βεβαλυνέ-
νον, ἀπιστεῖν τοῖς ἀγγέλλουσι προσεποιήσατο, φάσκων, ὅτι
ἂν ἐγὼ πισεύσαιμι ταῦτα Πύθωνα πράττειν, ἢ πειτακι-
σχίλις Μακεδόνας ὀπλίτας, καὶ Θρᾷκας, καὶ χίλις Φύ-
λακας

64 Ἀντιγόνα non habent Mss. neque agnoscit Interpres.

runt impedimenta, suosque
amissos, in mœrore luctuque
esse cœperunt hi, penes quos
victoriæ palma steterat: adeo
ut plerique, suorum amore
compulsi, legationem ad An-
tigonum mitterent, petentes
ab eo, ut se in suorum mili-
tum numerum reciperet:
Antigonus abreptis impedi-
mentis Eumeniorum mili-
tum, cum molestissime eos
ferre suorum amissionem cer-
neret, promulgavit se gratis
redditurum ea quæ rapuisset.
Qui ad hanc promulgatio-
nem continuo transierunt,
non solum Macedones, verum
etiam Persarum decem millia,
quibus præerat Peucestes.
Nam is, cum videret Macedo-

nes ad Antigoni partes desci-
bere, ad hos deflexit. Po-
tremo tanta mutatio senten-
tiarum et fortunæ facta est,
ut Argyraspides comprehen-
sum Eumenem, ac vinctum
traderent. Antigonus vero to-
tius Asiæ rex proclamatus est.

14 Antigonus cum audis-
set Pythone Mediæ præfe-
ctum, peregrinum exercitum
conscribere, et pecunias col-
ligere, eo consilio ut defe-
ctionem faceret, simulabat se
fidem non adhibere nuntian-
tibus, inquit: Ego vero
nequaquam crediderim hoc
agere Pythone, cui ego
quinque millia Macedonum
armatorum atque Thracum,
et mille præfecturæ custodes

λακας τῆς σατραπείας συμπέμφας παρεσκεύασα. ταῦτα Πίτωνα ἀκούσας πεισύνει τῇ Φιλανθρωπία· καὶ διὰ τὰς ἡκε ληψόμενος τὴν ἐπικερίαν. Ἀντίγονος δὲ ἐς τὸ κοινὸν τῶν Μακεδόνων εἰσαγαγὼν Πίτωνα ἐλὼν, τιμωρησάμενος ἀπέκτεινεν.

ιε' Ἀντίγονος τὰς Ἀργυράσπιδας, οἱ τὸν Εὐμένην δεσμώτην αὐτῷ παρέδωκαν, ἐτίμησε δωρεαῖς· τὸ δὲ ἀπὸ αὐτῶν φυλαττόμενος, χιλίας μὲν αὐτῶν ἴδωκε συμμάχους εἶναι Σιβυρτίᾳ τῷ σατραπῇ τῆς Ἀραχωσίας. τῆς δὲ ἄλλης εἰς ἄλλα χωρία φερέας διέπεμψεν ἐχυρὰ καὶ δύσβατα, ἵνα φερέαν αὐτοὶ τὴν χώραν ἔχοιεν· διὸ τὰς χείρας ἀφανέας πάντες ἐγένοντο.

ισ' Ἀντίγονος ἐπολιορκεῖ Ῥόδον, ἐπισήσας τῇ πολιορκίᾳ τὸν υἱὸν Δημήτριον, κηρύξας αὐτοῖς Ῥοδίοις εἶναι πάντας ἀσφάλειαν, ὅποσόν τι περὶ Συρίαν, Φοινίκην, Κιλικίαν, Παμφυλίαν ἦσαν ἔμποροι, καὶ θαλασσοεργοὶ Ῥοδιοὶ, καὶ τέτοις ἐκηρύξεν ἀσφάλειαν τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῷ μὴ κατάρξεν εἰς Ῥόδον· ἵνα βοηθείας ἐρέμην Ῥόδον ἐξέλαι τῶν παρὰ Πτολεμαίᾳ συμμάχων ἔχ' ἱκανῶν ὄντων ἀντισχεῖν Δημητρίῳ πολιορκεῖντι.

ιζ' Ἀλ-

peravi, quos ei mitterem. His auditis, Pytho credit humanitati, et confestim venit ad recipiendum auxilium. Antigonus vero Pythone in medium Macedonum introductum cepit, et punitum morte multavit.

15 Antigonus Argyraspides, qui Eumeneum vinctum ei tradiderant, muneribus ornavit. Verum ut eorum perfidiam caveret, mille ex eis socios tradidit Sibyrtio Arachosiae praefecto. Alios vero in alia loca munitissima et invia praefidii causa dimisit, ut ipsis custodiam loco regio esset. Itaque subito omnes evanuerunt.

16 Antigonus Rhodum oppugnabat, filiumque suum Demetrium oppugnationi praefecit, promulgans ipsos Rhodios ab omni periculo liberos. Quotquot vero circa Syriam, Phoeniciam, Ciliciam, Pamphyliam erant mercatores, et Rhodii, qui mare exercebant, etiam his securitatem per mare reliquum concessit, hac conditione, ne Rhodum appellerent, ut omnibus auxiliis destitutam Rhodum facilius excinderet, cum missi eis a Ptolemaeo socii non satis virium haberent ad resistendum Demetrio oppugnant.

17 An-

17 Ἀντίγονος χρυσοφόρος ἐμιτρώσατο Γαλάτας, ἃν
 65 Βιδήριος ἤρχε, συντίμενος ἑκάστῳ δώσειν χρυσὸν Μα-
 κεδονικόν, ὁμῆρα δὲς τῷ μισθῷ ἄνδρας καὶ παῖδας τῶν
 εὐγενῶν. ἡ μάχη πρὸς Ἀντίπατρον ἐγένετο· ἐπὶ δὲ ἐγέν-
 ητο, οἱ Γαλάται τὸν μισθὸν ἀπῆλθον. Ἀντίγονος ἑκάστῳ
 χρυσοφόρῳ τὸν μισθὸν ἀπέδιδε. οἱ Γαλάται καὶ τοῖς
 ἀσπλοῖς καὶ ταῖς γυναῖδι, καὶ τοῖς παισὶν ἀπῆλθον. τότε
 γὰρ εἶναι, τῶν Γαλατῶν ἐν ἑκάστῳ. ἦν ἔν, εἰ μὲν οἱ
 μάχιμοι λαμβάνοιεν, τριάκοντα τάλαντα· εἰ δὲ μετὰ τῶν
 ἀπομάχων, ἑκατόν. ἀφίσταται δὲ τὸ Γαλατικόν, καὶ τῆς
 ὁμήρης ἀποκτείνειν ἠπέλει. Ἀντίγονος δεισας περὶ τοῖς
 ὁμηρεῦσι, πρεσβευτὴν ἐπεμψεν, ὅσα αὐτοῖσι δώσειν ὑπὲρ
 σκηνόμενος, εἰ πέμψοιεν, τῆς ληψομένης τὸ χρυσιόν· οἱ
 δὲ περὶ χαρεῖς τῷ πληθεὶ τῶν χρημάτων τῆς ἀρίστας Γα-
 λατῶν δια δὴ χρυσοφόρος ἐπεμψαν. Ἀντίγονος κατασχὼν
 τῆς ἥκοντας, ἐκ ἄλλως ἔφη τοῖς Γαλάταις τῆς ἀνδρῶν
 ἀποδώσειν, εἰ μὴ 66 τότε ἀπολάβοι παλιν· οἱ Γαλά-
 ται σπιδάζοντες ἀνασώσασθαι τῆς αὐτῶν, ἀποδόντες τῆς
 ὁμήρης,

65 Fl. κιδήριος. Cant. Βιδήριος. quomodo etiam Interpres.

66 τῆς αὐτοῦ. Cas.

17 Antigonus mercena-
 rios milites Gallos certo sti-
 pendio conduxit, quibus Be-
 dorius præerat, promittens
 unicuique Macedonicum au-
 reum se numeraturum, datis
 stipendii causa vadibus viris
 ac pueris nobilissimis. Pugna
 adversus Antipatrum facta
 est. Qua facta, Galli salarium
 reperebant. Antigonus sin-
 gulis scutigeris mercedem
 persolvit. Galli etiam iner-
 mibus et mulieribus ac libe-
 ris stipendia flagitare. Hoc
 enim esse, unicuique Gallo
 unum. Summa vero pecu-
 niæ, si bellatores tantum ac-
 ciperent, triginta talentorum
 erat; sin cum imbellibus,
 centum. Discedit Gallicus
 exercitus, et se vadibus mor-
 tem allaturum minatur. An-
 tigonus metuens vadibus, le-
 gatum ad eos mittere, et
 quantascunque pecunias pe-
 terent, se daturum pollice-
 ri: saltem mitterent aliquos
 qui aurum numeratum cap-
 piant. Qui summo gaudio
 affecti propter multitudinem
 pecuniæ, primates Gallorum,
 quibus adferendi auri nego-
 tium committerent, mise-
 runt. Antigonus comprehen-
 sis iis qui venerant, non ali-
 ter inquit se eos viros Gallis
 reddere velle, nisi suos prius
 recepisset. Galli summo stu-
 dio suos redimere cupientes,
 red-

ὁμήρης, τότε τῆς ἰδίας ἀπολαμβάνουσι, καὶ σὺν αὐτοῖς
τὰ τριάκοντα τάλαντα.

ἢ Ἀντίγονος Κασσάνδρειαν ἐπολιόρκει, βεβλόμενος ἐξε-
λεῖν Ἀπολλοδώρου τὸν Κασσανδρείαν τυράννον· δέκα μηνῶν
χρόνος ἦν τῇ πολιορκίᾳ· αὐτὸς μὲν ἀνεχώρησεν· Ἀρμενίαν
δὲ τὸν ἀρχιπειράτην κατήκεν συνθησόμενον Φιλίαν πρὸς
Ἀπολλοδώρον· ὁ δὲ κήρυκα πέμφας, πρᾶννεν Ἀντίγονον
ἐπηγγέχετο. καὶ σιτία πολλὰ, καὶ οἶνον πέμφειν. ὡς
εἶδοκε πισὸς Ἀρμενίας· οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν τυράννον τῇ τε
Ἀρμενίᾳ Φιλίᾳ πισεύοντες, καὶ τῆς ἀπειρίας τῆς Ἀντιγό-
νῃ καταφρονέοντες, ἐκ ἀκριβῶς ἐφυλάττον τὰ τεῖχη· τῷ
δὲ Ἀρμενίᾳ κλίμακες ἰσομήκεις τοῖς τεύχεσιν ἐπεποιήντα,
καὶ ὑπὸ τὴν καλεμένην Βῶλον, ἀπέχουσαν ἔχουσα τῶν
τειχῶν 67 ἀπεκρυπτόντα στρατιῶν δις χίλιοι· καὶ μετὰ
τῶν Αἰτωλῶν περὶ τὴν δόρυ, ὧν Μελάτας ἡγήτο· ἔτοι
κατὰ τὴν πρώτην αὐγὴν τῆς ἡμέρας ἀραιὰς τὰς ἐπὶ τῶν
τειχῶν φερέας ἰδόντες προσέβησαν τοῖς μεσοπυργίοις· καὶ
προσθήμενοι τὰς κλίμακας, αἶψα συνθήμα· 68 Ἀρμε-
νίας

67 Mss. ἀπεκρυπτον. 68 Particulam δὲ post Ἀρμενίας
Mss. et Interpres delent.

redditis vadibus, tum deni-
que legatos recipiunt, atque
cum eis triginta talenta.

18 Antigonus Cassandri-
am oppugnabat, ut Cassan-
drensi tyrannum Apollodo-
rum everteret. Cum ad
decimum mensem oppugna-
tio produceretur, ipse qui-
dem discessit: Aminiam vero
archipiratam subornavit, qui
societatem cum Apollodo-
ro coiret. Qui missa legatio-
ne, sibi curae fore promitte-
bat, ut Antigonus placaretur,
multumque commeatum at-
que vinum se missurum age-
bat. Itaque satis fidus Ami-

nias videbatur. Tyrannus A-
miniae societati bene fidens,
et propter absentiam Anti-
goni negligentior, non exacta
cura mœnia custodiebat. A-
minias autem scalas æquan-
tes muri altitudinem effece-
rat, et sub tunulo, qui Bo-
lus dicitur, neque ita procul
a mœnibus distabat, occulta-
bant se duo millia militum,
cumque his Ætolorum pira-
tarum decem, quibus Melo-
tas præerat: ii prima luce
raros in muris dispositos mi-
lites conspici, ad partem
muri inter duas turres acce-
dunt, et appositis scalis si-
gnum tollunt. Aminias cum
duo-

νίας δὲ μετὰ τῶν δυσχολίων στρατιωτῶν ἀναβὰς διὰ τῶν κλιμάκων ἐκράτησε τῶν τευχῶν· ὥς τε οἱ μὲν ἔειπον ἦσαν Ἀντίγονος δὲ αὐτίκα παρῆν. καὶ τὴν Κασσάνδρειαν κα-
τασχῶν τὴν Ἀπολλοδώρην τυραννίδα κατέλυσεν.

ιβ' Ἀντίγονος ἐλάττονας ἔχων στρατιώτας ἀντεστρα-
πεδούετο τοῖς περὶ Εὐμένη πολεμίοις· ἐπικηρυκευομένων δὲ
συνεχῶς προσέταξεν, ἐπειδὴν ὁ κήρυξ ἀφίκηται, στρατι-
τὴν ἐκδραμεῖν πνευσίωντα, κεκοιμημένον, ἀγγελλόντα, οἱ
σύμμαχοι πάρεσιν. Ἀντίγονος μὲν ἀκέσας, περιχαρὲς
ἀντιπῆδῃσε· τὰς κηρυκὰς ἀπεπεμφάμενος, καὶ τῆς ὑπε-
ρβίας τὸ μῆκος τῆς φάλαγγος διπλάσιοι ἐκτείνας, τῇ χά-
ρακιος ἐξήγαγεν· οἱ δὲ πολέμιοι παρὰ τῶν κηρύκων ἀκέσαν-
τες τὴν παρεῖσθαι τῶν συμμάχων, τὴν μὲν ἔκτασιν τῇ μακρό-
της φάλαγγος ὁρῶντες. τὸ δὲ βάθος ἐνκαταφρονήτοι ἔχον-
τες, μάχην συνάψαι φοβηθέντες, φυγόντες ἄχοντο.

κ' Ἀντίγονος τὰς Ἀθήνας βελλόμενος λαθεῖν ἐξήγγι-
στοίσετο τῷ τῇ Φθινώπῳ καίρῳ. Ἀθηναῖοι τοὺς σίτους
κατασπείραντες, ὀλίγον ἐφύλαξαν, 69 τὸν ἀποχερήστονα
μέχρι

69 Mss. et Codd. Casanb. ἀποχερήστονα, alii Codd. Ejusd.
ἀπαρχέσαντα.

duobus illis millibus ascen-
dens per scalas, muris poti-
tus est. Qui cum intra civi-
tatem essent, Antigonus con-
festim adest, et occupata
Cassandria, tyrannidem Apol-
lodori sustulit.

19 Antigonus cum pau-
cioribus militibus castrame-
tabatur adversus hostes, qui
Eumenem sequebantur. Cum
autem continuis legationi-
bus inter se uterentur, im-
peravit, si legatus veniret, mi-
litem quendam procurrere
anhelantem, pulvere resper-
sum, atque nuntiate: Socii
præsto sunt. Antigonus hac
audita voce latabundus exi-

it, dimissisque legatis, po-
stero die longitudinem aciei
duplicatam extendit, et e val-
lo deduxit, Hostes de adven-
tu sociorum a legatis certio-
res facti, cum phalangis ex-
tentam longitudinem conspi-
cerent, quoniam ipsi aciem
non admodum latam habe-
bant, manum conferere ti-
muerunt, fugamque capef-
sentes discesserunt.

20 Antigonus ut Athenas
caperet, sub finem autumnii
pacem cum eis pepigit. Athe-
nienſes frumentum hinc inde
feminantes, tantum ejus sibi
reservarunt, quantum satis ef-
fet, donec fruges vigere cœ-
pif-

μέχρι τῆς τῶν καρπῶν ἀκμῆς· ἐπεὶ δὲ ἤκμαζον οἱ καρποὶ Ἀντίγονος μετὰ τῷ στρατεύματι εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβάλεν· οἱ δὲ, τὰ σιτε τὸν μὲν, καταναλωκοῦτες· τὸν δὲ, καλυόμενοι θερύζειν, Ἀντίγονον εἶπαι τῷ ἄστεος ἐδεδύξαντο καὶ ὑπήκσαν ἀπασιν αὐτῷ τοῖς προσάγμασι.

K E Φ. Z.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

Δημήτριος χρήματα 70 ἔκ· ἔχων, διαλασίδες συνέλεξε στρατιώτας· καὶ δὴ θανυμάζοντος τινός, πᾶσιν ἡμισυφορὰ τοσούτοις, ὅπῃ μὴδὲ τοῖς ἐλάττωσιν· ὅτι, ἔφη, βαρύτεροι ὄντες, ἀσθενετέρες τὰς ἀντιπάλλας ἐξομεν, καὶ τὰς τῶν χώρας κρατήσομεν· καὶ φόβος οἴσῃσιν ἄλλοι, καὶ σεφάνους πέριψον· τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν διδίδυμις ἦδη.

β' Δημήτριος μέλλων ἐπὶ τὴν Εὐρώπην πλεῖν, 71 βαλόμενος μαθεῖν ὅποι ἀποβαίνειν μέλλοι, τῶν κυβερνητῶν ἑκάστῳ βιβλίον ἔδωκεν ἐσφραγισμένον, προσάξας, εἰ μὴ ὁμῶς

70 Mss. et Codd. Casanb. ἔχ· ἐλάν. 71 Scribe καὶ βαλόμενος λαθεῖν, ex libris Casanb.

possent. Cum vero ad maturitatem jam fruges pervenissent, Antigonus cum exercitu impressionem in Atticam fecit. At illi cum frumentum par-

tim consumsissent, partim metere prohiberentur, Antigonus intra moenia receperunt, omnibusque ejus mandatis morigeros sese praeberunt.

C A P. VII.

D E M E T R I U S.

Demetrius pecunias non habens, duplicavit militum numerum, quos deligebat: et quodam admirante, unde stipendium tot militibus suppeteret, cum ne paucioribus quidem sufficeret. Quoniam, inquit, si graves fuerimus, imbecilliores habebimus adversarios, et eorum terra po-

tiemur, atque alii tributum pendunt, coronasque mittent, jam metuentes militum multitudinem.

2 Demetrius cum in Europam navigationem institueret, ut scirent quo in loco egressus esset, gubernatorum singulis librum tradidit obsignatum, mandans eis: Si simul

οὐκ ἐπλείομεν. ἱάτε μένειν τὰς σφραγίδας· εἰ δὲ διασπασθήμεν, ἀνοίξαντες τὰ γραμματεῖα ποιήσδε τὸν πλὴν εἰς τὸν γεγραμμένον τόπον.

ἢ Δημήτριος ἀδωκῆτως προσπίσσει τῇ Σικυῶνι βελόματος, ἀνεχώρησεν εἰς Κενχρεάς. καὶ οὕτως διέτριβεν ἡμέρας πλείους, προσέχων ἡδοναῖς καὶ τρυφαῖς· ὁπνίκα δὲ πύρρον τῆς ὑπονοίας ἐγένοντο Σικυῶνιοι· τὸ μὲν ξενικὸν μετὰ Διοδώρου νυκτὸς ἔταξε προσβαλεῖν κατὰ τὰς ἐπὶ Παλάνην πόλιν πύλας· τὸ δὲ ναυτικὸν τοῖς λιμένιν ἐπιφανέσθαι· τὸ δὲ ὁπλιτικὸν αὐτὸς ἤγαγεν ἐπὶ τὴν πόλιν. ὥς πανταχόθεν τὰς προσβολὰς ποιησάμενος, τῆς πόλεως ἐκράτησεν.

ὁ Δημήτριος Διοδώρῳ φηράρχῳ τὴν Ἐφεσον παραδόντες, ἐπλευσεν ἐπὶ Καρίας· ὁ δὲ Λυσίμαχῳ συνέτετο προσλαβεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ πεντήκοντα ταλάντοις· πυτόμενος Δημήτριος, ἀναλαβὼν τὰς ἡμερομηνίας, τὰς μὲν ὑπὸ τὴν χώραν ἐκίλευσεν ὑφορμίσαι· αὐτὸς δὲ ἐπὶ μιᾷς πλείων, καὶ Νικάνορα προσλαβὼν, ἔπλει πρὸς τὸν λιμένα τῆς Ἐφισσῆς. ὁ μὲν Δημήτριος ἐν κοίλῃ νηὶ κατεκρύπτετο· φανερῶς δὲ ὁ Νικάνωρ ἐκάλει τὸν Διοδώρον, ὡς διαλεξάμενος αὐτῷ περὶ τῶν στρατιω-

simul navigaverimus, integra relinquitte sigilla. Sin fuerimus distrahi, libellis apertis, quem locum notatum inveneritis, in eum navigationem dirigite.

3 Demetrius ex improvise Sicyonem adoriiri volens, secessit Cenchreas, atque ibi plurimos dies terens luxui atque libidinibus indulgit. Cum vero jam omnem suspicionem deposuissent Sicyonii, mandavit, ut mercenarii milites cum Diodoro sub noctem impressionem facerent apud eas portas, quæ Pallenen versus spectabant: navalis autem exercitus circa portum se ostenderet: armatos

ipse ad civitatem adduxit: sic omnibus locis irruptione facta, civitate potitus est.

4 Demetrius Diodoro praesidii praefecto Ephesum custodiendam tradidit, et Cariam versus navigavit. At ille cum Lysimacho pactus est, se quinquaginta acceptis talentis urbem ei proditurum. Quo cognito, Demetrius assumtis biremibus, reliquas in regione clam, iussit appellere. Ipse in una, adjuncto Nicanore, in portum Ephesiorum adnavigavit. Demetrius in cavitare navis occultebatur: Nicanor aurem aperte Diodorum vocabat, quasi de militibus cum eo locu-

στρατιωτῶν, ὅπως ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἀπελθόν ἐπιτρέψαι· ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἤκειν τὸν Νικάνορα μόνον, ἐπιβὰς ἐπικύπε κέλκτος ἱτοιμος ἦν ποιῆσθαι τὰς συνθήκας· ὡς δὲ ἐγγύη ἦν, ἐκ νεῆς κοίλης ἀναπηδήσας Δημήτριος, τὸν μὲν κέλκτα κατέδυσεν αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς δ' ἀπονηξάμενους συνελβεν· τὴν δ' Ἐφεσον κατέσχε, τὸν προδιόντα Φάσσας.

ἔ Δημήτριος Αἰγίαν καὶ Σαλαμῖνα λαβὼν ἐν τῇ Ἀττικῇ, 72 στρατόπεδον ἐπέμφε πρὸς τὰς ἐν Πειραιεῖ, αὐτῶν ἑπτα χιλίους ἀνδράσιν, ὡς ἦκον σύμμαχοι αὐτοῖς κατὰ τυράννου Λαχάρου· οἱ μὲν πιφύσαντες ἐπέμφαν· ὁ δὲ λαβὼν καὶ ὀπλισάμενος, αὐτὸς ἐπυλίσθησε τὰς πέριφοντας.

5 Δημήτριος τῇ Πειραιεῖ ἐκράτησεν, ἔχτι πάντων τῶν ναυτικῶν καταράς, ἀλλὰ τὰς μὲν πλείστας τριήρεις ὑπὶ τῷ Σενίῳ ναυλοχεῖν κελεύσας, εἰκοσι δὲ τὰς ἄριστα πλεῖστας ἐπιλεξάμενος, προσέταξε ῥοδίῳ τῇ εἰρεσίᾳ πλεῖν ἐκ ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα. Δημήτριος ὁ Φαλῆρεὺς Ἀθηναίων στρατηγῶν, ἐτύγχανε μὲν Κασσανδρῆζων ἀπὸ δὲ τῆς ἀκροπόλεως κτιδὼν τὰς εἰκοσι νέας ἱππ.

Σαλα-

72 Forasse ex podas e vestigio. Casaub. Forte στρατηγόν. Masu.

locuturus, ut eis tuto discedendi facultatem concederet. Ille Nicanorem solum venire arbitratus, consensu celoce remigio instructa, fœdus icere paratus erat. Cum autem appropinquasset, exiliens e cava nave Demetrius, celocem una cum ipsis hominibus submersit, enatantesque comprehendit, Ephesumque, antevertens proditorem, obtinuit.

§ Demetrius, cum Ægiam ac Salaminam in Attica cepisset, misit ad Piræenses, armaque mille viris postulavit, ut societate facta his adversus Lacharem tyrannum

uterentur. Qui cum ejus promissis fiderent, arma miserunt. At ille acceptis suis armavit, eosque qui miserant oppugnavit.

6 Demetrius Piræeum obtinuit, non omnibus copiis navalibus adductis, sed plurimis triremibus ad Sounium latitare jussis, viginti optime ad navigandum instructas delegit, easque incitatis remis non ad urbem, sed quasi Salaminem versus contendere jussit. Demetrius Phalereus Atheniensium dux Cassandri partibus favebat. Is conspiciatus ab arce, viginti naves, Salaminem versus navi-

Σαλαμῖνος πλεῖστας, ἐνόμισεν εἶναι πολεμικάς, ἐπὶ Κορίνθῃ πορευομένας· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἑκοσὶ, ἐπιστρέψαντες εὐθύς τῷ Πειραιῶς κατέσχον. παραχρῆμα δὲ 73 καὶ συνίεις ὁ σόλος ἅπας ἐπικατήγετο. ὥστε πολὺ πλῆθος ἐκβάντες κατέλαβοντο τὰς πύργους, καὶ τὸν λιμένα. κήρυκες δὲ ἀνέβωαν· Δημήτριος τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῖ. καὶ Ἀθηναῖοι τὸ κήρυγμα τῆς ἐλευθερίας ὁρῶμενοι, Δημήτριον προσεδέξαντο.

Ζ' Δημήτριος ἐπολιόρχει Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ 74 τριήρεσιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πτολεμαῖκῃ στρατηγῇς Μενέλεως ἐξήκοντα ναυσὶν ἐφέρει τὴν πόλιν καὶ αὐτὸς δὲ Πτολεμαῖος προσδοκᾷτο ναυσὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπιπλευσεῖσθαι. Δημήτριος πρὸς διακοσίας ὁμῶς τριήρας ἀξιόμαχος ἔκιν' ὧν, τῆς Σαλαμῖνος ἄκρην ὑπερέχουσαν περιπλεύσας, ὑπὸ κρημνῷ λιμένιζοντι ναυλοχῶν ἐκπύρετο· ἐπεὶ δ' ὁ Πτολεμαῖος τὰς ὀπίσθεν τῶ κρημνῷ καὶ προστάμενος, κατήρην ἐς θῖνα ἔνορμον, ἀναπεπταμένον, καὶ περὶ ἐκβασιν

73 Fl. καὶ συνίδεν ὁ σ. Cant. καὶ συνίδεν ὁ σ. in ora vero libri notatum συνίεις ὁ σ. ut Vulgata. Cas. Codd. συνηθέν. Gronovius bene monet legendum: καὶ Σηνιδέν ὁ σ. Sunii enim relicta erat classis. 74 Mss. nec non Interpres, ἑκατὸν ἐβδομήκοντα.

navigantes, hostiles esse suspicabatur, atque Corinthum versus cursum habere. At ii, qui viginti naves agebant, recta ad Piræum se vertentes, eum obtinuerunt. Confectim autem intellecta re, cæteri classem etiam universam appulerunt, ita ut multitudo exposita turres occuperet, et portum. præcones proclamabant, Demetrius Athenas liberat. Athenienses libertatis præconium intelligentes, Demetrium acceperunt. 7 Demetrius Salaminem oppugnabat in Cypro, cen- Polyani Strat. Q ad-

tum et septuaginta triremibus: Ptolemæi dux Menelaus sexaginta navibus urbem tenebat, atque ipsum Ptolemæum cum centum et quadraginta navibus venturum exspectabat. Demetrius nequaquam par pugnae cum navibus ducentis, terram supra Salaminem legens, sub præcipitio stationem figens, in insidiis occultabatur. Cum vero Ptolemæus ignarus eorum, qui post præcipitium latitabant, in portum stationem commodam habentem et apertum

ἔκβασιν ἦν, ἐπιστρέψαντες οἱ περὶ τὸν Δημήτριον ἔκβαν-
σαν καὶ παρεκχεῖμα ταῖς Αἰγυπτίαις ναυσὶν ἀρτί προση-
μιζομέναις, ἐμβάλλουσιν· ὥστε ὀξύτατον γενέσθαι τῆς ναυ-
τὸ τάχος. Πτολεμαῖος μὲν παρεκχεῖμα ἔφυγεν, Μενέλα-
ος δὲ ἀπὸ Σαλαμῖνος ἀναχθεὶς ὡς προσβηδῆσαν, καὶ αὐτὸς
Πτολεμαῖον φεύγοντι συνέφυγεν.

ἡ Δημήτριος εἰς Κορίνθον προδιδομένην νύκτωρ προῆλ-
θε, τῶν προδιδόντων τὰς μετὰ κορυφὴν πύλας ἀνοίξαντες,
δεδιδῶς τὰς ἐν τῇ πόλει, μὴ λαδόντες ἐπιδοῖντο. περι-
σπασε αὐτὰς πολλὴν στρατιὰν παραβαλὼν ταῖς πύλαις ταῖς
κατὰ τὸ Λεχαιόν. οἱ μὲν δὲ μεγάλα ἠλάλαξαν· οἱ δὲ
Κορίνθιοι πρὸς τὴν βοήην συνεδραμεὶν ἅπαντες· οἱ προδιδόν-
τες, τὰς κατὰ κορυφὴν πύλας ἀνοίξαντες, τὰς πολέμους
ἰδέεαντο. Δημήτριος δὲ ἤρκει Κορίνθον, Κορινθίαν τὰς
ἐπὶ Λεχαίᾳ πύλας φυλαττόντων.

ἡ Δημήτριος ἀπεστράτευε Λακεδαιμονίοις· ἦν μὲν
ἀμφοτέρων ὅρας Ἀρκαδικὸν 75 Λυκαῖος· οἱ Μακεδόνες δὲ
ἀδιῶς εἶχον, ἀπείροι τῷ ὅρας ὄντες· βορέας ἐπίφορος ἔπνευ-
σε.

75 Μβ. Λυκαῖον. Casaub. Codd. Λεκαῖον.

adpelleret, atque milites jam
exponeret, reversus exerci-
tus Demetrii supervenit, et
sine mora in naves Ægyptias
modo appulas impetum facit.
Itaque mira celeritate
victoria parata est: Ptolemæus
enim repente se fugæ manda-
bat: Menelaus vero cum sol-
visset e Salamine, ad socios
periculo liberandos, etiam
ipse se fugienti Ptolemæo co-
mitem præbuit.

8 Demetrius noctu Co-
rinthum proditam ingredie-
batur, proditoribus portas ad
Coryphen patefacientibus.
Meruens autem, ne qui erant
in urbe, ex insidiis irruptionem
facerent, abstraxit eos,

multasque copias portis ad
Lechæum adduxit. Quæ cum
ingentem clamorem colle-
rent, Corinthii ad vocifera-
tionem universi concurre-
bant. Interim proditores a
pertis portis ad Coryphen
hostes receperunt. Ita De-
metrius Corinthum cepit.
Corinthiis portas Lechæum
spectantes custodientibus.

9 Demetrius adversus Le-
cedæmonios castrametabatur.
Utrosque in medio interpo-
situs mons Arcadius Lycæum
a se mutuo separabat. Mace-
dones non vacabant metu,
quod ejus montis periclium
non haberent. Cum Boreas
vehē-

εν εἰς τὰς πολέμους· Δημήτριος πῦρ ἐμβαλὼν, ἀνῆλθεν 76 τὴν πύλιν. ἡ δὲ φλόξ μετὰ τῷ πνύματι καὶ τῷ καπνῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐμπισθῆσα, πάντας ἀπέσβεσεν· οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δημήτριον ἐπεξελθόντες, θυμῷ καὶ σιδήρει Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν.

ἰ Δημήτριος ἀνεχώρει διὰ σενῆς ὁδῷ· Σπαρτιάται κατὰ τὴν ἑσπέρην προσβαλόντες, πολλὰς ἐτίτρωσκον· ὁ δὲ πλήθος ἀμαξῶν σωρεύσας κατὰ τὸ σενώτατον τῆς δυσχωρίας πῦρ ἐνῆκεν· οἱ μὲν πολέμιοι τὴν πυρκαϊάν ὑπερβαίνειν ἔκ ἠδύναντο· ἐφ' ὅσον δὲ συνέβαινεν καταφλέγεσθαι τὰς ἀμαξάς, Δημήτριος προλαβὼν ἐξέφυγε τὰς διώκοντας.

ἰα Δημήτριος κήρυκα πρὸς Βοιωτὰς πέμψας, πόλεμον ἐπ' ἡγγαίην· ὁ μὲν κήρυξ ἐν Ὀρχομενῷ τοῖς Βοιωτῶν χάρις τῷ πολέμῳ τὴν ἐπιστολὴν ἀνέδωκε· Δημήτριος δὲ ἐν Χαιρώνειᾳ τῇ ὑσείρᾳ ἐστρατοπέδευσε. κατεπλάγησαν οἱ Βοιωτοὶ πόλεμον ἀγγελλόμενον ὁμῶς καὶ παρόντα.

ιβ Δημήτριος Λύκον ποταμὸν ὁξύτατον ὑπεραιῆτο, πεζοῖς μὲν ἔ διαβατὸν, ἵππεῦσι δὲ, τῶν ἵππεων ἑσσοί μεγίστους καὶ 77 σεννοβριδεῖς ἵππους εἶχον. ἐς τετραφάλαγγιν

76 Lego τὴν ὕλην. Cas. 77 Σεννοβριδεῖς. Idem.

vehementi flatu in hostes ferretur, Demetrius subjectis ignibus, portam incendebat. Flamma cum impetu et fumo in Lacedæmonios irruens, omnes avertebat. At Demetrii milites intuentes, furore ac ferro Lacedæmonios superabant,

10 Demetrius per angustam viam revertebatur: cum Spartiatæ extremum agmen adorti, plurimos vulnerarent: ille curruum multitudine coacervata, in angustissimo, difficillimoque loco ignem subdidit. Hostes incensum ignem transire non poterant. Donec vero currus omnes com-

burerentur, Demetrius hostes anteverrens, persequendum vim effugit.

11 Demetrius misso ad Bæotos feciali, bellum eis denuntiabat. Fecialis quidem Orchomeni Bæotarchis epistolam belli nuntiam reddidit. Postridie vero Demetrius in Chæronea castra locavit. Perterruit Bæotos bellum simul annuntiatum et præsens.

12 Demetrius Lycum fluvium rapidissimum trans mittebat, peditibus nequaquam pervium, equitibus autem illis duntaxat, qui maximos et robustissimos equos haberent: quadruplicem aciem in-

γίαν 78 ἀντίσσει τῷ ρεύματι· τάτοις τὸ δὲ τῷ ποταμῷ περικλόμενον, ῥέοντα τὴν διάβασιν τοῖς πεζοῖς παρῆσχι.

Κ Ε Φ. Η.

Ε Τ Μ Ε Ν Η Σ.

Εὐμένης ὑπὸ Γαλατῶν ἐδιώκετο, τῷ σώματος ἀρμύρας ἔχων κομιζόμενος ἐν φορείῳ· βραδείαν δὲ τὴν φυγὴν ποιούμενος, καὶ ἤδη καταλαμβανόμενος, ἰδὼν ἐν τῇ παραστάσει γέλωτος, προσέταξε τοῖς κομιζέσθαι ἐπὶ τῷ ποταμῷ τὸ φορεῖον. οἱ βάρεβαροι πλησίον ὄντες, καὶ νομισάντες ὅτι ἂν ποτε τῷ ποιεῖν τὸν Εὐμένην, μὴ ἔχει μὴδὲ ἔχοντα βοηθεῖαν ἐγγὺς ἀπεκεκρυμμένην, τῷ δῶκεν ἀπίστησαν.

β' Εὐμένης ἤδη συνίει τῶν Ἀργυρασπίδων ἀρχομένων νηυστρέξιν, 79 μάστιγα δὲ Ἀντιγένης καὶ Τευταμάτα, οἱ στρατηγοὶ τῶν ἡττῶν, ὑπερφάνως πρὸς αὐτὸν διακαμύων, καὶ βαδίζον ἐπὶ τὴν σκηνὴν αὐτῷ κατακνέοντων· συγκαλίσας τὰς ἡγεμόνας, ἐνύπνιον ἔφη τῷ δευτέρῳ ἐμπε-
χέειν.

78 Fl. ἀντίσσει ἔσσει. Cant. ἐναντία ἔσσει. 79 Fl. ἀλλὰ μὴν Ἀντ. Cant. ἀλλὰ μὴν Ἀντ. quomodo etiam legitur Interpres, et in suis quoque invenit Casaub.

structam exadversum fluctus collocavit. His fracta rapiditas fluminis, transitum praeditibus faciliorem praebuit.

С А Р. VIII.

Ε Τ Μ Ε Ν Η Σ.

Eumenes Galatas persequentes fugiebat, imbecilla corporis valetudine praeditus, et in lectica decumbens. Cum non satis celeriter fugam maturaret, et jam interciperetur, conspicatus prope viam collem, mandavit iis qui lecticam portabant, ut in hoc eam deponerent. Barbari proxime sequentes, arbitrati nunquam hoc Eumeneum facturum fuisse, nisi magnam aliquam manum in propinquo auxilii causa latitantem haberet, a persequendo desisterunt.

2 Eumenes, cum intelligeret Argyraspides jam novas res moliri, duces autem eorum Antigenes et Teutamates superbe se erga illum gererent, et venire ad tabernaculum ejus intermitterent convocatis ducibus, hoc in somnium se agebat secundo jam

κίνα, διαπειλόμενον, 80 εἰ μὲν πεισθέντων, κοινὴν σω-
τηρίαν· εἰ δὲ μὴ, κοινὸν ἅπασιν ἴσοςται κίνδυνον. 81 ἦν
δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σκηνῆς ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ τε-
θείσης προκαθήμενος ἐν θρόνῳ χρυσοῦ, σκῆπτρον ἔχων,
κηρυκτικῶν ἅπασιν καὶ δὴ προσέταξε τοῖς ἡγεμόσι, μη-
δὲν τῶν κοινῶν καὶ βασιλικῶν διοικεῖν, ἔξω τῆς βασιλικῆς
σκηνῆς· καὶ καλεῖν ταύτην μόνην Ἀλεξάνδρου σκηνήν. προσ-
εκύνησαν οἱ Μακεδόνες τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συνεβέλευσαν
ἐκ τῶν βασιλικῶν κρημάτων σκηνὴν κατασκευάσαν βασιλι-
κὴν, καὶ θρόνον χρυσοῦν βασιλικῶς κεκοσμημένον· ἐπὶ δὲ
τάτῃ χρυσοῦν στέφανον ἔχοντα διάδημα βασιλικόν· καὶ πα-
ρὰ τὸν θρόνον ὅπλα, καὶ μέσον σκῆπτρον, καὶ πρὸ τῆς
θρόνου τράπεζαν χρυσοῦν ἐπὶ δὲ ταύτης ἰσχαρίδα καὶ λι-
βανωτίδα χρυσοῦν καὶ λιβανωτὸν, καὶ θυμιάματα εὐωδῶν
ἀλλὰ μὴν καὶ δίφρους ἀργυροῦς 82 εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ, ἐφ'
ἧς οἱ πάντες ἡγεμόνες βεβλεύοντο περὶ τῶν κοινῶν πραγ-
μάτων.

80 Mss. εἰ μὲν πεισθέντων, κοινὸν ἅπασιν ἴσοςται κίνδυνον.
intermediis omiſſis, quæ nec *Interpres* agnoscit; sed cum
necessario cum eo legendum, εἰ μὴ πεισθ. 81 Mss.
ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ προ-
καθήμενος ἐν σκηνῇ, σκῆπτρον ἔχων. cum quibus con-
ſentit *Interpres*; quare vulgato prætulerim. *Mssu.* 82 Mss.
καὶ.

jam vidisse: interminans, ni-
ſi mos gereretur, communi-
ter omnes in periculum ven-
turos. Erat autem ejusmo-
di: Alexander rex in mediis
castris sedens in tabernacu-
lo, sceptrumque tenens, om-
nibus jura dabat, et duci-
bus imperabat, ne quod com-
mune vel regium negotium
extra regium tabernaculum
transfigerent, et hoc solum ap-
pellarent Alexandri taberna-
culum. Adorarunt Macedo-
nes Alexandrum, et regiis
pecuniis regium tabernacu-

lum ædificandum deliberato
consilio curarunt, sedem au-
ream regiis ornamentis in-
structam, atque in ea coro-
nam auream regio diadema-
te præditam: ac juxta sedem
arma, medium inter ea sce-
ptrum, et ante sedem men-
sam auream, super hanc au-
tem foculum et thuribulum
aureum, atque thura, suffitus-
que odoratos. Item sellas ar-
genteas etiam in tabernacu-
lo, in quibus duces de rebus
communibus consilia cape-
rent.

μάταν. ταῦτα μὲν δὴ κατεσκευάσαντο. Εὐμένης δὲ τὸ αὐτῷ σκηνὴν ἤγειρε παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρου, καὶ οἱ ἄλλοι ἡγεμόνες ἐφεξῆς ἔτῳ δὴ συνέβαινε τὸν Εὐμένην εἰσιόντας πάντας ἐκείνους ἡγεμόνας ὑποδέχεσθαι, μετ' ἃν Ἀντιγνήτη καὶ 83 Τευταμάτης, οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀργυρασπίδων ἐβάδιζον τῷ μὲν ἔργῳ πρὸς Εὐμένην, τῇ δὲ τιμῇ πρὸς Ἀλέξανδρον.

γ' Εὐμένης ἐν τῇ Περίδῃ τῆς στρατιάς ὁρῶν ὑπὸ Πευκίτῃ δημαγωγούμενος οἶνον, καὶ διανομαῖς, δεδοικώς μὲν περισπᾶσθαι πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν, ἐπιστολὴν προήνεγκεν αὐτῷ παρὰ Ὀρόντῃ τῷ σατραπῆς τῆς Ἀρμενίας γεγραμμένην Συρίοις γράμμασι, δηλῶσαν ὡς Ὀλυμπιάς ἐξ Ἠπείρου καταλθῆσα τὸν υἱὸν ἄγχεα τὸν Ἀλεξάνδρου, 84 βιαίως 85 Μακεδονίαν ἔχει Κασσάνδρου ἀναιρεθέντος. Μακεδόνες ταῦτα ἀκούσαντες, Πευκίτῃ μὲν ἐπιλάθοντο, τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου μητέρα καὶ τὸν υἱὸν μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ χαρᾶς 86 βασιλείας ἀνηγόρευον.

δ' Εὐμ.

83 Cont. Τευτάμης. 84 Apud Diodorum, unde hæc descripta videntur, non est βιαίως, sed κυρίως. Casaub. 85 n. c. Μακεδονίας. ἀναιρεθέντος neuter agnoscit. 86 Ne Miss. nec Interpretæ βασιλείας agnoscunt.

rent. Hæc ad dictum modum apparabant. Eumenes vero suum juxta Alexandri tabernaculum erigebat, alique duces ex ordine deinceps. Sic accidit, ut Eumenes ingressus, omnes duces exciperet: cum quibus Antigènes etiam et Teutamates, Argyraspidum duces, comæbant, si rem spectes, ad Eumenem: si honorem, ad Alexandrum.

3 Eumenes cum in Perfidie milites videret a Peuceste sollicitari vino et largitio-

nibus, metuens ne universum imperium ad se transferret, litteras protulit, quasi ab Oronte Armenia satrapa Syriacis characteribus scriptas, in eam sententiam: Olympiadem ex Epiro descendere, et Alexandri filium adducere, atque vi Macedoniam tenere, Cassandro sublatò. Macedones his auditis, Peucestem e memoria deposuerunt: Alexandri vero matrem, ejusque filium summum cum voluptate et gaudio promulgarunt.

4 Εὐμ.

ὁ Εὐμένης ἐν τῇ Περσίδι τὴν δύναμιν ἀφῆκε κατὰ
 κάμψας χειμάζουσιν· Ἀντίγονος τὸτο πυτόμενος ἐπὶ ἤρχετο.
 87 Πευκέτης πέμψας ἡγγείλεν Εὐμένει· ὁ δὲ τὰς ἡγε-
 μόνας ἐκέλευσε νύκταρ μετὰ τῶν ἰδίων παίδων, πῦρ ἐν
 ἀγγείοις ἔχοντας τὰ μετέωρα τῆς χώρας καὶ ἀποπτα
 περιπτευσάντας ἐπὶ σάβια ἐβδομήκοντα, 88 διψάντας
 ἀπ' ἀλκήλων ὅσον πήχεις εἴκοσι, ὕλην ἱκανὴν καῦσαι, τὰ
 δὲ πυρὰ καίειν, πρώτης μὲν φυλακῆς δαψιλῇ, δευτέρας
 δὲ ἐλάττω, τρίτης δὲ μικρὰ παντάπασι· ὥς τὴν μίμη-
 σιν ἀληθινήν στρατοπεδείᾳ προσοικεῖται. ταῦτα ἐρῶντες οἱ
 περὶ τὸν Ἀντίγονον, ἐνόμισαν συνῆχθαι τῷ Εὐμένει τὴν
 δύναμιν ἅπασαν. καὶ μὴ θάρρησαντες ἐπελθεῖν, ἀλλ' ἂν
 ὁδὸν ἐτράποντο, τὴν ἑ κατεχομένην ὑπὸ τῶν πολεμίων.
 ἔ. Εὐμένης τὰς στρατιώτας βελομένους ἀρπάσαι τὴν
 ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων, ἀπέτρεπεν, ὥς ἑ συμβέβηκε·
 ἐπεὶ δ' ἐκ ἐπειθεῖν, αὐτὸς πέμψας ὥς τὰς πολεμίους,
 προῆπεν αὐτοῖς τὴν ἀποσκευὴν φυλάττειν· ἰδόντες οἱ στρα-
 τιῶται φυλακὰς ἀσφαλετέρας, ἀπίσχοιτο.

ΚΕΦ. Θ.

87 ΜΠ. Εὐμένης πέμψας ἡγγείλεν αὐτῷ. τὰς κ. τ. λ.
 88 ΜΠ. διαψάντας.

4 Eumenes in Perside copias dimisit vicatim hibernatum. Antigonus hoc audito, viam ad eos cum infesto exercitu adfessabat. Peucestes missis nuntiis certiore Eumene fecit. Praecepit is vero, ut duces nocturno tempore cum suis pueris ignem in testis ferentes, sublimiora regionis loca, et e longinquo conspicua equis peragrarent ad septuaginta stadia: relictoque inter se viginti cubitorum spatio, plurimam materiam incenderent, ignesque facerent prima quidem vigilia largiores, secunda tenuiores, tertia prorsus exiles, sic

ut imitatio veram castrametationem referret. Haec cernentes Antigoni milites, omnes copias ab Eumene contractas in unum locum arbitrabantur: neque ausi in eos imperum facere, aliam viam capefferunt, quæ ab hostibus non tenebatur.

5 Eumenes milites hostium impedimenta diripere paratos deterrebat, et non prodesse affirmabat. Cum vero persuadere non posset, ipse misit ad hostes, prae monuitque ut impedimenta summa cura tuerentur. Milites conspicati praesidia firmiora a proposito destiterunt.

Κ Ε Φ. Θ.

Σ Ε Λ Ε Υ Κ Ο Σ.

Σέλευκος Ἀντιγόνῳ παρετάσσετο. ἦν ἰση τῆς μάχης κρίσις. ἐπεὶ δὲ νύξ 89 προίει, ἔδοξεν ἀμφοῖν 90 εἶς τὴν ὑπεραίαν ὑπερβαλέσθαι. οἱ μὲν Ἀντιγόνου στρατοπέδουςιν ἀφοπλισάμενοι. Σέλευκος δὲ προστάξεν τοῖς αὐτῷ στρατιώταις 91 ἐνόπλοις δειπνήσαι, καὶ κοιμηθῆναι, τὸ σχῆμα τῆς τάξεως φυλάσσοντας. ὁ δὲ πρὸς ἦν βαδίζοντες οἱ μὲν Σελεύκειοι προσῆλθον ἀπλισμένοι, καὶ συντεταγμένοι. οἱ δὲ Ἀντιγόνειοι καταληφθέντες ἀσπλοι, καὶ ἀσυντακτοὶ, ταχέως τοῖς πολεμίοις τὸ νίκος ἴδαντο.

β' Σέλευκος ἀντεστρατοπέδευε Δημητρίῳ. ἀλλ' ὁ μὲν μέγα φρονῶν Σέλευκος ἀπεγνωκώς δὲ τῶν πραγμάτων Δημητρίῳ νύξ 92 ἦν ἔδοξε νυκτομαχῆσαι Δημητρίῳ, ὡς 92 ἐξ ἐπινοίας τί κατεργασομένη προθύμως ὑπήκουον οἱ στρατιῶται, τὸ παράλογον τὸ τῆς ἐπιθέσεως ἐφόδιον ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ἔχοντες οἱ μὲν δὲ ἀνακινέμενοι ἀπλίζοντο Αἰτω-

89 Scribe προσήει. Casaub. προήει. Cant. 90 Verbum δῆν uterque Codex non agnoscit. 91 ἐν ἑπλοῖς. Cas. 92 Ἐξαπινάως. conject. Casaub.

C A P. IX.

S E L E U C U S.

Seleucus cum Antigono prælium committebat, erat pugna æqualis. Inguente vero nocte, visum est utrisque conflictum in posterum diem differre. Interea milites Antigoni armis exuri, castrametabantur. At Seleucus præcepit suis militibus, ut in armis cœnam sumerent, et somnum caperent, atque aciei figuram conservarent. Summo mane Seleucii accedebant armati, acie instructa. Antigonei vero cir-

cumventi, inermes et dissipati, statim victoriam hostibus dederunt.

2 Seleucus contra Demetrium castra figebat. Seleucus quidem magnum animum habebat, Demetrius contra rebus desperatis omnibus, sub nocte statuit præliari, sperans se repentino motu aliquid memorabile facturum. Milites promptissime morem gerebant, et insperato incurfu spem alebant. Illi moti armabantur. Ætoli vero

Αἰτωλοὶ δὲ πελτασά, Δημητρίῳ δύο νεανίαι ἐντυχόντες προ-
φυλακῇ Σελεύκῃ, τὴν ταχίστην ἄγειν αὐτὰς ἤξιασαν ὡς
βασιλῖα· ἐπεὶ δὲ ἤλθον, ἠγγύησαν τῆς νυκτομαχίας τὴν
παρασκευὴν· Σέλευκος δέσας μὴ τῆς ὀπλίσεως τῶν στρα-
τιωτῶν ὁξυτέρα τῶν πολεμίων ἢ ἑφῶδος γένοιτο, προτίτα-
ξε τοῖς μὲν σάλπιγκταις τὸ πολεμικὸν σημαίνειν· τοῖς δὲ
στρατιώταις ὀπλιζομένοις ἀλαλαξὴν μέγιστον· ἕκαστον δὲ ἀνὰ
τὴν κλισίαν πῦρ ἐμβαλεῖν τοῖς παρῆσι Φρυγάνοις· ὁρῶν
Δημητρίος περιλαμπομένην πυρὶ τὴν στρατίαν, ταῖς σάλ-
πιγξιν περιήχημένην, ἀλαλαγμὸν ἐγείρῃσαν, ὡς ἀντιπα-
ρεσκευασμένην, ἔκ ἐξάρρησεν ἐπιτέσται.

γ' Σέλευκος τῶν Δημητρίῳ στρατιωτῶν ἀπύμῳ διακει-
μένων, τὰς ἀνδραδεδάτες τῶν ὑπασπιστῶν ἐπιλεξάμενος,
καὶ προσάξας ἐλέφαντας ὀκτὼ διὰ σενῆς ἀτραπῶ παρὰ
πλευρὸν τῶν πολεμίων βαδίζων, ἀπορρίψας τὸ κράτος, ἀνε-
βόα, Μέχρ' οὗ μαινέσθε λησάρχω λιμώσσετε παραμένον-
τες, δυνάμενοι πλατύνει βασιλεῖ μισθοφορεῖν, καὶ βασι-
λείας μετέχειν ἔκ ἐλπιζομένης, ἀλλὰ παρῆσθε· τῶν αὖ
κῆσαν-

vero scutati Demetrii duo ju-
venes cum in primas Seleuci
excubias incidissent, roga-
runt, ut se quamprimum ad
regem ducerent. Qui post-
quam venissent, nocturnique
prælii apparatus nuntiassent,
metuens Seleucus, ne ante
hostes præsto essent, quam
suis armandi facultas daretur,
tubicines classicum canere
jussit. Milites vero inter ar-
mandum maxima vociferatio-
ne exclamare, et unumquem-
que in singulis tabernaculis
ignem præsentibus fermen-
tis injicere. Demetrius cum
igni circumfulgere exerci-
tum cerneret, tubicinibus-
que circumsonare, ac voci-

ferationem edere, existi-
mans apparatus ad pu-
gnam esse, non audebat eos
aggredi.

3 Seleucus, cum Deme-
trii milites admodum timidi
essent ac trepidi, fortissimos
ex satellitibus delegit, et e-
lephantos octo in fronte præ-
posuit, per angustum seces-
sum ad latum hostium in-
cendens, abjecta galea, magna
voce exclamabat: Quousque
tandem infanietis, prædo-
numque dominum fame con-
fectum sequimini: cum apud
regem divitiis affluentem sti-
pendia merere possitis, et re-
gno non in spe posito, sed
præfenti perfrui. His auditis
Q 5 pleri-

χάσαντες οἱ πλείστοι, τὰ δόρατα καὶ ξίφη ρίψαντες αἰ-
 σισαν τὰς χεῖρας, προσεδειμένοι Σελεύκῳ.

ὁ Σελεύκος τὴν Σαρδεῶν ἄκραν ἐπόρθει τὰς ἐν αὐτῇ
 θησαυρὸς Θεοδότῃ φυλάσσοντος· τῆτον θησαυροφύλακα
 Λυσίμαχος ἔταξε· μὴ δυνάμενος τὴν ἄκραν ἐχυρὰν ἔσαι
 εἰλεῖν, ἐκήρυξε τάλαντα ἑκατὸν δάσσειν τῷ κτείναντι Θεό-
 δοτον. ἦν ἂν καὶ τῶν στρατιωτῶν πολλοῖς ἐπιθυμία τῷ
 ἑκατὸν τάλαντων· καὶ τῷ Θεοδότῃ πρὸς τὰς στρατιάς
 ὑποψία καὶ φόβος· ὁ μὲν ἂν εἰδὲ προεῖ· πολλοὶ δὲ ἡγα-
 νάκτεν ἀπιστεύμενοι· τοιαύτης ταραχῆς ἔσης, φθόγγος Θεό-
 δοτες, πυλίδι νύκτωρ ἀνοίξας, εἰσαγαγὼν Σελεύκον, ἔ-
 ἰδακεν αὐτῷ τὰς θησαυροὺς.

εἰ Σελεύκος Δημητρίῳ στρατοπεδεύοντος ὑπὸ ταῖς λό-
 φοις ταύρῃ, δεδοκὼς μὴ λαθεῖν ἐπὶ Συρίας ἀναχωρήσει,
 ἐπέμφε Λυσίαν μετὰ πολλῶν Μακεδόνων ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ
 ὑπερκείμενα τῶν Ἀμανίδων πυλῶν, ἧ τὴν πορείαν ἔμελλε
 ποιῆσαι, προσάξας πυρὰ καῦσαι πολλά. Δημητριος προ-
 κατηλημμένους ὄρων τὰς τόπας, τῆς πορείας ταύτης ἀ-
 πετράπετο.

εἰ Σελεύ-

plurique hastas atque en-
 ses abjecerunt, complofis-
 que manibus Seleuco accef-
 ferunt.

4 Seleucus Sardinum
 arcem oppugnabat. In ea
 Theodotus præerat custos
 thesauris, quod officium ei
 a Lyfimacho demandatum
 fuerat. Cum arcem ob mu-
 nitionem capere non posset,
 proclamari iussit, se centum
 talenta daturum ei, qui Theo-
 dorum occidisset. Unde fa-
 ctum est, ut et milites mul-
 tos centum talentorum cupi-
 ditas invaderet, et Theodo-
 tus valde suspectos haberet
 milites, ac ab illis sibi ine-
 tueret. Hic igitur ne pro-

diit quidem in publicum, ob
 eam causam. Vulgus vero
 moleste ferebat, sibi fidem
 non haberi. in hac omnium
 perturbatione, Theodotus an-
 tevertens, noctu portam ape-
 ruit, et introducto Seleuco
 thesauros ei tradidit.

5 Seleucus, Demetrio sub
 collibus Tauri castrametante,
 metuens, ne clam Syriam ver-
 sus discederet, Lysiam cum
 magna Macedonum manu in
 montes Amanidis angustis
 impendentes misit, qua iter
 erat facturus, mandans ut
 plurimos ignes incenderent.
 Demetrius cum hæc loca
 præoccupata esse videret,
 profectiōne destitit.

6 Seleu-

ε' Σέλευκος ἐς Κιλικίαν φυγὼν, ἐκ τῆς μάχης τῆς πρὸς τὰς βαρβάρους, ἵνα μὴδὲ οἱ φίλοι μάττειεν ὅτι μετ' ἐλπίων τυγχάνει φεύγων, Ἀμακτιόνος τῷ ἡγεμόνος 93 τῆς βασιλικῆς ἡδὴ ὀπλοφόρος εἶναι προσεποιήσατο, ἐσπῆτα λαβὼν ἀρμάζεσσαν ὀπλοφόρου σχήματι· ἐπεὶ δὲ πολὺ πλεῖστος συνῆλθεν ἱππέων καὶ πεζῶν· τότε τὴν βασιλικὴν εὐλὴν ἀναλαβὼν, ἑαυτὸν τοῖς στρατιώταις ἔδειξεν.

Κ Ε' Φ. Ι.

Π Ε Ρ Δ Ι Κ Α Σ.

Περδικας Ἰκθυριῶν καὶ Μακεδόνων πολεμάντων, ἐπειδὴ πολλοὶ Μακεδόνες ἠλίσκοιτο ζῶντας, καὶ οἱ λοιποὶ λύτρων ἐλπίδι πρὸς τὰς μάχας ἦσαν ἀτολμώτεροι· ἐπεκηρυκεύσατο περὶ λύτρων, ἐντειλάμενος τῷ κηρυκεῖ παρῆλθόντι ἀγγεῖλαι, ὡς ἄρα λύτρα Ἰκθυριοὶ μὴ προτιμῶσι, ἀλλὰ ψηφίσιν τὰς ἀρχμαλῶτες κτινύειν. οἱ δὲ Μακεδόνες ἀπογνόντες τῆς διὰ τῶν λύτρων σωτηρίας, εὐτολμώτεροι πρὸς τὰς μάχας ἐγένοντο· ὡς ἐν μόνῳ τῷ νικᾶν ἔχοντες τὸ σώζεσθαι.

β' Περ-

93 Scribendum forte τῆς βασιλικῆς ἱλῆς. Masu.

6 Seleucus, cum in Ciliciam fugisset e praelio, quod cum barbaris commiserat, ut ne amici quidem intelligerent, eum cum paucis se fugæ mandare, Amactionis ducis regiae jam armigerum se esse simulabat, sumpta veste

ad habitum armigeri accommodata. Postea cum magna multitudo equitum, pedumque confluxisset, tum recepta stola regia, se ipsum militibus conspicendum agnoscendumque prae-buit.

C A P. X.

P E R D I C C A S.

Perdiccas, Illyriis et Macedonibus bellum gerentibus, cum multi Macedones caperentur vivi, reliqui etiam redemptionis spe ad pugnam minus alacres erant. Quibus legationem inter se de redemptionis pretio mittentibus, praecepit legato, ut

reverfus nuntiaret, Illyrios redemptionis pretium non accepturos, sed condemnatos captivos morte affecturos. Macedones desperata salute redemptione obrinenda, audaciores ad pugnandum reddebantur, quippe quibus in sola victoria salus posita esset.

2 Per-

β' Περδίκας Χαλκιδεύσι πολεμῶν ἀργυρᾷ νομίσματι ἀπορρέμενος, χαλκόκρατον κασσίτερον ἐχάραξεν· καὶ ὥτως ἦν μισθοφορὰ τοῖς στρατιώταις· οἱ μὲν ἔμποροι τὸ βασιλεῖον νόμισμα ἐλάμβανον· ἐπεὶ δὲ ἦν ἀκρεῖον ὑπὲρ τὰς ἑρς 94 ἀντεφόρτιζεν καρπὸς τὰς ἐπιχωρίας.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Κ Α Σ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

Κάσσανδρος Νικάνορα φερέντα τὴν Μενυχίαν, καὶ πρὸς αὐτὸν κακοήτως ἔχοντα, τέχνη συνέλαβεν· ἀποπλεῖν τῆς Ἀττικῆς προσεποιήσατο· μέλλοντι δὲ αὐτῷ τῷ σκάφει ἐπιβαίνειν προσελθὼν γραμματοφόρος, ἐπέδωκε γράμματα περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ φίλων, ὡς Μακεδόνων αὐτοὶ καλέντων ἐς τὴν βασιλείαν διὰ τὴν πρὸς Πολυσπέρχοντα ὀργήν· ταῦτα ἀναγνὼς Κάσσανδρος, Φαίδρος καὶ περικαρῆς ἐγένετο. καὶ τὸν Νικάνορα παραπέμποντα ἐπισπασάμενος εὐηγγέλισατο. καὶ, νῦν, εἶφη, ἄλλων ἡμῖν περὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶ βεβλητέον· καὶ κοινῇ γνώμῃ τὴν ἀρχὴν διατά-

94 Scribendum ἀντεφόρτιζον. Cas.

2 Perdiccas cum Chalcedensibus bellum gerens, destitutus argenteo numismate, stannum ære mixtum signavit, atque ita stipendium militibus suppetebat.

Mercatores regium numisma accipiebant. Cum vero extra fines nulli esset usui, pro his regionis suæ frumenta ac fructus reddidit.

C Α Φ. ΧΙ.

C A S S A N D E R.

Cassandar Nicanorem præfidentem Munichia, et iniquo animo adversus se affectum, dolo cepit. Etenim se discessurum ex Attica cum navibus præ se ferebat. Cui jam consensuro navim, tabellarius litteras reddidit ab amicis, qui essent in Macedonia, quarum hæc erat sententia: Macedones eum ad regnum

capeffendum arcessere, propter civium in Polyasperchontem odium. His lectis, Cassander lætabundus atque hilaris factus est. Et Nicanorem comitantem complexus gratulabarur: et, nunc, agebat, nobis de aliis rebus consulrandum est, ac de communis sententia imperium ordinan-

διατάξωμεν ταῦτα λέγων ἡσυχῇ παρήγαγεν αὐτὸν εἰς τι-
να τῶν πλησίον οἰκιῶν, ὡς μοιᾷ περὶ μεγάλην ἀπορή-
των διαλεγόμενος· ἦν δ' ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκεκρυμμένος
λόχος ὑπασπιστῶν, οἱ συλλαβόντες Νικάνωρα ἔφρερον· Κάσ-
σανδρος δὲ παραχρῆμα συνήγαγεν ἐκκλησίαν καὶ τοῖς
βελομένοις κατηγορεῖσαι Νικάνωρος ἐπέτρεψε· παρὰ δὲ τὸν
καιρὸν τῆς κατηγορίας τὴν Μανυχίαν 95 ἀνεχρῶσατο.
Νικάνωρος ἀδεῶς πολλὰ δρᾶσαντος παρανόμως, βλάπτον οἱ
ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας κατεψηφίσαντο.

β' Κάσσανδρος ὁμῶς μὲν ἐπολιόρκει Σαλαμῖνα, ὁμῶς
δὲ καὶ Ἀθηναίους ἐναυμάχῃ νικῆσας τῇ ναυμαχίᾳ ὅσας
μετ' Ἀθηναίων εἶλε Σαλαμινίως ἀνευ λύτρων ἀφῆκε· πυδύ-
μενοι δὲ οἱ τὴν Σαλαμῖνα οἰκᾶντες προσεχάρησαν Κασσάν-
δρῳ, πιστεύσαντες αὐτῷ τῇ φιλάνθρωπῳ.

γ' Κάσσανδρος Ὀλυμπιάδα κατέειρεν εἰς Πύδναν τῆς
Μακεδονίας, ἐπολιόρκει πολέμῳ. Πολυσπέρχων νύκτωρ
ἔπεμψε πεντηκοντήρη πλησίον ὑφορμέσαι· ἥς ἐπιβῆναι
τὴν Ὀλυμπιάδα πρῆτρεπε διὰ γραμμάτων· ὁ γραμματο-
φόρος

95 *Vulgata* ὀχυρώσατο. *Cant.* ἀνεχρῶσατο. *Interpres* vi-
detur legisse ἀνεχειρώσατο.

nandum. Hæc dicens, taci-
te perduxit eum in vicinam
quandam domum, ac si cum
solo de rebus magnis et ar-
canis differere vellet. Erat
autem in domo manipulus
satellitum abstrusus, qui com-
prehensum Nicanorem custo-
dierunt. Cassander exem-
plo concionem convocavit,
iisque qui Nicanorem vellent
accusare, potestatem conce-
ssit. Interea dum in eum cri-
mina conferuntur, Munychi-
am recepit. Nicanori ve-
ro, qui multa scelera contra
jus et fas licenter patrauerat,
mortem in concione adjudi-
carunt.

2 Cassander eodem tem-
pore Salaminem oppugnabat,
et cum Atheniensibus navali
prælio conflegebat, parta vi-
ctoria, omnes, quotquot cum
Atheniensibus vicerat, Sala-
minios sine redemptionis pre-
tio misit. Qua re audita, qui
Salaminem habitabant, freti
humanitate Cassandri, se ei
dederunt.

3 Cassander Olympiadem
conclusam in Pydnam Mace-
doniæ civitatem, bello oppu-
gnabat. Polysperchon noctu
misit navem quinquaginta re-
morum proxime appellen-
tem, Olympiademque ut
eam conscenderet, per litte-
ras

φόρος ἀλλὰς ἀχθεὶς παρὰ Κάσσανδρον αἰολόγει 96 τὴν
 πρᾶξιν ἐφ' ἣν ἐτέλλετο· ὁ δὲ τὴν μὲν ἐπιστολὴν ἐσφραγισμέ-
 νην τῇ σφραγίδι τῇ Πολυσπέρχοντος ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσκα-
 μίσαι· μὴ μὲν τοι προσπειθῇ ὡς Κάσσανδρος ταῦτα ἔγναι
 καὶ ὁ μὲν εἰσακόμισε· Κάσσανδρος δὲ τὴν πεντηκοντῆ-
 συλλαβὴν, ἐποίησεν ἀφανῆ· Ὀλυμπιάς τιθεύσασα τῇ
 σφραγίδι τῇ Πολυσπέρχοντος καὶ τοῖς γράμμασι, τῆς πό-
 λεως προελθῆσα νύκτωρ, ἔχ' εὐρεῖσα τὴν πεντηκοντῆ-
 ῶς δὴ καὶ Πολυσπέρχοντος ἐξαπατῶντος, ἡδυνῆσαι,
 καὶ παρέδωκεν ἑαυτὴν, καὶ τὸ ἄν τὸ 97 Πυδναίῳ
 Κάσσανδρῳ.

ὁ Κάσσανδρος ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίδος ἐπαναίαν, 98 ἐπι-
 σχὼν ὁδὸν ἡμέρας Ἐπιδάμνου, τὴν δύναμιν 99 ὑπογράφας,
 ἱππέας καὶ πεζοὺς πέμψας, ἐνέπρησε κόμας ὑψηλὰς κει-
 μένας ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἰλλυρίδος καὶ Ἀττιτανίδος, 100 κα-
 ταφρονήσασαν τοῖς Ἐπιδαμνίοις. οἱ μὲν δὲ νομίσαντες
 ἀπεληλυθέναι Κάσσανδρον, προγεωργίαις προσέειχον· ὁ δὲ
 τὴν

96 Mss. τὴν τάξιν. et sic quoque Codd. Casaub. 97 Πυδναίῳ
 Cant. 98 Casaub. in margine ἀπέχων. 99 Mss.
 cum Interprete ἀπογράφας. sed legendum cum Casaub.
 ὑποκρύψας. 100 Legendum cenfeo τὰς συμφρονήσα-
 σας τοῖς Ἐπ. vel τὰς ταυτὰ φρονήσ. Cas.

ras hortabatur. Tabellarius
 captus, et ad Cassandrum ad-
 ductus, confitebatur, qua de
 causâ missus esset. Ille litte-
 ras obsignatas Polysperchon-
 tis sigillo, eum intro ferre ius-
 sit, neque dicere, quod Cas-
 sander eas legisset. Qui cum
 intro ferret, Cassander na-
 vem quinquaginta remorum
 interceptam de medio remo-
 vit. Olympias habita fide Po-
 lysperchontis sigillo et litte-
 ris, sub noctem ex urbe pro-
 gressa, cum navem quinquaginta remorum non reperi-

ret, insigniter doluit, et se a
 Polysperchonte quoque de-
 ceptam existimavit: atque
 seipsam, urbemque Pydnen-
 sium Cassandro tradidit.

4 Cassander ab Illyride
 revertens, cum abesset unius
 diei itinere ab Epidamno, co-
 pias equestres, pedestresque
 descripsit, iisque missis incen-
 dit vicos excelsos, positos in
 finibus Illyridis et Atintani-
 dis, qui cum Epidamniis fe-
 cerant. Illi discessisse Cas-
 sandrum arbitrati, progre-
 diebantur ex urbe, colen-
 doque

τὴν κεκρυμμένην δύναμιν ἀνασῆσας, ἀπὸ μὲν τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἔλαβεν ἢ κ' ἐλάττω ἀνδρῶν δισχιλίαν καὶ τὰς πύλαις δὲ τῆς πόλεως ἀναγκάσας εὐρὰν, ἐπιστρώων τὴν Ἐπίδαμνον κατέσχεν.

Κ Ε Φ. I B.

Λ Τ Σ Ι Μ Α Χ Ο Σ.

Λυσίμαχος Αὐταριατῶν τὰς ἀποσκευὰς ἀπολεσάντων ἐν τῇ πρὸς Δημήτριον μάχῃ ^{ΙΟΙ} περὶ Λάμφακον, Φοβηθεὶς μὴ τι νεωτερίσῃσιν οἱ βαρβαροὶ, πάντα ὅσα ἔχον ἀπολείποντες, προαγαγὼν αὐτὰς ἔξω τῆς χάρακος, ὡς ἐπὶ σιτομετρίαν, σύνθημα δὲς ἀπέκτεινεν ἅπαντας. ἦσαν ἄνδρες πεντακισχίλιοι.

β' Λυσίμαχος Ἀμφιπόλεως κρατήσας Ἀνδραγαθὰ προδόντες, πολλὰ καὶ μεγάλα χαρισάμενος αὐτῶν, μετὰ δὲ ὑποσχόμενος, εἰς τὴν Ἀσίαν αὐτῶν συνεπαπομπήν. ἰππεὶ δὲ πρὸς ταῖς Θρακείαις πύλαις ἐγένετο, ἢ μὲν πάντα ὅσα ἐτυγχάνεν ἔχων ἀφέλειτο· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν βασιλέας ἀπέκτεινεν.

γ' Λυ-

ΙΟΙ περὶ Λάμφακα. Mss.

doque ruri operam dabant. At ille occultis copiis excitatis, non minus mille viris eorum, qui extra urbem

erant, cepit: cumque portus urbis patefactas reperisset, ingressus Epidamno potitus est.

C A R. XII.

L Y S I M A C H U S.

Lyfimachus, cum Autariatæ suis impedimentis spoliati essent in pugna cum Demetrio ad Lamplacum facta, metuens, ne quid novarum rerum inciperent barbari omnibus possessionibus exuti, productos eos extra vallum, tanquam ad frumenti distributionem, dato signo omnes ad unum interfecit. Erant universi numero quinquies mille.

2 Lyfimachus, cum Amphipolim cepisset Andragathi proditione, multis et magnis eum muneribus ornavit: majoraque promissit, si in Asiam secum una proficisceretur. Postquam vero ad Thracias angustias deventum esset, non solum omnibus bonis, quæ possidebat, eum spoliavit: verum etiam tormentis confectum, vita privavit.

3 Lyfi-

γ' Λυσίμαχος Ἀρίσωνα τὸν Αὐτολέοντος πρὸς Πάϊονας ἐπὶ τὴν πατρῶαν βασιλείαν κατήγεν, ἵνα γνωρίζαντες τὸ βασιλικὸν μεράκιον προσοῖντο φιλοφρόνως αὐτόν. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀρίσωνα ἔλαβεν τὸ βασιλικὸν λήτρον ἐπὶ 102 τὴν Ἀσυκῆ ποταμῷ, καὶ τὴν τρέπεζαν τὴν βασιλικὴν παρέθηκαν παρὰ τὸ πάτριον ἔδος· Λυσίμαχος ἐσήμνηεν ἐξελίσσασθαι. Ἀρίσων μὲν φυγὰν ἀφικπάτατο εἰς τὴν 103 Σαρδιάν· Λυσίμαχος δὲ Παιονίαν κατέσχεν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Κ Ρ Α Τ Ε Ρ Ο Σ.

Κρατερός, Τυρίων ἐπιτεκνέων, τοῖς ἐργαζομένοις τὸ χάσμα Μακεδόσι 104 τρεπὴς αὐτῶν γενομένης ὑποχαρῆ παρήγγειλεν· ἐπεὶ δὲ οἱ Τύριοι σφοδρῶς ἐπὶ μακρὸν διάξαντες ἔκαμον· ἐσήμνηεν ἀναστρέψαντας ἐμβαλεῖν τοῖς Τυρίοις. αὐτίκα δὲ οἱ μὲν διώκοντες ἔφυγον· οἱ δὲ φεύγοντες ἐδίωκον.

ΚΕΦ. ΙΔ.

102 Interpres legerat Ἀρισίβη. Masu. mavult Ἀρίσβη, sed Ἀσυκῆ videtur esse adjectivum. 103 Mss. Σαρδιάν. 104 Mss. πρὸ τῆς.

3 Lyfimachus Aristonem Autoleonis filium ad Pæonas in patrum regnum deduxit, ut cognito regio juvene, benevole et amice eum exciperent. Ubi vero Aristonem regio lavacro in Aristonem fluvio lavissent, et men-

sam regiam more patrio approposuerunt, Lyfimachus signum suis dedit, ut sese armarent, Aristonem correpta fuga ad Sardanenses equo evalit. Ita Lyfimachus Pæoniam obtinuit.

C A P. XIII.

C R A T E R U S.

Craterus, Tyrii Macedones in muniendo vallo occupatos adorientibus hisque fugientibus, mandavit, ut longius recederent. Postquam vero Tyrii longa persecutio-

ne vehementer essent defatigati, signum dedit suis, ut conversi in Tyrios imperum facerent: statimque persequentes fugerunt, et fugientes persecuti sunt.

CAP. XIV.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Π Ο Λ Τ Σ Π Ε Ρ Χ Ω Ν.

Πολυσπέρχων τὰ ὄρια φυλασσόντων Πελοποννησίων, τὰς αὐτῆς στρατιῶτας προὔτρεψε πρὸς τὸν κίνδυνον, πῖλον Ἀρκαδικὸν ἐπιτέμενος, καὶ τρέβαντα διπλὴν ἐμπορησάμενος, καὶ βακτηρίαν λαβὼν ἔφη πρὸς αὐτὰς· πρὸς ἃς μὲν κινδυνεύειν μέλλομεν, ᾧ συστρατιῶται, τοιαῦτοι τυγχάνουσιν ὄντες. ταῦτα δὲ ἀποτέμενος, καὶ τὴν πανοπλίαν λαβὼν· οἱ δὲ μέλλοντες πρὸς αὐτὰς πολεμεῖν, τοιαῖτοι, μέχρι νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ἀγῶνας νενικηκότες· ἀκῶσάντες οἱ στρατιῶται ἤξιώσαν μηκέτι μέλλειν· ἀλλ' ἐνθὺς ἄγειν ἐπὶ τὴν μάχην.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

Ἀντίοχος βεβλόμενος κρατῆσαι Δαμασκῆ, ἣν ἐφύλαττον Δίων Πτολεμαῖκ στρατηγός, ἐπήγγειλε τῇ στρατιᾷ, καὶ τῇ χώρᾳ πάσῃ, Περσικὴν ἐορτὴν θαλιάζειν· προσάξας ἅπασιν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀμφιλαφεῇ κομίζεσθαι ἐναρχίας παρασκευήν.

CAP. XIV.

POLYSPERCHON.

Polysperchon Peloponnesiis aditum obsidentibus, milites suos ad periculum ad-eundum confirmavit. Pileum Arcadicum imposuit, et tunicam duplicem indutus, acceptoque baculo, dixit ad eos: Qui nos in periculum vocant, o commilitones, ejusmodi sunt homines. Post,

his depositis, et armatura recepta: Qui vero cum iis manum conferent, inquit, ejusmodi, usque in hoc tempus multorum, magnorumque bellorum victores. Quo audito, milites obscecrabant, ne amplius moram aliquam interponeret, sed recta ad ineundam pugnam duceret.

CAP. XV.

ANTIOCHUS SELEUCI FILIUS.

Antiochus volens Damascus in suam potestatem redigere, quam Dinon Ptolemaei dux cum praesidio tenebat, praecipit exercitui atque Polyæni Strat.

universæ regioni, ut festum diem Persarum summa celebritate agerent: mandavitque omnibus principibus, ut copiosum adferrent convivii

R

appa-

σκευήν. ἐφ' ἣ πάνταχ' πανηγυρίζοντος Ἀντίοχου μετὰ πάντων, καὶ ὁ Δίανον πυνθανόμενος τὴν τρυφήν τῆς ἐστῆς ἐχάλασε τὸ σφοδρὸν τῆς φυλακῆς. Ἀντίοχος δὲ πρὸς ἕας ἄπυρα σιτία τεσσάρων ἡμερῶν κομίζεν, ἥγαγε τὴν στρατιάν, διὰ τε ἐρημίας, καὶ ἀτραπῶν περιεκηρυγμένων ἀπροσδοκῆτως ἐκφανείς, αἶρεϊ Δαμασκόν, Δίανος δ' ὀδυρδύντος ἀντισχεῖν, Ἀντίοχον παρόντι.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ANTIOCHOS ANTIOCHOY.

Ἀντίοχος ἐπὶ τῇ Κυψέλᾳ Θεάτταν πόλιν, ἔχων ἐν αὐτῇ Θρακῶν ἐυπατρίδας πολλὰς, ὧν ἡγῶντο Τίρις, καὶ Δρομικαίτης. τὰς κατακρήσας στρατοῖς χρυσοῖς, καὶ ὅπλοις ἀργυροπάρτοις προῆλθεν ἐπὶ τὴν μάχην. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν Κυψέλων ἰδόντες τὰς ὁμοφύλους καὶ ὁμογλώσσους πολλῶν χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ κικοσμημένους, μακαρίζοντες αὐτὰς τῆς μετ' Ἀντίοχου στρατείας, τὰ ὅπλα καταβαλόντες, Ἀντίοχον προσέειπεντο· καὶ ἦσαν ἀντὶ πολέμιων σύμμαχοι.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

apparatum. in quo celebrando cum profus occuparetur Antiochus, cum omnibus suis: etiam Dinon audito celebratit luxu, aliquantum de excubiarum diligentia remisit. Antiochus autem imperans, ut incoctum frumen-

tum ad quatuor dies secum portarent, duxit exercitum per solitudinem, et vias precipites, atque ex improvviso irruptione facta, capit Damascum, cum Dinon resistere non posset Antiocho praesenti.

C A P. XVI.

ANTIOCHUS ANTIOCHI FILIUS

Antiochus oppugnabat Cypsela, Thraciam urbem, multosque secum habebat Thraces nobili genere natos, quibus praeerant Tiris et Dro-michætes. Hos ornavit torquibus aureis, et armis argenteis, atque sic ad pugnam faciendam prodit. Illi pro-

spicientes e Cypselis cives suos et patria lingua utentes, multo auro argentoque exornatos, beatos eos prædica-bant, qui sub Antiocho stipendia mererent, et abjectis armis, Antiocho se dediderunt, et pro hostibus socii facti sunt.

C A P. XVII.

Κ Ε Φ. Ι Ζ.

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Σ Ι Ε Ρ Α Ξ.

Ἀντίοχος Σελεύκῃ τῇ ἀδελφῇ ἀποσὰς ἔφυγεν εἰς τὴν
 μέσσην τῶν ποταμῶν. ὅτε καὶ αὐτὸν τὰ τῶν Ἀρμενίων
 ἔρη διελθόντα φίλος ὢν Ἀρσάβης ὑπεδέξατο· στρατηγοὶ
 Σελεύκῃ Ἀχαιοὶ καὶ Ἀνδρόμαχος μετὰ πολλῆς δυνάμεως
 εὐδίκον· πολλὴ μὲν αὐτῶν ἐγένετο ἡ παράταξις· τέλος
 τραπείς Ἀντίοχος ὑποφύγει εἰς τὴν ὑπερκειμένην ὑπάρειαν
 τῆς στρατίας, ἣ ἦν 105 ὁμαλεῖ στρατοπεδεύουσα ὑπὸ ταῖς
 λαύσαι τῇ ὄρεϊ. Φήμην δὲ διέδωκεν ὡς Ἀντίοχος ἐν τῇ
 μάχῃ πεπτάκει· τῆς δὲ στρατίας ἔκ ὀλίγου μέρος νύκτι
 ἐκίλευσε καταλαβέσθαι τὰς ὑπαρείας· καὶ ἡμέραν πορ-
 βεντὰς ἔπεμψαν οἱ Ἀντίοχῃ στρατιῶται, Φιλέταρον ἡγε-
 μῶνα Κρήτα, καὶ Διονύσιον Λυσιμαχία, ὑπόσπονδον Ἀν-
 τίοχῃ τὸ σῶμα αἰτέμενοι, καὶ σφᾶς αὐτὰς, καὶ τὰ ὅπλα
 παραδιδόντες. Ἀνδρόμαχος εὐδίκω μὲν ἔφη τὸ Ἀντίοχῃ
 σῶμα εὐρέσθαι. ζητεῖσθαι δὲ πεπτακὸς ἔγωγε ἐν τοῖς
 δεσμοῖς.

105 Deest ἐν, quod si-addas, omnia sunt plana. Particula
 δὲ post Φήμην cum utroque Codice omitti potest.

C A P. X V I I.

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Σ Η Ι Ε Ρ Α Χ.

Antiochus a Seleuco fra-
 tre defectione facta, profu-
 git in Mesopotamiam. Ita-
 que eum Armeniorum mon-
 tes transgressum, Arsabes,
 cum quo ei amicitia interce-
 debat, excepit. Duces Se-
 leuci Achaëus et Androma-
 chus cum infinitis copiis per-
 sequebantur, et magno qui-
 dem impetu manum confere-
 bant. Tandem Antiochus ac-
 cepto vulnere, profugit in
 montis colles inferiores, qui
 imminebant exercitui in pla-
 nitie sub lateribus montis ca-
 strametanti: et famam divul-

gavit, Antiochum in prælio
 cecidisse. Exercitus vero non
 exiguum partem noctu colles
 montis inferiores occupare
 iussit. Sequenti die legatos
 miserunt Antiochi milites,
 Philetarum Crerensem, et
 Dionysium Lysimacheum,
 certisque conditionibus An-
 tiochi corpus ad sepeliendum
 postularunt, seipsos atque ar-
 ma tradentes. Andromachus
 nondum, inquit, Antiochi
 corpus inventum est: quæ-
 rerent cadaver apud se in
 vinculis: se missurum, qui ar-
 ma et milites acciperent. Ve-
 nerunt

δεσμοῖς. πέμψειν δὲ τὰς παραληφόμενας τὰ τε ὅπλα καὶ τὰς στρατιάς. ἦγον ἄνδρες τετρακισχίλιοι, ἐπὶ μάχην ἰσχυασμένοι, ἀλλὰ πρὸς παραλήψιν ἀρχμαλῆς ἐσαλμῖνοι· ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ταύς λαγύσι τῷ ὄρει ἐγένοντο, καὶ τὰς ὑπαρξίας προκαταλαβόντες, ἀνὰθεν ἐπιχυδόντες πάλιν αὐτῶν φόνον εἰργάσαντο. Ἀντίοχος δὲ σχῆμα τι βασιλείου ἀναλαβὼν, ἐπεφάνη, δείξας αὐτὸν καὶ ζῶντα καὶ νικῶντα.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Φίλιππος Ῥοδίων πόλιν ἐν τῇ περσῇ Πρινασσὸν ἐπὶ τῶν δὲ τειχῶν καρτερῶν ὄντων, ἐπεχείρησεν ὑπορυττειν· πέτρας δὲ περὶ τῆς ἐν τῇ διώρυγι φανείσης, καὶ τοῖς μεταλλευτικοῖς ὄργανοις μηδαμῶς εὐκείσης, ἐκίλευσε Φίλιππος μετ' ἡμέραν μὲν ἐπὶ τὴν διώρυχὴν καταβαίνειν τοῖς ὑπορυττομένοις δὲ καὶ προκαλύμματα ὑπερέτεινε, ὥς βεβλόμενος λατῶν· τὰ δὲ ἦν ἄρα φανερά τοῖς πολέμοις ἀπὸ τῶν τειχῶν ὁρῶσι· νύκτωρ δὲ ἐκίλευσε τὰς στρατίας ἀπὸ σταδίων ἑκτῶ, ἢ δέκα, ἐκ τινος βαθείας φάραγος.

nerunt quatuor millia viro-
rum, non ad pugnam faci-
endam parati, sed ad accipi-
endos captivos instructi. Qui
postquam ad latera montis
venissent, hi qui colles oc-

cuparant, desuper effusi, ma-
gnam eorum stragem edide-
runt. Antiochus vero regio
habitu recepto apparuit, et
viventem et vincentem se
ostendens.

C A P. XVIII.

PHILIPPUS DEMETRII FILIUS.

Philippus Rhodiorum ur-
bem in Peræa i. e. in oppo-
sita continente, Prinassum
oppugnabat. Muros insigni
firmitudine præditos, cona-
tus est suffodere. Cum au-
tem inter suffodiendum so-
lidissima petra se offerret, et
fossorum instrumentis ne-
quaquam cederet, Philippus

interdiu in foveam iussit de-
scendere. Eos vero qui opus
faciebant, etiam tegumentis
extensis occultabat, ut puta-
retur velle eos occultare.
Hæc autem omnia manifesto
hostes intuebantur ex muris.
Noctu vero imperavit, ut mi-
lites a stadiis octo seu decem
ex profundo quodam specu
aggre-

καὶ γὰρ ἀνακομίζοντας χῆν μεταβάλλειν πρὸ τῆς σφάμας
τῶν ὀρυγμάτων· ἐπεὶ δὲ πολὺς χῆς ἐγγήγετο σωρηδὸν,
μετ' ἡμέραν, οἱ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἰδόντες τὲτο, 100 ἐκείνῳ
ἐπίστευσαν, ὡς ἡ πόλις κατὰ τὴν ὑποράρυκται· ἕτος ὁ Φό-
βος ἐπέσειεν αὐτὸς παραδῶναι Φιλίππῳ τὴν πόλιν· ὕστερον
δὲ τὴν ἀπάτην μαθόντες, πολλὰ τὴν αὐτῶν ἀνοιαν κατω-
δύσαντο.

β' Φίλιππος Δημητρίῳ πολεμῶν Ἀττάλῃ βασιλεῖ, καὶ
Ῥοδίοις, ἀποδρᾶναι κατὰ τὴν θάλατταν βῆλευσάμενος,
αὐτόμολον Αἰγύλιον ἐπεμφεν· ὃς ἡγγαίει τοῖς πολεμίοις
ὅτι παρασκευάζεται διανυμαχεῖν τῆς ὑσεραίας· καὶ διὰ
νυκτὸς πυρὰ πολλὰ ἱκαυσεν ὡς τῆς στρατίας μενέσης. τῶν
δὲ ἀμφὶ τὸν Ἀττάλον τὰ πρὸς τὴν ναυμαχίαν παρασκευ-
αζομένων, καὶ τὴν κατὰ τὸν ἐκπλὴν φυλακὴν διαλυσάν-
των, Φίλιππος λατῶν ἀπέπλευσεν.

Κ Ε Φ. 10.

Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Ο Σ.

Πτολεμαῖος Περδίκῃ κατὰ Μέμφιν διαβαίνοντος τὸν πο-
ταμόν, καὶ ἥδ' συχῶν διαβεβηκότων, συναγαγὼν ἐκ τῆς
χώρας

106 Cant. ἐκείνο.

aggrein adferrent, et ad fau-
ces cuniculorum conjicerent.
Multa autem terra acervatim
aggesta interdiu, qui muros
defensabant, id ipsum con-
spicati, civitatem inferne suf-
fosam esse crediderunt. Is
metus eos impulsit, ut urbem
Philippo dederent. Postea
vero cognito dolo, multis lac-
rymis suam amentiam de-
ploraverunt.

2 Philippus Demetrii fi-
lius bellum gerens cum At-
talo rege, et Rhodiis, et quem-

admodum per mare effuge-
re posset deliberans, transfu-
gam Ægyptium misit, qui ho-
stibus nuntiaret, eum ad na-
vale prælium sequenti die
committendum præparari,
noctuque multos ignes fecit,
ut manere exercitus videretur.
At cum Attali milites
ad navalem pugnam se in-
struerent, et ex eo loco, per
quem exitus navibus erat,
præsidia deducerent, Philip-
pus clam omnibus abnavi-
gavit.

C A P. XIX.

P T O L E M Æ U S.

Ptolemæus, cum Perdic-
cas flumen juxta Memphim

transmitteret, et jam magna
pars transiisset, contraxit ex
omni

χώρας αἰπόλια, συφόρβια, βακόλια πλείεα ὅσω, πρὸς
 τὰς ἐν ἐκάστῃ ζῶα Φρυγῶν φορτία ἐκδήσας, ὅπως ἐπι-
 ρόμενον κοινοστὸν ἐγείροι πλείεον· τὰ μὲν δὲ ὑπὸ τῶν
 μέων, πρὸς δὲ τέτοισι, καὶ ἱππέων ἐλαυνόμενα κοινοστὸν
 ἀνέστησε μέγιστον· αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τῶν ἱππέων τὴν λα-
 πῆς, τοῖς πολεμίοις προσῆγε· οἱ δὲ ἀπὸ μὲν τῆς κοινοστὸν
 πολὺ πλῆθος ἐπιέναι νομίσαντες, αὐτίκα ἔφυγον· καὶ οἱ
 πλείεσσι μὲν ἐν τῷ ποταμῷ διεφθάρησαν. πολλοὶ δὲ καὶ
 ζῶντες ἐάλωσαν.

Κ Ε Φ. Κ.

Α Τ Τ Α Λ Ο Σ.

Ἄτταλος Γαλάταις μεγάλῃν δυνάμιν ἔχοντι παρατά-
 τεσθαι μέλλων, ὅρῳ τῆς στρατιῆς καταπεπληγότας, ἐν-
 δύμενος ποιῆσαι βεβλόμενος πρὸ τῆς κινδύνα τῆς μάχης ἱερῆα
 παρεσκεύασε, Σιδῶνα Χαλδαῖα μάντιος θυσίαν ¹⁰⁷ πρᾶτ-
 τοντος. ὁ μὲν εὐχαριμενὸς καὶ σπείσας ἀνέτεμε τὸ ἱερεῖον·
 ὁ δὲ βασιλεὺς ¹⁰⁸ κηκίδα τρίψας, ἐπίγραψεν ἐπὶ τῇ
 χιτῶνι

¹⁰⁷ Cant. κραδεύοντος. Fl. βραδεύοντος. Gronovius ex
 conject. substituit βραβεύοντος. ¹⁰⁸ Mss. κικίδα ut et
 paulo post κικίδας.

omni regione greges capra-
 rum, suumque et boum ar-
 menta, mandavitque ut quam
 plurima farmentorum onera
 ex unoquoque jumento sus-
 penderentur, ut attracta ma-
 ximum pulverem excitarent.
 Quæ a pastoribus atque et-
 iam ab equitibus agitata, ma-

gnam vim pulveris fuscitave-
 runt. Ille vero iis equitibus
 assumtis, qui erant reliqui,
 contra hostes duxit: qui ex
 pulvere conjectantes innu-
 merabiles copias adventare,
 repente fugæ se mandarunt,
 et plurimi flumine perierunt,
 multi etiam vivi capti sunt.

C A P. XX.

Α Τ Τ Α Λ Ο Σ.

Attalus cum Gallis ma-
 gnum numerum habenti-
 bus, prælium commissurus,
 milites suos timore percul-
 sos confirmare volens, an-
 te conflictus periculum vi-

ctimam apparavit, Sudino
 Chaldaeo vate sacrificium ob-
 eunte: ipse deos precatus li-
 bavavit, et victimam dissecuit.
 Rex contrita galla, inscripsit
 in

χεῖρα τὴν δεξιάν, Βασιλεὺς νίκη· ποιησάμενος τὴν ἐπιγρα-
φὴν, ἔκ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ, ἀλλ' ἐμπαλιν, ἀπὸ
τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά· καὶ τῶν σπλάγχχνων ἐξαίρε-
μένων ὑπέσχετο τὴν χεῖρα τῆς κηκίδος εἰς θερμὸν καὶ
ἀραιὸν τόπον, ἀπομαζάμενος τὴν ἐπιγραφὴν· ὁ μάλιστα
109 ἐπιδιεξιὼν τὰς λοβὰς καὶ τὴν χολὴν, πύλας τε δὴ καὶ
τράπεζαν, καὶ ὅσα ἄλλα σημεῖα κατανοῶν, ἀνέσχεψε τὸν
λοβὸν τὸν ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν, οἱ ἧς εὐηλόετο βασι-
λεὺς νίκη· αὐτὸς τε ἔν ὑπερχαρῆς ἐγένετο, καὶ τῷ πλή-
θει τῶν στρατιωτῶν ἔδειξε τὸ σημεῖον· οἱ δὲ ἐλθόντες, καὶ
ἀναγνόντες θάρσος ἐνεπλήσθησαν, καὶ πάντες ἀνεβόησαν
κλυέοντες ἄρῃν ἐπὶ τὰς βαρβαρίας, καὶ προθύμως ἀγωνι-
σάμενοι, τὰς πλείους Γαλάτας ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. ΚΑ.

Π Ε Ρ Σ Ε Υ Σ.

Περσεὺς Ῥωμαίων ἐλέφαντας ἀγόντων, τὰς μὲν ἐκ Λι-
βύης, τὰς δὲ Ἰνδῆς παρὰ Ἀντιόχῃ Συρίας βασιλεὺς, ἵνα
μὴ καινὸν καὶ φοβερόν τοῖς ἵπποις τὸ θηρίον φανείη, προσέ-
ταξε

109 ΜΗ' ἐπεξιῶν.

in dextram manum, Regis
victoria: inscriptionem effi-
ciens, non a sinistris ad dextra,
sed contra a dextris ad sinis-
tra: et cum viscera extrahe-
rentur, supposuit manum,
galla inscriptam, in calidio-
rem ac fungosum locum, ab-
sterfitque inscriptionem. Va-
tes percurrrens lobos ac bi-
lem, portasque et mensam,
atque omnia signa perspici-
ens, convertit particulam,

quæ inscriptionem contine-
bat, qua regis victoria signi-
ficabatur. Itaque tum ipse
gaudium concepit, tum uni-
versis militibus signum o-
stendit. Qui accedentes ac
legentes, fiducia repleban-
tur: omnesque vociferaban-
tur, jubentes ducere adver-
sus barbaros: et alacribus
animis in pugnam ruentes,
Gallorum multitudinem su-
perarunt.

C A P. XXI.

PERSEUS PHILIPPI FILIUS.

Perseus Romanis elephan-
tos ducentibus partim ex A-
frica, partim Indos ab Antio-
cho Syriæ rege, ne nova ac
formidabilis equis bellua pri-
mo aspectu existeret, præce-
pit

ταξε τοῖς χειροτέχναις εἰδωλα ξύλινα κατασκευάζειν, ἐλεφάντων ἰδέαν καὶ χροὸν ἔχοντα· ἐπεὶ δὲ ἡ κλαγγὴ τῆς θηρὸς μάλιστα δαίνη, προσέταξεν εἰς τὸ ξύλινον εἰδωλον ἐμβαίνειν ἄνδρα αὐλὸν ἔχοντα, ὃς διὰ τῆς σόματος αὐλὸν ἰθύων, ὅξυν καὶ ἀπηνῆ φθόγγον προΐει· ἔπειτα ἔμαθον οἱ Μακεδόνων ἵπποι καταφρονεῖν τῆς ἐλεφάντων κλαγγῆς.

Τέλος τῆς δ' βιβλίου τῶν Πολυαῆος Στρατηγημάτων.

110 Fl. κλαγγῆς καί. Forte κλαγγῆς καὶ ὁδμῆς, vel ὄψους, quomodo legisse videtur Interpres. Masu.

pit opificibus, ut lignea simulacra fabricarentur, elephantum figura atque colore prædita. Quoniam vero fremitus bestię terribilis supra modum esset, iussit ligneum simulacrum virum cum tuba

conscendere, qui per os tubam dirigens, acutum et horribilem sonum emitteret. Ad hunc modum equi Macedonum affluēfacti sunt ad elephantorum fremitum et aspectum contemnendum.

Τάδε ἔνεσιν ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

HAEC INSUNT IN QUINTO LIBRO

P O L Y A E N I
STRATEGEMATUM.

Φάλαρις, στρατηγῆματα	δ	Phalaris, Strateg.	4
Διονύσιος	αβ	Dionysius	22
Ἀγαθοκλῆς	η	Agathocles	8
Ἱππαρίνος	α	Hipparinus	1
Θεοκλῆς	β	Theocles	2
Ἱπποκράτης	α	Hippocrates	1
Δαφναῖος	α	Daphnaeus	1
Λεπτίνης	β	Leptines	2
Ἄννων	α	Annon,	1
Ἱμίλκων	ε	Himilcon	5
Γέσκων	α	Gescon	1
Τιμολέων	γ	Timolcon	3
Ἀρίστων	β	Ariston	2
Θρασυμέδης	β	Thrasymedes	2
Μεγακλῆς	α	Megaclides	1
Παμμένης	ε	Pammenes	5
Ἡρακλείδης	β	Heraclides	2
Ἀγαθοστράτος	α	Agathostratus	1
Λυκος	α	Lycus	1
Μενεκράτης	α	Menecrates	1
Ἀθηνόδωρος	α	Athenodorus	1
Διότιμος	δ	Diotimus	4
Τύννιχος	α	Tynnichus	1
Κλιτάρχος	α	Clitarchus	1

Τίμαρχος	α	Timarchus	I
Εὐδόκιμος	α	Eudocimus	I
Παυσίστρατος	α	Paussistratus	I
Θεόγνης	β	Theognis	2
Διοκλῆς	α	Diocles	I
Χίλιος	α	Chilius	I
Κύψελος	α	Cypselus	I
Τελεσίνικος	β	Telestinicus	2
Πομπήσιος	ς	Pompilius Cres	6
Νικων	α	Nicon	I
Νέαρχος Κρής	α	Nearchus Cres	I
Δωρόθεος Λευκάδιος	α	Dorotheus	I
Σωσίστρατος	α	Sofistratus	I
Διογνήτος	α	Diognetus	I
Ἀρχέβιος	α	Archebius	I
Ἀριστοκράτης	β	Aristocrates	2
Ἀριστομάχος	α	Aristomachus	I
Παριμένης	α	Parimenes	I
Καλλιάδης	α	Calliades	I
Μέμνων	ς	Memnon	5
Φιλοδέμης	α	Philodemus	I
Δημοκλῆς	α	Democles	I
Παναίτιος	α	Panætius	I
Πυραΐχμης, ἃκ' ἔχει.		Pyræchmes *	
Σάτυρος, ἃκ' ἔχει.		Satyrus *	

Τέλος τῶ πίνακος.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

βιβλίον πέμπτον.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Καὶ τὸδε ὑμῖν πέμπτον βιβλίον, ἱερτάτατοι βασιλεῖς Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· ἃς ἔτις ἐμαυτὸν ἄξιον ἱππῆα ἠγήμενος ἐπὶ τῷ συγγράφειν, ὡς ὑμᾶς ἐπὶ τῷ σπουδάζειν ἀναγιγνώσκειν τὰ αὐτὰ συγγράμματα, τσαύτης ἀρχῆς προσεχότας· νυνὶ γε μὴν μάλις, ὅποτε μὴ μόνον τὰ δίκαια τῆς εἰρήνης προταίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα τῆς πολέμου διατάσσεται· καὶ τὲτο ἄρα στρατηγημα νίκης ἠγήμενοι, εἰ δὲ ὦν ἐκασαν οἱ παλαιοὶ στρατηγοὶ, ταῦτα καταμανθάνοιτε· βασιλεῦσι γὰρ πόλεμον ἐκτάσσειν προήκειν ὑποκρινόμενους, κατανοεῖν ἔργων ἀγώνισμα. λόγων μὲν γὰρ σπεῖν τοῖς ἀγχοῖ

ἢ Pro ἠγήμενοι cum Casaub. Codd. et Interprete scripserim ἠγέραι, vel ἠγήμενος. Masu.

POLYAEINI
STRATEGEMATUM
LIBER QUINTUS.

PROOEMIUM.

Etiam hunc librum quintum Strategematum, sanctissimi Imperatores, Antonine et Vere, vobis offero. Neque mihi tantum laudis arrogo, quod conscripserim, quam vobis tribuo, qui diligenter haec scripta et summo cum studio legitis, in tanta potestate et imperio constituti: in hoc praesertim tem-

pore, quo non solum pacis leges tractantur, verum etiam bellicae res administrantur. Et hoc sane victoriae strategema judico, si quorum auxilio veteres duces saepe victoriam pepererunt, haec vos legendo addiscatis. Regibus enim bella gerentibus convenire existimatur rerum tractatio. Nam dicendi studium

ἀγχοῖσι σχολὴν, χρῆμα ὠφέλιμον· ἔργων δὲ ἐπιστήμη ταῖς
ὅπλων ἀρχαῖσιν ἀρίστη διδασκαλος, ὣν χρηθῶν κατὰ ζή-
λον, τῶν πάλαμ κρατήσαντων. ὅπως ἂν ζηλώσητε τὰς
τῶν ἀρχαίων ἀρετὰς καὶ νίκας, αὐτὰ δείξει τὰ στρατη-
γήματα.

Τέλος τῆ προομιᾶς.

Κ Ε Φ. Α.

Φ Α Λ Α Ρ Ι Σ.

Φάλαρις Ἀκραγαντίνος τελάνης, τῶν πολιτῶν κατα-
σκευάσας βηλομένων Διὸς Πολιεως νεῶν, ² ἀπὸ . . . τα-
λάντων ἐπὶ τῆς ἄκρας ὡς περὶ ἡλίας, καὶ στρατηγίας, καὶ
ἄλλως ³ ὅσιν· ἄνισχον ἐν ὑψηλοτάτῳ τὸν θεόν ⁴ ἰδι-
ομαστῶν. αὐτὸς ὑπέσχετο τῷ ἔργῳ ἐπιστάτης εἶναι γενέσθαι,
καὶ τὰς ἀρίστους τεχνίτας εἶναι· καὶ τὴν ὕλην λυσίτελως
παρέχειν, καὶ τῶν χρημάτων ἀσφαλεῖς ἐγγυητὰς δάσσει.
ἐπίστευσεν ὁ ὄμιλος, ὡς διὰ τὸν τελωνικὸν βίον ἐμπειρίαν
τῶν

² Uterque Codex ἀποσολάντων. unde cum Casaub. existima-
verim scriptum fuisse ἀπὸ σ' ταλάντων. Masu. ³ For-
tasse ὅσιν νομίζοντες. Cas. ⁴ Malim ἰδρύσασθαι. Idem.

dium ac facultas iis qui in
otio vitam degunt, pluri-
mum utilitatis adfert. Re-
rum vero scientia, his qui ar-
mis præfunt, optima magi-
stra est, quæ facienda sint ad

imitationem eorum, qui pri-
scis temporibus vicerunt.
Quemadmodum igitur vere-
rum virtutes atque victorias
persequamini, hæc stratege-
mata ob oculos ponent.

С А Р. I.

Ρ Η Α Λ Α Ρ Ι Σ.

Phalaris, Agrigentinus
publicanus, cum cives Jovis
Gubernatoris templum, sex
talentorum pretio ædificare
decrevissent in arce, quod ea
saxis prædita et firmissima ex-
istimaretur, et alioquin et-
iam religiosum putarent in
cellissimo loco deum confi-

stituere: ipse promisit se
operi curando præfuturum,
et fabros optimi generis ha-
biturum, materiamque utili-
ter suppeditaturum, ac pecu-
niarum certos arbitros datu-
rum. Credidit populus, quod
eum ob genus vite, qui ef-
set publicanus, harum rerum
expe-

τῶν τοιούτων ἔχοντι. λαβὼν δὲ τὰ κοινὰ χρήματα, πολλὰς μὲν μισθῆται ξένους, πολλὰς δὲ ἀνείταυ δεσμώτας, πολλὰν δὲ ὕλην ἐς τὴν ἄκρην ἀνακομίζει, λίθων, ξύλων, σιδήρεα. ἤδη δὲ τῶν Σεμελιῶν οὐρυσσομένων, κατῆκε τὸν μὲνύσοντα. ὃς ἂν μὲνύσει τὰς κλέψαντας τῶν ἐν τῇ ἄκρῃ λίθων καὶ σιδήρεα, λήψεται ἀργύριον τόσον. ἠγαυιάκησεν ὁ δῆμος ὡς τῆς ὕλης κλεπτομένης· ὁ δὲ, ἔχων, ἔφη, συγχωρήσατέ μοι περιφράσαι τὴν ἀκρόπολιν· συνεχώρησεν ἡ πόλις περιφράσαι, καὶ περιβόλαιον ἐγείρει· λύσας τὰς δεσμώτας, τοῖς λίθοις, καὶ ταῖς πελέκεισι, καὶ ταῖς ἀξιῖαις ὀπλίαις, Θεομοφορίαν ὄντων ἐπιδήμενος, τὰς πλείους τῶν ἀνδρῶν ἀποκτείνας, γυναικῶν καὶ παιδῶν κύριος κατατάξας, ἐτυράνησε τῆς Ἀκραγαντινῶν πόλεως.

β' Φάλαρις Ἀκραγαντινῶν τὰ ὅπλα παρελίσσεται βαλόμενος, ἀγωνῶνα γυμνικὸν λαμπρότατον ἔξω τῆς πόλεως ποιήσειν ἐπήγγειλεν· τῶν δὲ πολιτῶν ἀπάντων ἐπὶ τὴν ἵεαν προσελθόντων, τὰς πύλας κλείσας, προσέταξε τοῖς δορυφόροις τὰ ὅπλα τῶν οἰκιῶν ἐκφέρειν.

γ' Φάλα-

experientiam habere putaret. Acceptis igitur publicis pecuniis, magnum numerum conducit mercenariorum, multosque captivos coëmit, et materiam non paucam in arcem comportat lapidum lignorum, arque ferri. Cumque jam ponerentur fundamenta, subornavit quendam promulgantem: Quicumque significarit eos qui lapides ac ferrum in arce furto eripiunt, is tantum argenti accipiet. Populus indigne ferebat materiam per furtum subduci. Ille igitur, inquit, concedite mihi potestatem muniendi arcem. Permisit civitas, ut eam muniret, valloque circumdaret. Ille

captivos vinculis liberavit, eosque lapidibus, bipennibus ac securibus armavit: cumque Cereris festum celebraretur, ex insperato cives adortus, magnam virorum itragem edidit: et ipse mulierum ac puerorum dominus factus, tyrannidem in Agrigentinarum Republica exercebat.

2 Phalaris ut Agrigentinis arma eriperet, ludos gymnicos splendidissimos extra civitatem se facturum affirmavit: cumque universa multitudo civium ad spectaculum egrederetur, clausis portis, mandavit satellitibus, ut arma ex ædibus auferrent.

3 Pha-

γ' Φάλαρις πολιορκούντων Ἀκραγαντίνων Σικανῆς, ἐδυνάμενος ἀνελθεῖν αὐτῆς, πολὺν σίτον παρεσκευασμένης διελύσατο τὸν πόλεμον. ἀλλὰ καὶ τὸν ὑπὸ τῷ στρατοπέδῳ σίτον αὐτοῖς παρακτετέτετο. συνθίμενος ἀπολήψεται τὸ περιζεσθαι μέλλοντα· ἀσμένως ἐδέξαντο οἱ Σικανοί· ὁ δὲ Φάλαρις τὰς σιτοφύλακας αὐτῶν ἐποίησεν ἀργυρίῳ διαφθείρας, τὰς ὁροφὰς τῶν οἰκοδομημάτων διελεῖν, ὅπως ὁ
5 σιτῆρμενος κατασπαίη· τὸν δὲ περισθάντα κατὰ συνθήκας αὐτὸς ἀπέλαβεν· ἀναγκάως ἔν τῳ μὲν ἀπὸ τῆς χάρας τῇ Φαλαρίδι ἀπεδόντες, τὸν δὲ ἐν τῇ πόλει διεφθαρμένον ἐνδόντες, ὑπήγκισαν αὐτῷ διὰ τὴν σιτοδείαν.

δ' Φάλαρις πρὸς Τεῦτον ἄρχοντα Οὐέσσας, ἥπερ ἰνδαμνοεσάτη καὶ μεγίστη Σικανῶν πόλις, ἐπεμφε τὰς μετευομένους αὐτῷ τὴν ἑκείνῃ θυγατέρα. ὑποσχομένους δὲ στρατιῶτας ἀγενοίμην ἐπὶ τῶν ζευγῶν καθίσας, ἐπεμφε, σολᾶς γυναικῶν ἔχοντας, αἵς θεραπαίνιδας δῶρα τῇ κορη κομίζσας. ἐπεὶ δὲ κατελάβοντο τὴν οἰκίαν, οἱ μὲν τὰς μαχαίρας ἐσπᾶσαντο· Φάλαρις δ' εὐθὺς ἐπιφανείς τῇ Οὐέσσαν ἐχειρώσατο.

ΚΕΦ. Β.

5 Σίτος ὑόμενος. conject. Casaub.

3 Phalaris in eo bello, quo Sicanos Agrigentini oppugnabant, cum eos excindere nulla ratione posset, quod multum frumenti comportaverant, finem belli fecit: ad hæc frumentum, quod in castris habebat, eis reliquit ea conditione, ut ejus loco reciperet, quod post metere-
tur. Gratis animis receperunt Sicani. Phalaris effecit, ut qui frumento præerant, pecuniis corrupti, recta ædificiorum rescinderent, quo facilius frumentum complutum putresceret. Quod vero metebatur, ipse ex pacto accepit. Itaque quum omnem a regione fructum dedissent Phalaridi, cum

vero, qui in urbe tenebatur, corruptum invenirent, necessitate compulsi, ob frumenti inopiam ei se dederunt.

4 Phalaris ad Teutum Vessæ principem, quæ florentissima, maxumaque inter omnes Sicanorum civitates habebatur, misit, qui sibi ejus filiam in matrimonium peterent. Qui cum eam addixisset, milites imberbes in curribus collocatos misit cum vestitu muliebri, quasi famulas, quæ puellæ munera ferrent. Qui cum domum occupassent, gladios distinxere. Phalaris autem extemplo superveniens, Vessam in suam potestatem redegit.

CAP. II.

Κ Ε Φ. Β.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

Διονύσιον Σικελίας τύραννον ἄρμεσαν οἱ μισθοφόροι κτείνας, ἄνδρσι τὴν οἰκίαν αὐτῷ περιστάτες ἀπὸ συντήματος· ὁ δὲ προῆλθεν ἐσθῆτα ἐλεεινὴν λαβὼν, καὶ τὴν κόμην κόνιν καταχρόμενος, παρέχων ἑαυτὸν ἐκδοτὸν ὡς βέλονται χρῆσθαι· οἱ μισθοφόροι τὴν εἰς τὸ ταπεινὸν αὐτῷ μεταβολὴν ἐλέησαντες, ἄλῳσιν ἀφῆκαν· Διονύσιος ἔκ εἰς μακρὸν ἐν Λεοντίνοις περιήσας αὐτοῖς τὴν ἑαυτῷ δύναμιν, ἅπαντας κατήκοντισεν.

β' ὁ Διονύσιος Ἑρμοκράτης Συρακοσίοις ὑπηρετῆντος, καὶ γραμματέων τοῖς στρατηγοῖς, ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς Καρχηδόνιες ἡττημένων πολεμικῆς Συρακοσίαν, καὶ τῶν στρατηγῶν αἰτωμένων, ἐτόλμησε προδοσίας αὐτὰς γραμματέων· οἱ μὲν ἦν αὐτῶν ἐάλωσαν ἀποθανεῖν, οἱ δὲ φεύγειν, ὁ δὲ ὡς ἐπιβληθὲς ὑπὸ τῶν διὰ τῆς ἀλώσεως ἐχθρῶν γένο-

6 Locus cum Mss. sic legendus: Διονύσιος Ἑρμοκράτης, Συρακοσίοις ὑπηρετῶν, καὶ γραμματέων τοῖς στρατηγοῖς, ε. τ. π. π. κ. nisi quod Mss. habeant γραμματέων, ut Vulgata. Masu.

C A P. II.

DIONYSIUS.

Dionysius Siciliæ tyrannus, cum mercenarii ad eum interficiendum impetum fecissent, confertimque domum ejus, quemadmodum inter eos convenerat, circumfisterent, miserabili veste amictus prodiit, comamque pulvere resperxit, et potestati militum suam vitam permisit, ut se pro libito tractarent. Mercenarii humilem et abjectam ejus commutationem miserati, eum incolumem dimiserunt. Dionysius eos non ita multo post in urbe Leontinorum circumventos suis co-

piis, ad unum omnes telis confixit.

2 Dionysius Hermocratis Syracusanis operam navans, et scribæ munere apud duces fungens, cum Syracusani in bello quod adversus Carthaginienes habuerant, persæpe victi essent, atque culpam in duces conferrent, ausus est eos proditionis infimulare. Qui cum partim morte mulctati, partim in exilium pulsati essent, simulabat insidias sibi parari ab his, in quorum inimicitiam et odium venisset, propter damnatos: atque

γενομένων, καὶ τῇ πολέμῳ τῇ πρὸς Καρχηδονίως ἀκμάζοντος φυλακὴν τῇ σώματός αὐτῆσας, καὶ παρὰ τῇ δημοκρατίᾳ, τύραννος ἐγένετο Συρακυσίων μέγιστος· καὶ μέχρι γῆρας τὴν ἀρχὴν κατασχών, προσέτι καὶ τῷ ὕψι κατέλιπεν.

γ' Διονύσιος τὰς ἐπιβαλεόντας Φαιζῶν μάλιστα πάντων ἐσπῆδα· τῶν ξένων τις περιήει τὴν πόλιν, φάσκων μόνος δύνασθαι διδάσκει προγιγνώσκων τὰς ἐπιβαλεόντας κλητεῖς εἰς τὴν ἀπρόπολιν, ἔφη πρὸς τὸν Διονύσιον, μόνον αὐτὸν διδάσκειν, ἵνα μὴ φανερὰ γένοιτο πᾶσιν ἡ τέχνη· μεταστάντων ὅσοι παρήσαν, ἰδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἔφη ὁμολογήσαι ὅτι μεμάθηκας τὴν τέχνην τῇ προγιγνώσκῃ καὶ οὐδεὶς ἐπιβαλεῖν ἔτι κολήσῃ· ὁ δὲ ἡσθεὶς τῷ σέβει φίσματι, τὸν μὲν ἄνδρα πονέουσι λαμπροῖς ἐτίμησε, πρὸς δὲ τὰς σωματοφύλακας καὶ τὰς στρατιώτας ἀπήγγειλε, ὡς θαυμαστὸν εἶναι γινώσκοντα τῶν ἐπιβαλεόντων δεδιδαγμένους· οἱ δὲ ἐπίστευσαν, καὶ ἐπιβαλεῖν ἐτόλμων ἑκῆτι.

δ' Διονύσιος ἠγγέλλει κατασῆσας Ἀνδρώνᾳ φύλακα τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τῶν χρημάτων· Ἐρμιακράτης παρὶ καλῆ

7 Mf. ἠγγέλλει. Forte ἀνέχθη, vel simile quid. Masf.

que etiam bello Carthaginiensi adhuc vigente, praedidium corporis a populo petiit. Quod cum impetrasset, tyrannus Syracusanorum evalit longe truculentissimus, et usque ad extremum spiritum imperium obtinuit, atque etiam filio suo quasi per manus traditum reliquit.

3 Dionysius summam curam ac diligentiam adhibere solebat, ut insidiatores deprehenderet. Peregrinus quidam obambulabat in urbe, dicens, se posse solum viam ac rationem demonstrare, qua insidiatores praenoscerentur. Vocatus in arcem, ait ad Dionysium, se ei soli pla-

num hoc facturum, ne ars vulgaris, omnibusque perspicua fieret. Cum omnes quotquot ei aderant, secessissent, seorsim ad eum inquit: Confitere te praenosceri artem didicisse, neque quisquam amplius insidias tibi struere audebit. Ille delectatus commento, muneribus amplissimis hominem ornavit. Satellitibus et militibus dixit, se mirabilem rationem cognoscendi insidiatores edoctum esse. Qui credentes, non amplius audebant insidias ei parare.

4 Dionysius expeditionem suscipiens, Androni arcis ac pecuniarum custodiam commendavit. Eum Hermio-

crates

καὶ ἐπὶ συλλαβεῖν αὐτῷ πρὸς τὸ κατασχεῖν ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημάτων· ἐπεὶ δὲ σῶος κατέπλευσεν ὁ Διονύσιος μετ' ὀλίγης ἡμέρας, εὐδὲν πυδόμενος τῷ Ἀνδρῶνι, ἔφη· πάντα μὲν πέπυσται παρ' ἄλλων· ὅμως δὲ καὶ παρ' αὐτῷ βέλεσθαι ματεῖν, τίς ἦν ὁ μάλιστα σπιδάσας ἐπιπλήσας τῷ καιρῷ. ὁ δὲ ἑξαπατηθεὶς ὡμολόγησε τὸν Ἑρμοκράτην. Διονύσιος τὸν μὲν Ἀνδρῶνα προστάξεν ἀναρῆσθαι, ὅτι εὐτὺς αὐτῷ καταπλεύσαντι μὴ τῷτο ἐμάνυσεν. τὸν δὲ 8 Ἑρμοκράτην κατεῖξεν, ἄνδρα ὄντα τῆς ἀδελφῆς· δι' ἣν ὑπερον καὶ λύσας αὐτὸν ἐς Πελοπόννησον ἀπεπέμψατο.

ὁ Διονύσιος συντέμνος πρὸς τὰς ἐνδιδόντας Νάξον, αὐτὸς μὲν ὅψι τῆς ὥρας προσῆλθε τοῖς τέχεσιν, ἑστῶτα σφωτῶντας ἔχων· οἱ δὲ Νάξιοι τῆς προσδοκίας ἀισθόμενοι, ἔρρησαν ἐπὶ τὰς πύργους· οἱ δὲ προδιδόντες, ἀπὸ τῶν πύργων ἐκάλεν τὸν Διονύσιον μετὰ τῆς δυνάμεως ἀπάσης· ὁ δὲ ἠπάει τοῖς ἐπὶ τῷ τέχεσιν, εἰ μὴ προσέειπεν τὴν πόλιν ἐκόντες, ἀποσφάξουσιν αὐτὸς ἀπαντας ὑπὸ δὲ τὴν αὐτῆς

8 Pro Ἑρμοκράτης toto hoc capite scribendum Τιμοκράτης, is enim Dionysii minoris sororem Areten duxerat uxorem. Masu.

crates hortabatur, ut sibi operam suam accommodaret, ad obtinendam arcem, atque pecunias. Postquam vero salvus Dionysius post paucos dies revenit, cum nihil audiret ab Androne, dixit se ab aliis audivisse omnia: verum ab ipso quoque se velle cognoscere, quisnam potissimum occasionem arripere voluerit. Qui deceptus, prodebat Hermocratem. Dionysius Andronem quidem interficiendum curavit, quod non confestim sibi post reditum hoc indicasset. Hermocratem vero in custodiam

dedit, qui sororem suam in matrimonio habebat: in cuius gratiam eum postmodum liberavit, et in Peloponnesum dimisit.

5 Dionysius pactus cum iis, qui Naxum prodere institerant, ipse quidem sero ad muros cum septem militibus accessit. Naxii intellecta prodicione, in turres ascenderunt. Proditores e turribus Dionysium vocabant cum universis copiis. Ille vero minabatur iis, qui muros tuebantur, nisi sua sponte traderent sibi civitatem, se omnes eos morte affecturum. Sub

S

idem

τὴν ἄρσιν Διονυσίᾳ προσάξαντες, εἰς τὸν λιμένα τῆς Νάξου κατέπλει πεντηκόντορες Διονυσιακῇ, αὐλητὰς αὐλῆν τας ἄγασα, καὶ κελευσὰς κελεύοντας ὧν ἂν ἑκάστῳ ἀνεκάλει τριήρη μίαν· οἱ δὲ Νάξιοι νομίζαντες ἐπιπλεῖν τοσαύτας τριήρεις, ὅσας ἑώρων κελευσὰς, φοβηθέντες παρέδωκαν ἰκόντες Διονυσίῳ τὴν πόλιν.

Εἰς Διονύσιος Ἰμίλκωνος ἐπιπλεύσαντος, καὶ τὸ σῆμα τῆς λιμένος τῆς Μοτυκίαν ἀποφράξαντος, αὐτὸς τε ἀπὸ τῆς Μοτύης τὸ πεζὸν ἀναστῆσας ἐξαγοπέδευσε κατ' αἰτικρὺ, καὶ παρεκάλεσε τὰς ναύτας καὶ στρατιώτας δαίρειν, καὶ παρασκευάζεσθαι τὴν ὁκωγωνίην τῶν τριήρων ὑπὸ τῆς περιερχόμενης ἄρκως τοῦ λιμένα τόπος ἦν ὁμαλὸς καὶ πηλώδης, εὖρος δ' ἑκάστη· τότεν οἱ στρατιώται ἐξήλθον ἰοφάραγγώσαντες, ὑπερηνεγκαν π' τριήρεις ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἰμίλκων φοβηθεὶς μὴ Διονύσιος τὸ ναυτικὸν ἀπολαβὴν ὑπὲρ τὴν ἄρκυν ἐπιπλεύσας, τὰς Καρχηδονίους ἐπὶ τῷ σῆματι τῆς λιμένος κατακλείσας ἐνδὸν ἐξέλοι, βορέε πνευσάντος ἔριον ἀπὸ πάλιν ἐποίησάτο. Διονύσιος δὲ καὶ τὸν λιμένα, καὶ τὴν Μοτύην, καὶ τὸ ναυτικὸν ἀνεσώσατο.

ζ' Διο-

α ἄς ἂν. Cas. 10 φράξαντες, φάλαγγιν. conject. Cas.

idem tempus jussu Dionysii in portum Naxiorum appellabatur Dionysiaca navis quinquaginta remorum, quæ tibia canentes tubicines et hortantes hortatores duxit, quorum singuli triremem unam appellabant. Naxii totidem triremes adnavigare putantes, quot hortatores videbant, metu perterriti, sponte Dionysio civitatem dedidere.

6 Dionysius Himilcone adnavigante, atque ostium portus Moryensium muniente, copiis a Motya deductis, ipse castra e regione constituebat, nautasque et milites,

ut bonum animum haberent, hortabatur, navibusque transitum pararent. Sub promontorio, quod portum continebat, locus erat planus, et luto cænoque plenus, latitudine viginti stadiorum. Hoc lignis munito, milites palangis subdlexerunt octoginta triremes uno die. Himilcon veritus, ne Dionysius assumpta classe supra promontorium adnavigaret, et Carthaginenses in ostio portus conclusos intus conficeret, spirante Borea, secundis ventis discessit. Dionysius vero et portum et Motyam et classem recuperavit.

7 Dio-

Ζ' II Διονύσιος ὑπὸ Διάνος τὴν ἀκρόπολιν κατασχών, ἐπρεσβεύσατο πρὸς Συρακυσίαις ὑπὲρ διαλλαγῶν. οἱ δὲ ἀπεκρίναντο· εἰ μὲν ἀφίησι τὴν ἀρχὴν, δεχόμεθα πρεσβείαν· εἰ δὲ μὴ, ἄσπονδος ὁ πόλεμος ἔστω. Διονύσιος πάλιν κήρυκα πέμψας, ἐκέλευσε πέμπειν πρεσβευτάς, ὡς ἀφίψαν τὴν ἀρχήν, καὶ πρὸς αὐτὰς σπονδάς πεινητόμενος, οἱ μὲν ἔπεμψαν, καὶ ὑπὸ χαρᾶς ἐξέχυσαν τὰς φυλακάς, ὡς ἤδη τυράννη τὴν ἀρχὴν ἀφέντος· ὁ δὲ τὰς μὲν πρεσβεις κατασχών, τὰς δὲ στρατιώτας ἐξαγαγών, μετὰ πολλῆς βοῆς καὶ ὀρμῆς ἐλθὼν πρὸς τὰ διατεχίσματα, προσβολῇ καρτερεῖα χρησάμενος, ἔμπεσάν τῷ Συρακυσίαις, τὴν τε ἀκρόπολιν ἐκ ἀπέδωκε, καὶ τὴν πόλιν ἀπέλαβεν.

ἡ Διονύσιος τὰς πρεσβευτάς Συρακυσίαν, ἃς κατέχευε τῆς ὑπεραίας ἀντίπεμψε τοῖς πολίταις· συνηκολέησαν δὲ αὐτοῖς καὶ γυναῖκες ἐπιστολὰς φέρουσαι πρὸς Διάναν, καὶ Μεγακλίαν, παρὰ τῆς ἀδελφῆς, καὶ τῆς γυναῖκος, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας Συρακυσίαις, ἃν ἦσαν γυναῖκες πολιτοῦν· ταύτας τὰς ἐπιστολὰς 12 εὐρόντες ἐκ ἐκκλησίᾳ φανερώς

II Adde ἐκπεψάν, vel ἐξελαθῆς, aut simile verbum.

Idem. 12 Uterque Codex εὐρόντες ἐκκλησίαν.

7 Dionysius contra Dionem arcem obtinens, legationem ad Syracusanos misit, quæ de pace concilianda transfigeret. Illis respondentibus, Si dimittit imperium, accipimus petitionem: sin minus, inexpiabile bellum esto. Dionysius rursus misso præcone, iussit mittere legatos, quibus remitteret imperium, et quibuscum fœdus faceret. Illi miserunt, et præ nimio gaudio præsidia effuderunt, quod tyrannum jam imperium deposuisse arbitrantur. At ille legatos retinuit, et militibus eductis,

cum insigni impetu et vociferatione ad munitiones accessit, vehementique irruptione facta, Syracusas invasit. Sic neque arcem reddidit, et urbem simul recuperavit.

8 Dionysius legatos Syracusanorum, quos apud se tenebat, postridie civibus remisit. Sequebantur autem eos mulieres, quæ ad Dionem et Megacleum litteras habebant, a forore et uxore, atque etiam ad reliquos Syracusanos, quorum uxores in oppugnatione tenebantur. Has litteras acceptas in concione

νερώς ἀναγινώσκειν ἤξιον· ¹³ αἱ μὲν ἄλλα γυναικες, ἡ
ἦσαν ἰκεταῖαι καὶ δεήσεις, μὴ περιιδεῖν σφᾶς ἀπολλυμένας
ἀλλὰ διαλλαγήναι πρὸς Διονύσιον· μιᾶς δὲ ἐπιστολῆς ἔξ
θεν ἐγγράπτο, ¹⁴ Παρὰ Ἰππαρίωνος τῷ πατρὶ· τῷ
δὲ ἦν ὄνομα τῷ Δίανος υἱῷ· τῇ δὲ γραμματεῖς τὴν ἐπι-
γραφὴν ἀναγνόντος καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀνοίξαντος· ὁ δὲ οὐκ
ᾔδεν ἦν γεγραφώς. Διονύσιος δὲ Δίανι φιλικῶς καὶ συγγνω-
στῶς ἐπιστέλλων καὶ μεγάλα ὑποσχόμενος· τέτταν ἀναγνώσθη-
ταιν διεβλήθη πρὸς τὰς Συρακούσας ὁ Δίαν· καὶ ἔκ τῃ
ὁμοίᾳ πιστὸς ἦν· ὅγε δὴ μάλιστα Διονύσιος ἐσπεύδακε.

Ἢ Διονύσιος Καρχηδονίαν ἐκίονταν χερεὶ μυριάδων ἡ
πολλὰ κατὰ τὴν χώραν ἐρύματα, καὶ Φερεῖα κατέσκευα-
σε, συντάξας διαλύεσθαι πρὸς Καρχηδονίους, καὶ τὰς Φε-
ρεῖας αὐτῶν δέχεσθαι· οἱ Καρχηδόνιοι πάντῃ ἀσμένως τὰ
χωρεῖα παρελάμβανον ἄνευ μάχης, καὶ πολλὰς τῶν στρα-
τιωτῶν ¹⁵ Φερεῖας καὶ Φυλακὰς ἐν ἐκάστῃ κατέλιπον·
ἐπὶ πᾶσι τὸ πλεῖστον τῆς δυνάμεως διεσπάρη μεριζόμενοι
Φερεῖαι

¹³ Lego αἱ μὲν ἄλλα, γυναικῶν ἦσαν ἰκ. Cas. ¹⁴ Παρὰ
Ἰππαρίωνος conject. Masb. ¹⁵ Mss. Φερεῖας.

cione palam recitari iusse-
runt. Reliquorum fœmina
maritos et cognatos orare, et
obsecrare, ne ex negligentia
paterentur se perire, sed in
gratiam redirent cum Diony-
sio. Una vero quædam epi-
stola exteriùs inscriptum ha-
buit, Hipparion patri. Hoc
autem nominis erat filio Dio-
nisi, cumque scriba legisset
inscriptionem, ac litteras
aperiret: filius quidem nihil
scripserat, sed Dionysius per-
amanter ac familiariter ad
Dionem, magnisque pollici-
tationibus eum sollicitabat.
His lectis Dion in infamiam
apud Syracusanos et suspi-
cionem venit, neque ejus

fides amplius momentum ali-
quod habuit: id quod effice-
re maxime in votis erat Dio-
nysio.

9 Dionysius, Carthagini-
ensibus cum trecentorum
millium exercitu adventan-
tibus, complures in regione
munitiones et castella ædifi-
canda curavit: et cum Car-
thaginensibus facere pacem
constituit, ut præsidia eorum
reciperet. Carthaginenses ad-
modum libentibus animis
munitiones absque prælio re-
cipiebant, multosque ex mi-
litibus præsidii et custodiarum
caussa in singulis relinque-
bant. Cum bona pars copia-
rum esset dispersa, divisaque
præsi-

Φερραῖς καὶ Φυλακαῖς, τῆνικαδὲ τοῖς ὑπολοίτοις Διονύσιος ἐπιτέμενος ἐνίκησεν.

ὁ Διονύσιος χειρώσασθαι βεβλόμενος Ἱμέραν, πρὸς μὲν τὰς Ἱμεραῖας Φιλίαν συνέτετο· πρὸς δὲ τὰ πλησίον αὐτῶν πολίσματα πόλεμον ἐξήνεγκε· καὶ δὴ στρατοπεδεύσας ἡ μακρὰν τῆς Ἱμέρας ἐπεκηρυκεύετο πρὸς τὰς ἐν τοῖς πολίσμασιν Ἱμεραῖοι δὲ μέχρι πολλῆ μὲν τοῖς στρατιώταις αὐτῇ τὴν ἀγορὰν ἐπέμπον· ἐπειδὴ δὲ χρόνος προϊόντος δήλος ἦν ὅδεν πράττων, ὑπιδόμενοι δύναμιν τηλικαύτην παραστρατοπεδεύσαν, πέμποντες τὴν ἀγορὰν ἐπαύσαντο. Διονύσιος ἔχθρας ἀρχὴν ποιησάμενος, τὴν ἐνδεῖαν τῶν ἀναγκαιῶν, ἥκεν ἐπὶ τὴν Ἱμέραν αὐτὴν, καὶ βίᾳ προσβαλὼν ἐξῆλε τὴν πόλιν.

ἰα' Διονύσιος τὰς πρεσβυτέρους τῶν στρατιωτῶν ἀπομίσθους ἐβόλετο ποιῆσαι· οἱ δὲ ἡγανάκτων πρὸς αὐτὸν, καὶ οἱ νέοι, ὡς ἀδίκον, εἰ γηρῶντες ἐκβάλλοιντο· ὁ δὲ τὸν Δόρυβον μαθὼν, συναγαγὼν ἐκκλησίαν, ἀπαγορεύει τὰδε· τὰς μὲν νεωτέρους εἰς τὸν κίνδυνον τῆς μάχης τάττω. τὰς δὲ πρεσβυτέρους εἰς τὰς Φυλακὰς τῶν χωρίων ἴσην σύνταξι

præfidiis et custodiis, tum de-
mum reliquos aggressus Dio-
nysius profligavit.

10 Dionysius ut Hime-
ram suæ ditionis faceret,
amicitiam cum Himerensibus
coivit, Propinquis autem op-
pidis bellum intulit, castris-
que non procul ab Himera
positis, legationem amicitiae
petendæ causâ misit ad eos,
qui in castellis habitabant.
Himerenses per longum tem-
pus militibus ejus commea-
tum suppeditavere. Post-
quam vero procedente tem-
pore nihil rerum gerere eum
viderent, suspectum habentes
tantum exercitum in pro-
ximo castra habentem, res

ad victum necessarias mitte-
re desierunt. Dionysius ab
inopia commeatuum exordi-
um fumens inimicitiae, ad Hi-
meram ipsam copias addu-
xit, et civitatem, per vim im-
pressionem facta, cepit.

11 Dionysius milites æta-
te provectiores privare sti-
pendiis volebat. Illi vero
valde eum accusabant. Juni-
orum etiam erga se indigna-
tionem commovebat, qui in-
dignum censebant, senio con-
fectos jam rejici. Ille cogni-
to tumultu, concionem con-
vocat, et in hanc sententiam
verba facit. Juniores in peri-
culum pugnae destino, senio-
res in præfidia munitionum,
S 3 æquale

ξιν λαμβάνοντας· πείραν γὰρ πίστεως δεδωκότες, ἐπιμελὰ
τὰ χωρία φυλάττειν, καὶ ποιήσασιν ἑλαττον· ἥσθησαν ἡ
στρατιῶται πάντες· καὶ διηρέθησαν ἀπ' ἀλλήλων ἄσμινοι·
ἐπεὶ δὲ διελύθη τὸ πλῆθος, καὶ κατ' ὀλίγους εἰς πε-
λάς φυλακάς ἐμερίσθη, καὶ δὴ τότε ἑκάστος τῶν πρεσβυ-
τέρων ἀπορίσθας ἐποίησεν, ἕκ ἑτέ τὴν παρὰ τῷ πλήθει
ἐπικερίαν ἔχοντας.

ιβ' Διονύσιος βεβλόμενος ἐπιδέσθαι πόλει κατὰ θάλατ-
ταν, καὶ γνῶναι τὴν πίστὸς τῶν τριηραρχῶν. ἀλλὰ μὴ
ἔδὲ προειδέναι τινὰ πρὸς μέλει πλεῖν· βιβλίον ἀγγραφῇ
σφραγισμένον ἔδωκεν ἑκάστῳ τριηραρχῷ, προσάξας, ἐπι-
δὼν ἀναχθέντων ἀρτῇ τὸ σημεῖον, τότε λυεῖν τὰ βιβλία·
καὶ μαθόντας ἐκείσε πλεῖν, οἳ κελεύει τὰ γεγραμμένα·
οἱ μὲν δὴ ἀνήχθησαν· ὁ δὲ πρὶν ἄρῃ τὸ σημεῖον ἐπιβὰς
ὑπηρετικῶν, περιέπλει, καὶ παρ' ἑκάστῳ τριηραρχῷ τὸ βι-
βλίον ἀπῆτησεν· ὅσους μὲν εὗρε τὴν σφραγίδα λευκοτάτην,
ὡς προδύτας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι τὴν ἐπὶ θανάτῳ· τοῖς
δὲ ἄλλοις ἔδωκεν ἑτέρα βιβλία, ἐν οἷς ἀληθῶς ἐγγέγραπτο
ποιᾶ πόλει βάλοιτο ἐπιπλεῦσαι· καὶ δὴ τὸ ἀπόρρητον ἔτε
φυλα-

equale stipendium acceptu-
ros. Nam qui experimentum
fidei exhibuerint, munitio-
nes summa cura tuebuntur,
atque minus laboris sustine-
bunt. Ea res summam om-
nibus lætitiā attulit, atque
omnes a se mutuo distrahe-
bantur hilares. Postquam ve-
ro multitudo in varias partes
discessit, et in singula præsi-
dia pauci divisi: cum singu-
lis veteranis ademit stipendia,
cum non amplius auxilium
aliquid in multitudine para-
tum haberent.

12 Dionysius per mare
civitatem aggressurus, ut
fidem triremium præfecto-
rum perspiceret, neque quis-
quam sciret quo navigaturus

esset, libellum nullis litteris
scriptum obsignatum tamen,
cuilibet præfecto dedit, man-
dans, ut postquam deductis
navibus signum tolleretur,
libellos solverent: iisque le-
ctis, eo cursum tenerent, quo
scripta juberent. Qui cum
solvisset, ille, priusquam
signum datum esset, expedi-
tam navem conscendit, et cir-
cumnavigans, a singulis tri-
remium præfectis libellum
repetiit. Quos quidem de-
prehenderet resignasse sigil-
lum, quasi proditores ad mor-
tis supplicium trahi iussit.
Reliquis allos libellos dedit,
in quibus revera scriptum
erat, quam ad civitatem na-
vigaturus esset. Eaque res
ad

φυλαχθέν, παρέσχευ αὐτῷ τὴν Ἀμφίπολιν ἀφύλακτον λαβεῖν.

ἢ Διονύσιος βηλόμενος μαθεῖν, οἷα περὶ αὐτῆς φρονοῖεν καὶ λέγοιεν οἱ ἀρχόμενοι, τὰς μετρηγὰς καὶ τὰς ἰταίρας ἐκέλευσεν ἀπογράψασθαι· οἱ μὲν δὲ πολλὰ τέλως ἐπιβολὴν ἐνόμισαν γενήσεσθαι· ὁ δὲ τέλος μὲν ἔκ ἐπέβαλεν· ἐκάσθην δὲ τῶν ἰταίων ἀνέκρινε βασανίζων τίνα παρὰ τῶν ἐρασῶν συνόντων ἀκῆσαι περὶ τῆς τυραννίδος· ἄτω τὸς βλασφημῆντας μαθὼν, ὅς μὲν ἀπέκτεινε, ὅς δὲ εἰδῶξεν.

ἢ Διονύσιος τὰ ὅπλα τῶν πολιτῶν παρελόμενος, ἠνίκα πρὸς τῆς πολεμικῆς κινδύνε καιρὸς ἦν, προάγειν αὐτὰς ἀπὸ τῆς πόλεως ἐς γαῖαν κελεύσας, τῆτοις ἀπεδίδκ τὰ ὅπλα· μετὰ δὲ τὴν μάχην, πρὶν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὰς πύλας ἀνοίξαι, πάλιν αὐτὰς ἐκέλευσεν ἀποτίσθαι τὰς πανοπλίας.

ἢ Διονύσιος βηλόμενος εἰδέναι τίνες εἰν οἱ πρὸς τὴν τυραννίδα ἀλλοτρίως ἔχοντες, κατέπλευσεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ κρυπτόν νεώριον, ἢ ὡς ἀποθανόντων ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιω-

16 Mss. ὡς λέκως τῶν. Codd. Cef. ὡς λέκως ὑπὸ τῶν. Unde legendum forte ὡς ἀπολωλεκώς ὑπὸ τῶν. Masv.

ad hunc modum arcana habitata, effecit ut Amphipolim nihil tale sperantem, et praesidiis destitutam caperet.

13 Dionysius, ut cognosceret, quam de se sententiam haberent, et quid dicerent subiecti, mulieres feminas et meretrices conscribi iussit. Quæ cum magnum tributum sibi impositum iri putarent, ille nihil eis imposuit: sed meretrices singulas exploravit, adhibitis tormentis quidnam ab amatoribus, quibus uterentur, audirent de tyrannide. Ita cognitos obtretractores partium morte af-

fecit, partim in exilium misit.

14 Dionysius, cum arma civibus eripuisset, quo tempore adversus hostes periculum erat subeundum, cum eos ad centum stadia ex urbe produxisset, arma his reddidit. Post pugnam, antequam in urbem reverterentur, et portas aperirent, rursus eos deponere armaturas iussit.

15 Dionysius cum scire cuperet, quinam iniquo animo tyrannidem ferrent, navigavit ab Italia in occultum navale: famamque sparsit, Dionysium a propriis militibus

τρατιωτῶν· οἱ δὲ δυσμενῆς ἔχοντες συντίοντες μετὰ χαρᾶς, ἀλλήλοις τὸ πταῖσμα διηγέοντο. ὁ δὲ συναρπάσας τὰς ἐφηδομένους ἀπέκτεινεν.

15 Διονύσιος ἀρρώσῃν προσποιησάμενος, λόγον διέδωκε ὡς ἐσχάτως εἶη διακείμενος· ἐπεὶ δὲ πολλοὶ πρὸς τὴν φημὴν ὑπερήσθησαν, αὐτὸς μετὰ τῶν δορυφόρων ἐπέβη. θῶν ἅπασιν ἐφάνη· καὶ τὰς ἐφηδομένους ἀπαχθῆναι πρῶτον ἰτάξεν.

16 Διονύσιος Καρχηδονίους ἐπὶ μεγάλῳς λύτροις ἀπιδίδε· τὰς δὲ Ἑλλήνας ἀνευ λύτρων· Καρχηδόνιοις τὴν τυραννικὴν φιλανθρωπίαν ὑποπτεύσαντες, ὅς εἶχον μισθοφόρους Ἑλλήνας ἀπέπεμψαν· τῷ Διονυσίῳ δὲ ἄριστος εἶχε πολέμιον Ἑλλήνων ἀπαχαρθῆναι.

17 Διονύσιος πολέμων Μεσσηνίοις, παρ' οἷς ἦσαν ὑπὸ τοις τινέσι ὡς προδιδόντες, βεβλόμενος αὐτὰς ταράττειν, τῶν ἄλλων χώραν λυμαινόμενος, τῆς τῶν διαβαλλομένων ἐκέλευσεν ἀπέχεσθαι· τῷτο μὲν δὲ καὶ ἄλλοις ὁδα τρατηγαῖς πεπραγμένον. Διονύσιος δὲ πρὸς τῷτο, καὶ τρατιωτὴν εἰσέπεμψε τάλαντον χρυσίῳ κομίζοντα τοῖς ὑποπτιν-
μένοις.

bus interfectum esse. Qui egre imperium ejus tulerant, concurrunt cum summo gaudio, sibi que mutuo casum narrant. Ille comprehensus iis, quibus ea res laticiae erat, omnes trucidavit.

16 Dionysius morbum simulans, rumorem divulgavit, regem in extremo periculo versari. Cum multis ea fama gaudium faceret, ipse cum satellitibus progressus, omnibus conspiciendum sese praebuit, gaudentesque ad mortem rapi imperavit.

17 Dionysius Carthaginensium captivos magna mercede redemptos reddidit, Græcos vero sine pretio. Carthagi-

nenses, tyranni humanitatem suspectam habentes, mercenarios Græcos, quos habebant, dimiserunt. Dionysio vero commode hoc evenit, ut ab hostibus Græcis liberaretur.

18 Dionysius bellum gerens cum Messaniis, apud quos aliqui in proditionis suspitionem venerant, ut eis terrorem injiceret, cum reliquorum omnium fundos depopularetur, ab eorum praediis abstinere jussit, qui calumniam premebantur. Hoc etiam ab aliis ducibus meminisse factitatum. Dionysius vero praeter hæc, militem etiam in urbem misit, qui auri talentum iis, ad quos suspicio per-

μένοις· τέτον· οἱ Μεσσήνιοι μετὰ χρυσίᾳ λαβόντες, ἀνα-
κρίναντες, μαθόντες οἷς ἐκόμιζεν, τὰς μὲν ἀμολογημένους
προδότης ἄρῃσαν κολάζειν· οἱ δὲ ἦσαν ἐν δυνάμει· καὶ
αὐτοὶ σφοδρῶς ἀντίστησαν· ἐγένετο γὰρ οἷς, ἡ παρὶς χειρὶ Διο-
νυσίῳ Μεσσήνης κρατῆσαι.

16 Διονύσιος ἐν σπάνει χρημάτων παρὰ τῶν πολιτῶν
εὐφορὰς ἦται· τῶν δὲ πολλάκις δεδωκέναι φασκόντων, βιά-
ζεσθαι μὲν ἔκ ἐγὼ· διαλιπὼν δὲ ὀλίγον, ἐκέλευσε τὰς
ἀρχοντας, ὅσα ἦν ἀνατήματα ἐν Ἀσκληπιῷ· πολλὰ δὲ ἦν
ἀργυρίᾳ καὶ χρυσίῳ· τὰυτὰ ἔξω τῷ ἱερῷ κομίσαντας, ὡς
βέβηλα, προκηρύττειν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς· οἱ Συρακῆσιοι με-
τὰ πολλῆς σπεδῆς ἐπείαντο· ὡς τε ἡττοῦσι τῇ χρημάτων
πληθὺς· ὃν κρατήσας Διονύσιος, 17 προσέταξε κηρύττειν,
εἰ τις τι τῶν τῷ Ἀσκληπιῷ ἀνατημάτων ἡγόρασεν, αὐ-
τίκῃ εἰς τὸ ἱερὸν κομίζειν, καὶ ἀποδίδοναι τῷ θεῷ, ἢ δά-
μκτον εἶναι τὴν ζηρίαν· οἱ μὲν ἀπέδωκαν τῷ θεῷ· Διο-
νύσιος δὲ εἶχε τὰ χρήματα.

κ' Διο-

17 Melius προσέταξε κηρύξας. Cas. M. Π. κηρύξαι.

pertinebat, adferret. Hunc
Messanii cum auro deprehen-
derunt: cumque re exami-
nata cognovissent quibus il-
lud ferrer, indicatos prodito-
res supplicio afficiendos cen-
suerunt: ii vero cum pote-
state erant, atque ei consi-
lio vehementer resistebant.
Itaque seditione concitata,
factum est ut Dionysius Mes-
sania potiretur.

19 Dionysius in egestate
pecuniarum constitutus, tri-
butum civibus imperavit.
Qui cum sæpe jam se contu-
lisse dicerent, vim eis adhi-
bendam esse non existimabat.
Intermissis vero paucis die-

bus mandavit principibus, ut
dona Deo dicata (quibus
Æsculapīi templum erat
exornatum, quæ multa fue-
runt ex auro et argento con-
fecta) e fano deportata, quasi
profana in foro proferibe-
rent. Ea summo studio coë-
mebant Syracusani, ira ut
magna vis pecuniæ collige-
retur. qua potitus Dionysius,
voce præconis jussit: Si
quis donum Æsculapio sa-
crum emisset, mox in tem-
plum reportaret, Deoque re-
stitueret, aut morte pœnam
lueret. Illi Deo sua reddide-
runt. Dionysius pecunias ob-
tinuit.

κ' Διονύσιος πόλιν ἐλὼν, ἥς τῶν πολιτῶν οἱ μὲν τι-
θνηκότες, οἱ δὲ πεφευγότες ἦσαν, ¹⁸ ἐπεὶ μείζων ἢ πό-
λις ἦν, ἢ ὥς τε ὑπὸ ὀλίγων φυλάττεσθαι, Φερεῖς μὲν
ὀλίγους αὐτόθι καταλείπει· τοῖς δὲ ἄλλοις οἰκέταις, τῶν
δεσποτῶν θυγατέρας συνῶκισεν· ἵνα πολεμιάτατοι φανί-
τες αὐτῶν πιστοὶ φύλακες τῆς πόλεως γένοιτο.

κα' Διονύσιος ἐς Τυρρηνίαν πλεύσας ἐ' τριήρεσι, καὶ
ἵππων αὐτοῖς, παρελθὼν ἐς τὸ τῆς Λευκοθέας ἱερὸν, λα-
βὼν νομισμάτος τάλαντα φ', παραχρῆμα ¹⁹ ἐπλευσε.
μαδῶν δὲ ἐν ἀπορρήτῳ χερσὶς τάλαντα α', ἀργύρεα πολλὰ
πλείονα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ναυτῶν διηρπάζει,
πρὶν ἐπιβῆναι τῆς γῆς, ἐκέρυξε τοῖς ἔχουσι τὰ χρηλήματα
προστάσσαν· τὰ μὲν τοὶ ἡμίσεα ²⁰ ἀφαιρῶν, τὰ δὲ ἡμί-
σεα συγχωρῶν· ἢ θανάτῳ ζημιώσκειν τὸς μὴ πεισθέντας·
οἱ μὲν τὰ ἡμίσεα προσεκόμισαν. ὁ δὲ ἀπὸ τέτων καὶ

18 M. T. ἐν δὲ μείζων, ἢ ὥς τε. uti etiam Codd. Casaub.
quare scripserim, ἢν δὲ μείζων, ἢ ὥς τε. Masu. 19 Lego
ἀπέπλευσεν. Casaub. 20 Fl. ἀναφέρειν. Cant. διαφέρειν.
Legendum videtur τὰ μὲν ἡμίσεα ἀναφέρειν, τὰ δὲ
ἡμίσεα συγχωρεῖν. Masu.

20 Dionysius, cum urbem
cepisset, cuius cives partim
mortui, partim in exilium
erant acti, cum urbs amplior
esset, quam ut modicum præ-
sidium ad eam tuendam suf-
ficeret, paucos quidem ibi in
præsidio reliquit. Captis vero
servis, dominorum filias in
matrimonium dedit, ut sum-
mas inimicitias adversus eos
gerentes, fideliter civitatem
custodirent ac defenderent.

21 Dionysius in Tyrreni-
am navigans centum triremi-
bus, cum navis quæ equites

vehebat, transisset ad Leuco-
theæ fanum, acceptis septua-
ginta talentis numismatis,
confestim navigavit. Cum-
que intellexisset in occulto
mille auri talenta, argenti
multo plura, milites ac nau-
tas diripuisse, antequam eos
in terram exponeret, pro-
mulgavit, his qui pecunias
haberent, imperans, ut di-
midium summæ ad se defer-
rent, dimidio altero ipsis re-
lictæ. Qui morem non gere-
rent, eos se morte multaturum.
Qui cum dimidiam par-
tem

τὰ λοιπὰ εἰσπράξας, δαρεῖαν ἔδωκεν αὐτοῖς μηνὸς σι-
ταρκίαν.

κβ' Πάριοι, ζηλωταὶ λόγων Πυθαγορείαν, διηγοι ἐν
τοῖς περὶ Ἰταλίαν χωρίοις. Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος
ἐπεκηρεκνέτο πρὸς Μεταποντίνους, καὶ τὰς ἄλλας Ἰτα-
λιάτας περὶ Φιλίας. Εὐήφενος προσφοιτᾷσι νέοις καὶ τοῖς
πατράσιν αὐτῶν γνάμην ἠγόρευε, μηδαμῶς τυράννῳ πιστεῦν.
Διονύσιος ἐπὶ τῷ μακρῷ ἀρχίζετο ὥς τε καὶ λαβεῖν
αὐτὸν ὑποχέριον ἐσπῆδασεν ἐκ Μεταποντίης διακομιζόμε-
νον ἐς Ῥήγιον· ἐπεὶ δὲ ἔλαβεν, ἐπὶ τῷ συνεδρίῳ κατηγορή-
σας εἰδείξεν ἠλίκαν δι' αὐτὸν εἰς πραγμάτων ἀφηρεμένους·
ὁ δὲ ὁμολογᾷν, δικαίως ἔφη ταῦτα ποιῆσαι. τὰς μὲν γὰρ
εἶναι φίλους αὐτῷ καὶ μαθητάς· τύραννον ἔδε ὅψει γνα-
ριμον αὐτῷ· ὁ δὲ αὐτῷ θάνατον κατέγνω. Εὐήφενος ἔδεν
ταραχθεῖς, πρὸς Διονύσιον ἔφη· τοῖς μὲν δεδογμένοις πέ-
σομαι· ἐπεὶ δὲ ἀνέκδοτος ἀδελφὴ ἐσὶ μοι ἐν Πάριῳ, ταύ-
την ἐκδῶναι πρότερον βέλομαι διαπλεύσας εἰς τὴν πατρί-
δα, καὶ συντόμως ἐπανελθὼν θνήσκειν· πάντων γελοσάν-
των

tem singuli attulissent, ab his
ille reliqua etiam exegit, et
dono eis dedit unius mensis
frumentum.

22 Parii æmulatores Py-
thagorearum disputationum,
in regionibus circa Italiam
degebant. Dionysius Siciliae
tyrannus legationem de ami-
citia faciendā ad Metapon-
tios et ceteros Italos misit.
Euephenus juvenibus, qui
discendi causā ad eum com-
meabant, eorumque parenti-
bus, suadebat, nullo modo
tyranni verbis adhibendam
esse fidem. Quæ res ad iram
vehementissime Dionysium
inflammat. Itaque operam
dabat, quemadmodum eum
in suam potestatem redige-
re posset, cum Metapontio

Rhegium transportaretur.
Quem posteaquam cepit, in
concilio accusationem in eum
intendens demonstravit,
quantis rebus ob eum solum
esset spoliatus. Ille confitens,
recte se fecisse prædicabat. Il-
los enim amicitia et discendi
consuetudine sibi devinctos
esse: tyrannum sibi ne defa-
cie quidem cognitum. Qui
eum ob hæc morti adjudica-
vit. Euephenus nihil perter-
ritus, ad Dionysium inquit:
Decretis quidem pareo, ve-
rum quia sororem adhuc in-
nuptam habeo, eam prius in
Pario collocare, alicui in ani-
mum induxi. Itaque in pa-
triam navigabo, brevique re-
versus mortem obibo. Cum
omnes hoc audito sermone
in

τῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ, Διονύσιος ἐθαύμασε· καὶ ἤρετο· τί
 αὖν ἦν 21 πεισὸς γένοιτο; ὁ δὲ ἐγγυητὴν, ἔφη, τῷ Περικλῆ
 τῷ καταστήσω. καὶ μεταπεμφόμενος τὸν Εὐκρίτον, ἤξι-
 σεν ἐγγυησάσθαι· ὁ δὲ μάλ' ἀσμένως ἐπένευσε τῷ θανάτῳ
 τὴν ἐγγυήν· συντάξας, τὸν μὲν ἐξιέναι, ὡς ἐν μηνὶν ἢ
 ἐπανήξοντα. αὐτὸν δὲ φυλάττειν αὐτόθι μένῃντα καὶ φρε-
 ξόμενον. ἦν τὸ χρέμα ἥδη θαυμαστόν· θαυμαστότερον δὲ
 ἐγένετο. καὶ γὰρ μετὰ τὴν ἐξ μηνῶν, ὁ τὸν ἐγγυητὴν
 παρὰσχών, τὴν ἀδελφὴν ἐκδὸς ἐπανελθόν, ἐν Σικελίᾳ πα-
 ραδὸς ἑαυτὸν, ἤξιωσε τὸν ἐγγυησάμενον ἀφῆναι. Διονύσιος
 ὑπεραγασθεὶς ἀμφοτέρων τὴν ἀρετὴν, ἀμφοτέρους ἀφῆκε,
 καὶ τὰς δεξιάς λαβὼν, ἤξια τρίτον αὐτὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 φιλίαν συγκατατάττει, καὶ μένειν παρ' αὐτῷ κοινωμένων
 τῶν παρόντων ἀγαθῶν. οἱ δὲ τὴν μὲν προαίρεσιν ἀπεί-
 ξαντο τῷ τυραννίᾳ· ἠτήσαντο δὲ εἰ τὸ ζῆν αὐτοῖς βάλαιο
 παρὰσχῆν, συγχωρήσας ἀναστρέφειν ἐπὶ τὰς συνήθεις δια-
 τριβάς μετὰ τῶν νέων· συνεχώρησε Διονύσιος· τῷ τὸ ἐρ-
 γον ἔπεισε πολλὰς Ἰταλιωτῶν Διονυσίῳ πιστεῦν.

ΚΕΦ. Γ.

21 Πίσις. Cas.

in risum effunderentur, Dionysius admirabatur, et inter-
 rogabat: Quisnam igitur pro
 te sponsurus est. Ille: Va-
 dem, inquit, mortis dabo.
 Eucritumque arcessitum ro-
 gavit, ut vadimonio fungere-
 tur. Qui admodum lubens
 hanc pro morte sponsonem
 recepit, transigens, ut ille di-
 gressus intra sex mensium spa-
 tium reverteretur. Se vero
 ibidem permanentem, inte-
 rea temporis custodiri et as-
 servari iussit. Admirandum
 quidem factum erat: verum
 longe mirabilius aliud conse-
 cutum est. Etenim post sex
 menses, is qui eum vadem
 dederat, collocata sorore sua,

reversus in Siciliam, seipsum
 tyranno reddidit, iussitque
 vadem dimitti. Dionysius
 utriusque virtutem supra mo-
 dum complexus, et admira-
 tus, ambos liberos dimisit:
 petiitque ut dara fide tertium
 ipsum in amicitiam suam ad-
 scriberent, et apud se mane-
 rent, praesentibusque bonis
 una fruerentur. Qui animum
 quidem tyranni, propositum-
 que comprobaverunt: at pe-
 tebant, si vitam sibi concede-
 re vellent, reverti se ad con-
 suetas cum adolescentibus
 exercitationes pateretur.
 concessit Dionysius. Hoc fa-
 cto multos Italos adduxit, ut
 majorem sibi fidem haberent.

CAP. III.

Κ Ε Φ. Γ.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ.

Ἀγαθοκλῆς Σικελίας τύραννος ὁμόσας τοῖς πολεμίοις, παρέβη τὰς ὁρκας, καὶ κατασφάζας τὰς αἰλόντας, ἐπιχλευάζαν πρὸς τὰς φίλας ἐλεγεν. Δειπνήσαντες ἐξεμέσμεν τὰς ὁρκας.

β' Ἀγαθοκλῆς νικήσας Λεοντίνους, Δεινοκράτην τὸν στρατηγὸν αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν ἔπεμψε, λέγοντα, ὡς ἄρα φιλοτιμοῖτο πρὸς Διονυσίον, 22 εἰ βελοῖτο σῶσαι αὐτὸς, ὡς ἐκείνος ἔσωσε τὰς περὶ τὸν Ἐλέπορον ποταμὸν πταίσαντας Ἰταλιώτας· ἐπίστευσαν Λεοντῖναι, καὶ ἔλθεις ἔδωκαν. Ἀγαθοκλῆς εἰσελθὼν ἐκέλευσεν αὐτὰς ἀόπλους εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνελθεῖν· ὁ στρατηγὸς ἐπηρώτησεν, ὅτι οὐκ εἶ ὅπερ καὶ Ἀγαθοκλεῖ, αἰρέτω τὴν χεῖρα. οὗ τοίνυν Ἀγαθοκλῆς, δοκῇ μοι, ἔφη, πάντας ἀνελεῖν· ἦσαν δὲ μύριοι· καὶ δὴ περιεσάντες οἱ στρατιῶται πάντας ἀνείλον ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας.

γ' Ἀγαθοκλῆς πυθόμενος τὰς ἐν τέλει Συρακυσίων πατερίζειν, Καρχηδονίως νικήσας ἦν ἂν ἐπινίκια, φ' ἄνδρας τὰς

22 καὶ. Cas.

C A P. III.

AGATHOCLES.

Agathocles datum hostibus jusjurandum, transgressus est: occisisque captivis, ridens ad amicos dixit: Cœnari, jurisjurandi religionem evomamus.

2 Agathocles, cum superasset Leontinos, Dinocratem ducem misit in urbem eorum, qui diceret, ei cum Dionysio gloriæ contentionem esse, seque velle eos conservare, quemadmodum ille conservavit Italos ad Eleporum fluvium prælio devictos. Crediderunt Leontini, pecu-

niasque dederunt. Agathocles ingressus, jussit eos in concionem inermes convenire. Dux interrogabar, cui videretur idem quod Agathocli, is manum tolleret. Agathocles igitur: Mihi, inquit, placet omnes occidere. Decem vero eorum millia erant. milites, qui circumfistebant, omnes in concione trucidarunt.

3 Agathocles, cum audisset principes Syracusanorum novis rebus studere, Carthaginienſibus devictis, gratulatoria

τὸς ὑπόπτης ἐπὶ τὴν ἐρίαν ἐκάλεσεν· ἦν μὲν δὴ μεγαλο-
πρεπὴς ἢ τῶν κληθέντων ἐρία· αὐτὸς δὲ ἤδη μεϊνόντων ἐς
μέσῃς παρελθὼν, 23 κροκωτὸν ἐνδύς Ταραντίνον, περι-
βαλλόμενος ἠύλησεν, ἐκιδύρισεν, ἀρχήσατο· ὥς τε ὑφ' ἡδο-
νῆς Δορυβος καὶ κρότος ἐκ πάντων ἦν· ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς
ἡδονῆς, ὑπέβηλθε τῇ συμποσίῃ ὡς κεκμηκώς, τὴν ἐσθῆ-
τα ἀλλάξαν· ἐκυκλώσαντο τὸν ἀνδρῶνα ὀπλίται πολλοί.
Χίλιοι δὲ ξίφη σπασάμενοι, δύο κατὰ ἓνα πάντες πάντας
ἀπέσφαζαν τὸς κατακειμένους.

δ' Ἀγαθοκλῆς Ὀφέλαν Κυρηνάιον σὺν πολλῇ δυνάμει
στρατεύσαντα πυθόμενος εἶναι Φιλόπαιδα, ἔμμερον αὐτῷ τὸν
ἴδιον υἱὸν ἐπεμψεν Ἡρακλείδην ὡραίον ὄντα, ἐντολὴν δὲς
τῷ παιδί ἀντισχεῖν τῇ πείρᾳ μέχρις ὀλίγων ἡμερῶν· ἦκεν
ὁ πᾶς· ὁ Κυρηνάιος τῆς ὥρας ἡττάμενος περιεῖπεν αὐτόν,
καὶ περὶ τὴν δεξαμένην αὐτῇ 24 μόνον ἡσχολεῖτο. Ἀγα-
θοκλῆς ἄφρα τῆς Συρακοσίων ἐπαναγαγὼν, τὸν τε Ὀφέ-
λαν

23 Distinguo: κροκωτὸν ἐνδύς, Ταραντίνον περιβαλλόμενος,
ἠύλησεν. Masv. 24 Caput. μόνον.

toris diis sacrificia peragens,
quingentos viros, quos suspec-
tos habebat, ad convivium
convocavit. Erat sane magni-
ficentissimum vocatorum, et
supra modum opiparum con-
vivium. Ipse vero, cum om-
nes jam largius vinum hau-
sissent, in medium eorum
ingressus, crocota indutus et
Tarentina veste amictus, fi-
stula cecinit, citharaque lu-
sit atque saltavit, ita ut e ni-
mia voluptate tumultus stre-
pitusque consequeretur. Inter-
im dum omnes indulgent
genio, ipse e convivio se sub-
duxit, quasi defatigatus, et
se vestem mutaturum simu-
lavit. Circumdederant eum

locum, ubi convivium agita-
batur, magnus armatorum
numerus, et ex iis mille di-
strictis gladiis bini singulos
aggressi, discumbentes ad u-
num omnes peremerunt.

4 Agathocles Ophelam
Cyrenensem cum ingentibus
copiis militantem, audiens
amantem esse puerorum, ob-
sidem ei proprium filium mi-
sit Heraclidem, egregia for-
ma praeditum: praeceptum-
que dedit puero, ut paucos
dies resisteret. Venit puer.
Cyrenensis formae eleganti-
a victus, eum amplectebatur,
omnique studio eum colebat.
Agathocles repente Syracu-
sanis adductis, Ophelam oc-
cidit:

λαν ἀπέκτεινε, καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῆ πάσης ἐκράτησε.
καὶ τὸν υἱὸν ἀπέλαβεν ἔχ' ὕβρισθέντα.

Ἦ Ἀγαθοκλῆς ἐπὶ Καρχηδὼνα διαπλεῦσαι βεβλόμενος,
ἥδη μέλλων ἀνάγεισθαι, δοκιμάζει τίνες αὐτῷ συνδιαπλεῦ-
σαι δύναντο· καὶ δὴ προέγραψεν ἐπιτρέπων τοῖς βεβλόμε-
νοις ἑαυτὰς σώζειν, ἐξίεναι τῶν νεῶν μετὰ τῶν ἰδίων κτη-
μάτων· ἐξῆλθον συγχοί. καὶ τὰς μὲν δὴ ἔκτεινε πάντας
ὡς δαίλους καὶ ἀπίστους· τὰς δὲ μέινοντας, ὡς ἀνδρείους καὶ
πιστὺς ἐπαίνοντας, διέβαλεν εἰς τὴν Λιβυὴν ἔ' ναυσί, καὶ
τῆς γῆς ἐπιβάς παραχεῖμα τὰς ναῦς ἐνέπηρσεν, ὥπως
ἀγωνίζοντο γενναϊότερον οἱ στρατιῶται, τὸ δύνασθαι φεύγειν
ἐπὶ τῶν νεῶν ἀπεργακότες. ταῖς τοῖς στρατηγέμασι χρη-
σάμενος Ἀγαθοκλῆς, αὐτῶν τε Καρχηδονίαν, καὶ πολλὰν
ἐν Λιβυῇ πόλεων ἐκράτησεν.

Ἦ Ἀγαθοκλῆς β' στρατιώτας συνταγματάρχους ἤτησε
παρὰ Συρακυσίων ὡς διαβεβλόμενος εἰς τὴν Φοινίκην, φά-
σκων τῶν ἐκεῖ τινὰς προδιδόντας μετὰ σπυδῆς αὐτὸν κα-
λεῖν. πισεύσαντες ἔδωκαν οἱ Συρακῆσιοι· ὃ δὲ λαβὼν τὰς
στρα-

cidit: omnemque exercitum
ejus superavit, et filium nul-
la injuria affectum aut cor-
ruptum accepit.

sexaginta navibus trajecit.
Cumque in terram eos expo-
suisset, extemplo naves igne
subiecto incendit, ut milites
se fortius in pugnando gere-
rent, fuga per naves despera-
ta. His usus strategematis
Agathocles, ipsos Carthagini-
enses, multasque in Africa
civitates superavit.

5 Agathocles Carthagi-
nem versus navigationem in-
stituere volens, cum jam in
eo esset, ut solveret, explo-
ravit, quinam una navigare
possent: et promulgavit se
concedere, ut qui vitæ suæ
consultum vellent, e navibus
cum supellectile sua egrede-
rentur. Exierunt multi, quos
universos, quasi timidos et
infidos, morte affecit. Eos ve-
ro qui manserant, ob forti-
tudinem ac fidem laudibus e-
vehebat, et in Africam cum

6 Agathocles bis mille
milites in aciem instructos
petiit a Syracusanis, quasi in
Phœniciam transmissurus, in-
quiens se ab aliquibus ejus re-
gionis incolis, quo commodi-
us proditionem transigant,
summo studio arcessi. Syra-
cusani credentes dederunt.
Quos

φρατιάτας Φοίνιξι μὲν μακρὰν χάριν ἔφη· ὁρμήσας δὲ ἐπὶ τὰς συμμάχους, τὰ περὶ τὴν 25 Ταυρομενίαν φρέσια κατέσκαψεν.

Ὁ Ἀγαθοκλῆς πρὸς Ἀμίλκαν ἀνοχὴν ἔτετο· ὥς τι ὁ μὲν Λιβύην ἀπῆγεν, ὁ δὲ συναγαγὼν ἐκκλησίαν τῶν Συρακυσίων, ταύτην, ἔφη, τὴν ἡμέραν ἡγεμένην ἐν ἣ τὰς πολίτας ὅψομαι τὴν ἐλευθερίαν ἔχοντας. ταῦτα λέγων, τὴν χλαμύδα περιελὼν, καὶ τὴν μάχαιραν, 26 αὐτὸν ἰδιώτην ἀπέφηνε τῶν Συρακυσίων, ὥς ἀνδρὶ ὀημοτικῷ καὶ μετρίῳ τὴν πολιτείαν ἐπιτρεψάντων· ὁ δὲ μετὰ τὴν ἐκτὴν ἡμέραν πολλὰς φονεύσας τῶν πολιτῶν, διώξας δὲ πλείους τῶν ἑχιλιάδων, αὐτὸς τὴν ἀρχὴν τῶν Συρακυσίων κατέσχευεν.

Ὁ Ἀγαθοκλῆς μαδῶν τὰς περὶ Τίσταρχον, καὶ Ἀνδράπην, καὶ Διοκλέα φίλους ἐπιβαλεῦσιν αὐτῷ, κατέσας αὐτὰς, ἐνεχείρισεν αὐταῖς πολλὴν φρατίαν, ἵνα πόλει συμμάχῳ πολεμικῇ βοηθῇεν ἐξελθόντες· καὶ αὐτοῖς 74, ἔφη, συνελθόντες εἰς τὸ Τιμολεόντιον μετὰ τῶν ὀπλῶν, καὶ

25 Mss. Interpres et Codd. Casaub. Ταυρομενίτιν. 26 Cas. hic aliquid deesse putat, et sic legit: αὐτὸν ἰδιώτην ἀπέφηνε, πάλιν δὲ τῶν Συρακυσίων.

Quos cum accepisset, Phœnicum nullam habuit rationem: et adversus socios expeditione facta, castella circa Tauromeniten diruit.

7 Agathocles cum Amilcare inducias fecit: Itaque hic in Africam discessit: Ille vero congregata Syracusanorum concione: Hanc, inquit, horam semper omnibus votis optavi, qua cives visurus essem liberrate præditos. His dictis, deposita chlamyde et ense, seipsum privatum Syracusanorum esse declaravit, quasi viro populari et mode-

rato Rempublicam commississent. At ille post diem sextum multis interfectis civibus, et fugatis plus quinque millibus, ipse Syracusanorum imperium obtinuit.

8 Agathocles cum rescisset, ab amicis Tisarcho, Anthropino, et Diocle sibi inducias parari, arcessivit eos, magnumque exercitum ipsis commisit, ut egressi sociis cuidam civitati, quæ ab hostibus oppugnabatur, auxilio venirent. Et cras, inquit, in Timoleonium conveniemus cum armis et equis, omnemque

καὶ τῶν ἰππῶν διατάξομεν τὴν ἔξοδον· οἱ μὲν ἄσμενοι ταῦτα εἰδὲξαντο ὡς μάχοντες καὶ δύναμιν στρατιωτικὴν ἔχον πρὸς τὴν ἐπίπτεσιν· ἐπὶ δὲ τῆς ὑπεραίας εἰς τὸ Τιμολεόντιον συνήλθον· ὁ δὲ Ἀγαθοκλῆς ἐσήμηνε τὴν συλλήψιν. οἱ δὲ τὸ σύνθημα δεξιόμενοι, τῆς περὶ Διοκλείας καὶ Τισαρχον, καὶ Ἀνθρώπινον, ἀνδρας τῶν σ' πλείονας ἐξεκέντησαν· ὅσοι δὲ βοηθεῖν τέτοις ἐπιχειρῶντο, καὶ ἔτοι προσανηρέθησαν, ἐκ ἐλάττω τῶν ἑξακοσίων.

Κ Ε Φ. Δ.

Ι Π Π Α Ρ Ι Ν Ο Σ.

Ἰππαρίνος ἐν Λεοντίοις ὢν, αἰσθόμενος τὴν Συραकुσίαν πόλιν ἔρημον γενομένην, διὰ τὸ μετὰ Καλλίππης τῆς πόλιτος εἰς τινα τοπὸν ἐξορμηκέσθαι νομίσας, ἐκ Λεοντίων ἔλθων ἐπὶ Συρακῆσας νυκτὸς, πέμψας τινὰς ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐκέλευσε τὰς παραφυλάττοντας τὴν ἐφοδίαν ἀποκτεῖναι. οἱ μὲν ἔκτειναν τὰς παραφυλάσσοντας, καὶ πυλίδας τινὰς τῇ τείχεος διεῖλον· Ἰππαρίνος δὲ διὰ ταῦτα τὰς ξένους ἐσαγαγὼν, κατέσχε τὴν Συραकुσίαν πόλιν.

Κ Ε Φ. Ε.

que expeditionem ordinabimus. Illi libentibus animis hæc receperunt, quod etiam se militares copias ad aggrediendum regem habituros putabant. Postridie cum in Timoleonium convenissent, Agathocles signum ad eos

comprehendendos dedit. Reliqui audito signo Dioclem, Tüarchum, et Anthropinum cum omnibus affeclis ad ducentos confoderunt: omnesque quotquot his opem velent adferre, simul neci dederunt, non minus sexcentis.

CA P. IV.

HIPPARINUS.

Hipparinus cum in Leontinorum urbe degens, Syracusas audiret vacuas esse defensoribus, quod cives in locum quendam cum Calippo profecti ex urbe dicerentur, statuit ab Leontinis Syracusas versus exercitum ducere: noctuque misit ali-

quos ad urbem, qui vigiles et excubitores de medio tollerent. Qui cum hoc præstitissent, et portas aliquas civitatis aperuissent, Hipparinus per eas mercenarios introduxit, civitatemque Syracusanorum occupavit.

Polyæni Strat.

T

CA P. V.

Κ Ε Φ. Ε.

Θ Ε Ο Κ Λ Η Σ.

Θεοκλῆς Χαλκιδέας τὰς ἀπ' Εὐβοίας ἀγαγὼν, τὴν Λεοντίαν κατέσχευε μετὰ Σικελῶν, οἱ προνοικεῖντες ἐτύγχανον· ἐπεὶ δὲ καὶ Πλαταιῖς ἐκ Μεγαρέων ἀποικίαν ἀναγαγόντες τῇ Λεοντίᾳ προσβάλλουσιν, αὐτὸς μὲν ἐκβαλὼν ἔφη τὰς συνοικεῖντας Σικελὰς μὴ δύνασθαι, διὰ τὰς ὄρεας· ἐκείνοις δὲ νυκτὸς ἀνοίξαι τὰς πύλας, καὶ παρελθόντας αὐτὰς χρῆσθαι τοῖς Σικελείοις ὡς πολεμίοις. ὁ μὲν ἀνέωξεν· οἱ δὲ Μεγαρεῖς καταλαβόμενοι τὴν ἀγορὰν, καὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἀπλισμένοι προσέπιπτον τοῖς Σικελείοις· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἀοπλοὶ τὴν πόλιν ἐκλιπόντες ἔφευγον· Μεγαρεῖς δὲ ἀντὶ Σικελῶν Χαλκιδέοις συναμολόγησαν.

β' Θεοκλῆς Μεγαρέας Χαλκιδέοις συνοικήσαντας ἔξ μῆνας, τῆς πόλεως ἐξέβαλε, φήσας, ἔνσταται κατὰ τοὺς πόλεως καιρὸν, ἐὰν κρατήσωμεν τῆς πόλεως ἀσφαλῶς, θύσειν τοῖς δώδεκα θεοῖς, καὶ πέμψειν πομπὴν ὅπλοις κεκοσμημένην· τῶν δὲ Μεγαρέων ἔχ' ὑπιδόμενων, ἀλλὰ θύειν ἀγαλῇ τύχῃ κελυόντων. Χαλκιδέας παρ' αὐτῶν εἰς τὴν

C A P. V.

T H E O C L E S.

Theocles Chalcidensis ab Eubœa adductis, Leontinorum civitatem invasit, obtinuitque cum Siculis, qui antea sedes in ea habuerant. Cum vero Plateenses ex Megaris coloniam deducere in Leontinorum civitatem vellet, ad eamque venissent, se quidem jurisjurandi religione impediri dicebat, quo minus inhabitantes Siculos expellere posset: ipsis vero portas noctu patefacturum. Itaque ingressi, Siculos pro hostium consuetudine tractarent. Qui cum portas aperuisset, Megarenses occupato foro et arce, Siculos armati ad-

oriebantur. Qui cum inermes obrutos se viderent, relicta civitate, fugam capefferunt. Megarenses vero pro Siculis societatem cum Chalcidensibus inierunt.

2 Theocles Megarenses, cum sex menses Chalcidensibus cohabitassent, ejecit ex urbe. Dicebat enim, se belli tempore votum nuncupasse, si urbe positi sine periculo fuissent, duodecim diis sacrificia peracturum, pompamque armis ornatam celebraturum. Megarensis nihil suspicantibus mali, sed bonæ fortunæ sacra jubentibus facere: Chalcidenses ad obeun-

dam

τὴν πομπὴν χρῆσάμενοι τὰς πανοπλίας, τῆς θυσίας γενόμενης, αὐτοὶ νόμῳ πομπῆς βαδίζοντες· ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὠπλισμένοι κατέστησαν, Θεοκλῆς ἐκέλευσεν ἀνιπτεῖν τὸν κήρυκα, Μεγαρεῖς, ἐκ τῆς πόλεως ἀπύονταν πρὸ δύνατος ἡλίκ· οἱ δὲ ἐπὶ τὰς βαμῆς ἰκίται καταφυγόντες, ἤξιν μὴ διώκεσθαι, ἢ μετὰ τῶν ὅπλων ἐκπέμπεσθαι. Θεοκλῆς μετὰ τῶν Χαλκιδέων ἐβαλεύσατο ἐκ ἀσφαλῶς ἔχεν ἐμβαλεῖν τοσάτους ἐχθρὰς ὠπλισμένους· καὶ δὴ γυμνοὶ Μεγαρεῖς τῆς Λιοντίνων ἐκπεσόντες Τρωΐλον κατάρκησαν, μέχρι ἐνὸς χειμῶνος· μέχρι γὰρ τοσάτε συνεχώρησαν οἱ Χαλκιδεῖς.

Κ Ε Φ. 5.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ.

Ἰπποκράτης κρατῆσαι τῆς Ἐργετινῶν πόλεως ἑσπεδάκως, ὅς Ἐργετινὸς εἶχε μισθοφόρους, τάτοις ἐνεμεν ἀεὶ τῆς λείας τὸ πλεῖον μέρος, καὶ μισθὰς μείζονας, ὑπερπαίνων αὐτὰς ὡς προθυμοτάτας, καὶ μάλιστα ²⁷ χαρῖνος, ὡς

²⁷ Conject. Casaub. σοχαζόμενος. conj. Masu. χαριζόμενος.

dam pompam ab iis arma mutuati, dum sacrificium perageretur, ipsi in morem pompæ gradientes, postquam in foro armati constitissent, Theocles præconem iussit proclamare: Megarenses ante solis occasum ex urbe discedant. Illi ad aras supplices confugerunt, et ne se in exilium pelleret, rogaverunt,

aut cum armis ex urbe emitteret. Theocles consilio cum Chalcidensibus habito, non rutum esse censuit, tot hostes armis munitos ejicere. Itaque inermes Megarenses e Leontino pulsî, Troïlum inhabitaverunt, unam duntaxat hiemem. Tandiu enim permiserant Chalcidenses.

C A P. VI.

H I P P O C R A T E S.

Hippocrates ad occupandam Ergetinorum urbem animum intendens, quos quidem Ergetinos secum stipendarios habebat, his semper maximam prædæ partem di-

stribuit, amplioreinque mercedem dedit, ac summis eos laudibus tanquam ad subeunda pericula promptissimos affecit: in primisque operam dedit, ut plurimos ex hac urbe

πλείονας ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἔχει συμμαχίας· ταῦτα ἡγγέχeto τοῖς ἐν τῇ πόλει· οἱ δὲ ζηλώσαντες πολὺν τῶν στρατευομένων, ἐθέλοντες πάντες ἐξῆλθον, καταλιπόντες ἑρμὸν τὴν πόλιν. Ἰπποκράτης φιλοφρόνως δεξάμενος τὰς ἀνδρας, αὐτῆς νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν, διὰ τῆς Λαεστρυγόνιας πεδίου προῆγε. τὰς μὲν Ἐργετίνους τάξας πρὸς τὴν θάλατταν· τὴν δὲ ἄλλην στρατίαν πρὸς τὴν ἡπειρὸν· ἐπεὶ δὲ ἐφράχθησαν πρὸς ταῖς ῥαχίαις τῶν κυμάτων οἱ Ἐργετιῖνοι, τὰς ἱππεῖς προπέμψας Ἰπποκράτης, τὴν πάλιν αὐτῶν ἔρημον ἔσαν καταλάβeto· καὶ τὸν κέρυκα πόλεμον αὐτοῖς προειπὺν ἐκέλευσε, καὶ σύν τῃμα Γελώοις καὶ Καμαριναίοις ἔδωκε κτείνειν ἀδελῶς Ἐργετίνους ἅπαντας.

Κ Ε Φ. Ζ.

Δ Α Φ Ν Α Ι Ο Σ.

Δαφναῖος Συρακυσίων, καὶ Ἰταλιωτῶν πρὸς Καρχηδονίους παρατασσομένων. τὸ μὲν δεξιὸν κέρας ἔχονταν Συρακυσίων· τὸ δὲ ἐναντιον Ἰταλιωτῶν, ἀπὸ τῆς μεγάλης βοῆς φερομένης ἀπὸ τῆς λαίας τάξεως, προσδραμὼν, τὸς Ἰταλιώτας ἰδὼν πονῶντας καὶ ἡττωμένους, ἱππευτῶν ἐπι

urbe in exercitu suo haberet: hæc civibus in urbe nuntiabantur. Qui æmulantes militantium famam ac fortunam, omnes urbe relicta, ad stipendia sub Hippocrate merenda exierunt. Hippocrates amice susceptis hominibus, eadem nocte copiis affumtis per Læstrygonium campum eas duxit: Ergetinisque ad mare collocatis, reliquo exer-

citu in continente, cum Ergetini separati essent, et fluctibus impediti, præmissis equitibus Hippocrates, urbem eorum desertam ac præfidiis nudatam, occupavit, præconemque misit, qui bellum ipsis indiceret, et Gelois atque Camarinæis signum dedit, ut audacter Ergetinos ad unum omnes conderent.

CAP. VII.

D A P H N Æ U S.

Daphnæus Syracusanis et Italis cum Carthaginiensibus prælium committentibus, dextrum cornu tenentibus Syracusanis, sinistrum Italis,

cum audisset magnum clamorem ferri a lævo, accurrit: conspicatusque laborantes, et pene victos Italos, reversus ad dextrum cornu lætum

τὸ διζιὸν κέρας, ἐπηγγέλιζε τοῖς Συρακούσiais 28 τῶν Ἰταλιωτῶν κατὰ τὴν εὐάνυμον τάξιν νενικηκότων· καλῶς δὲ ἔχεν, καὶ παρ' αὐτῶν ἔργον τι γενναῖον γενίσσασθαι· ὑπολαβόντες οἱ Συρακούσαιοι, τὸν στρατηγὸν ἀληθῶς λέγειν, ἀνέβησαν, Παντὶ θυμῷ τοῖς πολέμοις ἐμβάλλωμεν. καὶ δὴ προθύμως ἐμβάλλοντες ἐτρίποντο τὰς βαρβάρους.

Κ Ε Φ. Η.

Λ Ε Π Τ Ι Ν Η Σ.

Λεπτίνης Καρχηδονίῳ ἐπέκεινα τῆ Παχύνῃ παραπλεόντων, καὶ ἀποβαινόντων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ γῇ ἀρπαζόντων, παρακαλίσας νύκτωρ ἱππεῖς ἐνδρεύοντας· προπύμψας κρύφα τινὰς ἐκέλευσεν ἐκπιπρῶσαι τὰς σαρμάς· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι πρὸς τὰ καίοντα προσδέοντες ὡς ἀρπασόμενοι τὰ ἐν τοῖς σαρμαῖς, περιπίπτοι τοῖς ἐνδρεύουσιν ἱππεῦσιν, ὑφ' ᾧ δυνάμενοι κέρει τῶν τριήρων, οἱ πλεῖστοι διεφθέροντο.

β' Λεπτίνης, ἐκ Λακεδαιμόνος ἀνακομιζόμενος Τάραντι προσέσχεν· ἐκβάντων δὲ τῶν ναυτῶν, οἱ Ταραντῖνοι τὰς

28 Codd. Casaub. ὡς τῶν Ἰταλ.

latum nuntium Syracusanis attulit, Italosque in sinistro cornu victoriam adeptos praedicabat: egregiumque esse, si ab ipsis etiam praclarum aliquod facinus ederetur. Syracusani ducem vera dicere arbitrati, exclamarunt: Omnibus viribus in hostes irruamus; alacriterque impetu facto, barbaros in fugam verterunt.

C A P. VIII.

L E P T I N E S.

Leptines Carthaginienfibus Pachynum praeternavigantibus, et in terram egredientibus, et praedam terramarique facientibus, sub noctem equitibus in insidiis collocatis, clam aliquot praemissos iussit navalia incendere. Carthaginienfes igne confecto accurrentes, ut, quae in navalibus essent, raperent, in equites insidiantes incidunt: a quibus fusi, fugatique ad triremes usque, magnum suorum numerum amiserunt.

2 Leptines Lacedaemone profectus, navem Tarentum appulit. Expositis nautis, Tarentini nullam his quidem injuriam aut vim attulerunt,

T 3

ob

της μὲν ἔκ ἡδίκων, ὄντας Λακωνικὰς τὸν δὲ Λεπτίνην
ἐζήτησαν συλλαβεῖν· ὁ δὲ τὴν ἰδίαν σολὴν ἀποστέμενος, καὶ
λαβὰν τὰ αὐτὰ σκεύη, καὶ φορτίον ξύλων ἀράμενος, ἐπι-
βη τῆς νεώς. καὶ ἀποκόψας τὰ πρυμνήσια τὸ σκάφος
ἱκανήγῃ, καὶ τὰς ναύτας προσνηξάμενος ἀπολαβὰν ἀπὸ
πλευσεν ὡς Διονύσιον.

Κ Ε Φ. Θ.

Α Ν Ν Ω Ν.

"Αννων σὺν Καρχηδονίοις ἀνακομιζομένοις παρέπλει Σι-
κελίαν· Διονύσιος τύραννος ἐξέπεμψε ναῦς ἐπ' αὐτὸν ἔκ
ὀλίγας. αἱ μὲν ὅσον ἔκ ἡδὴ συνήγον. ὁ δὲ "Αννων τῶν
αὐτῶν νεῶν καὶ ταιρεῖ τὰ ἱσία. καὶ οἱ πολέμιοι τὸ αὐτὸ
ἐποίησαν. "Αννων δὲ συνέταξεν ὁξέως ἀρασθαι τὰ ἱσία
καὶ ἔτω διέφυγε τὰς ἐναντίας μέλλοντας, καὶ ταρασσομέ-
νες, καὶ ἀπειροτέρως ὄντας ναυτικῆς ἐπιστήμης.

Κ Ε Φ. Ι.

Ι Μ Ι Λ Κ Ω Ν.

Ἰμίλκων Καρχηδόνιος εἰδὼς τῶν Λιβύων τὸ φίλοισιν,
κεράμια εἶναι πολλὰ μανδραγόρα διαφθέρειας, καὶ ἐν τοῖς
προα-

ob eam caussam, quod essent
Lacedæmonii. Leptinem vero
quærebant, ut eum compre-
henderent. Ille abjectis suis
veltimentis, acceptis vasis, et

lignorum onere sublato, con-
scendit navim, funeque re-
fecto navigium deduxit, et
nautis adnatantibus receptis,
ad Dionysium navigavit.

C A P. IX.

Α Ν Ν Ο Ν.

Annon cum Carthagini-
ensibus domum redeuntibus,
Siciliam præterlegebat. Dio-
nysius tyrannus naves adver-
sus eum non paucas numero
misit, quæ propemodum
jam accedebant. Annon

suis navibus vela detrahit:
idem faciunt hostes. An-
non suis mandat, ut cele-
riter explicent vela, et hoc
pacto cunctantes et pertur-
batos et rei nauticæ imperi-
tos effugit.

C A P. X.

Ι Μ Ι Λ Κ Ο Ν.

Imilcon Carthaginien-
sis non ignorans Africanorum in

vino luxuriam, multa vini
vasa mandragora corrupit:
iisque

πρωτεύοις ἐπικλίνας, ἐπιόντων ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πόλιν, ὡς ἔχ' οἷός τε ὦν βιαζομένοις ἀντιῆναι· οἱ δὲ ὑπερεχώρησαν ὡς κατὰ κλείσαντες εἰς τὰ τειχῶν Καρχηδονίαις, καὶ τὰ κεράμια εὐρόντες τῷ οἴνῳ χαλιδὸν ἐνεφορήθησαν· καὶ ἐντὶ καὶ ὑπὸ βαρυτάτῳ καταλαμβάνοντα.

β' Ἰμίλκων σὺν Καρχηδονίοις νύκτῳ ἀναγόμενος ἐκ Λιβύης εἰς Σικελίαν, γράψας καὶ σημηνάμενος εἰς γραμματεῖα τοῖς κυβερνήταις ἔδωκε, συντιθέμενος, ἵαν ἀποσπασθᾶσιν ἐν τῷ πελάγῳ, ποῖ καὶ συνίασκειν, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν αὐτομόλων ἐξαγγελθῇ.²⁹ λαμπτήρα τὸ πρόσθεν μέρος πεφραγμένον, ὅπως μὴ γνωρίζοιεν ἀπὸ τῷ φωτός οἱ πολέμοι τὸν ἐπίπλυν.

γ' Ἰμίλκων ἐν Λιβύῃ καταλαβεῖν³⁰ ἐσπῆδασε πόλιν, ἐφ' ἣν ἦσαν ὁδοὶ δύο δύσποροι· ταύτας οἱ μὲν Λίβυες ἐφύλαττον· ὁ δὲ Ἰμίλκων ἐπέμφε πρὸς αὐτοὺς αὐτομόλον φράσσοντα· ἡ μὲν ἑτέρα τῶν ὁδῶν ἐγχωσθήσεται, ὅπως εὐπορος γένοιτο· ἡ ἑτέρα δὲ ἀποσκαφήσεται, ὅπως μὴ διὰ ταύτης³¹ ὁρμησάντες κυκλωθῇσονται· καὶ δὴ ταῦτα γινό-

²⁹ Scribendum λαμπτήρα δὲ ἦρε. Casaub. ³⁰ Mss. σπε-
δαζων. ³¹ Scribe ὁρμησάντων. Cas.

isque depositis in suburbiiis, cum illi accederent, in urbem rediit, quasi vim adhibentibus resistere cum iuis copiis non posset. Illi gaudio elati, quod Carthaginienfes intra moenia conclusissent, inventis vasis, largissime se vino ingurgitarunt, statimque in somnum gravissimum incidunt.

2 Imilcon cum Carthaginienfibus noctu solvens ex Africa in Siciliam, scriptos obfignatosque libellos gubernatoribus tradidit: constituitque, si distraherentur in pelago, quo cursum dirigere et convenire deberent, ne per

transfugas hostibus enuntiaretur. Funali signum dabat ab anteriore parte tecto, ne hostes ex splendore de adventu conjecturam facere possent.

3 Imilcon in Africa urbem capere nitebatur, ad quam duæ viæ difficiles et arduæ ferebant. Eas Africani impositis praefidiis custodiebant. Imilcon transfugam ad eos misit, qui diceret hostes alteram viam esse munitorios aggere, ut sit ad ingrediendum idonea: per alteram fossam ducturos, ne ab hostibus per eam venientibus includantur. Hæc fieri hos-

γινόμενα ὁρῶντες οἱ πολέμιοι, πιστὸν ἡγούμενοι τὸν αὐτόματον, 32 ὁρμήσαντες ἐπὶ τὴν ἐγγωνυμένην ὁδὸν ὡς ἀνείρξοντες· ὁ δὲ νυκτῶς προπαρεσκευασμένοις ξύλοις 33 τὴν ἀνέσκαρμμένην ὁδὸν γεφυρώσας, διὰ ταύτης ἀγαγὼν τὸ στρατόπεδον εἰλε τὴν πόλιν, τῶν πολεμίων τὴν ἐτέραν ὁδὸν φυλαττόντων.

ὁ Ἰμίλκων ἐν Ἀκράγαντι πλησίον τῆς τείχους ἐστρατοπέδευσε· προῆλθε τῆς πόλεως στρατιὰ πολλή· ὁ δὲ διελθὼν τὸ στρατόπεδον, ἐνὶ μέρει συνέβαλε, παρὰ γέφυραν δὲς ἀπόρρητον, εἰς φυγὴν ἐκόντας τραπέσθαι· οἱ μὲν δὲ ἔφυγον, οἱ δ' Ἀκράγαντινοὶ διάκοιτες πολὺ τῆς πόλεως ἀπέσπῳντο· Ἰμίλκων πρόσθεν τῶν τειχῶν ὕλην ἐμπρησας, τῶς ὑπολοίπους εἰς ἐνέδραν ἀφανῆ κατέστησεν· οἱ διώκοντες τὸν καπνὸν αἰρόμενοι ἰδόντες ἀπὸ τῶν τειχῶν, ᾗδησαν ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀνακλήσθαι· καὶ μεταβαλλόμενοι, πρὸς τὴν πόλιν ἀνέσρεφον· ἐπικειμένων αὐτοῖς τῶν πρότεροι Φευγόντων· ὡς δὲ κατὰ τὴν ἐνέδραν ἐγένοντο, οἱ μετὰ Ἰμίλκων.

32 Mss. ὥρμησαν, quod rectum est. 33 Cant. ἀνέσκαρμμένην. conj. Casaub. ἀνέσκαρμμένην vel ἀπεσκαρμμένην.

res conspicati, et fidelem transfugam existimantes, ad eam viam quæ aggesta terra muniebatur, concursum fecerunt, ut hostium conatum et opus impedirent. At ille noctu, preparatis ad eam rem lignis, fossa intercisa viam ponte constravit: per eumque copiis adductis, dum hostes alteram summa cura tuerentur, urbem cepit.

4 Imilcon Agrigentum oppugnans, non procul a civitate castra metabatur. Ejiciebant se ex urbe copiarum multæ. Ille vero exercitum dividens, cum altera parte hostes aggressus est, cui secre-

tum dederat præceptum, ut ultro se in fugam verterent. Quibus fugientibus, Agrigentini inter persequendum longius ab urbe diftrahebantur. Imilcon ante civitatem incensa sylva, reliquam partem sui exercitus in latentibus insidiis collocaverat. Qui persequabantur, fumum surgere a mœnibus conspicati, a civibus se revocari putabant: seseque convertentes ad urbem, revertebantur, instantibus, urgentibusque iis qui prius fugerant. Cum vero in eum locum ventum esset, ubi posita erant insidiæ, confurgens Imilcon cum suis, partem

Ἰμίλκανος ἔξανασάντες. τὰς μὲν αὐτῶν διέφθειραν· τὰς δὲ ἐζώγησαν.

Ἦ Ἰμίλκων περὶ τὸ Κρόνιον ἀντιστρατοπέδευε τοῖς τῷ Διονυσίᾳ στρατηγοῖς τῶν δὲ Κρόνιον οἰκάντων βηλομένων δέξασθαι τὰς Καρχηδονίους, ἔμην τῶν στρατηγῶν ἐπιτρέπόντων· τῷτο μαζῶν Ἰμίλκων, τὴν ὕλην, ὅση πρὸ τῷ στρατοπέδῳ τῶν πολεμίων ἦν· πολλὴ δὲ ἦν· παραφυλάξας ἀνέμιν ἐναντίον τοῖς πολεμίοις, ἐνέπρησεν. ἡ μὲν δὲ καπνὸς πολὺς, καὶ βιάως ἐς τὰς ὄψεις τῶν πολεμίων ὑπὸ πνεύματος ἐφέρετο. Ἰμίλκων δὲ ἔλαττε διελθὼν πρὸς τὰ τέλει, καὶ ἀνέωξεν αὐτῷ τὴν πύλην οἱ βηλόμενοι δέξασθαι, καὶ παρήλθεν εἰσω, τῶν στρατηγῶν ἀγνοούντων.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Γ Ε Σ Κ Ω Ν.

Ἀμίλκας Καρχηδονίαν ἄριστος στρατηγός, τῶν ἐν Λιβύῃ στρατηγῶν, πολλὰς πολέμους κατορθώσας, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν διαπολιτευομένων διαβληθεὶς, ὡς ἐπιθέμενος τυραννίδι· αὐτὸς τε ἀνῆρέτη, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γίσκων φυγαδευθεὶς

partem eorum morte affecit, partem in captivitatem redegit.

5 Imilcon juxta Cronium adversus Dionysii duces castra constituebat. Cum ii qui Cronium inhabitabant, Carthaginienses urbe recipere vellent, neque duces potestatem facerent, Imilcon hac re cognita, sylvam omnem, quæ pro castris hostium erat

fane magna, captato adverso hostibus vento, subjectis ignibus incendit. Fumi magna copia vehementer in vultus hostium vi venti deferrebat. Interea temporis Imilcon clam ad moenia transiit, eique portas aperuerunt ii, qui recipere eum cupiebant, in urbemque ducibus ignorantibus ingressus est.

C A P. XI.

G E S C O N.

Amilcar Carthaginiensis, excellentissimus totius Africae copiarum ductor, multis bellis feliciter confectis, in invidiam vocatus, et

ab adversarum partium factione in crimen affectatae tyrannidis adductus, cum ipse morte mulctatus est, tum ejus frater Gescon in exilium actus

T 5

Θεὸς ἐξέπεσε· τὰ δὲ χεῖρματα αὐτῶν θυμευθέντα ἐνέμαι-
το οἱ πολῖται· τῶν περὶ τῶν, οἱ Καρχηδόνιοι στρα-
τοῖς ἄλλοις χρησάμενοι, καὶ πολλὰς ἡττώμενοι, καὶ ἄλ-
λαι κινδυνεύοντες, μετέγνωσαν ἐπὶ τῇ τῷ Γέσκωνος φυγῇ,
καὶ τῇ ἀναρίσει τῷ Ἀμίλκῃ. ἀλλὰ τὸν μὲν Ἀμίλκαν
τεθνηκότα, ἔχουσιν τε ἦν ἀνακαλίσσασθαι· τὸν Γέσκωνα
δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀνεκαλίσσαντο, καὶ αὐτοκράτορα στρα-
τηγὸν ἀπέδειξαν, καὶ τὰς ἐχθρὰς 34 αὐτῷ παρέδωκαν
εἰς τιμωρίαν κατ' ὃν αὖν βέβληται τρόπον. Γέσκων δὲ πα-
ραλαβὼν αὐτὰς δεδεμένους, προσέταξε τῷ πλήθει ἐναντίον,
κατὰ γαστέρα πατακλινὰ χαμαὶ τοὺς δὲ ἑκάστοις 35 ἐλα-
φρῶ τῷ ποδὶ ἐπὶ τὸν τρέχοντα ἐπιβῆς, ἱκανὴν ἔφη τιμω-
ρίαν ἔχειν τῆς τῷ ἀδελφῷ προκαρσίσεως· τὸτο πράξας,
ἀφῆκε τὰς ἐχθρὰς, προσέειπεν· ἔκαστῳ κακὸν ἡμενάρησιν,
ἀλλ' ἀγαθὸν κακόν. τοιμαρὲν αὐτοὶ τε οἱ ἐχθροὶ, καὶ οἱ
τῶν οἰκείων, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι πάντες πεδισαρχῶντες
τῷ Γέσκωνι διέτελεσαν, ὡς ἀγαθὸν στρατηγῶν, καὶ αὐτίκα
μεταβολὴ τῆς τῷ πολέμου νίκης ἐγένετο, νικῶντος τῷ Γέ-
σκωνος

34 Uterque Codex αὐτῶν. 35 U. C. ἐλαφρῶς.

adus solum vertit. Eorum
vero bona publicata inter se
cives partiti sunt. His ita ge-
stitis, Carthaginienses aliis du-
cibus usi, cum plerumque
turpiter superarentur, et in
extremum servitutis pericu-
lum venissent, poenitentia du-
cebantur ob Gesconis exili-
um, et necem Amilcaris.
Sed Amilcarem morte affe-
ctum, non poterant ab infe-
ris excitare. Gesconem autem
ab exilio revocarunt, eique
summam belli commiserunt,
eorumque inimicos ad sup-
plicium tradiderunt, quo-
cumque modo eos punire il-
li collibitum esset. Gescon

vinculis affectos jussit in con-
spectu populi in ventrem hu-
mi procumbere: atque ter
levi pede singulorum colla
conculcavit, inquit, satis
magnas poenas fraternæ cadis
ab iis repeti. His factis,
inimicos dimisit, inquit:
Non malo malum ultus sum,
sed bonum pro malo repen-
di. Quo factum est, ut cum
ipsi inimici, tum horum et-
iam familiares, atque omnes
Carthaginienses perpetuo o-
bedientiam Gesconi præ-
stiterint, tanquam bono du-
ci: statimque commutatio vi-
ctoriarum in bellis consecu-

καινος ἐν τοῖς μάχαις διὰ τὴν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἔννοιαν καὶ προθυμίαν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

TIMOLEON.

Τιμολέον ἐν Σικελίᾳ τὴν δύναμιν ἐξήγαγε παραταξομένην Καρχηδονίοις ἐς τὴν νῆσον διαπεπλευκῶσιν· ἡμίονος ἀπηντάτο αὐτοῖς κομίζων σέλινα· οἱ στρατιῶται τὸ σημεῖον ἐφοβήθησαν, ὅτι ἄρα παρ' αὐτοῖς τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων σεφανῶνται σελίνοις. Τιμολέον, καὶ μὴν μᾶλλον, ἔφη, φανεράν νίκην οἱ θεοὶ δηλῶσιν ἡμῖν· τῆς γὰρ τὰ Ἰσθμια νικῶντας οἱ Κορίνθιοι ³⁶ τῶν σελίνων σεφανῶσιν. ταῦτα εἰπὼν, αὐτὸς τε τῶν σελίνων ἀνέσχεψατο, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἡγεμόνας ἀνέσχεψεν· ὥς τε καὶ οἱ στρατιῶται, ἄλλος πρὸς ἄλλῃ τῶν σελίνων λαβόντες εὐτολμότεροι πρὸς τὴν μάχην ἐγένοντο.

β' Τιμολέον πολιορκῶν Μάμερκεν τὸν τύραννον πολλὰς ἐξαπατήσαντα, καὶ παρὰ τῆς ὀρέας ἀποκτείναντα, κα-
τεστρα-

36 Vera est lectio quorundam librorum σεφάνοις τῶν σελίνων σεφανῶσι. Idem mox, ἐκ τῶν σελίνων ἀνέσ. Cas.

ta est, superante in praeliis rum erga se benevolentiam Gescone, propter subjecto. ac studium.

C A R. XII.

TIMOLEON.

Timoleon in Sicilia copias eduxit ad pugnam ineundam cum Carthaginien-sibus, qui in insulam traje-cerant: illis obviam factus est mulus, portans apium. Milites omen perhorruerunt, quod apud ipsos defunctorum monumenta coronaban-tur apio. Timoleon: Atqui, inquit, manifestiorem Dii nobis victoriam significant. Nam eos qui Isthmica certa-

mina vicerunt, Corinthii fer-tis ex apio factis coronant. His dictis, tum ipse se apio redimivit, tum etiam duces suos coronavit. Ex quo acci-dit, ut reliqui milites ab se mutuo apium sumentes, au-daciores ad pugnam redde-rentur.

2 Timoleon oppugnabat Mamercum tyrannum, qui multos dolis circumvenerat, et neglecta jurisjurandi reli-gione

τετρατήνησεν, 37 ὁ μὲν τύραννος . . . κριτῆναι παρὰ Συρακασίοις μὴ κατηγορῶντος Τιμολέοντος, ὁ δὲ ὤμισε μὴ κατηγορησέν. ἐπὶ ταῖσις ὁ Μάρκεκος ἤκεν εἰς τὰς Συρακῆσας. Τιμολεὼν παραγγαλὴν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, κατηγορῆσαι μὲν ἡδυνῶς ἔφη· τῆτο γὰρ συνετίμην· ἀποκτείναι δὲ τὴν ταχίστην αὐτὸν κελεύει· τὸν γὰρ πολλὰς ἐξαπατήσαντα δίκαιον ἂν εἴη καὶ αὐτὸν ἅπασι ὁμοίως ἐξαπατηθῆναι.

γ' Τιμολεὼν συμμαχῶν Συρακασίοις, ἰδὼν ἐπὶ τινα λόφον ὑψηλὸν, καὶ μετέωρον, ἰδὼν Καρχηδονίης πετακισμυρίδας ἐκτεταμένους, τὸ δὲ κατασκήμα κινέμενον ἐναντίον τοῖς πολέμοις· ἐκκλησίαν συναγαγὼν ἠγόρευσε· νῦν ἁλῶναι χρὴ τὰς πολέμους· εἴη γὰρ χρησμὸν ὡς ἐν ταῖσι τῷ τόπῳ παραταξάμενοι, διαφθαρέσονται· τεκμηριοὶ δὲ τὸν χρησμὸν ὁ χειμὼν ἐκείνης κινέμενος· οἱ Ἕλληνες ἐπὶ μέγα ταῖς γνώμας ἀφ' ὧντες ὀλίγοι πολλὰς ἐνίκησαν.

ΚΕΦ. ΙΓ.

37 Deest vox ὡμολόγησε. In quibusdam vero libris ita hic locus legitur, ὁ μὲν τύραννος ὡμολόγησε Τιμολέοντι· παραδῶσειν ἑαυτὸν, ἐφ' ᾧ καὶ Cas.

gione trucidaverat. Tyrannus simulabat se iudicium apud Syracusanos subiturum, si Timoleon non accusaret. Ille juravit se non accusaturum. His intercedentibus conditionibus, Mamercus Syracusas venit. Timoleon cum eum in concionem protraxisset, Nequaquam, inquit, eum accusabo: sic enim pactus sum: verum interfici celerrime jubeo. Nam æquum est, qui multis verba dedit, eum aliquando simili ratione circumveniri.

3 Timoleon pro societatis jure Syracusanis auxilium

ferens, in collem quendam altissimum et excelsum ascendit. Cum vidisset quinquaginta millia Carthaginensium explicata, locum vero procellis infestum, et ventum hostibus adversum ferri, congregata concione: in hoc tempore, inquit, hostes capi necesse est. Etenim oraculum extare, eos qui in illo loco aciem collocaissent, interituros: comprobati autem oraculum tempestate repentina. Græci magnis animis sumtis, pauci complures fuerunt.

CAP. XIII.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν.

Ἀρίστων κυβερνήτης, μίᾳ νηὶ τρεῖς ὀλκάδας οἶτον ἀγέ-
ρας παρέπεμψε· πολεμία τριήρης ἐπεφάνη τῇ πνεύματος
ἐπιλείποντος· ὃ δὲ τὰς τρεῖς ὀλκάδας συναγαγὼν, ἐγγὺς
αὐτῶν παρέπλει· ἵνα, ἣν μὲν ἡ πολεμία τριήρης προσάγοι
σιτηγῶις, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ νηὶ προσβάλοιτο βίλεσι πολλοῖς.
αἱ δὲ τὰς ὀλκάσιν αὐταῖς περὶ τὸ προσβάλλειν καὶ βιά-
ζεσθαι, αὐτὸς περιπλέων ἐκ πλαγίων βλάβῃ τοι τὴν πολε-
μίαν τριήρη, καὶ ἀπολαμβάνει μίσσην αὐτῇ καὶ τῶν ὀλ-
κάδων.

β' Ἀρίστων Κορίνθιος κυβερνήτης, ναυμαχέσταν Ἀθη-
ναίων καὶ Συρακουσίων, καὶ μενόντων ἀμφοτέρων, πέμψας
πρὸς τῆς ἀρχοντας ἐκέλευσε τὴν ἀγορὰν τῶν τροφῶν με-
ταγκυεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐπὶ ἐκείνοις,
κρησάμενοι πρῶτον ἀνεχώρησαν ἐπὶ γῆν, καὶ ἀποβάντες
εὐθύς ἡρξοποιήντο· οἱ Ἀθηναῖοι, νομίσαντες αὐτοὺς ἡττω-
μένους ἀναχωρῆσαι, μέγα φρονέοντες ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἐκβαίνου-
σι καὶ περιέσχον, τὰ τε ἄλλα πράττοντες, καὶ ὅσα πρὸς
ἄριστον

C A P. XIII.

A R I S T O N.

Ariston una navi tres o-
nerarias comitebat. O-
stendebat se triremis hostilis, cum ven-
tus remitteret. Hic vero con-
ductis in unum locum onera-
riis, propter eas navigabat:
ut si hostium triremis in eos
qui frumentum vehebant,
impetum facisset, ab his qui
navem obtrinebant, innume-
ristelis premerentur. Sin in i-
pfas onerarias conarentur im-
pressionem facere, ac vim ad-
hibere, ipse circumcirca na-
vigans ab lateribus hostilem
triremem incommodo affice-
ret, eamque inter suam et
onerarias concluderet.

2 Ariston Corinthius gu-
bernator, Atheniensibus et
Syracusanis navale prælum
committentibus, et utrisque
manentibus, misit ad princi-
pes, iussitque cibaria in mare
transferre. Quæ cum essent
allata, versis navibus in ter-
ram recesserunt: egressique,
celeriter prandium sumse-
runt. Athenienses existiman-
tes eos victos discedere, ma-
gnos animos ob victoriam ge-
rentes, e navibus egrediun-
tur, obambulantesque tum
alia fecerunt, tum etiam o-
mnia ad prandium instruxe-
runt.

ἄριστον ἐτοιμάζοντες. ἐπέπλευσαν ἐξ᾽ Ἀφνης οἱ Συρακούσιοι·
 Θόρυβος ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀσπίτων ἐμβαινόντων· οἱ δὲ ἡρ-
 τηκότες εὐκολώτερον ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Θ Ρ Α Σ Υ Μ Η Δ Η Σ.

Θρασυμίδης Φιλομήλῃ, τῆς Πεισιφράτῃ θυγατρὸς
 ἐρασθεὶς πομπεύσας αὐτὴν προσδραμὼν ἐφίλησεν· τῶν δὲ
 ἀδελφῶν τῆς παρθένῃ βλάβης φερόντων, καὶ δεινὴν ὕβριν
 ἡγχιμένων, ὁ Πεισιφρατὸς, εἰ τῆς φιλήσεως, ἔφη, κολά-
 σαιμεν; τὲς μισοῦντας τί ποιήσομεν; Θρασυμίδης ἐπὶ μεί-
 ζον αἰρομένη τῇ ἐρατοῦ, ἡλικιώτατος παραλαβὼν συμμάχους
 τὴν κορὴν ἐπὶ τῇ θαλάσῃ θυοῖαν τελέσας παρεφύλαξεν.
 οἱ μὲν δὲ σπασάμενοι τὰ ξίφη τὸν ὄχλον σκεδάσαντες εἰς
 σκάφος ἐμβάλλοντες ἐπ' Αἰγίνης ἀνήγοντο· Ἰππίας δὲ ὁ
 πρεσβύτερος τῶν Πεισιφράτῃ παίδων τὰ ληστρικά τῆς θα-
 λάσσης ἀναιρῶν, καὶ τὸτο τὸ σκάφος, διὰ τὴν σπαδὴν
 τῆς ἐρεσίας τομίας εἶναι τῶν ληστῶν, αὐτὴν τε ἀνέσώσατο,
 καὶ τὲς ἀσπασάντας συλλαβὼν ἐπανήγαγεν· Θρασυμίδης
 καὶ οἱ φίλοι τῷ τυράνῳ παρασάντες, ἐκ ἰκέτευσαν, ἐκ
 ἄλλῃ

runt. Adnavigarunt repenti-
 no Syracusani. Tumultus e-
 rat inter Athenienses, qui sine

prandio naves conscendebant.
 Illi vero pransi, minori ne-
 gotio hostes profligarunt.

C A P. XIV.

T H R A S Y M E D E S.

Thrasymedes filius Phi-
 lomeli filie. Pisistrati amore
 captus, eam in pompa ingre-
 dientem accurrens osculaba-
 tur. Fratris virginis ægre
 ferentibus, et non ferendam
 contumeliam existimantibus,
 Pisistratus, Si, inquit, aman-
 tes pœnis affecerimus, quid
 iis iacemus, qui nos odio
 prosequuntur? Thrasyme-
 des, amore magis magisque
 in dies accrescente, assum-
 tis æqualibus suis sociis,

puellam in mari sacrifici-
 um obeuntem observavit.
 Qui districtis gladiis turbam
 disjecerunt, inque navim in-
 gradientes, Æginam versus
 discesserunt. Hippias, adul-
 tior Pisistrati filius, mare ab
 latrociniiis repurgans, hanc
 etiam navem ob reorum
 celeritatem latronum esse ex-
 istmans, sororem recupera-
 vit, eosque, qui rapuerant,
 comprehensos reduxit. Thra-
 symedes, sociique coram ty-
 ranno

ἀλλὰ μάλα ἀνδρείως, χρῆσθαι αὐτοῖς ὃ βάλοιτε τρόπον
προεκκλίσαντο, φήσαντες, ἔκτοτε θανάτῳ καταφροῖσσαι,
ὅποτε τὴν ἀρετὰν ἐβαλεῦσαν. Πεισίστρατος καταπλα-
γνύει τὴν γενναϊότητα τῶν νεανίσκων, πρὸς γὰρ ἐξέδωκε
τῷ νεανίσκῳ τῷ Θρασυμίδει τὴν θυγατέρα· τὸτο ποιήσας,
ἵνῳιαν καὶ Φιλίαν ἐκτήσατο παρ' αὐτῶν, ἐκ ἑῷ τύραννος,
ἀλλὰ χρῆστος πατὴρ, καὶ δημοτικὸς πολίτης.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

Μ Ε Γ Α Κ Λ Η Σ.

Μεγακλῆς Μεσσήνιος τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσήνης, Ἀγα-
θοκλῆ τῷ Συρακυσίῳ τυράννῳ τὰναντία πράττων διετέλει,
καὶ πολλὰς Σικελιώτας κατ' αὐτὸ συνέτα, καὶ τοῖς ἀν-
ελθόν αὐτὸν ἐκέρυξε μεγάλας δωρεάς. Ἀγαθοκλῆς πα-
ρεξυμνῶν πολιορκεῖν Μεσσήνην παρεσκευάζετο· καὶ πῦρ καὶ
κῆρυκα ἐξῆλθε Μεγακλῆα· εἰ δὲ μὴ λάβοι, τὴν πόλιν
ἐξανδραποδίσκειν κατὰ κράτος ἐλὼν ἠπέλει. Μεγακλῆς
τὸν θάνατον ἐκ ἴδωκεν· ἀλλ' ἐκὼν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκδοσιν
ἐπίδωκεν, εἰ πέμποιτο πρεσβευτής. Ἀφισαμένῳ ταῦτα

Μεσ

ranno constituti, nullo modo
supplices se praeberunt, sed
admodum viriliter, ut pro li-
bitu se tractaret, hortaban-
tur: dicentes, ex eo tempo-
re se contemnere mortem, ac
pro nihilo ducere capisse,
cum primum de raptu con-
siliū inivissent. Filistratus

admiratus in juvenibus ani-
mī celsitudinem, filiam suam
Timasymedi adolescentī in
matrimonium collocavit.
Hoc facto, benevolentiam et
amicitiā eorum sibi concili-
avit, non amplius tyrannum
agens, sed benignum patrem,
ac popularem civem.

C A P. XV.

Μ Ε Γ Α Κ Λ Η Σ.

Megacles Messanius, ejus
Messanae quae in Sicilia est,
Agathocli Syracusanorum ty-
ranno in rebus omnibus ad-
versabatur, multosque Sici-
lienses contra eum concita-
bat, iisque qui eum de in-
edio sustulissent, amplissima
munera promisit. Agatho-
cles irritatus, Messanam op-

pugnare parabat, missoque
pracone Megaclem a civibus
exposcebat. Quem nisi acce-
pisset, omnino se eos urbe per-
vim capta in servitutem reda-
cturum minabatur. Megacles
mortem non perhorruit: sed
ultro se tradendum tyranno
obtulit, si legatus mitteretur.
Decernentibus haec Messa-
niis

Μεσσηνίαν ἐλθὼν εἰς τὸ στρατόπεδον τῷ Ἀγαθοκλέει
 ἰγῶται, ἔφη, καὶ πρεσβεύων παρὰ τῆς πόλεως, καὶ
 τετυνησόμενος ἦκω. πρότερον δὲ τῆς πρεσβείας ἄκιστον μί-
 τὰ τῶν φίλων. Ἀγαθοκλῆς συνήγαγε τὸς φίλους. ἐπὶ
 τούτων ὁ Μεγακλῆς διεξιπλάν τὰ δίκαια τῆς πατρίδος,
 τελευταῖον ἔφη· εἰ δὲ ἐπὶ τὰς Συρακούσας ἐστράτευον Με-
 σσηνιοί, πότερον ἂν ὑπὲρ Συρακυσίων, ἢ Μεσσηνίων ταῦτα
 ἔπραττες; τῷ δὲ Ἀγαθοκλῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα μεδιό-
 σαντος. οἱ παρόντες φίλοι παρεκάλεσαν αὐτὸν φείδεσθαι
 πρεσβευτῶ διαλέγοντος· ὁ δὲ διαλυτάμενος τὸν πόλεμον,
 καὶ τὸν Μεγακλῆα σῶον ἀπέπεμψε, καὶ Φιλίαν συνέστη
 πρὸς τὸς Μεσσηνίους.

Κ Ε Φ. Ις.

ΠΑΜΜΕΝΗΣ.

Παρμένης διὰ τῆς Φωκίδος ἦγε τὸ στρατόπεδον εἰς
 Θήβας· οἱ πολέμιοι τὸν Φιλοβοιωτὸν καλέμενον κατελά-
 βοντο, ἔχοντα οὐδὲς δυνάμει, ἢ τῆς ἐτέρας ἥδη κα-
 τεληγμένης, ὁ Παρμένης ὀρθίας τὰς τάξεις βαδύνων, καὶ
 ποιήσας τὸ στρατόπεδον ἑνοῦγον, καὶ πορευτικὸν, ἐσχλημά-
 τισιν

nis, accedens in castra Aga-
 thoclis: Ego vero, inquit, et
 legatus civitatis nomine ve-
 nio, et moriturus. Sed ante
 de legatione cum amicis au-
 dias. Cum Agathocles ami-
 cos convocasset, in horum
 confessu Megacles patriæ ju-
 ra percensens ad extremum
 inquit: Si ad excidendas
 Syracusas expeditionem Mes-

sanii suscepissent, utrum pro
 Syracusanis an pro Messaniis
 omnia faceres? Cum ad hanc
 interrogationem subrideret
 Agathocles, amici qui præ-
 sto erant, eum hortabantur,
 legato verba facienti parceret.
 Ille deposito bello, Me-
 gaclem saluum et incolumem
 domum remisit, amicitiam
 que cum Messaniis fecit.

C A P. XVI.

ΠΑΜΜΕΝΕΣ.

Pammenes per Phocidem
 Thebas versus exercitum du-
 cebat. Hostes collem Philo-
 boeotum nomine occuparant,
 ad quem duæ angustæ viæ du-

cebant: quarum cum altera
 jam hostium præfidiis tene-
 retur, Pammenes rectis ordi-
 nibus condensatis, exercitum
 que ad proficiscendum am-
 plifi-

τισεν ἐπὶ τὸ δεξιὸν ὡς ἔνθεν ἄξων· οἱ δὲ τὸ εὐώνυμον ἐκλιπόντες ἐπὶ τὸ δεξιὸν εὐθεσμον ὡς καλύποντες. ὁ δὲ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον σπαθῇ θραμὴν ὑσφαλῶς διήγαγε τὸ στρατόπεδον.

β' Παρμένης πολλὴν ἵππον 38 καὶ μάχην ἔχων, πολλὰς πελτασάς τῶν πολεμίων ἔχοντων, ὀλίγας τῶν αὐτῆ πελτασάς, καὶ τὴν κἀψὴν στρατιὰν ἑτάξε κατὰ τὸ κράτιστον τῶν πολεμίων, καὶ παρεγγεῖλεν ἐκόντας ὑποφύγειν, ἵνα ἀποσπάσῃ ἐναντίως πελτασάς ἀπὸ τῆς ἄλλης φάλαγγος· ἰππεὶ δὲ τῷ ἐγένετο, λαβὼν τὰς ἵππεῖς ἀπὸ τῆς ἑτέρας κέρας, παρήπτειυσεν ἐπ' αὐτάς, καὶ κυκλωσάμενος ἐνίκησε, τῶν τε ἱππέων ἐπικειμένων, καὶ τῶν φεύγειν δοκούντων, ἀναστρέψάντων.

γ' Παρμένης μετὰ Θηβαίων κρατῆσαι βυλόμενος τὸ Σικυνωϊαν λιμένος, αὐτὸς μὲν κατὰ γῆν παρεσκευάζετο προσβαλεῖν· πλοῖον δὲ στρογγύλον πληρώσας ὀπλιτῶν, ἐπεμψεν· οἱ δὲ πλεύσαντες κρατίσχον πρὸ τῆς λιμένος. δέλης

38 Σύμμαχον conj. Cas. κατὰ μάχην conj. Gronov.

plicatum ita instruxit in dextro latere, quasi in eam partem ducturus. Illi relicta parte sinistra, ad dextram destabant, ut profectiorem impederent. Ille ad sinistram incitato cursu cum suis properabat, copiasque sine omni periculo traducēbat.

2 Pammenes in magnū equitum numerum in exercitu ducens, hostibus scutorum multitudinem infinitam habentibus, paucos quos in suo exercitu habebat scutatos et levis armaturæ milites ea parte, ubi validissimus erat hostium exercitus, opposuit: iisque præcepit, ut data opera se in fugam conjicerent, quo adversariorum scutatos a reliqua acie distraheret. Quod postquam contigit, assumtis equitibus ab altero latere obequitans, in eos imperum fecit, et undiqueque circumdatos superavit, instantibus equitibus, iisque, qui fugere existimabantur, se convertentibus.

3 Pammenes, ut cum Thebanis portum Sicyoniorum caperet, ipse quidem in terra itavit irruptionem facere, navem vero rotundiores plenam militibus armatis per mare misit. Qui navigantes, ante portum appulerunt. Sub vesperam pauci inermes in terram egrediebantur, quasi

U

mer-

δὲ ἀπέβησαν αὐτῶν ὀλίγοι γυμνοί, ὡς ἐμπορικοὶ τινες ἀπὸ πλοῖα πρὸς ἀγορὰν ἐπιτηδεύον ἦκοντες. ὁ δὲ Παμμένης ἐπεὶ τὸ πλοῖον ἐφώρμηκε τῇ λιμένι, καὶ ἐν ἰστέρα προσέβαλε τῇ πόλει σὺν Δορύβῳ πολλῶν· οἱ δὲ περὶ τὸν λιμένα πρὸς τὸν Δορύβην ὁρμήσαντες, βοηθεῖν ἐπειρώοντο. ἐκ τῶ πλοῖα δὲ τῷ στρογγύλῳ ἀποβαίνοντες οἱ ὀπλίται, μηδενὸς κλύοντες, τὸν λιμένα κατέσχον.

δ' Παμμένης τὰς πολεμίας ἐξηπάτησεν χρησάμενος τῇ νόμῳ τῆς σάλπιγγος ὑπεναντίον, προπαλαγγείας τοῖς ἑαυτῷ στρατιώταις, πρὸς μὲν τὸ ἀνακλητικὸν ἐπιτίθεσθαι, πρὸς δὲ τὸ ἐπικειλευτικὸν ἀναχωρεῖσθαι· τῷτο ποιήσας, ἐν ἀμφοτέροις μεγάλα τὰς πολεμίας ἐβάλεψεν.

ε' Παμμένης ὀλίγην ἔχον δύναμιν, ὑπὸ πλείονων ἀποληφθεὶς, ἐπεμψεν αὐτομέλον ἐς τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον· ὁ δὲ τὸ σύνθημα ἐκμαθὼν, ἐπανελητὼν ἠγγεῖλε τῷ Παμμένει. ὁ δὲ νυκτὸς ἐπιτίμενος τοῖς πολεμίοις, πολλὰς αὐτῶν φθίρας διεξίππασατο 39 αὐτὸς σύνθημα τοῖς δὲ ἦν ἀπορία, γνωρίζειν ἐν σκότῳ τὰς οἰκίας μὴ δυναμένοις διὰ τῷ συνθήματος.

ΚΕΦ. ΙΖ.

39 Δὲς τὸ Casaub. in margine.

mercatores aliqui a navi ad forum ut, quæ ad victum necessaria sunt, emerent, venientes. Pammenes postquam navis in portum venit, vespere magno cum tumultu civitatem aggrediebatur. Qui circa portum habitabant, concurrentes ad tumultum, auxilium ferre suis nitebantur. Armati e navi rotundiori egredientes, nullo impediante, portum obtinuerunt.

4 Pammenes contrario modo tubarum modulato cantu usus, hostes decepit, mandans suis militibus, ut cum receptui caneretur, im-

pressionem facerent: cum vero ad pugnam vocarentur, discederent. His utrisque magnam cladem hostibus inflixit.

5 Pammenes cum exigua manu a pluribus interceptus, transfugam in hostium castramissit, qui cognita pugnae tessera, reversus Pammeni nuntiavit. Ille per noctem hostes aggressus magnum eorum numerum interfecit, atque per medios dicta tessera equitavit. Qui ad difficultatem maximam redigebantur, cum in tenebris suos per tesseram cognoscere non possent.

CAP. XVII.

Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Η Σ.

Δημήτριος Ἡρακλείδην φύλακα τῶν Ἀθηναίων συντά-
 ξας, αὐτὸς μὲν ἦν περὶ τὴν Λυδίαν. οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν
 Ἀθηναίων ἐν ἀπορρήτῳ βαλευσάμενοι, τὸν ξαναγόν Ἱεροκλῆα
 Κάρκ τῷ γίνεαι ἐπέσαν νυκτὸς ἀνοῖξαι τὰς πύλας, καὶ
 δεῖξασθαι στρατιώτας Ἀττικὰς, οἱ κτενῶσιν Ἡρακλείδην.
 τὰυτὰ μὲν δὴ συνέβητο παρὰ τὸν Ἰλισσόν, ἧ τὸν καθαρ-
 μὸν τελεῖσι τοῖς ἐλάττεσι Μυσηρίοις, Ἰππάρχῃ καὶ Μνη-
 σιδῆμα στρατηγῶν ὄρεα δόνταν καὶ λαβόνταν. Ἱεροκλῆς
 δὲ πιστὸς Ἡρακλείδῃ γινόμενος, ἐμήνυσε τὴν πράξιν. ὁ δὲ
 συνέπρωττεν 40 ὕδαρ αὐτὰς εἰσδέξασθαι, διορύξαντας πῶς
 μέρος πυλῶν καὶ δὴ νυκτὸς εἰσεδέξαντο ὃ καὶ κ' ἀνδρῶν,
 ὧν ἦγοντο Μνησίδαμος, Πολυκλῆς, Καλλισθένης, Θεοπομ-
 πος, Σάτυρος, Ὀνητορίδης, Σθενокράτης, Πυθίων. Ἡρα-
 κλείδης δὲ στρατιώτας δισχιλίους ἀπλοισμένους ἐπαφῆκεν, οἱ
 πάντας αὐτὰς εἰσελθόντας ἐφόνευσαν.

β' Ἡρα.

40 Scribe νύκτωρ. Masu.

C A P. XVII.

H E R A C L I D E S.

Demetrius Heraclide Athenis praesidii causa relicto, ipse in Lydia versabatur. Duces Atheniensium occulto habito consilio, Hieroclem, natione Carem, mercenariorum ducem impulerunt, ut portas noctu patefaceret, et milites Atticos reciperet, qui Heraclide interficerent. Haec ad Ilissum transigebant, ubi lustratio fieri consuevit minoribus Mysteriis, Hipparcho et Mnesidamo ducibus iurandum dantibus et ac-

ipientibus. Hierocles fidelis Heraclidi totam rem significavit. Qui consensit ut eos reciperent, aperta quadam parte duntaxat portarum. Ac noctu receperunt quadringentos et viginti viros, quibus praerant Mnesidamus, Polycles, Callisthenes, Theopompus, Satyrus, Onetorides, Sthenocrates et Pythion: iis Heraclides duo millia militum armatos immisit, qui omnes ingredientes trucidarunt.

β' Ἡρακλείδης Ταραντίνος ἀρχιτέκτων ὑπέσχετο Φιλίππῳ τῷ πατρὶ Περσέος μόνος καταπρήσειν τὸ Ῥοδίων ναυτικόν· καὶ δὴ τότε στρατηγῶν προῆλθεν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆ Φιλίππου, σημεῖα ἀδικίας ἔχων· καὶ βαμῶν προσέφυγεν ἰκετηρίας λαβὼν, καὶ παρὰ τῇ πλήθους ἔλεον αὐτῆμος· ὥς τε ἦσαν τῶν Μακεδόνων, οἷς ἰδοὺ ταῦτα μὴ διακίως. ὁ δὲ πορθημῶδες ἐπιβάς καθῆκεν εἰς Ῥόδον, φάσκων, ἰκέτης ἦναι προπηλακιζόμενος δι' ὑμᾶς, ἐπεὶ δὲ Φιλίππον ἐκάλουν πολέμειν ὑμῖν· ἵνα δὲ πιστεύσῃτε τοῖς λιγυμένοις, καὶ δὴ ἐπιστολὰς Φιλίππου δεκνύει γεγραμμένας πρὸς Κρήτας, ἐν αἷς συντίθενται κατὰ Ῥοδίαν τὸν πόλεμον ἐξοίσειν. Ῥόδιοι ταῖς ἐπιστολαῖς πισεύσαντες, Ἡρακλείδην ὑπαδέχοντα, ὥς δυνήσκοντο αὐτοῖς ἀφελίμον καὶ τὰ Φιλίππου γενέσθαι· ὁ δὲ νύκτωρ πνεῦμα ἐπιφορὰν παραθυλάσας, τὰ νεώρια Ῥοδίων κατέπρησεν. τρισκαίδεκα νεώσοικοι διεφθάρησαν, καὶ ὅσα τετρήεις ἐν αὐτοῖς. τὸ δὲ πῦρ ἐμβαλὼν, παραχρῆμα σκάφης ἐπιβάς ἀνῆλθεν, καὶ διαβαλὼν εἰς Μακεδονίαν, ἣν παρὰ Φιλίππῳ κορυφαίαν τῶν φίλων Ἡρακλείδης.

ΚΕΦ. ΙΗ.

2 Heraclides Tarentinus architecton Philippo Persei patri promissit, se solum Rhodiorum classem incensurum. Atque tum ficta arte progressus ex aula Philippi, signi injuriæ ferebat, et ad aram supplex confugit, et ramum oleæ protendens a populo misericordiam flagitabat. Erant nonnulli Macedones, quibus hæc indigna viderentur. Ita consensa cymba Rhodum devenit, inquilens: Supplex venio ad vos injuriis affectus propter vos, quoniam Philippum impedivi ne vobis bellum inferret. ut autem fidem his, quæ dico adhibeatis, epi-

stolam Philippi ostendo, scriptam ad Cretas, qua se bellum adversus Rhodios suscepturos esse paciscuntur. Rhodii credentes litteris, Heraclidem recipiunt, eumque sibi usui fore contra Philippum arbitrantur. Ille noctu captans ventum procellosum navalia Rhodiorum incendit. Tredecim navium domicilia perierunt, et quotquot triremes in iis fuerunt. Ille coniecto igne, mox scapham conscendit, ac solvitur: trahensque in Macedoniam, primum locum inter amicos Philippi Heraclides tenuit.

CAP. XVIII

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Α Γ Α Θ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ.

Ῥόδιοι βασιλεῖ Πτολεμαίῳ πολεμεῖντες περὶ Ἐφεσον ἦσαν· Χρεμωνίδης Πτολεμαίῳ ναύαρχος ἀνήχθη ναυμαχῆσαν· Ἀγαθόστρατος Ῥοδῖος ἐξήγε· 4¹ ἐπὶ μέλιαν ναῦν. καὶ φανερὸς γενόμενος τοῖς ἐπιπλέουσι, μετῴρεψε μεταπηδόν· χρόνον τ' ἐπισχῶν βραχύν, ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὄρμον. οἱ πολέμοι νομίσαντες ὅτι μὴ παρῶσι διαναυμαχεῖν, αὐτοὶ πραιωνίσαντες εἰς λιμένα ἐπαήθησαν. Ἀγαθόστρατος ἐπιτρέψας, καὶ τὸ ναυτικὸν πυκνώσας ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κεράτων ἐπέπλευσε τοῖς πολεμίοις, ἐκβαίνουσι περὶ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, καὶ ἀπροσδοκῆτως προσπεσὼν ἐνίκησεν.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Λ Υ Κ Ο Σ.

Λύκος Λυσιμάχῃ στρατηγός, Αἰνὴτα στρατῆρα Λημητρὶα φυλάσσοντος Ἐφεσον, καὶ πολλοῖς πειραταῖς τὰς ἐμὸν κατωτρέχοντος, τὸν ἀρχιπειρατὴν Ἀνδρῶνα χρημασι δια-

4¹ Cant. ἐπὶ μέλιαν ναῦν. conj. Gronov. ἐπὶ μέλιαν ναῦν.

C A P. XVIII.

A G A T H O S T R A T U S.

Rhodium bellum gerentes cum rege Ptolemæo, apud Ephesum erant. Chremonides Ptolemæi nauarchus solvit, ut navalem pugnam faceret. Agathostratus Rhodios eduxit ad Meliam navem, visusque ab adnavigantibus hostibus, retro naves reduxit. Brevi tempore interjecto, ad eundem portum re-

versus est. Hostes arbitrati, eos non audere prælium committere, clamore sublato, in portum redierunt. Agathostratus reversus, et classe condensata, ab utroque latere hostibus adnavigavit, apud Veneris templum egredientibus: et ex insperato irruptione facta, victoriam est consecutus.

C A P. XIX.

L Y C U S.

Lycus dux Lysimachi, que piratis finitimorum terram infestaret, archipiratam Andronem pecuniis corru-

διαφθείρας, κατελάβετο τὴν Ἐφεσον. ὁ μὲν ἀρχιπειρα-
τὴς τὰς Λύκας στρατιώτας ἀόπλους ἐν ἱματίοις καὶ τριβάσι,
δεδεμένους, ὡς αἰχμαλώτους λαβὼν, εἰσήγαγε, καὶ πλησίον
τῆς ἀκροπόλεως γενόμενος, παρήγγειλε χρῶσθαι τοῖς ἐγ-
χειριδίοις ἃ κεκρυμμένα ἐκόμειζον ὑπὸ μάλην τῶν δὲ περὶ
τὴν ἀκρόπολιν πυλωρῶν, καὶ φυλάκων φονευομένων, αἰρε-
ται σημεῖον τοῖς περὶ τὸν Λύκον· οἱ δὲ εἰσπεσόντες, καὶ
τὸν Αἰνητον συνέλαβον, καὶ τὴν Ἐφεσον κατέσχον καὶ τοῖς
μὲν πειραταῖς τὸν μισθὸν ἀποδόντες, παράχρημα τῆς πό-
λεως αὐτὰς ἀπέπεμψαν· τὸ ἅπσιον αὐτῶν περὶ τὰς πρώ-
τας φίλος ἔκ ἀσφαλὲς ὑπάρχειν ἠγγέμενοι.

Κ Ε Φ. Κ.

Μ Ε Ν Ε Κ Ρ Α Τ Η Σ.

Μενεκράτης Σαλαμῖνα τὴν ἐν Κύπρῳ βεβλόμενος ἐλθὼν,
δις τῷ τείχεϊ προσβαλὼν ἀπεκρέσθη, τῶν στρατιωτῶν
εἰς τὰς ναῦς φερόντων· τρίτον προσβαλὼν, σπρώξον ἦξε τοῖς
κυβερνήταις ἀποπλεῦσαι, καὶ ὑπὲρ τὴν παρακειμένην ἀκρᾶν
ναῦς ἀποκρύψαι. οἱ στρατιῶται προσβάλλοντες, πάλιν ἔφεν-
γον· ὡς δὲ εἶδον τὰς ναῦς ἀφανεῖς, ἔκ ἔχοντες ἐλπίδα τὸ
δύνα-

pit, et Ephesum occupavit.
Archipirata Lyci milites iner-
mes, tunicis ac pallis ami-
ctos, victosque quasi capti-
vos in urbem induxit: cum-
que arci appropinquasset,
iussit eos ensibus uti, quos
sub axilla ferebant abscondi-
tos. Trucidatis janitoribus et
custodibus, qui arcem tene-

bant, signum iis, qui cum Ly-
co erant ostenditur. Qui per
vim ingressi, Aenētum cepe-
runt, et Ephesum obrinue-
runt, piratasque, persoluta
eis mercede, ex urbe con-
festim emiserunt, perfidiam
eorum in prioribus amicis
non tutam esse rati.

C A P. XX.

Μ Ε Ν Ε Κ Ρ Α Τ Ε Σ.

Menecrates Salaminem
in Cypro capere volens, bis
muros aggressus est, toties-
que militibus in naves fugi-
entibus re infecta discessit.
Cum tertio oppugnationem

institueret, gubernatoribus si-
gnum dedit, ut solutas naves
abducerent, et sub suprapo-
sito promontorio occultarent.
Milites adorti moenia, rursus
se fugam mandabant: cumque
nullibi

δύνασθαι φυγεῖν, ἀναστρέψαντες, ἐξ ἀπονοίας ἰμαχίσαντο, καὶ νικήσαντες κατέσχον τὴν Σαλαμῖνα.

Κ Ε Φ. ΚΑ.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ.

Ἀθηνόδωρος βασιλεὺς στρατηγῶν ἡττηθεὶς ὑπὸ Φωκίωνος περὶ Ἀταρνεία, ἄρξιναι τὰς στρατιώτας, καὶ τὰς ἡγεμονίας αὐτῶν μοιραχίσασθαι μέχρις ἂν ζῶσι· καὶ δὴ συνέβαλον πάλιν ὡς διὰ τὸν ὅρκον. καὶ ἦν ἰδεῖν τὰς μὲν νικήσαντας ἡττημένους· τὰς δὲ ἡττημένους νικήσαντας.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

ΔΙΟΤΙΜΟΣ.

Διότιμος πλοῖα σιτηγὰ παραπέμπων δέκα τριήρεις, καταλαφθεὶς περὶ τὴν Χίον ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἔχοντων ἑκοσι ναῦς, διωκόμενος ἐν γαλήνῃ, κύκλῳ τῶν ἀπὸ τῶν Φύγων, ταχύτερα ἔχων τὰ σκάφη ἔπαυσε μὲν εἶδεν ὑπὸ τῶν διωκόντων, αἰεὶ δὲ κατὰ πρῦμνον ἀπτόμενος τῶν ἐσχά-

nullibi videre naves possent, nulla spe fugiendi relicta, reversi ex desperatione pugnam fecerunt: et hostibus devictis, Salamine patiti sunt.

C A P. XXI.

ATHENODORUS.

Athenodorus Regis nomine bellum gerens ad Atarniam superatus a Phocione, religione iurjurandi obstrinxit milites, atque duces eorum, ut singularia certamina subirent quamdiu eis vita superesset. Qui rursus in eodem loco pugnam inierunt propter iusjurandum: eoque tempore licebat videre victores vinci, et victos vincere.

C A P. XXII.

D I O T I M U S.

Diotimus navigia com meatum vehentia cum decem triremibus deducens, deprehensus apud Chium a Lacedaemoniis, qui viginti naves habebant, instantibus hostibus cum malacia esset, circum onerarias fugiens et celeriores habens naves, nihil damni a persequentibus passus est: semperque puppibus in extremas imperu facto,

ισχύων νεῶν, τὰς δέκα κατέδυσε, ὥς τε ἦν τὸ χρῆμα
παρέλογον· οἱ γὰρ φεύγοντες ἐνίκησαν τὰς διώκοντας.

β' Διότιμος δέκα ναῦς ἔχων ἀντάρχει Λακεδαιμονίους,
τὰς ἴσας ναῦς ἔχουσιν· οἱ μὲν ἐκ Ἰθακῆς συμβάλλει,
τὰς Ἀττικὰς ἐμπειρίας δεδιώτες. ὁ δὲ τὰς τερσὰς τῶν
τρηγῶν ἐξελὼν, ζεύξας πρὸς ἀλλήλας, τὰ ἰσία τῆς μίας
ἐπαράμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀνήγετο. Λακεδαιμόνιοι ἰ
ἰσίων φαινομένων, πέντε ναῦς εἶναι νομίσαντες, καταφρονή
σαντες ἐπλευσαν. Διότιμος τὰ ζεύγη κατὰ λύσας, ἐπιστρέ
ψας ἐναντίοις ἐμβαλὼν ἰ ναυσί, προσέειπεν τῆς Ἀττικῆς
ἐπιστήμης, τὰς μὲν ἐξ τῶν Λακωνικῶν κατέδυσε, τὰς δὲ
τίσσας ἔλαβεν αὐτάνδρας.

γ' Διότιμος Ἀθηναῖος ναύαρχος πελάγιον πλῆν μί
λων πλῆν, κρύφα συναγαγὼν τὰς τρηγάρους, προσέειπεν
αὐτοῖς ὅτι τὰς καλὰ πλεῖσας τῶν νεῶν αὐτὸς παραλα
βὼν ἀναχθήσεται· τὸ δὲ προσέειπεν, ἵνα οἱ ἄλλοι τρηγάρ
ου μὴ ἀπολείποντο ὡς περισσὰς τμήρεις ἔχοντες.

δ' Διότιμος, καταπλεύσας νυκτὸς εἰς χωρίον τῆς πο
λεμίας, ἀφ' ἐκάστης νεῆς συγχῆς ἄνδρας ἐκβιβάσας, τὰς
μὲν

cto, decem submersit: erat
que admirabilis pugna, qua
a fugientibus persequentes
vincebantur.

2 Diotimus cum decem
navibus obviam ibat Lacedæ
moniis, totidem naves habentibus. Hi non audebant con
figere, peritiam Atticarum
metuentes. Ille remigio dem
to, binas inter se conjunxit,
uniusque solum velis subla
tis, in pelagus solvebat. La
cedæmonii quinque velis ap
parentibus, quinque dunta
xat naves esse suspicati, con
temta paucitate adnaviga
bant. Diotimus solutis vin
culis se convertit, et in ad

versarios impetum cum de
cem navibus fecit: et usus
Attica scientia, sex Lacedæ
moniarum navium submer
sit: reliquas quatuor una cum
hominibus cepit.

3 Diotimus Atheniensis
nauarchus navigationem su
scepturus, clam convocatis
trierarchis, dixit eis, se iis
navibus quæ optime naviga
rent affluuntis soluturum.
Hoc autem prædixit, ne re
liqui trierarchi destitueren
tur, eximiasque naves ha
berent.

4 Diotimus sub noctem
in hostilem terram navigans,
ex unaquaque navi plurimis
vi

μὲν εἰς ἐνδραν ἀπέκρυψεν· ἀρχομένης δὲ ἡμέρας κατὰ
τὰς ἐνδρευνοντας τὰς ναυσὶν ἀνεκώχευε. παραγγέλλας
τοῖς μὲν ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων διασκευάζεσθαι πρὸς μά-
χην. τοῖς δὲ ἐρέταις ἀνά μέρος, ὅτε μὲν τὰς θαλαμίας,
ὅτε δὲ τὰς ζυγίας, ὅτε δὲ τὰς θρανιτίδας κόπας ἀναφέ-
ρειν, καὶ τινὰ τῶν σκαφῶν τῇ γῇ προσάγειν ἐπειράτο· οἱ
μὲν πολέμιοι προσδραμόντες ἐκώλυνον τὴν ἀποβασιν· τὲ δὲ
τὸ προκείμενον σημεῖον ἄρατος, οἱ μὲν ἐκ τῶν ἐνδρῶν
ἐπιφανέντες πολλὰς τῶν πολέμιων ἐφόνευσαν· τὰς δὲ λοι-
πὰς εἰς φυγὴν ἐτρέψαντο. ὁ δὲ Διοτίμος ἀσφαλῆ τὴν
ἀποβασιν ἐποίησато.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

Τ Τ Ν Ν Ι Χ Ο Σ.

Τύννιχος Θεοδοσίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ πολιτοκρεμένης
ὑπὸ τῶν πλησίον τυράννων, καὶ κινδυνεύσας κλῶναι, τὴν
πολιορκίαν ἔλυσεν, ὁρμηθεὶς μὲν ἐξ Ἡρακλείας καὶ προγγύ-
λης, καὶ τρεῖς μῖα, δέξάμενος δὲ στρατιώτας, ὅσους οἶον τε
ἦν, καὶ σαλπικτάς τρεῖς, καὶ σκάφας, ἢ μονοξύλας,
ἐκάστην ἑνα ἄνδρα δέξασθαι δυναμένην, νυκτὸς ἐπιπλεύσας,
τῆς

viris expositis, eos in insidiis
occultavit. Summo mane jux-
ta eos qui in insidiis latebant,
naves movebat, mandans iis
qui erant in superioribus ta-
bulatis, ut se ad pugnam ac-
cingerent: remigibus vero ut
vicissim nunc infimos, nunc
medios, nunc summos remos
agitarent, et quasdam scaphas

ad terram adducere conaba-
tur. Hostes accurrentes, e-
gredi prohibebant. Illo si-
gnum, de quo convenerat,
tollente, milites ex insidiis
confurgentes, multos hosti-
um occiderunt, reliquos in
fugam pepulerunt. Hoc pa-
cto Diotimus sine periculo
milites exposuit.

C A P. XXIII.

T Y N N I C H U S.

Tynnichus, cum Theo-
dolia Ponti civitas a vicinis
tyrannis oppugnaretur, et ne
caperetur, periculum esset,
eam obsidione liberavit, ve-
niens Heraclea cum navi ro-
tundiori, et una triremi. Nam

assuntis tot militibus, quot
quidem poterat, et tribus tu-
bicinibus, scaphisque ex uno
ligno constantibus, quarum
singulæ virum unum capere
possent, per noctem adnavi-
gans, cum ad civitatem ap-
pro-

τῆς πόλεως ἐγγυὺς γενόμενος, ἐξελὼν τὰς σκάφας, ἐμβι-
βάσας ἐκάσῃ σάλπιγγι τὴν ἑναί, συνέταξεν ἀπασχόντας
ἀλλήλων διάστημα σύμμετρον, ἐπειδὴν ἐκ τῆς τριήρης,
καὶ τῆς στρογγύλης ὑποσημαίνει, διαδεξαμένοις σημαίνει
παραλλάσσοντας τοῖς χρόνοις ὡς μὴ σάλπιγγος μιᾶς προ-
πίπτειν ἤχον, ἀλλὰ πλείονων· οἱ μὲν ἐσήμηναν, ἤχῳ σαλ-
πίγγων τὸν περικείμενον ἄερα τῇ πόλει πληθεῖντες· οἱ δὲ
παλιορκεῖντες νομίσαντες ἐπίπλυν εἶναι τὸλας μετίζονος, ἐδί-
κασμα τὰς φυλακὰς ἐκλιπόντες ἄχοντο· Τυννίχος δὲ προ-
πλεύσας, τὴν Θεοδοσίαν ἡλευτέρωσα τῆς πολιουρκίας.

Κ Ε Φ. ΚΔ.

ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣ.

Κλείταρχος πολεμίαν ἐπελθόντων, ἵνα μὴ γένοιτο τι-
χίρης, προηγάγε τὴν δύναμιν ἐξω τῆ τείχεος, προσάξας
κλείσαι τὰς πύλας, καὶ βαλεῖν τὰς βαλανάγρας ὑπὲρ τὸ
τείχος· ὡς δὴ καὶ λαβὼν, ἔδειξε τοῖς στρατιώταις· οἱ δὲ
μακρόντες ὡς ἂν εἶχον ἐλπίδα εἶσω τῆς πόλεως φεύγειν,
ἐνίκαν ἀνδρείως μαχομένοι.

Κ Ε Φ. ΚΕ.

propinquasset, eximens sca-
phas, attribuit singulis bucci-
natorem unum: dato prae-
pto, ut mediocri intervallo a
se mutuo distantes, postquam
e triremi, navique rotundiori
signum dedisset, excipientes
ipsi, vicissim signum canerent
certis tum intervallis tempo-
rum, ne unius tubæ dunta-
xat sonus audiretur, sed plu-

rium. Illi cecinerunt, tuba-
rumque fremitu univcrsum
urbi circumdatum aërem im-
pleverunt. Qui oppugna-
bant, majorem aliquam claf-
sem adnavigare arbitrati, nul-
lo ordine relictis excubiis, se
fugæ tradiderunt. Tynnichus
autem adductis navibus, The-
odosiam oppugnatione libe-
ravit.

C A P. XXIV.

CLITARCUS.

Clitarchus adventantibus
hostibus, ne intra muros in-
clusus oppugnaretur, ex op-
pido copias eduxit, imperans,
ut clausis portis claves su-
pra moenia conjicerent. Quas

etiam militibus ostendit. qui
cum intelligerent nullam si-
bi spem in urbem fugien-
di superesse, fortiter pu-
gnantes, cum victoria di-
scesserunt.

C A P. XXV.

Κ Ε Φ. ΚΕ.

ΤΙΜΑΡΧΟΣ.

Τίμαρχος Αἰτωλὸς ἀπαβὰς τῆς Ἀσίας ἐς πολυάνθρωπον χωρίον, ἵνα μὴ φύγοιεν οἱ στρατιῶται τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, τὰς ναῦς κατέπερσεν. οἱ δὲ ἐλπὶδα φυγῆς ἔκ ἔχοντες, ἀγωνισάμενοι γενναίως ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. Κς.

ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ.

Εὐδόκιμος ὄρων τῆς στρατιῶτας σατιάζοντας καταπαῦσαι τὴν εἰρήνην καὶ δυνάμενος ἤδη δὲ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ὁρμώντων τοῖςδρομοκῆρυξι προσέτατε κηρύττειν ὡς ηκοιεν οἱ πολέμιοι διαρπασόμενοι τὸν χάρακα· οἱ δὲ φοβηθέντες, τῆς μὲν εἰρήνης ἐπαύσαντο· τὰς δὲ αὐτῶν τάξεις ἀπελαβόντες, τὸν χάρακα ἐφύλαττον.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

ΠΑΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Παυσίστρατος ναύαρχος Ῥοδίων παρήγγειλεν ἀριτμόν, καὶ ἐξόπλισιν τοῖς στρατιώταις· ἐπειδὴ προῆλθεν ἐν τοῖς καλλί-

C A P. XXV.

TIMARCHUS.

Timarchus Ætolus expositis militibus in Asiæ locum fugam capefferent, naves incendit. Illi omni spe fugæ intercisâ, strenue praelium facientes, victoria potiti sunt.

C A P. XXVI.

EUDOCIMUS.

Eudocimus videns milites inter se tumultum movere, cum sedare discordiam nullo modo posset, jamque etiam armis se mutuo peterent, cursoribus nuntiis mandavit, ut proclamarent hostes adventare, ac vallum discernere velle. Qui metu hostium abstracti, seditionem reliquerunt: inque suum locum quisque recurrens, vallum tuebantur.

C A P. XXVII.

PAUSISTRATUS.

Pausistratus, Rhodiorum armaturam militibus innauarchus, numerum et peravit. Qui cum splendidissi-

καλίστοις ὅπλοις, ἀναλαβὼν αὐτὸς ἦεν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ πάντας ἐμβιβάσας ἐκέλευσεν ἀπερρεῖσθαι τὰ ὅπλα κατὰ κόσμον ἑκάστων, καὶ τῷ 42 μηδὲν ὄπλον ἐκκομισθῆναι φύλακας κατεστήσατο.

Κ Ε Φ. ΚΗ.

Θ Ε Ο Γ Ν Ι Σ.

Θεόγνης Ἀθηναῖος στρατηγὸς ὁρῶν τὴν στρατιάν πρὸ τῶν ἡγεμονιῶν, καὶ τῶν τάξεων σπαιλίζοντας. νύκτωρ προσέταξε πέμψαι τινὰς τῶν ἰππέων, καὶ 43 τῶν κορυφῶν, παραγγείλας ἐπιφανῆναι ὡς πολεμίαις, κατ' αἰὶν τι χωρίον ἀφ' ἧς μάλιστα κρείσσον ὀφθῆσεσθαι ἐπιφανέντων. ὁ Θεόγνης μετὰ δορυβᾶ καὶ ταραχῆς παρεκάλει τὴν στρατιάν· ὡς ἤδη τῶν πολέμιων ἐπιφανομένων, αὐτὸς καταλαμβάνεσθαι τὰς τὴν προσήκεσαν. οἱ δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν πολέμιων τῷ φιλονεικεῖν ἀλλήλοις ἀποσάντες, αἱ πὰς συνήδεις τάξεις κατίσταντο· ἐπεὶ δὲ κατέστησαν, ἀμολόγησεν ὁ Θεόγνης, τὴν μὲν πολέμιαις εἶναι φίλας. ὁμοίαις δὲ,

42 *Cant.* μηδενός. 43 *Interpres* τῶν κορυφαίων. Vereor ne gravior menda sublit. *Cass.*

didissimis armis induti progredierentur, in naves eos deduxit, omnibusque impositis, iussit arma singulos suo loco deponere: certosque homines praefecit, qui ne qua arma efferrentur, caverent.

C A P. XXVIII.

T H E O G N I S.

Theognis Atheniensium dux, videns milites de praefecturis et ordinibus feditionem facere, noctu quosdam equites ac duces misit, praecipiens ut quasi hostes se in alio quodam loco ostenderent, in quo maxime conspici ab exercitu possint. Quibus apparentibus, Theognis

cum tumultu ac perturbatione milites ipsos, quasi jam hostes in conspectum venissent, iuxta loca capere iussit. Illi metu hostium adducti, contentione deposita, pristinos ordines constituerunt. Qui cum ordines struxissent, Theognis hostes amicos esse fatebatur. Vos autem, inquit, in

ὁ δὲ, ἔφη, τάξαντες ἑαυτοὺς ἀνευ σώσεως, καὶ εἰσαυτῶν φυλάττεσθε τὴν τάξιν ἣν αὐτοῖς διδόνκατε.

β' Θεόγγις ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατασκόπῃς ὑπονοήσας ὑπάρχειν, φυλακὴν ἔβαλεν τῇ χάρακος περιτειχίσας παρηγγεῖλεν ἕκαστον μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων ὅπλων 44 ὄντας καὶ χαριζομένους εὐχερῶς κατασκόπῃς ὄντας ἀλίσκεσθαι.

Κ Ε Φ. Κ Θ.
Δ Ι Ο Κ Λ Η Σ.

Διοκλῆς Ἀθηναίων στρατηγὸς ἐν τῇ πολέμῳ τῶν στρατιῶν ἀτάκτως διαλελυμένων τὰ ὅπλα φέρειν ἔβαλεν, συνθήμα ἔδωκεν ἑτέρων ἐφ' ἑτέρῳ. οἱ δὲ στρατιῶται νομίζοντες πλησίον εἶναι τὰς πολέμους, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα ἐν τάξει πάντες ἐβάδιζον.

Κ Ε Φ. Λ.
Χ Ι Λ Ι Ο Σ.

Χίλιος Ἀρκάς ἐν Λακεδαίμονι διατρίβων, μακρὸν Σπαρτιάτας βεβαλευμένους τὸν Ἰσθμὸν τειχίζαν, Ἀθηναίους δὲ καὶ

44 Casaub. hæc interferenda esse putat, ὅθεν συνέβη τὰς ἀνευ ὅπλων.

in posterum ordinibus absque seditione servatis, eam stationem tenete, quam vobis ipsi dedistis.

2 Theognis exploratores in caltris esse suspicatus, extra

vallum præsidio constituto, mandavit, ut quilibet in suis armis permaneret: cumque divisi ac distributi essent; facile exploratores deprehendit.

C A P. XXIX.
D I O C L E S.

Diocles Atheniensium dux in hostili solo militibus nullo ordine dispersis, arma ferre nolentibus, tesseram datam

sæpe commutavit. Milites arbitrati non longe hostes abesse, receptis armis, instructa acie protectionem faciebant.

C A P. XXX.
C H I L I U S.

Chilius Arcas Lacedæmone degens, cognoscens, quod

Spartiatæ de muniendo Isthmo consilium agitarent, Athenien-

καὶ 45 ἔξω Πελοποννήσου προσίσταται, προΐπεν, Ἀθηναῖον καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων τὰ οἰκεία πρὸς τὰς Πέρσας εὐθεμέναν, πολλὰς διαβάσεις ἔχουσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον ὑβέρβαροι. τῷ τῷ λόγῳ πεσιδέντες οἱ Λακωνες, τῇ Ἰσθμῷ μακρὰν χάριν εἰπόντες, ἐκινώθησαν τῷ πολέμῳ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι.

Κ Ε Φ. ΛΑ.

Κ Υ Ψ Ε Λ Ο Σ.

Κύψελος τὰς ἐπιφανεστάτας τῶν Βακχιαδῶν θεωρῶς πέμψας εἰς Δελφὸς ὡς περὶ τῆς κοινῆς Κορινθίαν σωτηρίας χρώμενος, ἀπέειπεν αὐτοῖς τῆς Κορινθίας μὴ ἐπιβαίνειν. καὶ τῷ λοιπῷ τὴν τυραννίδα κατέσχεν ἀσφαλῶς, τὰς ἐπιφανεστάτας ἐκβαλὼν.

Κ Ε Φ. ΛΒ.

Τ Ε Λ Ε Σ Ι Ν Ι Κ Ο Σ.

Τελεσίνικος Κορινθίος ἐν τῷ λεγόμενῳ τῶν Συρακυσίων ναυμαχίας πρὸς Ἀθηναίους· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας ναυμαχῶντες ἐπόνον, κελήτιον πέμψας εἰς τὴν πόλιν τῶν

45 Deest τὰς. Cas.

Athenienses autem et quotquot sunt extra Peloponnesum deferere, praedixit: Si Athenienses, ceterique Graeci privatum sibi consuluerint in hoc adversus Persas, multos adi-

tus in Peloponnesum habebunt barbari. Hoc sermone persuasi Lacones, omnem de Isthmo curam abjecerunt; secumque omnibus Graecis belli socios adjunxerunt.

C A P. XXXI.

C Y P S E L U S.

Cypselus, cum clarissimos ex Bacchiadum familia Delphos misisset, qui de communi salute Corinthiorum oraculum consulerent, in-

terdixit eis, ne Corinthum ingrederentur: atque in posterum nobilissimis ejectis, secure tyrannidem obtinuit.

C A P. XXXII.

T E L E S I N I C U S.

Telesinicus Corinthius in portu Syracusanorum cum Atheniensibus navali praelio

confligebar. Cum ad multum diem obita pugna defatigarentur, celocem in urbem Syracu-

τῶν Συρακυσίων τὴν ἀγορὰν ἐκέλευσεν ἐπὶ τὸν λιμένα κο-
μίζειν. ὡς δὲ κεκοσμημένην ἶδε, σημῆεν ἄρας, ἀκρίτε
τῆς ναυμαχίας ἔσης, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸν λιμένα. οἱ δὲ
Ἀθηναῖοι καὶ αὐτοὶ, διὰ τὰς 46 μὲν ὡς ἀπαλαγνέτες
ἐπὶ τὴν γῆν ἤριστοιῦντο, ἄλλος ἄλλῃ διασπαρέντες. ὁ δὲ,
τῶν στρατιωτῶν ἰτοίμῃ τῇ ἀγορᾷ χρησαμένων, ἀναχθεὶς,
αὐτίκα σὺν τοξόταις καὶ ἀκοντιταῖς ἐπὶ τῶν κατασφρά-
γαν, πολλοῖς προσπεσὼν ἄφνω τοῖς Ἀθηναίοις ἀνακομιζο-
μένοις ἀτάκτως, καὶ μετὰ θορύβου, ποιεῖσθαι τὴν ἐμβασιν,
ἀντιπρώροις ταῖς τριήρεσιν ἐμβαλὼν ἐνίκησε.

β Τηλεσίνικος ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημείων ἀριστεροει-
κῶν τῶν πολέμων, καὶ τὰ λοιπὰ πραττόντων ὁμοίως,
προσέταξε τὰς ἐν ταῖς ἄραις πλεόσας τριήρεσιν, αὐτὰς
πρὸ ἡμέρας ἀριστεύσαντας ἡσυχάζειν ἐμβαίνοντας· ἐπεὶ δὲ
καιρὸς ἄριστον παρήν, κατὰ τὸ εἶδος ἐστήμηνεν· οἱ μὲν δὲ
ἐν ταῖς ἄραις σκάφετιν ἤριστοιῦντο 47 συνδόντες πρὸς
τῇ παρεσκευῇ τῶν σιτίων ἦσαν· οἱ δὲ τῶν Συρακυσίων
πρὸς ἐμβεβηκότες ἐπὶ τὰ κατασφράγματα τὰς ἐπιβάοντας ἐπι-
πλεού-

46 Aut legendum ἀσμένως, aut tollendum τὸ μὲν. Idem.

47 Casaub. ex conjectura emendat, ὅς συνδόντες οἱ
πολέμιοι, πρὸς τ. π. τ. σ.

racufanorum misit, ac cibaria
in portum deportari iussit.
Quæ cum instructa videret,
sublato signo, dum anceps
adhuc prælium esset, in por-
tum se recepit. Athenienses
etiam ipsi in terram disceden-
tes, prandium faciebant, alius
alio dispersi. Ille militibus
præparato victu relictis, sol-
vens continuo cum sagittariis
et jaculatoribus in superiori-
bus tabulatis repentine super-
veniens, Atheniensibus sine
ordine discurrentibus, et cum
tumultu egressis, in obversas
triremium proras impetu fa-
cto victor discessit.

2 Telefinicus cum iisdem
signis hostes prandium fume-
rent, et reliqua similiter fa-
cerent, mandavit iis qui o-
ptime navigantes triremes ha-
bebant, ut ipsi ante lucem
sumto cibo egressi quiesce-
rent. Cum tempus instaret
prandii, consueti more si-
gnum dedit. Qui igitur in re-
liquis erant navigiis, pran-
dium faciebant, quos hostes
videbant apparandis cibis va-
care. Reliqui Syracusani
progressi, consensu navi-
bus in hostes impetum fa-
ciebant,

πλείους, πολλὰς δὲ φθίρειν τριήρεις τῶν πολέμιων πύ-
 τας τροφὰς ἀσχολεμένων.

Κ Ε Φ. ΛΓ.

ΠΟΜΠΙΣΚΟΣ.

Πομπίσκος Ἀρκὰς, αἰὲν στρατοπεδεύων τὰς ὁδὸς τὰς
 ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀγέας, τὰς μὲν ἀπίσκαπτε, τὰς δὲ
 ἀπεκαθάκε χωνυμένας· αὐτὸς δὲ καινὰς κατασκευάζει
 ἄλλας, ὅπως οἱ κατασκευοὶ ἢ οἱ νύκτωρ ἐπιθέμενοι διὰ
 τῶν ἀρχαίων ὁδῶν πορευόμενοι, ἐμπίπτουσιν τοῖς ἐρύγμασι
 τῶν δὲ καινῶν ἀπίσκει ἔχουσιν.

β' Πομπίσκος τῶν πολέμιων ἐγγύθεν τὰ σημεῖα καὶ
 τὰ κηρύγματα αὐτὰ παραφυλαττόντων ἐν ἀποβήτην, πα-
 ρήγγειλε τοῖς φανεροῖς παραγγέλμασι καὶ κηρύγμασι
 χρῆσθαι τὰς στρατίας εἰς τὴν νύκτα.

γ' Πομπίσκος περὶ στρατοπεδεύων πόλιν, ἐπὶ μὲν τῇ
 πολλῇ τῆς χώρας ἔκτασι τὰς πολέμιας ἐκάλυπεν· 48 ἐπὶ δὲ
 τόπον ἑνα συνεχῶς... καὶ τοῖς ληϊζομένοις ἀπέχεσθαι τὰ τό-
 πια τὰτα προέταξεν. οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως ἀδεῶς ἐνταῦθα
 προ-

48. Ad lacunam explendam addit Casf. συνεχῶς.

ciebant, multasque triremes ipsi in capiendo cibo occu-
 eorum perdiderunt, dum parentur.

C A P. XXXIII.

P O M P I S C U S.

Pompiscus Arcas in mo-
 re habebat, ut quotiescunque
 castra poneret, semper vias
 eas quæ ad castra ducerent,
 partim fossa ducta incideret,
 partim aggere obrueret. Ipse
 vero novas alias parabat, ut
 exploratores, aut qui nocte
 aggredi exercitum vellent,
 per vias pristinas profecti, in
 fossas inciderent, novarum-
 que peritiam non haberent.

2 Pompiscus, hostibus ex
 propinquo signa et promul-

gationes ipsius observantibus,
 in occulto præcepit militibus,
 ut manifesto data præcepta
 et promulgationes semper in
 contrarium verterent.

3 Pompiscus urbem cin-
 gens castris, in maximam re-
 gionis partem hostes exire
 prohibuit. In unum vero lo-
 cum continenter venire per-
 misit, iisque, qui ad agen-
 dam prædam mitterentur,
 præcepit, ut ab eo solo loco
 abstinerent. Qui in urbe e-

πρόεισαν· ὁ δὲ παρὰ τῶν σκοπῶν ὡς ἔμαθεν τῆς ἥκοντας πολλὰς, ἐπιτίμενος, τῆς πλείους αὐτῶν ἐχευρώσατο.

ὁ Πομπίσκος χωρίον πολιορκῶν, εἶναι εἶχ' οἷός τε ἂν κατὰ αὐτόμολον ἀγγέλλοντα ὡς Ἀρκάδων αὐτὸν μεταπεμπομένον, ἀποροῇ πᾶς ἂν ἀπολίποι τὴν πολιορκίαν· οἱ δὲ ἡσδίντες, 49 μετ' ἃ πολὺ τὴν στρατίαν ἀναχωρῆσαν ἰδόντες, πιστὸν εἶναι τὸν αὐτόμολον ἠγόμενοι, προελθόντες, πολλὰ ἐκ τῆ στρατοπέδου διησπάζον. ὁ δὲ Πομπίσκος ἀναστρέψας ἐπιτίμενος, καταλαβὼν ἐκράτησεν αὐτῶν τε καὶ τῆ χωρίου.

ὁ Πομπίσκος, ἵνα δῶττον οἱ κατὰ σκοποὶ τῶν πολεμίων ἀλίσκοιντο, 50 εἰσόδους ὀλίγας . . . τὸ στρατόπεδον ἐτίθει παρ' αὐτάς ἐπὶ ὑψηλῇ καὶ τοῖς πορευομένοις εἰς τὰς προνομίας παρηγγέλλετο 51 παρὰ τὸν πύλον διέρχεσθαι· οἱ δὲ κατὰ σκοποὶ τὰς διόδους ταύτας ὡς φανερὰς φυλαττόμενοι διὰ τῶν πλαγίων ὑπεῖναι πειρώμενοι ταχέως ἠλίσκοντο.

ὁ Πομπίσκος κατασκόπης ἐπεμψεν ἄνδρας ἀγνώστους ἀλλήλοις, ἵνα μὴ συντίθοντο, μηδὲ ψευδᾶ γέλοι· γίνοντο

το

49 Mff. ἃ μετ' ἃ πολὺ. Unde lego ἃ μετὰ πολὺ. Masu.

50 Nempe παρασκευάζων, vel simile quid. Casaub.

51 Mff. παρὰ τὸν πύλον. Interpretes παρὰ τὴν ὁδὸν legisse videtur.

rant, sine metu eo commebant. Ille cum multos venisse ex speculatoribus cognovisset, facto in eos impetu, magnum numerum subegit.

4 Pompiscus cum oppidum quoddam oppugnatione capere non posset, transfugam subornat, qui nuntiaret: Arcades ipsum arcessere, et ob eam causam animi pendere, quemadmodum oppugnationem relinqueret. Illi summo gaudio affecti, cum non multo post exercitum discedere viderent, transfugam vera dixisse arbitrati, effusi ex urbe, multa in castris di-

ripiebant. Pompiscus reversus, et deprehenso aggressus, tum ipsos superavit, tum etiam oppido potitus est.

5 Pompiscus, quo citius exploratores hostium caperentur, paucas vias habebat, ad quas in excelso loco castra ponebat: iisque, qui praedatum exirent, praecipiebat, ut extra viam ingrederentur. Exploratores has vias quasi perspicuas caventes, perque obliquas subire conantes, celeriter capiebantur.

6 Pompiscus exploratum misit viros sibi invicem ignotos, ne conspirationem facerent,

X

rent,

το. ἀπηγόρευεν δὲ αὐτοῖς μηδενὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ διαλέγεσθαι, ὅπως μὴ τινες αὐτοῖς φθονῶντες ἐξαγγείλωσι τοῖς πολεμίοις τὴν μέλλουσαν αὐτῶν ἀφίξιν.

Κ Ε Φ. ΛΔ.

Ν Ι Κ Ω Ν.

Νίκων Σάμιος κυβερνήτης πλησίον τριήραν πολεμίων ὀρμυσῶν, βεβλόμενος παραπλεύσας λαθὲν, τὴν ἀλοιφὴν τῆς αὐτῆς νεῆς ὁμοίαν καταχρίσας τῆς πολεμίας τριήρασι, τάξας τὰς ἀρίστους, καὶ τοῖς σώμασιν 52 εὐρῶσας ἐρέτας, ἔπλει παρ' αὐτὰς τὰς περιέχας τῶν πολεμίων τριήραν, ὡς φίλος ὢν ναύταις· προελθὼν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ὀρμυσῶν νεῶν ἐξέπλευσε, καταπληγόντων, καὶ θάυμαζόντων τὸ δρώμενον τῶν πελοποννησίων· καὶ τότε ἐγνώσθη πολέμιος ὢν, ὅτι μὴ καταληφθῆναι οἶος τε ἦν.

Κ Ε Φ. ΛΕ.

Ν Ε Α Ρ Χ Ο Σ.

Νέαρχος Κρής κατέσχε Τελμισσοῦν Ἀντιπατρίδῃς κρατῆντος· κατέπλευσε μὲν ἐς τὸν λιμένα Νέαρχος· ἐπεὶ δὲ 52 ἑυρώσας, αὐτ' ἐυρωσάτας. Cas.

rent, et res falsas referrent: usque interdixit, ne cum aliquo in castris sermones mi-

scerent, ne qui eis invidentes, hostibus futurum illorum adventum significarent.

C A P. XXXIV.

N I C O N.

Nicon Samius gubernator, cum hostium naves in propinquo navigarent, quo commodius illis ignorantibus praeiret, eodem colore suam tinxit, quo hostiles triremes tinctas esse intelligebat: fortissimisque et corporis robore validissimis viris remos committens, proras ipsas

hostilium navium praeterlegebat, et tanquam amicis nautis appropinquans, provectus ad extremas naves evasit, obstupefcentibus ac mirantibus id factum hostibus. Et tum demum eum hostem esse cognitum est, cum eum capere jam non amplius possent.

C A P. XXXV.

N E A R C H U S.

Nearchus Cretensis Telmessum in suam potestatem

redegit, cum Antipatrides eam antea tenuisset. Navigavit

Ἀντιπατριδᾶς, παλαιὸς αὖν φίλος, ἀπὸ τῆς ἄκρας κατέβη πρὸς αὐτὸν, καὶ διελέξαντο περὶ ὧν ἐβέβηκον· ὁ Κρῆς ἔφη, βέβηκται γυναῖκας ἀποδέσται παρ' αὐτῶ, καὶ παῖδας ὀδεμένους· ὁ μὲν Ἀντιπατριδῆς ἐπέτρεψεν· οἱ δὲ παῖδες οἱ διδερμένοι τὰ σκεύη τῶν μηχανῶν γυναικῶν ἀνεκόμισαν· ἐν δὲ τοῖς κιβωτίοις τῶν αὐλῶν ἐνῆν ἐγχυερίδια γυμνά· ἐν δὲ ταῖς κύσαις πέλται· ὥς δὲ εἶσα τῆς ἄκρας ἰγίνοντο, οἱ τε τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παῖδας ἄγοντες, σπασάμενοι τὰ ἐγχυερίδια καταλαμβάνουσι τὴν ἄκραν, καὶ τῆς Τελμισῶ Νέαρχος ἐκράτησεν.

Κ Ε Φ. Λε.

Δ Ω Ρ Ο Θ Ε Ο Σ.

Δωρόθεος Λευκάδιος 53 ναυμαχίαν ἔχων κατήγεν εἰς λιμένα, προηγέμενος αὐτῶν ἑ πολὺ· κάμψας δὲ τὴν ἄκραν τῷ λιμένος, εὐθὺς ἐπέτρεψε τὴν ναῦν· ἡ δὲ πρῶτη τῶν πολεμίων τριῶν διάκσσα τὸν Δωρόθεον, ῥύμη φερόμένη τὸν εἰσπλεν ἐποιεῖτο. Δωρόθεος ἐμβαλὼν κατέδυσεν· ἡ δ' ἑτέρα ναῦς τὴν πρῶτην ἰδῶσα καταδυομένην εὐθὺς ὤρμησε φεύγειν.

Κ Ε Φ. ΛΖ.

53 ναῦν μίαν. conj. Casaub.

vit in portum Nearchus. Cum igitur Antipatrides pro veteri amicitia ad eum ab arce descenderet, et illi de variis rebus colloquerentur: Cres inquit, se mulieres quasdam et vinctos servos apud eum velle deponere. Concessit Antipatrides. Servi vin-

cti vasa mulierum musica- rum portabant. In tibiarii arculis exigui quidam inerant enses: in cistis vero pila. Cum in arcem ventum esset, ii qui mulieres ac pueros ducebant, strictis gladiis arcem occupant, et Telmisum Nearchus obtinuit.

С А Р. XXXVI.

Δ Ο Ρ Ο Θ Ε Ο Σ.

Dorotheus Leucadius inter navale praelium in portum quandam confugit, hostibus non longe insequentibus: et praelegerens finem portus extremum, navem convertit. Prior hostium triremis perfe-

quens Dorotheum, impetu delata in portum tendebat. In quam Dorotheus irruptione facta, eam submersit. Altera navis videns priorem submergi, statim fugam capessabat.

X 2

С А Р. XXXVII.

Κ Ε Φ. ΛΖ

Σ Ω Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ.

Σωσίστρατος ἔπεισε τὸν Συρακῆσιον δῆμον ἄνδρας φι-
 λης Ἀγαθοκλεῖ, πρὸς τε τὴν τυραννίδα συμπεραττονταί,
 φεύγειν μετὰ τῶν οἰκετῶν ψηφίσασθαι. ἐπεὶ δὲ τῆς πόλεως
 ἔξω ἐγένοντο ἄνδρες χίλιοι οἱ προπέρμποντες αὐτὰς ἐπλίται καὶ
 ἱππεῖς, ὧς μὲν συλλαβόντες ἀπέκτειναν· ὧς δὲ διαφυγόντας
 Σωσίστρατος ἐπικηρύξας ἀναιρεῖν ἐπέτρεψεν· αὐτὸς δὲ τὰς
 τῶν φυγάδων εἰσίας κατέσχεν· καὶ συναρχαίων στρατιώτας
 Ἕλληνας, καὶ βαρβάρους, καὶ τὰς ἐκ τῶν λιδοτομιῶν λυ-
 σας, ὑπὸ τέτῳ φυλασσόμενος ἤρχε τῶν Συρακυσίων.

Κ Ε Φ. ΛΗ.

Δ Ι Ο Γ Ν Η Τ Ο Σ.

Διόγνητος Ἀθηναῖος βεβλόμενος κρατῆσαι πόλεως τι-
 νός, ἀποβιβάσας κρούει στρατιώτας νυκτὸς, καὶ λόχον
 ἐγκαθίσας μετ' ἡμέραν αὐτὸς ἐπιπλεῖ φανερώς· οἱ μὲν ἐκ
 τῆς πόλεως ἐπὶ τὰς ναῦς ἐβοήθουν. οἱ δὲ ἐνεδρεύοντες ὥρ-
 μησαν ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ραδίως αὐτῆς ἐκράτησαν. Διόγ-
 νητος

C A P. XXXVII.

S O S I S T R A T U S.

Sosistratus populo Syra-
 cufano perfuafit, ut eos qui-
 bus cum Agathocle neceffitu-
 do aliqua intercederet, qui-
 que ad tyrannidem aflequen-
 dam fuam operam ei præfti-
 tiſſent, communi decreto
 cum omni familia in exilium
 mitterent. Qui cum extra ci-
 vitatem veniſſent, mille viri
 comitantes eos partim armati,

partim equites, alios compre-
 henſos interfecerunt: alios,
 qui effugerant, Soſiſtratus fa-
 cta promulgatione occidere
 conceſſit. Ipſe vero exulum
 bonis potitus, conductis mil-
 litibus Græcis ac barbaris, iis-
 que qui in laurumiis vincti re-
 nebantur ſolutis, ſtipatus his,
 ac ſatellitibus uſus, imperium
 in Syracufanos tenuit.

C A P. XXXVIII.

D I O G N E T U S.

Diognetus Athenienſis ci-
 vitatem quandam capere vo-
 lens, clam ſub noctem expo-
 ſitis militibus, inſidiisque col-
 locatis, interdiu palam ipſe
 naves appulit. Cives undi-

que proruentes, ex urbe ad
 naves decurrebant. Qui in in-
 ſidiis latebant, in urbem im-
 petum faciunt, eamque ſine
 labore occupant. Diognetus
 ad.

ιητος προσπλεύσας καὶ καθορμισθεὶς, ἐκβιβάσας τὰς ἐκ τῶν νεῶν, ἐχειρώσατο τὰς ἐπὶ τὴν βοήθειαν ἐξελλόντας.

Κ Ε Φ. ΛΘ.

ΑΡΧΕΒΙΟΣ.

Ἀρχέβιος ἦν Ἡρακλεώτης τῶν πολεμίων ἀποβάσεις ποιημένων συνεχεῖς, πλοῖα τῶν ἀλιευτικῶν ἀνασπᾶσας, καὶ διὰ τῆς 54 τρέπιας δεσμοῖς αὐτὰ δυσκίνητα ποιήσας, αὐτὸς μετὰ τιναν ἐνέδρευε. σάλπιγκτης ἦν ἐπὶ δένδρε σκαπός. ὅτος ἰδὼν τὰς πολεμίας προσορμισθέντας νηὶ μακρᾷ, καὶ τριακοντόροις δυσὶν, καὶ ἀποβάντας, καὶ τὰς μὲν ἀεπάζον-
τας τὰς δὲ τὰ πλοῖα τῶν δεσμῶν ἀπολύοντας, ἐσήμηνε τῇ σάλπιγγι Ἀρχέβιος τὰς ἐνεδρεύοντας ἀνασῆσας, τὰς μὲν πολεμίας διέφθειρε, τὰς δὲ τριακοντόρους αὐτῶν, καὶ τὴν ναῦν τὴν μακρὰν εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως κατήγαγεν.

Κ Ε Φ. Μ.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ.

Ἀριστοκράτης Ἀθηναῖος ναῦν λαβὼν Λακωνικὴν, ταύτην ἔχων ἀνέπλευσεν εἰς πόλιν συμμαχίδα Σπαρτιατῶν, ἔχων ἐν τῇ νηὶ συχρὰς ἄνδρας ἐνδοθεν ἐγχειρίδιοις ἀπλισμένους οἱ μὲν ἐπὶ

54 Forsitan τρέπιος, α τρέπις.

adnavigans, et appellens, ex- rant, eos qui ad defenden-
positis his qui in navibus é- dum excurrerant, domuit.

C A P. XXXIX.

A R C H E B I U S.

Archebius Heracleotes, cum navi longa, et duabus
hostibus continenter abeun- triginta remorum, et egressos
tibus, piscatoria navigia con- partim prædam agere, partim
traxit, eaque per catinas vin- navigiorum vincula solvere,
culis insertis immobilia fecit, signum tuba dedit. Archebi-
atque ipse cum aliquibus ho- us iis, quos in insidiis posue-
stium adventum in insidiis ex- rat excitatis, hostes perdidit:
spectabat. Tubicen qui in ar- naves autem triginta remo-
bore speculandi caussa stabat, rum et navem longam in por-
conspicatus hostes adnavigare tum civitatis adduxit.

C A P. XL.

A R I S T O C R A T E S.

Aristocrates Atheniensis Lacedæmoniis devinctam na-
Laconica navi sumta, cum ea vigavit, habens in navi pluri-
in urbem quandam societate mos viros clandestinis enfi-
bus

ἐπὶ τῇ λιμένος τὴν ναῦν ὡς φίλην ὑπεδέξαντο· οἱ δὲ τῆς ναὸς
ἐκβάντες ἄφω προσπεσόντες τοῖς περιπατῶσι, δίκαι μὲν αὐ-
τῶν ἀπέσφαζαν· κ' δὲ καὶ πέντε, συναρπάξαντες, ἀπέπλου-
σαν. ἕς πολλῶν χρημάτων 55 Ἀριστοκλῆς ἀπελυτρώσατο.

Κ Ε Φ. ΜΑ.

ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ.

Ἀριστόμαχος Καρδιανῶν τριήρεις λαβὼν μετεμβριβάσας
τὰς ἐρέτας, καὶ κοσμήσας τοῖς ἀκρωτηρίοις τῶν αὐτῶ
νεῶν, αὐλόμενος κατέπλει, τὰς ἰδίας καὶς ἐφέλκων τὴν
καταγωγὴν ὧς ποιεῖμενος. Καρδιανοὶ μὲν πρὸς ναῦς ὤρ-
μησαν ἐκ τῆς πόλεως ὡς οἰκείας καὶ νικώσας· οἱ δὲ Ἀρι-
στομάχοι τῶν νεῶν ἐκβάντες, πολλὰς Καρδιανῶν ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. ΜΒ.

ΧΑΡΙΜΕΝΗΣ.

Χαρμένης Μιλήσιος καταφυγὼν ἐς Φασηλίδα, ἐφορ-
κιστῶν αὐτῶν νεῶν μακρῶν Περικλῆς τῇ Λυκίᾳ, περιτί-
μενος περιετὴν περὶ διὰ τῆς Περικλῆος χώρας ἐσώθη.

Κ Ε Φ. ΜΓ.

55 Lege Ἀριστοκράτης. Nam ἀπελυτρώσατο, non est
redemit, sed pro redemptione exegit. Casf.

bus armatos. Qui portui cem ex iis trucidarunt, et
præerant, navem quasi sociam viginti quinque captivos
et amicam receperunt. Illi abduxerunt, quos Aristot-
aurem egressi, ex improvise cles multis pecuniis rede-
deambulantes adorti, de- mit.

C A P. XLI.

ARISTOMACHUS.

Aristomachus triremibus appellens. Cardiani ad na-
Cardianorum captis, im- ves, affundebantur ex ur-
posuit remiges, suarumque be, quasi suas et victrices: Ar-
navium insignibus eas or- ristomachii e navibus egressi,
navit, cum concentu suas multos Cardianorum occi-
naves sub multam vesperam derunt.

C A P. XLII.

CHARIMENES.

Charimenes Milesius cum navibus Periclis Lycii, cap-
in Phaselidem confugisset, lamento sumto, pedes per re-
supervenientibus ei longis gionem Periclis evasit.

C A P. XLIII.

Κ Ε Φ. ΜΓ.

Κ Α Λ Λ Ι Α Δ Η Σ.

Καλλιᾶδης κυβερνήτης καταλαμβανόμενος ὑπὸ νεῶς ταχυτήρας τὸ πηδάλιον ἔσκαζε συχνῶς, κατ' ὁπίστερον ἂν ἐμβαλεῖν μέλλοι· ἵνα ὁ διώκων προσκρέων ταῖς ἐπωτίσι πρὸς τὸ πηδάλιον ἐμβαλεῖν μὴ δύνηται, τῷ τὴν ἐμβολὴν εἶναι κατὰ τὰς πρώτας θρανίτιδας.

Κ Ε Φ. ΜΔ.

Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

Μέμνων ἐπιτήρηνος Λεύκανι τῷ Βοσπόρῳ τυράνῳ, βε-
λόμενος καταμαθεῖν τὰ μεγέθη τῶν πολεμίων, καὶ τὰ
πλήθη τῶν ἐνοικόντων, ἔπεμψεν Ἀρχιβιάδην Βυζάντιον
ἐπὶ τριήρες, πρεσβευτὴν πρὸς Λεύκανα, ὡς ὑπὲρ Φιλίας,
καὶ ξενίας διαλεξόμενον. συνέπεμψε δὲ αὐτῷ καὶ Ὀλύν-
θιον κίθαράδην Ἀριστονικόν, εὐδοκιμῶντα μάλικα διὰ πάν-
των τότε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὅπως ἐν τῷ παράπλῳ πρεσ-
βοιζομένων, ἐπιδοκυμένας τῇ κίθαρδι, τῶν ἐνοικόντων
εἰς τὰ θεῖατρα σπεύδῃ συνιόντων, τὸ πλήθος τῶν ἀνδρῶ-
πων κκτᾶδην τῷ πρεσβευτῇ γένοιτο.

β' Μέμ-

C A P. XLIII.

C A L L I A D E S.

Calliades gubernator in-
terceptus a nave celeriore,
gubernaculum frequentet in-
hibuit, a quacunque parte ef-
fet incurfura, ut persequen-

tes allisis ad gubernaculum
navis auriculis impressionem
facere non possent, quæ fere
ad primos remos, qui in pup-
pi sunt, fieri consuevit.

C A P. XLIV.

M E M N O N.

Memnon infidias Leuco-
ni Bospori tyranno ponens,
cum explorare vellet, quanta
hostium esset magnitudo, et
incolentium in ea terra mul-
titude, Archibiadem Byzan-
tium in triremi legarum ad
Leuconem misit, ut de ami-
cicia et hospitio cum eo lo-
queretur. Misit autem una

cum illo citharædum, Olyn-
thium, nomine Aristonicum,
propter artem celeberrimum
omnium eo tempore apud
Græcos: ut in transitu, si ap-
pellerent, specimen edente
citharædo, incolisque in thea-
tra summo studio confluenti-
bus, multitudo hominum no-
ta legato fieret.

X 4

2 Me-

β' Μένων ἐρυμνὰ χωρία τῶν πολεμίων καταλαβοί-
 ταν, καὶ ἔ καταβαινόντων ἐς μάχην, ἀποχωρήσας ἀπα-
 τέρω τῶν ὀχυρῶν τόπων, καὶ ἀντιταχθεὶς μετὰ τῶν ἡμί-
 σιων στρατιωτῶν, ὡς τῶν ἄλλων εὐσιαζόντων πρὸς αὐτοὺς,
 πέμψας πρὸς αὐτὰς αὐτομόλον, ἐκέλευσε φράζειν ὅτι εὐ-
 σιάζοιεν, καὶ μέλλοιεν ἀλλήλοις μάχεσθαι· καὶ διὰ τῆτο
 ἀνεχώρησαν ἀποτέρω, ἀνωθεν ὑμᾶς φοβηθέντες· καὶ δὴ
 ὡς ἀντιπαράτασσοιτο μέλλοντες ὀπλίζοντες. οἱ δὲ ἐκ τῆς
 πόλεως τοῖς τῷ αὐτομόλῳ λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα ὁρῶν-
 τες, καταβαίνουσιν, ἀπὸ τῶν ἐρυμνῶν πρὸς αὐτὰς. οἱ δὲ
 Μενόνειοι τὰς πολεμίας ὁρῶντες ἐν τῷ ἰσοπέδῳ, ἔκ ἐπ'
 ἀλλήλους, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐπ' αὐτὰς ἀγρήσαντες, ὑπο-
 χεῖρας ἅπαντας ἐποίησαντο.

γ' Ἀριστάνυμον ἐν Μηθύμνῃ 56 Χάρης πολιορκῶν,
 πρεσβείαν ἐπεμψεν πρὸς Μένωνα, ἀξίων αὐτὸν μὴ φοβη-
 θῆναι Ἀριστάνυμον αὐτῷ κατὰ κράτος· καὶ γὰρ εἶναι πα-
 τρικὸν φίλον, καὶ ξένον· καὶ τῆς γε νυκτὸς τῆς ἐπιείκους
 μετὰ

56 Mire hic variant Codices. Nam in suis ita reperit In-
 terpres: Ἀρ. ἐν Μηθ. Χ. ἐπολιόρκει, π. ε. πρὸς αὐτὸν
 Μένων, ἀξίων μὴ ποσφύρεσθαι Ἀριστάνυμον αὐτὸν κα-
 τὰ κράτος. Casf.

2 Memnon hostibus mu-
 nitissima loca tenentibus, ne-
 que ad pugnam descendenti-
 bus, longius a munitis castris
 discedens, et dimidiam tan-
 tum militum partem in aci-
 em instruens, ut alii seditio-
 nem adversus eum concitaf-
 se viderentur, transfugam ad
 hostes misit, iussitque dicere,
 Seditionem inter eos esse
 coortam, atque intestinum
 bellum movere, ob eamque
 causam longius recessisse,
 metuentes ne ipsi desuper
 impetum facerent. Itaque
 ad faciendam pugnam armis

se cingebant. Qui erant in
 urbe, cum transfugæ verbis
 rem consentaneam viderent,
 a munitionibus adversus eos
 descendunt. Memnonii ho-
 stes in æquali, planoque cam-
 po conspicati, non contra se
 mutuo, sed una et conjuncti
 adversus ipsos arma ferentes,
 omnes ad unum subegerunt.

3 Aristonymum in Me-
 thymna Chares oppugnabat.
 Misit ad eum Memnon lega-
 tionem, petens ne quid per
 vim Aristonymo faciat. Ere-
 nim esse sibi parrium ami-
 cum et hospitem: et sequenti
 nocte

μετὰ πάντων τῶν στρατιωτῶν ἐκείνῃ γενήσεσθαι. Χάρης, τῶν πρεσβυτέρων ἀγγελομένων ταῦτα, κατεφρόνησεν, ὡς ἀδύνατον, πολὺ καὶ βαρὺ στρατόπεδον, ἐπίσης νυκτὸς ἐνταυθα γενέσθαι· ὁ δὲ Μένων οὐδένας ἐξ εὐδίας ἐσπείρας, ἐς πλοῖα χιλίους διακοσίους στρατιώτας ἐμβιβάσας, σύνδημα ἔδωκεν, ὅταν ἀπεβάντες ἐς τὴν ἀκρόπολιν παρέλθωσιν, ἄρην πυρρὴν, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεται. τῶν πρᾶχθέντων, ἡ μὲν ἐπίθεσις ἐν τῷ σκότεινι παρὰδόξως ἐφάνη. ὁ δὲ πυρρὸς ἀρτὴς ἐς φυγὴν ἐτρέψατο τὸν Χάρητα, ὡς τῷ Μένωνος μετὰ πάσης δυνάμεως τὴν ἀκρόπολιν κατεληφότος.

ὁ Μένων τετρακισχίλις στρατιώτας ἔχων, Μαγνησίας ἀπέχων μί εὐδία, τείχος ἤγειρε κύκλῳ τῷ στρατόπεδον· Παρμενίων καὶ Ἀτταλὸς ἦσαν ἐν Μαγνησίᾳ, μύριους ἔχοντες· ὁχυρωσάμενος δὲ τὸ στρατόπεδον ὁ Μένων ἐξήγαγεν αὐτὸς δισκευασμένους ἐς μάχην ὅσον ἐπὶ εὐδία δέκα· τῶν δὲ πολεμίων ἐκβοηθήσαντων, ὁ Μένων ἀνακλητικὸν σημήνας, ἀνεχώρησεν ἔσω τείχους· καὶ οἱ πολέμιοι δὲ ὁμοίως ἀπηλλάγησαν. πάλιν ὁ Μένων προελθὼν, τὰς πολεμίας ὁρῶν ἀντιπαράτασσομένους, ἀνεχώρησε· καὶ οἱ

nocte se cum omnibus militibus ibi affuturum. Chares legatis hac referentibus, contempsit: quod fieri non posse existimaret, ut exercitus tanto numero atque onere, frequenti nocti in eum locum pervenire posset. Memnon vesperi quinque confectis itinere stadiis milites ad mille et ducentos in naves imposuit: iisque præceptum dedit, ut cum egressi ad arcem venissent, sublato igne significationem facerent, et hostes aggredierentur. His factis, impetus in tenebris præter spem et expectationem accidit, Ignis vero sublatus, in

fugam Charetem vertit, quasi Memnon cum universis copiis arcem occupasset.

4 Memnon quatuor millia militum ducens, cum quadraginta stadiis abesset a Magnesia, castra muro erecto cinxit. Parmenion et Attalus erant Magnesiæ cum decem millibus. Munitis castris Memnon eduxit eos instructos ad pugnam ad decem stadia. Hostibus excursionem facientibus, Memnon receptui signo dato, intra muros concessit. Similiter etiam hostes discesserunt. Rursus Memnon progressus, cum hostes aciem instruere cerneret, discessit,

οἱ πόλεμοι ἀνεχώρη. καὶ τῆτο πολλάκις τῆς ἡμέρας.
57 τέλος δὲ ὅποτε . . . ἐκδεδυκότας αὐτοὺς τὰ ὅπλα πε-
ρὶ ἀριστοποιῶν ἀσχολεῖσθαι, πάλιν ἐπεφάνη· τῶν δὲ ἰ-
φθασάντων ἀριθῆσαι, πολλῶν μὲν γυμνῶν, πολλῶν δὲ ἀρ-
τὰ ὅπλα λαμβανόντων, πάντων δὲ ἀτάκτων συνιδὼν δι-
σπασμένην αὐτῶν τὴν φάλαγγα, συντεταγμένος πολλὰς
αὐτῶν διαφείρας, πολλὰς δὲ ζωνήσας, τὰς λοιπὰς κα-
ταφυγεῖν εἰς Μαγνησίαν ἠνάγκασεν.

ὁ Μένων Κυζικηνοῖς ἐπιὼν, τῇ καφαλῇ καυσίαν ἐπι-
θετο Μακεδονικὴν, αὐτὸς τε καὶ οἱ ἀμφὶ αὐτὸν ἡγεμόνες.
οἱ Κυζικηνοὶ προσιόντας ἀπὸ τῶν τειχῶν ὁρῶντες, νομίζαν-
τες ὅτι ὁ Χαλκὸς ὁ Μακεδὼν φίλος ἂν καὶ σύμμαχος
ἦτοι βοηθήσων, προσεδίχοντο, τὰς πύλας ἀνοίγοντες. ἐπὶ
δὲ πλησίον γενομένων ἐγνώρισαν, οἱ μὲν ἀπέκλεισαν τὰς
πύλας· Μένων δὲ τὴν χώραν λεηλατήσας ἀπηλλάττετο.

Κ Ε Φ. ΜΕ.

ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ.

Φιλόμηλος Φωκεῦσι πελεμεμένοις ὑπὸ Θηβαίων, καὶ
Θετταλῶν, ὑποσχομένος κατορθώσῃν τὸν πόλεμον ἡγήματι
ἀπο-

57 Fortasse τέλος δ' ὅποτε ἰώρα. Cas.

arque etiam hostes, idque sa-
pius eodem die. Postremo
cum exutis armis in faciendo
prandio distinerentur, ite-
rum apparuit. Qui cum non-
dum absolvisset prandium,
aliis inermibus, aliis jam ar-
ma sumentibus, omnibusque
perturbatis, cum dissipatam
phalangein conspiceretur, in-
structis ordinibus multos ex
eis interfecit, multosque vi-
vos cepit, ita ut reliqui in ur-
bem confugere cogerentur.

5 Memnon Cyzicenos
aggrediens, caesium Macedo-
nicum capiti imposuit, cum
ipse, tum qui eum sequeban-
tur. Duces Cyziceni eos ac-
cedentes conspicati e muni-
bus, arbitrati Chalcum Ma-
cedonem amicum et socium
auxilio venire, portis aper-
tis eos expectabant. Quem
cum propius accedentem co-
gnovissent, portas clauferunt.
At Memnon agris vastatis re-
vertebatur.

C A P. XLV.

PHILOMELUS.

Philomelus Phocensibus, bello petebantur, promittens
qui a Thebanis ac Theffalis se bellum feliciter confectu-
rum.

ἀποδεδυμένοι, τὴν τῆ πολέμου πρόφασιν, ἐξευλόγηται. κρα-
τῶν δὲ τοῖς ἱεροῖς χημάσιν ἀναιδῆ ἀποχεύοντες, τὴν ἡγε-
μονίαν μετέβαλεν εἰς τὴν τυραννίδα.

Κ Ε Φ. Μς.

Δ Η Μ Ο Κ Λ Η Σ.

Δημοκλῆς πρεσβύσας κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν πρε-
σβυτῶν, ὅτι μεγάλως τῇ Διονυσίᾳ πράξεις ἔβλαψεν· ὁ-
ρισθέντος τῆ τυραννῆς, Ἐμοὶ πρὸς τέτοις, ἔφη, γέγονε
διαφορὰ, ὅτι μετὰ τὸ δαῖπνον ἔτοι μὲν τὰς Στρησυχόρῃ
καὶ Πινδάρῃ παιᾶνας ᾄδον, ἐγὼ δὲ τὰς ὑπὸ σὲ πεποιη-
μένους καὶ συνῆψαι τὰς παιᾶνας αὐτῇ. Διονύσιος ἡσθεῖς,
ἐκ ἑτὶ ἡνέσχετο τῶν ἐγκλημάτων.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

ΠΑΝΑΙΤΙΟΣ.

Πανάτιος Λεοντίνων Μεγαρεῦσι πολεμούντων περὶ γῆς
ἔρων, πολεμαρχῶν, πρώτους μὲν τὰς πίνκτας, καὶ πεζύς,
τοῖς ἐμπόροις, καὶ ἱππέυσι συνέκερκεν, ὡς ἐκείνων πλεονε-
κτάντων ἐν ταῖς μάχαις, αὐτῶν δὲ πολλὰ ἐλαττωμένων·
ἔπειτα δὲ καὶ πρὸ τῶν πυλῶν ἐξόπλισιν ποιήσας, τὰ μὲν
ὅπλα

rum, cum dux esset creatus,
belli prætexit mercenarios
collegit, et impudenter sa-

cris pecuniis ad eam rem ab-
usus, ductum belli in tyran-
nidem convertit.

С А Р. XLVI.

Δ Ε Μ Ο Κ Λ Η Σ.

Democles legationem ob-
iens, cum a reliquis legatis
accusaretur, magnis Dionysii
rebus obstinisse, irascente ty-
ranno: Mihi cum his, in-
quit, controversa fuit, quod
post cœnam Stelichori et

Pindari Pæanas canerent:
ego vero eos quos tu com-
posuisti, atque simul ejus car-
mina cecinit. Dionysius læ-
titia affectus, non amplius
ob crimina in eum collata
irascebatur.

С А Р. XLVII.

ΠΑΝΑΙΤΙΟΥΣ.

Panætius, cum Leontini
bellum adversus Megaren-
ses gereret de finibus agrorum,
dux belli creatus, primum e-
genos et pedites adversus

mercatores et equites irrita-
vit, quod illi longe deterri-
ma conditione in pugnâ ute-
rentur, hi vero commodissi-
ma. Deinde pro portis ar-
morum

ὅπλα ἀριθμεῖν καὶ δοκιμάζειν ἐπειρᾶτο. τὰς δὲ ἵππους, τοῖς ἡνίοχοις παραδόντες, ἐκέλευσεν ἄγειν εἰς νομὴν· ἧ δὲ πελταςὰς ἔχων εὐτρεπεῖς πρὸς τὴν ἐπανάστασιν, τῶ μὲν τῶτων ἀρχόντι τὴν ἐξαρίθμησην τῶν ὅπλων ἐπέτρεψεν· αὐτὸς δὲ ὡς σκιάς δεόμενος, ὑπὸ τὰ δένδρα ἀνεχώρησεν, καὶ τῆς ἡνίοχης ἐπέειπεν ἐπιδείσθαι τοῖς δεσπόταις. οἱ δὲ ἐπιβάντες τῶν ἵππων ἐπέδραμον αὐτοῖς, καὶ τὰ ὅπλα ἐξαρίθμηνον ἀρπάσαντες, γυμνὰς καὶ ἀόπλους ἐφόνευσαν· καὶ οἱ πελταςὰς δὲ συνεψηφίσαντο τὰ φόνεα, καὶ πολλὴν σπῆδῃ δραμόντες κατελάβοντο τὴν πόλιν καὶ Παναίτιον τύραννον ἀνηγόρευσαν.

Τέλος τῆς βιβλίου τῶν Πολυαῖνε Στρατηγημάτων.

morum numerum atque delectum habere instituit. Equos aurigis traditos pabularum ducere iussit. Sexcentos vero scutatos habens, idoneos et expeditos ad eruptionem, horum principi numerationem armorum permisit. Ipse vero sub arbores captivus umbram concessit, aurigisque persuasit, ut impe-

rum in dominos facerent. Illi consensu equis incurSIONem in equos fecerunt, atque armis, quorum numerus habebatur, direptis, nudos et inermes trucidaverunt, atque scutati in eam eadem consenserunt, citatoque cursu urbem occupaverunt, et Panætium tyrannum constituerunt.

Τὰδε ἔνεσιν ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

HAEC INSUNT IN SEXTO LIBRO

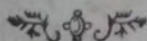
POLYAENI
STRATEGEMATUM.

Ἰάσον, Στρατηγήματα	ζ	Jafon, Strateg.	7
Ἀλέξανδρος Φεραῖος	β	Alexander Pheraeus	2
Ἀθηνοκλῆς	α	Athenocles	1
Φιλοποίμεν	γ	Philopœmen	3
Ἀράτος	α	Aratus	1
Πύρρος	β	Pyrrhus	2
Ἀπολλόδορος	β	Appollodorus	2
Αἴγυπτος	α	Ægyptus	1
Λεύκων	δ	Leucon	4
Ἀλέξανδρος Φεράραρχος	α	Alexander Phrur.	1
Ἀριστίδης Ἐλεάτης	α	Aristides Eleates	1
Ἀλέξανδρος Λυσιμάχης	α	Alexander Lyfimachi	1
Ἀμφικτύονες	α	Amphictyones	1
Σαυνίται	α	Samnites	1
Καμπανοὶ	α	Campani	1
Καρθηγινῶνες	ε	Carthaginienfes	5
Ἀμπρακιῶται	α	Ambraciotaë	1
Φωκεῖς	β	Phocenfes	2
Πλαταιῆς	γ	Plataenfes	3
Κορυθαῖοι	α	Corcyraëi	1
Αἰγεςταῖοι	α	Ægestani	1
Λοκροὶ	α	Locri	1
Κορινθιοὶ	α	Corinthii	1
Λαμψακηνοὶ	α	Lampfaceni	3

Χαλ.

Χαλκηδόνιοι	α	Chalcedonij	1
Αἰτωλοὶ *	α	Ætoli	1
Λακεδαιμόνιοι *	γ	Lacedæmonii	3
Μεσσηνιοὶ *	γ	Messenii	3
Ἰβηρες *	α	Iberes	1
Ἡρακλεῶται *	α	Heracleotæ	1
Ἀργεῖοι *	α	Argivi	1
Χίιοι *	β	Chii	2
Ἀμπρακινῶται *	α	Ambraciotæ	1
Βυχέτιοι *	α	Buchetii	1
Σαμιοὶ *	α	Sami	1
Ἠλεῖοι *	α	Elei	1
Παρίοι *	α	Parii	1
Ἀννίβας *	α	Annibal	1
Θεσσαλοὶ *	α	Thessali	1
Μασσανάσσης *	α	Massinissa	1
Ἀμίλκας *	α	Amilcar	1
Ἀσαράβας *	β	Afarubas	2
Νασάμων *	α	Nasamon	1
Ἱερεῖς *	α	Hiereus	1
Σολύφων	α	Solyfon	1
Ἀλέξανδρος Θεσσαλὸς	α	Alexander Thessalus	1
Θρασύβουλος	α	Thrasybulus	1
Μέντωρ	α	Mentor	1
Ἀναξαγόρας	α	Anaxagoras	1
Πίνδαρος	α	Pindarus	1
Θήρων	α	Theron	1
Σίσυφος	α	Sisyphus	1
Ἄγνων	α	Agnon	1
Ἀμφίρετος	α	Amphiretus	1

Τέλος τῷ πίνακος.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

βιβλίον ἕκτον.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Καὶ τότε ὑμῖν ἕκτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς Ἀντωνίῃ καὶ Οὐῆρῃ, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· εὐχόμενος καὶ ὑμῶν νικάντων ἐν τοῖς πολέμοις, πολλὰ καὶ καλὰ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς ἀναγράφαι στρατηγήματα· ὅσα γὰρ δυνάμει καὶ τύχῃ μείζονες ἔσε τῶν πάλαι στρατηγῶν· καὶ δὴ τόσῳ πλεονεκτεῖτε πάντας ἐμπειρία καὶ τέχνη. μετ' ἧς ἤδη πολλὰς πολέμους κατέργασθε πολλῶν βαρβάρων, Βελευσάμενοι καλῶς μετὰ τῷ πατρί, Μαυροσίαν ἁλόντων, Βρετανῶν ἁλισκομένων, Γετῶν πεπτακότων. ἄγε δὴ κατὰ Περσῶν καὶ Παρθυαίων ἐξόντες αὐτοὶ μετὰ τῶν Θεῶν δείξατε τὴν ὑμέτεραν ^I τύχην, αἷς καὶ βαλεῦσ-

^I Τέχνην. Cas.

POLYAEINI
STRATEGEMATUM
LIBER SEXTUS.

PROOEMIUM.

Etiā hunc sextum librum strategematū vobis dedico, sanctissimi imperatores Antonine et Vere: exoptans, ut vestra quoque, qui victores omnibus in bellis extitistis, multa, pulchraque strategemata conscribere possim. Quanto enim potentia, fortunaque vereribus ducibus estis superiores, tanto magis

omnibus praestatis experientia et arte, qua multa jam bella contra barbaros conficistis, bona salubriaque consilia una cum patre capientes: Mauris victis, captis Britannis, superatis Getis. agite in bello contra Persas et Parthos suscepto, deorum auxilio vestram ostendite fortunam, quod et recte de bellis finire

βουλευόμενοι περὶ πολέμων, καὶ πολέμῳντες αὐτοὶ 2 τῶν ἱπποναρμένων . . . δύνασθε. ἐγὼ δὲ καὶ ταῦτα μὲν ὡς αξιοσημειούμεντα ὄντα ἐν τῷ δέοντι καιρῷ διὰ μακροτέρου συγγράφῃ προθυμήσομαι· νυνὶ δὲ ὅσα θεραπείαν ὑμῖν εἰς ἔχει, ἀλλὰ τῶν πάλα γεγονότων ἀληθεῖαν, προεῖπω καὶ ταῦτα τοῖς προλελεγμένοις.

Τέλος τῆς προομιᾶς.

Κ Ε Φ. Α.
Ι Α Σ Ω Ν.

Ἰάσων βυλόμενος ἐπιτέσθαι πόλει Θεσσαλικῇ μηδεὶς εἰς τὴν ἐπίτευσιν προσιδὼτας παρεγγαίην, ἐπὶ ἀριδμόν, καὶ μισθοδεσίαν ἐξαπλίσασθαι· οἱ μὲν δὲ πάντες ἐξαπλίσαντο. καὶ τῶν σωματῶν εἰ, καὶ τῶν ὅπλων ἔχοντες. ἀγγελοὶ δὲ 3 κατέμενοι ἴδοντες ἦσαν ἀγγέλλοντες πολέμους ἐμβαθύνειν τῇ χώρῃ, τοῦτον ἀπέχοντας, ὅσον ἀπείχεν ἡ πόλις, ἢ προσπολεμεῖν ἐπαδᾷκει. οἱ δὲ στρατιῶται πρὸς μάχην εὐθρεπίς αὐτες, ἤξίωσαν αὐτοὶ μὴ μέλαιν, ἀλλὰ τὴν

2 τῶν ἱπποναρμένων περιγίνεσθαι. Idem. 3 κατέμενοι. conject. Casaub.

inire confilia, et ipsi manu vincere hostes possitis. Ego vero etiam hæc, ut memoraru digna, suo tempore longioribus verbis, perferere

conabor. Nunc ea, quæ non vestram continent industriad sed veterum memoria gestorum veritatem, prædictis adjungam.

С А Р. І.
Ј А С О Н.

Jafon, cum in animo haberet urbem quandam Thesalicam aggredi, jussit prorsus ignaros confilii sui, quod de oppugnatione ceperat ad habendum delectum, accipiendumque stipendium armatos convenire. Qui cum omnes essent armati corpori-

bus, armisque valentes, clam missi nuntii citato cursu superveniunt, et hostes in agros impressionem fecisse nuntiant, tantoque spatio abesse, quanto distaret civitas, quam oppugnare instituerat. Milites ad pugnam parati, rogare, ne moram rebus injiciat, sed

τὴν ταχίστην ἀγειν· ὁ δὲ Ἰάσων ἐπὶ τὴν πόλιν προσβαλὼν ἀδοκήτως ἐκράτησε, μηδενὸς προγνόντος μὴ τε τῶν νικῶντων, μὴ τε τῶν νικωμένων.

β' Ἰάσων Θετταλὸς ἀπαϊτέμενος ἀπὸ τῶν μισθοφόρων ἀργύριον, ἔκ ἔχων, εἰσέδραμε πρὸς τὴν μητέρα ὡς δικαιόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀφ' ᾧν δύο καὶ τρεῖς αὐτῷ ἡ συνίπτετον, ὡς διάκοντες. ἡ μήτηρ, πολυχρήματος γὰρ ἦν, τὰς μισθὰς ὑπὲρ αὐτῆς διέλυσεν.

γ' Ἰάσων πολέμῳ νικήσας ἔφη πρὸς τὴν μητέρα τὰς Διοσκύρεας φανερωτάτες αὐτῷ γενέσθαι συμμάχους. καὶ διὰ τῆτο εὐχασθαι, νικήσας ξενίσαι τοὺς θεούς· κεκληκέναι δὲ ἐπὶ τὴν εὐχὴν τοὺς ἡγεμόνας τῆ στρατεύματος, καὶ λοχαγούς, καὶ ταξίαρχους, καὶ τὰς ἐν τέλει πάντας· ἡ δὲ πισεύσασα ὅσον εἶχε κόσμον ἐκπαμάτων, κρατήρων, τραπεζῶν, ἀργύρεα, χρυσῆ, πάντα ἐπέμψεν· ὁ δὲ πικρῶν χρημάτων κύριος γενόμενος, τὸν μισθὸν ἀπέδωκε τοῖς μισθοφόροις.

δ' Ἰάσων πόλιν πλατῆσαν ἐλὼν, πολλὰ καὶ λαμπρὰ λάφυρα κομίζων, ἐπέμψε πρὸς τὴν μητέρα κελεύων πέμψαι.

4 Συνίπτετσον. Casf.

sed quam primum se adversus hostes ducat. Jason ad urbem copiis adductis, et irruptione facta, præter omnium expectationem ea positus est, nemine præsciente neque ex victoribus neque ex victis.

2 Jason Thessalus cum stipendium ab eo mercenarii flagitarent, neque esset solvendo, cucurrit ad matrem intro quasi persequentibus militibus: quorum duo treve veluti persequentes eum, simul irruerant. Mater, quæ multis pecuniis abundabat, mercedem pro eo dissolvit.

3 Jason, cum bellum dextre confecisset, dixit ad matrem, Dioscuros manifestissimi

mum sibi auxilium præstitisse, et ob eam causam novisse se post victoriam deos hospitio recepturum. Vocasse autem ad convivium duces exercitus, et tribunos militum et centuriones, omnesque qui aliquam dignitatem gererent. Illa fidem habens ejus verbis, quicquid habebat ornatus, poculorum, craterum, mentarum, vasorum ex argento et auro, omnia misit. Qui magnam pecuniam affectus, salarium mercenariis persolvit.

4 Jason capta urbe pecuniis affluente multa splendidaque spolia consecutus misit ad matrem, omnes famulas

ψα 5 θεραπεύσας, ὅσαι ποικίλης καὶ πολυτελεῖς ἐσθῆτος ἐμπειρίαν καὶ τέχνην εἶχον, ὅπως ἐπιλέξαντο αὐτῇ τὰ κάλλιστα· ἡ δὲ πάσας ὅσας εἶχε θεραπεύσας ἔπεμψεν ἐπὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐσθῆτων. Ἰάσων συγκλείσας αὐτὰς λύτρα ὑπὲρ αὐτῶν ἤτησε τὴν μητέρα.

εἰ Ἰάσων πρὸς τὴν μητέρα ἐν τοῖς ἰσῶσιν τῆς ταλασιγερίας τῶν Θεραπειῶν ὁ ἐπιμένειν εἰσελθὼν μετὰ ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν ὡς συμβῆλω χρησόμενος περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀρχῆς, μεταστῆναι ταύτας ἐκέλευσε· ὀρευφόροις μὲν δὴ 7 συντεταγμένους ἢ ἀπάγειν ἀπάσας· αὐτὸς δὲ μετὰ μακρὰν ὁμιλίαν ἐξίαν, μειδιῶν τῇ μητρὶ προσέταξε περὶ τῶν Θεραπειῶν ἀργυρίου αὐτῷ πέμψαι.

εἰ Ἰάσων ἀδελφὸν εἶχε Μηριόνην ἄγων πλατύντα, Φιλάργυρον, μηδὲν αὐτῷ δίδοντα· καὶ δὴ ποτε παιδίᾳ γυναικὸς αὐτοῦ, μέλλων ὄνομα τιθέντα, τὴν ἀγέλης Θεταλῶν καλέσας, παρεκάλεσε τὸν ἀδελφὸν προσῆναι τῆς ὑποδοχῆς. ὁ μὲν δὴ περὶ ταῦτα εἶχεν· Ἰάσων δὲ κατὰ πρόφασιν Θῆρας ἐξελθὼν εἰς Παγασὰς ἐνθα Μηριόνης κατῴκει,

5 Cant. Θεραπειῶν πάντας, pro πάσας. pro ἐπιλέξαντο scribend. ἐπιλέξαντο. Casaub. 6 Ἐπιμένεσσαν. Idem.

7 Συντεταγμένον. Idem.

las mittere jubens, quotquot variae, magnificaeque vestis experientiam et artem haberent, quae ipsi pulcherrima quaeque deligerent. Illa famulas omnes quotquot habuit, ad vestes eligendas misit. Jason iis comprehensis, mercedem pro redimendis ipsis a matre postulavit.

5 Jason ad matrem, in tectrina, ubi famulae lanificio operam dare consueverant, commorantem, ingressus cum uno ex fratribus, quasi in consilium eam de rebus imperii necessariis adhibiturus, eas removere iussit. Satellitibus imperatum

erat, ut omnes eas abducerent. Ipse post longum colloquium egressus, ac subridens, matri praecepit, ut pro famulabus argentum sibi mitteret.

6 Jason fratrem habuit Merionem, maximis opibus praeditum, sed tenacem, nihilque ipsi largientem. Qui puero sibi procreato, ad imponendum ei nomen principibus Thessalorum convocatis, advocabat fratrem: ut primas in convivio parando partes ipse susciperet. Merione in his rebus occupato, Jason venationem praese ferens, Pagasas usque egressus est, ubi Meriones sedem ac familiam habebat.

πρὸς τὰς αἰχμοφόρους, βιασάμενος τὰς οἰκονόμους, εἰσὶν ἀργυρεῖς τάλαντα λαβὼν, μετὰ σπουδῆς ἐπὶ τὸ δαῖπνον ἦλθε, καὶ τῷ ἀδελφῷ σπονδῶν κατέχευεν ἐπέτρεψεν καὶ κύριον αὐτὸν εἶναι τῆς ἵεσεως τῆ οἰκίας τῆ παιδείας. Μηριόνης ἀγγελίαν τῇ πεπορευθῆσθαι τὴν οἰκίαν δεξάμενος, τὸ ὄνομα ἔτετο τῷ παιδίῳ Πορθαόνα.

Ζ' Ἰάσων τὸν ἀδελφὸν Πολύδωρον ἤγαγεν ἐπὶ πόλιν ἀλίσκισθαι μέλλουσαν, λαφυροπαλὴν γενησόμενον· ἐπεὶ δὲ ἦν ἄρα λατρεῖ, παρεκάλεσε τὸν ἀδελφόν, σφοδρῶς αὐτῷ τὸ σῶμα τρέψαι, καὶ διαγυμνάσαι. ὁ μὲν ἐπετρέψατο τρέβην εὐτόνως. Ἰάσων δὲ ὡς ἐνοχλόμενος ὑπὸ τῇ δακτυλίᾳ παρεκάλεσεν αὐτὸν παρὰ τὴν τρέψιν ἀποδέσθαι. Πολύδωρος δὲ ἐξελὼν τῆς χειρὸς ἀπέδωκεν ἀνδρὶ πιστῷ τῶν παρόντων. τῷ δὲ ἦν ἄρα προσεγυμνόμενος, δραμῶν πρὸς τὴν γυναικα Πολυδώρη, καὶ τὸν δόντα τὸ δακτύλιον, ἀντὶ δέκα τάλαντα χρυσία λαβεῖν παρ' αὐτῆς. ἡ δὲ τὰ δακτυλίῳ τῇ ἀνδρὸς πιστεύουσα, παραχεῖμα ἔδωκε τὸ χρυσίον. ὡς δὲ ἐπανῆλθεν ὁ τὸ δακτύλιον παρὰ Πολυδώρου λαβὼν, τότε Ἰάσων τριβόμενος ἐπαύσατο.

ΚΕΦ. Β.

habebat: milites hastigeros circumdedit, vimque dispersatoribus adhibuit: et abreptis viginti argenti talentis, summo studio ad cœnam rediit, ac fratri litationum principatum concessit, eique potestatem nomen puero indendi dedit. Meriones cum domum vastatam esse a nuntiis accepisset, nomen imposuit infanti Porthaon, quod est vastator.

7 Jason fratrem Polydorum ad civitatem jam capiendam adduxit, ut spolia divideret: cumque tempus esset balnei, fratrem monebat, ut vehementer sibi corpus fricaret et exerceret. Qui cum

rite et apte fricare conaretur, Jason simulans anulum quem frater digito gestabat, sibi molestum esse, eum inter fricandum iussit deponere. Polydorus abstractum e manu, viro cuidam fido ex iis qui forte aderant, conservandum dedit. Huic autem injunctum erat, ut festinanter ad uxorem Polydori curreret: datoque annulo, decem auri talenta ab ea postularet: illa mariti annulo fidem habens, confestim aurum dedit, cumque is, qui anulum a Polydoro acceperat, rediisset, tum demum Jason fricari desuit.

Υ 2

CAP. II.

Κ Ε Φ. Β.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ ΦΕΡΑΙΟΣ.

Ἀλέξανδρος Πάνορμον πολιορκῆντος Λεωσθένους πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀττικὰς ναῦς φανερώς ναυμαχεῖν ἐπαρρῶν, διέπεμψε ⁸ ἐπὶ Ἀκατίᾳ νύκτωρ πρὸς τὰς ἑνδον στρατιά-
τας, ὅπως εἴ τις τῶν νεῶν ἐκλίποιν τὴν φυλακὴν πρὸς τῷ πρότερον ἀπομένῳ πυρσῷ, δεύτερον ἀνάσχοιεν τοῖς ἐν Μαγνησίᾳ, καὶ κείνοι τοῖς ἐν Παγασαῖς. Λεωσθένης μὲν τρεῖς τριήρεις διέπεμψε, τὴν μὲν ἐπὶ Σάμῳ, τὴν δὲ ἐπὶ Θάστῃ, τὴν δὲ ἐπὶ Ἐλλησπόντῃ. οἱ δὲ πολιορκούμενοι τὰς πυρσὺς ἀνέσχον. Ἀλέξανδρος ἐπιπλεύσας ἄφνω, καὶ προσπεσὼν ἐνίκησε τῇ ναυμαχείᾳ τὰς Ἀθηναίους.

β' Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν ἐν Πεπαρήθῃ ναυμαχίᾳ, ἐλπίσας λήψεσθαι τὰς Ἀθηναίους, ἀφυλάκτως μετὰ νικῆν καὶ ἀμελῶς ἔχοντας συνέταξε τοῖς ἐπὶ τῶν νεῶν διὰ τὰς προσπλεύσαι τῷ Δείγματι τῇ Περραιῷς, καὶ ἀπὸ τῶν τραπεζῶν ἀρπάσαι τὰ χρήματα. τῶν δὲ προσπλιόντων, οἱ

8 Quidam Codd. ἐπὶ Ἀκάνθιον non probo, sed ἐπὶ ἀκα-
τίῃ potius. Casaub. Ἐπὶ ἀκατίῃ. Cant.

C A P. II.

ALEXANDER PHERÆUS.

Alexander, Panormum op-
pugnante Leosthene, adver-
sus omnes naves Atticas ma-
nifesto prælio navali non au-
dens contendere, sub noctem
ad milites qui erant in urbe
in actuatio minuto quendam
misit, qui moneret, ut si quæ
naves stationem vigiliamque
relinquerent, præter ignem
prius sublatum, rollerent ali-
um iis qui Magnesiæ commo-
rabantur, atque illi rursus
iis qui Pagasus. Leosthenes
tres triremes dimisit, unam
versus Samum, alteram ad
Thasum, tertiam ad Helle-

spontum. Qui oppugnaban-
tur, igne signum dabant.
Alexander appellens, de im-
provviso impetu facto, na-
vali pugna Athenienses su-
peravit.

2 Alexander post com-
missam in Peparetho navalem
pugnam, in spem adductus,
se Athenienses capere pos-
se, sine custodia, vacuosque
cura post victoriam agen-
tes, mandavit iis qui in na-
vibus erant, ut celeriter in
Piræum ad Digma naves
appellerent, eque mensis
pecunias diriperent. Qui-
bus

οἱ Ἀθηναῖοι φιλίας τὰς ναῦς εἶναι νομίσαντες ἀπισκόπων.
οἱ δὲ ἀποβάντες τὸ πολεμικὸν ἐσήμηναν, καὶ σπατάμενοι
τὰς μαχίρας ὥρμαν ἐπὶ τὰς τραπέζας· οἱ μὲν Ἀθηναῖοι
σπαθὴν ἔτεον ἐς τὸ ἄστυ, τοῖς στρατηγοῖς ἀγγελλῆντες τὴν
κατάληψιν τῆς Πειραιῶς· οἱ δὲ τὰ χρήματα ἀρπάξαντες,
ἐπέπλευσαν.

Κ Ε Φ. Γ.

Α Θ Η Ν Ο Κ Λ Η Σ.

Ἀθηνοκλῆς πολιορκούμενος, πρὸς τὰς κριὰς, καὶ τὰ
τεύπανα, δοκὲς μολίβδου ποιήσας, πλαγίας παρῆτεινεν ἐπὶ
τὰς ἐπάλξεις, ὡς ἐπιπτόντων τῶν πολέμιων τὰ μηχανή-
ματα συνετρίβετο. οἱ δὲ ἐτεχνάσαντο ἄλλο μηχανήμα
προσάγειν, ὅπερ τὸ ἄκρον τῆς δοκῆς πληῖζαν, τὴν δοκὴν
ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων πίπτειν ὀρθὴν ἐβιάζετο, μηδὲνα βλά-
πτειν τῶν ἐπὶ γῆς ἐσθρότων· πάλιν οἱ μὲν πολέμιοι χε-
λώνης προσάγοντες, τὰ τεῖχι συνέσειον. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν
τειχῶν μολίβδον τηκτὸν ἐν χαλκάοις προωθῶντες κατέχεον,
ὥς ἔ συνέβαινε τὴν χελώνην διαλύεσθαι. οἱ δὲ πολέμιοι
κατὰ τῆς χελώνης ἐκ πύργων προσαγομένων ὄξος ἐπέχεον,
καὶ

bus adnavigantibus Atheni-
enses amicas naves esse rati,
nullam earum rationem duci-
cebant. Illi egressi classi-
cum cecinerunt, districtis-
que gladiis in mensas impres-

sionem fecerunt. Athenien-
ses summo studio in urbem
currebant, nuntiaturi duci-
bus Piræei occupationem.
Interim illi pecuniis ablatis
discefferunt.

C A P. III.

Α Θ Η Ν Ο Κ Λ Ε Σ.

Athenocles oppugnatus,
adversus arietes ac terebra,
trabes plumbeas comparavit,
easque transversas in propu-
gnaculis opposuit: Quibus
irruentes hostium machinæ
confringebantur. At illi tor-
mentum aliud adducere ma-
chinabantur, quod extremi-
tate trabis concussa, eam per

vim de propugnaculis rectam
dejiceret, ita ut neminem in
terra consistentem læderet.
Rursus hostes testudinibus
admotis quassabant mœnia.
Illi e mœnibus liquefactum
plumbum æreis vasis desuper
effundebant, quo testudo dis-
soluta est. Hostes ope testu-
dinis de turribus dejectis ace-

καὶ κατεσβέννουν τὸν τε μολιβδον, καὶ ὅσα ἄλλα ἀπὸ τῶν
τειχῶν καίοντα ἤφιστο. σβεστήριον γὰρ πυρὸς μάλις αἶψα
εἶναι δοκεῖ· ἄριστον δὲ κάλυμα πυρὸς ἐπαλειφόμενον ὅξος·
ἡκιστα γὰρ τὰτε πῦρ ἀπτεται. καὶ σπόγγος ὕδατος πλή-
ρης προσαρτάρμενος. εἶσι δὲ πρὸς τὸν καταχέρομενον μολι-
βδον ὁ πλείους τοῖς μηχανήμασιν ἐπιθέντες, καὶ καὶ πη-
λὸν τετραχωμένον προσῆγον.

Κ Ε Φ. Δ.

ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ.

Φιλοποίμην εἶχ' ἐνόμιζε προσήκειν ἀγαθῷ στρατηγῷ
τῆς Φάλαγγος ἡγεῖσθαι· ἀλλὰ τότε μὲν ἐν πρώτοις, τότε
δὲ ἐν ἰσχυάτοις, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ μέσας περιπτεύων
καὶ πάντας ἐφορῶν, αἰεὶ τὸ ἀμαρτανόμενον ἐπανορθῶτο.

β' Φιλοποίμην ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐδιώκετο καὶ ὅτον
ἔπαυ καταλαμβάνόμενος τὸν Εὐρώταν διαβάς, προσέταξε
τοῖς ἰππεύσιν ἀποχαλῆναι τὰς ἵππους, καὶ ἀπὸ τῆς ποτα-
μῆς ποτίζειν τῆ παρακειμένης τόπῃ δασέος ὄντος, καὶ πολ-
λὴν

9 Πλείους. Latet sub hac voce tegumenti nomen ad ar-
cendos machinis ignes. Æneas cap. xxxiii. Masu.

tum infundebant, plumbum-
que et quæcunque alia can-
dentia de muris demitteren-
tur, restinguebant (etenim ad
exstinguendum ignem aptis-
simum esse acetum videtur.
Optimum vero impedimen-
tum ignis inunctum acetum.

Minime enim ignis in eo po-
test hære) et spongia aqua
plena appensa. Quidam ve-
ro adversus defusum plum-
bum, tegumenta machinis
imponentes aggerem ac lu-
tum pilis permixtum addu-
xerunt.

C A P. IV.

PHILOPOEMEN.

Philopæmen non existi-
mabat decere fortem ducem,
phalangem præcedere: sed
modo apud primos, modo
apud postremos, aliquando
etiam per medios obequitans,
et omnes inspiciebat,
semper ubi quid peccatum
esset, corripiebat.

2 Philopæmen a Lacedæ-
moniis fugatus, et propemo-
dum deprehensus, cum Eu-
rotam fluvium trajecisset,
equitibus mandavit, ut equis
frena detraherent, et ex aqua
potum haurire sinerent. Cum
vicinus locus arboribus den-
sior esset, et sylva abundaret

Lace-

λὴν ὕλην ἔχοντας· οἱ Λακεδαιμόνιοι πολὺ τὸ θράσος ἰδόν-
τες τῶν ἀποχαλινωσάντων τὰς ἵππους καὶ τῶν ποτιζόντων,
ὑπώπτευσαν ἐν τῇ ὕλῃ συμμάχους τῷ Φιλοποίμενος πολ-
λὰς ἀποκεκρύφθαι, καὶ μὴ τολμήσαντες διαβῆναι τὸν πο-
ταμὸν ἀνέστρεψαν.

β' Φιλοποίμην ἐδίδαξε τὰς Ἀχαιᾶς ἀντὶ μὲν θυρεῷ
καὶ δόρατος ἀσπίδα καὶ σαρίσσαν λαβεῖν· κέρασι δὲ καὶ
δωράκι, καὶ προκνημίοι φερέσθαι. μόνιμον δὲ καὶ βε-
βηκυῖαν μάχην ἀσκεῖν, ἀντὶ δρομικῆς καὶ πελταστικῆς.
τρυφὰς δὲ καὶ πολυτελείας ἐσθίων, καὶ δείπνων ἀφελεῖν·
μόνοις δὲ τοῖς ἀναγκαίοις ἐν στρατείᾳ χρησίμοις ἀσκεῖσθαι.
ταῦτα διδάξας Φιλοποίμην, ἐν ταῖς πλείυσι μάχαις εὐδο-
κιμῶντας εἶχεν τὰς στρατιώτας.

Κ Ε Φ. Ε.

Α Ρ Α Τ Ο Σ.

Ἄρατος ἐκράτησεν Ἀκροκορίνθου φερέας ἔχοντας, ἧς
ἐγκατέστησεν Ἀντίγονος φύλακας τάξας ἐπ' αὐτὰς Περσῶν
τὸν Φίλοσοφον, καὶ Ἀρχέλαον τὸν στρατηγόν. ἦν δὲ ἄρα
τὸ στρατήγημα τοιόνδε. ἦσαν ἐν Κορίνθῳ τέσσαρες ἀδελ-
φοί

Lacedæmonii magnam fidu-
ciam conspicati, equos freno
liberantium ac porum ducen-
tium, suspicabantur in nemo-
re magnas aliquas copias fo-
riorum Philopœmenis latere:
neque transmittere fluvium
audentes, revertébantur.

2 Philopœmen instruxit
Achivos, ut pro scuto et ha-
sta, clypeum, sarissamque ca-
perent, galeisque et loriceis

atque ocreis sese munirent:
stabilemque et statariam pu-
gnam exercebant, pro cursu
et velitatione: omnemque
luxum et magnificentiam ve-
stium, cænarumque remove-
rent, et solis iis quæ necessi-
tas postularet, ad usum mili-
tarem, contenti viverent. His
præceptis Philopœmen in
plerisque conflictibus virtute
præstantes milites habuit.

C Α Ρ. V.

Α Ρ Α Τ Ο Σ.

Aratus Acrocorinthum
cepit præsidii munitam quæ
Antigonus imposuerat, eis-
que Perseum philosophum

et Archelaum ducem præfe-
cerat. Ejusmodi autem usus
est strategemate. Erant Co-
rinthi quatuor fratres natione
Syri,

Φοὶ Σύροι τὸ γένος, ὧν εἷς ἦν Διοκλῆς, τῶν Φερεντῶν
 Ἀκροκορίνθων· οἱ τρεῖς κλέψαντες βασιλικὸν χρυσίον ἦκαν
 εἰς Σικυῶνα πρὸς ¹⁰ Αἰτίαν τραπεζίτην, ᾧ καὶ Ἀράτος
 διὰ τὴν τῆ νομίματος ἐργασίαν ἐχρῆτο· ¹¹ Παρὰ γὰρ
 τῷ τὸ χρυσίον κατήλλαττον· εἰς αὐτῶν Ἐργίνος πλε-
 νάκις Φοιτῶν, καὶ τῷ τραπεζίτῃ κοινανήσας ἐσίας καὶ σπο-
 δῶν, λόγῳ παραπεσόντος περὶ τῆς Φερεῶς τῆς Ἀκροκορί-
 νθ, ἀκολόγησε, παρὰ τὸ κρημνῶδες ἐτοκὴν ἑωρακέναι
¹² πλαγίαν· ¹³ καὶ χθαμαλὸν καὶ ἐπιβάτον εἶναι τὸ τεί-
 χος· ὁ τραπεζίτης ἀνήγγειλεν Ἀράτῳ· ὁ δὲ πολλὴν σπᾶδην
 τὸν Ἐργίνον φιλοποιήσάμενος συντίθεται τάλαντα ¹⁴ ἐπὶ
 δώσειν, εἰ δὲ αὐτῷ κρατήσῃεν Ἀκροκορίνθ. Ἐργίνος
 ὑπισχνέται μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῶτο πρᾶξαι· ἦν μὲν δὲ
 πάντα πρὸς τὴν ἐπίδεσιν εὐτρεπῆ· Ἀράτος δὲ κελεύει τὴν
 ἄλλην δύναμιν ἐν τοῖς ὁπλῆσι ἐχρηγορέειν· αὐτὸς δὲ ὑπο-
 γάδας ἀναλαβὼν ῥύκτωρ ἦκε πρὸς τὸ τεῖχος· καὶ κλίμα-
 κας

¹⁰ Plutarcho dicitur Ἀγίας. Masv. ¹¹ Fl. παρὰ τὸν
 τῷ τὸ χρυσίον κατ. Fed lego cum Cant. παρὲς
 τῷ τὸ χρυσίον καταλλάσσειν. Masv. ¹² Fl. πλαγίαν.
¹³ Fl. ἢ χθαμ. καὶ ἐπιβάτον ἐστ. Cant. ἢ χθ. καὶ
 ἐπιβάτον ἐστ. unde lego ἢ χθαμαλὸν καὶ ἐπιβάτον
 ἐστ. Masv. ¹⁴ Secundum Plutarchum ἐξήκοντα. Cas.

Syri, quorum unus erat Dio-
 cles, ex eorum numero, qui
 Acrocorinthus tuebantur.
 Tres reliqui regium aurum
 furati, Sicyonem ad Æsiam
 nummularium pervenerunt,
 quo etiam Aratus rei num-
 mariae causa plurimum ute-
 batur. Apud hunc aurum
 commutabant. Unus eorum
 Erginus frequentans num-
 mularii domum, ejusque con-
 viviorum particeps, cum for-
 te sermo incidisset de præsi-
 dio Acrocorinthis, fatabatur
 se in præcipitiis scissuram
 animadvertisse transversam,

qua mœnia non sint alta et
 ascensu facilia. Nummula-
 rius hæc Arato nuntiat: qui
 summo studio Erginum in
 amicitiam pertrahens, pactus
 est se talenta septem ei datu-
 rum, si per eum Acrocorin-
 thum obtinuisset. Erginus
 recepit, se cum fratribus hoc
 effecturum. Omnibus rebus
 ad oppugnationem paratis,
 Aratus reliquum exercitum
 in armis excubias agere ju-
 bet: ipse quadringentis ele-
 ctissimis assumtis, sub noctem
 venit ad mœnia: scalisque
 locis

κας τῷ χαρμαλῷ προσβαλὼν ὑπερέβη· τῶν δὲ ἵνδον αἰσθόμενων ἐγένετο νυκτομαχία κρατερὰ, τῆς σιλήνης τότε μὲν φῶς παρεχόμενος τοῖς μαχομένοις, τότε δὲ ὑπὸ τὰ νύφθ' ὀνομένης. καὶ τῷ σκοτὸς ποιῶντος τὴν μάχην φοβερωτέρην, τέλος οἱ περὶ τὸν Ἀρατον ἐκράτησαν· καὶ ἀνατέλλοντος ἡλίου τὰς πύλας ἀνοίξαντες, τὴν λοιπὴν δύναμιν εἰσεδείξαντο. Ἀρατος δὲ Ἀρχέλαον μὲν αἰλόντα ἀφῆκε· Θεόφραστον δὲ ἀνείλεν ἔβηλομενον ἀπαλάσσεσθαι. Περσῆος δὲ ὁ φιλόσοφος τῆς ἀκρας ἀλίσκομένης, εἰς Κενχρεὰς διαφυγὼν, ἐκεῖθεν πρὸς Ἀντίγονον ἤχето.

Κ Ε Φ. ε.

Π Τ Ρ Ρ Ο Σ.

Πύρρος ἡττηθεὶς ὑπὸ Ῥωμαίων, τὰς ἐλέφαντας ἀπολίσας, πρὸς Ἀντίγονον πρεσβευτάμενος περὶ συμμαχίας, ἀποτυχὼν προσέταξε τοῖς πρεσβευταῖς τὰναντία πρὸς ἀπαντας ἀγγέλλειν, ὡς Ἀντίγονος μεγάλην δύναμιν βοηθήσειν ὑπόσχετο. ὥστε οἱ Τarentῖνοι, καὶ ὅσοι Σικελῶν καὶ Ἰταλῶν σύμμαχοι, τὸν Πύρρον καταλιπεῖν βεβημένοι, συνέμειναν ἐλπίδι τῆς Ἀντιγόνης συμμαχίας.

β' Πύρρος

locis humilioribus appositis, ea superavit. Cum ii qui intus erant, rem intellexissent, nocturnum praelium est coortum durissimum, luna modo lumen pugnantibus suppeditante, modo sub nubibus abscondita, atque in tenebris formidolosissimam pugnam committentes, ad extremum Arati copiae victoriam assecuta sunt, et sub solis ortum portis apertis, reliquas copias receperunt. Aratus Archelaum quidem captum dimisit: Theophrastum aurem discedere nolentem, interfecit. Persæus philosophus arce capta, in Cenchreas fuga delatus, inde ad Antigonom abiit.

C A P. VI.

P Y R R H U S.

Pyrrhus a Romanis praelio superatus, amissis elephantis, ad Antigonom, petendi auxilii causa, legationem misit: cumque non impetrasset, præcepit legatis, ut omnibus contraria nuntiarent, Antigonom se cum magnis copiis auxilio venturum promississe. Itaque Tarentini, omnesque ex Siculis et Italii socii, qui deferere Pyrrhum volebant, remanserunt spe Antigoni societatis.

Υ 5

Pyrr.

β' Πύρρος ἐς τὴν Πελοπόννησον ἐσβαλὼν, Σπαρτιατῶν πρεσβευτῶν ἀπαντῶντων περὶ Ἀρκαδίαν, Φιλανθρώπως αὐτὰς ὑπέδειξετο, καὶ τὰς ἰδίους υἱὰς ὑπέσχετο πέμψειν Σπαρτιάταις παιδευθησομέναις τὴν Λυκάρχειον πολιτείαν· οἱ μὲν πρεσβευταὶ ταῦτα ἠγγέλλον· ὁ δὲ Πύρρος τῇ Σπάρτῃ προσέβαλεν. ἐγκαλέντων δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ὡς ἄλλοι προσιπῶν, ἄλλα πράττει· γελάσας ἔφη· εἰ δὲ γὰρ ὑμεῖς εἰώθατε προλέγειν, μέλλοντες πολεμεῖν· μὴ τοίνυν ἀγαγαικτεῖτε εἰ πρὸς τὰς Λάκωνας ἐχρησάμεν Λακωνικῇ στρατηγίᾳ.

γ' Πύρρος συνεβέλευσεν πρὸ τῆς πόλεως πείθειν τὰς πολέμιους φόβῳ, πλεονεξίᾳ, ἡδονῇ, εὐκτιῶ, δικαίῳ, νομίμῳ, συμφέροντι, δυνατῷ.

Κ Ε Φ. Ζ.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ.

15 Ἀπολλόδωρος ὁ Κασσάνδρῃς δίκην φεύγων ὡς ἐπιτιθέμενος τυραννίδι, προσελθὼν ἐν μελαίνῃ ἐστῆτι, τῇ γυνάικῃ, καὶ τὰς θυγατέρας ἐν ὁμοίᾳ σχήματι προσηγάμεν.

15 Legit hic Nic. Heinſius Ἀπολλόδωρος ὁ Κασσάνδρῃς. Fuit enim Caſſandriæ tyrannus.

Pyrrhus in Peloponneſum expeditione ſuſcepta, Spartiatarum legatos ipſi prope Arcadiam occurrentes, perhumaniter recepit, ſuoſque filios ad Spartiatas miſſum pollicebatur, ut Lycurgeis diſciplinis imbuerentur. Hæc legatis Spartam renuntiantibus, Pyrrhus cum exercitu infeſto acceſſit. Incuſantibus Spartanis eum alia quam prædixerat, facere,

ridens ait: Neque enim vos conſueviſtis prædicere, ſi cui bellum vultis inferre. Itaque ne male vos habeat, ſi contra Lacones uſus ſum Laconico ſtrategemate.

3 Pyrrhus ante bellum hoſtes in ſuam ſententiam adducere conabatur metu, cupiditate, voluptate, miſericordia, conditionibus juſtis, legitimis, utilibus, et quas præſtare facile poſſent.

C A P. VII.

APOLLODORUS,

Apollodorus, Caſſandri filius, de affectata tyrannide in iudicium vocatus, pulla

veſte amictus progreditur, uxoremque et filias habitu ſimili indutas, produxit ſup-
plices:

γών, ἱκετηρίας προτείνων, αὐτὸν εἰς πᾶσαν τιμωρίαν ἐξέδωκε τοῖς δικασταῖς· οἱ παθόντες ἄφισιν αὐτῷ τῇ ἐγκλήματος ἐψηφίσαντο· ἀφεδείς Ἀπολλόδορος ἐκ εἰς μακρὰν τὴν τυραννίδα κατέσχεν· καὶ μάλιστα δὴ τὰς ἀφέντας οὐκ αὖτως ὁμῶς ἐκόλατε, τὴν σωτηρίαν ἀναφέρειν εἰς τὴν ἐαυτῷ στρατηγίαν, ἢ εἰς τὴν ἐκείνων φιλανθρωπίαν.

β' Ἀπολλόδορος πολιτευόμενος παρὰ Κασσανδρεῦσι, πάντα ἔλεγεν καὶ ἐπραττεν, ὥς ὃν ἔδοξεν εἶναι μισοτυραννος. καὶ γὰρ κατὰ Λαχάρως τῇ τυράννῃ ψήφισμα ἔγραψεν ἀνάγκημον ἐκ τῆς χάριτος εἶναι τῆς Κασσανδρείαν· καὶ γὰρ Ἀντίοχον τὸν βασιλέα ποιῆσαι φίλον, καὶ σύμμαχον, αὐτῷ τὴν πολιτείαν ἐπιτρέποντα. ὅς καὶ Θεόδωτος γράψαντι φυλακὴν αὐτῷ δέναγ τῇ σάματος, αὐτὸς ἀντίπειν καὶ τῆς ἀποδόσης Κασσανδρεῦσι τὴν ἐλευθερίαν 16 Εὐρυδίκης . . . ἣν κατεσχέσατο· ἣν ἐκάλεσεν 17 Εὐρυδικίαν. καὶ τοῖς ἐξελεῖσσι τῆς ἀκρας στρατιᾶς πολιτείαν ἔγραψε, καὶ κλήρεν ἐν τῇ Παλλήνῃ δοῦναι· ἵνα παραμένουσιν φύλακες τῆς ἐλευθερίας. ἐν δὲ τοῖς συμποσίοις

16 Casaub. sic explet lacunam, 'Ευρυδίκης ἰορτὴν κατεσχέσατο. 17 Casaub. mavult 'Ευρυδικίαν.

plices: ramum oleæ protendens, ad omnem potestatem, quam statuissent, se iudicibus tradidit, qui misericordia moti, eum crimine suffragiis suis liberaverunt. Dimissus Apollodorus, non ita multo post tyrannidem occupavit, in primisque iudices, qui eum absolverant, crudelissimis suppliciis affecit, salutem suæ industriæ acceptam referens, non illorum humanitati.

2 Appollodorus rempublicam gerens apud Cassandrenses, omnia dicta factaque sic instituit, ut ex iis infestissimus tyrannis haberetur. Nam et contra Lacharem ty-

ramnum decretum scripsit, ut eum e terra Cassandrensium in nexum abducere liceret. Etenim eum cum Antiocho rege amicitiam societatemque facere, ei que Rempublicam prodere. Etiam Theodoto referenti, ut praesidium corporis ipsi daretur, restituit, et in honorem Eurydices, quæ libertatem Cassandrensibus restituerat, festum diem constituit, eumque a nomine ejus appellavit: et milites arcem relinquentes, civitate donandos, possessionesque in Pallene dandas statuit, ut ibi permanerent, vindicesque libertatis se præberent.

σίοις . . . , εἴ τις ἔφη δεινόν, ἀλλὰ καὶ σχέτλιον. 18 Τέ-
τοις . . . ἔξαπατήσας, ὡς δημοτικώτατος ἂν, ἐπανεστη-
οικέτας καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων τεχνίτας, καὶ με-
ρᾶκιον Καλλιμέλη συναρπάσας, καὶ δύσας ἐπέστησεν αὐτῶ
μαγεῖον Λεοντομένη. ἔτος δαιτυνοήσας, τὰ σπλάγχνα
παρέθηκε τοῖς συναμώταις· ἂν δαιτυνοῦντων, καὶ πίνοντι
τὸ αἶμα οἶνω μέλανι μεμιγμένον, ἔδειξεν αὐτοῖς τὸ σῶμα
τῇ κοινωνίᾳ τῆ μιάσματος ἐμπεδῶν τὸ πρῶτον τῆς ἐπιτί-
σας καὶ δὴ τότε τοῖς χρησάμενος συμμάχοις κατέλυσε τὴν
τυραννίδα· καὶ τύραννος ἐγένετο Φονικώτατος καὶ ἀριστα-
τος πάντων, ὅσοι παρ' Ἑλλήσιν ἢ παρὰ βαρβάρους ἐτυ-
ράνησαν.

Κ Ε Φ. Η.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

Αἴγυπτος ὑπὸ Μανσολῆ πεμφθεὶς εἰς Μίλητον συμ-
πράξαν τοῖς προῖδαι τὴν πόλιν. καταπλεύσας, προαισθό-
μενος ὡς ἐπιβλεψοίτο, σπεύσας, ἐπὶ τὴν ναῦν προανέβη·
οἱ

18 Casaub. in ora vulgatæ supplerat, τέτοις τὸν δῆμον
ἔξαπατήσας.

In conviviis præ cæteris o-
mnibus rem gravem ac per-
niciosam esse tyrannidem
prædicabat. His plebem de-
cipiens, cum maxime omni-
um popularis haberetur, fer-
vos atque operas concitavit,
et correptum adolescentem
Callimelem mactavit, eum-
que coquo Leontomeni co-
quendum dedit: is viscera
hominis cocta conjuratis epu-
landa apposuit. Quibus ve-

scientibus, et sanguinem vino
permiscendo atrum efficien-
tibus, corpus eis ostendit,
sceleris communione fidem
conjuratonis firmans, et his
usus sociis, tyrannidem alio-
rum evertit, tyrannusque
truculentissimus evasit, et
crudelissimus omnium, quot-
quot unquam vel apud Græ-
cos, vel apud barbaros tyran-
nidem exercuerant.

C A P. VIII.

Æ G Y P T U S.

Ægyptus a Mausolo able-
gatus Miletum, ut eos, qui ci-
vilitatem prodere instituerant,

sua ope juvaret. Cum appu-
lisset, et insidias sibi strui præ-
sensisset, festinans ad navem
prior

οἱ μὲν ἐπιβελέοντες ἐγγὺς τῆς θαλάττης ἐφῄδρευον· ὁ δὲ ἐκ τῆς νεῆς ἐκπέμπει τινα, φράσας, τὸν κυβερνητὴν ζητήσας ¹⁹ Αἴγυπτον ἄγε· ἥδη γὰρ ἀνάγεσθαι κρή. τῶν ἀκούσαντες οἱ παραφυλάσσοντες Μιλήσιοι, τῆς νεῆς ἀποκρήσαντες, ἐζήτην Αἴγυπτον ἀνά τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἀφικραμένη τῇ κυβερνήτῃ ἀποκόψας τὸ ἀπύργιον, ἀπέπλευσεν ἀκινδύνως.

Κ Ε Φ. Θ.

Λ Ε Υ Κ Ω Ν.

Λεύκων, χρημάτων δειόμενος ἐκήρυξεν ὅτι μέλλοι κόπτειν ἄλλο νόμισμα, καὶ δέοι προσφέρειν αὐτῷ τὸ ὑπάρχον ἑκάστῳ, ὅπως μετακοπὴν δοκιμῶν ²⁰ εἴη· οἱ μὲν προσήνεγκαν ὅσον εἶχον· ὁ δὲ ἄλλον χαρακτῆρα ἐπιβαλὼν ἐπέτρεψε τὸ τίμημα διπλάσιον ἑκάστῳ νομίσματι. ὥς τε τῷ συγγενέτος τὸ ἥμισυ κερδαίνας, εἰδὲνα τῶν πολιτῶν ἐξημίωσεν.

β Λεύκων μαθὼν ὡς ἐπιβελέουσι αὐτῷ φίλοι καὶ πολῖται συνομοσάμενοι πολλοὶ, τῆς ἐμπόρου καλίστας ἀπαίτας, χρήματα ὅσα εἶχεν ἑκάστος εὐανέζετο. φάσκων τὰς

πολε-

19 Cas. ex conj. καὶ τὸν Ἀιγ. 20 Uterque Cod. γένοιτο.

prior venit. Insidiatores prope mare latitabant. Ille quendam e navi misit, inquiring, gubernatorem et Ægyptum quare, et eum huc adducito. Jam enim solvendum est. Quo ferme

mone audito, Milesii qui in custodia erant, discedentes a navi, Ægyptum per urbem quarebant. Ille, cum gubernator rediisset, reflecto fune, sine periculo abnavigavit.

C A P. IX.

L E U C O N.

Leucon pecuniis indigens, promulgavit se aliam monetam signaturum. itaque adferret quilibet suos nummos, ut alia forma excusi valerent. Quibus omne quicquid habebant adferentibus, aliud signum impressit, et duplo majori pretio esse unumquemque nummum ius-

sit. Itaque dimidiam partem eorum quæ collegerat lucratus, neminem civium damno affecit.

2 Leucon cum intellexisset sibi amicos multosque cives conjuratos, insidias parare, convocatis mercatoribus omnibus, tantum pecuniarum a singulis mutuo accepit,

πολεμίας αὐτῶ προδιδάσθαι. οἱ μὲν ἔμποροι προθύμως ἐδάνειζον τὰ χρήματα. ὁ δὲ συναγωγὴν αὐτὰς εἰς τὴν αὐλὴν, ἀμολόγησε τὴν ἐκ τῶν 21 πολλῶν ἐπίπτεσιν καὶ παρεκάλεισε φύλακας τῆ σώματος αὐτῆ γενέσθαι. ὡς τὰ χρήματα κομικμένους εἰ σῶζονται αὐτὸν. καὶ δὴ τὰ χρήματα σῶσαι ἐπέλοντες οἱ ἔμποροι ὅπλα παραλαβόντες, οἱ μὲν δορυφόροι τῆ σώματος· οἱ δὲ τῶν ἀρχαίων φύλακας ἐγένοντο. Λεύκαν δὲ μετὰ τῆτων, καὶ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν πιστοτάτων, τῆς κοινανέντας τῆς ἐπιτήδεως συλλαβὴν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῶς κατασφάμενος ἀπιδάκε τὰ χρήματα.

ἢ Λεύκαν ἐν τῷ πρὸς Ἡρακλεώτας πολέμῳ ἀσπόμενος τῶν τριηραρχῶν τινὰς προδιδόντας καὶ αὐτομολῶν μιλόντας, συλλαβὴν αὐτὰς, ἀπέσσαι μὲν ἔφη περὶ αὐτῶν λόγους ἢ ἐπιτηδεύς. ἢ πισεύσαι γε μὴν. ὅπως ἂν μὴ καὶ κατὰ τύχην ἥτις γενομένης αὐτοὶ δοκοῖεν αὐτοὶ τῆ σφάλματος, αὐτὰς μὲν ἡσυχάζειν ἐκέλευσεν, ἄλλας δὲ τριηραρχὰς ἀπέδειξε. τοῖς δὲ οἰκείοις τῶν ὑπόπτων ἀρχαίς καὶ ἐπιτελείαις ἐνεχείριζε καμῶν, ὡς δὴ φιλοφρονέας ἔχων πρὸς αὐτὰς.

21 Fl. πολυτῶν.

pit, quantum habebant, hostes sibi per proditionem dedi causatus. Mercatores promptis animis mutuo pecunias dederunt. Ille conductis ipsis in aulam, confessus est multorum insidias: hortatusque est, ut sui corporis essent custodes. Etenim tum demum eos pecunias recuperaturos, si se incolumem conservassent. Quo factum est, ut pecuniarum causa mercatores armis sumtis, alii corpus Leuconis stiparent, alii regiam tuerentur. Leucon horum, atque amicissimorum quos circa se habebat, auxilio, participes conjurationis comprehensos, trucidavit: impe-

rioque in securum statum reducto, pecunias reddidit.

3 Leucon in bello contra Heracleotas, animadvertens, aliquos ex trierarchis proditionem moliri, et transitionem ad hostes parare, comprehendendi eos iussit, et ad se ait parum honestos sermones de ipsis deferri, verum se si dem iis non habere. Ne igitur, si fortuna victoriam hostibus dedisset, ipsi cladis auctores viderentur, eos imperio abstinere iussit, aliosque trierarchos in eorum locum suffecit. Familiaribus autem suspectorum magistratus, vicorumque principatus commisit, quasi amico erga eos ani-

αὐτὰς, ἐπεὶ δὲ τὸν πόλεμον κατελύσατο. δίκαιον ἔφη κρεῖττον τὰς ὑπόπτες, ἵνα μὴ δόξῃ ἀλόγως αὐτοῖς ἀπιστήσαι· παρελθόντων δὲ εἰς τὸ δικάσθηον ὁμῶς τοῖς οἰκείοις, περισσώμενος ἀπλυσμένην δύναμιν, ἅπαντας αὐτὰς ἀναερεθῆναι προσέταξεν.

ὁ Λεύκων ἐπιστρατευσάντων Ἡρακλειωτῶν ναυσὶ πολλὰ, καὶ ἀποβαίνοντων ὅπῃ τῆς χώρας ἐβέλοντο, ὁρῶν τὰς αὐτὰ στρατίας ἰδεδεκακῆντας καὶ ἐκ ἀνείργοντας, ἔταξε τὰς ὀπλίτας πρῶτος πρὸς τὴν ἀπόβασιν τῶν πολεμίων. ἐπὶ δὲ τέτοις ὕπισθεν, τὰς Σκύθας. καὶ φανερώς παρήγγειλε τοῖς Σκύθαις, ἐὰν οἱ ὀπλίται ὀκνῶσι, καὶ τὰς πολεμίους ἀποβαίνοντας παρέχοντας, τῆνικαὶτα τοξεύειν καὶ κτυπεῖν αὐτὰς· τὲτο μαθόντες οἱ ὀπλίται εὐρώσας τὰς πολεμίους ἀποβαίνειν ἐκώλυνον.

Κ Ε Φ. Ι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Φερέραρχος.

Ἀλέξανδρος φερέραρχος τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα χωρίων μισθωσάμενος τῶν ἀπ' Ἰωνίας τὰς ἀρίστους ἀγωνιστὰς, ἀνελθὰς μὲν Θέρσανδρον καὶ Φιλόξενον, ὑποκριτὰς δὲ Καλλιππί-

animo affectus. Cum vero bello finem imposuisset: Iustum ait esse ut in suspectos inquisitio fieret: ne sine ratione fidem illis non habuisse putaretur. Qui cum in curiam venissent una cum familiaribus, inclusos armata militum manu omnes ad unum morte affici iussit.

4 Leucon Heracleotis sibi bellum inferentibus, cum magna navium multitudine, et egredientibus in terram, ubicumque libitum ipsis fuisset, cum videret suos milites

pugnam detrectare, neque eos egressu prohibere, in prima acie constituit armatos ad hostium egressionem arcedendam. Post hos a tergo Scythas: et manifesto Scythis praecepit, si armati rem segniter administrarent, hostesque egredi paterentur, tum in ipsos tela mitterent, atque occiderent. Quo cognito, armati fortiter, ne hostes egredi possent, restiterunt.

C A P. X.

A L E X A N D E R.

Alexander praefectus iis praesidiis, quae oppida Aeolidis et munitiones tenebant,

conductis ex Ionia ludionibus praestantissimis, tibicinibus Theandro et Philoxeno, histrio-

λιππίδην, καὶ Νικόστρατον, θῆαν ἐπήγγειλε· πρὸς μὲν οὖν τὴν δόξαν τῶν ἀγωνιστῶν συνέδραμον ἐκ τῶν πλησίων πόλεων ἅπαντες· ἐπεὶ δὲ πλήρες τὸ θέατρον ἦν, περιήσας τὰς στρατιώτας, καὶ τὰς βαρβάρους, μετ' αὖν ἐφθέρει τὰ χωρία, πάντας τὰς θρακῶς συλλαβὰν αὐτοῖς παισὶ καὶ γυναιξὶ, λύτερα μεγάλα λαβὼν, τὰς μὲν ἀπέλυσεν· αὐτοὶ δὲ 22 τὰ χωρία . . . δὲς ἀπηλλάγη.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

Ἀριστείδης Ἐλεάτης Διονυσίᾳ πολιορκεῖντι Καυλωνίαν ἐπέπλει μετὰ ἑβ' τριήρων· ὁ δὲ συνδὼν ἐπανήχθη πέντε καὶ δέκα ναῦς πληρώσας. Ἀριστείδης ὑποβρέφας ὑποχωρεῖ, καὶ νυκτὸς γενομένης, ἐκέλευσεν ἄρξαι τὰς λαμπτήρας, οἷς αἱ τῆς Διονυσίας νῆες ἐπαιοντο· μετὰ μικρὸν δὲ τῆτος κατελόντες, ἐτέρας κατέβηκαν ἐς τὴν θάλατταν φελαῖς μεγάλους ἐφηρμοσμένους, καὶ τῆς φωτὸς ἐς τὸ πλάγιον ἐπὶ στήψαντες, ἐφύλασαν ἐς τὴν Καυλωνίαν καταπλεύσαντις, τῶν

Cant. α. δ. τ. χ. Φερεάροισι δὲς ἐπάρας ἀπηλλάγη.

Fl. α. δ. τ. χ. Θίβρων ἐπάρας δὲς ἀπαλλάγη. Interpret in suis legit Θίβρωνι δὲς.

histrionibus vero Callipede et Nicostrato spectaculum indixit. Ad famam et celebritatem ludionum omnis vicinarum urbium multitudo confluebat. Cum plenum jam esset hominibus theatrum, immixtis militibus ac barba-

ris cum quibus oppida tenebat, spectatores omnes una cum liberis et uxoribus comprehendit: magnoque accepto pretio, eos liberos dimisit. Ipse vero munitionibus Thibroni traditis, ex iis locis discessit.

C A P. XI.

ARISTIDES ELEATES.

Aristides Eleates Dionysio Cauloniam oppugnanti, cum duodecim navibus instructis, contra solveret, Aristides revertens discedebat, et ingruente nocte iussit fa-

ces tollere, quas Dionysii naves sequebantur. Paulatim his extinctis facibus, alias in magnis suberibus adaptatas, et a lumine in obliquum se convertentes, ad Caulo-

τῶν περὶ Διονύσιον πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν Φελλῶν αὐγὴν πλά-
νυμένων.

K E Φ. IB.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ.

Ἀλέξανδρος, Λυσιμάχου καὶ 23 Μηκρίδης υἱὸς εἰς
Κατίλιον τῆς Φρυγίας βυλόμενος ἐλθεῖν, καὶ λαθεῖν τὰς
μὲν ἀκολοθεύοντας νυκτὸς ἐκρυψεν εἰς τι κοῖλον χωρίον πα-
ρὰ τὴν πόλιν· αὐτὸς δὲ ἑωθεν διπλοῖδα Φρυγίαν τραχείαν
καὶ ῥυπῶσαν περιβαλλόμενος, πῖλιον κεφαλῇ περιτέμενος,
δύο πῦδας παραλαβὼν, ἑκατέρω φορτίον ζύλων ἐπιτίεις, καὶ
μάχαιραν ὑπὸ μάλης δὲς, εἰσῆλθε διὰ τῆς πύλης, ἀγγραι-
κος εἶναι νομιζόμενος· εἰσελθὼν δὲ, τὸ μὲν πῖλιον ἀπέτιτο.
γνωρισθεὶς δὲ ἐδῆξεντο πάντας, ὡς ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως
ἦκον. αἱ δὲ κατακεκρυμμένοι κατὰ συγκείμενον ἀναγκάσει
τῇ πύλῃ προσπεσόντες, αἰρῶσι τὸ Κατίλιον.

K E Φ. IG.

ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ.

Ἀμφικτύονες 24 Κύρραν ἐπολιόρχαν· καὶ δὴ κρυπτόν
ὑπόνομον εὗρον ἄγοντα ναματιαῖον ὕδαρ παλὺ. καὶ τῇ
Εὐρυ-

23 Fl. Μηκρίδης. 24 Vulgata Κύρραν.

Cauloniam adnavigaverunt, rum splendorem cursum di-
Dionyſio cum ſuis ad fube- rgentibus.

C A R. XII.

ALEXANDER.

Alexander Lyſimachi et
Mecridæ filius, volens clam
is qui ſequebantur in Coti-
lium Phrygiæ caſtellum per-
venire, noctu exercitum in
cavum locum juxta civitatem
abdedit. Ipſe vero prima luce
lenam Phrygiam duplicatam,
aſperam ſordidamque indu-
tus, pileo capiri impoſito,
duobusque pueris adjunctis,
utrique lignorum onus im-

poſuit, enſemque ſub axillam
dedit. Introivit per portam,
agreſti et ruſtica ſpecie de-
ceptis hoſtibus. Ingreſſus pi-
leum depoſuit, cognoscen-
dumque ſe præbens, omni-
um dextras prehенſabat, qua-
ſi ad ſalutem civitatis vindic-
andum adveniſſet. Occulta-
ti vero, quemadmodum con-
ſtitutum erat, apertis portis ir-
ruentes, Cotilium occupant.

C A P. XIII.

AMPHICTYONES.

Amphictyones in oppugna-
tione Cyrrhæ abſtruſum a-
Polyæni Strat.

quæductum invenerunt co-
pioſo latice fluentem, et de
Z conſi-

Εὐρυλόχῃ γνώμῃ συλλέξαντες Ἀντικύροθεν πολὺ πλῆθος ἐπεβόρῃ κατέμιζαν τῷ ὕδατι· Κιρράιοι πίνοντες διαφθείρανται τὰς γαστέρας, καὶ πάντες ἐκλυθέντες ἔκειντο· Ἀμφικτύονες ἀπονητὶ τὴν Κίρραν πόλιν ἔλαβον, κειμένων τῶν πολέμιων.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Σ Α Τ Ν Ι Τ Α Ι.

Σαυνῖται πρὸς τὰς πολεμίας ὄρκους ἐποιήσαντο, καὶ συνθήκας εἰρήνης πέρι· οἱ δὲ συνέθεντο ποιῆσαι μηδὲν ἄλλο, ἢ λίθον ἐν κύκλῳ τῇ τείχεσσι ἐξελθεῖν. τῶν δὲ ἑδὲν μίγα ἠγνησαμένων, οἱ πολέμιοι τὰς κάτω λίθους τῶν τειχῶν ἐξείλον, ὅπως εἰς γῆν ἐυκόλως καταφέροιο.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

Κ Α Μ Π Α Ν Ο Ι.

Καμπανοὶ, σκαυὰς ἐποιήσαντο πρὸς τὰς πολεμίας, ἐπὶ τῷ, δέναγ τὰ ²⁵ ἡμίση τῶν ὅπλων αὐτοῖς, καὶ διατεμόντες τὰ ὅπλα ἐκέλευον τέτρες τὰ ἡμίση λαμβάνειν.

Κ Ε Φ. Ις.

25 Fl. ἡμίση.

consilio Eurylochi magnam
ellebori copiam ab Anticyra
collectam aquæ permiscue-
runt. Cyrrhenfes aquam
bibentes, ventribus labora-

bant, et omnes languidi
jacebant. Amphictyones si-
ne labore, decumbentibus
morbo hostibus, urbem ce-
perunt.

C A P. XIV.

S A M N I T E S.

Samnites cum hostibus ju-
rejurando interposito fœdus
de pace constituerunt. Hi
sola hac conditione fecerunt
pactionem, ut lapidem per
niverfum murorum circui-

tum eximere sibi liceret. Qui-
bus eam rem minoris mo-
menti existimantibus, hostes
infimos lapides e mœnibus
eruerunt, sic ut facile moles
universa collaberetur.

C A P. XV.

C A M P A N I.

Campani fœdus cum ho-
stibus pepigerunt ea lege, ut
eis dimidiam armorum par-

tem traderent, et dissecto-
rum armorum dimidiam par-
tem eos recipere jufferunt.

C A P. XVI.

Κ Ε Φ. Ις.

Κ Α Ρ Χ Η Δ Ο Ν Ι Ο Ι.

Καρχιδόνιοι κατακλεισθέντες εἰς χαρίον ἄνδρην ὑπὸ Διονυσίῃ, περὶ συμβάσεως ἐπεκηρυκεύσαντο. ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποσῆναι πάσης Σικελίας, τὴν δαπάνην ἀποδόντας, ἣν ἐν τῷ τελευτήῳ πολέμῳ πεποίηται. οἱ πρόβηλοι τῶν Καρχηδονίων ἀμολόγησαν ταῦτα ποιήσεν· ἔ μὲν εἶναι σφῶς αὐτὰς κυρίας ἄνευ τῆ ναυάρχῃ δῆναι βέβαιον ἀποκρίσιν· ἤξιον δὲ μεταστρατοπεδεύσαι πρὸς ἐκείνον. Διονύσιος μὲν ἐπέτρεψεν, καὶ περ ἀντιλέγοντος Λεπτίνῃ· Καρχηδόνιοι δὲ μεταστρατοπεδεύσαντες Διονυσίῳ τὰς κήρυκας ἀπράκτως ἀνέπεμψαν.

β' Καρχηδόνιοι Σικελίαν πορτῶντες ὅπως αὐτοῖς ἀπὸ Λιβύης διὰ τάχους τὰ ἀναγκαῖα κομίζοιτο, κλεψύδρας δύο ποιήσαντες ἴσας τοῖς μεγέθεσι, κύκλους ἐν ἑκατέρῃ διέγραψαν ἴσας, ἔχοντας τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν. ἐπεγγράπτο δὲ ἔ μὲν, χρῆμα νεῶν· ἔ δὲ, τρογγύλων πλοίων, ἀλλὰ καὶ δὲ χρυσίου, καὶ πάλιν ἀλλὰ καὶ μηχανημάτων· καὶ πάλιν σίτου, καὶ πάλιν θηρίων, καὶ πάλιν ὀπλων, καὶ πεζῶν,

C A P. XVI.

C A R T H A G I N I E N S E S.

Carthaginieneses in locum aqua vacantem conclusi a Dionysio, de constituenda pace legationem ad eum miserunt. Ille conditionem hanc tulit, ut ab omni Sicilia abstinerent, sumptusque praestarent, quos in postremum bellum impendisset. Consilarii Carthaginensium se imperata faturos receperunt: verum se plenam potestatem, sine nauarcho, non habere, firum aliquod responsum reddendi. Itaque rogabant, ut sibi ad eum castra transferre liceret. Concessit Dionysius, quamvis repugnante Lepti-

ne. Carthaginieneses mutatis castris, Dionysio legatos re infecta remiserunt.

2 Carthaginieneses Siciliam vastantes, ut celeriter ex Africa sibi comineatus, resque necessariae adferrentur, duas clepsydras aequales magnitudine fecerunt, et in utraque circulos aequales descripserunt, eandem habentes inscriptionem. Inscriptum autem erat, alibi opus esse navibus, alibi rotundioribus navibus, alibi auro, alibi machinis, et rursus frumento, iterumque bestiis, et iterum armis ac pedestribus, equestribusque copiis.

πεζῶν, καὶ ἰππέων. ἔτι δὲ πάντας τὰς κύκλους ἐπιγρά-
ψαντες, τὴν ἐτέραν τῶν κλεψυδρῶν ἐν Σικελίᾳ κατασχί-
ναι ἐξέπεμψαν εἰς Καρχηδόνα, συντάξαντες, 26 ἣν ἰδούσα
ἀρεθίνα πυρσὸν παρ' αὐτῷ ἀποσκοπεῖν, ὅτ' ἂν ὁ δευ-
τερος ἀναδειχθῇ πυρσός, ποῖα κύκλις τῷ συμβήσεται· ἡ
τὴν ἐπιγραφὴν ἀναγνόντας ὅτι τάχος τὸ σημαυόμενον διὰ
τῶν γραμμῶν, ἐκπέμπει· τῷτον τὸν τρόπον ὄξυτά-
την εἶχον Καρχηδόνιοι τὴν κομιδὴν τῶν εἰς τὸν πόλεμον
ἀναγκάων.

γ' Καρχηδόνιοι 27 ναυσὶ καὶ τριήρεσιν ἔπλεον ἐπὶ Σι-
κελίᾳ. Διονύσιος ἀσθάνομενος, ναυσὶ πολλαῖς ἐπέπλευσεν.
παριδόντες Καρχηδόνιοι τὸν στόλον, τὰς μὲν στρογγύλας τῶν
νεῶν κύκλῳ περιήσαντες ἐτέραν ἀπὸ τῆς ἐτέρας ἰκαδὶ
διάστημα· τὰς δὲ τριήρεις εἰς τὸ μέσον αὐτῶν ἀθροίσαντες,
συχνὲς δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς ὀλκάδας ἐπιβιβάσαντες,
ἡμύνοντο τὰς πολεμικὰς ἐπιόντας· καὶ τῶν διασημάτων ταῖς
τριήρεσι διεκπλέοντες, καὶ τοῖς τῷ Διονυσίῳ σκάφεσιν ἐμ-
βαλόν.

26 Vulg. ἣν ἰδῶσιν, et pro παρ' αὐτῷ, πᾶς αὐτῷ.

27 Supple, στρογγύλας. Paulo post lege, καὶ διὰ τῶν
δικῶν. Casf.

copiis. Ad eum modum o-
mnibus circulis conscriptis,
alteram clepsydram in Sici-
lia retinentes, alteram Car-
thaginem miserunt, mandan-
tes, ut cum ignem apud ip-
sos sublatum vidissent, ani-
madverterent, quando secun-
dus ignis ostenderetur, quo
in circulo hoc contingeret:
ejusque inscriptionem legen-
tes, statim id quod litteris
esset significatum, mitterent.
Hac ratione Carthaginenses
celerrimam subvectionem ha-
buerunt rerum ad bellum
necessarium.

3 Carthaginenses cum
rotundis navibus atque tri-
remibus in Siciliam naviga-
bant. Dionysius re cognita,
infinitas naves eis obviam
duxit. Carthaginenses clas-
sem conspici, rotundas qui-
dem naves in ambitu quod-
dam et circuitu alteram ab
altera satis magno intervallo
constituerunt, et in harum
medium triremes college-
runt, magnoque virorum nu-
mero in onerarias imposito,
se ab impetu hostium defen-
derunt, perque relicta inter-
valla cum triremibus enavi-
garunt: et in Dionysii naves
incur-

βαλόντες τινὰ μὲν αὐτῶν κατέδυσαν, τὰ δὲ ὅπλα πάντων ἄχρεια τελείως ἐποίησαν.

Ἢ Καρχηδόνιοι πολεμῶντες Ἰέρωνι, νύκτωρ ἐπιπλεύσαντες Μεσσήνη, πλησίον τῆς πόλεως 28 ὑπὸ Ἀκράγαντινων κατάρμισθῆσαν. ἐν τῷ λιμένι πολλὰς τριήρεις, καὶ τρογυλὰς νῆες ὤρμεν. ἐπὶ τῷ σώματος ἄλλα παρεφύλασσον· ὁ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἄριστα πλεῖσθαι νεῶς τὸν τριήραρχον καλέσας, προσέταξεν αὐτῷ παρὰ τὸν λιμένα πλεῖν ἐγγίζοντα τῷ σώματος· εἰ δὲ οἱ πολέμιοι διάκοντες ἐπαναχθῆεν, Φεύγειν ἄνω πελάγους· ὁ μὲν τριήραρχος ἐπέλαξε τῷ σώματι. οἱ δὲ κυβερνήται τῶν ἐφορμασῶν νεῶν ὑπολαβόντες εἶναι κατάσκοπον τὴν ναῦν, ἐδῶκον κατὰ κράτος· ὥς δὲ μακρὰν ἀπεσπίασθῆσαν, ἄχρεια πελάγους διάκοντες· οἱ Καρχηδόνιοι τοῖς λοιποῖς σκαφεσι σπῆδῃ πλεύσαντες ἐπὶ τὸν λιμένα, τὰς μὲν τριήρεις κενὰς ἄσας ἐπέστησαν· τῶν δὲ ὀκταδὺν τὰς πλείους ἐξείλκυσαν.

Ἢ Καρχηδόνιοι περὶ Σικελίαν μαζόντες ὅτι Ῥωμαῖοι ναῦς πλείονας αὐτῶν ἔχοιεν, βεβλόμενοι ταύτας περισπά-

σαι,

28 Conj. Casaub. ὑπὸ ἄκρας τινὸς vel ὑπὸ ἄκρας Ἀργένου.

incurfione facta, partim eas submerferunt, partim arma-
menta earum plane contrive-
runt, et ad nihilum redege-
runt.

4 Carthaginienfes bellum cum Hierone gerentes, noctu adnavigaverunt Messanæ. Prope urbem Agrigentum in portu naves suas habebant. Magna triremium et rotundarum navium copia subducta erat, reliquæ circa introitum custodiam agebant. Dux Carthaginienfium, præstantiffimæ navis trierarchum advocat: ei præcepit, ut portum navi obeat, et ad ostium appropinquet. Quod si hosti-

les ad eam perfequendam solverent, in altum fugam caperet. Trierarchus appropinquat ostio, Gubernatores stantium navium exploratorem esse rati, navim summa contentione perfequebantur. Quibus, longius perfequendo, in altum proceffis, Carthaginienfes cum reliquis navibus summa celeritate in portum adnavigarunt, et triremes vacuas incenderunt, onerariarum vero plurimas extraxerunt.

5 Carthaginienfes cum in Sicilia cognoviffent Romanos majorem navium copiam quam fe habere, ut eas dis-

Z §

trahe-

σα, πέψασι τῶν ἰδίων πολιτῶν τινὰς αὐτομόλως γενέσθαι, ἢ πρὸς τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν Γναῖον Κορνήλιον ἐλθόντες, ὑπέσχοιτο Λιπάραν τὴν νῆσον, τὴν προκειμένην τῆς Σικελίας ἀντὶ προδόσεως. ὁ μὲν δὲ πεισθεύσας· τὰ ἡμίση σκάφη πληρώσας κατέπλευσεν εἰς Λιπάραν. Καρχηδόνιοι δὲ ἐπαναχθίντες τῶν Ῥωμαϊκῶν νεῶν παραρμήσαντο πρεσβευτὰς πρὸς τὸν Κορνήλιον ἔπεμψαν· οἱ τὸν ὑπάτον ἐξικετεύσαντες, εἰρήνην σπανταῖς καὶ δόντες, ἰδεήθησαν εἰς τὸ σκάφος αὐτῶν μεταβῆναι, τῷ Καρχηδονίῳ στρατηγῷ χαλεπῶς νοσῆντος, ὅπως ἐφ' οἷς δεῖ τὴν εἰρήνην ἀσφαλέςτερον συνθῆναι· πεισθεὶς ὁ Ῥωμαῖος, μετέβη πρὸς τὸν Καρχηδόνιον· οἱ δὲ Λίβυς ἡγεγεταῖς αὐτῷ γενόμενοι, ταῖς πάσαις ναυσὶν ἐπιπλέμενοι, ῥαδίως ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Α Μ Π Ρ Α Κ Ι Ω Τ Α Ι.

Ἀμπρακιάδας Ῥωμαῖοι πολιορκεῖντες, ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἐπιτερώσκοντο, πολλοὶ δὲ διεφθείροντο, σύριγγα
 σείνη

traherent, ac dissiparent, quibusdam suis civibus persuaderent, ut transicionem faciant, Qui cum ad Romanum duces Cn. Cornelium pervenissent, promiserunt se Liparam insulam Siciliae objectam ei prodituros. Qui fidem eorum verbis habens, in dimidiam classem impositis militibus, Liparam versus navigavit. Carthaginienses contra solventes in Romanas naves inciderunt, legatosque ad Cornelium miserunt, qui suppli-

citer consulem deprecati, et pacem expeterentes et offerentes, rogaverunt ut in navigium transcenderet, quod Carthaginiensium dux gravi morbo conflictaretur, ut iustis conditionibus de pace liquidius transigerent. Romanus persuasus, transcedit ad Carthaginiensem. Africani, cum ducem in sua potestate haberent, in universas naves impetu facto, facile victoriam consecuti sunt.

C A P. XVII.

Α Μ Β Ρ Α Κ Ι Ο Τ Α Ε.

Ambraciotas Romani oppugnabant. Cum multi eo-

rum vulnerarentur, non pauci etiam interficerentur, an-

gu-

τινὴν ὑπάρευσαν κάτωθεν, ²⁹ τὴν πόλιν ἐκπορθεῖν δυνάμενοι. μέχρι μὲν δὴ πολλὰ τὰς πολέμους ἐλάνθανον. ἐπεὶ δὲ χεῖς πολὺς ἐσφραεύετο, συνέντες Ἀμπερακιῶται τὸ δρώμενον, καὶ αὐτοὶ σύριγγα ἔδοθεν ἀνθυπάρευσαν, καὶ τῆς σύριγγος ἐπ' ἄκρῳ τὰ φρον ἐγκαρσίαν τεμόντες, λεπτὰ χαλκώματα ἐφέξῃς ἔθηκαν· ὅπως τῶν Ῥωμαίων τέτοις ἐντυγχανόντων, φόβος γένοιτο. καὶ δὴ γενομένη φόβῳ, ὑπὸ γῆς ἀπαντήσαντες, ἀπεμάχοντο ταῖς σαρίσσαις· ἐπεὶ δὲ ἐν ὀρύγματι σενῶ καὶ σκοτός ἔχοντι μέγα ἔδεν ἥνυσον, πίπτον κατασπενδύσαντες ἴσον τῷ ὀρύγματι, τρήσαντες αὐτὰ τὸν πυθμένα, πιδρῶν αὐλίσκον διέντες, πτίλων πληρώσαντες λεπτῶν, πῦρ ὀλίγον ἐμβالόντες, πᾶμα πληρὺς πρισμάτων ἐπίδυντες, νεύσαντες πρὸς τὰς ἐναντίας, τῇ σύριγγι τῶν πολέμιων προσήρπασαν· ὅπισθεν δὲ τῷ πίπτει χαλκευτικὸν ἀσκὸν προσαρμόσαντες εἰς τὸν διατεταγμένον αὐλίσκον, φῶς ἐνέντες δικάσιον· ὥς τε τῆς σύριγγος πληρεμένης καπνὶ πολλῷ καὶ δειμῖος, οἱ Ῥωμαῖοι μὴ φέροντες, ἐξέλιπον τὴν ὑπὸ τῇ γῇ πολιορκίαν.

ΚΕΦ. ΙΗ.

29 Fortasse verborum facta est trajectio, et ita legendum, τὴν πόλιν ἐκπορθεῖν δ' δυνάμενοι, σύριγγα σενὴν ὑπάρευσαν κατ. (Caf.

gustum sub terra meatum foderunt, ut ex inferiore loco civitatem expugnare possent. Quae res hostes diu latuit. Postquam vero magna pulveris copia congregabatur, intelligentes Ambraciotae quid ageretur, etiam ipsi meatum intrinsecus e regione foderunt, atque in extremitate meatus obliquam fossam ducentes, aera tenuissima ordine conjecerunt: ut cum in hac inciderent Romani, strepitus excitaretur: factoque sonitu procedentes eis obviam, pugnabant sarissis. Qui cum in angusta fossa et tenebris obruta nihil admo-

dum proficerent, cadum apparaverunt aequalem fossae, ejusque fundum perforantes, ferream fistulam immittentes, levibusque plumis implentes, ignem injecerunt, operculumque plenum rimis adaptarunt, et cadum in adversarios conversum hostium meatui applicarunt. Post cadum vero retro vas aeneum admoventes, in constitutam fistulam igne coniecto combusserunt. Ita factum est, ut meatus fumo multo acerbore compleretur, Romani que subterraneam oppugnationem relinquere cogeren-

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Φ Ω Κ Ε Ι Σ.

Φωκείς ἐς τὸν Παρνασσὸν κατακλεισθέντες, 30 αὐτὰς καὶ τὰ ὅπλα νυκτὶ πανσελήνῃ, ἐπικαταβάντες, τοῖς πολεμίοις ἐπέειπτο· οἱ δὲ ὥσπερ φάσμα ξένον καὶ ἀλλόκοτον φοβηθέντες, ἔνιοι δὲ καὶ νομίσαντες ἄλλως εἶναι τῆς ἐπιτιθεμένης, ἠττήθησαν. καὶ πᾶμα ἐγένοντο Θετταλικοὶ ἄνδρες τετρακισχίλιοι.

β' Φωκείς τὴν Θετταλικὴν ἵππον διεφθειραν, τὰ φρον ὀρύξαντες κατὰ τὴν πόλιν, καὶ πληρώσαντες αὐτὴν κενῶν ἀμφορέων. καὶ γῆν ὀλίγην ἐπέβαλον· εἰς ταύτην τὴν τάφρον ἐμπεσόντες οἱ ἱππεῖς, αὐτοῖς ἵπποις διεφθάρησαν.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Π Λ Α Τ Α Ι Ε Ι Σ.

Πλαταιεῖς Θηβαίαν ἔλαβον ἀχμαλῶτας· ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν Πλαταιίδα ἐνέβαλον Θηβαῖοι κήρυκα πέμφαντες ἠπείλησαν

30 Locum emendat Casaub. κατακλείσαντες αὐτὰς καὶ τὰ ὅπλα, νυκτὶ πανσελήνῃ ἐπικατ.

C A P. XVIII.

P H O C E N S E S.

Phocenses in Parnassum cum armis inclusi nocte plenilunio illustri descendentes, in hostes impetum fecerunt. Illi partim quasi spectrum novum et inusitatum perhorrescentes, partim etiam alios esse qui aggredierentur, existimantes, victoriam hostibus dederunt. et strages Thessa-

lica contigit ad quater millium virorum.

2 Phocenses Thessalicum equitatum ad perniciem redegerunt. Fossam enim contra urbem ducentes, eam vacuis amphoris impleverunt, paulumque terræ insuper injecerunt. In hanc fossam cum incidissent equites, una cum ipsis equis perierunt.

C A P. XIX.

P L A T A E N S E S.

Plataenses Thebanos aliquot in praelio ceperant. Cum autem in Plataensium

terram impressionem Thebani facerent, legatum Plataenses miserunt, et se capti-

σαν ἀποκτείναι τὰς αἰχμαλώτας, εἰ μὴ τῆς χώρας ἐξέλ-
θοιεν. 31 Πλαταιῆς δὲ τὰς αἰχμαλώτας ἀπέκτειναν.

β' Πλαταιῆς ὑπὸ Λακεδαιμονίων πολιορκούμενοι, νύκτωρ
ἐπίπτοντο τῷ περιτειχίσματι. Λακεδαιμόνιοι πυρρὰς πολε-
μίας εἰς τὰς Θήβας ἀνέσχον, συμμαχίαν καλῶντες. Πλα-
ταιῆς ἐκ τῆς πόλεως ἀντανέσχον πυρρὰς Φιλίππας· ἵνα διὰ
τῆς ἐπιπυρρσίας ἀπαντήσαντες, Θηβαῖες πέσωσιν ἀποσῆναι
τῆς βοηθείας. ἔτω γὰρ τοῖς πυρρῶς ἐναντίοις ἀμφιδόξη-
σαντες Θηβαῖοι, βοηθῆσαι κατάνησαν.

γ' Πλαταιῆς ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Θηβαίων ἐπο-
λιορκῶντο· ἄνδρες διακόσιοι Πλαταιέων ἀσέλωνον νύκτα καὶ
χειμέριον παραφυλάξαντες, τοῖς ἄλλοις πολίταις παρήγγε-
λαν κατὰ τὸ ἐναντίον μέρος τῆς τείχους προσβαλόντας βοη-
θῆσαι. τῶν Λακεδαιμονίων ἔξωθεν ἐπ' ἐκείνους τὸν τόπον
παραβοηθῶντων· οἱ δὲ κατὰ τὸ ἐναντίον προσδύμενοι κλί-
μακας, ὑπερέβησαν τὸ τεῖχος· ὃ μὲν εἰς τὴν ἐκ' Ἀθηναίων
ὁδὸν ἐτρέποντο. ἀλλὰ τὴν ἐπὶ Θηβῶν· ὡς ἤκιστα ἂν κα-
τὰ ταύτην διαχθέντες. καὶ γὰρ ἔτω συνέβη. Λακεδαιμό-
νιοι

31 Deest membrum integrum ante hæc verba. Caf.

vos eorum morte affecturos
minabantur, nisi e terra dece-
derent. Plataenses vero ca-
ptivos interficiebant.

2 Plataenses, cum a La-
cedæmoniis oppugnarentur,
noctu vallam aggrediebantur.
Lacedæmonii sublati
ignibus hostilibus ad The-
bas, auxilium vocabant. Pla-
tæenses ex urbe contra ignes
amicos excitarunt, ut ignium
ambiguitate decepti Theba-
ni, ab ope ferenda desisterent.
Sic ignibus contrariis in dubi-
tationem conjecti Thebani
auxilium ferre intermiserunt.

3 Plataenses a Lacedæ-
moniis et Thebanis oppugna-
bantur. viri ducenti Plataen-
sium observata nocte tene-
bricosa et procellosa, reliquis
civibus præceperunt, ut in
contrariam partem murorum
ascenderent, ibique pugnam
facerent, quod per eum lo-
cum extrinsecus Lacedæmo-
nii irruptionem facerent. At
ipsi in altera parte scalis ap-
positis, muros superarunt:
neque vero Athenas dūcen-
tem viam ingrediebantur, sed
Thebas versus, quod per eam
hostes minime infecuturos
putarent. Sic enim etiam ac-
cidit.

νιοι μὲν διὰ τῆς Κιθαιρώνος ἐδίωκον· οἱ δὲ Πλαταιεῖς ἔκ τῆς οὐδ' αὖ τῆς Θηβαϊκῆς ἐκκλίναντες ἐπανήλθον εἰς τὰς Θήβας, καὶ κείθεν Ἀθηναῖζε διεσάθησαν.

Κ Ε Φ. Κ.

Κ Ε Ρ Κ Τ Ρ Α Ι Ο Ι.

Ἀθηναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ Κερκυραῖας Φυγάδας καταλαβομένους τὸ τῆς Ἰσώνης ὄρος· οἱ δὲ ὅπλα παρεῖδον, ἐπιτρέποντες τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων βελύσασθαι περὶ αὐτῶν. εἰάν δέ τινες αὐτῶν φεύγοντες αἰῶσι, λελύσθαι τὰς σπονδὰς· Κερκυραῖοι δεισάντες μὴ Φιλανδράπῃς βελύσθαι περὶ αὐτῶν ὁ Ἀθηναίων δῆμος· 32 κρύφα ἐπέμψαν πρὸς Ἀργεῖας, ἀποδράναι συμβελεύοντες, καὶ πλοίοις αὐτοῖς παριστάντες· ἵνα πλοθέντων φυγεῖν, αἱ σπονδαὶ λυθῇεν· Ἀθηναῖοι δὲ ὡς παρασπονδήσαντας αὐτὰς, ἐξέδωκαν τοῖς Κερκυραῖς· οἱ δὲ παραλαβόντες ἀπαντὰς ἀπέκτειναν.

ΚΕΦ. ΚΑ.

32 Aliter verba distinguenda monente Masv. κρύφα ἐπέμψαν, πρὸς Ἀργεῖας ἀποδράναι συμβελεύοντες.

cidit. Lacedæmonii per Cithæronem persequebantur. paulum declinantes, Thebas venerunt, atque inde Athenas usque evaserunt.

C A P. XX.

C O R C Y R E N S E S.

Athenienses, cum expeditionem adversus Corcyrenses exules Isthones montem tenentes suscepissent, illi arma tradiderunt, deferentes Atheniensium populo de se statuendi potestatem. Quod si qui ipforum fugam parare deprehenderentur, irritum esse fœdus debere. Corcyrenses veriti, ne nimis humaniter Atheniensium populus de eis statueret, clam miserunt, ut ad Argivos sese conferrent, suadentes, ut se in fugam conjicerent: navemque suppeditaverunt, ut si morem gessissent, fœdus dissolveretur. Athenienses eos quasi fœderum ruptores Corcyrensisibus tradiderunt. Qui eos receptos, ad unum omnes morte mulctarunt.

C A P. XXI.

Κ Ε Φ. ΚΑ.

ΑΙΓΕΣΤΑΙΟΙ.

Αἰγεσῆται τῆς Ἀθηναίων συμμαχίας δέοντες, πολλὰ καὶ μεγάλα χρέματα ὑπέσχοντο. πεμφάντων δὲ πρέσβεις τὰς ὁφειλόμενους τὴν παρασκευὴν τῶν χρεμάτων, χρεσάμεναι ἐκ τῶν πλησίων πόλεων 33 ἀργύρας καὶ χρυσῆς, τὰ τε ἱερὰ τῶν θεῶν ἐκόσμησαν, καὶ τὰς τῶν ἰδιωτῶν οἰκίας. οἱ πρεσβευταὶ πλεῖστον ἰδόντες, ἡγγεῖλαν Ἀθηναίοις· οἱ δὲ τὴν συμμαχίαν ἐπεμψαν.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

ΛΟΚΡΟΙ ΟΙ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΟΙ.

Οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Λοκροὶ, σπονδὰς ποιῶμενοι πρὸς Σικελὸς σκοροῦσαν κεφαλὰς ὑπὸ τοῖς χιτωνίσκοις 34 ὑπὸ τὰς ἄμρας ἐπιπέντες, καὶ γῆν ἐμβεβλημένην τοῖς ἐπιδόμασιν ὑπὸ τοῖς ποσὶν ἔχοντες, ἄμραν, πρὸς τὸ βέλαιον αὐτοῖς φυλάξαι τὴν πολιτείαν, ἐφ' ὅσον ἀντὶ τὴν γῆν αὐτῶν πατῶσιν, καὶ τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῖς ἄμοις φέρωσι. τοῖς ὅμοιοις

33 Vulgata ἀργύρας καὶ χρυσόν. 34 Conj. Cas. ἐπὶ τὰς ἄμρας vel ὑπὲρ τῶν ἄμων.

C A P. XXI.

ÆGESESTANI.

Ægestani auxilio Atheniensium indigentes, infinitas, ingentesque pecunias eis promittebant. Qui cum legatos mitterent ad pecuniarum apparatus percipiendum, Ægestani mutantes a vicinis urbibus argentum et aurum, fana deorum itemque privatorum ædificia splendidissime ornabant. Legati divitias conspicati, nuntiaverunt Atheniensibus: illique auxilium miserunt.

C A P. XXII.

LOCRI EPIZEPHYRII.

Locri Italici fœdus cum Locris Siculis facientes, alii capita ac solidam ipsis Reipublicam conservaturos donec eam terram calcarent, et capita in humeris ferrent. Jurjurando

ὄρεοις πιευσάντας τὰς Σικελὰς, ἀνείλον οἱ Λοκροὶ μετὰ
μίαν ἡμέραν. ὡς ἦν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γῆς ἐπιβάλλοντες, εὐδὶ
τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῖς ὤμοις φέροντες.

Κ Ε Φ. ΚΓ.

ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ.

Κορίνθιοι Συρακασίοις βοηθεῖαν πέμποντες, ἀκούσαντις
35 ἑξακοσίς ναῦς Ἀττικὰς περὶ Ναύπακτον ἐφορμῆν πα-
ραφυλαττάσας, πληρώσαντες ὁκτὼ καὶ πέντε τριήρεις, ταύ-
τας μὲν ἐν Πανόρμῳ τῆς Ἀχαΐας ἀπὸ ὧσιν ἀντικρὺ τῷ
Ἀττικῶν. τέτων δὲ παραφυλαττόντων ἀλλήλους, ὁκάδης
μεταὶ Κορινθίαν ὀπλιτῶν ἀπῆραν ἐκ Πελοποννήσου σύμμα-
χοι Συρακασίοις. Ἀθηναῖοι δὲ προσῄχον ταῖς ἀνδορμύ-
σαις τριήρεσιν.

Κ Ε Φ. ΚΔ.

ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΙ.

Λαμψακηνοὶ καὶ Παριανοὶ, περὶ γῆς ὄρειαν ἀμφισβη-
τῆντες, συνέδρετο ἡνίκα ὄρεῖδες ἄδωσι πρῶτοι, πέμψεν
ἀνδρας

35 Legendum cum Interprete κ' ναῦς. et paulo post cum
eodem εἰκοσι καὶ πέντε.

rando fidem habentes Sicu-
los omnes postridie Locri in-
terfecerunt: quasi jam non

amplius in eadem terra in-
gredientes, neque capita su-
per humeros ferentes.

Σ Α Ρ. XXIII.

ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ.

Corinthii Syracusanis au-
xilium mittentes, cum intel-
lexissent viginti naves Atti-
cas apud Naupactum appel-
lere, quæ custodias agerent,
ac specularentur, impletis vi-
ginti quinque triremibus, eas
in Panormo Achajæ e regio-
ne Atticarum navium sub-

duxerunt. Dum hæ se mutuo
observant, naves onerariæ
plenæ Corinthiorum arma-
torum e Peloponneſo solve-
runt, ad opem Syracusanis
ferendam. Athenienses vero
iis navibus, quæ e regione
stationem habebant, animos
intenderunt.

Σ Α Ρ. XXIV.

ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΙ.

Lampſaceni et Pariani de
agrorum finibus litein haben-

tes, constituerunt, sub pri-
mum galli cantum viros ex
utraq.

ἄνδρας ἐξ ἑκατέρας πόλεως ἐς ἀλλήλους· ὅπερ δ' ἂν οἱ
 πεμφθέντες ἀπαντήσωσιν, τῆτον ἀμφοτέροις ὅροι τῆς γῆς
 γινέσθαι. ἐπειδὴ ταῦτα ἔδοξεν, οἱ Λαμψακηνοὶ τῶν ἐν τοῖς
 τόποις θαλασσεργῶν, ἐπίεισαν τινὰς, ὅταν ἰδῶσι τὸς Πα-
 ριανὲς παριόντας, ἰχθὺς ἀφ' ὧνως ἐπιβάλλειν τῷ πυρὶ, καὶ
 οἷον πολὺν ἐπισπένδειν ὡς Ποσειδῶνι θύοντας, καὶ παρα-
 καλεῖν αὐτὰς μετ' εὐφημίας τιμῆσαι τὸν θεόν, σπονδῶν
 κοινωήσοντας. 36 οἱ μὲν ἀλιεῖς . . . οἱ δὲ κεισθέντες τοῖς
 ἀλιεῦσι συνηστίον καὶ συνέπινον τὸ σπερδαῖον τῆς πορείας
 αἰνέτες. Λαμψακηνοὶ δὲ συντίαντες ἐπὶ τὸ Ἑρμαῖον φθά-
 σαντες ἦλθον. τῆτο δὲ Παριὰ μὲν ἀπέχει σταδία ε', Λαμ-
 ψάκη δὲ σ'. τοσαύτην γῆν ἀπέτεμον τῇ τέχνῃ Λαμψα-
 κηνοὶ Παριανῶν, μετόριον συνησάμενοι τὸ Ἑρμαῖον.

Κ Ε Φ. ΚΕ.

ΧΑΛΚΗΔΟΝΙΟΙ

Χαλκηδόνιοι Βυζαντίοις πολεμῶντες 37 ἀνοχὰς ε' ἡμε-
 ρῶν συνδέμενοι. προεχειρίσαντο ἄνδρας ἑκατέροι δέκα περὶ
 τῆς

36 Lacunam post ἀλιεῖς explet *Casubonus* τῆτ' ἐποίησαν.

37 Neque *Fl.* neque *Interpres* agnoscunt ε'. *Masv.*

utraque civitate ad se invi-
 cem mittere. Ubicunque ve-
 ro sibi missi obviam fierent,
 hunc terminum ac finem re-
 gionis esse debere. Quod
 cum omnium sententiis esset
 approbatum, quibusdam in iis
 locis per mare opus facienti-
 bus persuaserunt, ut cum Pa-
 rianos viderent præterire,
 maximam piscium copiam in
 ignem imponerent, et circum
 circa vinum libarent, quasi
 Nepruno sacra facientes, eos-
 que faustis auspiciis advoca-
 rent, ad honorandum Deum,
 et litationis societatem:
 Quod cum piscatores face-
 rent, illi piscatoribus morem
 gerentes: simul epulabantur
 et bibebant, remittentes ali-
 quantum ex itineris conten-
 tione. Lampfaceni vero con-
 tendentes, ad Hermæum pri-
 ores venerunt. Id a Pario se-
 ptuaginta stadiis distat, a Lam-
 pfaco autem ducentis. Tan-
 tum soli per fallaciam Lam-
 pfaceni Parianis ademerunt,
 finibus in Hermæo constitutis.

С А Р. XXV.

CHALCEDONII.

Chalcedonii cum Byzan-
 tiis bellum gerentes, induciis aliquot dierum constitutis,
 utrique viros ad capiendum
 de

τῆς εἰρήνης βαλευσομένης. τριτὴν ἡμέραν ἐβαλεύσαντο· τὴν τετάρτην παραλείψειν ἔφασαν οἱ Χαλκηδόνιοι διὰ τινὰς ἀσυχλίας ἀναγκαίας. συγχωρησάντων Βυζαντίων, οἱ δὲ νύκτωρ πληρώσαντες τὰς ναῦς ἄφνω προσέπεσον μὴ προσδοκῶσι Βυζαντίοις πόλεμον διὰ τὸ λοιπὰς τῶν ἀνοχῶν εἶναι ἡμέρας δύο.

Κ Ε Φ. ΜΕ.

Σ Τ Λ Ο Σ Ω Ν.

Συλοσὼν Καλλιτέλης Σαμίοις δημοτικὸς εἶναι δοκῶν, στρατηγὸς ἦρξθη. Σαμίων δὲ πολεμούντων τοῖς Αἰολεῦσι, καὶ τὴν παγήγυριν ἐκ ἀγόντων ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας παρ' ῥωτέρῳ τῆς πόλεως ὄντι· Συλοσὼν ἐκ αὐτοῦ ἔφη 38 στρατηγὸν ἀμελήσας τῆς εἰς τὴν θεὸν εὐσεβείας, ὥς καὶ μᾶλλον ἐκπλήξων τὰς πολεμίους, εἰ τὴν πάτριον ἀνάγκη παγήγυριν. οἱ Σαμιοὶ τὸν στρατηγὸν ἐπαίνεσαντες τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀνδρείας, ἐλθόντες ἐπὶ τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν ἐσκηνοποιῶν.

το,

38 Conject. Casaub. στρατηγῶν.

de pace consilium miserunt. Tres dies consilium agitant. Quartum Chalcedonii sibi praeferendum esse dicebant, ob incumbētia quaedam negotia. Concedentibus

Byzantiis, illi per noctem impletis navibus, ex improviso Byzantios nihil de bello suspicantes obruerunt, cum duo adhuc dies ad inducias pertinentes reliqui essent.

Hic desunt duces novendecim, et strategemata viginti quinque.

C A P. XLV.

S O L Y S O N.

Solyson Callitelis filius, popularis viri opinionem apud Samios habens, dux electus est, cum Samii adversus Aeoles bellum gererent, neque solemne festum celebrarent in templo Junonis longius ab urbe remoto: Solyson inquit, se in eo magistra-

tu nequaquam commissurum, ut honor Deae negligetur, quo stuporem etiam hostibus incutiens, eos ad patrium conventum pelliceret. Samii collaudata ducis pietate et fortitudine, venientes ad Junonis templum, scenas, omniaque quae ad festi celebri-

τα, καὶ ὅσα εἰς πανήγυριν καθίσταντο. ὁ δὲ Συλοσὼν νυκτὸς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθὼν, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν τριήρων αὐτάς εἰσκαλίσας, τὴν Σαρμίων ἀρχὴν κατέσχεν.

Κ Ε Φ. Μς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ ΘΕΤΤΑΛΟΣ.

Ἀλέξανδρος Θετταλὸς ναυμαχεῖν μέλλων, πολλοῖς ἐπιβάταις ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων διέδωκε πολλὰ σαυρία, καὶ παρήγγειλεν, ὅταν παραβάλη ναῦς ἀκοντίζεν ἐπὶ τὰς αὐτάς, ἵνα οἱ πλείους αὐτῶν ἀχρεῖοι γίγνοιτο.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ Μιλησίων τύραννος.

Θρασύβουλος, Μιλησίων τύραννος Ἀλυάττε πολυορκῆν-
τος Μίλητον, καὶ λίμῃ τὴν πόλιν αἰρήσεν μέλλοντος, πε-
ψαντος δὲ κήρυκα περὶ σπονδῶν ἕως ἂν τὸν νεῶν κατα-
σχευά-

britatem pertinerent, summa
alacritate parabant. Solyson
per noctem in urbem ingres-
sus, a triremibus nautas in-
tro revocavit, et Samiorum
imperium occupavit.

C A P. XLVI.

ALEXANDER.

Alexander Thessalus
navale prælum initurus,
multis propugnatoribus ma-
gnum missilium lapidum nu-
merum in superioribus ta-
bulatis dispersit, eisque
præcepit, ut, cum hostium
navis appropinquasset, his
in nautas jaculis uterentur,
ut plurimi eorum nullum
usum præstare navibus pos-
sent.

C A P. XLVII.

THRASYBULUS.

Thrasybulus Milesio-
rum tyrannus, cum Halyat-
tes Milerum oppugnaret,
eamque confectam fame ca-
pere in animo haberet, mi-
sissetque legatum de indu-
ciis, donec templum Asse-
niæ Minervæ condidisset,
man-

σκευάση τῆς 39 Ἀσσησίας Ἀθηναῖς, τοῖς πολίταις προ-
ταξεν ὅσον ἕκαστος ἔχοι σίτον πάντα ἐξενεγκεῖν εἰς τὴν ἀ-
γορὰν, καὶ κατακειμένους εὐαχέεισθαι. ὁ κηρυξ ταῦτα ἰδὼν
ἠγγείλεν Ἀλυάττῃ· ὁ δὲ, ὡς ἀφτόνων τρεφῶν παρὰ σκευ-
Μιλησίων ἰχόντων, διέλυσε τὴν πολιορκίαν.

Κ Δ Φ. ΜΗ.

Μ Ε Ν Τ Ω Ρ.

Μέντωρ Ἑρμείᾳ κρατήσας, πρὸς τὰς πόλεις τὰς ἀρ-
χομένας ὑπ' αὐτῆς ἔγραψε, τῇ ἐπιστολῇ σφραγίδα ἐπιτάς
τὴν ἐκείνην. καὶ προσέταξε παραδίδοναι τὰ πράγματα τοῖς
κομίζουσι τὰ γράμματα. οἱ δὲ τὴν Ἑρμείᾳ σφραγίδα γνωρί-
σαντες, ἔλαθον αὐτὰς Μέντωρ παραδόντες τὰς πόλεις.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

Α Ν Α Ξ Α Γ Ο Ρ Α Σ.

Ἀναξαγόρας, Κόδρος, Διόδωρος, παῖδες Ἐχέανакτος,
Ἡγησίου τύραννον Ἐφεσίων ἀπέκτειναν· Φιλόξενος Ἀλε-
ξανδρῆς

39 Fl. nec non Codd. Cas. Ἀρσίας. Vulg. Ἀσσισίας.

mandavit civibus, ut pro
se quisque frumentum o-
mne quod haberet, in fo-
rum efferrent, ibique discum-
bentes convivium agitent.

Hæc conspicatus præco, nun-
tiavit Halyattæ: qui innu-
merabilem copiam ciborum
Milesios habere existimans,
destitit obsessione.

C A P. XLVIII.

M E N T O R.

Mentor cum Hermiam
in sua potestate haberet, ad
eas civitates, quæ ejus impe-
rio parebant, litteras scripsit,
illius sigillo obsignatas, et

præcepit, ut iis, qui litteras
attulissent, summam rerum
traderent. Illi cognito sigillo
Hermiæ, civitates inscii Men-
tori dederunt.

C A P. XLIX.

Α Ν Α Ξ Α Γ Ο Ρ Α Σ.

Anaxagoras, Codrus, et
Diodorus, filii Echeanactis,

Hegesium, Ephesiorum tyran-
num, interfecerunt: Philoxe-
nus

ἄνδρες βασιλείῳ ὑπαρχος Ἰανίας, τῆς ἄνδρας παρὰ τῶν
Ἐφεσίων ἐξαίτων, εἰ λαβὼν, φρερῶν εἰς τὴν πόλιν εἰσα-
γαγὼν, τῆς τρεῖς ἄνδρας ἐξαεπάσας ἐν κλοιῷ δεδεμένους
εἰς τὴν ἄκραν τὴν ἐν Σάρδεσιν ἐπέμψεν· οἱ δὲ ἐπὶ μακρὸν
ταλαιπωρηθέντες, ἔλυσαν αὐτοὺς, φίλῃ βίῃ ἐσπέμψαντος.
ἡ χρησάμενοι τὰ δεσμὰ διέσπαταν, καὶ οἰκετικαῖς ἐσθῆσε-
σι μετασκευασάμενοι διὰ νυκτὸς ὡς οἰκέται τῇ δεσμοτη-
ρίᾳ προσελθόντες σχοινίῳ καὶ ἱματίοις κατὰ μῆκος παρα-
σχίζομένοις, συνδήσαντες αὐτοὺς ἀπὸ τῶν τευχῶν 40 κα-
τῆκαν. ἐκπεσὼν ἀπὸ ὕψους ὁ εἰς αὐτῶν παραχερῆμα χω-
λωθεὶς ἄμφω πῶδε, ληφθεὶς ὑπὸ Λυδῶν ὡς Ἀλέξανδρον
ἐπέμφθη, δίκας δάσαν. Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι τελευ-
τήσαντος, εἰς Ἐφεσον ὑπὸ Περδίκῃ κατεπέμφθη, κριθη-
σόμενος κατὰ τῆς νόμης. Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Κόδρος διά-
ξαντες εἰς Ἀθήνας ἐσώθησαν· τὴν δὲ Ἀλέξανδρος τελευτὴν
ἀκκ-

40 Fl. κατῆσαν. Κόδρος μὲν ἐκπετὼν ἀπὸ ὕψους παρ.
Sed scribe cum Interprete: κατῆκαν. Διόδωρος μὲν ἐκ-
πεσὼν ἀπὸ ὕψους, παρ. Masu.

nus ab Alexandro rege præ-
fectus Ioniae, viros ab Ephe-
siis postulavit: cumque non
impetrasset, præsidium in ur-
bem adduxit, et hos tres vi-
ros per vim rapuit, eosque
ferreis catenis ligatos, in ar-
cem Sardianorum misit. Qui
diu multumque cruciati, se-
ipso liberaverunt, accepta ab
amico lima, cujus auxilio u-
si, vincula dissecuerunt: et
servilibus vestimentis induti,
per noctem quasi servi e car-
core egressi, fune et vesti-

mentis pro longitudine dif-
fectis, ea constrinxerunt, se-
sequē de mænibus demise-
runt. Diodorus subito deci-
dens ex alto, claudusque fa-
ctus, in eo loco remansit:
captusque a Lydis, ad Ale-
xandrum missus est, ut sup-
plicium dependeret. Cum au-
tem Alexander Babylonē
summum diem obiisset, E-
phesum a Perdica missus est,
ut secundum leges iudicium
subiret. Anaxagoras vero et
Codrus discedentes, Athenas

ἀκέραιαντες, εἰς Ἐφεσον ἐπανελθόντες, καὶ τὸν ἀδελφὸν Διόδορον ἀνέσωσαν.

Κ Ε Φ. Ν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

Κροῖσκι τῷ Λυδῷ πολιορκηθέντι Ἐφεσον, ἐπειδὴ τῷ πύργῳ τε, ὃ προδότης κληθεὶς, ἔπεσε, καὶ τὸ δεινὸν τῆς ἀλάσεως ἐν ὀφθαλμοῖς ἦν, Πίνδαρος ὁ τυραννεύων τῆς πόλεως συνεβόλευσε τοῖς Ἐφεσίοις ἐκ τῶν πυλῶν καὶ τῶν τευχῶν θάμιγγας συνάψαι τοῖς κίονι τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ὥστε ἀνατιθέντας τῇ θεῇ τὴν πόλιν. Κροῖσκι τιμῶν τὴν θεὸν, ἐφείσατο τῆς πόλεως, ὥστε ἀναθήματος, καὶ πρὸς τὰς Ἐφεσίους ἐπὶ ἐλευθερίᾳ συνθήκας ἐποίησατο.

Κ Ε Φ. ΝΑ.

ΘΗΡΩΝ.

Θήρων Ἀκραιγαντίνων δορυφόρος μὲν ἔχων ἐν ἀπορίᾳ τῇ παρεσκευασμένος, χρημάτων δὲ ἔκ εὐπορίᾳ πρὸς τὰς

μισθο-

pervenerunt: et audita morte sum, etiam fratrem suum Alexandri, revertentes Ephe- Diodorum liberaverunt.

CAP. L.

PINDARUS.

Cræso Ephesum oppugnante, cum turris, quæ proditrix appellabatur, cecidisset, et periculum, quod ab expugnatione urbis imminerebat, coram ob oculos cerneretur, Pindarus, qui imperium in urbe tenebat, consilium E-

phesiis dedit, ut per funes portas, mœniaque Dianæ templi columnis connecterent, atque urbem universam Deæ consecrarent. Cræsus in honorem numinis, urbi quasi sacratio dono pepercit: et cum Ephesiis, permissa eis libertate, fœdus pepigit.

CAP. LI.

THERON.

Theron Agrigentinarum mercenarios in occulto para-

tos et instructos habens, cum ei pecuniæ ad stipendia per-

fol-

μισθοδοσίας, τῆς πόλεως Ἀθηναῖς μεγαλοπρεπῆ ναὸν ἐγεί-
ρῃσης, ἐπεὶ δὴ τὰ χρήματα ἐν ταῖς ἐργασίαις διεκέκλεπτο,
ἔπεισεν Ἀγρόαν ἑκδοσὶν ποιήσασθαι τῆ νῆα, καὶ λαβεῖν ἐγ-
γυητὰς ἀξιοχρεῖς, καὶ ὀρίσασθαι προδεσμίαν, ἐν ᾗ τὸ ἱερὸν
συντελεσθῆσεται· ἔδοξεν ὁρῶς λέγειν, καὶ ἡ πόλις πεισθεῖ-
σα, τὸ ἔργον ἐξέδωκεν. ἤργολαβεῖτο Γόργος ὁ Θήρωνος.
ἐπεὶ δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀργύριον ἔλαβεν, ἔτε τέκτονας, ἔτε
λιθοκόους, ἔτε τὰς ἄλλας δημιουργὰς ἐμισθώσατο. ἀλλὰ κα-
τὰ τῆς δόξης πόλεως μισθὸν τοῖς δορυφόροις ἔδωκε· καὶ
τοῖς ἰδίοις χρήμασιν Ἀκραγαντῖνοι ὑπὸ Θήρωνος ἐτυραν-
νεύθησαν.

Κ Ε Φ. ΝΒ.

Σ Ι Σ Υ Φ Ο Σ.

Σίσυφος, Αὐτολύκῃ τὰς βόας αὐτῆ κλέπτορας πολ-
λάκις, ταῖς χηλαῖς τῶν βοῶν ἐνέτηξε μόλυβδον, ᾧ χαρά-
κτῆρα ἐνέγραψε γράμματα ἐκτυπῆντα, Αὐτολύκος ἔκλε-
ψεν.

solvenda non suppeterent, et
civitas Minervæ templum
magnificentissimum extrue-
ret, cum pecuniæ, quæ opi-
ficibus distribuendæ erant,
interverterentur, suavit, ut
summatim opus totum ad
extruendum locarent, in
eamque rem vades dignos
acciperent, certumque tem-
pus definirent, quo templi
ædificationem absolvi vel-
lent. Visus est non inutilem

sententiam adferre: et ei ci-
vitas assensu, opus perficien-
dum locavit. Manceps factus
est Gorgus, Theronis filius.
Postquam igitur argentum ci-
vitatatis acceperat, neque ar-
chitectos, neque lapicidas,
neque alios opifices condu-
cebat, sed contra civitatem,
quæ ipsi pecuniam dederat,
satellitibus mercedem dabat,
et Agrigentinos suis pecuniis
in tyrannidem redegit.

C A P. LII.

S I S Y P H U S.

Sisyphus, Autolyco boves
ejus sapius clam abducente,
plumbum eorum ungulis ad-

aptavit, in eoque quasi cha-
racterem, has literas impres-
sit, Autolycus furatus est.

A a 2

Auto-

ψεν. ὁ μὲν δὴ Αὐτόλυκος νύκταρ ἀπήλασε τὰς βίας· ὁ δὲ Σίσυφος μετ' ἡμέραν τοῖς γείτοσι γεωργοῖς ἐδείξε τὰ ἴχνη τῶν βοῶν κατηγορῶντα τὴν Αὐτολύκῃ κλοπῇ.

Κ Ε Φ. ΝΓ.

Α Γ Ν Ω Ν.

Ἄγνων Ἀττικὴν ἀποικίαν ἤγαγεν οἰκίαν βεβλήμενην τὰς καλεμένας θ' ὁδὸς ἐπὶ τῷ Στρυμῶνι· ἦν γὰρ καὶ λόγιον Ἀθηναίοις τοιόνδε.

Τίπτε νέως κτίσαι πολύπην μενεαίνετ' ἡρώων

Κῆροι Ἀθηναίων; χαλεπὴν δὲ θεῶν ἄτερ ὕμνιν.

Οὐ γὰρ θέσφατόν ἐστι, πρὶν ἂν κομίσῃτ' ἀπὸ Τροίης

ῥῆσ' ἀνευρόντες κλέμεν, πατρίῃ δὲ ἀεὶ ἔρη

Κρύψῃτ' ἱναγέως τότε δ' ἂν τότε κῦδος ἄροισθῃ.

Ταῦτα τῷ Θεῷ χρησάντος, ὁ στρατηγὸς Ἄγνων ἐς Τροίαν ἐπέμφεν ἄνδρας, οἱ, τὸ ῥῆσ' σῶμα νύκταρ ἀναερέξαντες, ἀνείλοντο τὰ ἱεῖα καὶ καταθέντες τὰ ὅσα ἐς χλαμυδα πορφυρᾶν, κομίζουσιν ἐπὶ τὸν Στρυμῶνα. οἱ μὲν δὲ κατὰ

χορτῆς

Autolycus sub noctem boves abducebat. Sisyphus Autolyçi furtum redarguerent.

С А Р. I.III.

Α Γ Ν Ω Ν.

Agnon Atticam coloniam deduxit, ad inhabitandum eum locum ad Strymonem, qui novem viarum nomen habet. Erat enim oraculum apud Athenienses ejusmodi:

Multoties noviter quid vultis condere terram,

Palladii cives, sine diis res ardua vobis

Est: nec id antelicit, quam Troja ex urbe feratis

Inventam Rhefi stipulam terraeque paternae

Mandetis sancte, tum tum decus inde legetis.

Cum hæc Deus prodidisset, Dux Agnon viros aliquot Trojam misit, qui Rhefi monumento per noctem effosso, ejus ossa sustulerunt, et in chlamydem purpuream ossa conjecta, ad Strymonem deportarunt. Barbari terram

eam

τος ῥύσιν αὐτῷ γεγονέναι, τῶν δεσμῶν ἀνῆκαν, ὥς μὲν διὰ
τὴν νόσον ἀποθανοί· καὶ δὲ τῶν λυτῶν ἀπολαμμένων. ὁ δὲ
λυθείς νύκτωρ ἀποδράς, ἀλιεύδης ἐπιβάς, εἰς 42 Ἀκαν-
θας διεσώθη.

Τέλος τῆς 5' βιβλίας τῶν Πολυαίνου Στρατηγημάτων.

42 Casaub. in margine γρ. Ἀκανθον.

igitur per alvum exiisset, ipsis pecuniæ speratæ peri-
prædones existimantes eum rent. Ille solutus noctu au-
in sanguinis fluxum incidit, fugit, conscensaque navi
se, vinculis solverunt, ne piscatoria Acanthum perve-
morbo moreretur, atque ita nit.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ ἐβδόμῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

HAEC INSUNT IN SEPTIMO LIBRO

P O L Y A E N I
STRATEGEMATUM.

Διοκλῆς, Στρατήγημα	α	Diocles, Strateg.	1
Ἀλυάττης	β	Alyattes	2
Ψαμμήτιχος	α	Psammetichus	1
Ἀμασις	α	Amasis	1
Μίδας	α	Midas	1
Κύρος	ι	Cyrus	10
Ἀρπαγός	α	Harpagus	1
Κροῖσος	β	Croesus	2
Καμβύσης	α	Cambyses	1
Οὐβάρης	α	Oebares	1
Δαρείος	ζ	Darius	7
Σираκῆς	α	Siraces	1
Ζώπυρος	α	Zopyrus	1
Ὀρόντης	ι	Orontes	5
Ξέρξης	ε	Xerxes	5
Ἀρταξέρξης	β	Artaxerxes	2
Ὀχός	α	Ochus	1
Τισσαφέρνης	β	Tissaphernes	2
Φαρνάβαζος	α	Pharnabazus	1
Γλῶς	α	Glos	1
Δατάμης	ζ	Datames	7
Κοσίγγας	α	Cosingas	1
Μαυσωλός	β	Mausolus	2
Βόργης	α	Borges	1

Δρομικήτης	α	Dromichetes	1
Ἀριοβαρζάνης	α	Ariobarzanes	1
Αὐτοφραδάτης	γ	Autophradates	2
Ἀρσάμης	β	Arfames	2
Μιθριδάτης	β	Mithridates	2
Μέμφις	α	Mempfis	1
Κερσοβλέπτης	α	Cerfobleptes	1
Σεύθης	α	Seuthes	1
Ἀρτάβαζος	γ	Artabazus	3
Ἀρυάνδης	α	Aryandes	1
Βρέννος	β	Brennus	2
Μυγδόνιος	α	Mygdonius	1
Παρισάδης	α	Parisades	1
Σεύθης	α	Seuthes	1
Χήλης	α	Seiles	1
Βόρζος	α	Oborzus	1
Συρηνάς	α	Surenas	1
Κελτοὶ	α	Celtæ	1
Θράκες	α	Thraces	1
Σκυθαί	β	Scythæ	2
Πέρσαι	α	Perfæ	1
Περσίδες	α	Persides	1
Ταῦροι	α	Tauri	1
Τρωάδες	α	Troades	1
Σαλματίδες	α	Salmatides	1
Τυρρηνίδες	α	Tyrrhenides	1
Κελτοὶ	α	Celtæ	1

Τέλος τῆς πίνακος.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

βιβλίον ἑβδομον.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Καὶ τὸδε ὑμῖν ἑβδομον βιβλίον ἱερώτατοι βασιλεῖς Ἀντωνῖνι καὶ Οὐῆρῃ προσφέρειν τῶν Στρατηγημάτων, ἐν ᾗ καταμάθετε ἂν καὶ τὰς τῶν βαρβάρων γνώμας ἔπαντάσιν ἀστρατηγῆτας· ἀλλὰ καὶ παρ' ἐκείνοις μηχανὴ καὶ δόλος καὶ ἀπάτη σπευδάζεται. ὥς τε αὐτοὶ τε ὑμῖν αὐτοῖς ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τοῖς ὑπὸ ὑμῶν πεμπομένοις πολεμάρχοις, ὁρῶντες ἂν παραγγέλλοιτε μὴ καταφρονεῖν ὡς ἀνόητων, ἢ ἀδόλων. ἀλλὰ τεναντίον μηδὲν ἔως αὐτῶν πεφυλάχσθαι, ὡς τοδολερόν, καὶ ἀπίσον, καὶ ἀπατηλόν, ^I οἷς μάλιστα ἀγγέλλεται . . . τὸ βαρβαρικόν, ἢ τοῖς ὅπλοις. ἀπίσον δὲ φυλακτῇ-

¹ Vel χάσεν vel νικᾷν. Cas. Nihil deesse videtur, sed pro ἀγγέλλεται scribendum ἀγγάλλεται. Masu.

P O L Y A E N I
S T R A T E G E M A T U M

LIBER SEPTIMUS.

P R O O E M I U M.

Etiam hunc septimum Strategematum librum vobis dedico, sanctissimi imperatores Antonine et Vere: in quo perspicere potestis, etiam barbarorum animos non plane fuisse ad rem militarem incallidos. Sed apud ipsos quoque in machinas, dolos ac fraudes inultum studii conferri. Itaque non abs

re facietis, si vobis ipsis in bello, iisque qui a vobis mittuntur, belli ducibus mandabitis, ne eos quasi insipientes et expertes doli contemnunt: sed e diverso nihil in eis tam caveant, quam dolum, perfidiam et fraudem: quibus potius gaudent barbari, quam armis. Itaque ni-

λακτήριον, καὶ ἀνάλωτον ἔσω πρὸς αὐτὰς ἀπιστία· μὴ
ἢς ἰσχὺν τῶν ὅπλων ἐχομεν, καὶ τὴν πρὸς αὐτὰς τέχνην
ὁὔτεξαν μελετήσομεν, προμαθόντες αὐτῶν τὰς ἐννοίας τῶν
στρατηγημάτων.

Τέλος τῆ προομιᾶς.

Κ Ε Φ. Α.

Δ Η Ι Ο Κ Η Σ.

² Δηϊόκης ὁ Μῆδος ἐπέθετο τῇ Μήδων ἀρχῇ ἄδε. Μῆ-
δοι νομαῖδες ἦσαν, πόλιν οὐκ ἔχοντες, ὅπου νόμος καὶ δίκης
ἄγοντες καὶ φέροντες ἀλλήλους. Δηϊόκης ἐδίδαξε τοῖς γη-
τασι, καὶ τὸ ἴσον ἔχειν αὐτοὺς ἐδίδασκεν· ἡσθίσαν τῷ δι-
καστῇ, καὶ αὐτίκα κλέος ἦν ἐν Μήδοις αὐτῷ, καὶ συνέτιστο
ἐπ' αὐτὸν, ὡς ἴσον δικαστὴν. ἐπεὶ δὲ τῇ δόξῃ πάντας πα-
ρεστήσατο, ³ τὰς Φερέας κατασχίσας νύκτωρ αὐτὸς, καὶ
λίβαν πλησας τὴν τύρην, ἔδειξε μετ' ἡμέραν τοῖς Μήδοις,
ὡς

² Ita editum cum Fl. pro vulgato Δηϊοκλῆς, nisi quod in
eo Δηϊοκῆς. Masu. ³ Fl. φεράς. τὰς θυράς vel θυρί-
δας. conj. Cas. qui etiam pro τύρην, quod statim se-
quitur, mavult τύρην.

hil est, quo facilius aut me-
lius se tueri ac defendere ab
iis possint, quam diffidentia:
cum qua robur ac vires con-
iunctas habebimus, artemque

adversus eos efficaciorē u-
surpabimus, si prius state-
gematum, quibus utuntur
consilium ac vim cognove-
rimus.

C A P. I.

D I O C L E S.

Diocles Medus hoc pacto
Medorum tyrannidem occu-
pavit. Medi sparum habita-
bant, nullamque civitatem
habentes, sine legibus ac ju-
diciis vitam agebant: et age-
bant, rapiēbantque sese mu-
tuo. Diocles vicinis jura da-
bat, eosque æqualitatem ser-
vare docebat. Eo delecta-

bantur iudice, cujus nomen
statim celebre apud Medos
evasis, factusque est ad eum
concurfus, tanquam ad æ-
quum iudicem. Cum omni-
um benevolentiam sibi fama
et gloria conciliasset, noctu
portas concidit, et lapidibus
turrim implevit, et interdiu
Medis ostendit, quasi eorum
caussa

ὡς ταῦτα δὲ αὐτὸς παύων, καὶ κινδυνεύσας ἀποδανῆν, ὅτι αὐτοῖς δικάζοιτο· τὸ πλεῖτος ἠγανάκτησαν, καὶ ἀσφάλειαν αὐτῷ τῆς σώματος ἐπέψηφίσαντο, χαρίον μὲν ἐνοικῶν ὀχυράτατον, τὴν ἐν Ἐκβατάνοις ἄκραν· φύλακας δὲ τῆς σώματος, εἰς αὐτὸς αἰροῖτο· χορηγίαν δὲ τροφῶν συνίταξαι ἀπὸ τῶν ἱερῶν χρημάτων. ὁ δὲ ταύτην περιβαλλόμενος τὴν δορυφορίαν, καὶ πλείονας αἰεὶ προσλαμβάνων, ἀπὲρ δίκας βασιλεὺς ἐγένετο.

Κ Ε Φ. Β.

ΑΛΥΑΤΤΗΣ.

Ἀλυάττης Κιμμερίων ἐπιγεγενησάντων, ἀλλόκοτα καὶ θηριώδη σώματα ἔχοντων μετὰ τῆς ἀλλης δυνάμεως, καὶ τὰς ἀλκιματάτας κύνας ἐπὶ τὴν μάχην ἐξηγάγεν· οἱ προσπλάκνυντες τοῖς βαρβάροις, ὡς θηρίοις, πολλὰς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τὰς δὲ λοιπὰς φεύγειν ἀσχερῶς 4 ἐβιάσαντο.

β' Ἀλυάττης Κολοφωνίας πολλὴν δύναμιν ἔχοντας ἀφελίσθαι βεβλόμενος τὰς ἵππους, συμμαχίαν πρὸς αὐτὸς ἐποίησατο, καὶ τὰς ἐκ τῶν 5 στρατιωτῶν ἀφελείας, αἰεὶ μερίζο-
νας

4 Vulg. ἐποίησαντο. 5 Στρατιωτῶν. Casf.

caussa hæc passus, et in mortis periculum adductus, quod inter eos jus diceret. Multitudo indignabatur, et ad corporis securitatem decernebat ei locum munirissimum inhabitandum, arcem Ecbatanorum et corporis

stipitatores, quos ipse delegisset, eique victum de sacris pecuniis suppeditandum constituit. Hanc ille consecutus stipitatorum multitudinem, in dies his plures adjecit, et pro judice Rex factus est.

C A P. II.

A L Y A T T E S.

Alyattes Cimmeriis, infestata ac belluina corporum magnitudine præditis, sibi bellum inferentibus, cum reliquis copiis robustissimos etiam canes ad pugnam eduxit, qui barbaros quali beluas adorti, magnum eorum

numerum confecerunt, et reliquos turpiter se fugæ mandare coegerunt.

2 Alyattes, ut Colophonios, magnum exercitum habentes, equitatu spoliaret, societatem cum eis constituit, semperque ex militibus equi-

νας ἔνευε τοῖς ἱππεῦσι· τέλος δὲ ὁ μὲν ἐν Σάρδεσιν ἦν, λαμπρὰν ἀγορὰν αὐτοῖς παρασκευάζων, καὶ διπλὴν τὴν μισθοφορὰν ἐτοιμάζων· οἱ δὲ ἱππεῖς ἔξω τῆς πόλεως τὸ στρατόπεδον ἔχοντες, τοῖς ἱπποκόμοις παραδόντες τὰς ἵππας εἰς αὐτὰς τειχῶν παρῆλθον, ἐπὶ τὴν διπλὴν μισθοφορὰν σπεδῇ θέοντες· Ἀλυάττης τὰ τεῖχη κλείσας, τὰς ἰδίους ὀπλίτας περισήσας, ἀπέκτεινε τὰς ἱππεῖς ἅπαντας, καὶ τὰς ἱππὰς αὐτῶν τοῖς ἰδίοις ὀπλίταις ἔδωκεν.

Κ Ε Φ. Γ.

Ψ Α Μ Μ Η Τ Ι Χ Ο Σ.

Ψαμμήτιχος, Τεμένει τὸν Αἰγύπτου βασιλεῖα κατέλυσεν· ὁ μὲν θεὸς Ἀμμων χρωμένῳ Τεμένει περὶ τῆς βασιλείας ἀνείλε φυλάξασθαι τὰς ἀλεκτρονίας· Ψαμμήτιχος δὲ Πήγητα τὸν Κάρεα συνόντα ἔχων, παρ' αὐτῷ μάζων ὡς πρῶτοι Κάρες ἐπέθεντο τοῖς κρᾶνεσι λόφους, συνῆκεν τῷ λογίᾳ, καὶ πολλὰς Κάρας ξενολογήσας εἰσήγαγεν ἐπὶ τὴν Μέμφιν. καὶ περὶ τὸ τῆς Ἰσίδος ἱερὸν ὃ εἰς αὐτῶν βα-

6 Scribe, si sequeris Interpretem, εἰς αὐτῶν βασιλείαν ἐστρατοπέδωσεν, ἢ ἀπ. Casf.

equites majoribus amplioribusque muneribus affecit. Postremo Sardibus splendendum eis cominearum instruebat, et duplex stipendium apparabat. Equites extra civitatem castra habentes, equisonibus equos tradiderunt,

et confestim in urbem venerunt, summo studio ad duplicatum stipendium festinantes. Alyattes clausis portis, suis armatis eos circumdedit, et equites ad unum omnes interfecit, atque eorum equos suis armatis concessit.

C A P. III.

P S A M M E T I C H U S.

Psammetichus Tementhen Aegypti regem sustulit. Deus Ammon Temenathi oraculum consulenti de regno responderat, caveret Gallos. Psammetichus Pigrete Care familiariter utens, cum ab

eo cognovisset, primos Cares galeis imposuisse cristas, oraculi mentem intellexit, et magnam Carum multitudinem conduxit, eosque duxit versus Memphin, et juxta templum Iſidis castra posuit in

βασιλείων ἀπέχει σταδία πέντε, συμβαλὼν μάχην ἐνίκη-
εν· ἀπὸ τῶν Καρῶν ἐκείνων μέρος τι τῆς Μάμφεως κέ-
κληται Καρομεμφίται.

Κ Ε Φ. Δ.

Α Μ Α Σ Ι Σ.

Ἀμασις ἐν τῷ πρὸς Ἀραβας πολέμῳ, κατόπιν τῶν
Αἰγυπτίων ἔθηκε τὰ τῶν θεῶν ἰδρύματα τῶν μάλιστα τι-
μαριμένων παρ' αὐτοῖς· ἐν ᾧ τῷ προθυμότερον κινδυνεύοντες,
νομίζοντες ἔχειν θεατὰς τὰς θεάς, ἐκδότες δὲναί τοις πο-
λεμίοις ἔχ' ὑπομένοντες.

Κ Ε Φ. Ε.

Μ Ι Δ Α Σ.

Μίδας προσποιησάμενος τελετὴν ποιεῖν τοῖς μεγάλαις
θεοῖς, νυκτὸς ἐξήγαγε τὰς Φρύγας μετ' αὐτῶν καὶ τυμ-
πάνων, καὶ κυμβάλων κρυπτὰ ἔχοντας ἐγχειρίδια· οἱ μὲν
πολιταὶ τῶν οἰκιῶν ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν θέαν· οἱ δὲ τυμπανί-
ζοντες, καὶ κυμβαλίζοντες, τὰς μὲν θεατὰς κατεφόνευ-
σαν· τὰς δὲ οἰκίας αὐτῶν ἀνεωγμένας καταλαβόντες, Μί-
δαν τύραννον ἀνηγόρευσαν.

Κ Ε Φ. ς.

in regia, quæ distabat ab ur- eptus est. Ab his Caribus
be quinque stadia. Commis- pars quædam Memphis Ca-
sæ pugna, victoriam ad- romemphitæ dicta est.

Σ Α Ρ. Ι V.

Α Μ Α Σ Ι Σ.

Amasis in eo bello, quod colebantur, ut hoc modo a-
adversus Arabes habebat, a lacrius pericula subirent: ar-
tergo Ægyptiorum constituit bitrantes se Deos habere spe-
statuas eorum Deorum, qui ctatores, quos nequaquam
apud ipsos summa religione hostibus prodere deberent.

Σ Α Ρ. V.

Μ Ι Δ Α Σ.

Midas simulans se diis egrediebantur ad spectacu-
magnis rem divinam factu- lum. Illi tympana, cym-
rum, per noctem Phryges balaque pulsantes, specta-
cum tibiis, tympanis, ac cym- tores trucidaverunt, et in
balis eduxit, quibus pugio- ædes apertas impetu facto,
nes occulte gestandos de- Midam tyrannum constitue-
derat. Cives e domibus runt.

Σ Α Ρ. VI.

Κ Ε Φ. ε.

Κ Τ Ρ Ο Σ.

Κῦρος Μήδοις παραταξάμενος τρεῖς ἡττήθη. ἐπεὶ δὲ τῶν Περσῶν αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ἐν Πασαργάδαις, τὴν τετάρτην μάχην ἐνταῦθα συνῆψε· πάλιν ἔφυγον οἱ Πέρσαι· ὡς δὲ εἶδον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας παύοντες ἐπ' αὐτοῖς, ἀνέσχεσαν, καὶ τὰς Μήδης ἀτάκτως διακόντας τρεψάμενοι νίκην τηλικαύτην ἐνέκησαν, ὡς μηκέτι Κῦρον πρὸς αὐτὰς ἄλλης δεηθῆναι μάχης.

β Κῦρος ἐν ταῖς πρὸς Κροῖσον ἀγῶναις ἀπήγαγε τὴν δύναμιν· ὡς δὲ νόξ ἐπῆλθε, συντόμως ἀνασείφας ἐπὶ τὰς Σάρδεας ἤγαγεν· καὶ προσπετῶν τοῖς τείχεσιν ἀφυλάκτους προστέμενος κλίμακας, κατέσχε τὰς Σάρδεας.

γ Κῦρος ἐκράτησε Σάρδεαν· Κροῖσος κατέσχε τὴν ἀκρόπολιν, ἀναμένων τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος βοήθειαν. Κῦρος τὰς οἰκίας, τῶν μετὰ Κροῖσῳ τὴν ἀκρόπολιν κατασχόντων δῆσας εἰδείξαι τοῖς πολιορκημένοις· τῷ κήρυκι προσάρας ἀνειπεῖν, ὡς παραδοῖσι μὲν τὴν ἀκρόπολιν, ἀποδώσοι τὰ οἰκία σώματα· μὴ βυλομένων δὲ παραδύναι, κρεμᾶται πάντας. οἱ δὲ, τὴν ἀκρόπολιν ἐπὶ τῇ σιτηρίᾳ τῶν οἰκίων παρ-

C A P. VI.

C Y R U S.

Cyrus Medis signa intulit, et ter victus discessit. Cum autem Persarum uxores et liberi Pasargadis essent, quartum praelium in eo loco commisit. Rursus in fugam Persae vertebantur: cumque liberos et conjuges aspicerent, eos miserati regrediebantur, Medosque sine ordine persequentēs fugant: sic victoriam tantam adepti sunt, ut nullo in posterum contra illos praelio Cyrus indigeret.

2 Cyrus induciis factis cum Croeso, exercitum per id tempus abduxit. Ingruente vero nocte, compendio re-

versus ad Sardes duxit: et adortus mœnia de improvviso scalis applicatis Sardes occupavit.

3 Cyrus Sardibus potitus, cum arcem Croesus tenebat, praestolans auxilium e Graecia, necessarios ac familiares eorum qui arcem cum Croeso obtinebant, vinculis affecit, et iis, qui obsidebantur, ostendit, pracone jussu proclamare, si praderent arcem, se quoque familiares et consanguineos ipsis redditurum. Si dedere nollent, se omnes suspendio necaturum. Illi, ut domesticos incolu-

mes

παρέδωκαν, ἔκ ἀναμείναντες Κροίσου τὰς κινὰς τῶν Ἑλλήνων ἐλπίδας.

δ' Κῦρος μετὰ τὴν ἄλωσιν Κροίσου Λυδῶν πάλιν ἀποστάντων, ἐλαύνων ἐπὶ Βαβυλῶνος, 7 Μαζάρην τὸν Μηθὸν κατέπεμπε, προστάξας ὅταν κατὰσχῃ τὴν χώραν, ἀφελίσθαι τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἵππους καὶ πολλὰν γυναικῶν αὐτὰς ἀναγκάσαι φορεῖν· καὶ μήτε τοξεύειν, μήτε ἰκπεύειν ἔτι μάχεσθαι· ὑφαίνειν δὲ καὶ ψάλλειν ἅπαντας· τοῖς ἐπιτηδεύμασι τέτοις, ὥς ἔοικε τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκδηλῶσαι πεποιθήμενος· ἀμέλει βαρβάρων ἀπολεμώτατοι γέγοναν οἱ Λυδοὶ, πρόσθεν ὄντες πολεμικώτατοι.

ε' Κῦρος Βαβυλῶνα πολιορκῶν, ἐπειδὴ συνετίλετο τὰς διώρυγας τῇ Εὐφράτι διὰ τῆς πόλεως ρέοντος, ἀνήγαγε τὸ στρατόπεδον, μακροτάτῳ. Βαβυλώνιοι νομίσαντες αὐτοὺς ἀπεγνωκένας τῆς πολιορκίας, τὸ σφοδρὸν τῶν Φυλάκων ἀνῆκαν· ὁ δὲ τὸν ποταμὸν ἀποσρέψας, τὴν δύναμιν ἐπαγαγὼν, συντόμως κατὰ τὴν χώραν τῇ ἀρχαίᾳ ρεύματος ὑπέστη· ἀνήγαγε τὰς στρατιάτας, καὶ τῆς Βαβυλῶνος ἐκράτησεν.

ε' Κῦρος

7 Fl. Μαζάρην.

mes fervarent, arcem traderunt, nequaquam securi vanae Cræsi spes de Græcorum auxilio.

4 Cyrus Lydis, post Cræsi captivitatem, iterum deficientibus, ipse Babylonem versus profectus, Mazarem Medum cum præcepto misit, ut cum regionem subegisset, arma pariter et equos adimeret, vestitumque muliebrem gestare eos cogeret, ac neque ad jaculandum, neque ad equitandum amplius exerceri pateretur: sed omnes texere ac psallere compelleret: ut his nimirum studiis eorum animi mollesce-

rent, et effæminarentur. Sic deinceps omnium barbarorum ineptissimi ad bellum evaserunt Lydi, cum antea bellicosissimi extitissent.

5 Cyrus Babylonem oppugnans, cum fossas derivationi Euphratæ per urbem labentis inservientes effecisset, exercitum abduxit longissime. Babylonii existimantes eum de expugnatione desperasse, multum de custodum diligentia remiserunt. Ille vero averso flumine, copias instructas per alveum pristinum adducens, clam in urbem cum militibus pervenit, et Babylone potitus est.

6 Cyrus

5' Κύρος Κροίσω 8 παρατάσσειτο. Λυδοῖς ἦσαν οἱ ἰππεῖς πολλοί, καὶ μέγα ἐπὶ ταῖς ἐφρόναι Κροῖσος. ἀρχὴν τὸ ἱππικὸν ἀπέφηνε Κύρος, προτάξας τῶν ἱππικῶν ὀπλιτῶν καμὴλὰς πολλὰς· ἵππος δὲ καμὴλῃ φεύγει καὶ τὸ ὄψιν καὶ τὴν ὁδὸν· αὐτίκα δὲ φεύγοντες οἱ ἵπποι, τὰς Λυδοὺς ὁ ὑπέξέφερον· ὥς τε ἦν Κύρῳ νίκη καὶ πρό η' τῆς μάχης.

ζ' Κύρος Πέρσας ἀποσῆναι Μήδων ἐπειπεν ὥδε· δείξας χαρίον αὐτοῖς ἀργὸν, καὶ ἀκαταῶδες, ἐκέλευσεν ἡμερῶν. οἱ δὲ σὺν πολλῷ πόνῳ ἡμέρῳσαν. τῆς ὑστερίας ἐκέλευσι λησασμένους ἔκειν. ἐπεὶ δὲ ἦκον, προέβηκεν αὐτοῖς εὐαχίαι ἀφθονον. καὶ μετὰ τὴν εὐαχίαν ἤρετο, ποτέρῃ κρείσσων ἡμέρα. οἱ δὲ ὁμολόγησαν τῆς χθρῆς τὴν σήμερον τόσῃ κρείττονα, ὅσα κακοδαμονίας εὐδαιμονίαν· ἔχον, ὁ Κύρος ἔφη, τὰ τῆς εὐδαιμονίας ἀγαθὰ ἔχετε, εἰ τῆς Μήδων δολείας ἀποσῆτε. Πέρσας μὴ μελλήσαντες ἀφίστανται· καὶ βασιλείᾳ Κύρον ἐκταμένοι, αὐτὰς τε Μήδους κατέλυσαν, καὶ τῆς Ἀσίας ἄλλης ἤρξαν.

η' Κύρος

8 Scribe, ἀντιπαρατάσσειτο. ex libris Casaub.

6 Cyrus adversus Cræsum aciem instruebat. Lydis equitum erat ingens copia: quamobrem magnos sibi spiritus fumebat Cræsus. Cyrus equitatum Cræsi inutilem reddidit, collocatis adversus equites armatos multis camelis. Equi autem ea natura est, ut et aspectum et odorem cameli fugiat. Statim igitur equites in fugam conversi, Lydos obruebant: sic ut ante prælium victoria Cyro obtinere.

7 Cyrus hoc modo Persas adduxit, ut defectionem a Medis facerent. Ostendens eis locum incultum atque spinosum, eum jussit excollere et fructuosum reddere.

Qui summo labore eum excollerunt. Postridie jussit locos advenire. Qui cum venissent, epulum eis lautissimum præbuit: et finito convivio rogavit eos, utram diem meliorem existimarent. Illis affirmantibus, hodiernam tanto meliorem hesternam fuisse, quanto felicitas miseriis præstat. Habebitis igitur, inquit Cyrus, felicitatis commoda, si ex Medorum servitute vos in libertatem vindicaveritis. Persæ haud interposita mora deficiunt, Cyrumque regem creant. quo duce tum ipsos Medos ad nihilum redegerunt, tum etiam reliquæ Asiæ imperium sibi comparaverunt.

8 Cyrus

ἡ Κύρος Βαβυλῶνα ἐπολιοῖται· Βαβυλώνιοι πολλῶν
 ἰτῶν σιτία ἔχοντες, κατεγέλων τῆς πολιορκίας· Κύρος δὲ
 μέσης τὸν Εὐφράτην ρέοντα, διάρρυχα τεμὼν, εἰς τὸ πλη-
 σίον ἑλος ὑπέξηγαγεν. Βαβυλώνιοι πικρὴν ὕδωρ ἔκ ἔχοντες,
 ἀντίκα σφίας αὐτὰς τῷ Κύρῳ παρεῖδαν.

ὁ Κύρος ἡττώμενος ὁ Μήδοις, κατέφυγεν εἰς Πα-
 σαργάδας· πολλῶν Περσῶν αὐτομολόντων, ἔφη πρὸς αὐ-
 τὰς, Αὐριοι ἀφίζονται ἡμῖν σύμμαχοι, δέκα μυριάδες
 ἀνδρῶν πολεμίων Μήδοις· ἀλλὰ εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῶν συμ-
 μάχων ἕκαστος ^{ΙΟ} ἡμῶν κομισάτω φάκελον ξύλιν. οἱ μὲν
 ἐκόμισαν, οἱ δὲ αὐτόμολοι ταῦτα Μήδοις ἀνήγγειλαν. ἐπεὶ
 δὲ νύξ ἦν, κελεύει Κύρος ἕκαστον ὑφάψαι τὸν ἑαυτοῦ φάκε-
 λον· Μήδοι πολλὴν φλόγα λάμπασαν ἰδόντες, πισεύσαντες
 ἦκεν τὰς συμμάχους, ἔφηνον.

ὁ Κύρος πολιορκῶν Σάρδεις ^{ΙΙ} ξύλα πολλὰ ἰσομήκη
 τοῖς τέχεσιν ἐπιστήσας, αὐτὸς εἰδῶλα πῶγαντας ἔχοντα καὶ
 Περσικὴν ἐσθῆτα, καὶ φαρέτρην κατὰ νότον, καὶ τόξα
 μετὰ χεῖρας, νύκτωρ προσήγαγεν, ὑπερέχοντα περὶ τῶν
 τειχῶν

9 Fl. Μήδων. ^{ΙΟ} Vulg. ἡμῶν. ^{ΙΙ} Fl. ξύλα πολλὰ,
 μακρὰ, ἰσομήκη τοῖς τ.

8 Cyrus Babylonem op-
 pugnabat. Babylonii cum
 frumentum in multos annos
 haberent, oppugnationem
 deridebant. Cyrus Euphra-
 tem qui per medium urbem
 fluebat, interceptum, in vi-
 cinam paludem deduxit. Ba-
 bylonii cum aquæ bibendæ
 copiam non haberent, con-
 fectim se Cyro dederunt.

9 Cyrus superatus a Me-
 dis confugit ad Pasargadas.
 Multis Persis ad hostes trans-
 euntibus, inquit ad eos: Cra-
 stino die nobis auxilio veni-
 ent centum millia, ab hosti-
 bus Medorum: Vos igitur
 ad socios excipiendos singuli
 fascem lignorum ferte. Qui-
 bus ferentibus, transfugæ
 Medis hæc enuntiaverunt.
 Cum nox apperisset, Cyrus
 imperat, ut quilibet suum
 fascem incendat. Medi flam-
 mam lucentem conspicati,
 putantes hostium copias ad-
 ventare, se in fugam conje-
 cerunt.

10 Cyrus in oppugnatio-
 ne Sardium plurima ligna
 mœnibus altitudine æqualia
 comparavit, impositisque in
 ea simulacris, barbas haben-
 tibus, et Persicas vestes, pha-
 retramque ex humeris, et ar-
 cus in manibus gestantibus,
 per noctem adduxit, ita ut
 illa

τειχῶν ¹² τῆς ἄκρας· ὁ δὲ κατὰ τὰ ἄκρα μέρη τῆς πό-
λεως προσέβαλεν ἀρχομένης ἡμέρας. ἡ δὲ στρατεία τῇ Κροίσῳ
ἀπομαχόμενη ταῖς τῇ Κύρῳ προσβολαῖς, ἐπειδὴ τινες αὐτῶν
ἐπιστραφέντες, εἶδον ἀπὸ μακρῆς τὰ εἰδῶλα ὑπὲρ τὴν ἄκρην
ἐβόησαν· πάντας δὲ εἰλε φόβος, ὥς ἦδη τῆς ἄκρας ὑπὸ
Περσῶν κατειλημμένη· τὰς πύλας δὲ ἀνοίξαντες, ἄλλος ἄλ-
λῃ ἔφυγον. Κύρος δὲ Σάρδεϊς κατὰ κράτος εἶλεν.

Κ Ε Φ. Ζ.

Α Ρ Π Α Γ Ο Σ.

Ἄρπαγος ἐπιστολὴν Κύρῳ κρυφα πῖμπαν, ἀντίχρως
λαγὼν, καὶ τὰ γράμματα ἔνδοι κατακρύψας, πάλιν
αὐτῷ συνέγραψε, καὶ τῷ κομίζοντι λίνα θηρατικά περιέ-
θηκεν, ἵνα λάτῃ τὰς φύλκας τῶν ὁδῶν.

Κ Ε Φ. Η.

Κ Ρ Ο Ι Σ Ο Σ.

Κροῖσος τῶν Ἑλλήνων συμμάχων βραδυνόντων, τὰς
ἰσχυροτάτας καὶ μεγίστας τῶν Λυδῶν Ἑλληνικοῖς ὅπλοις
κατε-

¹² Scribe: τὰς ἄκρας· ut etiam meliores Codd. habent.
Deinde ὁ δὲ κατὰ τὰ ἑτέρα μέρη. Scribe etiam ἡ δὲ
στρατεία τῇ Κρ. et si omnes libri στρατεία. Cas.

illa simulacra superarent ar-
cis mœnia Ipse vero prima
luce superiorem urbis par-
tem aggrediebatur. Cræsi ex-
ercitus Cyri impetum pro-
pulsabat: cumque ex eis non-
nulli conversi, e longinquo

simulacra supra arceem cerne-
rent, clamorem sustulerunt:
omnesque metus invasit, qua-
si jam arce a Persis occupata.
Itaque portis apertis, alius al-
io fugam capeſſebat. Cyri
vero Sardes per vim cepit.

C A P. VII.

H A R P A G U S.

Harpagus, quo clam Cy-
ro epistolam mitteret, lepo-
rem disculeuit, et litteris in-
tus occultatis, rursus eum

confuit: eumque qui fere-
bat, venatoriis retibus, ut
viarum custodes falleret, in-
duit.

C A P. VIII.

C R O E S U S.

Cræsus Græcis auxiliis ac maximos Lydorum Græ-
cunctantibus, robustissimos cis armis subornavit. Cyri
mili-

κατεσκευάσεν· οἱ δὲ τῷ Κύρῳ στρατιώται, τὸ ἄητες τῆς Ἑλληνικῆς ὀπλίσεως κατεπλάγησαν· ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν δο-
μάτων κρηομένων πρὸς τὰς ἀσπίδας, ὁ ψόφος τῆς Πέρσας
ἐτάραττεν· ἢ γε μὴν αὐγὴ τῶν ἐπιχάλκων ἀσπίδων τὰς
ὀφεις τῶν Περσικῶν ἵππων ἀπείρεφεν· ὡς τε Κύρος ἡττηθεὶς,
13 τριῶν μηνῶν σπονδὰς πρὸς Κροῖσον ἐπειήσατο.

β' Κροῖσος ἡττηθεὶς περὶ Καππαδοκίαν ὑπὸ Κύρῳ,
βυλόμενος ἀποδράναι, προσέταξε τοῖς στρατιώταις ξύλα παλ-
λὰ κομίζεσθαι· ταῦτα νήσας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, σενῆς ἕως, ἐπεὶ
νύξ ην, αὐτὸς μὲν τὴν δύναμιν ἐπέξηγε σπαθῇ πολλῇ, ἵπ-
ποις δὲ τὰς ἐλαφροτάτας κατέλιπεν ὑπαναζέσης ἑω, τὴν
ῥῆν καταπερσέντας· Κροῖσος μὲν δὴ τῇ φυγῇ προέλα-
βεν· Κύρος δὲ ὑπὸ τῆς φλογὸς ἐκώλυετο.

Κ Ε Φ. Θ.

Κ Α Μ Β Υ Σ Η Σ.

Καμβύσης Πηλᾶσιον ἐπελιόρκει· Αἰγύπτιοι κρατερῶς
ἀντίσταντο, ἀποκλείοντες τῆς Αἰγύπτου τὰς 14 ἐμβολὰς,
καὶ πολλὰ προσάγοντες μηχανήματα ἐφίσταν καταπέλτας
ὁξυβε-

13 Interpres ἡμερῶν. 14 Fl. ἐσβολὰς.

milites insuitatam armaturæ
Græcæ speciem extimuerunt,
atque etiam hastarum cum
scutis collisarum fremitus
terrorem Persis iniecit, et æ-
neorum scutorum splendor,
Persicorum equorum aciem
perstrinxit, atque avertit.
Itaque Cyrus superatus, tri-
um dierum inducias cum
Cræso fecit.

2 Cræsus in Cappadocia
victus a Cyro ut commode

fugam facere posset, militi-
bus imperavit, ut magnam
lignorum multitudinem
comportarent. His viam an-
gustam stravit: cumque nox
ingrueret, per eam copias
abduxit summa celeritate.
Equites vero levissimos reli-
quit: qui cum primum illu-
xisset, ligna incenderent.
Hoc pacto Cræsus per fugam
evasit. Cyrum autem a perse-
quendo flamma prohibebat.

C A P. I X.

C A M B Y S E S.

Cambyfes Pelusium op-
pugnabat, Ægyptii fortiter
resistentes, aditus Ægypti

clausurunt, multasque ma-
chinas immiserunt, catapul-
tis acuta tela mittentes, saxa
atque

ἐξυβελῆς, πίτερς, καὶ πῦρ. Καμβύσης ὅσα σίβαντι Αἰγύπτιοι ζῶα, κύνες, πρόβατα, αἰλῆρες, ἰβεις, πρὸ τῆς αὐτῆς ἱστῆρας ἔταξεν. Αἰγύπτιοι δὲ βαλόντες ἵππων τὸ φόβον τῆς πληγῆς τῶν ἱερῶν ζῶων. ἔταξε Καμβύσης Πηλᾶσιον ἰλῶν εἶσω τῆς Αἰγύπτου παρελθεῖν.

Κ Ε Φ. Ι.

ΟΙΒΑΡΗΣ.

Οἱ περὶ Δαρεῖον ἵπτα σατράπαι, τῆς μάγης ἀρχῆς Περσῶν καταλύσαντες, ἐβελούντο τῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν ἑσπέρην ἵππους ἐποχόμενους ἄσπετος ἔξω προελθεῖν. ὅτε δ' αὖ πρῶτος ἵππος χρεμετίσῃ, καὶ δὴ βασιλεὺς ἔσω ἔστος. Οὐ βάρης ἵπποκόμος Δαρεῖα μαδῶν τὰ βεβουλευμένα, ἤγαγεν αὐτῇ τὸν ἵππον πρὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὸ προκείμενον χρεῖον, καὶ παρασπάρμενος θήλειαν ἵππον ἐπαφῆκεν τὸν ἀρρέμενον. τῷτο πράξας ἐπανάγαγεν τὸν ἵππον. τῆς ὑστεραίης ὁ Δαρεῖος ἐποχόμενος ἦκε μετὰ τῶν ἄλλων σατραπῶν. ὁ δὲ ἵππος αὐτῇ γνωρίσας τὸν τόπον τῆς συνουσίας, ἐμνηστικὸν τι παῖδων, πρῶτος ἐχρεμέτισεν. οἱ σατράπαι κατὰ

ἱστῆρας. Cas.

atque ignem. Cambyfes, quotquot animalia Ægyptii deorum honore colunt, canes, oves, feles, ibides ante suum exercitum collocavit.

Ægyptii jaculari destiterunt, metuentes ne sacrum aliquod animal læderent. Ad hunc modum Cambyfes Pelusio capto, in Ægyptum pervenit.

C A P. X.

ΟΕΒΑΡΕΣ.

Septem cum Dario satrapæ Magis principibus Persarum de medio sublatis, consilium de imperio agitabant. Visum est equis insidentes extra urbem egredi: et cuius equus primum hinniret, is rex constitueretur. Oebares equis Darii cum, quid consilii initum esset, comperrisset, ante unum diem e-

quum ejus in constitutum locum adduxit: adjunctaque equa, masculum immisit. Quo facto, equum postredie reduxit. Darius equo vectus, cum reliquis satrapis venit. Equus autem ejus cognito loco, in quo cum equa remansisset, amatorio quodam desiderio primus hinnit. Sa-

trape

ταπηδῶσαντες, Δαρεῖον προσεκύνησαν, καὶ βασιλεία Περ-
σῶν ἐσήσαντο.

Κ Ε Φ. Ι Α.

Δ Α Ρ Ε Ι Ο Σ.

Δαρεῖος παρετάσσετο Σκύθαις. λαγῶς ¹⁶ διήλαξε πα-
ρὰ τὴν Σκυθικὴν Φάλαγγα· Σκύθαι μὲν ἐδῶκον τὸν λα-
γῶν· Δαρεῖος δὲ ἄξιον ἴφη Σκύθας φεύγειν, οἱ τοσῶτον
ἡμῶν καταφρονέουσιν, ὥς τε Πέρσας καταλιπόντες, τὸν λα-
γῶν διώκουσιν· καὶ δὴ τὸ ἀνακλητικὸν σημήνας, περὶ
ἀναχωρήσεως ἐβαλεύσατο.

β' Δαρεῖος μίλλων τοῖς μάγοις νύκτωρ ἐπιτίθεσθαι
μετὰ τῶν ἐπτά Περσῶν, ἵνα ἐν σκότῳ δύναιντο γυμνώσκειν
ἀλλήλους, συνεβάλευσε τιαρίδεσμον, ὁ τῆς κεφαλῆς ὀπίσθεν
ἀποσφίγγει τὴν τιάραν, αὐτὸς ἐς μέτωπον περιαναγαγεῖν,
ἵνα σημεῖον ἦ ¹⁷ ἅμα τῆς τιάρας καὶ τῆς μήτρας ἀπτο-
μένους τὴ μετώπῃ.

γ' Δαρεῖος πρῶτος φόρος ἔταξε τοῖς ἔσπετιν· ὅπως δὲ
μὴ χαλεπήνειαν, ἔκ αὐτὸς ἔταξεν, ἀλλὰ τοῖς σατράπαις
τάξαι

¹⁶ Casaub. in margine Vulg. διήλατε. ¹⁷ Codd. Casaub.
ἅμα et pro ἀπτομένους, ἀπτομένοις. hanc esse veram
lectionem, quisque facile videt.

trapæ ex equis suis desilien- regem Persarum constitue-
tes, Darium adoraverunt, et runt.

Σ Α Ρ. Χ Ι.

Δ Α Ρ Ι Ο Σ.

Darius adversus Scythas
aciem intruxerat. forte acci-
dit, ut lepus juxta Scythicam
phalangem decurreret. Scy-
thæ leporem insequiebantur.
Darius vero: Operæ preti-
um, inquit, est a Scythis fu-
gere, quibus adeo contem-
tui ducimur, ut relictis Per-
sis leporem persequantur: et
receptui signo dato, de dis-
cessu consilium cepit.

² Darius Magos noctur-

no tempore adorturus, cum
septem Persis, ut in tenebris
se mutuo possent agnoscere,
consilium dedit, ut vinculum
tiaræ, quod a posteriore ca-
pitis parte tiaram connectit,
in frontem reducerent, ut
pro signo esset tiaræ nodus,
frontem attrectantibus.

³ Darius prius tributa
gentibus imposuit. Verum
ne moleste ferrent, non ipse
exegit, sed satrapas constitu-

Bb 3

ere

τάξιν προτέταξεν· τῶν δὲ ὀρισάντων μεγάλως φόβος, ἀν-
τος προσέγραψε, τῆς ἡμίσεος χαριζόμενος τοῖς ὑπῆκοις.
οἱ δὲ ἄσμενοι τῆς ἡμίσεος τελεῖν ὑπέσταν, ὡς ἦδη μ-
γάλην ἐνεργεσίαν παρὰ τῷ βασιλεῖ λαβόντες.

δ' Δαρεῖος ἐπὶ Σκύθας ἐλάσας, ἔτε Σκύθας ἐλεῖν οἷς
τε ἦν, 18 ἔτε σιτίαν εὐπορίαν περὶ θεσμοῦ σκέψις ἦν
ὅπως ἐν λάδοι τῆς Σκύθας, τὸ στρατόπεδον ὡς εἶχεν ἐν
κατὰ χώραν μένειν. ἦσαν ἐν αὐτῷ τραυματίαι πολλοί, οἷα,
ἡμίονοι, κύνες· ἀλλὰ καὶ πυρὰ πολλὰ διὰ νυκτὸς ἐκίλει-
σεν ἀνακαῦσαι· ταῦτα δὲ ὄρῶντες οἱ Σκύθαι, ἀκούοντες τῆ
ταράχης τῶν ζώων, καὶ τὰς σκητὰς ἀπεραίως ὄρῶντες, ποτα-
μὸν παρῆναι τῆς Περσας· οἱ δὲ ἄρα ἦσαν πρὸ πολλοῦ πεφυ-
γότες. Σκύθαι δὲ ὅψε τὴν ἀποδρασίαν μαδόντες, ἐπιχειροῦ-
σιν διώκειν, ἕως καταλαβεῖν αὐτοῖς δυνατόν ἦν ἐκεῖ.

ε' Δαρεῖος Χαλκηδὸνα ἐπολιόρκει, Χαλκηδόνιοι τειχῶν
ὀχυρότητι, καὶ παρασκευῇ τροφῶν παρῶντες, ἥμισυ τῆς
πολιορκίας ἐφρόντιζον· Δαρεῖος τὴν μὲν στρατίαν ἐπὶ προσή-
μοις τεύχεσιν· ἀλλ' ἐδὲ τὴν χώραν ἐβλαπτεν· προσποιεμέ-
νος

18 Scribe, ἔτε σιτίαν ἦν εὐπ. vel εὐπορίαν· εἶχεν ἀλλὰ
περὶ δε. Cas.

ere iussit. Quibus ingentia
tributa describentibus ipse
subscripsit, dimidiam partem
remittens subiectis. Qui li-
bentibus animis dimidium
pendenderunt, quasi magno
jam beneficio ab rege affecti.

4 Darius adversus Scy-
thas expeditione suscepta,
cum neque superare Scythas
posset, neque frumenti satis
haberet, de fuga deliberatio-
nem instituebat. Quo igitur
facilius Scythas falleret, ca-
stra quemadmodum erant,
sivit in pristino loco remane-
re. Erant in eis multi vulne-
rati, asini, muli, canes. Dein-
de multos ignes per noctem

iussit incendere. Quo viso
Scythæ, audientes tonitum,
quem animalia edebant, et
tabernacula integra conspi-
cientes, Perfas adesse puta-
bant. At illi longe ante fu-
gam ceperant. Scythæ sero
tandem fuga cognita, perse-
qui conabantur, quos assequi
amplius nequaquam pote-
rant.

5 Darius Chalcedonem
oppugnabat. Chalcedonii
murorum firmitudine, et ci-
borum apparatu freti, parum
de oppugnatione solliciti e-
rant. Darius exercitum qui-
dem mœnibus non admovebat
sed neque regionem popu-
laba-

τος δὲ ἀναμένειν συμμαχίαν μείζονα, τὴν ἡσυχίαν ἦγε·
τῶν δὲ Χαλκηδονίων περὶ Φυλακτάντων, ἀπὸ τῆς καλεμένης
Ἀφασίης λόφου, πεντεκαίδεκα στάδια τῆς πόλεως ἀπέχοντος,
ἤρξαντο μεταλλεύειν ὑπόνομον οἱ Πέρσαι· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν
ἀγορὰν ἀρύσσοντες ἐγένοντο, τεκμαιρόμενοι ρίζαις τῶν
ἐλαίων, αἱ περὶ τὴν ἀγορὰν ἐπεφύκεσαν, νύκτα ἀναμένον-
τες, τὸν ὑπόνομον ἀνατομάσαντες, ἀνέβησαν ἐς τὴν ἀγο-
ρὰν. καὶ τὴν πόλιν ἀνευ μάχης κατὰ κράτος εἶλον, Χαλ-
κηδονίων τὰ τέχνη φυλαττάντων.

5 Δαρείος ἐπολέμει Σάκκαις τριχῇ διηρημένοις· μίᾳς
ἐκράτησε μοίρας· 19 τῶν δὲ Σακκῶν ἰζόντων τὰς ἐσθῆ-
τας, καὶ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ὅπλα περιέθηκε τοῖς Πέρ-
σαις, καὶ προσῆγεν αὐτὲς τῇ δευτέρᾳ μοίρᾳ τῶν Σακκῶν,
νόμῳ φιλίας ἡγεῖμα βαδίζοντας. οἱ δὲ Σάκκαι τῇ σχήμα-
τι τῶν ἐσθῆτων καὶ τῶν ὀπλῶν ἐξαπατῶμενοι φιλαφρονίᾳς
προελθόντες ὡς οἰκίαις ἡσπάζοντο. Πέρσαι δὲ, ἣν γὰρ
αὐτοῖς παράγγελμα, πάντας ἐφόνευσαν. καὶ μεταβάντες
ἐπὶ τὴν τρίτην μοῖραν Σακκῶν ἀμαχίᾳ τέττων ἐκράτησαν·
ὅδῃ γὰρ ἀντίστηται, τῶν δύο μοιρῶν προσητημένων.

ζ Δα-

19 Fl. Σακκῶν ἰζόντων ἀλόντων τὰς ἐσθῆτας. ἰζόντων
ex margine in textum irrepisse videtur. Masf.

labatur: simulansque se ma-
jores copias auxiliares expe-
ctare, quietem agelat. Chal-
cedoniis mœnia custodientib-
us, a colle nomine Aphas-
sio, qui abest ab urbē decem
stadiis, subterraneum me-
tum Persæ foderē cœperunt.
cumque ad forum urbis o-
pus produxissent, conjectura
sumta de radicibus olivarum,
quæ in foro nascebantur, no-
ctem expectantes, aperto
meatu ascenderunt in forum,
et urbem sine prælio per vim
ceperunt, Chalcedoniis in
muris excubias agentibus.

6 Darius cum Saccis tri-

partito divisim bellum gere-
bat: cum unam partem de-
bellasset, Saccarum devictō-
rum vestibus et ornatu et ar-
mis Persas amicitivir, eosque
ad alterum Saccarum exerci-
tum duxit, amicorum specie
quiete ambulantes. Saccæ
vestitum et armorum habitu
decepti, amice accedentes,
quasi suos salutabant. At Per-
sæ (habebant enim hoc præ-
ceptum) omnes occiderunt:
et ad tertiam partem trans-
euntes Saccarum, eos absque
pugna vicerunt. Neque e-
nim restiterunt, duabus par-
tibus ante superatis.

Bb 4

7 Da-

ζ' Δαρείος, Αἰγυπτίαν ἔφερόντων Ὀρουάνδρα τῇ σα-
τράπῃ τὴν ἀμότητα, καὶ διὰ τῆτο ἀποσάντων, αὐτὸς διὰ
τῆς ἐρήμης Ἀραβίας ὁδεύσας, ἦκεν εἰς Μίμφιν· ἐτυχ-
εῖ δὲ Αἰγύπτιοι τὸν Ἀπὶν ἀφανῆ γεγονότα κατ' ἐκείνας τὰς
ἡμέρας πενθόντες. Δαρείος προέγραψε τῷ ἀγαγόντι τὸν
Ἀπὶν δῶσεν ἑ' τάλαντα χρυσίδ. οἱ δὲ τὴν εὐπείθειαν αὐ-
τῷ θαυμάσαντες, ἔκτετι μετὰ τῶν ἀποσάντων ἐτράποντο,
ἀλλὰ σφᾶς αὐτῆς Δαρείῳ παρέδωκαν.

η' 20 Δαρείος ἐπὶ Σάκκας ἐστράτευσεν· οἱ βασιλεῖς
τῶν Σακκῶν, Σακεσφάξης, Ὀμάσσης, Θάμυρις ἐβηλευ-
το ἐν ἐρήμῳ χωρίῳ περὶ τῶν παρόντων. ἵπποφορβὸς ἀνὴρ
Συράκης προσῆλθεν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενος διαφθεῖρειν τὸ
Περσῶν στρατεῦμα, ἐὰν ταῖς κασίπιν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐγγύστοις
δώσιν οἴκας καὶ χρημάτων ὁμοσώσιν· οἱ μὲν ὤμωσαν· ὁ δὲ
σπασάμενος τὴν παρακτινίδα ἀφῆκεν αὐτῷ ῥίνα, καὶ ὅτα,
καὶ τὸ ἄλλο σῆμα δεινῶς ἐλαβήσατο. καὶ ἀντομολῆκας
πρὸς Δαρεῖον, ταῦτα ἔφη παθεῖν ὑπὸ τῶν ἐν Σάκκας βα-
σιλέων. Δαρεῖος ἐπίστευσε τῷ μεγάλῃ τῆς συμφορᾶς· ὁ δὲ
Συράκης

20 Hic debuit esse alius titulus. nam strategema, quod hic
refertur, non est Darii; sed Syracæ. Darii autem stra-
tegemata etiam index septem tantum promiserat. Cas.

7 Darius Ægyptiis non fe-
rentibus Oruandri satrapæ
crudelitatem, ob eamque
causam deficientibus, ipse
per desertum Arabiæ profe-
ctus, Memphin pervenit. Per
id tempus Ægypti Apin a-
missum, communi luctu pro-
sequebantur. Darius pro-
mulgavit, se ei qui Apin ad-
duxisset, centum auri talen-
ta darurum. Illi pietatem
ejus admirati, non amplius
cum defectoribus stabant, sed
Dario sese tradebant.

8 Darius adversus Saccas
expeditionem suscepit. Re-
ges Saccarum Sacephares,

Homarges, Thamyris, in lo-
co deserto de præsentibus re-
bus consilium capiebant.
Equiso quidam nomine Rifa-
ces eos accessit, promittens,
se Persarum copias ad nibhi-
lum redacturum, si jureju-
rando confirmarent, se liber-
ris et posteris ejus equos ac
pecunias daturus. Quibus
jurantibus, ille stricto cultro
nares et aures suas abscidit,
ac reliquum corpus vehe-
menter mutilavit, transfu-
giensque ad Darium, hanc
inquit calamitatem se a Sac-
carum regibus accepisse.
Darius magnitudine calami-
tatis

Συράκης επικαλόμενος πῦρ ἀθάνατον καὶ ἱερὸν ὕδωρ, τι-
μωρίαν παρὰ Περσῶν ἔφη λαβεῖν ἐσπάρδακα. ὁ δὲ τρίτος
Σάκκος τῆς ἐπισης νυκτὸς ἀπαίρειν μέλλειν· εἰ δὲ ἡμεῖς
διὰ συντεμνωτέρας οὐδ' προλάβομεν τὴν χώραν, ἐφ' ἣν ἐκεί-
νοι εἰκόνται, ὥσπερ ἐν πάγῃ πάντας αἰρήσομεν· ἐγὼ δὲ
ἀποφοβέας ὢν, καὶ τὴν ἐπισήμην τῆς χώρας ἀπάσης
ἔχων, ἠγήσομαι· σιτία δὲ καὶ ποτὰ ζ' ἡμερῶν ἐπαγώ-
μιθα. ὁ μὲν ἠγήσατο τῆς οὐδ'· προάγων δὲ τῶν στρατιω-
τῶν ἡμέρας ζ', καὶ καταστήσας ἐς μέσην τὴν ἀνδρῶν, ἐπι-
λιπόντος τῷ ὕδατος, καὶ τῶν σιτίων, τῷ χιλιάρχῳ Ῥα-
νοςβάτῃ, τί σοι ἔδοξεν, ἐπόντος, ἐκαπατῆσαι τηλικῆτον
βασιλεία, καὶ τοσῶτον πλήθος Περσῶν, καὶ ἀγαγεῖν ἐς
χώραν ἀνδρῶν, ἐν ἧ μὴτε ὄρεον ὀρεῶμεν, μὴτε θηρίον, καὶ
ἔτε προῖενα δύνατόν, ἄτε ἀναχορεῖν; ὁ δὲ συγκροτικός
τῷ χεῖρε, καὶ μεγάλα ἀναγελάσας· ἐγὼ, ἔφη, γενικήκα,
βυλόμενος γὰρ σῶσαι Σάκκος τὰς ἐμὰς πολίτας, δίψῃ
καὶ λιμῷ Πέρσας ἀπολάλεκα. ὁ μὲν χιλιάρχος τῷ Συ-
ράκῃ παραχεῖμα τὴν κεφαλὴν ἀπέκοψε· Δαρεῖος δ' ἀνα-
βάς

tatis motus fidem adhibuit.
Risaces vero ignem sempiter-
num obtestans, et sacram a-
quam: Supplicium, inquit,
per Persas volui ab ipsis su-
mere. Hoc autem pacto id
fieri poterit: Saccæ nocte se-
quenti castra movere consti-
tuerunt. Quod si nos per a-
liam compendiosorem viam
præoccupaverimus, eum lo-
cum, quo illis iter est, tan-
quam in reti omnes capie-
mus. Ego cum pastor sim e-
quorum, et omnium loco-
rum notitiam habeam, viam
facile monstrabo. Sed res
postulabit, ut esculenta, po-
culentaque septem dierum
nobiscum vehamus. Qui cum
viam præmonstrans milites

septem dies duxisset, eosque
in aridam Mediam conjecis-
set, deficiente aqua et ciba-
riis, chiliarcha Rhanosbates,
quamobrem inquit, decipere
regem tantum ac Persarum
tantam multitudinem apud
animum statuisti, et in lo-
cum omni aqua carentem,
deducere, in quo neque avem
videmus, neque bestiam, et
neque progrediendi, neque
revertendi potestas concedi-
tur? At ille, complois ma-
nibus, in cachinnum effusus:
Ego, inquit, victoriam ade-
ptus sum. Nam, ut a Saccis
civibus meis periculum de-
pellerem, siti ac fame Persas
enecavi. chiliarcha confestim
Risaci caput abscidit. Darius

βάς ἐπὶ λόφον ὑψηλόν, τὸν κἀνδυν, καὶ τὴν τιάνην τῶ
 σκήπτρῳ περιδείξας, καὶ τὸ διαδῆμα τὸ βασιλικὸν περιδύ-
 σας, κατέπηξεν ἐπὶ γῆς. ²¹ καὶ, ἣν γὰρ ἐπὶ πολὺ, ἤξα-
 το τῷ Ἀπόλλωνι, εἰ χρεὼν σῶσθαι Πέρσας, ὕδαρ ἐξ ἑρα-
 νῆ παρασχῆν. ὁ θεὸς ἐπήκασε· καὶ ὄμβρος κατέβηκεν
 πολὺς. τῶτον ὑποδεχάμενοι ὀέμασι καὶ ἀγγείοις οἱ Περ-
 σαι, διεσώθησαν ἐπὶ Βάκτρον ποταμὸν, τῷ θεῷ χάριν
 ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰδότες· ὅσον δὲ ἐπὶ τῇ ἀπάτῃ τῆ ἰπ-
 ποφορεῖᾷ πάντες διεφθάρησαν. τῶτον ἰπποφορεῖαν ὕψιστοι
 καὶ Ζώπυρος μισησάμενος, ἀκράτητάς τὸ πρόστατον,
 Βαβυλωνίας ἐξαπατήσας ἐχειρώσατο.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Ζ Ω Π Τ Ρ Ο Σ.

Δαρεῖος πολυορκῶν Βαβυλῶνα, χροῖα μακρῶ τὴν πό-
 λιν εἶλιν ἔχ οἷός τε ἦν. Ζώπυρος Δαρεῖς σατραπὴς ἀκρα-
 τησίσας τὸ πρόστατον, ἤκειν αὐτόμολος, ὡς ταῦτα δὴ
 ὑπὸ Δαρεῖς παθόν· Βαβυλώνιοι πιστεύουσι τῇ ὄψει τῆς
 συμφο-

²¹ Fl. καὶ ἣν γὰρ ἐπὶ πολλῇ . . ἤξατο Unde lego abs-
 que ulla immutatione, καὶ, ἣν γὰρ ἐπιτολῇ, ἤξατο.
 ἐπιτολῇ autem pro ἐντολῇ hic adhibetur Masu.

autem ascendens in excel-
 sum quendam collem, sce-
 ptrum pallio ac tiara involu-
 tum, colligatum ad hæc dia-
 demate regio, in terram de-
 fixit: sic enim præceperat
 Deus: precatusque est Apol-
 linem, si quo modo incolum-
 nes Persæ fervari possent, a-
 quam cælitus præberet. Au-
 divit preces Deus, imber-

que copiosus depluit. Hunc
 excipientes pellibus ac vasis
 Persæ, ad Bactrum fluvium
 evaserunt, Deo pro salute
 gratiam habentes. Quemad-
 modum autem equifonis do-
 lo pene universus exercitus
 interiit, sic in posterum Zo-
 pyrus imitatus equifonem,
 inutilata facie deceptos Ba-
 bylonios subegit.

C A R. XII.

Z O P Y R U S.

Darius Babylonem oppu-
 gnans, longo tempore civi-
 tatem capere non potuit.
 Zopyrus Darii satrapa, muti-

lata facie, transfugæ specie
 ad hostes venit, quasi his
 damnis a Dario affectus. Ba-
 bylonii aspectu calamitatis
 moti,

συμφορᾶς, καὶ τῷ Ζωπύρῳ τὴν πόλιν ἐπιτρέψουσιν· ὁ δὲ
 πύκτωρ ἀνοίγει τὰς πύλας. καὶ Δαρείος κρατήσας Παβυ-
 λῶνος, ἐκείνῳ δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγγετο· ἀλλ' ἔδωκε Βα-
 βυλῶνας ἔχειν ἐβελόμεν ἂν, ἐφ' ᾧτε ὄραν τοιαῦτα πα-
 θόντα Ζωπύρον.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Α Ρ Τ Α Ξ Ε Ρ Ξ Η Σ.

Βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ὀρόντη προσέταξε, Τηρίβαζον
 Κύρην σατράπην ἄγε μοι δεδεμένον. Ὀρόντης· ἰδεδοικαι
 γὰρ Τηρίβαζον· λόχῳ τὸν ἄνδρα εἶλε. ὁ δὲ λόχος ἦν,
 οἶκος ἐν ᾧ βαθεὺς βαθύς· ἄνω τῷ βαθεὺς κλίνην ἐθήκεν ἐκ
 ἐντεταμένην, ἀλλὰ σφώμασι ποικίλοις κεκοσμημένην. καλεῖ
 Τηρίβαζον, ὡς διαλεζόμενος ἀπόρρητα. Τηρίβαζος εἰστέχε-
 ται, καὶ κατιζάνει, καὶ διὰ τῆς κλίνης εἰς τὸν βαθεὺς κατα-
 φέρεται, καὶ συλληφθεὶς ἀναπέμπεται βασιλεῖ δεδαιμένος.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Ο Ρ Ο Ν Τ Η Σ.

Ὀρόντης ἀποσὰς ἐπολέμει τοῖς βασιλεῦς στρατηγῶς,
 καὶ καταφυγὼν ἐπὶ λόφον τῷ Τρώλῃ, χαράκαμα περι-
 βάλετο·

moti, fidem adhibent, Zopy-
 roque administrationem ci-
 vitatis permittunt. Qui per
 noctem portas aperuit, et Da-
 rius Babylone positus est.

Sed hanc vocem plane rega-
 lem emisit, se viginti Baby-
 lonibus æquo animo carere
 posse, ne damnum hoc Zo-
 pyri videret.

C A P. XIII.

Α Ρ Τ Α Χ Ε Ρ Χ Ε Σ.

Rex Artaxerxes Oronti
 mandavit, ut Teribazum, Cy-
 pri satrapam, vinctum sibi
 mitteret. Orontes (metue-
 bat enim Teribazum) per in-
 sidias hominem cepit, hoc
 fere pacto. Domus erat, quæ
 specum profundam habebat.
 Super specu lectum colloca-

vit, non extensum, sed variis
 tapetibus ornatum, vocat
 Teribazum, quasi secretum
 colloquium cum eo habi-
 turus. Teribazus ingressus
 confedit, et per lectum in
 fossam defertur, atque com-
 prehensus ad regem vinctus
 mittitur.

C A P. XIV.

Ο Ρ Ο Ν Τ Ε Σ.

Orontes facta defectione
 cum regis ducibus bellum

gerebat, confugiensque in
 collem Timoli, eum vallo cir-
 cum-

βάλετο· τῶν πολεμίων ἀντιφρατοπεδευσάντων, παρήγγιλε τοῖς στρατιώταις ὀχυρεῖν μάλιστα δὴ τὸ χαράκωμα, καὶ τὰς ἐφοδίας, καὶ τὰς φυλακὰς συγκροτῆντας ὁρᾶσθαι τοῖς πολεμίοις. αὐτὸς δὲ νύκταρ ἐπιλέκτως ἱππίας λαβὼν ἐξώρμησε, καὶ διὰ τῆς ἐπὶ Σαρδεῖς ὁδῆ τὴν ἀγορὰν τὴν κομιζομένην τοῖς πολεμίοις ἤρπασε, καὶ λείαν πολλὴν τῶν Σαρδιανῶν ἀπῆλασεν, καὶ πέμψας ἀγγελὸν τοῖς ἐν τῷ χάρακι ταῦτα ἐμήνυσε, καὶ συνέταξε τῆς ὑστερίας ἐπιβῆναι τοῖς πολεμίοις. οἱ μὲν δὲ παρρῆντες ἐπέβηλθον. Ὀρόντης δὲ κατὰ νύκτα τῶν πολεμίων γενόμενος, τὰς μὲν ἀποκτείνας, τὰς δὲ ζωνήσας, ἀσφαλὲς ἀπῆλαττετο.

β' Ὀρόντης ἐν Κύμῃ παρατάξατο Αὐτοφραδάτῃ μυρίας ὀπλίτας ἔχοντι, αὐτὸς ἔχων μυρίας ὀπλίτας Ἕλληνας. πρῶτον μὲν δὴ προσέταξε τοῖς Ἕλλησιν 22 ἐπιστραφῆναι καὶ ἰδεῖν τὸ πεδῖον, ἥλικον ἐμφανίζαν, ὡς ἔκ ἂν τις τὴν τάξιν λύσας τὰς ἱππεὺς διαφύγοι· ἐπεὶ δὲ συμβάλλοντες ἔστησαν πεφραγμένοι, τῶν ἱππέων τὴν φάλαγγα διππύουσαι μὴ δυνάμενται, καὶ διὰ τῆτο ἀποστρέφενται· Ὀρόντης ἐκέλευσε

22 Distingnuendum cum Casaubono: ἐπιστραφῆναι καὶ ἰδεῖν τὸ πεδῖον ἥλικον, ἐμφανίζαν ὡς ἔκ ἂν.

cum dedit. Hostibus e regione castrametantibus, præcepit milicibus, ut summo studio castra munirent: efficerentque, ut ab hostibus et custodias obeuntes, et eos congregantes cernerentur. Ipse per noctem delectis equitibus afflatis, eruptionem fecit, ac per eam viam quæ Sardes ducebat, com meatum deVectum ad hostes per vim rapuit, magnamque prædā a Sardonis abegit: missoque nuntio eos, qui intra munitionem relictī erant, de his certiores fecit: et iis, ut postmodum hostem aggredierentur, imperavit. Qui summa cum fiducia impetum fe-

cerunt. Orontes autem a tergo hostium accedens, aliis interfectis, aliis captis, sine periculo discessit.

2 Orontes Cumæ cum decem millibus Græcorum armatorum, adversus Autophradatem itidem decem millia armatorum habentem aciem instruxit. Primum Græcis præcepit, ut respicerent, et campi magnitudinem intuerentur: demonstrans, neminem, ordinibus dissipatis, equorum impetum posse effugere. Qui cum in acie condensato agmine starent, equitibus phalangem perfringere non valentibus, ob eamque causam averfis, Orontes

ἐκίλευσε τὰς Ἑλλήνας, ἐὰν πάλιν ἐπάγειν ἐνχειρῶσιν οἱ ἰππεῖς, τρία βήματα μᾶλλον εἰς τὸ μπροσθὲν ἐμβῆναι· οἱ μὲν δὲ 23 ἀπέβησαν· οἱ δὲ ἰππεῖς νομίσαντες ἐπάγειν αὐτὰς, ἐκκλίναντες ἔφευγον.

Ὁ Ὀρόντης πολλὰς τῶν συμμαχῶν ἀποβαλὼν, ἔς Ἀυτοφραδάτης ἐνέδρῳ διέφθειρε, κατῆκε λογοποιῶς, διαγγέλλοντας ὡς ἐγγὺς εἴησαν οἱ μισθοφόροι, ὥστε καὶ τῷ Ἀυτοφραδάτῃ τὲτο ἐπηγγέλλετο τῶν δὲ βαρβάρων τὰς ἰσχυρωτάτης νυκτὸς ἄπλυσεν ὅπλοις Ἑλληνικοῖς, καὶ ἀρχομένης τοῦ παρῆταξεν αὐτὰς μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπισήσας ἱερμηνίας διγλώσσας, ἵνα τὰ παραγγέλλματα τοῖς Ἑλλήσιν ἔτοι φράζοιεν τοῖς βαρβάροις. Ἀυτοφραδάτης ἰδὼν τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα, οἰηθεὶς ἦκειν τὰς μισθοφόρας περὶ ὧν ἐπέπυστο, συμβαλεῖν ἔσθαρρῆσας, ἀναλαβὰν τὸ στρατόπεδον ἔφευγε.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

Ξ Ε Ρ Ξ Η Σ.

Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύων, πολλὰ ἔδνη συνήγαγεν, λογοποιῶς διασκεδάσας, ὡς οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἑλλήνων

23 ἐπέβησαν αὐτὸν πρέβησαν. conject. Casaub.

tes Græcos jussit, si rursus impressionem facere conarentur equites, tribus passibus progredierentur. Quibus progredientibus, equites arbitrati ipsos irruptionem facere, declinantes fugam capessiverunt.

3 Orontes magno sociorum numero amisso, quos Autophradates infidiis peregnerat, subornavit aliquos qui rumorem spargerent, ac nuntiarent, mercenarios in propinquo esse: sic ut etiam

is sermo ad Autophradatem perferretur. Nocte vero valentissimos barbarorum armavit Græcis armis, eosque prima luce cum reliquis Græcis in acie collocavit, adhibitis interpretibus, qui utramque linguam callerent, ut hi ea quæ præcepta Græcis essent, barbaris enuntiarent. Autophradates arma Græca conspicatus, existimans mercenarios venire, de quibus audierat, congregi non ausus, assumtis copiis se fugæ mandavit.

С А Р. XV.

Х Е Р Х Е С.

Xerxes expeditione contra Græciam suscepta, mul-

tas gentes conduxit, dimissis passim qui evulgarent, principes

λήνων ἀμολογήκασι προδοσίαν τῆς Ἑλλάδος· δόξαντες δὲ
ἐκ ἐς μάχην, ἀλλὰ ἐς ἀφέλειαν φανερὰν καλεῖσθαι, προ-
θυμότερον ὑπείροζοντο. πολλοὶ δὲ τῶν βαρβάρων, καὶ αὐ-
τεπαγγέλτοι συνεμάχησαν.

β' Εἰρήνης κατασκόπων Ἑλλήνων ἀλόντων ἐν τῷ στρα-
πέδῳ, κολάζει μὲν τὴν ἀνδρείαν εὐδαμῶς· κελεύει δὲ περι-
αχθίντας ἰδεῖν τὴν δύναμιν ἅπασαν. ἐπεὶ δὲ εἶδον, Ἀπί-
τεινον, ἔφη, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀπαγγέλατε ὅσα ἐμὲ δι-
κύντος ἐαυθάκατε.

γ' Εἰρήνης ἐναυλόχει περὶ Ἀβυδὸν σιτηγὰ νῆες Ἑλλη-
νικὰ παραπλέουσαι ἀλίσκονται ὑπὸ τῶν βαρβάρων. τοῖς μὲν
δὴ ἰδοῦν καταδύσαι τὰς ὀλκὰς αὐτοῖς ἀνδράσι. Εἰρήνης
δὲ τέραντιον, εἶρετο, ποῖ πλέετε; φησάντων, ἐς τὴν Ἑ-
λλάδα· καὶ ἡμεῖς, ἔφη, ἐκείσε. ὥστε ὁ εἶτος τοῖς Ἕλλησιν
ἀγόμενος ἡμέτερός ἐστιν. ἄπιτε δὴ. ταῦτα οἱ σωθέντες
ἀπαγγέλαντες τοῖς Ἕλλησιν, ἔ' μικρὰν ἐκπλήξιν αὐτοῖς
παρέσχον.

δ' Εἰρήνης ἐν Θερμοπύλαις, πολλῶν βαρβάρων περὶ
τῶν, ἀποκρυπτόμενος τὸ πλῆθος τῶν νεκρῶν, προσέειπεν
τοῖς

cipes Græcorum, de proditi-
one Græciæ consensisse. Ar-
bitrantes igitur se non ad
pugnam, sed ad manifestam
utilitatem evocari, promtius
congregabantur. Multi et-
iam barbari sua sponte se so-
cios adjunxerunt.

2 Xerxes exploratoribus
Græcis in exercitu depre-
hensis, nequaquam homines
supplicio affecit, verum cir-
cumductos universas co-
pias lustrare iussit. Cum
inspexissent, Abite igitur,
inquit, et Græcis renuntia-
te, quæ me monstrante conspexistis.

3 Xerxes circa Abydum
cum navibus in insidiis late-

bat: Frumentariæ naves Græ-
corum præternavigantes ca-
piuntur a barbaris, quibus
visum est submergere naves
onerarias una cum ipsis ho-
minibus. Xerxes contra qua-
rebat, quo cursum tenerent.
Quibus respondentibus, in
Græciam: Etiam nos inquit,
eo navigabimus. Itaque fru-
mentum quod Græcis adve-
hitur, nostrum est: Abite igitur.
Qui evaserant, Græcis
hanc rem nuntiantes, non
exiguum eis stuporem inje-
cerunt.

4 Xerxes in Thermopy-
lis, cum magnus barbarorum
numerus in acie cecidisset,
occultans mortuorum multi-
tudi-

τοῖς οἰκείοις αὐτῶν διὰ νυκτὸς τῆς αὐτοῖς προσήκοιτας γῆ κατακρύψας.

Ἦ Εἰρξῆς ἐν Θερμοπύλαις διὰ τὴν γεννιότητα τῶν ὁρῶν πολλὰς Περσῶν ἀποβαλὼν, Τραχινίαν ἀνδρὸς Ἐφιάλτην δειζάντος ἀτραπὸν περὶ τοῖς ὄρεσι γενὴν, ἵκετο ἀνδρας διαμυρίδας. οἱ περιελθόντες, κατὰ νότον γενόμενοι τῶν Ἑλλήνων, ἀπέκτειναν ἅπαντας, ὧν ἡγήτο. Λεωνιδας.

K E Φ. 15.

A P T A E E P E H Σ.

Ἀρταξέρξης ἐπὶ τὴν Τισαφέρνης σύληψιν κατέπεμψε Τιθραυστὴν οὗο ἐπιστολὰς κομίζοντα· τὴν μὲν πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς πολέμου τῆς πρὸς τῆς Ἑλλήνων, ἐπιτρέπων αὐτῷ τὰ πάντα. τὴν δὲ πρὸς Ἀριῶν ὅπως αὐτὸν συνάξει μετὰ Τιθραυστῆ. Ἀριῶς ἀναγνὰς τὴν ἐπιστολὴν ἐν 24 Καλαυῆς τῆς Φρυγίας, καλῇ Τισαφέρνην ὡς ὁμῆ βελούσσας δέοι, τὰ τε ἄλλα, καὶ περὶ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ μηδὲν ὑπιδόμενος, τὸ μὲν στρατόπεδον κατέλειπε ἐν Σάρδεσιν, αὐτὸς δὲ μετὰ τ' λογαίων Ἀρκάδων καὶ Μιλητίων ἀφικόμενος,

24 Fl. Κολοσσῶις.

rudinem, præcepit eorum familiaribus, ut per noctem eos terra obruerent.

5 Xerxes in Thermopylis, propter angustias montium multis Persis amissis, Trachinio quodam homine Ephi-

also in montibus angustam viam aliquam monstrante, misit viginti millia hominum. Qui circumeuntes, ad tergum Græcorum evaserunt: omnesque occiderunt, quos Leonidas ducebat.

C A P. XVI.

A R T A X E R X E S.

Artaxerxes ad comprehendendum Tissaphernem misit Tithraustam, duas epistolas ferentem: unam ad ipsum, de bello contra Græcos, summam omnium rerum ei permittens: alteram ad Ariæum, ut eum cum Tithrausta comprehenderet. A-

riæus lectis litteris, in urbe Phrygiæ Colassis, Tissaphernem vocavit ad communicanda consilia, cum de rebus aliis, tum in primis de Græcis. Ille nihil suspicatus mali, copias Sardibus reliquit. Ipse vero cum trecentis delectis Arcadibus et Milesiis pro-

μενος, ἐν Ἀριαίῳ κατέλυεν. ἦδη δὲ περὶ λυτρεῖν ἔχων τοὶ ἀκινκῆην ἀπέβητο. Ἀριαῖος μετὰ τῶν θεραπευτῶν συνα-
πάσας αὐτὸν, κατέβηας 25 εἰς ἀρμάμαξαν κατεῖραμμένον ἄγειν Τισφάουση παρέδωκεν. ὁ δὲ μέχρι μὲν Κελαυὴν ἐγκατεῖραμμένον ἤγαγεν. ἐνταῦθα δὲ ἀποτεμὼν αὐτῇ τῇ κεφαλὴν ἀνεκόμισε βασιλεῖ. βασιλεὺς δὲ ἑτέραυε τῇ μητρὶ Παρυσάτιδι. ἡ δὲ ἄρα μάλισα ἐσπᾶδάκει τίσασθαι Τι-
σαφέρην ἐπὶ τῇ Κύρῳ τελευτῇ. ἔμελλον δὲ ἄρα καὶ οὗτοι τῶν Ἑλλήνων τῶν Κυρέων μητέρες, ἢ γυναῖκες, λαμπρῶς ὀλοοῦζεν, Τισαφέρους δίκας δόντος τῆς εἰς τὰς Ἑλλήνας ἀπάτης.

β' Ἀρταξέρξης τὸν πόλεμον ἠγανοδίεται τοῖς Ἑλλήσι, αἰὲν προσπίμενος τοῖς ἡττημένοις. αἰὲν γὰρ ἱπαισῶν τὸν ἐλαττεμενον, τὴν ἰσχὺν τῷ νικῶντος κατέλυεν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Ω Χ Ο Σ.

Ὁχος Ἀρταξέρξης τῷ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος, εἰδὼς ὅτι περιὼν μὲν ὁ πατὴρ φοβερός ἦν τοῖς ὑπηκόοις, μετὰ δὲ τὴν γῆρας τελευτὴν, αὐτὸς εὐκαταφρόνητος ἔσσοιτο, τοῖς

25 ἦδη εἰς ἀρμάμαξαν, κατεῖραμμένον ἄγ.

profectus, apud Ariæum di-
vertit: jamque balneis ope-
ram dans, acinacem deposue-
rat. Ariæus cum famulis cum
comprehendit, conclusum-
que in carpentum obductum,
Tithraustæ agendum dedit.
Qui Celénas usque insurum
duxit. Ibi abscissum ejus ca-
put regi tulit. Rex matri
Parysatidi misit, quæ maxi-
me pœnas ob Cyri mortem
ab Tissapherne repetere cu-

piebat: Græcorumque omni-
um, qui Cyrum erant secu-
ti, matres aut uxores suppli-
cium Tissaphernis probarunt,
eo quod Græcos fraude cir-
cumvenerat.

2 Artaxerxes bellum in-
ter Græcos serens, victorum
partes semper fovebat. Sem-
per enim eam partem, quæ
deficeret, æqualem hostibus
reddens, victoris robur ac
vires atterebat.

С А Р. XVII.

О С Н У С.

Ochus, Artaxerxe patre
suo vita defuncto, cum sci-
ret patrem superstitem adhuc

formidabilem subjectis exsti-
tisse, se vero post ejus obi-
tum pro nihilo habitum in-
cum

τοῖς ἐυνάχοις, καὶ κατακοιμισαῖς, καὶ τῷ χιλιάρχῳ συν-
 δόμενος, ἐκρύψε τὸν θάνατον ἐπὶ μῆνας δέκα. ἐν δὲ τέ-
 τοις τὴν βασιλικὴν σφραγίδα διαπέμπων, ἐξ ὀνόματος τῆ
 πατρὸς προσέταξεν Ὡχον ἀναγορεύσαι βασιλέα· ἐπεὶ δὲ
 πάντες ἀνηγόρευσαν καὶ ὑπήκυσαν, τότε ἀμολόγησε τὸν
 θάνατον τῆ πατρὸς, καὶ τὸ βασιλείον πένθος ἐπήγγειλε
 κατὰ τὰς Περσῶν νόμους.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Τ Ι Σ Α Φ Ε Ρ Ν Η Σ.

Τισαφέρνης πρὸς Κλέαρχον ἐπέστειλε παρακαλίσά-
 μενος τὰς παλλακίδας· τὰς δὲ αὐτὰς ἔφη σπουδὰς εἰδέλειν
 ποιέσθαι καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ἡγεμένας· ἦκεν οἱ λοιποὶ,
 Πρῶτος Βοιάτιος, Μέναν Θετταλός, Ἄγισ Ἀρκάς, Σωκρά-
 τής Αἰχαιός· εἰπόντο τέτοις λοχαγοὶ κ', στρατιῶται διακό-
 σιοι. Τισαφέρνης τὰς μὲν στρατιῆς δῆσας ἐπέμψεν ὡς
 βασιλέα, τὰς δὲ ἄλλας αὐτὸς ἀπέκτεινε πάντας.

β' Τισαφέρνης ἐμβαλεῖν ἐς Μίλητον, καὶ τὰς Φυγά-
 δας καταγαγεῖν ἐβέλευετο. ἀπαράσκευος μὲν δὴ ὢν, πε-
 ριβόητον ἐποίησε τὸ ἔργον ὡς τῷτο δρᾶσαν ἀντίκα· ὥς καὶ
 Μιλή-

cum eunuchis, cubiculariis,
 et chiliarcha pactum iniit, ac
 mortem ad decem menses
 celavit. Interea temporis re-
 gium sigillum circummit-
 tens, nomine parentis edixit,
 ut Ochum regem promulga-

rent: cumque omnes eum
 regem salutarent, et obedi-
 entiam præstarent, tum de-
 nique confessus est patris
 mortem, regiumque luctum
 consuetudine Persarum im-
 peravit.

C A P. XVIII.

Τ Ι Σ Σ Α Φ Η Ρ Ν Ε Σ.

Tissaphernes adhibitis
 concubinis, cum Clearcho
 fœdus percussit. Eadem au-
 tem fœdera cum cæteris et-
 iam ducibus se facturum af-
 firmavit. Venerunt reliqui,
 Proxenus Bæotius, Menon
 Theſſalus, Agis Arcas, So-
 crates Achivus. Sequeban-
 tur hos viginti manipulorum
 præfecti, militesque ducenti.
 Polyæni Strat.

Tissaphernes duces in vincu-
 la coniectos misit ad regem:
 reliquos omnes ipse inter-
 fecit.

2 Tissaphernes in Mile-
 tum irruptionem facere, et
 exules reducere cogitabat.
 Verum imparatus cum esset,
 rem in omnes homines di-
 vulgavit, quasi mox iam id
 factu-

Cc

Μιλήσιοι τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς ἄστυ ἀνεκομίσαντο. παρασκευασάμενος δὲ, τὸ στρατόπεδον διαλύειν προετοιμήσασθαι, καὶ ἐν μακρὰν ἀπετίμησας. Μιλήσιοι τὰς γνώμας μεταβαλλόμενοι, διαλυθὲν τὸ στρατεύμα ὁρῶντες, εἰς τὰς ἀγροὺς ἀνεχώρησαν. ὁ δὲ ὑπὸ συνδήματι τὸ στρατεύμα συλλέξας, διὰ τάχους πάντας Μιλησίους ἔξω τῆς πόλεως δισπαρμένους ἐχειρώσατο.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Φ Α Ρ Ν Α Β Α Ζ Ο Σ.

Φαρνάβαζος κατὰ Λυσάνδρου Λακεδαιμονίους ἔγραψεν οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας αὐτὸν ἀνεκαλίσσαντο, σκυτάλην πέμψαντες. Λυσάνδρος ἰκετεύει Φαρνάβαζον ἄλλην ἐπιστολὴν ὑπὲρ αὐτῆς γράψαι φιλάνδραπον. Φαρνάβαζος ὑποσχόμενος, Φανερώς μὲν ἔγραψεν οἷαν ὁ Λυσάνδρος ἤξιώσει· κρύφα δὲ εἶχεν ἐτέραν γεγραμμένην. ἐν δὲ τῇ τὴν σφραγίδα ἐπιβαλεῖν, ὑπαλλάξας τὰ βιβλία, μηδὲν διαφέροντα τῇ ὅφει δίδωσιν αὐτῷ τὴν κρύφα γεγραμμένην. Λυσάνδρος ἐπανελθὼν εἰς Λακεδαίμονα τοῖς Εὐφόροις κατὰ τὸ ἔθος ἀπέδωκε τὰ γράμματα· οἱ δὲ ἀναγνόντες ἔδειξαν αὐτῷ

facturus: ita ut Milesii omnia ex agris in urbem deportarent. Paratus autem, se exercitum dimissurum simulavit, eumque non longe dimisit. Milesii animis mutatis,

cum exercitum dimissum viderent, in agros redierunt. Ille certo signo collectis copiis, celeriter omnes Milesios extra civitatem dispersos superavit.

C A P. XIX.

P H A R N A B A Z U S.

Pharnabazus adversus Lysandrum scripsit Lacedæmoniis, qui eum hanc ob causam missa scytala ab Asia revocarunt. Lysander suppliciter orat Pharnabazum, ut alias litteras pro se mittat leniores. Pharnabazus pollicitus, aperte quidem ejusmodi scripsit, quales Lysan-

der petebat. alias vero scriptas clam habebat. Itaque dum sigillum imprimit, commutatis libellis, qui specie nihil differebant, eam ei tradit quam occulte scripserat. Lysander reversus Lacedæmonem, Ephoris, quemadmodum moris erat, litteras reddit. Qui cum legissent, epi-

τῇ τῇ ἐπιστολῇ, προειπόντες μηδὲν ἀπολογίας δεῖσθαι αὐ-
τὸν κατ' αὐτὴ γραμματα κομίσαντα.

Κ Ε Φ. Κ.

Γ Λ Ω Σ.

Γλῶς ἦν ἐν Κύπρῳ· τῶν δὲ ἀμφ' αὐτὸν Ἑλλήνων τοῖς
ἐν Ἰωνίᾳ κατ' αὐτὴ γραφόντων, βεβλόμενος εὐρεῖν τὰς ἀ-
τίες, τριήρη κατέσπευσε, καὶ τοῖς ἐρέταις ἔδωκεν ἐφόδιον,
καὶ πλεῖν ἐκέλευσεν ἐπὶ Ἰωνίᾳς. τῇ κυβερνήτῃ τὴν ἀναγα-
γὴν ἐπίτηδες ἀναβαλλομένην, πολλοὶ πολλὰς ἐπιστολάς τοῖς
ἐρέταις ἔδωκεν. οἱ μὲν δὲ ἀνέχθησαν, καὶ βραχὺ τῆς
πίστεως ἀποτέτω προσωρμίσαντο. ὁ δὲ παρελθὼν περὶ πρὸς
τὴν τριήρη προσέταξε τοῖς ἐρέταις πάσας προσκομίσαι τὰς
ἐπιστολάς, ἐν αἷς τὰς κατ' αὐτὴ γραφόντας εὐρῶν, ἔδωκε
τάτων ἕξι παραχερῆμα βασιλείας ἀπέκτεινεν.

Κ Ε Φ. ΚΑ.

Δ Α Τ Α Μ Η Σ.

Δατάμης ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπαυτέρμενος μισθὸν μὴ-
νῶν πλείονων, εἰς ἐκκλησίαν συναγαγὼν αὐτὰς, ἔφη πολ-
λά

epistolam ei monstraverunt, fensione, cum adversus se ip-
præfati nihil ei opus esse de- sum litteras attulerit.

C A P. XX.

G L O S.

Glos in Cypro bellum ge- gibus dederunt. Qui solven-
rebat, cumque Græci, quos tes, non procul supra urbem
apud se habebat, his qui in appulerunt. Ille pedes in
Jonia versabantur, litteras eum locum profectus, ubi
contra ipsum mitterent, ut triremis stabat, præcepit re-
nocentes deprehenderet, tri- migibus, ut omnes sibi epi-
remem deduxit, remigibus- stolas adferrent: in quibus
que viaticum præbuit, atque cum invenisset eos qui con-
in Ioniam eos navigare jussit. tra se scripserant, non subi-
Cum gubernator navigatio- to, sed in quaestionibus exa-
nem data opera protraheret, minatos interfecit.

C A P. XXI.

D A T A M E S.

Datames cum a militibus flagitarentur, convocavit eos
stipendia plurium mensium in concione, et se multas
C c 2 habe-

λά χρήματα ἔχειν ἐν χωρίῳ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντι καὶ ἤδη τὴν ταχίστην εἰς τὸτο ἐπειγόμεθα. ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται, καὶ ἠκολούθησαν. ἀπέχοντας δὲ ἡμέρας ὁδὸν ἐκέλευσε κατὰ 26 χώρας μένειν ἀναπαυομένους. ἀναλαβὴν δὲ τῆς περὶ αὐτὸν, καὶ καμήλας καὶ ἡμίονους, ἐλθὼν ἐς ἱερὸν ἐν χωρίῳ πλέτῳ κεκοσμημένον, ἔλαβεν ἀργύρεα τάλαιτα τρίακοντα. ταῦτα ἐπὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ἡμίονων ἤγαγεν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὀλίγα μὲν ἀργύρεα πληρώσας, πολλὰ δὲ κατασκευάσας ὁμοίως τοῖς πεπληρωμένοις. ἐπὶ δὲ τινὰ τῶν πεπληρωμένων ἔδειξε τοῖς στρατιώταις, οἱ μὴ εὐέλπιδες ἰγίνοντο ὡς χρήματα ἔχοντες. ὁ δὲ ἔφη δεῖν ἐς Ἀμισὸν ἀφικομένους κόψαι νόμισμα. ἦν δὲ ἄρα Ἀμισὸς ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν ἀπέχουσα, καὶ χώρα δυσχερὲς. τοὶ δὲ χερμάνα ὅλον οἱ στρατιῶται ἠσχάσαν ἐκ ἀπαιτῶντες.

β' Δατάμης ἐπιβαλέων Σιναπεῦσι ναυτικὸν ἔχων, αὐτὸς ναυπηγῶν καὶ τεκτόνων ἀπορρέμενος, Φιλίαν συντιμμενος πρὸς αὐτὰς, ἐπηγγέλατο Σησὸν αὐτοῖς ἐκπολιοκῆσας παραδῶσιν, ἣν μάλιστα πολεμιατῶν ἠγάγντο· ἐπι-
τευ-

26 χώραν. Cas.

habere pecunias affirmavit in loco trium dierum itinere distanti: quare summa contentione ad eum festinemus, inquit. Crediderunt milites atque secuti sunt. Cumque unius diei itinere abessent, iussit eos in isto loco manere, et quietem capere. Assumptis autem secum suis comitibus et camelis, et mulis, cum pervenisset ad templum vernaculis opibus ornatum, accepit talenta argenti triginta. Hæc camelis et mulis imposita devexit ad exercitum, paucisque impletis vasis, alia multa ad similitudinem impletorum comparavit: cumque aliquot implera militi-

bus ostenderet, in bonam spem adducebantur, et assitum suppetere pecunias existimabant. At ille, Amisum profectos numisma cudere dicebat oportere. Amisus autem aberat multorum dierum itinere, regionemque difficilem ad hibernandum habebat. Totam igitur hyemem milites salaria flagitare cessarunt.

2 Datames insidias struens Sinopensibus classem habentibus, cum ipsi navium fabricatores et fabri deessent, amicitiam cum eis fecit, promittens se Sestum expugnatam eis traditurum, quam omnium infestissimam existimabant.

τισαν οἱ Σινωπεῖς, καὶ παρεκάλεσαν, ὥν ἂν ἐς τὸν πόλε-
μον δέοιτο, παρ' αὐτῶν λαμβάνειν· ὁ δὲ ἄλλε μὲν ἔδενός
ἔφη δεῖσθαι, ὡς λαμπρὰν χορηγίαν ἔχων, καὶ χρημάτων,
καὶ σαρμάτων· τὰς δὲ τὰ μηχανήματα κρείς καὶ χελώνας
κατασκευάζοντας ἔκ ἔχειν, ἃ δὲ μάλιστα ὠφέλιμα τοῖς
πολιορκῶσιν· οἱ Σινωπεῖς πάντας τὰς ἐν τῇ πόλει τεχνίτας,
καὶ ἀρχιτέκτονας ἐπεμψαν αὐτῷ. ὁ δὲ ταῖς τέχαις αὐτῶν
χρησάμενος, ναὺς πολλὰς καὶ μηχανήματα κατασκευάσας,
ἀντὶ Σησῆ τὴν Σινάπην ἐπολιορκήσεν.

Ἦ Δατάμης, Εὐφράτην διαβάς, ἐπολέμει μεγάλην
βασιλεῖ· ὁ δὲ μετὰ πολλῆς θυνάμεως ἐπῆει, ἔ πάνυ τῶν
ἐπιτηδείων εὐπόρου ἔχων, σχολαίτερον ὀδεύων· Δατάμης
ἄνω τῷ ποταμῷ πολλὴν ὁδὸν παρελάτας, τὰς ἀμάξας σύν-
δυο ζεύξας ἐπέθηκεν ἄλλας δύο κατ' αὐτῶν, καὶ συνήλασε
πρὸς ἀκρίδας, καὶ περὶ τὰς καινὰς κάτω σάνδας προσ-
ήλασεν, ὅπως οἱ τροχοὶ ἐς τὴν ἰλὺν τῷ ποταμῷ μὴ κα-
ταδύνοντο. ἄνδρας δὲ ἐβρώμενεςάτης τὰ γενναύτατα τῶν
ὑποζυγίων ἐπισύραντας ἀπὸ καλά διανήξασθαι προσέθηκεν.
ἔπειτα ἐνήγε τὰς προσηλομένας ἀμάξας εἰς τὸν ποταμόν,
τῶν μὲν ὀπισθεν ὠπέντων, τῶν δὲ διανήξαμένων ἔμπροσθεν
ἐλκόν-

mabant. Crediderunt Sino-
pensēs, et hortabantur, ut
quibuscunque rebus opus
ad bellum haberet, ab ipsis
acciperet. Ille se nulla re al-
ia dixit indigere, cum habe-
ret summam facultatem pec-
uniarum, atque hominum:
verum qui machinas, arietes,
et testudines fabricarent, se
nullos habere, quæ res ma-
ximum usum præstaret op-
pugnantibus. Sinopenses om-
nes ex urbe fabros et ar-
chitectos ei miserunt. Qui
eorum artibus usus, cum ma-
gnam copiam navium et tor-
mentorum edificasset, oppu-
gnationem a Sesto ad Sino-
pam convertit.

3 Datames Euphratem
transgressus, Magno regi bel-
lum faceſſebat. Ille cum in-
numerabilibus copiis obvi-
am ei progrediebatur, non
admodum commearu et re-
bus necessariis abundans tar-
dius iter faciens. Datames
supra fluvium magnam viam
contendit, et curribus binis
conjunctis, binos alios impo-
ſuit, eosque clavis inter se
compegit, et juxta canthos
ab inferiori parte tabulas af-
fixit, ne rotæ in limum flu-
minis deprimerentur. Viros
autem valentiſſimos, qui o-
ptima jumenta fune attrahe-
rent, tranare juſſit. Poſtea cur-
rus compactos in fluvium

ἔλκόντων κάλοις μεγάλοις ἐξηρημένοις· καὶ ἐπιβαλὼν αὐτῶν κλήματα, καὶ ξύλα διέβη τὸν ποταμὸν μετὰ τῆς αὐτῆς θυνάμεως, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἀφίκετο ἡμέρας δέκα πρὶν ἔρρον, ἢ τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀφικέσθαι.

δ' Δατάμης μαθὼν ὡς ἐπιβαλεῖτο ὑπὸ στρατιωτῶν ἰδίων, ²⁷ ἐν πεδίῳ μέγων συμβάλλειν πολεμίους, αἰσὶν διεσκεύασε τῇ αὐτῇ πανοπλίᾳ· ἐν ἄλλῃ δὲ αὐτὸς ἐκινδύνευσεν. οἱ δὲ ἐπιθέμενοι ἐγνώσθησαν, ὑπὸ τῇ σχήματι ἑξαπατηθέντες.

ε' Δατάμης πολιορκῶν Σινάπην, γράμματα παρὰ βασιλέως δεξάμενος, ἔκ ἐῶντος πολιορκεῖν, ἀναγνὼς, προσκύνησε τὴν ἐπιστολήν, καὶ ἔδυσεν εὐαγγέλια, ὡς μεγάλα δὴ ἀγαθὰ παρὰ βασιλέως λαβῶν· καὶ νυκτὸς ἐπιβὰς τῆς νηὸς, ἀπέπλευσεν.

ς' Δατάμης Αὐτοφραδάτην διώκοντα φεύγων ἤκει ἐγγὺς ποταμῷ, τὸν δὲ πόρον ἐκκλίνας προσποιήσατο στρατοπεδεῖν. τὰς μὲν μεγίστας καὶ ὑψηλότητας σκηνάς, κατὰ πρόσωπον ²⁸ σκηνώσας, τὰ δὲ σκευοφόρα λήπει ὅπισθεν.

²⁷ Quidam Codd. inter quos etiam Fl. ἐν Ἀσπενδίῳ. ἢ Ἀσπενδίῳ πεδίῳ. conj. Cas. ²⁸ Quidam Codd. (Cas.) σκηνῆσιν κελύσας. Fl. σκηνῆσιν.

immisit. Hoc pacto cum posteriores impellerent, ii vero qui trajecerant, ab anteriore parte traherent magnis funibus suspensos, injectis superius sarmentis, atque lignis, fluvium cum suis copiis transmissit, et decem dierum itinere prius quam rex ad flumen perveniret, domum rediit.

4 Datames cum intellexisset sibi infidias a suis militibus parari, in campo pugnam cum hostibus confecturus, alium quendam accinxit armatura sua: atque ipse aliam indutus, periculum sub-

iit. Sic insidiatores specie falli, cogniti sunt.

5 Datames Sinopam oppugnans, cum litteras accepisset a rege, ut oppugnatione desisteret, lectam epistolam adoravit, et sacrificia gratulatoria fecit, quasi magnum ab rege commodum accepisset, et nocte consensu navi discessit.

6 Datames Autophradatem persequentem fugiens, cum prope flumen venisset, transitum metuens, castra se positurum simulavit. Maximis autem et altissimis tabernaculis ab anteriore parte

ἔπισθεν ἔκ ἐάσας· ἀλλ' ἔδὲ τοῖς στρατιώταις ἀποδίδωται
τὰ ὅπλα ἐπιτρέψας. οἱ πολέμιοι τὰς σκηνὰς ὁράντες, καὶ
αὐτοὶ κατισκηνώσαν· καὶ τὰ σκευοφόρα διέλυσαν· καὶ τὰς
ἵππους ἀφῆκαν ἐπὶ νομῇ, καὶ παρασκευὴ τῇ δειπνῇ προσ-
ἔχον. Δατάμης ἐτοίμην καὶ διεσκευασμένην ἔχων τὴν δύ-
ταμιν, διὰ τῆς ποταμῆς διήγαγεν. οἱ πολέμιοι διεσκεδα-
σμένην τὴν δύναμιν αὐτῶν ἕως ἀνεκάλαν, καὶ συνέλεγον, καὶ
συνέταττον, καὶ τὰς ἵππους ἐνεσκεύαζον, καὶ τὰ ὅπλα ἀν-
λαμβάνον, οἱ περὶ Δατάμην φθάσαντες ἄρχοντο.

Ζ' Δατάμης πολέμοις παρετασσέτο. ἐν τῷ κινδύνῳ
τῆς μάχης ἵππαρχος ἀπὸ κέρας εὐωνύμης τὰς ἑπτάς ἀνα-
λαβὼν, ἡτομόλει πρὸς τὰς ἐναντίας. ὁ δὲ τοῖς πεζοῖς
καταπεπληγούσι τὴν προδοσίαν παραδέων, ὕλην τὴν Φάλαγγ-
γα τηρεῖν παρεκελεύετο· ὡς καὶ τῶν ἱππέων ἐν καρπῷ συνε-
πιδησομένων, ὃν αὐτὸς εἴη δεδωκώς. ἐπίστευσαν οἱ πεζοί,
καὶ προλαβεῖν τῶν ἱππέων τὴν νίκην ἔσπευσαν, καὶ αὐτοὶ
πάντες εὐρώσως ἐμβαλόντες τοῖς πολέμοις, ἐνίκησαν· καὶ
μετὰ τὴν νίκην ἔμαθον τὴν προδοσίαν τῶν ἱππέων.

Κ Ε Φ. Κ Β.

parte edificatis, jumenta pos-
teriorius solvere non permisit,
neque militibus arma depo-
nendi potestatem concessit.
Hostes tabernacula conspicia-
ti, etiam ipsi contra scenas
erigere jumentaque dissolve-
re, et equos pabulum mittere,
ac coram omni studio
parare. Datames cum instru-
cto et accincto rebus omni-
bus exercitu, fluvium traje-
cit. Hostes donec suos milites
dispersos revocarent, congregarent,
in ordines componerent, equos denique
instruerent, et arma caperent,
Datames transmissis flumine,
cum suis discessit.

7 Datames cum hostibus
congredebatur. In pugna
discrimine tribunus equitum
assumptis a sinistro cornu e-
quitibus ad hostes transi-
tionem fecit. Ille per obstupe-
factos ac perterritos proditio-
ne pedites discurrens, hortabatur,
ut totam aciem conser-
varent: tanquam equi-
bus etiam simul opportuno
tempore impressionem facturis,
quod ipse praescripserat.
Crediderunt pedites, et equi-
tibus victoriam praeripere
conabantur: ipsique confer-
to agmine in hostes irruen-
tes, victores discesserunt,
postque victoriam tandem
equitum proditionem cognoverunt.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

Κ Ο Σ Ι Τ Γ Α Σ.

Θεράκεια ἔθνη ²⁹ Κερρήνιοι καὶ . . . βοαί· παρὰ τὸν νόμος, τῆς ἱερῆς τῆς Ἥρας ἡγεμόνας ἔχειν. ἦν αὐτοῖς ἱερὴν καὶ ἡγεμῶν Κοσίγγας. οἱ Θεράκες ἀκ' ἰπείταρχον. ὁ Κοσίγγας κλίμακας πολλὰς καὶ μεγάλας ξυλῖνας ἡγεῖρε, συνιδὲς ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. καὶ λόγος ἦν ἐς τὸν ἔβανον ἀναβῆναι ³⁰ καταίρων . . . πρὸς τὴν Ἥραν τῶν Θεράκων ὡς ἀπειθάντων. οἱ δὲ, οἷα δὴ Θεράκες, ἀγόντοι καὶ ἄλλοι δέισαντες τὴν ἐς ἔβανον, τῷ ἡγεμόνος ἀνάβασιν, ἰκέτευσαν καὶ ὤμωσαν ἢ μὴν ὑπακούεσθαι πᾶσιν αὐτῷ τοῖς προσάγμασιν.

Κ Ε Φ. ΚΓ.

Μ Α Τ Σ Ω Λ Ο Σ.

Μαύσωλος βασιλεὺς Καρίας χεῖματα παρὰ τῶν Φιλων ἐβέλετο λαβεῖν, ³¹ καὶ φανερώσας τὸν ὄκνον ὑπεκρίνατο.

²⁹ Fl. Κερρήνιοι καὶ Συγκαβόαι. ³⁰ Legendum κατηγορεύοντα vel κατεργέντα. Casaub. ³¹ Ita restituit hunc locum Cas. καὶ τῷ φανερώσας αὐτοῖς ὀκνῶν, ὑπεκρίνατο. Βασιλεὺς ἀφαιρεῖτάί με. i. e. atque hoc consilium sumit, quum ipsis aperire non auderet, simulatione usus. Rex, ait, regno me spoliat.

C A P. XXII.

C O S I N G A S.

Thracia gentes habet Ceronias et Scæboas. Hi consuetudinem habent, ut Junonis sacerdotibus in bello ducibus utantur. Erat eis sacerdos et dux Cosingas. Thraces ei dicto audientes esse recusarunt. Cosingas scalas plurimas, ingentesque ligneas erigebat, aliasque aliis imposuit.

Fama erat, eum in cælum ad Junonem ascendere velle: ac Thraces accusare, quod obedientiam præstare nollent. Illi, ut Thraces stupidi et inertes, meruentes ducis in cælum ascensum, suppliciter obsecrabant, et jure jurando se obstringebant, imperata ejus omnia se promte facturos.

C A P. XXIII.

M A U S O L U S.

Mausolus Cariæ rex pecunias ab amicis colligere

volebat, et prodere metum simulabat, regem imperio spo-

κατο . . . βασιλεὺς ἀφαιρείτω μὲν τὴν ἀρχήν· 32 καὶ καλέσας, τῆς ἵππης, ἀντίον αὐτῶν προκομίζει τὰ χειμῆλια, χρυσόν, ἄργυρον, ἰσθῆτα, καὶ ὅσα δὴ τοιαῦτα, ὡς ταῦτα πάντα βασιλεὺς πέμψων, ἐφ' ᾧ τε μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὴν πατρῴαν ἀρχήν. οἱ φίλοι πιστεύουσι Μανσώλῳ ταῦτα λέγοντι, καὶ αὐτῆς ἡμέρας πλήθος ἀρκύχαιον αὐτῷ χρημάτων ἐπέμψων.

β' Μανσώλος βεβλόμενος λαβεῖν Λάτμον πόλιν ὀχυράν, προσπεικίτο φιλικῶς ἔχειν πρὸς τὰς Λατμίους. ἀπιδάκε μὲν αὐτοῖς τὰ ὄπλα, ὅσα πολεμῶν Ἰδριεὺς ἔλαβε· φυλακῶς δὲ περὶ τὸ σῶμα Λατμίας εἶχεν, ὡς μόνος πιστός. 33 ὑπηρετεῖτο δὲ αὐτῶν προθύμως ὅσα ἐβέλειτο· καὶ δὴ χειρσάμενος αὐτὰς εἰς ἀκρότατον εὐνοίας, ἤτησε παρ' αὐτῶν ἄνδρας τριακοσίους φύλακας εἰς Πύγela παρῆναι, ὡς δεδιώς Προφυτὸν Ἐφέτιον. οἱ δὲ παραχεῖμα ἐπιβάντες τῆς τριακοσίας ἐπέμψων· Μανσώλος λαβὼν τούτους, καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν ἔχων, παρὰ τὴν Λάτμον ἐπορεύετο βαδίζων εἰς τὰ Πύγela· οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως πάντες ἐξεληγόντες,

32 *Idem suspicatur legendum, καὶ καλέσας τὰς εὐπόρους.*

33 *Interp. ὑπηρετεῖτο δ' αὐτοῖς πρ. ὅσα ἐβέλοντο. Fl. ὑπηρετεῖ δὲ αὐτοῖς. male pro δέ.*

spoliatum iri: iisque convocatis, equos in eorum conspectu producit, thesauros, aurum, argentum, vestem, aliaque ejus generis regi se missurum dictitans, ne patrio principatu spoliaretur. His Mausoli verbis amici fidem adhibent, eodemque die infinitam pecuniarum multitudinem ei miserunt.

2 Mausolus, ut Latmum urbem munitam caperet, amicitiam præ se ferebat erga Latmios. Obsides eis reddidit quotquot bello ceperat

Hidrieus. Stipatores autem corporis habuit Latmíos, quasi solos fideles. Inserviebat eis prompto animo, quacunque in re vellent: cumque eos summa benevolentia obstrinxisset, petiit ab iis viros trecentos stipandi corporis causa, ad Pygela iter habens, quasi metuens Prophytum Ephesium. Illi confestim delectos miserunt. Mausolus his acceptis, alias etiam copias habens, Latmum transibat, proficiscens ad Pygela. Cives omnes egrediebantur,

Θόντες, ἐπὶ τὴν θίαν τῆς παρίκκης 34 δυνάμειος ἐνέδρα-
μον. Μουσώλῃ δὲ . . . πολυάνδραπος προπαρεσκευασμέ-
νῃ νύκτωρ, προκατελάβετο τὴν πόλιν κενὴν, ἀναγκάσει-
σαν πυλῶν· καὶ ὁ Μουσώλος ἐπιστρέψας εἰσῆλθε μετὰ τῆς
δυνάμειος ἀπάσης, καὶ Λάτμει κυρίως κατέστη.

Κ Ε Φ. ΚΔ.

Β Ο Ρ Γ Η Σ.

Βόργης Ἡϊόνος τῆς ἐπὶ Στρυμῶνος ἤρχε, δόντος αὐτῇ
τὴν ἀρχὴν μεγάλῃ βασιλείᾳ. Ἕλληες ἐπολιορκῶν τὴν Ἡϊόνᾳ
ὁ δὲ Βόργης ἐπὶ μακρὸν ἀντέσχε τῇ πολιορκίᾳ. ὥς δὲ ἀπ-
γόρευεν, εἰς ὑπομένειαν τὸ πεισθέντες ἐκ βασιλείας χωρίον πολ-
μίῃσι προέσταν, τῇ πόλει πῦρ ἐνέκην· ὥς τε αὐτὸς τε, καὶ γυ-
νὴ, καὶ τέκνα, καὶ πόλιν οὐκ ἐκφυγεύσαντες ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκφυγεύσαντες.

Κ Ε Φ. ΚΕ.

Δ Ρ Ο Μ Ι Χ Α Ι Τ Η Σ.

Δρομικαίης Θρακῶν βασιλεὺς, Λυσίμαχος Μακεδ-
νῶν· ἐστράτευσεν ὁ Μακεδὼν ἐπὶ τὴν Θράκην· ὁ Θραξ τοῖς
Μακε-

34 Pl. δυνάμειος. ἐνέδρα δὲ Μουσώλῳ πολ. Hinc legendum,
δυνάμειος. ἐνέδρα δὲ Μουσώλῳ πολ. Masf.

ad spectandas transeuntes am hominibus, portisque
copias. Interim magna mi- apertis. Maufolus conver-
litum multitudo per no- sus, introivit cum univer-
ctem in infidiis collocata, so exercitu, et Latmi domi-
præoccupavit urbem vacu- nus evasit.

C A P. XXIV.

B O R G E S.

Borges Eione in urbe ad desperasset, se creditum a re-
Strymonem sita imperium ge oppidum tueri posse, ne-
tenebat, accepto principatu que hostibus tradere vel-
ab rege magno. Græci Eio- let, ignem urbi subjecit, ut
nem oppugnabant. Borges ad ipse cum uxore ac liberis,
multum tempus oppugnatio- totaque urbe simul combu-
nem sustinuit. Cum autem reretur.

C A P. XXV.

D R O M I C H Æ T E S.

Dromichætes rex erat donum. Macedo Thraciæ
Thracum, Lysimachus Mace- bellum inferebat. Thrax Ma-
cedo-

Μακεδόνα ἐξηπάτησε· στρατηγὸς αὐτῇ 35 Αἴθης, αὐτό-
 μολος δὴ πρὸς Λυσίμαχον ἤκειν ἐσκήφατο, καὶ πιστὸς
 εἶναι δόξας, ἐς δυσχωρείας ἐμβάλλει τὰς Μακεδόνας. ἐντα-
 λιμῇ καὶ δίψει κακοπαθεῖντας, Δρομικάτης προπεσὼν,
 αὐτόντε Λυσίμαχον, καὶ τὰς μετ' αὐτῇ πάντας ἀνείλεν.
 ἦσαν οἱ πεσόντες Λυσιμάχιοι ἀνδρῶν μυριάδες δέκα.

Κ Ε Φ. Κς.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΣ.

Ἀριοβαρζάνης Ἀδραμύτειον κατέχων, ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ
 Αὐτοφραδάτῃ, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν βεβό-
 λητες δὲ τὰ ἐπιτηδεῖα, καὶ στρατιώτας εἰσαγαγεῖν, ὑπὸ
 τῶν πολιορκεῦντων εἰργόμενος, ἐντέλλεται τῷ Φερεῖντι
 36 Πτελεῖντι τὴν προκειμένην νῆσον ὑποκρίνασθαι προδίδου-
 νη τῷ Αὐτοφραδάτῃ, ὁ μὲν πιστεύει τῷ Φερεῖντῃ, καὶ
 τίμπτει τὸ ναυτικόν 37 ὡς ἂν παραλάβῃ τὸ χροῖον. ὁ
 δὲ Ἀριοβαρζάνης, ἕως αἱ νῆες πρὸς τὴν νῆσον ἔπλεον, ἐφθα-
 σεν εἰσκομίσας πλήθος ἐπιτηδεύων καὶ συμμάχων.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

35 Scribendum Σεύθης, sed historia male refertur. Masu.

36 Πτελεῖντα. conj. Casaub. Nam Πτελεῖς loci potius
 quam viri nomen. 37 Fl. ἕως ἂν.

cedonem dolo circumvenit. me, sitique, Dromichætes
 Dux ejus Æthis transfugæ adortus, cum ipsum Lyfimachum trans-
 specie ad Lyfimachum trans-
 ibat. Qui cum fidelis esse
 crederetur, Macedones in
 locorum difficultates conje-
 cit. Ibi confluentes fa-
 millia.

С Α Ρ. XXVI.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΕΣ.

Ariobarzanes Andramy-
 tium tenens, ab Autophrada-
 te terra marique oppugna-
 batur. Cum autem res ne-
 cessarias ac milites in urbem
 cuperet inducere, et ab op-
 pugnantis impeditur, ma-
 ndatum dat Pteleonti, qui
 objectam insulam tum præ-
 sidio tenebat, ut simularet
 se eam Autophradati prodi-
 turum. Qui cum præsidii
 præfecto crederet, et classem
 ad capiendam insulam miteret:
 Ariobarzanes interea
 dum naves ad insulam con-
 tendunt, eas prævertens,
 magnam commearum ac
 militum copiam in urbem
 importavit,

С Α Ρ. XXVII.

ΑΥΤΟΦΡΑΔΑΤΗΣ.

Αὐτοφραδάτης ἐμβαλεῖν Πισίδαις βαλόμενος, τὴν εἰσβολὴν ξενοπόρεον καὶ φυλαττομένην ὄρων, προσήγαγε μὲν τὸ στρατόπεδον· πάλιν δὲ ἀπήγαγεν ὀπίσω, μέχρι σαδίων εἰς νύξ ἐπῆλθεν· οἱ μὲν φυλάττοντες τῶν Πισιδῶν ἀπηλάλησαν, οἰόμενοι τὸς πολεμικοὺς ἀπεληλυθέναι. ὁ δὲ τῶν ψιλῶν καὶ τῶν ὀπλιτῶν τὰς ἐλαφροτάτας λαβὼν, πολλὰ σπᾶρδῃ δραμῶν, διῆλθε τὰ ξενά, καὶ τὴν Πισιδῶν χώραν ἐπόρευσεν.

β' Αὐτοφραδάτης Ἐφεσίων ἀντιστρατοπεδεύοντων, ὄρων τὰς πλείονας ἀδολεσχόντας, καὶ περιπατῶντας, προκαλίστο τὸς ἀρχοντας αὐτῶν προελθεῖν καὶ διαλέξασθαι περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων. οἱ μὲν προῆλθον, καὶ διέλεγοντο· οἱ δὲ ἡγεμόνες τῶν ἰππέων καὶ τῶν ὀπλιτῶν πρὸ πολλοῦ παράγγελμα εἶχον, τῶν ἀρχόντων διαλεγομένων ἐμβαλεῖν εἰς τὸς Ἐφεσίου ἀτάκτως καὶ ἀρελῶς ἔχοντας· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ἐφεσίων μὲν ἀνῆρέψαν, οἱ δὲ ζωνορῆδεις ἰάλασαν.

γ' Αὐτο-

AUTOPHRADATES.

Autophradates volens in Pisidas impressionem facere, aditum angustum et praesidiis munitum cernens, adduxit exercitum. Rursusque eum retro ad sex stadia reduxit. Impetente nocte Pisidæ, qui custodiam administrabant, discesserunt, existimantes hostium exercitum abiisse. Ille levis armaturæ militibus et armatis expeditissimis assumptis, citato cursu angustias penetravit, et Pisidarum regionem vastavit.

2 Autophradates Ephe-

siis e regione castra figentibus, videns multitudinem nugantem obambulare, principes eorum ad colloquium de communibus rebus habendum, evocavit. Qui progressi colloquebantur, Duces equitum et armatorum multo ante præceptum acceperant, ut colloquentibus principibus impetum facerent in Ephesios, sine ordine dispersos, et curis vacuos. Itaque magnus Ephesiorum numerus partim occisi, partim vivi capti sunt.

3 Auto-

ἢ Ἀυτοφραδάτης μισθοφόρος ἐξαγαγὼν βεβλόμενος ἐπὶ μάχην, λογοποιὸς κατέθηκεν ὡς ἔνεκα ἀριστεροῦ ποιοῖτο τὴν ἔξοδον· ἵνα τῶν μὴ παραγωνομένων μηδὲ κακοπολισμένων τὸν μισθὸν ἀποσερήσειεν. οἱ στρατιῶται σπεῖδον πάντες ἐξωπλίσαντο, καὶ προῆλθον· ἦν δὲ ἄρα ἐκ ἐπίδειξις ἀριστερῶν τὸ δρῶμενον· ἀλλὰ παρασκευὴ πολέμου τῷ πληθει τὰς ἐναντίας ἐκπλήττεσα.

Κ Ε Φ. Κ Η.

Α Ρ Σ Α Β Η Σ.

38 Ἀρσάβης ἐπολιόρκει Βαρκάους· τῶν δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβευσαμένων περὶ διαλύσεως, ὁμολόγησε, καὶ δεξιὰν αὐτοῖς ἐπέμψεν νόμῳ Περσικῷ, καὶ τὴν πολιορκίαν διαλύσας, παρεκάλει Βαρκάους βασιλεῖ κοινωνῆσαι τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατίας, καὶ πέμπειν αὐτῷ τὴν τῶν ἀρμάτων βοήθειαν. οἱ δὲ τὰς ἀρχοντας ἐπέμψαν βουλευσόμενοι μετ' αὐτὰ περὶ τῆς συμμαχίας. Ἀρσάβης λαμπρὰν ὑποδοχὴν παρασκευασάμενος εἰσία τὰς ἀρχοντας, καὶ παρέθηκεν ἀγορὰν πᾶσι Βαρκάοις ἐπιτηδεῖαν ἀφθόνων. τῶν δὲ ἐπὶ τὴν ἀγορὰν προελθόν-

38 Scribendum videtur Ἀρσάμης, quomodo in suis reperit Interpres. Masu.

3 Autophradates mercenarios ad pugnam volens educere, submisit qui tumorem fererent, eum habendi numeri causa expeditionem facere, ut eorum, qui praesentes aut armati non essent, stipendium retineret. Milites fumina alacritate omnes aptatis armis progrediebantur. Tum ipsa res declaravit, non esse recensum, quem intenderet, sed apparatus belli multitudo hostes terrentem.

C A P. XXVIII.

A R S A M E S.

Arsames Barcaeos oppugnabat. Quibus legatos ad eum mittentibus de pace, concessit, dextramque eis misit Persica consuetudine, et oppugnationem solvens, hortabatur Barcaeos, ut cum rege se conjungerent, in expeditione adversus Græciam suscipienda: eique currum auxilia mitterent. Qui principes suos miserunt, qui cum eo de societate consilium caperent. Arsames opiparo convivio parato, principes invitavit, omnibusque Barcaeis forum abundans rebus omnibus aperuit. Quibus ad emendandum

ελθόντων, σημείον ἦρε τοῖς Πέρσαις· οἱ δὲ μετὰ ἐγχειρίδιον καταλαβόμενοι τὰς πύλας, καὶ εἰσπεσόντες διήρπασαν τὴν πόλιν, τὰς ἐγχειρῆντας καλύειν φονεύοντες.

β' Ἀρσάβης ἀποστὰς βασιλέως, Φρυγίας τῆς μεγάλης κρατῶν, συμβαλεῖν μάχην ἔμαλλε τοῖς ἐκ βασιλείας ἐς αὐτὸν ἤκκωσιν. ἵππαρχος ἱππέων συνέδετο τοῖς πολεμίοις, ἐπειδὴν προσάγει αὐτομολήσιν πρὸς αὐτὰς· τὴν προσδοσίαν ἔμαθεν Ἀρσάβης· καὶ νύκτωρ ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀφικόμενος, ἐβατάνισε τὸν ἵππαρχον. ἐπειδὴ ἀμολόγησε, τὰ ὅπλα τῶν ἱππέων, καὶ τὰς ἐσθῆτας περιέθηκεν ἀλλοίς, μάλιστα δὴ πιθοῖς, καὶ τῇ τῷ ἱππάρχῃ σκευῇ ἄλλον ἄπλισεν ἵππαρχον, καὶ προσέταξεν αὐτοῖς, ὅταν ἴδωσι τὸ σημεῖον ἀρᾶν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, αὐτομολεῖν· παρῖππεύσας δὲ καὶ παραλλάξαντας αὐτῶν τὴν φάλαγγα, ἐπιστρέψαντας, κατὰ νότον τὴν ἐμβολὴν ποιήσασθαι. τῶν ἕως συγκειμένων 39 κατὰ νότον μὲν ἐνέβαλλον· ἐξ ἐναντίου δὲ τὴν θύναμιν Ἀρσάβης προσήγαγεν. οἱ πολέμιοι δὲ λύσαντες τὴν τάξιν ἐφευγον· καὶ οἱ πλείονες αὐτῶν ἐν τῇ φυγῇ διεφθέροντο.

ΚΕΦ. ΚΘ.

39 *Fl. κατὰ νότον μὲν ἐνέβαλλον οὕτω. Forſitan ἔτσι. Maſu.*

mendum progressis, signum dedit Persis. Qui pugionibus armati, portas occuparunt, et irruentes urbem diriperunt, interfectis omnibus, qui resistere conarentur.

2 Arsames defectione ab Rege facta, poritus majore Phrygia, cum iis, qui contra eum ab rege missi fuerant, praelium conferere instituit. Praefectus equitum cum hostibus paciscebatur, se, cum in aciem ventum esset, ad eos transiturum. Arsames proditione cognita, per noctem ad praefecti equitum tabernaculum adiens, eum in quaestionibus examinavit.

Qui cum facinus confiretur, equitum arma, vestesque aliis induendas dedit, quibus summam fidem habebat: et equitum praefecti armatura quendam alium hipparchum instruxit, eisque praecipit, ut cum signum ab hostibus sublatum cernerent, ad eos transirent, et obequitantes, praetereuntesque eorum agmen, a tergo conversi, impetum in eos facerent. His ira constitutis, a tergo impressionem faciebant. Arsames autem a facie exercitus adduxit. Hostes ordinibus dissolutis terga vertebant, et complures ex eis inter fugiendum perierunt.

CAP. XXIX.

Κ Ε Φ. Κ Θ.

Μ Ι Θ Ρ Ι Δ Α Τ Η Σ.

Μιθριδάτῃ ὁ βασιλεὺς προστάξεν, ἀποσάντα Δατά-
μην κτεῖναι, 40 ἢ ἄγε. Μιθριδάτης ὑποκρίνεται καὶ αὐτὸς
ἀποσῆναι βασιλέως. ὃ μὲν ὅγε Δατάμης ἐπίστευσεν, εἰ
καὶ πρόσθεν ποτὶ λυμανέται τῇ βασιλείῳ ἀρχῇ. καὶ δὴ
ποτὶ ἐλυμνήνατο. Φρέσια βασιλέως κατέσκαψε, κάμας
κατέπηρε, φόρος ἤρπασε, λείαν ἤλασεν· ἔδειξεν ἄρα πο-
λέμιος εἶναι βασιλεῖ. ἄμφω δὲ τότε συνηλθέτην γυμνὰ
διαλεγόμενον περὶ ὧν χεῖ. Μιθριδάτης ἐν τῷ χωρίῳ τάττω
προκατεσκευάσατο νύκτωρ ἐγχειρίδια ποτὶ, κεκρυμμένον
ἄλλο ἄλλαχῇ. καὶ τέτοις ἐπέκειτο σημείον· διαλεγόμενος
δὲ προσῆγεν αὐτὸν ἡρέμα βαδίζων. ἐπεὶ δὲ ἄλλος ἦν τῷ
λόγῳ, Δατάμης ἀσπασάμενος ἀπῆει· Μιθριδάτης ἐν τῶν
ἐγχειρίδιον ἀνελόμενος διὰ τάχους, καὶ ὑπὸ τῇ ἀριστερᾷ
χερὶ κρύψας, ἀνεκαλέσατο Δατάμην, ὡς ἐπιλατόμενος
δὲ τινῶν αἰετῶν εἶπεν· προελθόντα δὲ ἐκείνο τὸ ὄρος
ἐκέλευ-

40 Quidam Codd. ἢ ἄγεσθαι. Cas.

C A P. XXIX.

M I T H R I D A T E S.

Mithridati rex præcepit,
ut Datamem, qui defectio-
nem fecerat, occideret, aut
vivum adduceret. Mithrida-
tes etiam ipse simulabat, se
defecturum a rege. Datames
ejus verbis credere noluit,
nisi prius magnum damnum
regis ditioni intulisset. Qui
magnam intulit vastitatem,
castella regis solo æquavit,
vicos incendit: tributa per
vim rapuit, prædam abegit.
Cum multis rebus ostendisset,
se regi infestum esse,
ambo simul inermes conve-
nerunt ad colloquendum,
quid fieri oporteret. Mithri-
dates in eo loco multos pu-
giones noctu comparaverat,
aliumque alibi abdiderat, et
his signum imposuerat. Col-
loquendo igitur eum longi-
us abduxit, pederentim am-
bulans. Cum satis esset dis-
fertum, Datames dicta salute
abitum parabat. Mithridates
unum ex pugionibus celeri-
ter arripiens, eoque sub ma-
nu sinistra occultato, revoca-
vit Datamem, quasi oblitus
aliquid, quod dicere necesse
esset. Advenientem autem
jussit montem illum munire:
sic

ἐκέλευσεν ὀχυρῶσαι μάλις. ἤτως ἀφορῶντα Δατάμη ἐς τὸ ὄρος τῷ ἐγχειρίδιῳ Μιθριδάτης πλήξας ἀπέκτεινεν.

β' Μιθριδάτης ἐν Παφλαγονίᾳ καταφυγὼν ἐς πόλιν 41 ὅπως ἂν προλάβοι ὡς πλείστην ὁδὸν τὰς διώκοντας πολέμιους, ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπιπλάσσει καὶ σκευὴ πρᾶτται ἐξω· καὶ νύκτωρ αὐτὸς ἀπέδρα. οἱ διώκοντες ἐμβαλόντες τῇ πόλει, καὶ τὰ σκευὴ προκείμενα ἰδόντες, πρὸς ἀρπαγὴν ἄρμησαν· τῶν δὲ ἡγεμόνων διώκειν κελευόντων ἔχ' ὑπήκουσαν· ἀφέλειαν φανερὰν ἔκαλον ἡγεμόνοι προύσταν. Μιθριδάτης δὲ πάλῃ τῆς ὁδοῦ προλαβὼν ἀπὸ τῶν ἄρχων.

Κ Ε Φ Α .

Μ Ε Μ Ψ Ι Σ .

Μέμφις Ἀριββαῖος στρατεύσαντος, ὅπως τειχέως μὴ γένοιτο πάντα ἐξω τείχεος προήγαγεν, καὶ πρὸ τῆς πόλεως ἔταξε γυναῖκας, τέκνα, χεῖματα· τὰς δὲ πύλας τῇ τείχεος ἀπακοδόμησεν. Ἀριββαῖος τὴν παρασκευὴν τῆς ἀπονοίας

41 Casp. mavult ὅπως ἂν πρ. ὡς πλ. ὁδόν, φθάσας τὰς διώκ. π.

sic Datamem studiose montem intuentem Mithridates pugione percussum interfecit.

2 Mithridates in Paphlagonia confugiens in quandam civitatem, ut longo itinere persequentes hostes anteverteret, quotquot in aedibus reperiebat utensilia, vasaeque in publico foris collocavit, et sub noctem ipse fu-

gam capeffit. Persequentes cum in urbem irruissent, vasae in medio proposita conspicati, ad rapinam convertébantur. Ducibus autem persequi iubentibus morem gerere noluerunt, non commodum esse rati, manifestam utilitatem ex manibus dimittere. Mithridates interea temporis magna via confecta evasit.

C A P. XXX.

M E M P S I S .

Mempsis Aribæo bellum inferente, ne intra mœnia concluderetur, omnia protulit extra murum, et pro ci-

vitare collocavit uxores, liberos, pecunias: portas autem civitatis destruxit. Aribæus apparatus eorum desperi-

νίας αὐτῶν φοβηθεῖς, καὶ ὅτι μέχρι θανάτου μαχῶνται,
τὴν στρατίαν ἀπήγαγεν.

Κ Ε Φ. ΛΑ.

Κ Ε Ρ Σ Ο Β Λ Ε Π Τ Η Σ.

Κερσοβλέπτης ἀποσάντων αὐτῷ συγγενῶν πολλὰ χρήμα-
τα ὑπεκτεθειμέναν, διαλυσάμενος πρὸς αὐτὰς, κατέστη-
σε πόλεον ἀρχοντας, διαστήσας ἀπ' ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ κρό-
ν διαγενομένε τὰ ὑποκείμενα χρήματα μετεπέμψατο,
συλλαβὼν αὐτὰς τῶν πόλεων ἐξήλασε, καὶ τῶν χρημάτων
αὐτὸς ἐκράτησεν.

Κ Ε Φ. ΛΒ.

Σ Ε Τ Θ Η Σ.

Σεύθης ἵππαρχος Κερσοβλέπτη ἐν σπάνει χρημάτων
προσίταξε τῶν γεωργῶν ἑκάστω πέντε μεδίμνων χωρίον αὐ-
τῷ κατασπείρειν· οἱ μὲν κατέσπειραν, πολὺ πλῆθος γεωρ-
γῶν· οἱ δὲ παμπόλως γενομένε, καταγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ
θάλατταν ἐπίπρασεν, ὑφένεός τι τῆς τιμῆς, ὥς τε τα-
χέως τῷ Κερσοβλέπτῃ πολλὰ χρήματα συνελέξατο.

Κ Ε Φ. ΛΓ.

operationi similem veritus, usque prælium facerent, ex-
metuensque ne ad mortem exercitum abduxit.

C A P. XXXI.

C E R S O B L E P T E S.

Cerfobleptes, cum ejus
cognati desciscerent, ma-
gnam pecuniarum vim
clam extulissent, facta pace,
civitatum eis præfecturas at-
tribuit, eosque ab se invi-
cem disjunxit. Cum ali-
quantum temporis intercef-
sisset, pecuniasque exigeret,
comprehenso eos ex urbi-
bus ejecit, et pecunias ipse
possedit.

C A P. XXXII.

S E U T H E S.

Seuthes præfectus equi-
tum Cerfobleptæ, in summa
pecuniarum inopia constitu-
tus, mandavit, ut quilibet a-
gricola quinque modiorum
agrum sibi fereret. Qui qui-
dem severunt, magna autem
Polyani Strat.

D d CAP. XXXIII.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

Α Ρ Τ Α Β Α Ζ Ο Σ.

Ἄρταβάζω πολιορκῶντί τινα πόλιν, Τιμόξενος Σικυώνιος προεδίδε τὴν πόλιν. ἀμφοτέρω συνέθεντο, τῷ βέλῃ προσάψαντας βραχὺ βιβλίδιον, τοξεύειν εἰς τινα τύπην συγκείμενον, καὶ κείπεν τὰς ἐπιστολὰς ἀνταλαμβάνειν.

β' Ἄρταβάζος ὑποπτεύσας Παμμώνην κοινολογεῖσθαι τοῖς πολεμίοις, 42 ἐκάλεσεν αὐτὸν ὃς ἔωρα δάσων, καὶ σῖτον τοῖς στρατιώταις μετρήσων. ἐλθόντα συλλαβὼν, τὸ στρατόπεδον τοῖς ἀδελφοῖς Ὀξύθρῃ καὶ Διβικτῷ παρέδωκεν.

γ' Ἄρταβάζος Φαρνάκῃ φεύγων ἐκ Πλαταιῶν, προῆλθεν εἰς Θετταλίαν. τῶν δὲ Θετταλῶν ἐρομένων περὶ τῆς μάχης, δέσπας ὁμολογῆσαι τὴν ἥτταν· αὐτὸς μὲν ἔφη σπεύδειν εἰς Θράκην πρᾶξαι βασιλείας ἀπόρρητα· Μαρδόνιος δὲ νενικηκὼς ἔπεται, καὶ τὰ ἔργα τῆς νίκης αὐτὸς ἀπαγγέλλει. Ἄρταβάζος μὲν ἀπάτη νίκης Θετταλίαν διεξῆλθεν· Θετταλοὶ δὲ αὐτίκα τὴν Περγῶν ἥτταν ἐμάνθανον.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

42 Ἐκείλευσεν. Fl

C A P. XXXIII.

A R T A B A Z U S.

Artabazo oppugnanti civitatem quandam, Timoxenus Sicyonius urbem prodidit. Convenit inter utrosque, exiguum libellum in telo suspensum, in locum constitutum ejaculari, atque inde epistolas recipere.

2 Artabazus cum suspicaretur Pammenem cum hostibus consilia inire, vocavit eum quasi munera largiturus, et militibus frumentum mensurus. venientem in castra comprehendit, eumque fratribus Oxythrae atque Dibicto tradidit.

3 Artabazus, Pharnacis filius, fugiens a Platæis, in Thessaliam venit. Thessalis interrogantibus de pugna, non audens confiteri calamitatem, respondebat, se in Thraciam properare, et arcæ regis mandatum perficere velle: Mardonius autem victor sequitur, et ipse victoriæ nuntium apportat. Artabazus victoriam prætendens, Thessaliam transit. Thessali vero statim Perfarum cladem perceperunt.

CAP. XXXIV.

Κ Ε Φ. ΛΔ.

Α Ρ Υ Α Ν Δ Η Σ.

Ἀρυάνδης τὴν Βαρκαίαν πόλιν πολιορκῶν, νυκτὸς ὀρύ-
ξας τὰ φρον, ξύλα ἀσπενῇ διατένας, καὶ γῆν ὀλίγην ἐπι-
βαλὼν, μετ' ἡμέραν προκαλεῖται Βαρκαίους ἐπὶ σπανδαῖς,
καὶ τὰς μετὰ τῶν τὰ ὄρκια τεκνόντων ἐπὶ τῆς κρυπτῆς
τάφρου, ὥμοσεν ἐφ' ὅσον ἔτις ἢ γῆ 43 μένει, φυλάξαι τὰ
συγκείμενα· οἱ Βαρκαῖοι μετὰ τὰς ὀρκίας ἀνέβησαν τὰς πύλας.
οἱ περὶ τὸν Ἀρυάνδην, καταὐρήξαντες τὴν τάφρον, καταλάβον-
το τὴν πόλιν· ὡς μηκέτι τῆς γῆς μενέσσης ἐφ' ἧς ὥμοσαν.

Κ Ε Φ. ΛΕ.

Β Ρ Ε Ν Ν Ο Σ.

Βρέννος Γαλατῶν βασιλεὺς πείσας βελόμενος αὐτὰς ἐπὶ
τὴν Ἑλλάδα στρατεύσας, συναγαγὼν ἐκκλησίαν ἀνδρῶν καὶ
γυναικῶν, προήγαγεν αἰχμαλῶντας Ἑλλήνας, ἐλαχίστους τὰ
σώματα καὶ ἀσθενεστάτους, τὰς κεφαλὰς ἀπεξηρημένους,
τριβάνια ῥυπῶντα περιβεβλημένους· καὶ παρέστησεν αὐτοῖς
τῶν

43 Μενεῖ. Casaub. in margine.

C A P. XXXIV.

A R Y A N D E S.

Aryandes Barcaeorum ur- vit: Quamdiu terra perma-
bem oppugnans, nocte fos- neret, se conventa servatu-
sam duxit, lignis inbecilli- rum. Barcæi post jusjuran-
bus transversim positis, exi- dum peractum, portas ape-
guaque terra injecta. Inter- ruerunt. Aryandæ milites
diu Barcæos ad fœdus ineun- effracta fossâ civitatem oc-
dum vocat, itansque cum iis, cupaverunt, cum non am-
qui fœdus percuterent, su- plius terra maneret, in qua
per latentem fossam jura- juraverant.

C A P. XXXV.

B R E N N U S.

Brennus rex Gallorum, bus, produxit captivos Græ-
volens eis persuadere, ut eos, vilissimis corporibus et
expeditionem in Græciam infirmisissimis præditos, capi-
susciperent, convocatis in tibus rasis, et sordidis pal-
concionem viris et mulieri- liis amictos: juxtaque eos
Dd 2 ma-

τῶν Γαλατῶν τὰς μεγίστας καὶ τὰς εὐειδεστάτας, Γαλατῶν κὴν ὅπλισιν ἔχοντας. τῷτο ποιήσας, ἡμεῖς, εἶπεν, οἱ τοιοῦτοι, καὶ τοιοῦτοι, πρὸς τὰς ἕτας ἀσθενεῖς καὶ μικροπολεμήσομεν. ἕτας ἐπέσθησαν Γαλάται, καταφρονήσαντες Ἑλλήνων ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

β' Βρέννος Γαλάτας ἀγαγὼν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα θεάμενος τὰς ἐν Δελφοῖς χρυσὰς ἀνδριάντας, προσκαλεσάμενος Δελφὸς αἰχμαλῶτας διὰ τῶν ἐρμηνέων ἤρετο, εἰ φερέον τὸ χρυσίον τῶν ἀναθημάτων· εἰπόντων δὲ, τὰ μὲν ἔνδοξον ἐστὶ χαλκός, τὰ δὲ ἔξωθεν χρυσός ἐπελήλαται λεπτόν· ἠπειλήσατο θάνατον ἅπασιν, εἰ τῷτο 44 πρὸς ἀλλήλους 45 ὁμολογήσειαν. ἀλλὰ καὶ τὴν ἀντίον λέγειν παρηγγέλλων ὡς ἔστιν ἅπαντα χρυσός 46 αὐτῶν δὲ σφυρηλάτης. καὶ δὴ τῶν ἡγεμόνων ἔνδον τινὰς καλέσας, τὰς αἰχμαλῶτας ὁμοίως ἤρετο. τῶν δὲ τὸ προσαχθεῖν εἰπόντων, ὡς πάντα εἶναι χρυσός, ἐκέλευσεν αὐτὰς ἀναγγέλλειν τοῖς πλήθεσιν, ἵνα μάχωνται εὐθυμότερον, ὡς ἐπιληψόμενοι χρυσῷ μοίρας μεγίστας.

ΚΕΦ. Λβ'

44. Πρὸς ἄλλους, *Interpres*, quod melius est. *Masv.* 45. *MS.* ὁμολογήσειαν. 46. αὐτὸς. *conj. Casaub.*

maximos Gallorum collocavit et speciosissimos, Gallicam armaturam indutos. Hoc facto, nos, inquit, tanti ac tales contra homines ita imbecilles et parvos bellum geremus. Hoc modo Galli, contemptis Græcis, adducti sunt, ut proficisci cum exercitu in Græciam non dubitarent.

2 Brennus Gallos ducens in Græciam, cum Delphis aureas statuas conspexisset, arcessivit Delphos captivos, eosque per interpretem interrogavit, an solidum esset

aurum donariorum. Quibus affirmantibus intus æs esse, foris autem aurum leviter aspersum: mortem omnibus minabatur, si hoc aliis enunciarent. imo contrarium dicere iussit, nihil esse præter aurum fabricatum. Tum doctes intro vocavit, et eundem modum captivos interrogavit. Quibus, ut imperator erat, respondentibus aurum esse purum, iussit eos multitudini renuntiare, ut sperantes se maximas auri portiones accepturos, alacrius pugnam facerent.

CAP. XXXVI.

Κ Ε Φ. ΛΣ.

ΜΥΓΔΟΝΙΟΣ.

Μυγδόνιος πολεμίῳ προσκατημένῳ, λιμῷ πιεζόμενος, σωρὲς ὑπερμεγέθεις γῆς καὶ λίθων ἐν τῇ ἀγορᾷ νήσας, καὶ περιαλείψας πηλῷ, τοῖς μὲν πυρρὰς, τοῖς δὲ κριτὰς 47 ἔβαλε, καὶ θρέψας ἡμίονας μεγίστας, καὶ πιοτάτας ἐκτὸς τείχους ἀφῆκεν. τῆς μὲν οἱ πολέμιοι συνέλαβον· ὁ δὲ κήρυκα πέμψας ἤξιώσε 48 πέμψειν τὰς περὶ λύτρων συμβητομένους· κήρυκες ἦκον, πρὸς ὧς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς Μυγδόνιος συνέβαινε. οἱ δὲ σωρὲς μεγάλους πυρρῶν καὶ κριτῶν ἰδόντες, καὶ ὑπηρέτας, καὶ ἄλλους ἀλαχόθεν ἀξιδίοντας μετρεῖσθαι. ταῦτα ἐπανελθόντες τοῖς πολέμοις ἠγγειλαν· οἱ δὲ καὶ τὸ εὐτραφὲς τῶν ἡμίονων ἐώρακότες, καὶ τὴν παρασκευὴν τῶν τροφῶν, τοῖς κήρυξι πιεύσαντες, ὡς ἔκ ἀν δυνάμενοι χρόνῳ μακρῷ τὴν πόλιν ἰλεῖν, ἀνέξευξαν.

ΚΕΦ. ΑΖ.

47 Ἐπίβαλε. MS. Casaub. 48 Πέμψαι. MS.

C A P. XXXVI.

MYGDONIUS.

Mygdonius hostibus obfidentibus fame laborans, acervos maximos terræ, lapidumque in foro extruxit, eosque compingens luto, in alios triticum, in alios hordeum injecit, et mulos ingenti magnitudine, pinguisque alens, extra mœnia dimisit. Eos hostes comprehenderunt. Ille præcone misso rogavit, ut mitterent qui de redemptionis pretio transi-

gerent. Venerunt legati, quos Mygdonius in foro convenit. Illi maximos acervos tritici, hordeique videntes, et alios alibi demensum sibi expetentes, reversi hæc hostibus nuntiaverunt. Qui pinguedinem mulorum conspicati, fidemque de ciborum apparatu legatis habentes, longo tempore se civitatem capere non posse existimaverunt, et ob eam causam discesserunt,

Dd 3

CAP. XXXVII.

Κ Ε Φ. ΑΖ

ΠΑΡΙΣΑΔΗΣ.

Παρισαδῆς Πόντε βασιλεὺς, ἐν ἄλλῃ μὲν ἐστῆτι τῆς στρατιάς ἐξήταζεν· ἐν ἄλλῃ δὲ πρὸς τὰς πολέμους ἐκινδύνευεν· ἄλλῃ δὲ, εἰ φυγῆς καιρὸς ἦν, ἔφευγεν. ἐκτάττων μὲν γὰρ ἐβέλετο εἶναι πᾶσιν ἐπιφανὴς· κινδυνεύων δὲ μηδενὶ τῶν πολιμίων καταφανής. φεύγων δὲ μήτε τοῖς οἰκέοις, μήτε τοῖς ἐναντίοις γνώριμος.

Κ Ε Φ. ΔΗ.

Σ Ε Υ Θ Η Σ.

Σεύθης Ἀθηναίων τὰ ἐπὶ θάλατταν διὰ τῆς Χερρόνης περὶέντων, μισθωσάμενος Γέτας ψιλὰς δισχιλίας δι' ἀπορήτων συνέταξεν ὡς πολέμους ἐμβαλόντας περπαλεῖν τὴν χώραν, καὶ βάλλειν τὰς ἐπὶ τῶν τειχῶν. Ἀθηναῖοι ταῦτα ὁρῶντες, καὶ πολέμους τῶν Θρακῶν ἡγησάμενοί τας Γέτας ἀπὸ τῶν δρωμένων, ἐκβάντες παρρέοντες τῶν νεῶν, προσῆγον τοῖς τέχεσιν· ὁ μὲν Σεύθης προσῆλθε τῶν τειχῶν ἐναντίος τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ οἱ Γέται δὲ ὡς μετ' αὐ-

τωί

C A P. XXXVII.

P A R I S A D E S.

Parisades rex Ponti, aliam vestem habere solebat, cum milites lustraret: aliam, cum periculum adversus hostes subiret: in alia, si quando fugam tempus postularet, fugiebat. Nam ordines instruens, ab omnibus cognoscit: periclitans, nemini hostium notus esse: fugiens autem, neque suos neque hostes scire, quis esset, voluit.

C A P. XXXVIII.

S E U T H E S.

Seuthes Atheniensibus maritimas regiones per Chersonesum populantibus, duo millia Getarum levis armaturae conduxit, eosque more hostium irruptionem facere, ignique regionem vastare iussit, et in eos, qui in muris con-

sisterent, tela conjicere. Hæc Athenienses conspicati, et hostes esse Thracum ex his que patrabantur conjicientes, audacter e navibus egressi, ad mœnia contendebant. Seuthes extra muros obviam Atheniensibus prodiit, et Getæ quasi

τῶν παρατάττεσθαι μέλλοντες· ἐπεὶ δὲ κατόπιν ἐγένοντο, λαβόντες ὅπισθ' τὰς πολεμίας, ἔνθεν μὲν οἱ Θρᾷκες, ἔνθεν δὲ οἱ Γίται, πάντας αὐτὰς διέφθειραν.

Κ Ε Φ. ΛΘ.

Χ Ε Ι Λ Η Σ.

49 Χείλης τρισχιλίαις Περσῶν νεωτερίζοντας πτόνῃ βεβλήμενος, ἐσκήφατο Σέλευκον αὐτῷ δι' ἐπιστολῆς χαλεπῶς ἀπειλῇ· αὐτὸς δὲ τῇ ἐξῆταν συμμαχίᾳ χρησάμενος ἐβίβην αὐτὸν προλαβεῖν, ὅπως ὃ ἂν βελὴν ἀγάγοιεν. συνέταξεν 50 αὐτοῖς ἀπαντᾶν εἰς κώμην, Ῥάνδαν καλεσμένην. οἱ μὲν πειθεύσαντες ἤκουσιν. ὁ δὲ ἦν γὰρ ἔλος βατὺ καὶ κώλον ὑπὸ τὴν κώμην· ἐνταῦθα Μακεδόνων καὶ Θρακῶν ἱππεὺς τριακοσίαις, ὀπλιτῶν τρεῖς χιλιάδας ἀποκρύψας, συνέταξεν, ὅταν ἴδωσι πέλτην χαλκὴν ἀρτῆϊσαν, ἐκδραμόντας ἀναρῆσαι πάντας τὰς ἡτρηομένους· ἀνεδύχθη μὲν ἡ πύλη· οἱ δὲ ἐκδραμόντες τὰς τρισχιλίαις Πέρσας κατέφονευσαν.

ΚΕΦ. Μ.

49 Σείλης MS. et Interpres. 50 MS. αὐτῆς.

quasi cum illis se conjuncturi; postquam ad tergum e-
valerunt, interclusis retro ho-

stibus, hinc Thraces, illinc
Getæ inagnum eorum nume-
rum occiderunt.

C A P. XXXIX.

S E I L E S.

Seiles, ut tria millia Per-
sarum, qui novis rebus stu-
debant, morti traderet, fin-
xit Seleucum per litteras si-
bi graviter minari. Se vero
ipsorum auxilio, ad præver-
tendam ejus iram uti statuif-
se. Ad consilium vero agi-
randum constituit, ut omnes
in vicum quendam, nomine
Rhandam convenirent. Illi
credentes ejus sermonibus,

venerunt. At ipse (erat enim
palus sub vico profunda) in
eo loco Macedonum et Thra-
cum equitibus trecentis, ar-
matisque ter mille collocatis,
præcepit, ut cum peltam fer-
ream tolli viderent, excur-
sione facta omnes ibi colle-
ctos perimerent. Qui osten-
sa pelta excurrentes, tria mil-
lia Persarum ad unum o-
mnes conciderunt.

Dd 4

CAP. XL.

Κ Ε Φ. Μ.

Β Ο Ρ Ζ Ο Σ.

51 Βόρζος τρισχιλίους ἄνδρας, τῶν ἐν τῇ Περτίδι κατοίκων, ἐπιβλεπόντας αἰσθόμενος ἀπεπέμφατο, δὲς ἡγούμενας τῶν ὁδῶν, οἱ προήγαγον αὐτὰς εἰς τινὰ τόπον τῆς Περτίδος ὃς καλεῖται Καίμας, ἔνθα κῶμαι πυκναί, καὶ λεαῖς πολὺς, καὶ σαῖμοι πολλοί· ἐπεὶ δὲ ἄλλος ἐν ἄλλῃ σαῖμῳ κατήγετο, φυλακῆς ἰσχυρᾶς κυκλωσαμένης τὰς κώμας, ἕκαστος τῶν σαῖμῶν τὸν ἰδίον ἐπίσαθμον εὐ μάλα καταμιδύσας ἀπέκτεινε· τὰ δὲ σώματα τῶν τρισχιλίων ταφέντα, διὰ νυκτὸς ἀφανῆ ἐγένοντο.

Κ Ε Φ. ΜΑ.

Σ Ο Τ Ρ Η Ν Α Σ.

Σαρήνας Παρθαίων ἡγούμενος 52 Κράσσον μετὰ πολλῆς ἥττης ἀναχωρῶντα, καὶ διὰ τῶν 53 ὀρεινότερων ὁδεύειν πειρώ-

51 MS. Ὀβόρζος, quomodo Interpres etiam legit in Indice, ubi MS. Ὀβόραζος. 52 Casaub. putat ὀρῶν deesse vel scribendum Κράσσε ἀναχωρῶντος et πειρωμένων. 53 MS. ὀρειωτέρων.

C A P. XL.

A B O R Z U S.

Aborzus cum a tribus millibus hominum in Perside incolentium, sibi insidias parari sensisset, eos ablegavit, additis viarum ducibus, qui deduxerunt eos in locum quendam Persidis nomine Comastum. Ibi vicorum insignis multitudo, hominumque magna frequentia, multaque diversoria. Cum autem alius apud alium hospitum diverteret, fortissimo praesidio vicos ingente, quilibet hospes suum diversorium inebriatum occidit. corpora vero trium millium terrae mandata per noctem, deque medio sublata sunt.

C A P. XLI.

S U R E N A S.

Surenas Parthorum dux, fugatus discederet, et per cum Crassus turpiter praelio montana iter facere conaretur,

περιώμενον, τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχην φοβέμενος, ἔπεμψε
 πρεσβευτὴν ὡς αὐτὸν, λέγοντα, συντίθεταί σοι φιλίαν βα-
 σιλεὺς μέγας, δέξας Ῥωμαίοις ἀνδρείαν, νῦν δέξαι βῆλε-
 ται φιλανθρωπίαν. Κράσσος δόλον ὑφορώμενος, ἔκ ἐπί-
 δετο. οἱ στρατιῶται ἀδυνάμεις, καὶ ἀπειρηκότες, ἐβιά-
 σαντο αὐτὸν τὰ ὅπλα κρῆσαντες, πισεύσαι τῷ βαρβάρῳ.
 Κράσσος ἄκων περὶς ἐβάδιζεν. Σκῆνας φιλοφρονέμενος δὴ
 ἵππον χρυσοχάλινον αὐτῷ παρέστησεν, ἐφ' ᾧ κατίσται προ-
 ἵταξεν· ὁ μὲν δὴ ἀναβαίνει τὸν ἵππον. ὁ δὲ βάρβαρος ἱπ-
 ποκόμος κεντρίσας ἐπετάχυνε τῇ ἵππῃ τὸν δρόμον, ὅπως
 τὸν Κράσσον εἰς τὸ πλῆθος ἐξενέγκοι τῶν Παρθυαίων.
 Ὀκταβίος τῶν περὶ Κράσσον ἡγεμόνων συνείς τῆς ἀπάτης,
 λαμβάνεται τῶν χαλινῶν, καὶ μετ' ἐκείνον εἰς τῶν χιλιάρ-
 χων Πετρώνιος· ὥστε τὸν μὲν ἱπποκόμον Ὀκταβίος 54 κτεί-
 νει σπασάμενος τὸ ξίφος· τὸν δὲ Ὀκταβίον ἄλλος τις τῶν
 Παρθυαίων· τὸν δὲ Κράσσον 55 Ἐξαίτης Παρθυαίος, καὶ
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκόψας, ἐκόμισε
 πρὸς

54 MS. κτίνουσι. 55 MS. et Codd. Casaub. ἐξαερείς.

tur, metuens ne pugnam ex
 desperatione redintegrarent,
 legatum ad eum misit, qui in
 hunc modum referret: Com-
 ponit tecum amicitiam rex
 magnus, et cum fortitudinem
 suam Romanis ostenderit,
 nunc humanitatem etiam o-
 stendere constituit. Crassus
 dolum suspicans, morem ge-
 rere nolebat. Milites, quo-
 rum animi erant fracti et de-
 fessi, coegerunt eum complo-
 sis armis barbaro credere.
 Crassus invitus pedibus iter
 faciebat. Surenas summa u-
 sus humanitate, equum au-
 reo freno præditum ei tradi-

dit, in quo eum sedere ius-
 sit. Ille quidem equum con-
 scendit. Barbarus autem e-
 quorum curator, admotis cal-
 caribus, equi cursum accele-
 rabat, ut Crassum in medi-
 am Parthorum multitudinem
 conjiceret. Octavius, unus
 ex Crassi legatis, intellecta
 fallacia, frenum apprehendit,
 et post eum unus tribuno-
 rum Petronius. Sic Octavi-
 us extracto gladio equi cu-
 ratorem interficit, Octavium
 alius quidam Parthorum.
 Crassum vero Exæthres Par-
 thus occidit, ejusque caput
 et dextram abscissam ad re-

πρὸς μέγαν βασιλέα Παρθυσίαν, 56 Ἡρώδην. ἔτυχε δὲ
 βασιλεὺς κατ' ἐκείνο τῆς ἡρας ἐπιώμενος, καὶ παρὰ τὸν
 πότον ἀκροώμενος Ἰάσονος Τραλλιανῆ τραγῳδῶ ὑποκρινομέ-
 νου Βάκχας Εὐριπίδου. ὁ μὲν δὲ τραγῳδὸς ἦδεν ἐκείνῳ
 τὰ μέλη,

Φέρομεν ἐξ ὀρέων ἑλίκας

Νεότομον ἐπὶ μέλατρα,

Μακάριον θήραμα.

οἱ δὲ τὴν Κράσσε κεφαλὴν κομίζοντες τῷ βασιλεῖ προσή-
 νεικαν. ἐπὶ τῷ μεγάλῃ βοῇ, καὶ πολὺς κρότος ἐγένετο.
 ὥς τε ὁ μὲν Ἐξαίτης ἀναπνέσας ἔφη· ἐμοὶ ταῦτα μάλ-
 λον τὰ μέλη προσήκει αἰδεῖν, ἢ τῷ τραγῳδῶ. βασιλεὺς
 ἡσυχῇ, τῷ μὲν ἐτίμησεν οἷς πάτριον ἦν· τῷ Ἰάσονι δὲ
 τῷ τραγῳδῶ τάλαντον ἔδωκεν.

ΚΕΦ. ΜΒ.

56 MS. Ἡρώδην. Plutarcho in Crasso dicitur Ἡρώδης,
 in Antonio Ἡρώδης, Appiano Ὁρώδης, Latinis, Oro-
 des. Masu.

gem magnum Parthorum
 Herodem deportavit. Erat
 eo tempore rex in convivio,
 et inter potandum, Iasonem
 Trallianum tragædum Bac-
 chas Euripidis agentem au-
 scultabat. Tragædus cane-
 bat illos versus,

*Ex montibus afferimus
 domum*

*Vitulum laniatum modo,
 Prædam felicem.*

Qui vero Crassi caput habe-
 bant, ad regem illud attule-
 runt. Ob eam rem ingens
 vociferatio, ingensque plau-
 sus oriebatur. Itaque Exe-
 thres exiliens inquit, Mihi
 potius hos versus canere con-
 venit, quam tragædo. Rex
 ea re gavisus, hunc quidem
 iis donis honoravit, quibus
 mos erat, ejusmodi homines
 afficere: tragædo vero talen-
 tum donavit.

Κ Ε Φ. ΜΒ.

Κ Ε Λ Τ Ο Ι.

Κελτοὶ στρατεύουσιν ἐπὶ Αὐταριάτας, καὶ ἦν πόλεμος μακρὸς· οἱ μὲν Κελτοὶ τὰς τροφὰς καὶ τὸν οἶνον, πᾶσι δηλητηρίοις καταφαρμακεύουσι, καὶ καταλιπόντες ἐν ταῖς σκηναῖς, αὐτοὶ νύκτωρ ἔφυγον. οἱ δὲ Αὐταριάται πιευσάντες, ὡς φοβηθέντες ἀποδιδράσκειν, κατελάβοντο τὰς σκηνάς, καὶ τῷ οἴῳ, καὶ ταῖς τροφαῖς ἀνέδην ἐχρέσαντο. καὶ παραντῖκα ὑπὸ διαρροίας ἀκρατὲς ληφθέντες. Κελτοὶ δὲ ἐπελθόντες κείμενους φονεύουσιν.

Κ Ε Φ. ΜΓ.

Θ Ρ Α Κ Ε Σ.

Θράκες παραταξάμενοι Βοιωτοῖς παρὰ τῇ Κωπαίδᾳ λίμνῃ, ἡττηθέντες, εἰς τὸν Ἑλικῶνα καταφυγόντες, ἐσπίσαντο τοῖς Βοιωτοῖς ἡμέρας τινάς, ἐν αἷς βυλευσάμενοι ἀπαλλάσσοντα. οἱ Βοιωτοὶ τῇ νίκῃ θάρσυντες, καὶ ταῖς σπονδαῖς πιεύοντες, τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἰωνίᾳ δύνοντες, ἐβρ-
ταζον

C A P. XLII.

G A L L I.

Galli expeditionem adversus Autariatas suscep- rariatæ credentes eos metu-
runt. Cum diu bellum du- profugisse, castra invadunt,
ceretur, Galli cibaria et vi- et vino cibariisque largiter
num herbis venenosis infici- fruuntur, statimque immode-
unt, et ipsi noctu relictis ca- rato ventris profluvio prola-
stris fugam capeffunt. Au- buntur. Galli supervenerunt
ac prostratos occiderunt.

C A P. XLIII.

T H R A C E S.

Thracæ prælio cum Bæ- runt. in quibus Bæoti inito
otis facto, ad Copaidem pa- consilio discedunt, freti vi-
ludem victi, in Heliconem ctoria, et induciis confiden-
confugerunt, et inducias cum tes, atque Minervæ Itoniæ
Bæotis ad dies aliquot fece- pro victoria sacrificantes, con-
vivia

ταζον ἐπινίκια. οἱ Θρᾷκες θύουσι καὶ πανηγυρίζουσιν ἀπὸ πολλοῖς νύκτωρ ἐπιτέμενοι, πολλὰς μὲν αἰεῖλον, πολλὰς δὲ ζῶντας αἶλον. αἰτιωμένων δὲ τῶν Βοιωτῶν, ὅτι παρεσπόδησαν, ἀπεκρίναντο οἱ Θρᾷκες, ἔδαμῶς παραβῆναι τὰς σπονδάς· ἡμέρας γὰρ συνδέσθαι ῥητὰς τῶν ἀνοχῶν· περὶ δὲ τῶν νυκτῶν μηδεμίαν συνδήκην πρὸς αὐτὰς πεποιῆσθαι.

Κ Ε Φ. Μ Δ.

Σ Κ Υ Θ Α Ι.

Σκῦθαι Τριβαλοῖς παρατάσσονται μέλλοντες παρῆν γειαν τοῖς γεωργοῖς, καὶ τοῖς ἵπποφορβοῖς, ἐπειδὴν αἰσθάνονται συμβαλόντας αὐτὰς τοῖς πολεμίοις, ἐπιφανῆσαι πόρρωθεν τὰς ἀγέλας τῶν ἵππων ἀπελαύνοντας· οἱ μὲν ἐπεφάνησαν· οἱ δὲ Τριβαλοὶ πολὺ πλῆθος ἀνδρώπων καὶ ἵππων πόρρωθεν ἰδόντες, κονιορτὸν ἐγειρόμενον, βοὴν αἰρομένην, νομίσαντες τὰς ἀνω Σκῦθας ἤκειν αὐτοῖς συμμάχους, ἔφυγον φοβηθέντες.

β' Σκῦ-

vivia celebrant. Thraces per noctem in sacrificantes et convivantes impetu cum armis facto, multos interfecerunt, multosque vivos ceperunt. Bæotis eos violati fœderis incusantibus, re-

sponderunt Thraces se nullo modo fœdera esse transgressos. Dierum enim inducias certis conditionibus factas esse. De noctibus sibi nullum fœdus cum eis intercessisse.

C A P. XLIV.

S C Y T H Æ.

Scythæ cum Tribalis pugnam iniuri, præceperunt agricolis et equorum pastoribus, ut cum sensissent ipsos cum hostibus manum conferere, procul sese ostendentes, equorum greges agerent. Quibus apparentibus, Tribali

magnam multitudinem hominum et equorum a longinquo conspicati, cum pulvis excitaretur, et clamor tolleretur, arbitrati Scythas superiores auxilio eis venire, metu perterriti, se in fugam conjecerunt.

2 Scythæ

β' Σκύθαι τὴν Ἀσίαν κατέτρεχον· αἱ Σκυθιάδες γη-
μάμεναι τοῖς οἰκέταις ἐπαιδοποιήσαντο. ἐπατιελθόντας οἱ
δὲλοι τὰς δεσπότας ἐκ εἰδίζαντο. πόλεμος ἦν· οἱ μὲν οἰκέ-
ται Φαλαγγηδόν 57 ἀπῆντησαν ὀπλισμένοι. Σκυῖτης δὲ
ἀνὴρ δέσας αὐτῶν τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχην, συνεβέλευσεν
ἑπτα μὲν καὶ τόξα καταβαλεῖν· μάστιγας δὲ ἀνατειναιμί-
κας ἐπὶ τὰς οἰκέτας βαδίζειν· οἱ μὲν ἀνατεινόμενοι τὰς
μάστιγας ἐφώρμησαν· οἱ δὲ τὸ συνειδὸς τῆς θαλάσσης ἐφεί-
ροντες, αὐτίκα φεύγοντες ὤχοντο.

K E Φ. ME.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

Πέρσαι περὶ Μυκάλην Σαμίους καὶ Μιλησίους ὑπὸ τὰς
ἔχοντες, ἐκέλευσαν αὐτὰς τὰ τῆς Μυκάλης ἄκρα φυλάτ-
τειν, λόγῳ μὲν ὡς ἐμπείρους τῆς χώρας· ἔγω δέ, ἵνα
μὴ παρόντες διαφθέρουσι καὶ τὰς ἄλλας Ἰωνίας.

β' Πέρσαι

57 MS. ἐπήσαν.

2 Scythæ Asiam incurfio- Scythæ quidam metuens, ne
nibus vastabant. Interea tem- ex desperatione prælium
poris Scytharum uxores, ma- committerent, suis consilium
trimonio cum servis contra- dedit, ut arma et arcus depo-
cto, ex illis liberos procrea- nerent, flagellisque proten-
verant. Servi reversos domi- sis obviam servis irent. Qui
nos recipere noluerunt, bel- cum extensis flagellis impe-
lumque conflatum est. Servi tum facerent, illi conscientia
instructa acie dominis obvi- servitutis stimulatī, repente
am progrediebantur armati. se fugæ mandarunt.

C A P. XLV.

P E R S Æ.

Persæ, cum circa My- quidem, quod regionis pe-
calen Samios et Milesios ritiam haberent: re autem,
suspectos haberent, jusse- ne sua præsentia reliquos
runt eos, montes et juga etiam Græcos corrumpere-
Mycales occupare: verbo rent.

2 Persæ

β' Πέρσαι Μήδοις παρετάσσοντο· Περσῶν Κύρος ἡγεῖτο· Κύρου σατράπης Οἰβάρης ἤρξε φυγῆς. καὶ ὅσαν ἡγεῖτο Περσῶν, πάντες τῷ Οἰβάρῃ συνέφευγον· ἔνθα δὴ αἱ Περσίδες ἀπαντάμεναι τοῖς Φεύγκῃν, ἀνασυρᾶμεναι τὰς χιτῶνας, Ποί, ἔφασαν, Φεύγετε; ὅθεν ἐξέδυτε, πάλιν ἐκὶ καταδύναι σπεύδετε; ὁ λόγος τῶν γυναικῶν ἤσχυνε τὰς Πέρσας. καὶ ἀναστρέψαντες ἐπὶ τὴν μάχην, τὰς Μήδους εἰς φυγὴν ἐτρέψαντο.

Κ Ε Φ. Μς.

Τ Α Τ Ρ Ο Ι.

Ταῦροι Σκυθικὸν γένος, αἱ παρετάττεσθαι μίλλοντες, τὰς ὀπίσθεν ὁδὸς ἀνασκάπτουσιν, καὶ ποιήσαντες ἀβάτους, ἕτως ἀγωνίζονται· ἵνα, μὴ δυνάμενοι φυγεῖν, ἢ κρατοῦν, ἢ ἀποτῆνῃσκοιεν.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

Π Α Λ Λ Η Ν Ε Ι Σ.

58 Παλληνεῖς ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας, κατέσχον εἰς τὴν Φλέγραν. αἰχμάλωτοι Τρωάδες, τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ γῆν ἀποβάντων,

58 MS. Παλλήνεις. Pellenenses hos vocat Thucydides libro IV. observante Casaub.

2 Persæ cum Medis prælium committebant, duce Cyro. Satrapa Cyri Oebares fugam incepit, et omnes, quibus præerat, Persæ ipsum in fuga sequebantur. Tum Persarum uxores fugientibus obviam processerunt, subla-

tis tunicis: et, quo, inquit, contenditis? Unde egressi estis, eo introire rursus vultis? Hæc mulierum verba pudorem attulerunt Persis. Itaque reversi ad pugnam, Medos in fugam converterunt.

C A P. XLVI.

Τ Α Υ Ρ Ι.

Tauri, gens Scythica, et sic pugnam ineunt, ut prælium commissuri, semper vias omnes a tergo subruunt, inviasque reddunt:

C A P. XLVII.

P A L L E N E N S E S.

Pellenenses Troja naverunt. Captivæ Troades, cum Græci in terram descendissent,

βάντων, ἔφερχον τὴν ἄλιν, τὰς ναῦς κατέπρησαν· ἔπει-
 θε τὰς αἰχμαλώτας 59 Ἀνδρία Πριάμην ἀδελφή· οἱ δὲ
 Ἕλληνες ἀπορία σκαφῶν, καταλάβοντο τὴν νῦν καλεσμένην
 60 Σκιονήν· καὶ πόλιν οἰκίσαντες, τὴν χώραν ἀντὶ Φλέγρας
 Παλλήνην προσηγόρευσαν.

Κ Ε Φ. ΜΗ.

Α Ν Ν Ι Β Α Σ.

Ἀντίβας ἐν Ἰβηρίᾳ 61 πόλιν μεγάλην Σαλματίδα
 ἐπολιόρκει. καὶ δὴ συνθήκας ἐποίησато, λαβὼν ἀργυρί-
 ῳ τάλαντα τ', καὶ ὀμήρους τ' ἀνείη τὴν πολιορκίαν· τῶν δὲ
 Σαλματῶν, ἐκ ἀποδοσάντων τὰ συγκείμενα, Ἀντίβας
 ἐπιστρέψας ἐπαφῆκε τὰς στρατιάτας ὡς ἀρπάσσομενες τὴν
 πόλιν. ἱκετεύουσιν οἱ βάρβαροι συγχωρεῖσθαι αὐτοῖς, ἐν
 ἱματίῳ μετὰ τῶν γυναικῶν ἐξελθεῖν, ὅπλα δὲ καὶ ἡνιμα-
 τα, καὶ ἀνδράποδα καταλιπεῖν· αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς κόλ-
 ποις κρύπτεσθαι τὰ ξίφη, τοῖς ἀνδράσι συνεξῆλθον. οἱ μὲν
 δὴ

59 Ἀ.Βυζα conject. Jani Rutgersii Varior. Lib. VI. cap. 2.
 60 Vulgata Σκιονήν. Stephanus hujus urbis Thraciae
 meminit. Masu. 61 Salmanticam intelligit Casf.

dissent, tædio peregrinationis affectæ naves incendunt. Captivas prima in eam sententiam adduxit Euthria, Priami foror. Greci navi-

giorum inopia coacti, terram Scioniam occuparunt, et exstructa civitate regionem pro Phlegra Pallenen appellarunt.

C A P. XLVIII.

Α Ν Ν Ι Β Α Λ.

Annibal in Iberia magnam civitatem Salmatidem oppugnabat. Pactum cum eis fecit, ut trecentis argenti talentis, et trecentis obsidibus acceptis, oppugnationem dimitteret. Cum Salmatenenses non traderent, de quibus inter eos convenerat, An-

nibal reversus immisit milites, quali direpturos urbem. Rogabant barbari, ut sibi liceret, amictis una veste cum uxoribus exire: arma, pecunias et mancipia se relicturos. Uxores in sinibus gladios occultantes, cum viris exierunt.

δὴ τῇ Ἀνίβᾳ στρατιῶται τὴν πόλιν διήρπαζον, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκβοήσασαι τοῖς ἀνδράσι τὰ ξίφη προσέδωκαν· ἵππῳ δὲ καὶ αὐτὰς σπασάμεναι, μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπέδεντο τὴν διαρπάσασι τὴν πόλιν· ὥς τε τῆς μὲν κατέλαβον, τῆς δὲ ἐτρέψαντο, καὶ ἄνδρῳ διεξέπεσαντο. Ἀνίβας τὴν ἀνδρείαν τῶν γυναικῶν θαυμάσας, ἀπένεικε δὴ αὐτὰς τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, τὴν τε πατρίδα, καὶ τὰ χρήματα.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

Τ Τ Ρ Ρ Η Ν Ι Δ Ε Σ.

Τυρρηνῶν οἱ Λῆμνον καὶ Ἰμβρον κατασχόντες ἐξελασθέντες ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐς Τάινρον κατασχόντες, Σπαρτιάταις περὶ τὸν Εἰλωτικὸν πόλεμον ⁶² συνεμάχοντο· πολιτείας δὲ καὶ ἐπιγαμίας τυχόντες, ἔ μὴν ἀρχῆς, ἔ δὲ βελλῆς μετασχόντες, ὑπόνοιαν ἔσχον ὡς νεωτερίζοντες, καὶ συλλαφθέντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐφυλάσσοντο. αἱ δὲ τῶν φερεμένων γυναῖκες ἐπὶ τὴν εἰρετὴν ἀφικόμεναι, τῆς Φύλακας ἰκετεύουσι παρεῖναι αὐτάς, ὅσον ἰδεῖν καὶ ⁶³ προσ-
εἶναι

62 MS. συνεμαχέσαντο. 63 MS. προσῆναι. προσεῖπεν.
conject. Casaub.

ierunt. Annibalis milites urbem diripuerunt. Mulieres egressae, maritis enses traderunt. Quaedam etiam ipsae strictis gladiis cum viris simul in eos, qui civitatem vastabant, impetum fecerunt. Itaque alios ceperunt,

alios in fugam conjecerunt, et confertim ex urbe excurrabant. Annibal mulierum fortitudinem admiratus, non solum illas suis maritis reddidit, verum etiam patriam et pecunias eis restituit.

C A P. XLIX.

TYRRHENIDES.

Tyrreni, qui Lemnum et Imbrum inhabitabant, expulsi ab Atheniensibus, in Ténarum appellentes Spartiatis ad bellum Heloticum auxilium tulerunt. Itaque civitate donati, conjugiorumque participes facti, cum non ad imperia, neque in Sena-

tum admitterentur in suspicionem novarum rerum venerunt, et comprehensi a Lacedaemoniis custodiebantur. Eorum vero, qui in custodia erant uxores, ad carcerem cum pervenissent, supplices rogabant custodes, ut transeundi potestatem sibi conce-

ἄνθρωποι τῆς ἀνδρας· ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον μετῃμφιέννυτο τὰς
 ἐσθῆτας· καὶ τὰς μὲν τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες ἐνούοντα
 περικαλυψάμενοι· 64 προέξουσ δὲ ἐσπέρας ἐξίασιν. τὰς δὲ
 τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες λαβῆσαι ὑπομένεσθαι ἐνδον, ἐπὶ τῷ
 πατοῖν παθεῖν διασώσασθαι τὰς ἀνδρας. ἔ τοίνυν ἡδὲ
 οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν ἡμέλησαν· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὰ
 ταύγετα κατελάβοντο, καὶ τὸ Εἰλωτικὸν ἀπέστησαν. ὥστε
 δόσαντες οἱ Λάκωνες ἐπεκηρεκύναντο· καὶ διαλλαγέτες
 ἀπέδωκαν αὐτοῖς τὰς γυναῖκας, ἔδωκαν δὲ καὶ χρήματα,
 καὶ ταῦς καὶ ὡς ἀποίκους Λακεδαιμονίων ἐξέπεμψαν.

Κ Ε Φ. Ν.

Κ Ε Λ Τ Ο Ι.

Κελτοῖς θάσις ἦν ἐμφύλιος· ἦδη δὲ καὶ ἐς πόλεμον
 ἀπιστμένων, αἱ γυναῖκες αὐτῶν θᾶσαι τῆς παρατάξεως
 τὰ ἐγκλήματα διήτησαν, καὶ διέκριναν, ὥστε τῆς ἀνδρας
 φίλος γενομένης διαλλαγὰς ποιήσασθαι, καὶ κατὰ οἴκους,
 καὶ κατὰ πόλεις. αὐτῇς ἔπειτα Κελτοὶ βαλεῦντο πολέμῳ
 πέρι

64 MS. absque particula adverbativa δέ.

concederent, ut viderent et
 audirent maritos. Quæ cum
 introissent, statim vestes per-
 mutarunt, maritique ux-
 orum vestibus induti et oculi-
 tati ingruente vespere exie-
 runt. Mulieres maritorum
 sumtis indumentis, intus re-
 manferunt, quodcunque pe-
 riculum subire paratæ, ad
 maritorum salutem vindican-
 dam. Neque vero mariti u-
 xorum obliti sunt, aut eas
 reliquerunt. Sed et ipsi Tay-
 geta occuparunt, et Helotas
 ad defectionem pertraxerunt,
 ita, ut Lacedæmonii metu-
 entes de pace legatos mitte-
 rent, compositaque contro-
 versia uxores eis redderent.
 Pecuniis item, navibusque
 suppeditatis, quasi colonos
 Lacedæmoniorum ablega-
 runt.

C A P. L.

G A L L I.

Galli intestina seditione
 laborabant. Qui cum jam ad
 bellum arma sumisissent, u-
 xores eorum se inter medi-
 as acies opposcentes, crimina
 Polyæni Strat.

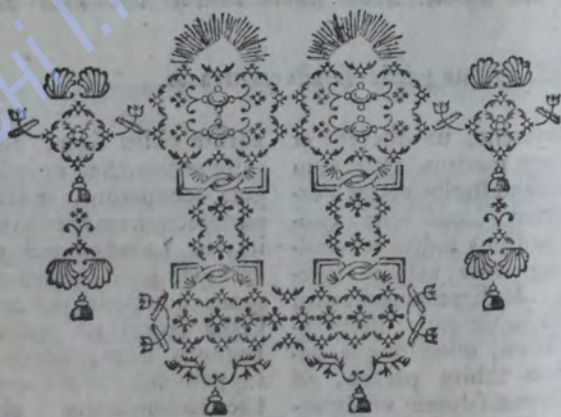
deprecabantur: et transege-
 runt, ut viri in gratiam re-
 deunt, litem et vicatim et
 oppidatim deponerent. In
 posterum, si quando Galli
 con-

E 2

πέρι καὶ εἰρήνης, ἢ τῶν ἄλλων ὅσα κοινὰ πρὸς ἀλλήλους, ἢ
τὰς συμμάχους, ἕκαστα γνώμη τῶν γυναικῶν ἐβραβεύετο.
ἐν γὰρ ταῖς πρὸς Ἀννίβαν συνθήκαις γέγραπται, Κελτοὶ
μὲν ἐγκαλάντων Καρχηδονίοις, τὰς Καρχηδονίαν ἱππάρχους
καὶ στρατηγὰς εἶναι δικαστάς· ἣν δὲ Καρχηδόνιοι Κελτοὺς
ἐγκαλῶσι, τὰς Κελτῶν γυναῖκας δικάζειν.

Τέλος τῷ ζ' βιβλίῳ τῶν Πολυαίνου Στρατηγημάτων.

consilium ineunt, de bello, tinetur, Si de Carthaginien-
de pace, aut etiam aliis, quæ sibus Galli conquerantur, e-
communitur ad ipsos aut ad quitum præfectos et duces
socios pertinent, singula de Carthaginensium litem di-
mulierum sententia admini- renturos: fin de Gallis Car-
strantur. In fœderibus igitur thaginienses, judicaturas Gal-
tur cum Annibale factis con- lorum mulieres.

Τάδε ἐνεσιν ἐν τῷ ἡ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

HAEC INSUNT IN OCTAVO LIBRO

P O L Y A E N I
STRATEGEMATUM.

Ἀμύλιος, Στρατήγημα	α	Amulius, Strateg.	I
Νυμητωρ	α	Numitor.	I
Ῥώμυλος	β	Romulus	2
Νεμῶς	α	Numa	I
Τύλλος	α	Tullus	I
Ταρκύνιος	α	Tarquinius	I
Κάμιλλος	β	Camillus	2
Μάκιος	α	Mucius	I
Σύλλας	β	Sylla	2
Μάριος	γ	Marius	3
Μάρκελλος	α	Marcellus	I
Ἀττύλιος	α	Attilius	I
Γάιος	α	Gajus	I
Φάβιος	δ	Fabius	4
Σκηπίων	η	Scipio	8
Κάτων	α	Porcius	I
Φαῦνος	α	Faunus	I
Τίτος	α	Titus	I
Γάιος	α	Cajus	I
Πεινάριος	α	Pinarius	I
Σερτώριος	α	Sertorius	I
Καίσαρ	λγ	Cæsar	33
Σεβαστός	ζ	Augustus	7

Ῥωμαῖοι	γ	Romani
Σεμίραμις	α	Semiramis
Ῥοδογύνη	α	Rhodogune
Τόμυρις	α	Tomyris
Νίτητις	α	Nitetis
Φιλῶτις	α	Philotis
Κλοιλία	α	Cloelia
Πορκία	α	Porcia
Τελεσίλλα	α	Teleilla
Χιλωνίς	α	Chilonis
Πιερία	α	Pieria
Πολυκρήτη	α	Polycreta
Φωκαεῖς	α	Phocenses
Ἀρεταφίλα	α	Aretaphila
Κάμμα	α	Camma
Τιμοκλεία	α	Timoclea
Ἐρυξώ	α	Eryxo
Πυθόπολις	α	Pythopolis
Χρυσάμνη	α	Chryfame
Πολύκλεια	α	Polyclea
Λαίνα	α	Leæna
Θεμιστώ	α	Themisto
Φερετίμα	α	Pheretima
Ἀξιοθεα	α	Axiothea
Ἀρχιδάμις	α	Archidamis
Λαοδίκη	α	Laodice
Θεανώ	α	Theano
Δηιδάμεια	α	Deidamia
Ἀρτεμισία	α	Artemisia
Τάνια	α	Tania
Τιργατάω	α	Tirgatao
Ἀμάγη	α	Amage
Ἀρσινόη	α	Arfinoë
Κρατησίπολις	α	Cratefipolis
Ἱέρα	α	Hiereia
Κυννάνη	α	Cynnane
Πύστα	α	Pysta

Ἐπίχαρις	α	Epicharis	I
Μιλησία	α	Milefiæ	I
Μελία	α	Meliæ	I
Φωκίδες	α	Phocides	I
Χία	α	Chiæ	I
Θάσιαι	α	Thasiæ	I
Ἀργολίδες	α	Argolides	I
Ἀκαρνανες	α	Acarnanes	I
Κυρηναῖοι	α	Cyrenenses	I
Λακωναι	α	Lacænæ	I

Τίλος τῷ πίνακος.

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Βιβλίον ὄγδοον.

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

Καὶ τὸδε ὑμῖν ὄγδοον βιβλίον, ἰσχυράτοι βασιλεῖς, Ἀντωνίνῃ καὶ Οὐῆρῃ, προσφείτω τῶν Στρατηγημάτων. ἵ ὥς τε συντετελεωμένης τῆς συντάξεως, ἣν ὑπεσχόμην, ἔυχομαι ὑμῖν μετὰ τῆς στρατηγικῆς ἀρετῆς τέλος ἀγαθόν, ἐν τοῖς πολέμοις γενέσθαι· ἑμαυτῷ δὲ ψῆφον παρ' ὑμῶν δικάων. ὅτι προαιέσται βίβη καὶ λόγῃ δίκαιον ἔχοντα, ἐκ ἀμελείας συγγράφω ὅσα γένοιτ' ἂν ὠφέλιμα ὑμῖν τι αὐτοῖς, καὶ τῇ Ἰαμμαίων ἀρχῇ, καὶ τοῖς Ἑλλησιν· ἢ τι πολεμῶμεν, ἢ τ' εἰρήνην ἀγορεύω. ἐν μὲν γὰρ πολέμῳ ταῦτα ἐστὶ νίκης γυμνάσματα· ἐν δὲ εἰρήνῃ γνάμης παιδεύματα,

I Vulg. ὥς.

P O L Y A E N I

S T R A T E G E M A T U M

LIBER OCTAVUS.

P R O O E M I U M.

Eriam hunc octavum librum Strategematum vobis dedico, sanctissimi imperatores, Antonine et Vere. Atque perfectō volumine quod promiseram, precor et opto, ut vobis a militari virtute bonus et faustus exitus bellorum contingat: mihi-

que justum a vobis suffragium, quod institutum vitæ et orationis forensis securus, non indiligenter conscripsi, quæ usui esse possint vobis ipsis et Romanorum imperio et Græcis, sive bella geramus, sive pacem colamus. Nam in bello hæc sunt adipiscendæ vi-

etoriae

δυνάμει, τὴν δόξαν ἀθάνατον παρὰ τῆς ὑμετέρας βασι-
λείας ² λαβόντα.

Τίλος τῇ προομιᾷ.

Κ Ε Φ. Α.

Α Μ Ο Υ Λ Ι Ο Σ.

Ἀμέλιος καὶ Νομήτωρ ἀδελφοί· νεώτερος Ἀμέλιος
δυνάμει βιασάμενος, βασιλεὺς Ἄλβης ἐγένετο, τὸν μὲν δὲ
Νομήτωρα τὸν ἀδελφὸν ἐφῆρε, θυγατέρα δὲ αὐτῷ Σι-
λβίαν, ἵνα μὴ παῖδες ἐξ αὐτῆς γένοιτο τιμαρκοὶ τῆς Ἀμε-
λίας παρανομίας, ἀπέφηνεν ἱερσίαν τῆς Ἑσίας· ἐπειδὴ νό-
μος ταῖς Ἑσιάσιν, αἰεὶ παρτένενυσθαι.

Κ Ε Φ. Β.

Ν Ο Μ Η Τ Ω Ρ.

3 Ῥώμος καὶ Ῥωμύλος Ἀρεως καὶ Σιλβίας παῖδες
ἐπέδεντο Ἀμυλίου. Ἰόρυβος ἀπὸ τῆς ἄκρας εἰς τὴν πόλιν
ἐφέρετο. Νομήτωρ εἰδὼς τὰ δρώμενα πρὸς τὰς πολίτας
ἔφη, Πολεμίων ἔφοδος γίγονεν. Ἀμέλιος δὲ προδὲς τὴν
πόλιν

2 γρ. λαβόντας. Casaub. 3 MS. Ῥέμος.

etoria exercitia: in pace con- gloriam immortalem a vestro
filii capiendi praecepta, quæ regno consequentur.

C A P. I.

A M U L I U S.

Amulius et Numitor fra- beri progignerentur, vindi-
tres exstiterē. Junior Amu- ces Amulii sceleris et inju-
lius cum exercitu et copiis riæ, sacerdotem Vestæ ef-
Albæ regnum invasit. Fra- fecit. Legem enim habe-
trem suum Numitorem in- bant Vestales, ut perpetu-
custodia servabat: ejusque am virginitatem conserva-
filiam Sylviam, ne ex ea li- rent.

C A P. II.

N U M I T O R.

Remus et Romulus, Mar- perferebatur. Numitor con-
tis et Sylviae filii, Amulium sciis quid fieret, ad cives di-
per insidias aggrediebantur. xit, hostilem aggressionem
Tumultus ab arce in urbem esse, Amulium urbe prodita
E e 4 fugisse.

πόλιν πέφευγεν. ἀλλὰ ὠπλισάμενοι εἰς τὴν ἀγορὰν ἀθροίζόμεθα· οἱ μὲν ἀπλίζοντο, καὶ ἡθροίζοντο. Ῥώμος δὲ καὶ Ῥαμύλος ἀνελόντες Ἀμυλίον ἐξεπύδισαν τῆς ἀκρας, καὶ τοῖς πολίταις ἡθροισμένοις ἀνήγγειλαν. οἱ τινες ὄντες, οἷα παθόντες, τῷ πάππῳ δικαίως ἐτιμώρησαν. ὁ δὲ ὄμιος ἐπαινέσας τὸ ἔργον, Νομήτορι τὴν βασιλείαν ἀπέδωκεν.

Κ Ε Φ. Γ.

Ρ Ω Μ Υ Λ Ο Σ.

Ῥαμύλος, Ῥωμαίων γυναῖκας ἐκ ἐχόντων, ἐκήρυξεν ἀνὰ τὰς γείτονας πόλεις ὡς ἐορτὴν ἀξιοῦ δημοτελεῖν Ποσειδῶνος 4 Ἰππέας, καὶ ἀγῶνας ἵππων ἐπὶ ἀδλοῖς μεγίστοις πολλοὶ δὲ συνῆλθον ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τὴν θέαν. πᾶν γένος ἀνδρῶν, γυναικῶν, παρθένων. Ῥαμύλος παρὰ γυμναῖον ἔδωκεν, ἀπέχεσθαι μὲν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρπάξαι δὲ μόνους παρθένους, καὶ ταύτας ἐκ ἐς ὕβριν, ἀλλ' ἐς γάμον. ἔτος ὁ γάμος Ῥωμαίοις ἀρχὴ παιδοποιίας ἐγένετο.

β' Ῥαμύλος τῆς Φιδηναίων πόλεως ἀποσχὼν δέκα πρὸς τὰς δαδίας, κατεστρατοπέδευσε. νύκτωρ δὲ τῷ χάρακος ἐξαίμα

γαί

4 MS. ἱππίας. Utrumque invenitur.

fugisse. Sed, inquit, armati in forum conveniamus. Civibus se armantibus, et congregantibus, Remus et Romulus, Amulio sublato, ex arce exsilierunt, et con-

gregatis civibus renuntiaverunt, quinam et quo damno affecti, avirinjurias persecuti sint. Populus factum collaudans, Numitori regnum tradidit.

C A P. III.

R O M U L U S.

Romulus, cum Romani uxoris omnino carerent, promulgavit per finitimas civitates, se publicos ludos instituturum Neptuno equestri, et equestria certamina, maximis propositis premiis. Magna hominum multitudo ex vicinis urbibus ad spectaculum convenit, omnis generis, virorum, mulierum, virginum. Romulus suis præ-

ceptum dederat, ut a viris et mulieribus abstinerent, solas autem virgines raperent, non ad stuprum, sed ad ineunda connubia. Hæc connubia Romanis principum exstiterunt procreandorum liberorum.

2 Romulus ab urbe Fidenatum circiter decem stadiis, castra fixit. Per noctem e castris copias eduxit, dimidiaque

γὼν τὴν δύναμιν, τὰς ἡμέσεις τῶν λόχων εἰς μέτωπον κατα-
 εῖσας, τὰς δὲ λοιπὰς ὀρθίας ἐκτάξας, καὶ τοῖς ἡγεμόσιν ἐν
 ἀπορήτῳ παραγγείλας ἃ χρὴ πράττειν, αὐτοὺς ολίγους ἔχων
 εὐζάνους, πελέκεις φέροντας, τοῖς τεύχεσι προσῆλθε. κελεύσας
 τὴν ἄλλην δύναμιν ἐφεδρεῖν ἐγγύθεν. ἥδη δὲ ὑπαυγαζήσας
 αὖ, προσέταξε τὰς πύλας ἐκκόπτειν. τῶν δὲ Φιδιθναίων τῇ
 παραλόγῳ τὸλμῃ ταραχθέντων, καὶ τὰς πύλας ἀνοιζάντων,
 καὶ τοῖς πολεμίοις ἐμπεσόντων ἀσυντάκτως, Ῥωμαῖοι μὲν
 ὑπὲρ ἡνίκαν Φιδιθναῖοι δὲ τὰς κατὰ μέτωπον ὀρῶντες, τὰς δὲ
 ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων βλέποντες, τῶν ὀρῶντων καταφρονῶντες, ἐνέκειντο
 σφοδρῶς, τῶν οἰόμενοι κρατήσειν ἐπεὶ δὲ περαιτέρω προῆλ-
 θον, οἱ μὲν ἡγεμόνες τὰς ὀρθίας λόχους τοῖς κατὰ μέτωπον
 ὑπὲρ ἡνίκαν, καὶ συγκαθίσαι παρήγγειλαν, ὅπως ὑπὸ τῶν πο-
 λεμίων μὴ βλέποντο. τῶν δὲ γενομένων, οἱ μὲν κατὰ μέτω-
 πον φυγόντες, περιῆλθον τὰς ὀρθίας λόχους καὶ ἀντιπρόσωποι
 τοῖς διάκασιν ἐγένοντο· οἱ δὲ συγκαθήμενοι διανασάντες μετὰ
 βούῃς ἐμβάλλουσι τοῖς πολεμίοις ἀκρῆστες κερμηκῶσι. μετὰ τῶ-
 ν δὲ συμβάλλουσι καὶ οἱ πεφυνγέναι δοκῶντες, καὶ Φιδιθναῖος
 ἐς φυγὴν τραπομένους ἀνελόντες, τῆς πόλεως αὐτῶν ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. Δ.

diague parte manipulorum
 ad frontem explicata, reli-
 quos rectis ordinibus collo-
 cavit, et ducibus seorsim præ-
 cepit, quid fieri vellet. Ipse
 paucos expeditos bipennibus
 armatos ducens, ad mœnia
 accessit, reliquis copiis in
 propinquo insidias agere ius-
 sit. Aurora jam sublucente,
 portas bipennibus effringere
 iussit. Fidenatibus improvi-
 sa audacia perturbatis, por-
 tasque aperientibus, et in ho-
 stes irruentibus nullo ordi-
 ne, Romani paulatim retro-
 cesserunt. Fidenates, eos qui
 in fronte consistebant, viden-
 tes, posteriores non conspi-
 cari, contemtis iis qui vide-
 bantur, vehementer urge-

bant, eos se facile vincere
 posse existimantes. Cum lon-
 gius processissent, duces re-
 ctos manipulos post eos, qui
 in fronte stabant, colloca-
 runt, eosque una sedere ius-
 serunt, ne ab hostibus cons-
 picerentur. His factis, qui
 in fronte erant, terga verten-
 tes, circuibant manipulos in
 profundum explicatos, et
 persequentibus ex adverso
 obviam veniebant. Qui au-
 tem latebant confurgentes,
 cum vociferatione et rumul-
 tu hostes invadunt, recentes
 defatigatos, cumque his ma-
 num conferunt: et qui fu-
 gere videbantur, Fidenates in
 fugam conversos occidunt, e-
 orumque urbe potiuntur.

E e 5

CAP. IV.

Κ Ε Φ. Δ.

Ν Ο Υ Μ Α Σ.

Νεμῶς Ῥωμαίους ἐκ πολέμου καὶ Φόνε βεβλόμενος με-
ταβαλεῖν εἰς εἰρήνην καὶ νόμους, ἀναχωρῶν τῆς πόλεως εἰς
τέμενος ἱερὸν νυμφῶν, ἐν τῷ μόνος διατῶμενος ἐπὶ συγ-
νάς ἡμέρας ἐπανησι, παρὰ τῶν νυμφῶν θεοπρόπια καμύ-
ζων, ἃ συνεβέβλευν ἡγείσθαι νόμους. τῷ τῶν ἐπέειδοντο Ῥω-
μαῖοι. ὅσαι μέχρι νῦν ἑορταί, θυσίαι, τελεταί, ἱερουργίαι,
ταῦτα πάντα Νεμῶς, οἷα δὴ νόμους νυμφῶν κατετήσατο.
5 δοκεῖν δὲ ἐμοί, ζηλωτῆς ἐγένετο Μίνα καὶ Λυκάργε
καὶ γὰρ ἔτω τῆς νόμους, ὁ μὲν παρὰ Διὸς, ὁ δὲ παρὰ
Ἀπόλλωνος μαδόντες, ἢ μαθεῖν φάσκοντες, ἐπέειδον αὐτοῖς
χρῆσθαι, ὁ μὲν Κρήτας, ὁ δὲ Λάκωνας.

Κ Ε Φ. Ε.

Τ Υ Λ Λ Ο Σ.

Τύλλος ἤρχε Ῥωμαίων παρατασσομένων Φιδηναίους.
Ῥωμαῖους προσδόντες Ἀλβανοὶ τὸ λαὸν κέρας λιπόντες, εἰς
τὰ ὄρη παρεχώρην· ἱππεὺς διὰ τάχους Τύλλου προσδρα-
μῶν

5 Vulg. δοκεῖ δὲ ἐμοί.

C A P. IV.

N U M A.

Numa, ut Romanos a bel- hunc usque diem festa, sa-
lis et cæde ad pacem atque crificia, cæremonia, solenni-
leges deduceret, ab urbe se- tates sunt, hæc omnia Nu-
cessit in sacrosanctum Nym- ma quasi leges Nympharum
pharum templum. In eo constituit. Mihi equidem Mi-
cum solus per multos dies noem et Lycurgum æmulatus
vitam egisset, reverfus, ora esse videtur. Nam ex iis le-
acula ab Nymphis apportavit ges alter ab Jove, alter ab A-
de iis, quæ suavit, ut pro le- polline discentes, aut saltem
gibus haberentur: iis Ro- se didicisse proficientes, alter
mani se obedienter præbue- Cretensibus, alter Laconibus,
runt. Quæcunque igitur in ut his uterentur, persuasit.

C A P. V.

T U L L U S.

Tullus Romanorum in- mittentibus, Albani prodi-
perium tenebat. Fidenatibus rione facta, lævum cornu re-
pugnam cum Romanis com- liquerunt, et in montes di-
scesse.

μὴν ἡγγεϊλε τὴν προδοσίαν· ὁ δὲ ἀνέβροχε μέγιστον· Ἀλλὰ
 εὐ μὲν τὴν σαντὰ τάξιν φύλαττε· Ἀλβανοὶ δὲ ἀπιάσι κυκ-
 λωσόμενοι τὰς πολεμίας, ἱμᾶ προτάξαντος. τὰτ' ἀκέσαν-
 τες Ῥωμαῖοι λαμπρὸν ἠλάλαξαν. ἔ μὴν ἔδε Φιδιναῖος ἔλα-
 βεν ἡ τῶν ἀλαλαζάντων χαρά. σπεδῆ δὲ καὶ τάχει φεύ-
 γην ὤρμησαν, ὑπ' Ἀλβανῶν κυκλωθῆναι φοβηθέντες.

Κ Ε Φ. 5.

T A R K Y N I O Σ.

ὁ Ταρκύνιος Γαβίος πολιορκῶν χρόνῳ μακρῷ, μὴ δυ-
 νάμενος ἐλθεῖν, τὸν νεώτατον τῶν παίδων Σέξτον πληγῶς
 ἀκισιόμενος αὐτόματον ἐπεμψεν· οἱ δὲ τὸ σῶμα πικρῶς
 ἡκισμένοι ἰδόντες, ἐδίδξαντο, πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπαγγει-
 λόμενοι κατὰ τῆ πατρός· ὧν τὰ πλεῖστα θράσας πιστὸς
 ἦν. ἐληίζετο Ῥωμαῖος, ἐς φυγὴν ἐτρέπετο, αἰχμαλώτας
 ἐλάμβανε, μάχας ἐνίκα πολλὰς· ὥς τε καὶ οἱ Γαβιοὶ
 θαυμάσαντες, αὐτοκράτορα στρατηγὸν αὐτὸν ἀπεφύκοντο·
 ὁ δὲ ἡγγελον κρύφα πέμψας τὸν πατέρα ἤρετο, τί ὄρῃν
 κελεύει. Ταρκύνιος δὲ· καὶ γὰρ ἔτυχεν ὁμιλῶν ἐν κηπῷ
 τὰς

6 MS. Ταρκύνιος.

scesserunt. Eques celeriter cludant. Quo audito, Roma-
 ad Tullum contendens, pro- si fortissime vociferabantur.
 ditionem nuntiavit. Ille vero Verum non latebat Fidenates
 magna voce exclamavit: Tu vociferantium lætitia. Itaque
 vero tuum locum tene. Al- summo studio et festinatione
 bani enim abierunt meo ius- fugam petebant, veriti, ne ab
 su, ut hostes circumventos in- Albanis circumvenirentur.

C A P. V I.

T A R Q U I N I U S.

Tarquinius, cum Gabios Prædas ex Roma-
 longo tempore oppugnatos, norum agris agebat, in fu-
 capere non posset, minimum gam eos convertibat, capti-
 natu filium Sextum, plagis vos cepit, multas pugnas vin-
 affectum, transfugæ specie cebat. Quam ob causam Ga-
 misit. Qui corpus acerbis ver- bii admirati virtutem, eum
 beribus castigarum viden- summum belli ducem crea-
 tes, eum receperunt. Ille verunt. Ille autem clam nun-
 contra patrem multa, magna- tio ad patrem missò, eum in-
 que pollicitus, cum pleraque terrogavit, quid fieri veller?
 factis exsequeretur, fidelis ha- Tarquinius (nam in horto
 versa-

τῆς ὑψηλοτάτης μήκωνας ἀποκλάσας, ἔφη, πρὸς τὸν ἄγγελον, Φεάζε με τῷ παιδί τῶτο πράττειν. ὁ μὲν ἠγγέλων. ὁ δὲ Σέξος τὰς προέχοντας τῶν Γαβίων διαφθείρας, ἔτι μηχανησάμενος ἐρημίαν καὶ ἀστένειαν Γαβίοις, τῇ πόλιν αὐτῶν παρέδωκε Ῥωμαίοις.

Κ Ε Φ. Ζ.

Κ Α Μ Ι Λ Λ Ο Σ.

Κάμιλλος Φαλερίοις ἐπολέμει τῶν Φαλερίων παίδων ὁ διδάσκαλος προαγαγὼν αὐτὸς ἔξω τέχνης, ὡς γυμνασόμενος, παρέδωκε Ῥωμαίοις. Κάμιλλος δὲ ἀσεβῆ τὴν τῷ διδασκάλῳ προδοσίαν ἠγασάμενος, προσέταξεν ὀπίσω τὰ χεῖρε αὐτῷ περιχρῆσθαι, καὶ δεῖσθαι, καὶ τοῖς παῖσιν ἐπιτρέψεν ἀπάγειν τὸν προδότην ὡς τὰς πατέρας. Φαλερίων μὲν διδάσκαλον αἰκισάμενοι κατέφθειραν· τῷ δὲ Καμίλλῳ θάυμασαντες τὴν εὐσεβείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, σφῶς αὐτὸς ἀνευ μάχης παρέδωκαν. Κάμιλλος δὲ τὰς πολλὰς χρόνῳ ἀλῶναι μὴ δυναμένους, εὐσεβεῖ στρατηγήματι παρέσησατο.

β' Κελτοὶ Βρέννα βασιλέως ἠγασμένῃ κατὰ κράτος τῇ Ῥώμῃ ἰλόντες, ἑπτὰ μηνὶ κατέσχον. Κάμιλλος τὰς ἔξω τῆς

versabatur) summa papaverum capita decutiens, inquit ad nuntium: Refer filio, me hoc facere quod vides. Sextus Gabiorum po-

tentissimos de medio sustulit, atque ita ad solitudinem et imbecillitatem Gabios redigens, civitatem eorum prodidit.

C A P. VII.

C A M I L L U S.

Camillus cum Faleriis bellum gerebat. Qui Faleriorum pueros instruebat, e ductos eos extra urbem, quasi exercitandi causa, Romanis tradidit. Camillus ludimagistri proditionem sceleratam iudicans, manus ejus in tergum religari iussit, puerisque permisit, ut proditorem ad suos parentes deducerent. Falerii ludimagistrum

quidem verberibus confectum necarunt: Camilli vero pietatem et justitiam admirati, seipsos ei absque praelio tradiderunt. Ita Camillus eos, qui diuturna oppugnatione capi non poterant, pio quodam strategemate subegit.

2 Galli cum duce Brenno rege per vim Romam occupassent, septem mensibus eam tenuerunt. Camillus Roma

τῆς πόλεως Ῥωμαίους συναγαγὼν ἐξήλασε Κελτὰς, καὶ τὴν πόλιν ἀνέστησε. πάλιν αὖ Κελτοὶ μετὰ τρεῖς ἔτη καὶ δέκα εἰς τὴν Ῥώμην ἐμβαλεῖν τολμήσαντες, ἐσφατοπεδεύσαντο περὶ τὸν Ἀνιῶνα ποταμὸν, ἐλάχιστον τῆς πόλεως ἀπέχοντα. Κάμιλλος αἰρεθεὶς πέμπτον δικτάτωρ, καὶ τὴν ⁷ στρατιάν ἀναλαβὼν, πρὸς μὲν τὰς τῶν Κελτῶν μαχαίρας, αἷς καταφέροντες τὰς κεφαλὰς διέκοπτον, ἐκέλευσεν ἀντιχαλκεύσασθαι τὰ κράνη ὀλοσίδηρα, καὶ λεία, ὅπως καὶ μάχαιραι ἀπολοισθάνοιεν, ἢ κατεάγοιντο. τοῖς δὲ Ἰπυρεοῖς κύκλῳ περιήρμωσε λεπίδα χαλκὴν τᾷ ξύλῳ τὰς πληγὰς μὴ εἰσόντος. τὰς δὲ στρατιώτας ἐδίδαξε ⁸ τοῖς ξυστοῖς μακροῖς ἀπὸ χειρὸς χρῆσασθαι, καὶ τοῖς ξίφεσι τῶν πολεμίων σφᾶς αὐτὰς ὑποβαλόντας ἐκδέχεσθαι τὰς καταφορὰς. ὅ τε γὰρ σίδηρος τῶν Κελτῶν μαλακὸς ἦν, καὶ ποιηρῶς ἐληλασμένος ἐκάμπτετο ταχέως, καὶ τε μάχαιραι αὐτῶν ἰδιπλύντο, καὶ ἦσαν ἄχρηστοι πρὸς τὴν μάχην. ἕτως γέ τοι καὶ ῥαδίως ἡττηθέντες, οἱ πλεῖστοι μὲν αὐτῶν ἵππικτον, οἱ λοιποὶ δὲ φυγόντες ᾤχοντο.

ΚΕΦ. Η.

⁷ Στρατιάν. Caf. ⁸ Plutarchus in Camillo, unde hic noster sua hausit, habet ὕσσοις. Caf.

Romanis, qui extra urbem erant, collectis, expulit Gallos, urbemque restituit. Rursus Galli post annos tredecim Romanorum regionem invadere ausi, ad Anienem fluvium, non procul ab urbe, castra metabantur. Camillus quintum Dictator creatus, acceptis copiis, contra Gallorum gladios, quibus impetentes, capita dissecabant, iussit comparare galeas omnino ferreas ac laeves, ut enses ob lubricum galarum delaberentur, aut con-

fringerentur. Clypeis autem undique æneum tegumentum induxit, ligno ictus non ferente. Milites vero longis hastilibus cominus uri docuit, et hostium gladiis seipso opponere, ictusque excipere. Gallorum enim ferum cum esset molle, maleque fabricatum: repente flectebatur, eorumque enses hebetes fiebant, et ad pugnam erant inutiles. Sic nullo negotio victi, multi eorum cadebant. Reliqui vero se fugæ mandabant.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. Η.

Μ Ο Τ Κ Ι Ο Σ.

Τυρρῆνοὶ Ῥωμαίοις ἐπολέμουν· Τυρρηνῶν βασιλεὺς Πορσίνας, Ῥωμαίαν ἤρχε Ποπλικόλας τρίτον ὑπάτευον. Μάκιος Ῥωμαῖος ἀνὴρ, αἰεὶς τὰ πολέμια, Πορσίαν βελομένον ἀνελεῖν, εἰς τὸ Τυρρηνικὸν στρατόπεδον ἤλθεν, ἐστῆ· τα ἔχων Τυρρηνίδα, καὶ τῇ Φωνῇ Τυρρηνίων καὶ δὴ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν βασιλέα τὸν Πορσίαν ἐκ ἀδῶς ὅς τις ἦν, ὃν ᾤηται μάλιστα τῶν κατεζομένων ἐοικέναι βασιλεῖ, καὶ δὴ τέτον ἔκτανε, σπασάμενος τὸ ξίφος· συκηφθεὶς ἀμολόγησεν ὅς τις ἦν. Πορσίνας μὲν δὴ εἶπεν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῖς θεοῖς· Μάκιος δὲ τῆς ἰσχάρας πῦρ ἐχέσσης, ὑπερέσχε τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ τῆς χειρὸς καίμενης, εἰσῆκε τῷ Πορσίᾳ διαλεγόμενος φαιδρῶ καὶ ἀτρέπτῳ τῷ πρῶτῳ· ὥς δὲ Πορσίνας τὴν ἀρετὴν ὑπερβαύμαζε, Μάκιος, Μυδαμῶς, ἔφη, Δαυμάτης· τριακῆσιν Ῥωμαῖοι τὴν αὐτὴν ἐμοὶ καρτερίαν ἔχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ σε πλανῶντα, παραφυλάσσοντες κατὰ τῆς σῆς ἀναι-

C A P. VIII.

M U T I U S.

Tyrreni cum Romanis bellum gerebant. Tyrrenorum rex erat Porfena, Romanorum imperator Publicola, tertium consul. Mutius civis Romanus, in re militari praestantissimus, interficendi Porfenæ causâ, in Tyrrenorum castra venit, habitu Tyrreni, vocem etiam Tyrrenorum imitatus. Qui accedens ad tribunal, cum regem Porfenam non nosset, quinam esset, ex confidentibus, quem maxime regi similem esse putabat, eum stricto gladio interfe-

cit. Comprehenfus, fallus est quinam esset. Porfena ob datam salutem diis sacrificabat. Mutius autem in focum igne plenum, rectam manum injecit: et dum manus combureretur, stans cum Porfena loquebatur, hilari et intrepido vultu. Cum Porfena supra modum hominis virtutem admiraretur, Mutius, nequaquam, inquit, mireris. Trecenti Romani eadem tolerantia et virtute praediti, qua ego, in castris oberrant, tempus castrantes te interficiendi. Por-

ἀπαρέστως. Πορσίνας πειεύσας τοῖς λεγομένοις, καὶ Φο-
βηθεὶς, τὸν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους διελύσατο.

Κ Ε Φ. Θ.

Σ Υ Λ Λ Α Σ.

Σύλλας ἐν τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ τῶν στρατιωτῶν
στρατηγικὸν ἄνδρα καὶ πρεσβύτην, Ἀλβίνον λιδοῖς καὶ ἐν-
δοῖς διαχερησαμένον, ἐκ ἐπέξῃλθεν· ἀλλὰ παρῆκε τὴν
ἀποκτείναντας, Φάσκων ποιεῖν αὐτὰς ἐν τῷ προδύμο-
τι τῆς εἰς τὸν πόλεμον, ὡς ὀφείλοντας ὑπὲρ ἀμαρτήματος
μεγάλου, διὰ μεγάλης αἰδευαγαθίας ἀπολογήσασθαι. τοι-
γάρτοι καὶ ἐν ταῖς μάχαις πολλῶ γενναίωτερον ἡγωνίσαντο·
ὥς τε καὶ λήθην ἐμποίησεν τῆς εἰς τὸν Ἀλβίνον πα-
ρομοίας.

β' Σύλλας Ἀρχελάῳ τῷ Μιθριδάτῃ στρατηγῷ πρὸς
Ορχομένον παρετάσσεται. ὁρῶν δὲ τῆς Ῥωμαίας ἡττημένης
καὶ φεύγοντας, αὐτὸς ἀποπηδήσας τῇ ἰππῃ, καὶ σηκῶν
ἀρπάζας, ὥπτετο διὰ τῶν φευγόντων, εἰς τὰς πολεμίας,
βοῶν, ἐμοὶ μὲν ἐνταῦθα καλὸν, ὃ Ῥωμαῖοι, τελευταῖον
ὅμως δὲ τοῖς πυνθανομένοις πᾶς προεδέωκατε Σύλλαν, μέ-
μηθετε φράζειν, ἐν Ὀρχομένῳ. τῷτον τὸν λόγον Ῥωμαῖοι
κατα-

Porfena credens his ver- bellum cum Romanis com-
bis, metuque perterritus, posuit.

Ο Δ Ρ. ΙΧ.

S Y L L A.

Sylla in bello sociali viri
militaris et ætate provecti
Albini, lapidibus ac fustibus
a militibus inermem, mor-
tem non ultus est: sed aucto-
res cædis neglexit, inquiens
se eos alacriores hac re ad
pugnandum reddere, cum
insigne peccatum insigne ali-
qua fortitudine expiare debe-
rent. Itaque in pugnis multo
virilius dimicabant, ut obli-
vionem suo in Albinum sce-
leri inducerent.

2 Sylla adversus Arche-
laum Mithridatis ducem ad
Orchomenum præliabatur.
Videns autem Romanos vi-
ctos fugam capeffere, ipse ab
equo desiliens, arrepto vexil-
lo per fugientes ad hostes ren-
debat, clamans: Mihi hic
gloriosum est, ὃ Romani,
mortem obire. Vos autem
interrogantibus ubi Syllam
prodideritis, facite ut re-
spondeatis, In Orchomeno.
Hoc sermone pudefacti Ro-
mani

καταδεσδόντες, ἀνέστειψαν· καὶ προθύμως ἐμβαλόντες
ἐτρέψαντο τὰς πολεμίας.

Κ Ε Φ. Ι.

Μ Α Ρ Ι Ο Σ.

Μάριος Κιμβρίων καὶ Τευτόνων ἐς τὴν Ἰταλίαν ἐμ-
βαλόντων ἀγρίων ἀνθρώπων, μεγάλων, τὰς ὅψεις ἀλλο-
κότων, θηριώδη τὴν φωνὴν ἔχόντων, ἐπὶ πλείους ὅσοι
συνέβαλεν εἰς μάχην, ἀλλὰ ἐκέλευε τὰς στρατιάτας τὴν
χάρακος ἐμβαλεῖν προσιόντας, πόρρωθεν ἰσαμένους, ὅρῳ
τὰς τὰς πολεμίας, ἥτις τῆς μορφῆς αὐτῶν ἀνέχοντο
καὶ τὴν φωνὴν ὑπομένειν, καὶ τὴν ὅψιν χειροῦδ' ἢ ποιεῖσθαι
ἔτις ἄρα οἱ στρατιάται τὸ θάμβος τῶν βαρβάρων ἐκλύ-
σαντες, κατεφρόνησαν αὐτῶν· καὶ τὸν Μάριον αὐτοὶ πα-
ρεκάλαν ἐξάγειν αὐτὸς ἐπὶ τὴν μάχην. καὶ δὴ συμβαλόν-
τες δέκα μυριάσι τῶν πολεμίων, τὰς μὲν ἐκτείναν, τὰς
δὲ ζῶντας ἔλαβον.

β' Μάριος Τεύτοσι καὶ Κιμβρίοις μέλλων συμβάλλειν
ἐν ὑπαγείαις ἀνωμάλοις, Μάρκελλον διὰ νυκτὸς ἐκέλευεν
τρισχιλίους ὀπλίτας ἄγοντα, δι' ἀβάτων ὁρῶν περιελθόντα.
κατὰ

mani, reverterunt, et ala-
criter in adversarios impe-
tu facto, eos in fugam com-
pulerunt.

Κ Α Ρ. Χ.

Μ Α Ρ Ι Ο Σ.

Marius Cimbris et Teu-
tonibus in Italiam impressio-
nem facientibus, qui homi-
nes erant agrestes, immani
magnitudine, facie monstro-
sa, et belluina voce praediti,
diu moratus, manum non
conferuit: sed milites iussit
ad vallum accedentes, intro
tela conjicere: proculque
consistentes in hostes intruen-
do, assuefecit, ut eorum for-
mam sustinere, et vocem tol-
lerare possent, faciemque u-
sitatam redderent. Sic mili-

tes stuporem barbarorum ab-
jicientes, eos despexerunt:
atque ipsi Marium horrabantur,
ut se ad ineundam pu-
gnam educeret: commissio-
que praelio cum centum mil-
libus hostium, partim occi-
derunt, partim vivos cepere-
runt.

2 Marius cum Teutoni-
bus et Cimbris conficturus
in montium lateribus inae-
qualibus, Marcellum per no-
ctem iussit cum tribus milli-
bus armatorum per invia
mon-

κατὰ νύκτε τῶν πολεμίων γενέσθαι. ἐπεὶ δὲ συνέβαινε, παρ' αὐτῶν τοῖς στρατιώταις ἔδωκεν, ἐκ τῶν ἀνωμάλων ἡμίμα ὑποβαίνειν εἰς τὸ πεδίον· ὅπως οἱ πολέμιοι φεύγειν αὐτὰς οἰόμενοι διώκειν ἐνχειροῖεν, καὶ ἔτι εἰς τὸ ὀμαλὸν κατέλθοιεν. ὡς δὲ κατέλθον, κατὰ προσώπε μὲν οἱ περὶ τὸν Μάριον, κατὰ νύκτε δὲ οἱ περὶ τὸν Μάρκελλον, συρρήξαντες κατέκοψαν τὰς πολεμίας, καὶ νίκην λαμπροτάτην ἐνίκησαν.

ἢ Μάριος Κιμβρίοις συμβαλὼν ἀπὸ χειμερίαν τόπων ἡρμωμένοις, ἠπίστατο κρύος μὲν καὶ χιόνα φέρειν δυναμί-
νης, καῦμα δὲ καὶ ἥλιον ἔδαμῶς. ἦν μὲν δὴ μην Αὐγύστου. Μάριος δὲ κατὰ νύκτε τῶν στρατιωτῶν προκατελάβετο τῆς μάχης τὸν τόπον· οἱ βάρβαροι δὲ ἐπιστραφέντες κατὰ προ-
σώπε τὸν ἥλιον ἔχοντες, ἀντιλάμπησαν τὴν αὐγὴν καὶ φέ-
ροντες, ὑπὸ τῇ θάλασσῃ ἰδρωτὰ πολὺν μετὰ ἀσθματός
αφίεντες, τὰς μὲν θυρεὺς προεβάλλοντο πρὸ τῶν προσώπων,
τὴν ἀκμὴν τῇ ἡλίῳ μὴ φέροντες· τὰ δὲ σάματα αὐτῶν
γυμνῆμενα τιτρώσκοντες οἱ Ῥωμαῖοι, κατέκοψαν. πίπτεισι
τῶν βαρβάρων δωδεκάκις μύριοι· ἀλίσκονται ζῶντες ἑξά-
κις μύριοι.

ΚΕΦ. ΙΑ.

montium circumire, et ad
terga hostium evadere. Quod
postquam accidit, milibus
præceptum dedit, ut ex mon-
tibus paulatim se in campum
reciperent, ut hostes, fugere
eos arbitrati, persequi cona-
rentur, et sic in planitiem
descenderent. Qui cum de-
scendissent, a facie Marius,
a tergo Marcellus irruptione
facta, hostes conciderunt, vi-
ctoriamque splendidissimam
reportarunt.

3 Marius cum Cimbris
bellum gerens ex frigidis re-
gionibus profectis, sciebat
eos frigus ac nives perferre

posse, æstum et solem non
item. Erat tunc mensis Au-
gustus. Marius a tergo mili-
tibus, præoccupavit locum pu-
gnæ idoneum. Barbari con-
versi cum solem adversum
haberent, neque affluentem
splendorem ferre possent, æ-
stu confecti plurimum sudo-
rem cum anhelitu emitten-
tes, clypeos pro oculis obje-
cerunt, quod solis radios su-
stinere nequirent. Corpora
vero eorum nudata vulneran-
tes, Romani ceciderunt. Ca-
dunt barbarorum centum et
viginti millia, vivique capi-
untur ad sexaginta millia.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Μ Α Ρ Κ Ε Λ Λ Ο Σ.

Μάρκελλος Συρακῆσας πολιορκῶν, ὑπὸ τῶν τῆ Ἀρχιμήδε μηχανημάτων ἡσώμενος, προσβάλλει μὲν ἐκ τῶν τοῖς τείχεσιν ἐδάσσει· χρόνῳ δὲ τὴν πολιορκίαν ἐπιτίθεται, καὶ δὴ μετὰ πολὺ Δάμιππον Σπαρτιάτην Συρακῶν ἐκπλείοντα ἐλὼν αἰχμάλωτον, ὃ ἔλαβε παρὰ τούτου, πύργον εἶναι τῶν τείχεος φυλασσόμενον ἀμειλῆς, δυνάμενοι δὲ ξασταὶ ἄνδρες συχνὰς, τῶν τείχεος ἐπιβάταις ὄντος· πρὸ δὴ τὸ ὕψος αὐτῆ συμμέτρως κλίμακας κατασκευάσας. Μάρκελλος, Συρακυσίαν ἰορτὴν ἀγόντων Ἀρτέμιδι, καὶ πύργον καὶ παιδιὰν ἔχονταν, τὸν τε πύργον κατέσχε, καὶ κύκλῳ τὸ τείχος ὅπλιν ἐκλήρωσε, καὶ πρὸ τῆς ἐω τῆς ἐξάπυλα διακόψας, κατέσχε τὴν πόλιν· οἱ μὲν στρατιῶται γενναίως ἀγωνισάμενοι τῆς πόλεως ἀρπαγὴν ἤτήσαντο· ὁ δὲ μὴν ἔδωκε Μάρκελλος, ὅτι μὴ ἀπὸ μόνων ἀνδραποδῶν καὶ χρημάτων ὀφελίσσται· ^{ΙΟ} τῶν δὲ ἱερῶν καὶ τῶν ἐλευθέρων σωμάτων ἀπέχρισται προσέταξεν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

9 Έματε. Caf. 10 Idem ad marginem Vulgatæ τῶν ἱερῶν.

C A P. XI.

M A R C E L L U S.

Marcellus Syracusas oppugnans, cum ab Archimedis machinis vinceretur, aggredi mœnia non amplius audebat. Ad tempus autem oppugnationem omisit, et longe post Damippum Spartiatam, Syracusis enavigantem cepit, ab eoque cognovit turrim quandam in muris esse, in qua negligenter custodiæ administrarentur, eam multos homines capere posse, murumque in ea parte non difficilem ascensum habere. Qua re cognita, scalas ad altitudinem ejus congruentes fabricavit, Marcellus Syracusanis festum in honorem Dianæ obeuntibus, et vino indulgentibus, ludicraque exercentibus, turrim occupavit, et circumcirca murum armis implevit, ac sub auro-ram hexapylis effractis, urbe potitus est. Milites fortiter pugnantes, ut sibi civitatem diripere liceret, postulabant. At Marcellus nihil præter mancipiorum et pecuniarum usum concessit. A sacerdotibus autem et liberis hominibus abstinere iussit.

CAP. XIII.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Α Τ Ι Λ Ι Ο Σ.

Ἀτίλιος ἄλλες ὑπὸ Καρχηδονίων, ᾤκισεν αὐτοῖς, ¹¹ ἣν ἄφεδῃ, πείσας ἂν τὴν σύγκλητον διαλύσασθαι τὸν πόλεμον· μὴ πείσας δὲ ὡς αὐτὸς ἀνατρέψαι. ἀφικόμενος ἐς Ρώμην, τῶναντίον ἔπεισε τὴν σύγκλητον· ¹² τότε δὲ καὶ τοιοῦδε μᾶλλον, ὡς Καρχηδόνιοι ἀπαγορεύουσι, καὶ τὰ τῆς ἀσθενείας αὐτῶν ἀπόρρητα, καὶ ὃν τρόπον εἶσαν ἀλώσιμοι προηγόρευσε, τῆς δὲ συγκλήτης παρακαλήσεως αὐτὸν μείνειν, καὶ τὸν ἐν ταῖς ἀνάγκαις ὄρεον ἀνάμοτον ἡγεῖσθαι, περιπλεκόμενων τέκνων, γυναικὸς, φίλων, συγγενῶν, ἔχουσι μὲν παραβῆναι τὸν ὄρεον· πλεύσας δὲ ὡς τὰς Καρχηδονίους, ἀνηγγεῖλεν αὐτοῖς, τό, τε αὐτῷ στρατήγημα, καὶ τὴν Ῥωμαίων γνῶμην. οἱ δὲ κατ'αἰρέξαντες αὐτὸν ἐς γαλεάγην, αἰκίσαντες τε χροῖα μακρὰ, καὶ βασανισάντες ἔκτειναν.

ΚΕΦ. ΙΓ.

¹¹ MS. ἰν' ἀφεδῇ. ¹² τότε δὲ καὶ μᾶλλον. Pro ὡς Καρχηδόνιοι ἀπαγορεύουσι. MS. Καρχηδονίους ὡς ἀγορεύουσι.

C A P. X I I.

A T T I L I U S.

Atilius captus a Carthaginensibus juravit eis, si dimitteretur, se persuasurum senatui, ut bellum componeret: sin persuadere non posset, ad eos reverfurum. Cum Romam venisset, contrarium senatui suavit. Tum vero magis etiam quod Carthaginenses animo concidissent, et eorum occultam imbecillitatem, et modum quo capi facilius possent, ostendit. Senatu eum hortante, ut maneret, et necessarium jurisjurandum, injuratum existimaret, conplectentibus liberis, conjuge, amicis, cognatis, noluit fidem jurisjurandi transgredi. Sed renavigans ad Carthaginenses, suum eis strategema et Romanorum consilium pariter indicavit. Qui eum in carcerem conjectum, verberibus affecerunt, et longo tempore cruciatum necarunt.

E f 2

CAP. XIII.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Γ Α Ι Ο Σ.

Γάιος παράγγελμα ἔδωκε τοῖς ἐν τῷ στρατοπέδῳ μὴ ἐπὶ τῶν ὅπλων. ἐπεὶ δὲ ἄρα Τέρης υἱὸς αὐτοῦ τὸν ἰππὸν διψῶντα ἤγαγεν ἐπὶ τὸν ποταμὸν παραρρέοντα, πρὸς ταξὲν ἀφελεῖν αὐτὸν τὴν κεφαλὴν, ὥς ἔπεισθέντος τοῦ παραγγέλματι. τότε τῷ ἔργῳ τὰς στρατιώτας ἐδίδαξε μὴδέποτε παρακῆσαι παραγγέλματος.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Φ Α Β Ι Ο Σ.

Φάβιος ἐν τῷ πρὸς Ἀννίβαν πολέμῳ μὴ παρατασσόμενος κακὸς ἤκην ἐν τῇ συγκλήτῳ. τότε δὲ υἱὸς παρακαλέσας ἀποτρέψασθαι τὴν ἀδοξίαν, ἐπέδειξεν αὐτῷ μίσην ἑκάστον τῆς φάλαγγος· ἐνίαν δὲ ἐκ ἑρρωμένως ἐχόντων Ὀρᾶς, ἔφη, ὡς ἔκ καλὸν συμβαλόντας ἀποκυβεῖσθαι περὶ τῶν ὅλων· πολλάκις γὰρ ὅλη μὲν ἡ φάλαγξ ἐκ εἰληφέναι ἀγῶνος πέτρην· κατὰ μέρος δὲ τὸν ἔμπειρον ἐκ ἐλαττοῦ ἠττάσθαι δυναμένην. τοιγάρτοι 13 συμβαλὴν μὴ συμβαλὴν

13 Pro συμβαλεύω μὴ συμ. Cas.

C A P. XIII.

C A J U S.

Cajus praeceptum dederat iis, qui in castris erant, ut in armis manerent. Sub tempore autem aestuantis solis filius ejus equum ficientem deduxit ad fluvium, ut praeceperat. Eius caput abscindi jussit, quod edicto non paruiisset. Hoc facto milites docuit, ne mandatum unquam negligerent.

C A P. XIV.

F A B I U S.

Fabius in bello contra Annibalem, quod manum cum hostibus non conferebat, male audiebat in senatu. Filio hortante, ut depelleret infamiam, ostendit ei singulas agminis partes. Quibusdam vero non satis robusta corpora habentibus: Vides, inquit, non esse commodum in inito praelio armis fortunam tentare. Persaepe enim universum agmen certaminis periculum non fecit. Signum latim vero peritum rei militaris non latet, superari ac vinci.

αἶν, ἀλλ' ἔπειτα, τὰς ὑπάρχειας κατέχοντα, καὶ τὰς πόλεις ἀφιστάτα. ταῦτα λέγων καὶ πρᾶτταν, ἐν μὲν τῷ παρευντίκῃ, ἐνομήσθη δειλός. ὕστερον δὲ ἀλλων πολλὰς δυνάμεις ἀποκλύντων, πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι κατέφυγον ἐπὶ Φάβιον, καὶ ἐπὶ τὴν αὐτῇ στρατηγίαν· ὥς τε καὶ δικτάτωρ ἀπεδείχθη, καὶ Μάξιμος ἀνηγορεύθη, τῷτο δ' ἂν εἴη μέγιστος.

β' Φάβιος ἐπεκληθῆ μέγιστος, Σκηπίων μέγας· ἐξηλοτύπει τῆς δόξης ὁ Σκηπίων τὸν Φάβιον. ὥς τε καὶ ἤρετο· τί δὴ ποτε, σὺ μὲν διατηρήσας μόνον τὰ στρατόπεδα κληίζῃς μέγιστος, ἐγὼ δὲ μέγας ὁ συμβαλὼν καὶ κατὰ νόμα νικῶν; Ἀντίβαν. Φάβιος ἔφη, ἀλλ' εἰ μὴ ἐγὼ σοι διφυλάξω τὰς στρατιώτας, ἐκ ἂν ἔσχες μετ' ὧν μαχόμενος νικῶσαι.

γ' Φάβιος εἶλε τὴν Ταραντίνων πόλιν, Ἀντίβη συμβαλὼν τοῖς αὐτοῖς, δόλῳ καὶ τέχνῃ. στρατιώτης Ταραντίνος ἦν παρὰ Φαβίῳ· τῷτο τῆς ἀδελφῆς καλῆς ἄστis ἐν Τάραντι 14 Ἀβρέντιος ἦρα, ἀνὴρ ὑπὸ Ἀντίβῃ τὰ τάχῃ φυλάτ-

14 ὁ Βρέττιος, sic infra quoque pro Ἀβρέντιος, quomodo Plutarchus in Fabio. Masu.

vinci posse. Itaque hoc in medium consulo, non in manus venire, sed per montana sequi, et urbes ad defectionem perducere. Hæc dicens ac faciens, primo quidem timidus existimabatur. Postmodum autem cum reliqui maximos exercitus amilissent, iterum Romani ad Fabium confugerunt, et ducem iterum constituerunt, adeo ut etiam dictator sit creatus, et Maximus nuncupatus, quod est, si Græce veritas, μέγιστος.

2 Fabius cognomen accepit Maximi, Scipio Magni. Scipio quadam æmulatione erga Fabii gloriam afficieba-

tur. Itaque rogabat eum: Qui sit, ut tu conservandis duntaxat exercitibus, Maximi cognomen adeptus sis: ego cum hostibus configendo, Magni, cum Annibalem cominus facto prælio devicerim? Respondit Fabius: At nisi ego tibi milites conservassem, tu non habuisses quibuscum potuisses vincere.

3 Fabius Tarentinorum urbem, Annibale ipsis auxilium ferente, arte ac dolo cepit. Erat apud Fabium miles Tarentinus. Ejus forem, insigni forma præditam, Tarenti Abrentius deperibat, cui eidem murorum custodia ab Annibale deman-

φυλάττειν πεπιστευμένους. τῆτο μαθὼν Φάβιος τὸν Ταρ-
τῖνον στρατιώτην ἐπέπεμψε πρὸς τὴν ἀδελφὴν. ὁ δὲ δι' αὐ-
τῆς τὸν Ἀβρέντιον φίλον ποιησάμενος, ἔπεισε τὰ Ῥωμαίων
φρονεῖν. ὥς τε καὶ συνδόμενος Ἀβρέντιος ἔδειξε, κατ' ὁ-
μῆρος καὶ προσβαλεῖν τοῖς τείχεσι. Φάβιος κλίμακα
προσθεῖς, ἐπαναβάς, κατὰ κράτος αἰρεῖ τὴν πόλιν. ἐπὶ
τῷ μάλιστα πάντων ἰθαυμάσθη, στρατηγῆματι κρατή-
σας Ἀνίβη, τὴν τέχνας καὶ δόλους τὰ πλείστα νικῶντες.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

Κ Ο Ι Ν Τ Ο Σ.

Κοῖντος Φάβιος τὸν υἱὸν αἰρεθῆνα στρατηγὸν βαλόμενος,
αὐτὸς ἤδη γενησακώς, ἐκείνῳ Ῥωμαίων μεθ' αὐτῶν
δῆνα τὴν ἀρχὴν, ἵνα μὴ ἀναγκάζοιτο συναποδῆσαι ἐπὶ
τὸν πόλεμον ἐπὶ γῆρα μακρῷ. οἱ δὲ νομίσαντες ἄμεσοι
ἔξαι τὰ τῆς πόλεως, τῶν παρόντων, ἐψηφίσαντο τὸν
ἀνίσκον ἀρχόντα. ὁ δὲ Φάβιος ἔ' συναπεδήμησεν· ἵνα μὴ
παρέλθαι τὸν υἱὸν τὴν δόξαν τῆς ἀρχῆς.

Κ Ε Φ. Ις.

data fuerat. Hac re cognita,
Fabius Tarentinum militem
in urbem ad sororem mittit.
Qui sororis opera amicitiam
cum Abrentio fecit, eumque
ad Romanorum partibus fa-
vendum adduxit. Itaque
Abrentius facta cum eo pa-
ctio demonstravit, qua par-

te aggredi moenia deberent.
Fabius erectis scalis ascen-
dens, per vim urbem capit.
Hoc facto, maximam omni-
um admirationem meruit,
quod Annibalem stratege-
mate superasset, qui plerum-
que fallaciis et dolis vince-
ret.

C A P. XV.

Q U I N T U S.

Quintus Fabius filium
suum ducem eligi cupiens,
ipse iam ætate affecta, con-
tendebat a Romanis, ne im-
perium sibi traderent, ne in
extrema senectute cum ipso
simul ad bellum proficisci
cogeretur. Illi rem civitatis

melius se habituram arbitra-
ti, si hic præfens omnibus re-
bus interesset, adolescentem
imperatorem declaraverunt.
At Fabius non una profe-
ctus est, ne imperatoris di-
gnitatis splendorem filio de-
traheret.

C A P. XVI.

Κ Ε Φ. Ις.

Σ Κ Η Π Ι Ω Ν.

Σκηπίων ἐν Ἰβηρίᾳ μαζῶν ὡς τὸ τῶν πολεμίων στρα-
τόπεδον αἰτοῖτο ἀφίκοιτο εἰς τὴν μάχην ἐμύκνουν ἐξάγων,
καὶ παρατάττων τὴν αὐτῇ φάλαγγα. ἀμφὶ δὲ ὄραν
ἰδόμεναι πιεζομένοις ἤδη λιμῶ καὶ δίψει συμβαλὼν ῥαδίως
ἐκρατήσεν.

β' Σκηπίων τῷ στρατοπέδῳ τὰς πόρτας ἐξήλασε, κε-
λεύσας εἰς πόλιν ἀπέναι πανηγυρίζουσαν. προσέταξε δὲ
ἀποπέμψασθαι ¹⁵ καινὰς τραπέζας, ἐκπώματα, καὶ
σκεύη πάντα, πλὴν χύτρας, καὶ ὀβελίσκου, καὶ ποτηρίῃς.
ἀργυρῶν δὲ ἐκπώμα μὴ ἔχειν, πλὴν δικτύου, καὶ λυ-
σθαι μηδὲνα· τῶν δὲ ἀλειφομένων ἕκαστον τρίβειν ἑαυτῶν.
τὰ γὰρ ὑποζύγια δεῖσθαι τῶν τριβόντων. ἀριστῶν δὲ ὑ-
δαὺς, ὡπυρον ὄψον· δαιπνῶντας δὲ προσφέρεισθαι καὶ κρέας
ἱππῶν, ἢ ἐφθόν. ἱματῶν δὲ χρῆσθαι σισύραν Γαλατικῇ.
καὶ πρῶτος ἐνεπαρπήσατο σισύραν μέλαιναν. τὰς δὲ στρα-
τηγὰς, ἐπὶ σιβάδος ἀνακειμένους ἐωρᾶτο, φάτκων πεντήν
τὴν τῷ στρατεύματος ἀσπῆσαν καὶ μαλακίαν.

γ' Σκη-

15 κλίμας, τραπέζας. conj. Gronovii.

C A P. XVI.

S C I P I O.

Scipio cum in Hispania co-
gnovisset, hostium exercitum
inpransum ad pugnam ine-
undam venire, educens suum
agmen, in longitudinem ex-
plicavit. Circiter autem ho-
ram septimam afflictos jam
fame et siti aggressus, facile
superavit.

2 Scipio omnes meretrix-
es e castris eiecit, iubens eas
in urbem conviviis deditam
recedere. Imperavit etiam,
ut novæ mensæ, scyphi, om-
niaque vasa, præter ollam,
veru, et poculum fictile ex-
portarentur. Ex argenteis

poculum non amplius dua-
rum librarum permisit, si quis
habere vellet. Balneis uti
vetuit. Qui ungerentur, ius-
sit se ipsos fricare. Nam ju-
menta fricantibus indigere.
Voluit autem ut stantes pran-
derent non coctum obsoni-
um. In cæna vero carnem
seu coctam, seu assatam ad-
derent. Vestimento uteren-
tur, sago Gallico: et prius
ipse sago pullo amictus, du-
ces in stratis recumbentes cir-
cumiens inspexit, dicens se
deplorare exercitus luxuri-
am et mollietatem.

Ff 4

3 Sci-

γ' Σκηπίων στρατιώτην ἰδὼν χάρακα κομίζοντα, Θλίβειδά μοι δοκῆς, εἶπεν, ὦ συστρατιῶτα· τὲ δὲ, καὶ πᾶν, φήσαντος· εἰκότος, εἶφη· ἐν γὰρ τῷ ξύλῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχεις, ἢ ἐν τῇ μαχαίρᾳ.

δ' Σκηπίων στρατιώτην ἰδὼν μίγα φρονέοντα ἐπὶ θυρῷ κεκοσμημένῳ· αἰσχρὸν, εἶφη, Ῥωμαῖον ἄνδρα τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ μάλλον, ἢ τῇ δεξιᾷ πιστεύειν.

ε' Σκηπίων ὑπὸ τῷ δήμῳ δορυβέμενος, ἐμὲ, εἶφη, ὅτε στρατιωτῶν ἐνόπλων ἀλαλαγμὸς ἐξεπληξεν, ὅτι γε συγκλύδαν ἀνθρώπων δόρυβος, ὧν οἶδα τὴν Ἰταλίαν μητρειάν, ἢ μητέρα. τῷ τῷ λόγῳ συνεσάλησαν, καὶ τῷ δορυβῆν ἐπαύσαντο.

ς' Σκηπίων δορυάλατον λαβὼν ἐν Ἰβηρίᾳ πόλιν, ¹⁶ Φόινισσαν, ὡς οἱ φυγαγαγοὶ παρθένον ἤγαγον κάλῃς ὑπεφυῶς ἔχουσαν, τὸν πατέρα αὐτῆς ἀναζητήσας, ἐχαρίσατο αὐτῇ τὴν θυγατέρα. τῷ δὲ δῶρα προσκομίσαντος, ὁ δὲ καὶ ταῦτα ¹⁷ συνεχαρίσατο, προῖκα φήσας ἐπιδιδόναι τῇ κόρῃ. ὅσα δὲ καὶ ἄλλα γυνῆες τῶν εὖ γεγονότων, ἢ θυγα-

16 MS. Οἰνουσσα. Carthago Africae sic dicta fuit, hic autem de Carthagine nova sermo est, quae an ita appellata sit, non constat. Masb. 17 MS. συνεδωρήσατο.

3 Scipio militem conspiciat vallum ferentem: Premi, inquit, mihi onere videris, o commilito. Quo respondente, Valde equidem. Sane, inquit. In ligno enim spem salutis repositam habes, non in gladio.

4 Scipio militem videns saedum, clypei pulchritudinem indentidem ostentare: Turpe, inquit, est laevae manui fidere magis, quam dextrae.

5 Scipio tumultuantis populi vociferatione impeditus, Me, inquit, ne militum quidem armatorum clamor

unquam terruit, neque hominum collectitiorum tumultus terrebit, quorum Italiam scio novercam esse, non matrem. His verbis repressi sunt, et tumultuari desierunt.

6 Scipio cum subegisset in Hispania urbem Phoeniciam, cum captivorum ductores virginem insigni formae elegantia praeditam adducerent, patrem requisivit, eique filiam donavit. Qui cum adferret munera, etiam haec simul largitus est, dotem, inquit, se haec puellae dare. Quotquot autem etiam aliae vel uxores hominum sum-

θυγατέρες ἢ παῖδες, ἄραν ἔχοντες, ἐάλωσαν, τέτοις ἐπί-
 στατε δύο Ῥωμαίων σωφρονεσάτης ἐκ τῶν πρεσβυτέρων. οἱ
 18 θεραπευτῆρες, καὶ χορηγίαν ἐνεμον τοῖς ἀχμωλῶτοις
 κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Σκηπίωνος ἡ σωφροσύνη πολλὰς
 πόλεις Ἰβηρικὰς Ῥωμαίοις φίλας καὶ συμμάχους ἐκάσας
 ἐποίησεν.

ζ' Σκηπίων Σύφακα τὸν 19 Μασαισυνέων βασιλέα
 σύμμαχον ποιησάμενος, διέβαλεν ἐς Σικελίαν. Ἀσδρέβας
 θυγατέρα παρθένον ἔχων θαυμαστὴν τὸ κάλλος, ἐκδύσσειν
 ὑπόσχετο τῷ Σύφακι τῆς Ῥωμαίων συμμαχίας ἀποσάντι.
 ὁ δὲ γήμας τὴν κόρην, προσέτετο Καρχηδονίοις, καὶ πα-
 ραχρῆμα ἐπέσειλε Σκηπίωνι ἀπαγορεύων, ἐπιβῆναι Λιβύης
 Σκηπίων εἰδὼς Ῥωμαῖος ἐπὶ τῇ Συφακος συμμαχίᾳ μέ-
 γα φρονῶντας, εἰ δὲ μάθοιεν προσεποιημένον τοῖς πολέμοις,
 ἐκ αὐτῶν τολμήσοντας εἰς Λιβύην διαβαίνειν, ἐκκλησίαν αὐ-
 τῶν συναγαγὼν, ἐς τῆναντίον μετεποίησε τὰ ῥαῖματα
 τοῦ Σύφακος ὡς καλῶντος τὰς Ῥωμαῖκας ἐπὶ τὴν Λιβύην
 καὶ

- 18 Scribend. θεραπευτῆρας, vel θεραπευτῆρες εἶεν αὐτὸν γέ-
 νοιντο, ut videntur Codd. Interpret. habuisse. Casaub.
 19 MS. Μασαισυνάων. Scribend. Μασαισυνέων conj-
 ciente Cas. aut Μασαισυνίαν, ut vult Masu.

mo loco natorum, vel filia,
 vel pueri ætate florentes ca-
 perentur, his duos Romano-
 rum moderatissimos attribuit
 ex senibus, qui curam eorum
 gererent, et sumtum capti-
 vis pro dignitate suppedita-
 rent. Scipionis continentia
 multas urbes Hispanicas ad
 amicitiam et societatem
 Romanorum volentes per-
 duxit.

7 Scipio cum Syphacem
 Massesulorum regem socium
 fecisset, in Siciliam trajecit.
 Asdrubal admirabili pulchri-
 tudine filiam habens, hanc

se collocaturum Syphaci pro-
 milit, si a Romanis deficeret.
 Ille ducens virginem uxo-
 rem, Carthaginensium par-
 tes sequebatur, et confestim
 missis ad Scipionem litteris,
 veruit eum in Africam veni-
 re. Scipio intelligens Roma-
 nos in Syphacis societate ma-
 gnā fiduciam habere, quod
 si audivissent ad hostes eum
 descivisse, non ausuros in A-
 fricam transire: convocatis
 in concionem, in contrariam
 sententiam Syphacis litteras
 convertit: quod Romanos in
 Africam arcefferet, et admi-
 rare.

καὶ ὡς θαυμάζοντος ὅτι καὶ νῦν βραδύνουσιν, καὶ ὡς δῖον μὴ ἐκλύειν αὐτῇ τὴν ἀκμὴν τῆς συμμαχίας. τοιαῦτα ἱππῶν, ὄρμηκῶν καὶ θάρσους τοῖς Ῥωμαίοις ἐνεποίησεν. οἱ δὲ εὐθύς ἡμέραν ἤτησαν, κατ' ἣν διαπλεύσαι προσήκοι.

ἡ Σκηπίων κατασκόπης Καρχηδονίαν τρεῖς συληφθῆναι, νόρμῃ Ῥωμαίων κελεύοντος πολεμίων κατασκόπης ἀναιρεῖσθαι, τῷτο μὲν ἔκ ἐποίησε· προσέταξε δὲ αὐτοῖς περιελθεῖν τὴν στρατιὰν ἅπασαν. οἱ δὲ ἰδόντες Ῥωμαίους, τὰς μὲν βάλλοντας, τὰς δὲ ἀκοντίζοντας, τὰς δὲ πηδῶντας, τὰς δὲ ὅπλα ἐπισκευάζοντας, τὰς δὲ ξίφη ἀκονῶντας, πάλιν ἤχθησαν ἐπὶ τὸν Σκηπίωνα. ὁ δὲ δὸς ἄριστον αὐτοῖς, Ἀπαγγέilate, εἶπεν, ἃ τεθέασθε πρὸς τὸν πέμψαντα ὑμᾶς. οἱ δὲ ἐπανελθόντες τῷ τε Ἀννίβῃ καὶ τοῖς ἄλλοις Καρχηδονίοις ταῦτα ἀπαγγέλαντες, ἐξέπληξαν αὐτὰς, καὶ τῇ Ῥωμαίων παρασκευῇ, καὶ τῇ Σκηπίωνος μεγαλοψυχίᾳ.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

ΠΟΡΚΙΟΣ ΚΑΤΩΝ.

Πόρκιος Κάτων ἐνέβαλεν εἰς τὴν 20 Ἰβήραν. ἐκ δὲ τῶν πόλεων ἁπασῶν ἤκου προεσβεύα), σφᾶς αὐτὰς ἐγκυαρίζου-
τες

20 *Vizata* εἰς τὴν Ἰβηρίαν.

trahere. Itaque ejus societatis vigorem dissolvi non oportere. His dictis, cupiditatem et confidentiam Romanis injecit: qui statim diem postularunt, quo transmittere oporteret.

8 Scipio speculatoribus Carthaginensium tribus comprehensis, lege Romanorum jubente hostium exploratores interficere, id quidem non fecit, sed eos jussit circumire universum exerci-

tum. Qui cum viderent Romanos, alios tela mittere, alios jaculari, alios cum saltu currere, alios arma expolire, alios gladios acuere, rursus ad Scipionem adducti sunt. Qui dato eis prandio: Renuntiate, inquit, quæ vidistis, ei qui vos misit. Qui reversi, Annibali, aliisque Carthaginensibus hæc renuntiantes, terrorem eis injece-
runt, et Romanorum apparatione, et Scipionis magnanimitate.

C A P. XVII.

P O R C I U S.

Porcius Cato in Hispanorum terram impressionem fe-

cit. Ex omnibus civitatibus legati venerunt, sese ejus, Roma-

τις αὐτῶ τε καὶ Ῥωμαίοις. ὁ δὲ προσίταξεν αὐτοῖς ἀγα-
γεῖν ὅμηρα ἐπὶ ὤραν ὠρισμένην. ἐπεὶ δὲ ἦγον, ἐκάστης
πόλεως δυσὶν ἀνδράσι μίαν ἐπιστολὴν ἔθηκε, κελεύσας ἀπαν-
τας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπαπελθόντας τοῖς πολίταις
κινῶναι. ἐπεὶ δὲ ἐπανῆλθον, ἀνέγνωσαν τὰ γεγραμμέ-
να· Κατασκάψατε τὰ τείχη σήμερον. ἐκάστη τοίνυν πόλις
καιρὸν ἐκ ἔχουσα πρὸς τὰς πλησίον πόλεις διαπέμφασθαι·
φοβούμενοι δὲ ἕκαστοι μὴ τῶν ἄλλων ὑπακυσάντων, αὐτοὶ
μόνοι μὴ πεισθέντες ἐξανδραποδισθῶσιν· ὥτως ὁμῶ πάντες
ἵβητες τὰ τείχη κατέσκαψαν ἡμέρα μία.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Φ Α Τ Ν Ο Σ.

Φαῦνος Διομήδης ἐν Ἰταλίᾳ τελευτήσαντος, ἐπιτάφιον
ἀγῶνα ποιῶν, πρώτη μὲν ἡμέρα τῶν Ἑλλήνων ἀπαιτρεῖναι
πομπὴν ἔπεμψε· δευτέρα δὲ τῶν βαρβάρων. καὶ ὅθι συν-
ίταξε τοῖς βαρβάροις χηρῶσθαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων τὰ
ἔπλα. οἱ δὲ χηρῶντες, ὑπὸ τῶν βαρβάρων τοῖς ἰδίοις
ὅπλοις ἀπώλοντο.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Romanorumque potestati muros hodierno die. Cum
permittentes. Ille, ut obli- igitur singulæ civitates tem-
des ad definitum tempus ad- pus non haberent ad finiri-
ducerent, imperavit. Eos mas urbes mittendî, metue-
cum adducerent, unusquis- rentque singulæ ne cæteris
que civitatis duobus viris morem gerentibus, si ipsæ
unam epistolam tradidit, solæ dicto audientes non fu-
præcipiens, ut omnes eodem is- sent, in servitrem redigeren-
die rever- tur, imperata fecerunt, o-
farent. Qui cum rediissent, mnesque Hispani uno die
scripta recitarunt: Diruite inœnia destruxerunt.

C A P. XVIII.

F A U N U S.

Faunus cum Diomedes in
Italia e vita decessisset, fune-
bres ludos instituens, primo
die Græcorum armatorum
pompa duxit: Secundo

barbarorum. Præcepit au-
tem, ut barbari a Græcis arma
mutuarentur: Qui cum eis
commodavissent, a barbaris
propriis armis sunt interfecti.

C A P. XIX.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Τ Ι Τ Ο Σ.

Τίτον αἰχμάλωτον λαβὰν Κλεώνυμος, λύτρα ἐπράττει τοὺς δύο πόλεις Ἐπίδαμνον, καὶ Ἀπολλωνίαν. ὁ δὲ Τίτος πατὴρ αὐτὸν εἶδον, ἀλλὰ σῶζειν αὐτὸν ἐκέλευσεν. Τίτος εἶδων αὐτὸν κατασκευάσας καθεύδοντος, ἐν τῷ οἴκῳ κατήκει. καὶ αὐτὸς μὲν ἐπιβὰς ἀκατίῃ λατῶν ἔφυγεν· αἱ δὲ φύλακες τὸ εἶδον ἐφύλαττον.

Κ Ε Φ. Κ.

Γ Α Ι Ο Σ.

Γάιος περὶ τὴν Τυνδαρίδα Καρχηδονίαν ἐφορμάντων πνευσίν, αὐτὸς ἔχων σ' τριήρεις, ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι, διὰ τὸ κλήδος τῶν νεῶν, αὐτὸν ἀντανήγοντο, τῶν δ' ἑὸς ἑαυτὸς καταδύμενος, τῶν λοιπῶν ἐκπετάσας τὰ ἱστία, καὶ διὰ τῶν ἀποκρυπτόμενος, τὰς ἄλλας 21 καλῶς ἐξηρημένας ἀπέπλευσεν. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι νομίσαντες ἴσας εἶναι τὰς ναῦς τῶν πλῆθει τῶν φαινομένων ἱστῶν, παρήσαντες πρὸς τὸν

21 καλοῖς ἐξηρημένας conject. Gronovii, quam in versione expressimus.

C A P. XIX.

Τ Ι Τ Ο Σ.

Cleonymus cum Titum comparato sui dormientis simulacro, in ædibus deposuit, duas civitates postulabat, Epidamnum et Apolloniam. Titus pater eas non dedit, sed eum retinere iussit. Titus

C A P. XX.

C A J Ο Σ.

Cajus Carthaginiensibus apud Tyndaridem appellentibus cum navibus octoginta, ipse ducentas habens triremes, cum hostes multitudinem navium veriti, non ad pugnam solverent, centum

triremium malis demissis, reliquarum velis expansis, ut sic numerum earum occultaret, funibus illas his alligavit, ac solvit. Carthaginienses pares naves esse multitudini parentium velorum arbitrati, summa

τὸν κίνδυνον ὥρμησαν· Γάιος πολλάς πρὸς ὀλίγας ἀγωνι-
εύμενος, ραδίως ἐνίκησεν.

Κ Ε Φ. ΚΑ.

Π Ε Ι Ν Α Ρ Ι Ο Σ.

Πεινάριος Φεβράρχος, Ἐνναίων ἀποσάντων τῆς Ῥωμαίων
συμμαχίας, καὶ τὰς κλείς τῶν πυλῶν ἀπαντήτων, ἔαν
ὁ δῆμος ἄπας, ἔφη, αὐρίον εἰς ἐκκλησίαν συνελθάν τῆτο
ψηφίσηται, πεισθήσομαι τῷ ψήφισματι. οἱ μὲν τῆς ὑπε-
ρβίας ἐς τὸ θέατρον συνελήγσαν· ὁ δὲ νύκτωρ ὑπὸ τὴν
ἀκρόπολιν πολλὰς στρατιάς ἐφεδρεύειν ἔταξεν ὑπερδούλους·
ἄλλας δὲ περισῆναι τὸ θέατρον, καὶ τὰς διόδους, παραφυ-
λάττοντας τὸ σημανθισόμενον. οἱ μὲν Ἐνναῖοι συνελθόντες
τὴν ἀπόσασιν ἐψηφίζοντο. τῇ δὲ Φεβράρχῃ σημήναντι, οἱ
στρατιάται, οἱ μὲν ἀνωθεν ἀφιέντες τὰ βέλη, οἱ δὲ κατὰ
τὰς διόδους προσπεσόντες, καὶ σπασάμενοι τὰς μαχαίρας,
τὸν δῆμον κατέκοψαν, ὥς τε σωρηδὸν ἐπ' ἀλλήλους ἐπίπτον
ἅπαντες, πλὴν ὀλίγων, ὅσοι κατὰ τῶν τευχῶν αὐτὰς κα-
τήκαν, ἢ δὲ ὑπονόμῃ ἐλαττον ἐκπεσόντες.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

sumta fiducia periculum adie- versus paucas conflictione fa-
runt. Cajus cum multis ad- cta, nullo negotio superavit.

C A P. X X I.

P I N A R I U S.

Pinarius praefectus custo- gnum accipiendum attentos
diae, cum Ennenses a Roma- esse. Ennenses convenientes
norum societate descivissent, defectionem decreto confir-
et portarum claves repete- marunt: praefecto custodiae
rent: Si universus, inquit, significationem dante, mili-
populus crastino die in con- tes partim missis e loco su-
cionem convenerit, et hoc periore telis, partim impetu
decreto sanxerit, morem de- per aditus facto, strictisque
creto geram. Illi postridie gladiis populum occiderunt,
in theatrum congregabantur. ita ut cumulatim invicem
At ipse noctu sub arcem mul- caderent omnes, paucis
tos milites insidiari in supe- exceptis, qui per muros
rioribus locis jussit, alios ve- se demiserant, perque sub-
ro circumfistere theatrum, et terraneos meatus furtim elap-
aditus occupare, atque ad si- psi erant.

C A P. X X I I.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

Σ Ε Ρ Τ Ω Ρ Ι Ο Σ.

Σερτώριος ἐν Ἰβηρίᾳ νεβρόν ἐλάφου λευκῆς παρὰ κυνῶν δάρον λαβὼν ἔτρεψε, καὶ τιθαστὸν ἐποίησεν, ὡς τι προσιόντι μὲν εἶπετο· ἐπὶ τὸ βῆμα δὲ ἀναβαίνοντι συνιηβαίνειν, καὶ δικάζοντι τὸ σῶμα προσέφευγον· ἐπέισε δὲ τὰς βαρβάρους, ὡς ἄρα τὸ ζῶον ἱερὸν Ἀρτεμιδος. καὶ ἡ θεὸς δὲ αὐτῷ προλεγοὶ πάντα αὐτῷ τὰ μέλλοντα, καὶ σύμμαχος ἐν τοῖς πολέμοις γίγνοιτο. ὅσα γὰρ μὲν ὑπὸ κυτασκόπων ἀπώρητα ἠγγέλλετο ἀποκρυπτόμενος, αὐτὸς πρόλεγεν, ὡς διὰ τῆς νεβρῆς μανθάνων παρὰ τῆς θεᾶς πολιμίων ἐφοδῆς, ἐνέδρας, ἀφινιδίους καταδρομας, τῶν ἐφασκεν ἄγγελον ἔχειν τὴν νεβρόν· ὅσα δὲ καὶ νίκαι πολέμου ἠλπίζοντο, καὶ ταῦτα διὰ τῆς νεβρῆς μανθάνειν παρὰ τῆς θεᾶς φάσκων, ἐξέπλησσε τὰς βαρβάρους· καὶ προσεκυνέτη, καὶ πάντες αὐτῷ προσέφευγον ὡς δαίμονιαι τέραν ἴσχυς ἔχοντι.

Κ Ε Φ. ΚΓ.

C A P. XXII.

S E R T O R I U S.

Sertorius in Hispania hinnulum candidæ cervæ a venatoribus dono acceptum, aluit, cicuremque reddidit, ita ut accedentem sequeretur, et cum ascendente in tribunal simul ascenderet, atque ei jus dicenti os admo- veret. Persuasit igitur barbaris, animal hoc sacrum esse Dianæ, deamque per illud omnia prædicere, quæ sibi e- ventura sint, sociamque in bellis præsto esse. Quæcun- que igitur ab exploratoribus

arcana nuntiabantur, ipse oc- cultara prædixit, simulans per hinnulum se a dea per- discere hostiles aggressiones, insidias et repentinas incur- siones. Horum nuntium hin- nulum se habere aiebat. Quotquot etiam victoriæ bel- lorum acciderent, has etiam per hinnulum se a dea co- gnoscere affirmans, stuporem barbaris injecit: qui eum a- dorabant, omnesque ad eum quasi divinis viribus septum confugiebant.

CAP. XXIII.

Κ Ε Φ. ΚΓ.

Κ Α Ι Σ Α Ρ.

Καῖσαρ ὡς Νικομήδῃ πλείων περὶ Μαλέαν ὑπὸ ληστῶν ἢ λα Κιλικίων· οἱ μὲν ἤτησαν λύτρα μεγάλα· ὁ δὲ τὰ διπλάσια ἐπηγγέλατο· κατέσχον ἐς Μίλητον, καὶ τειχῶν ἔξω προσωρμίσαντο. Καῖσαρ Ἐπικράτῃ Μιλήσιον οἰκίτην πέμπει πρὸς Μιλησίους, παρακαλῶν χρήματα ἐπιδανείσαι· οἱ δὲ παραχρῆμα ἔπεμψαν. Ἐπικράτης ἐντολὴν ἔχων παρὰ Καίσαρος μετὰ τῶν χρημάτων παρασκευὴν εὐαχίας μεγάλης κομίζειν καὶ ὑδρείαν πλήρη ξιφῶν, καὶ οἶνον μανδραγόρῃ κικερασμένον. Καῖσαρ διπλὰ τὰ λύτρα τοῖς λησταῖς ἀπαριθμήσας, προῖθηκεν αὐτοῖς τὴν εὐαχίαν. οἱ δὲ ὑπερχαίροντες τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, ὤρμησαν ἀνδρῶν εὐαχίστα· καὶ τὸν οἶνον πεφαρμακωμένον πίνοντες ἀποκοιμήθησαν. Καῖσαρ καθεύδοντας ἀναερεθῆναι καλέσας, παραντίκα τοῖς Μιλησίοις ἀπέδωκε τὰ χρήματα.

β' Καῖσαρ ἐν Γαλατίᾳ προσήει ταῖς Ἀλπίων· ἠγγέλθη στρατόπεδον τῶν ὀρίων βαρβαρῶν τὰς παροδὸς φυλάττειν. ὁ δὲ τὴν φύσιν τῶν Ἀλπίων περιφύλαξε. τῇ ὁδοῖ κατὰ

C A P. XXIII.

C Æ S A R.

Cæsar Nicomediam ver-
sus navigans, juxta Maleam
a latronibus Cilicibus captus
est. Qui cum magnam mer-
cedem pro ejus liberatione
peterent, ille duplicem sum-
mam promisit. Appulerunt
ad Miletum, et extra mœnia
navem ad litus admovebant.
Cæsar Epicratem Milesium
servum mittit ad Milesios,
rogans ut sibi pecunias mu-
tuo darent. Qui eas confe-
stim miserunt. Epicrates
mandatum habens a Cæsare,
ut cum pecuniis magnum
convivii apparatus apporta-
rent, et hydriam plenam en-

sibus, vinumque mandrago-
ra mixtum. Cæsar duplica-
tam latronibus pecuniæ sum-
mam numeravit, eisque con-
vivium apposuit. Illi exsul-
tantes pecuniarum multitu-
dine, largiter genio indulge-
bant, et vinum medicatum
bibentes, in soporem incide-
bant. Cæsar dormientes in-
terfici jussit, statimque pe-
cunias Milesiis reddidit.

2 Cæsar cum in Gallia ad
Alpes pervenisset, barbaro-
rum montanorum copiæ adi-
tus obsidere nuntiabantur.
Ille naturam Alpium specu-
labatur: Infra montem flu-
min:

κάτω ποταμοὶ πολλοὶ διαρρέουσι, ²² καὶ πολλὰ ἔλη βαδύνεται. ἀπὸ τῶν ὁμίχλῃ ἐξαίρεται πολλὰ, ἀλλὰ αὐτῆς ἀρχομένης ἐω. κατὰ τὴν ἄραν Καῖσαρ μέγας ἡμῖσι τῆς στρατιᾶς ἀγαγὼν, κύκλῳ τὸ ὄρος περιήρχετο. οἱ μὲν ὁ βάρβαροι τῆς ὁμίχλης ἐπισκοπέουσι, εἶδεν ὁρῶντες ἡσύχαζον. ὁ δὲ ὑπὲρ κορυφῆς τῶν πολεμίων γενόμενος, ἡλάλαξεν. οἱ δὲ ἡμίσεις κάτωθεν ἀντηλαλάξαν, καὶ τὰ ὄρη παταχόθεν συναπηχίσαντα, ἀμήχανον δῶρα ἐνέβαλε τοῖς βαρβάροις. οἱ μὲν αὐτίκα φεύγοντες ὄχλοντο. Καῖσαρ ἀμαχί τὰς Ἀλπεῖς ὑπερέβαλεν.

γ' Καῖσαρ Ἑλληνιστοῖς ἐπολέμει. ²³ ἔτοι μοῖρα Γαλατῶν καὶ Γαμαίοις ἐπῆσαν ἡ μυριάδες. ὧν κ' τὸ μάχικόν ἦσαν. Καῖσαρ αἰετὴν ἡμίραν ὑπενεχάρε· οἱ βάρβαροι ταύτη καὶ πλέον θαρρύντες ἐδίωκον. ἐπεὶ δὲ τοὶ ποταμὸν Ῥοδανὸν διαβαίνεν ἔμελλον, εἰς πρὸ πολλῆς ὁ Καῖσαρ

²² *Vulgata καὶ πολλὰ ἐπιβαδύνεται. MS. καὶ πολλὰ ἐπιβαδύ. Gronovius suspicatus erat, legendum esse, καὶ πολλὰ ἔλη βαδύνεται, quae conjectura a Masficio in textum est recepta. 23 Ex Plutarcho legendum ἐπῆσαν λ' μυριάδες, ὧν κ' τὸ μάχιμον. Cas.*

mina multa labuntur, et multae in latum patent paludes. Ab his magna oritur nebula prima luce sub ortum aurore. Circa id tempus Caesar dimidiam copiarum partem ducens, montem circumiit. Barbari ob nebulam tenebras afferentem, nihil videntes, quietos se tenebant. Ille cum in loca hostibus imminetia evasisset, clamorem sustulit. Tum dimidia pars exercitus ab inferiore loco vociferationem excepit, montesque ab omnibus partibus resonantes, inexplica-

bilem barbaris terrorem injecerunt: qui repente fugam petentes, discesserunt. Itaque pugna Caesar Alpes superavit.

3 Caesar cum Helvetiis bellum gerebat. Hi in Gallorum et Romanorum fines egrediebantur, circiter octoginta millia, quorum viginti millia, arma ferre poterant. Caesar unum diem semper cedebat. Barbari majori fiducia ob eam rem sumpta persequiebantur. Cum autem Rhodanum fluvium transmittere vellent, Caesar non mul-

σαρ ἐξατοπιδεύσατο. τῶν δὲ βαρβάρων τραχὺν ποταμὸν
 σὺν πόνῳ πολλῷ διαβάδων, ἢ πάνταν, ἀλλὰ τρισμυρίαν,
 τῆς ὑπεράκτας τῶν λοιπῶν διαβαίνειν μελλόντων· οἱ μὲν δια-
 βάντες παρὰ ταῖς ὄχθαις ἀνεπαύοντο κεκμηκότες· Καῖσαρ
 δὲ νύκτωρ ἐπιφανείς κατέκοψε πάντας, ἀναχωρήσας διὰ
 τὸν ποταμὸν ἔκ ἔχοντας.

δ' Καῖσαρ Γερμανῶν ἐπιόντων, ἢ Θαύρων συνάψαι μά-
 χην, ὁπότε ἔγνω τῆς παρ' αὐτοῖς μάντις προσηρηκότας
 πρὸ νέας σελήνης ἀπέχεσθαι μάχης, τότε τὴν αὐτῇ στρα-
 τιᾷ ἐπήγαγεν, ὡς αἰτυμότερον διὰ τὴν μαντείαν μαχε-
 μένοις. 24 καὶ δὴ ἀρίστῳ καιρῷ χρησάμενος, λαμπρῶς
 Γερμανὺς ἐνίκησεν.

ε' Καῖσαρ ἐν Βρεττανίᾳ ποταμὸν μέγαν ἐπεχέρει πρὸ
 βασιλεὺς Βρεττανῶν 25 Κασόλαυλος ἀνέβη με-
 τὰ πολλῶν ἰππέων, καὶ ἀρμάτων. Καῖσαρ μέγιστος ἐλί-
 φας εἶπετο, ζῶν Βρεττανοῖς ἔχ' ἰωραμένον. τῶν σιδη-
 ραῖς Φολίσιν ὀχυρώσας, καὶ πύργον ἐπ' αὐτῇ μέγαν ὑψώ-
 σας,

24 MS. καὶ δὴ ἀρίστῳ καιρῷ χρησάμενοι, λαμπρῶς Γερ-
 μανὺς ἐνίκησαν. Recte si addatur Γερμανοὶ cum Inter-
 prete. 25 MS. Κασόλαυλος Caesari lib. v. cap. ii. est
 Cassivellaunus. Dioni lib. xl. dicitur Σιέλλας. Verum
 ibi pro καὶ Σιέλλαν τὸν, reponendum esse Κασσιέλ-
 λανον monuit Leunclavius. Masu.

to ante castrametatus est. Cum barbari rapidum fluvium magno cum labore transiissent, nondum omnes, sed reliqua triginta millia poltridie trajicere vellent: qui transierant, in ripis defessi quietem captabant. Caesar noctu eos adortus, omnes interfecit, revertendi per flumen potestate intercisit.

4 Caesar, Germanis bellum moventibus, non audens pugnam committere, cum cognovisset eorum vates ante novilunium pugnare vetuisse.

Polyani Strat.

se, tum suum exercitum adduxit, quasi animo minori ob vaticinium pugnaturis. Sic Romani opportuno usi tempore, Germanos devicerunt.

5 Caesar in Britannia ingentem fluvium trajicere conabatur. Rex Britannorum Cassovellanus cum multis equitibus et essedis eum transitu arcebat. Caesarem maximus elephas sequebatur, animal Britannis invisum. Eum ferreis squamis muniit, et altissimam in eo turrim exstruxit,

G g

σας, καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας ἐπιστήσας, ἐκέλευεν ἐν τῷ ῥεύματι ἐμβαίνειν. Βρεττανοὶ δὲ ἐξηπλάγησαν, ἀέροντες καὶ ὑπερφύες θηρίον ἰδόντες. περὶ γὰρ τῶν ἵππων τί χρὴ καὶ γράφειν; ὅπερ καὶ παρ' Ἑλλήσιν, ἢ καὶ γυμνοὶ ἐκ φακτα ἰδῶσιν, ἵπποι φεύγουσιν. πυργοφόρον δὲ καὶ ἀπλομέμον, βέλη καὶ σφενδόνας ἐξαφίεντος, ἡδὲ ἰδεῖν τὴν οὐκ ὑπέμειναν. Βρεττανοὶ μὲν δὴ αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἄρμασι ἔφρουγον. Ῥωμαῖοι δὲ ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διέβησαν, ἐνὶ ζώῳ τὰς πολέμιας φοβήσαντες.

5 Καῖσαρ πυττόμενος Κικέρωνα ὑπὸ Γαλατῶν πολιορκούμενον ἀπαγορεύειν, ἐπεμψε στρατιώτην ἀκοντίσῃ κελύσας ἐπιστολὴν προδόντα τῇ λόγχῃ, νύκτωρ βαλεῖν ὑπὲρ τὸ τεῖχος. ὁ μὲν ἠκόντισεν· οἱ δὲ τεichoφύλακες εὐρότις ἐόρμισαν Κικέρωνα. ἀνέγνω δὲ, Καῖσαρ Κικέρωνα θαρσύνει. Προσδέχεται βοήθειαν. μετ' ὀλίγον ἐφάνη καπνὸς καὶ κοινοτός, Καῖσαρος τῆς χώρας πορεύοντος. ὥστε αὐτίκα τὴν πολιορκίαν διακόψας, ὃ μόνον ἀνεγώσατο Κικέρωνα, ἀλλὰ καὶ τὰς πολιορκεῖντας ἐτίσατο.

6 Καῖσαρ ὅτι ἔχων ἐπολέμει Γαλάταις. ἐμποῖησάκει ἔξαι βυλόμενος ὡς καὶ τῶν ὄντων ὀλιγατέρως ἔχοι, τὸν μὲν χάρματα

xit, in qua sagittarios et funditores constitutos iussit flumen ingredi. Britanni perterrebantur, invisum et grande supra modum animal conspicati. Nam de equis quid attinet referre? cum etiam apud Græcos, equi viso nudo elephantem, fugiant. Turrigerum autem et armatum, tela, fundasque conijcientem aspicere non potuerunt. Itaque Britanni cum equis et curribus in fugam se coniecērunt. Romani vero sine periculo flumen transierunt, per unam bestiam metu hostibus facto.

6 Cæsar audiens Cicéronem a Gallis obsessum, oppugnationem ferre non pos-

se, misit militem cum precepto, ut per noctem epistolam jaculo alligatam supra murum emitteret. Quam cum coniecisset, monijum custodes repertam ad Cicéronem attulerunt: qui in ea legit, Cæsar Cicéroni fiduciam optat. Expecta auxilium. Paulo post fumus ac pulvis cernebatur. Cæsare terram vistente. Itaque repente intercisa oppugnatione non solum Cicéronem liberavit, sed etiam ex oppugnantibus pernas sumxit.

7 Cæsar septem millia ducens in exercitu, bellum Gallis inferebat. Is volens opinionem hostibus facere, par-

χάρμα σενώτατον ἐκέλευσε τειχίζειν. αὐτὸς δὲ χαρίον
ὑπερῆιον δασύ καταλαβόμενος, ἐν τῷ μετὰ τῶν πλείο-
ν στρατιωτῶν ἐκέρυπτο. προῆλθον ἱππεῖς οἱλίγοι τῇ
χάρμῳ ἐκκαλόμενοι τῆς βαρβαρῆς. οἱ δὲ κατασκιρτῶντες
τῆς οἰγιότητος τῶν ἱππέων, ἐπῆλθον τῷ χάρακι. οἱ μὲν
ἔχον τὰς τάφρους· οἱ δὲ ἀνέσταν τὰ σφυράματα. ἐν τῇ-
τῃ σκῆπτει μὲν ἡ σάλπιγξ· ὁ μὲν δὲ συνεζώρμησαν, ἐκ
μὲν τῇ χάρακος ἄρτιοι πεζοί· ἀπὸ δὲ τῆς ὑπερῆϊας μετὰ
Καῖσαρος ἱππεῖς κατὰ νύκτα. ὥς ἐν μέσῳ τῆς βαρβαρῆς
ἀπολειφθέντας διαφθαρῆναι τῆς πλείονος.

ἡ Καῖσαρ ἐπολιόρκει Φερέριον Γαλατικόν· τῶν δὲ βαρ-
βάρων ἐπὶ μακρὸν ἀντεχόντων, ὑέτος ἀμήχανος κατεργά-
γη, ὥς τε καὶ ὅσοι φύλακες τειχῶν, ἢ φερεῖ, λείπουσιν,
οἱ μὲν τὰς φυλακὰς, οἱ δὲ τὰς ἐπάλξεις. Καῖσαρ δὲ
παρήγγειλεν ὀπλίσασθαι τότε, καὶ παραχεῖναι τοῖς τε-
χεσι προσηγάγε, καὶ ἀφύλακτα καταλαβάν, εὐκόλος ὑπερ-
ῆϊας ἐξῆλθε τὸ Φερέριον.

ἡ Καῖσαρ ἐπὶ Γεργοβύην πόλιν τῶν ἐν Γαλατίᾳ μεγί-
στην ἐξέστυεν· ἀντεστρατοπέδευεν αὐτῷ βασιλεὺς Γαλα-
τῶν Οὐρεκιγγετόριξ. μέγας ἦν ποταμὸς καυσίπορος, καὶ
ἡ διά-

pauciores etiam se his habe-
re, vallum angustissime iussit
muni. Ipse vero cum plu-
ribus militibus, locum subli-
mem et arboribus densum
interim occupavit, ibique la-
tuit. Procedebant equites
pauci extra vallum, et bar-
baros lacescebant. Ille de-
specta paucitate equitum, ad
vallum accedebant. Alii foss-
as obruere, alii vallos revel-
lere. Interea cum signum
tuba cecinisset, simul eruptio-
nem fecerunt e castris inte-
gri pedites, eque superiori
loco cum Caesare equites a
tergo, ut barbari in medio
intercepti, plurimos ex suis
amitterent.

3 Caesar Gallicum quod-
dam castellum oppugnabat,
cum Barbari longo tempore
restitissent, imber procello-
sus ingruit, ita ut qui custo-
diendis tuendisque mœnibus
præerant, custodias et pro-
pugnacula relinquerent. Cæ-
sar suis mandat, ut se armis
accingant, eosque confestim
ad muros adduxit, ac defen-
dentibus vacuos occupans,
facile superavit, et castellum
exscidit.

9 Caesar adversus Gergo-
biam urbem totius Galliæ
maximam expeditionem su-
scepit. Ipsiùs e regione ca-
stra posuit rex Gallorum Ver-
cingetorix. Magnus eos in
G g 2 medio

ἡ διάβασις ἀμήχανος· Καῖσαρ παρὰ τὴν ὄχθην πολλὰς ἡμέραις ἀντιπαρεξῆγεν. οἱ βαρβαροὶ κατιφρόνουν, ὡς διαβῆναι μὴ θάρρουντος. ὁ δὲ νύκτωρ δύο τάγματα βαλάντιοις ὕλαις ἐγκατέκρυψεν· οἱ τῶν Γαλατῶν τὰς ἀμφὶ τοὺς ποταμούς σαρα παραφυλαττόντων, αὐτοὶ κατὰ τὸ ἄνω τῆς ποταμοῦ μέρους ἀρχαῖον, γεφύρας διακεκομμένης, τὰ μὲν σωματικὰ πεπηγότα ἐχέσσης, τὰς δὲ ἐπάνω δοκίδας ἀφηρημέναις αὐτοὶ τεμάντες ἐκ τῆς ὕλης, διὰ τὰς ἐγεφύρουν καὶ διήλθον. οἱ δὲ Γαλάται τῷ παραλογῷ τῆς διαβάσεως ἐπὶ πλανήντες ἔφευγον· Καῖσαρ δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν διὰ τὴν αὐτοσχεδὴν γεφύρας διαβάς τοῖς Γαλάταις φοβερώτερος.

ὁ Καῖσαρ ἐπολιόκει Γεργοβίην, πόλιν καὶ τέχνην ἰσχυράν, καὶ τῇ φύσει ἰσχυροτάτην. ἦν γὰρ ἡ πόλις λίαν ἐρυμνὸς, τὰς κορυφὰς ὀρεαλὰς ἔχων· κατὰ δὲ τὸ πλάγιον μέρος, ὕλην χαλαράν καὶ πυκνὰν, καὶ τῷ λόφῳ συνιστάμενην. κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν ἀπότομος ἦν, σενὴν δίοδον ἔχουσα κατ' ἣν οἱ Γεργοβιαῖοι μετὰ πολλῆς χειρὸς ἐφύλαττον. Καῖσαρ τῶν αὐτῶν στρατιωτῶν τὰς μάλιστα φιλοπόνους, καὶ καρτερικὰς ὀπλισμένους νύκτωρ ἐγκατέκρυψε ταῖς ὕλαις κελεύσας ἔχειν ἀκόντια βραχέα, καὶ ξιφίδια σύμμετρα ὅπου

medio separabat fluvius navigabilis, transituque difficilissimus. Cæsar ad ripam multis diebus suos eduxit. Barbari eum contemtui habere cœperunt, quod transmittere non auderet. Ille noctu duas legiones in profundis sylvis occuluit: qui dum Galli Cæsarem observarent, ipsi ad superiorem fluminis partem, ponte olim interrupto, strata compacta etiamnum habente, supremis duntaxat trabibus ademtis, ex nemore comparatis lignis, celeriter pontem refecerunt, et transierunt. Galli insperato transitu perterriti, fugam capebant. Cæsar vero cum reliquis per extempo-

ralem pontem transiens, majorem Gallis metum injectit.

IO Cæsar Gergobiam oppugnabat, urbem et munitissimam, et munitissima. Sita enim urbs erat in colle munitissimo, verticem æqualem habente. Ad sinistram latum fylvæ humiles atque densas, et cum clivo ascendebant. Ad dextram præceps erat angustumque aditum habebat, quem Gergobienſes cum magna manu obsidebant. Cæsar promptissimos et laboriosissimos ex suis militibus armavit, eosque invis occuluit: mandans, ut breviter jacula, et parvos gladios

ὡς τὰς χαμαιπετεῖς ὕλας μὴ περιέχοιεν· ἀλλὰ μὴδὲ αὐ-
τὰς ἐρτὲς βαδίζουσιν, εἰς γόνυ δὲ ὀκλάσαντας, ἡρέμα δια-
κρίνοισιν. οἱ μὲν δὲ ἀρχομένης ἑω διὰ τῆς ὕλης ἔρχοντες
εἰς τὸν λόφον κατὰ τὸ λαϊὸν ἀνῆλθον. ὁ δὲ Κῆσαρ κατὰ
τὸ δεξιὸν προσῆγε τὴν στρατιάν, περισπῶν 26 εἰς αὐτὰς
τὰς βαρεβάρεσσιν. οἱ μὲν δὲ ἀπομάχοντο τὰς φανερώς
προσβάλλοντας ὤρμητο. οἱ δὲ ἀφανῶς ἐκ τῆς ὕλης ἀνερ-
γάζοντες ἐκράτησαν τὴν λόφον.

ἰα' Κῆσαρ Ἀλασίαν πόλιν τῆς Γαλατίας ἐπολιόρκει·
Γαλατῶν ἐπ' αὐτὸν ἀπυροῖζοντα μάχιμοι μυριάδες κέ. ὁ
δὲ νύκταρ ὀπλίτας τρισχιλίους, καὶ τὰς ἰππείας πάντας
ἐκβαλὼν, ἐκ πλαγίᾳ μέρεσιν ἐκατέρωθεν ἐκέλευσεν ἀναχωρή-
σαντας τῆς ὑπεραίας ἀμφὶ δευτέραν ὥραν κατόπιν τῶν
πυλῶν ἐπιφανέντας ἔργον ἔχειν· αὐτὸς δὲ ἀρχομένης
ἡμέρας ἐξῆγε τὴν στρατιάν εἰς μάχην. ὥς τε οἱ βαρβαροὶ
τῷ πληθὺι παρρῶντες γελῶντες ἐδέχοντο· τῶν δὲ κατὰ νύ-
κτα φανέντων, καὶ ἀλαλαζάντων, καὶ κυκλωμένων, φυγεῖν
ἀπογόντες ἐξεπλάγησαν καὶ ἐταράχθησαν· καὶ τότε πλεί-
ους φόνος Γαλατῶν ὁμολογεῖται γεγενῆσθαι.

ιβ' Κῆ-

26 Vulgata εἰς αὐτὸν, quod melius est.

diōs affumerent, ne per hu-
miles sylvas adhærescerent,
ipsique non erecto corpore
graderentur, et demissis po-
plitibus sine tumultu perva-
derent. Qui prima luce per
nemus repentes, in collem
a læva parte ascenderunt.
Cæsar reliquas copias a dex-
tro latere adducebat, et exer-
citus in ipsos barbaros im-
mittebat. Illi propulsare pa-
lam aggredientes conaban-
tur. Interim occulti e sylvis
ascendentes, colle potiti sunt.

11 Cæsar Alasiā urbem
Galliæ oppugnabat. Gallo-
rum adversus eum congre-
gabantur ducenta quinque
millia ad bellum apta. Ille

per noctem armatos ter mil-
le, omnesque equites sepa-
rans, ab obliqua parte utrim-
que iussit revertentes poste-
ro die circiter horam secun-
dam a tergo hostium se osten-
dere, et fortunam tentare.
Ipse sub primam lucem exer-
citus ad pugnam eduxit:
quem barbari multitudine
freti, cum risu excipiebant.
Verum cæteris a tergo appa-
rentibus, et clamorem tol-
lentibus, seque videntes cir-
cumdatos, desperata fuga in
maximum terrorem ac per-
turbationem inciderunt, et
eo tempore maximam strage-
m Gallorum editam esse
dicunt.

Gg 3

12 Cæ-

ιβ' Καῖσαρ Δυρράχιον κρατόμενον ὑπὸ Πομπηίου βα-
λόμενος εἶέν, αὐτὸς μὲν ὀλίγας ἔχεν ἱππείας, τοῖς δὲ
πολύ πληθὺς ἱππέων· ἀλλὰ καὶ τὰς πολλὰς τέλῃ χ-
σάμενος ἐτρέψατο, τὰς ὀλίγας ἱππεῖς ἐπελαύνειν κελεύσας
ἔμπροσθεν αὐτῶν λόχους δ' πεζῶν ἔταξε παραγωγίαις κα-
δὲν ἄλλο θῆαν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀνεγείρειν κόνιν ὅσῃ πλείονα
δύναντο. πολὺ δὲ νέφος ἀρτὴν, φαντασίαν πολλὰ πλεονέ-
κτην ἱππείαν ἐνεποίησε τοῖς πολεμίοις· ὥς παραχερῆμα φασ-
θέντες ἔφηνον.

ιγ' Καῖσαρ ἀνεχώρει μετὰ τῆς στρατιᾶς διὰ τῆς οὐ-
κᾶτὰ τὸ λαὸν ἔλος ἦν, κατὰ τὸ δεξιὸν θαλάσσης· κατὰ
τὴν ἑσπερίαν οἱ πολέμιοι προσέκειντο. τέτρες μὲν δὲ καὶ
κοπτεῖν ἐπιδορυμῶν καὶ ἀναδρομῶν. ἐκ δὲ θαλάσσης τὸ
Πομπηίου ναυτικὸν παραπλέον ἐτόξευεν, καὶ τοῖς βέλεσι κα-
τετίτρασκεν. ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις τὸ
δυρεὺς ἀπὸ τῆς ἐναντίας χειρὸς εἰς τὴν δεξιὰν μεταβα-
λεῖν. ὥτως ἐγένετο ἄχρεῖα τὰ βέλη τοῖς τοξεύουσιν ἐν
τῇ θαλάττῃ.

ιδ' Καῖσαρ καὶ Πομπηίος ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ μὲν ἐφυγ-
νάκει, ἀφ' ὅνιαν ἔχων ἐπιτηδεῖαν· Πομπηίος δὲ ἐσπιν-
μάχῃ.

12 Cæsar Dyrrhachium
occupatum a Pompejo capere
volens, paucos ipse quidem
equites habebat: At illi equi-
tum multitudine abundabant.
Veruntamen multitudinem
illam, usus arte, in fugam ver-
tit: paucis enim equitibus
cum incitatis equis impetum
facere iussis, illos qua-
tuor manipulos peditum con-
stituit, præcipiens ut nihil al-
liud facerent, quam pedibus
excitarent pulverem, quan-
tum maximum possent. Ma-
gna nebula sublata, ingentis
equitum multitudinis opini-
onem hostibus fecit: itaque
subito perterriti, fugam pe-
tebant.

13 Cæsar revertebatur
cum exercitu per angustam
viam, ad lævam paludem ha-
bens, ad dextram mare. Ho-
stes extremum agmen can-
pentes, instabant. Hos pro-
pellebat incursionibus et re-
flexionibus. E mari vero
Pompejana classis adnavi-
gans, jaculis ab telis missis
vulnera inferebat. Cæsar ius-
sit milites scuta a sinistra ma-
nu in dextram transferre.
Ad hunc modum nihil pro-
ficere tela jaculantium e mari
potuerunt.

14 Cæsar et Pompejus co-
rant in Thessalia: ille, quam
commeatum abunde haberet,
prælium studebat vitare: hic
quantum

μάχη κριθῆναι. 27 Καῖσαρ δὲ ἐρετίζει τὰς πολεμίας, ἀνὰ ζευγύσιον σκηψάμενος ἐπὶ σιτολογίαν, καὶ διεκίνει τὰς λόγχας· οἱ δὲ τῷ Πομπηίᾳ ὡς ὑπὸ δέεσ φευγόντων καταφρονήσαντες, ἔκαστος αὐτὰς, ἀλλὰ παραχρῆμα ἐξεπήδησαν, βιασάμενοι τὸν Πομπηίον ἡγεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀνέχωρῶν, ὁ Καῖσαρ εἰς τὸ πεδίον αὐτῆς προήγαγε· καὶ δὴ τότε ἀναστρέψας, λαμπρῶς ἀγωνισάμενος ἐνίκησεν.

14 Καῖσαρ τῶν στρατιωτῶν εὐσιπασάντων, καὶ τῆς στρατίας καταβοάντων, προελθὼν εἰς τὸ πλῆθος ἐνταρσεί καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, Τί, ἔφη, ὦ συστρατιῶται, βέλεισθε; οἱ δὲ κατεβόησαν, Τῆς στρατίας ἀφειθῆναι· ὁ δὲ ὑπολαβὼν 28 ἔφη, Ἀγαθὴ τύχη, παρηνῶ πολίταις μὴ εὐσιπάζειν. οἱ δὲ, πολῖται ἀκέσαντες, ἀντὶ τῷ στρατιῶται, ἡγανάκησαν, καὶ παραχρῆμα τὰς γνώμας μετεβάλλοντες καὶ πάλιν κατεβόησαν· Ἀλλ' ἡμεῖς γε συστρατιῶται καὶ οὐκ ἡ πολῖται καλεῖσθαι βελομέναι. γελάσας ὁ Καῖσαρ, Οὐκ ἔν, ἔφη, συστρατευόμενα.

15 Καῖ-

26 MS. Καῖσαρ· ἐρετίζει δὲ τὰς π. unde cum Casaub. praecedentia sic legenda, ὁ μὲν ἐφ' ὀνομασίᾳ ἀφ' ὅτιαν ἔχον ἐπιτηδείων Πομπηίος. ὁ δὲ ἐσπευδε μάχη κριθῆναι Καῖσαρ· ἐρετ. δέ. 28 MS. εἶπεν, et pro πολίταις, πολῖται.

quamprimum ferro cernere gestiebat. Caesar hostes irritat, simulans loco movere ad comparandum frumentum: itaque manipulos promovet: Pompejani quāvis metu fugientes despexerunt, neque se continuerunt, sed confestim proflicabant, cogentes Pompejum se contra hostes educere. Quos sequentes Caesar in campum deduxit: atque ibi conversus, egregie pugnans victoriam obtinuit.

litia se liberaret, clamantibus, progressus in multitudinem confidenti et laeta facie: Quid, o commilitones, inquit, vultis? Illi vociferabantur, militia discedere liceret. Ille respondens. Quod bene vertat, ait, hortor cives, ne seditionem agitent. Illi se cives pro militibus appellari, moleste ferebant, et confestim animos mutabant, rursusque clamabant: Sed nos commilitones potius quam cives appellari volumus. Itaque Caesar: Igitur, inquit, commilitemus.

15 Caesar, militibus factionem moventibus, et ut mi-

Gg 4

16 Cæ-

σάρματα τῶν πολέμιων· ἀλλ' ἐς αὐτὰ τὰ πρόσωπα. οἱ δὲ λαβηδύνην τὸ κάλλος τῶν προσώπων φοβηθέντες, καὶ δὴ ἀποστρεφέντες ἵφηνον.

κε' Οἱ Καῖσαρος στρατιῶται περὶ Δυρράχιον ἡττηθέντες, ἑαυτοὺς δεκατευθυσομένους παρέδωκαν. Καῖσαρ, ὡς 30 περὶ τιμωρίας αὐτῶν ἐβηλεύετο, ἀλλὰ καὶ παραμυθησάμενος, ἀναμαχίσασθαι τὴν ἦτταν, αὐτοὺς προέτρεψεν. οἱ δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς μάχαις αἰεὶ παραταξάμενοι πολὺ πλείους ἐκράτησαν.

κς' Καῖσαρ Πομπηίᾳ κηρύξαντος ἔχθραν καὶ τοῖς μηδετέρῳ προσδεμένῳ, ἀντεκηρύξε, καὶ φίλος ἡγήσεσθαι κατ' ἴσον τοῖς ἑαυτοῦ συμμαχίσασθαι.

κη' Καῖσαρ ἦν ἐν Ἰβηρίᾳ πρὸς τῇ Ἰλέρῳ· γενομένων ἀνοχῶν, οἱ πολέμοι προσπεσόντες, πολλὰς τῶν στρατιῶν ἀπροδοκίῃς κατέστρεψαν. αὐτὸς δὲ ἐς ἐκείνων εὗρεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ σάβως διῆκε· καὶ πολλὴν εὐνοιαν ἐπὶ τῷ παρὰ τῶν πολέμιων ἐκτήσατο.

κθ' Καῖσαρ ἐν Φαρσάλῃ Πομπηίον ἐνίκησεν. Θεασάμενος τὰς ἰδίᾳ στρατιᾶς ἀμέτρου τῇ νίκῃ χρωμένους, ἀνέκραγε φέρεσθαι τῶν πολέμιων.

λ' Καῖ-

30 MS. περὶ τιμωρίαν.

um hastas et pila inferrent, sed in ipsas facies intenderent. Illi veriti: ne forma faciei laderetur, in fugam se conjiciebant.

26 Cæsaris milites ad Dyrrhachium victi, seipsos decimandos tradiderunt. Cæsar non de supplicio eorum cogitabat, sed eos confirmans ad recuperandam victoriam adhortabatur. Illi in cæteris pugnis confligentes cum longe pluribus, semper victoriam deportarunt.

27 Cæsar, Pompejo denuntiante eos inimicos, qui nequos sequerentur, contra

denuntiavit, se illos amicorum numero habiturum, æque ac si sibi auxilium ferrent.

28 Cæsar in Hispania ad Ilerdam agebat. Factis induciis, hostes ex improvise multos milites adorti prostraverunt. Ipse vero quos illorum in suis castris invenerat, salvos dimisit: magnumque favorem hoc pacto apud hostes consecutus est.

29 Cæsar apud Pharsalum Pompejum superavit. Cum videret suos milites immoderate uti victoria, exclamabat, ut hostibus parcerent.

30 Cæ-

λ' Καῖσαρ τὰς πολέμους ἅπαντας κατηρξάσας, ἑκάστω τῶν ἰδίων στρατιωτῶν ἐπέτρεψεν ἓνα ὃν αὖ βέλῃται τῶν πολεμίων διασώζειν. ἦτο δὴ τὰς ἀντιστασίους Ῥωμαίους ἅπαντας ἐκ τῆς Φυγῆς ἀνακαλεσάμενος, εὐνυσάτους ἑαυτῷ κατεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει.

λα' Καῖσαρ τὰς ἀνδριάντας Πομπηίᾳ καὶ Σύλλᾳ τῶν ἐχθρῶν καταβληθέντας ὑπὸ τῷ πλήθει, αὐτοὺς ἀνέστησε, καὶ μεγάλην εὐνοίαν παρὰ Ῥωμαίων ἐκτίσας.

λβ' Καῖσαρ 31 τοιαύτη λέγοντος ἀπαίσια τὰ ἱερά, Καὶ μὴν ἀμείνων ἔφη γενήσεσθαι, ἐπειδὴν αὐτὸς ἐδεήθη. καὶ ὕτως ἐπέρρωσε τὰς στρατιάς.

λγ' Καῖσαρ ἀκαρδίᾳ θυμῶτος εὐρεθέντος, καὶ τί παρὰδοχόν, ἔφη, εἰ ἀλογον ζῶον καρδίαν ἔκ ἔχει; οἱ στρατιῶται τὰτ' ἀκέσαντες, ἐδάρρησαν.

Κ Ε Φ. ΚΔ.

Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Σ.

Σεβαστὸς τὰς ἐν ταῖς μάχαις κατὰφυγμένους ἐκ ἀνῆρει πάντας, ἀλλ' ἐδεκάτευεν.

β' Σεβα-

31 Dubium τῷ ἱερείῳ ne, an τῷ μάντεως. Cas.

30 Caesar omnibus hostibus debellatis, unicuique ex suis militibus potestatem fecit, unum aliquem quem quisque vellet, ex his conservandi. Sic omnes Romanos qui adversariorum factionem sequebantur, ex fuga revocatos, benevolentissimos in urbe reddidit.

31 Caesar statuas Pompeji ac Syllae inimicorum suorum dejectas a multitudine, ipse rursus erexit: magnamque

ea re benevolentiam apud Romanos adeptus est.

32 Caesar cum vates diceret, inauspicata esse sacra: Atqui, inquit, meliora futura esse, si ipse vellet. et ita militum animos confirmavit.

33 Caesar victima sine corde reperta. Et quid, inquit, mirum si brutum animal cor non habet? Hoc audito milites fiduciam sumferunt.

C A P. XXIV.

A U G U S T U S.

Augustus eos qui in pugnis essent prævaricati, non interficiebat omnes, sed decimabat.

2 Augu-

β' Σεβασὸς τοῖς διὰ δειλίαν ἀπολειπομένοις, κριτὰς ἀντὶ πυρῶν ἐκέλευε μετρεῖσθαι.

γ' Σεβασὸς τὰς ἐπὶ στρατοπέδῳ διαμαρτόντας ἐκέλευσε πρὸ τῆς στρατηγείας λυσίζάντας ἐσάναί· ἔστι δὲ ὅτε καὶ πλυνθοφορεῖν δι' ὅλης ἡμέρας.

δ' Σεβασὸς τοῖς ἑαυτῶν στρατηγοῖς παρήγγειλεν, ἀσφαλείας πεφροντικένας μάλιστα, καὶ συνεχῶς ἐπέλεγε τὸ, Σπεῦδε βραδείας. καὶ τὸ, Ἀσφαλὴς γὰρ ἔς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.

ε' Σεβασὸς τοῖς ἀνδραγαθῶσιν ἀργυρίῳ καὶ χρυσοῖς μεγάλας ἐδίδκε δαρεάς.

ς' Σεβασὸς τὰς ἀνευ λυσιτελείας ῥιψοκινδύνους ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν τῶν χρυσοῖς ἀγκίστροις ἀλεινομένων.

ζ' Σεβασὸς ἐν τῇ πρὸς Κάσιον καὶ Βρεῖτον πολέμῳ περαιῶσθαι τὸν Ἀδρίαν ἐβόλετο· Μάκιος ναύαρχος τῶν πολεμίων ἰφορμῶν ἐν τῇ νησίδι τῇ κατὰ Βρεντήσιον καλύψων δῆλος ἦν. ὁ Σεβασὸς ἑξαπατᾷ τὸν Μάκιον, ὡς μέλλων πρὸς αὐτὸν ναυμαχεῖν· καὶ τὰς μὲν τριήρεις ἐν δεξιᾷ τῇ Ἀδρίᾳ παρὰ τὴν Ἰταλίαν ἔταξε πλεῖν, ὡς τῇ νησίδι ἐπιπλευρομένας. αὐτὸς δὲ φορτίδας πύργων ἐπλήρη καὶ
μηχα-

2 Augustus iis qui ob timiditatem minus dextre rem administrassent, hord eum pro tritico iussit mensurari.

3 Augustus eos qui in exercitu deliquissent, iussit ante prætorium discinctos stare: nonnunquam etiam late res totum diem ferre.

4 Augustus suis ducibus imperabat, ut maxime securitatis curam agerent. et continenter hoc iterabat, Festina lente: Nam cautus dux, confidenti longe est præferendus.

5 Augustus eos qui singularem virtutem in præliis edidissent, amplissimis auri, argenti que muneribus ornare solebat.

6 Augustus, eos qui nullo usu postulante se in periculo conjicerent, dicebat nihil ab iis differre, qui aureis hamis piscarentur.

7 Augustus in bello contra Brutum et Cassium, trajicere Adriam volebat. Mutius nauarchus hostium in insula juxta Brundisium stationem habens, prohibitorus eos manifesto videbatur. Augustus decipit Mutium, ita se gerens, quasi navali prælio adversus ipsum decertaturus esset, et triremes ad dextram Adriæ versus Italiam navigare iussit, tanquam ad insulam adnavigaturas. Ipse onerarias turribus implebat, et machinis

μηχανημάτων. Μάκκίος δὲ ἱξαπατηθεὶς τῇ παρασκευῇ τῆς ναυμαχίας, ἐς τὸ πύλαγος ἀνεχώρησεν, ὡς ἐν εὐρυτέρῳ μάλλον ἢ στενῷ ναυμαχήσων. ὁ δὲ Σεβαστὸς ἔ συνῆψε μάχην, ἀλλὰ ἐν τῇ νησίδι καθωρμίσατο. Μάκκίος δὲ ἄλλον ὄρμον ἐκ ἔχοντος, ἀλλὰ βιασθέντος ὑπὸ τῶν πνευμάτων ἐς τὴν Θεσπρωτίδα περαιῶσθαι. ὁ Σεβαστὸς τὸν Ἀδριανὸν ἀκινδύνως, διαπλεύσας, τῇ Μακεδονίᾳ προσέσχευ.

K E Φ. K E.

Ρ Ω Μ Α Ι Ο Ι.

Ῥωμαῖοι, Κελτῶν ³² τὴν πόλιν λαβόντων, συνθήκας πρὸς αὐτὰς ἐγράψαντο· φόρος τελεῖν, πύλιν ἠνεωγμένην παρέχειν διὰ παντός, καὶ γῆν ἐργάσιμον. Κελτοὶ μὲν ἐπὶ τέτοις ἐσρατοπίδευον· Ῥωμαῖοι δὲ ὡς φίλοις ἐξῆν ποτὶ ἀ ἐπεμψαν, καὶ οἶνον πάμπολυν· οἱ βάρβαροι φύσει δὲ τὸ Κελτικὸν ὑπέροισιν· πολὺν ἀφυσάμενοι τὸν εἶνον, ὑπὸ μέθης ἔκειντο. Ῥωμαῖοι δὲ ἐπελθόντες, ἅπαντας κατέκοψαν.

32 MS. τὴν Ῥώμην. Infra pro ἀφυσάμενοι, idem ἀρυσάμενοι, quod idem.

chinis. Mutius deceptus navalis pugnae apparatu, in pelagus recessit, ut in latiori potius quam angusto mari pugnare faceret. Augustus transiens, in Macedoniam pervenit.

C A P. XXV.

R O M A N I.

Galli Urbem ceperant: Romani foedus cum eis fecerunt his conditionibus, ut tributa eis penderent, portumque apertum omni tempore praeberent, et terram ad culturam concederent. His factis, Galli castrametabantur: Romani tanquam amici, multa hospitalia munera miserunt, vinique magnam copiam. Barbari (natura autem Celtica gens ad vinum proclivis est) hausto vino, praenimia ebrietate prostrati jacebant. Romani impetu facto, eos omnes occiderunt. Ut autem ex foederum

φαν. ἵνα δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἅπαντα ποιῆσαι δοκοῖεν, ἐπὶ πέτρας ἀπροσβάτῃ πύλιν ἡνευμένην κατεσκευάσαν.

β' Οἱ περὶ Αἰνείαν Τρῶες-Φεύγοντες, Ἰταλίᾳ προσέσχον, καὶ ἀμφὶ ταῖς 33 ἐμβολαῖς τῆ ποταμῷ τῇ Θύμβριδος ἐ-
ναυλόχον· οἱ μὲν δὴ Τρῶες ἀνὰ τὴν χώραν ἡλῶντο· αἱ δὲ
γυνῆκες αὐτῶν βηλεύοντα. Ῥάμῃ Τρῶας ἀγορεύει, Μέ-
χρι πῆ πλανώμεθα; μέχρι πῆ πλείομεν; τὰ πλοῖα κατα-
φλέξωμεν καὶ τὰς ἀνδρας εἰς ἀνάγκην κατασκευάμεν τὴν δὲ
τὴν γῆν κατοικήσαι. ταῦτα εἰπῶσα, πῆσ' ἀπὸ τῆς ἐνῆκε ταῖς
ναυσί, καὶ μετ' αὐτὴν αἱ λοιπαὶ Τρῳάδες. οἱ δὲ Τρῶες
ἀπορρέμενοι νεῶν Ἰταλίαν κατόικισαν.

γ' Ῥωμαῖοι Κοριολανὸν ἐδίωκον· ὁ δὲ Φυργὰς ἦκεν εἰς
Τυρρήνην, νίκην κατὰ Ῥωμαίων ὑπισχνόμενος. πεισέσθαι
Τυρρῆνοί, καὶ στρατὸν ἀποφάνεσθαι· ὁ δὲ νικήσας ἐν μά-
χαις πολλαῖς, τέλος ἐπ' αὐτὴν ἐφέρετο τὴν πόλιν, αἰρήσαν
κατὰ κράτος. Ῥωμαίων αἱ μητέρες ἤγαγον δὲ αὐτῶν Οὐ-
τερίᾳ μήτηρ Κοριολανῆ· προσελθῶσα τῆς πόλεως ἀπῆνταν
τοῖς πολεμίοις ἀπλίσμενοις· καὶ Κοριολανῷ προσπεσῶσα,
ικετηρίας προΐσχεσι· τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς ἱκεσίας ἦν, Εἰ
μὲν

33 Mavult ἐμβολαῖς. Masu.

rum conditionibus omnia viderentur agere, in saxo inaccessio portam apertam aedificarunt.

2 Trojani Aeneae comites profugi in Italiam appulerunt, et in ostiis fluvii Tiberis naves tenuerunt. Trojani per regionem vagabantur. Uxores eorum consilium ineunt clandestinum. Rhome Troas inquit: Quousque eramus? quousque pelago circumagimur? Agite, naves comburamus, virosque ad necessitatem hujus incolendae terrae redigamus. His dictis, prima ignem in naves injectit: postque eam reliquae Troades. Trojani, navibus

destituti, Italiam incoluerunt.

3 Romani Coriolanum in exilium agebant. Ille exul in Tyrrheniam pervenit, victoriam incolis contra Romanos promittens. Fidem habent ei Tyrrheni, eumque summum imperatorem deligunt. Ille multis praeliis victor, ad extremum ipsam petebat Urbem, ut per vim eam caperet. Romanorum matronae, quarum dux erat Veturia, mater Coriolani, ex Urbe procedentes, obviam ibant hostibus armatis, et Coriolani genibus accidentes supplicum more eum obsecrabant. Caput autem ob-

fecra-

μὲν τὴν πόλιν αἰρεῖν ἔγνωκας πρότερον τὴν μητέρα τὴν σὴν,
καὶ πάσας τὰς Ῥωμαίων μητέρας ἀπόκτεινον. Κοριολανὸς
ἔπαθεν, ἐδάκρυσεν, ἀνέζευξεν. ἡ μὲν ἀνάζευξις εὐσεβὴς·
ὀλέθριος δὲ τῷ στρατηγῷ. Τυρρῆνοί γάρ, οἷς προδόντα νίκην
φαίεσαν, ἐψηφίσαντο θανάτῳ κολασθῆναι.

K E Φ. Kς.

Σ Ε Μ Ι Ρ Α Μ Ι Σ.

Σεμίραμις λαομένη τῶν ³⁴ Σιράκων ἤκασε τὴν ἀπό-
στασιν· καὶ παραντίκα ἀνυπόδητος, μηδὲ τὰς τρίχας ἀνα-
πλεγμαμένη ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξῆλθε. τῇ δὲ εἰρήνῃ αὐτῆς ἐπι-
γίγραπται τὰδε, Ἐρὲ γυναῖκα μὲν ἡ φύσις ἐποίησεν ἐγὼ
δὲ τοῖς ἔργοις τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἕθενός χεῖραν ἐγενόμην.
³⁵ ἐγὼ Νίνα βασιλεύσασα, πρὸς ἰῶ μὲν ὤρετα ποταμὸν
Ἰαμαμέν· πρὸς δὲ μέσσην ἡλίῃ, τὴν φέρουσαν λεβαντὸν
καὶ σμύρναν· ἀπὸ δὲ χειμῶνος Σάκκας, καὶ Σόγδος. Πα-
λαιστον πρότερον ἔδειξ Ἀσσυρίαν εἶδεν. ἐγὼ δὲ τίτταρας,
αἷς

³⁴ MS. ut et Codd. Caf. Σιρανῶν. Sed Vulgata recte. Con-
sule Strabonem lib. xi. Masu. ³⁵ Forrasse μετὰ Νίνου.
Inamames fluvius est is, quem Plinius non uno loco Jo-
manem vocat. Caf.

fecrationis erat: Si urbem
capere statuisti, antea ma-
trem tuam, omnesque Ro-
manorum matronas interfice.
Coriolanus misericordia mo-
tus, lacrymavit atque discef-

sit. Pia quidem discessio:
sed exitiosa duci: Tyrreni
enim, quod manifestam cer-
tissimamque victoriam pro-
didisset, publico decreto
eum morte mulctarunt.

C A P. XXVI.

S E M I R A M I S.

Semiramis inter lavan-
dum de Siracum defectione
cognovit: et repente sine cal-
ceis, nondum compositis cri-
nibus, ad bellum exivit. Co-
lumnæ autem ejus hæc in-
scripta sunt: Me natura qui-
dem mulierem finxit: at ego
rebus gestis nullo fortissimo-

rum virorum inferior existiti.
Ego Nini regnum tenui, ad
orientem terminum constitui
fluvium. Inamamem: ad
meridiem eam terram quæ
thure ac myrrha abundat: in
septentrione Saccus et Sog-
dos. Mare antea nemo As-
syriorum vidit: Ego vero
qua.

36 αἷς ἔκ' ἔσιν . . . πόρῳ πελάσαι· τίς γὰρ αὐτὰς
 37 ὀρμὴ περιέχει; ποταμὸς ἠνάγκασα ῥεῖν ὅτε βαλοί-
 μιν. ἐβυλόμην δὲ ὅτε συνέφερε. γῆν ἄκαρπον ἐδίδαξα
 σπαρέσθαι· ποταμοῖς γὰρ αὐτὴν ἔμιξα ἔμοις. ἀνάλοτα
 τὰ τέχῃ παρέσχον. πέτρας ἀβάτους σιδήρῳ κατεργασά-
 μιν. οὐδὲς ἔτεμον ἔμοις ὀχήμασιν, ἅς ἔδὲ Θηρία διήλυτε.
 καὶ τῶν ἔργων χρόνος μοι περισσὸς ἐγένετο πολὺς, ὃν ἐ-
 μαυτῇ καὶ φίλοις ἐχάρισάμην.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

Ρ Ο Δ Ο Γ Ο Ν Η.

Ῥοδογὴν λαομένη τὰς τρεῖς ἐρρύπτειτο. ἦκε τίς ἀγ-
 γέλλων, Ἔδνος ὑπήκοον ἀφείσκειν. ἡ δὲ ἐκ 38 ἀποκρύφα-
 μένη τὰς τρεῖς, ἀλλὰ ὡς ἔχεν ἀναδυσμένη, τὸν τε
 ἵππον ἀνέβη, καὶ τὴν κρατὶν ἐξήγαγε, καὶ ἄμωσθε μὴ
 πρότερον ἀποκρύψαι τὰς τρεῖς, εἰ μὴ κρατήσῃ τῶν
 ἀποσάντων. καὶ δὲ πολλὰ χρόνῳ πολεμήσασα, ἐκράτησε.
 μετὰ

36 αἷς ἔκ' ἔσιν διὰ τὸ πόρῳ πελάσαι. Cas. 37 Forſitan
 ὅρος, quis enim terminus ea continet? 38 MS. ἀποκρυ-
 φάμενη, ut et paulo post pro ἀπεκρύφατο, ἀπεκρύφα-
 το. Interpres priore loco ἀπορρύφασμένη, sed posteriore
 ut Vulgata. Masu.

quatuor, quibus propter lon-
 ginitatem appropinquare
 nemo potest. Quis enim ea
 imperu continet? Fluvios
 coëgi fluere, quocunque vel-
 lem. Volui autem, quo con-
 duceret. Terram sterilem fec-
 undam reddidi. Fluvii enim

meis eam temperavi. Muni-
 tiones invictas constitui. Invi-
 as petras ferro domui. Vias
 meis vehiculis secui, quas ne
 feræ quidem prius ambulave-
 rant. et a rebus gerendis satis
 mihi superfuit temporis, quod
 mihi et amicis impertivi.

C A P. XXVII.

R H O D O G U N E.

Rhodogune lavans crines
 abstergebat. Venit quidam
 nuntians, subjectam gentem
 defecisse. Illa non absterfis
 capillis, sed ita ut erant re-
 victis, equum conscendit,

et exercitum eduxit, iuravit
 que non ante se crines pur-
 gaturam, quam a defecto-
 ribus victoriam reportasset.
 longoque tempore bellum
 gerens, tandem victoria po-
 titā

μετὰ τὴν νίκην ἐλάσατο, καὶ τὰς τρεῖς ἀπεκρένυτο.
ταῖς Περσῶν βασιλεῦσι σφραγίς βασιλικὴ ἐκὼν ἐστὶ 39 ἀνα-
δευμένη τὰς τρεῖς ἔχουσα 40 Ῥοδογέντη.

Κ Ε Φ. Κ Η.

T O M Y R I S.

Τόμυρις, Κύρος στρατεύσαντος ἐπ' αὐτὴν, προτεποιή-
σατο δεδοικέναι τὰς πολέμους. ἔφυγε μὲν τὸ Μασσαγετι-
κόν· ἐπῆλθε δὲ τὸ Περσικόν, καὶ κατέλαβεν ἐν τῷ στρα-
τοπέδῳ πλῆθος οἶνε, τροφῶν, ἱερῶν, οἷς ἀνέδην ἐχέον-
το, καὶ δαψιλῶς, διὰ νυκτὸς ὅλης, ὥσπερ νενικηκότες.
ἐπεὶ δὲ πολὺν οἶνον καὶ τροφὴν ἔλαβον, ἔκριντο καθεύδοντες·
ἐπελθῆσα Τόμυρις, δυσκινήτως ἔχοντας Πέρσας αὐτῷ Κύ-
ρῳ διέφθερεν.

Κ Ε Φ. Κ Θ.

N I T H T I S.

Κῦρος Περσῶν βασιλεὺς, Ἀμασιν Αἰγύπτου βασιλέα
μίαν τῶν θυγατρῶν ἤτησε πρὸς γάμον· ὁ δὲ Νιτήτις θυ-
γατέρα

39 Ἀναλελυμένην. Caf. 40 Vulgata Ῥοδογέντην.

tita est. Post victoriam lava- etiamnum imaginem im-
bat, et crines colligebat: un- pretiam habet Rhodogunes
de Persarum regni sigillum disiectis capillis præditæ.

C A P. XXVIII.

T O M Y R I S.

Tomyris, Cyro adversus et largiter fruebantur per
ipsam expeditionem facien- totam noctem, quasi victo-
te, simulabat se hostes me- riam consecuti. Cum mul-
tuere. Cum in fugam se Mas- to vino, luxuque obruti
sagetarum exercitus conje- jacerent, ac somnum ca-
cisset, et sequeretur Persicum perent, superveniens To-
agmen, deprehendit in Mas- myris, Persas, qui se lo-
sagetarum castris magnam co movere vix poterant,
copiam vini, commeatus, una cum ipso Cyro truci-
victimarum, quibus assatim davit.

C A P. XXIX.

N I T E T I S.

Cyrus Persarum rex ab tit, ut unam filiarum sibi in
Amali Ægyptiorum rege pe- matrimonium collocaret. Il-
Polyæni Strat. H h le

γατέρα Ἀπρίε βασιλέως, ὃν καταλύσας αὐτὸς ἤρχην
ἐπεμψεν ὡς αὐτόν. Νιτήτις ὑποκριναμένη μέχρι πολλῶν
Κύρῳ συνῆν ὡς θυγατρὴς Ἀμασίδος. ἡνίκα δὲ πολλῶν
κνῶν ἐγένετο μήτηρ, καὶ τὸν γήμαντα εἰς εὐνοίαν 41 ἐνεχυ-
ρωτο, ἀμολόγησεν Ἀπρίην αὐτῇ πατέρα, τὸν δεσπότην
Ἀμασίδος, γενέσθαι. ἀλλ' εἰ καὶ τέθνηκεν Ἀμασις, τὸν
δὲ υἱὸν αὐτῆς ψαμμήτιχον τίσασθαι καλῶς. κείνεται Κῦ-
ρος· ἀλλὰ καὶ Κῦρος μὲν πρὸ τῆς στρατείας ἐτελεύτησεν.
ὁ δὲ πᾶσις αὐτῆς Καμβύσης τῇ μητρὶ πισθεὶς ἐσρώτευσεν
καὶ τὴν Αἰγυπτίαν χώραν ἀρχὴν εἰς τὸ Ἀπρίε γένος
ἀνικτήσατο.

Κ Ε Φ. Λ.

Φ Ι Λ Ω Τ Ι Σ.

Ἐπὶ Ῥωμαῖος ἐσώτευσαν Λατῖνοι, ἡγεμόνα 42 Ποσθού-
μην ἔχοντες· καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐζήτην πρὸς γά-
μον, ὥσπερ αὐτοὶ τὰς Σαβίνων ἤεπασαν, ἐπὶ τῷ σπείσκει
σθαι.

41 *Casaub.* suspicatur legendum ἡνεχυρώσασθαι. MS. ἐκχυ-
ρωτο. Unde patet legendum ἐνεχυρώσασθαι, quod etiam
inter conjecturas est Casauboni. Sub finem cum MS.
et Interprete χάραν fustulerim. *Masv.* 42 *Ποσθούμιοι.*
Casaub.

le Niteten filiam Apræ regis, quo devicto ipse regnum capeffiverat, ad eum misit. Nitetis ad multum tempus Amasis filiam simulans, cum Cyro consuetudinem habebat. Cum vero multorum liberorum mater evasisset, et mariti summam benevolentiam sibi adjunxisset, confessa est, Apriam suam patrem fuisse, dominum Amasis. Sed

etiam cum Amasis vitam obierit, filium ejus Psammerichum ulcisci pulchrum esse. Morem ei gerit Cyrus. At etiam Cyrus antequam fufciperet expeditionem, diem suum obiit: At filius ejus Cambyfes, a matre persuasus, bellum illud suscepit, et Ægyptiorum imperium in Apræ stirpem vindicavit.

C A P. XXX.

P H I L O T I S.

Adversus Romanos militabant Latini, ducem habentes Posthumium, eorumque

filias ad contrahenda cum iis matrimonia postulabant, quemadmodum ipsi Sabino-
rum

εἶδαι τὴν εἰρήνην. Ῥωμαῖοι τὸν μὲν πόλεμον ἐφοβέοντο· τὰς δὲ θυγατέρας ἔχ' ὑπέμενον ἐκδύνα· ἴδω δὲ Φιλωτὶς θεραπεύουσα τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, συνεβάλευσεν αὐτὴν τε καὶ ἄλλας θεραπεύσας, ὅσαι τὴν ὄψιν ἀστῆα, κοσμήσαι, καὶ τοῖς πολέμοις ὡς θυγατέρας ἐκπύμα· προσυνδεδί-
κην, ἵπαιδ' αὖ οἱ πολέμοι λαβόντες αὐτάς, ἀναπαύσαντα,
νύκτωρ ἀνασχῆν πυρσόν. οἱ μὲν Λατῖνοι συνεκάψευδον
ταῖς κόραις. ἡ δὲ ἀνίσχε τὸν πυρσόν· οἱ Ῥωμαῖοι δὲ ἐπα-
κλήνόντες τὰς Λατίνους κατέψευδοντας, ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. Λ Α.

Κ Λ Ο Ι Λ Ι Α.

Ῥωμαῖοι Τυρρήνοισι πολεμῶντες ποιησάμενοι συνθήκας,
ἔδωκαν αὐτοῖς ὁμήρους τῶν εὐγενεστάτων ἀνδρῶν θυγατέρας
παρθένους. αἱ δὲ ὁμηρεύουσαι προσῆλθον ἐπὶ τὸν ποταμὸν
τὸν 43 Οὐμβριν λεγόμενον· μία δὲ ἐξ αὐτῶν Κλοιλία
πρὸς περὶ ἀπάσας ἀναθήσασθαι τὰς χιτανίσκας περὶ τὰς
κεφαλὰς, καὶ διανήσασθαι τὸ ρεύμα τῷ ποταμῷ δίνας
βαθείαις δύσπορον. ἔπει δὲ διενήξαντο, Ῥωμαῖοι τὴν μὲν
ἀρετὴν

43 MS. Οὐβριν.

rum virgines rapuerant, si
fœdus ac pacem constitui
vellent. Romani bellum qui-
dem metuebant: filias autem
suas tradere non sustinebant.
Tum Philotis serva, facie li-
berali prædita, consilium de-
dit, ut se aliasque servas,
quæ decora forma essent, or-

narent, ac hostibus quasi fi-
lias mitterent: inito simul
pacto, se, cum hostes ipsis ac-
cepris se quieti tradidissent,
noctu igni significationem da-
turam. Latini cum puellis
cubabant. Illa facem sustu-
lit. Romani reversi, Latinos
dormientes interfecerunt.

C A P. XXXI.

C L O E L I A.

Romani cum Tyrrhenis
bellum gerentes, constituto
fœdere obsides eis dederunt,
nobilissimorum virorum fili-
as virgines. Quæ obsidum
loco datæ erant, accesserunt
ad fluvium Tiberim loturæ.

Ex his una Clœlia reliquas
omnes hortabatur, ut tuni-
cas circum capita religarent,
et fluvii cursum ob profun-
dos gurgites difficilem trans-
itu, tranarent. Cum trans-
issent, Romani virtutem qui-
dem

Hh 2

ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἰθαύμασαν· ἀντίπεμψαν
 δὲ αὐτὰς Τυρρηνοῖς, τὸ πῖσόν τῶν συνθηκῶν φυλάσσοντες.
 Πορσίνας βασιλεὺς Τυρρηνῶν ἀνέκρινε τὰς κόρας, τίς ἦ
 αὐτῶν ἡ τέτο πρῶται πείτασα. Κλοιλία προλαβῆσα τὰς
 ἄλλας, ἀμολόγησε. Πορσίνας ὑπεραγασθεὶς τὸ ἀνδρεῖον
 τῆς κόρης, ἵππον αὐτῇ λαμπρῶς κεκοσμημένον ἔδωκεν αὐτῇ,
 καὶ τὰς παρθένας πάσας ἑταιρέας Ῥωμαίοις ἀπέπεμψεν.

Κ Ε Φ. Λ Β.

Π Ο Ρ Κ Ι Α.

Πορκία θυγάτηρ Κάτωνος, γυνὴ Βρῦτος τὸν ἄνδρα
 Βρῦτον, ὑπονοῶσα ἐπιβυλεύειν Κάισαρι, μαχαίρῳ κόρυς
 τὸν ἑαυτῆς μηρὸν ἀπέσχισεν, ἐκιδέκνυμένη καρτερίαν σώ-
 ματος, καὶ ψυχῆς ἐγκράτειαν· τότε δὲ Βρῦτος ἐπίστευσε
 αὐτῇ τὸ ἀπόρητον. ἡ δὲ τὰς χιτανίσκας αὐτῆς προσ-
 κόμιτε τῷ ἀνδρὶ, καὶ τῶν χιτάνων ἔνδον τὸ ξίφος· προσ-
 ελθὼν Βρῦτος μετὰ τῶν κοινωνούντων ἐπιδέμενος κτίνει
 Κάισαρα. ἐπεὶ δὲ μετὰ Κασσίω παραταξάμενος ἐν Μακε-
 δονίᾳ πρὸς τὸν Σεβασόν, ἥττης γενομένης, αὐτὸς ἑαυτὸν
 ἀνείλεν· Πορκία τὸ μὲν πρῶτον ἀποκαρτερεῖν ἐπειράτο·
 οἰκείαν

dem earum et fortitudinem
 admirabantur, sed tamen eas
 Tyrrhenis remisferunt, ut re-
 ligionem fœderum inviola-
 tam conservarent. Porfenna
 rex Tyrrhenorum sciscitaba-
 tur, quænam esset quæ hujus
 facinoris eis auctor exstitis-

set. Clœlia reliquas præver-
 tens, confitebatur. Porfen-
 na virilem admodum vir-
 ginis animum admiratus, e-
 quum ei splendide ornatum
 dono dedit, omnesque vir-
 gines collaudatas Romanis
 remisit.

C Α Ρ.

XXXII.

P Ο Ρ

C Ι Α.

Porcia filia Catonis, Uxor
 Bruti, maritum suum Bru-
 tum suspicata insidias Cæsari
 struere, novacula femur su-
 um abscidit, ostentans cor-
 poris tolerantiam et patien-
 tiam animi. Tum demum
 Brutus rem arcanam ei cre-
 didit. Illa vero tuniculas
 suas viro attulit, et intra

tunicas ense. Accedens
 Brutus cum sociis conjurati-
 onis in Cæsarem impetu fa-
 cto, eum occidit. Ubi vero
 cum Cassio adversus Augu-
 stum prælio in Macedonia
 commisso victus esset, mor-
 tem ipse sibi conscivit. Por-
 cia primum quidem inedia
 vitam

οικείων δὲ καὶ συγγενῶν ἔκ ἐόντων, ἐσχάραν ἐκίλευσε κο-
μισθῆναι πυρὸς, ὡς ἀλειφομένη· καὶ τῶν ἀνδράκων ἀρ-
πάσσα πολλὰς ταῖς χερσὶν ἐνέβαλεν εἰς τὸ τόμα, καὶ
κατίπιεν, φθάσασα πρὶν τινα τῶν παρόντων βοηθῆσαι δύ-
νασθαι. ὕτως ἐτελεύτησε Πορκία στρατηγικὴ καὶ ἀνδρεία
πρὸς θάνατον, καὶ φίλανδρος γενομένη.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

Τ Ε Λ Ε Σ Ι Λ Λ Α.

Κλεομένης Σπαρτιατῶν βασιλεὺς κτείνας ἐν παρατά-
ξει Ἀργείων ἀνδρας, ὧς ὕψ', ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸ Ἄργος ὡς
κατὰ κράτος αἰρήσων τὴν πόλιν. Τελεσίλλα ἡ μουσικὴ τὰς
Ἀργείας ὀπλίσασα, προήγαγεν εἰς μάχην· αἱ δὲ ἐνοπλοὶ
παρὰ ἑπαλξιν ἰσάμεναι, κύκλῳ τὰ τεῖχη φραζάμεναι,
Κλεομένη μὲν ἀπεκρῆσαντο. Δημάρατον δὲ τὸν ἑτερον βα-
σιλέα ἐξώσαντο· καὶ τὴν πόλιν ἀλῶναι κινδυνεύσαν ἀνέ-
σωσαν. τῷτο τὸ στρατήγημα τῶν γυναικῶν μέγας οὖν Ἀρ-
γίῳι τιμᾷσι· νεκρῶν μὲν Ἑρμῶν, τὰς μὲν γυναῖκας
ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσι, τὰς δὲ ἀνδρας πέπλοις
γυναικέοις ἀμφιενύντες.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

vitam finire conabatur: ve- et ante devoravit, quam
rum domesticis et cognatis quisquam ex praesentibus
non sinentibus, foculum igne succurrere posset. Ita vitam
plenum quasi unctura sese cum morte commutavit Por-
jussit adferri: multosque cia, militaris et fortis ad
candentes carbonibus mani- mortem, virique in primis
bus arreptos in os iniecit, amans.

C A P. XXXIII.

Τ Ε Λ Ε Σ Ι Λ Λ Α.

Cleomenes Spartiatarum runt. Demaratum vero alte-
rex, interfectis in praelio Ar- rum regem etiam expule-
gvis viris ad septies mille runt, urbemque a periculo
septingentis, septuaginta se- expugnationis vindicarunt.
ptem, iter Argos direxit, ut Et hoc mulierum strategema
per vim urbem caperet. Tele- usque in hodiernum diem
lesilla musica Argivas arma- Argivi celebrant calendis
tas ad pugnam eduxit: quæ mensis quarri, mulieres viri-
armatae in propugnaculis libus tunicis et chlamydeibus,
stantes, circumcirca muros viros autem peplis muliebri-
tuentes, Cleomenem repule- bus anicientes.

Hh 3

CAP. XXXIV.

Κ Ε Φ. ΛΔ.

Χ Ι Λ Ω Ν Ι Σ.

Χιλωνίς Κλεάδα θυγάτηρ, Θεοπόμπης γυνή, μαρτυρεῖται τὸν ἄνδρα ὑπὸ Ἀρκάδων αἰχμαλώτου φυλάττεσθαι, ἦλθεν ἐς τὰς πελεμίας ἐκῆσα· θαυμάσαντες αὐτῆς τὸ φιλόφρων Ἀρκάδες, ἐπέτρεψαν εἰς τὸ δεσμοτήριον αὐτὴν παρελθεῖν. ἡ δὲ τὴν αὐτῆς ἐοδῆτα τῷ ἀνδρὶ περιτρίψα, τὴν ἐκείνη δὲ αὐτὴ λαβῆσα, ἔπεισεν αὐτὸν ὑπεξελθεῖν· αὐτὴ δὲ ἀντ' αὐτῆ παρὰ τοῖς πολεμίοις ἔμεινε· Θεοπόμπος τῷ στρατηγῆματι τῆς γυναικὸς διασώσας, καὶ αὐτὸς τὴν ἱερείαν τῆς Ἀρτέμιδος εἰς 44 Φενεῖον πομπεύσαν ἤρπασε. Τεγεάται ταύτην ἀπολαβεῖν θέλοντες, ἀπέδωκαν αὐτῇ τὴν Χιλωνίδα.

Κ Ε Φ. ΛΕ.

Π Ι Ε Ρ Ι Α.

Οἱ ἐν Μιλήτῳ Ἴωνες πρὸς τὰς Νηλέως παῖδας εἰσαλάσαντες, ἀνεχώρησαν ἐς Μυῆντα, κατέκειθεν ἐπολέμεν· ἡ μὲν ὅγε πόλεμος ἄσπονδος ἦν· ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐορταῖς ἦν αὐτοῖς ἐπιμειλίαι. Πύθῃ ἄνδρες ἐνδόξα θυγάτηρ Πιερίαι, ἐορτῆς

45 Φενεῖον. Cas.

C A P. XXXIV.

C H I L O N I S.

Chilonis Cleandri filia, uxor Theopompi, cum maritum suum captivum asseruari ab Arcadibus didicisset, ultro ad hostes venit. Arcades ejus humanitatem admirati, potestatem ei in carcerem introeundi fecerunt. Illa suam vestem marito circumdedit, ejusque ipsa

fumfit, et illum clam egredi jussit. Ipsa vero pro eo apud hostes remansit. Theopompus uxoris strategemate servatus, etiam ipse sacerdotem quandam Dianæ in Phenenum pompam ducentem rapuit. Tegeatæ, ut hanc reciperent, Chilonidem ei restituerunt.

C A P. XXXV.

P I E R I A.

Inhabitantes Miletum Iones commota seditione adversus Nelei posteros, discesserunt in Myuntem, atque

inde bellum inferebant. Non tamen inexpiabile bellum hoc fuit. Sed in festorum forenennitatibus coibant. Pythæ

viri

ἰορτῆς ἔσης παρὰ Μιλησίοις, ἣν Νηληϊῶα κλήζουσιν, ἦκεν
 ἐς Μίλητον. 45 τῶν Νηλεῶς παίδων . . . ὄνομα Φρύγιος,
 Πιερίας ἐρασθεὶς, ἤρετο τί ἂν αὐτῇ μάλιστ' ἵκνοιτο κε-
 χαρισμένον. ἡ δὲ ἔφη· Εἰ ἐμοὶ διεπράξαιο, πολλὰ κίς καὶ
 μετὰ πολλῶν ἐνθάδε βαδίζειν δύνασθαι. συνῆκεν ὁ Φρύγιος
 ὡς εἰρήνης καὶ φιλίας τοῖς πολίταις δίοιτο· καὶ τὸν πόλε-
 μον ἔπαυσε. καὶ ἑνδοξος ὁ Φρυγίς καὶ Πιερίας ἔρας, εἰρή-
 νην ἀντὶ πολέμου παρασχών.

Κ Ε Φ. Λς.

Π Ο Λ Υ Κ Ρ Η Τ Η .

Μιλήσιοι Ναξίοις ἐπολέμουν· Ἐρυθραῖοι Μιλησίοις συνε-
 μάχων. Διόγνητος Ἐρυθραίων στρατηγὸς λείαν τῶν Ναξίων
 ἔλαβε πολλήν, καὶ δὴ γυναῖκας καὶ παρθένους πολλὰς, ἃν
 ἦν 46 Πολυκρήτη. ταύτης ἐρασθεὶς, ἔχ' ὡς αἰχμαλώτω
 συνην, ἀλλ' ὡς γαρμετῇ γυναικί. ἦν δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ
 τῶν Μιλησίων πάτριος ἰορτή· καὶ πάντες αἰσέεσθαι μέδην
 καὶ θυμῷ. Πολυκρήτη παρεκάλει Διόγνητον ἐπιτρέψαι
 τῶν

45 τῶν Νηλεῶς παίδων ἔς, ὃν. Φρ. Caf. 46 Apud Plu-
 tarchum Πολυκρήτη. Caf.

viri clarissimi filia Pieria cum
 festum apud Milefos cele-
 braretur, quod Neleidem ap-
 pellant, Miletum profecta est.
 Ex Nelei posteris unus no-
 mine Phrygius, amore Pie-
 riæ captus, rogabat quidnam
 potissimum ei gratum accide-
 re posset. Mihi, inquit illa,

gratissimum fuerit, effici ut
 quam sapissime et cum quam-
 plurimis in hunc locum ve-
 nire liceat. Intellexit Phrygi-
 us, eam pacem et concordia-
 m civium velle, bellumque
 sustulit. Celebris igitur erat
 Phrygii et Pieriæ amor, qui
 pacem pro bello præbuisse.

Σ Α Ρ. XXXVI.

Π Ο Λ Υ Κ Ρ Ε Τ Α .

Milesii cum Naxiis bel-
 lum gerebant. Erythræi Mi-
 lesiis auxilium ferebant. Di-
 ognetus Erythraeorum dux
 magnam prædam Naxiorum
 ceperat, mulieres etiam et
 virgines plurimas, in quibus
 erat Polycræta. Eam cum ve-

hementer amaret, cum ea non
 ut cum captiva, sed velut cum
 uxore consuetudinem habe-
 bat. Agebatur in castris Mi-
 lesiorum patrium et solenne
 festum, omnesque vino et
 lætitia prostrati jacebant. Po-
 lycræte rogabat Diognetum,

τῶν περμάτων μερίδας πέμψαι τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιτρέψαι-
τος, ἐμβάλλει μολιβδῆν γραμματεῖον ἐς τὸν πλακοῦντα, τῷ
χορίζοντι ἐντειλαμένη φράσαι τοῖς ἀδελφοῖς, ὅπως αὐτοὶ
μόνοι φάγοιεν ἀπὸ σώματος τῆς ἀδελφῆς. οἱ δὲ εὐρόντι
τὸν μολιβδον, καὶ ἀναπτύξαντες, ἀναγινώσκουσι, νύκτωρ ἐπι-
θέσθαι τοῖς πολεμίοις διὰ τὴν ἑσπέρην μεθύσει, καὶ καθεύ-
δουσι, καὶ ἀφυλάκτοις. οἱ στρατηγοὶ ταῦτα μαθόντες, νύκτωρ
ἐπέθεντο, καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν. τὸν μὲν τοι Διόγη-
τον ἡ Πολυκρῆτη γέρας παρὰ τῶν πολιτῶν ἤησάτο.

Κ Ε Φ. Α Ζ

Φ Ο Κ Α Ε Ι Σ.

Φοκαῖς Φοξὸν ἡγεμόνα ἔχοντες Μάνδραν βασιλεῖ Βι-
βρύκων συνεμάχησαν ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων πολε-
μημένων. Μάνδραν ἔπεισε τὴς Φοκαῖς ἐνοικεῖν μέρος τῆς
χώρας καὶ τῆς πόλεως λαβόντας. ἐπεὶ δὲ πολλὰς μὲν ἐν
ταῖς μάχαις ἐνέκων. πολλὰ δὲ λάφυρα ἐκτῶντο, ἐπίφθοι
τοῖς Βίβρυξιν ἐγένοντο ὥστε ἀποδημῆντος Μάνδραντος, λόχῳ
καὶ δόλῳ τὰς Ἑλλήνας ἐβηλεύσαντο διαφθεῖραι. Μάνδρα-
νος θυγάτηρ Λαμφάκη παρθένος, μαρτῶσα τὴν ἐπιβελίην
ἀπο-

ut sibi liceret bellariorum a-
liquot portiones ad fratres
transmittere. Quò permit-
tente, plumbeum libellum
in placentam conjecit, man-
dans ei qui ferebat, dicere
fratribus, ut ipsi soli come-
derent ab ore sororis profe-
ctam. Illi repertum plum-

bum aperientes, legunt, ut
per noctem adorianter hos-
tes, ob festum inebriatos, ac
sine cura dormientes. Quo
cognito, duces noctu erupti-
onem in castra fecerunt, hos-
tesque superarunt. Diogne-
rum autem præmii loco Po-
lycrete a civibus petivit.

C A P.

XXXVII.

P H O C A E

E N S E S.

Phocænses Phoxum du-
cem secuti, Mandroni Bebry-
cum regi, qui a finitimis bar-
baris oppugnabatur, auxili-
um ferebant. Mandro Pho-
cænsibus persuasit, ut par-
tem aliquam regionis atque
urbis delectam incolerent.
Qui cum sæpenumero victo-

res e pugnis reverterentur,
magnamque spoliūrum copi-
am acquirerent, invidiam Be-
brycum erga se concitarunt.
Ita ut, peregre profecto Man-
dronē, insidiis ac dolo Græ-
cos deliberarint necare. Man-
dronis filia Lampræce virgo,
cognitis insidiis, cum eos de-
terrere

ἀποτρέπειν ἐπιεικῶς. ὥς δὲ ἔκ' ἔπειθε, κρύφα τοῖς Ἑλλήσι
μηνύει τὰ κατ' αὐτῶν βεβηλευμένα· οἱ δὲ θυσιῶν παρα-
σκευάσαντες λαμπρὰν ἔξω τειχῶν, καλῶσι τὰς βαρβάρους
εἰς τὸ προάγειν· οἱ μὲν δὲ κατακλισθέντες εὐαχύντο. οἱ
δὲ Φωκαεῖς δίχα διελόντες αὐτοὺς, οἱ μὲν τὰ τεῖχη 47 κα-
τεβάλλοντο, οἱ δὲ τὰς εὐαχήμενους ἀνέειλον, καὶ τὴν πόλιν
αὐτοὶ κατέσχον. τὴν δὲ Λαμφάκην μεγαλοπρεπῶς ἐτίμη-
σαν, καὶ τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῆς Λάμφακον ἀνηγόρευσαν.

Κ Ε Φ. Λ Η.

Α Ρ Ε Τ Α Φ Ι Λ Α.

Νικοκράτης Κυρηνάων τύραννος, ἄλλα τε πολλὰ καὶ
θανά ἐργάσατο τὰς πολίτας· καὶ δὴ τὸν ἱερεῖα τῷ Ἀπόλ-
λωνος Μελάνιππον αὐτοχειρὶ κτείνας, γυναῖκα αὐτῷ Ἀρε-
ταφίαν καλὴν ἔσαν ἔγημεν. ἡ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρὸς
καὶ τῷ ἀνδρὶ, τίσασθαι τὸν τύραννον ἐσπεύδα· τὸ μὲν
δὴ πρῶτον ἐπιβλεπεῖ Φαρμάκοις· ἀλλ' ὅσα δ' ἐφασκεν ἔ-
δηλητήριον, ἁπλῶς φίλτρον παρασκευάσας, ὅπως ἐρῶντα αὐ-
τῆς ἔχοι τὸν ἄνδρα. ἡ μήτηρ τῷ τυράννῳ βασιάνισαι τὴν
Ἀρε-

47 *Vulgata* κατεβάλλοντο.

terrere a proposito non pos-
set, clam Græcis consilium
contra eos initum enuntiavit.
Qui sacrificium splendidum
extra mœnia parantes, bar-
baros in suburbium ad epu-
las invitant. Illi conclusi e-
pulabantur. Phocæenses in
duas sese partes dividerunt:
quorum alteri muros occupa-
runt, alteri convivantes per-
emerunt, urbemque ipsi ob-
tinuerunt. Lampſacem autem
honorificentissimis præmiis
affecerunt, et civitatem ab ea
Lampſacum nominarunt.

C A P. XXXVIII.

Α Ρ Ε Τ Α Ρ Η Ι Λ Α.

Nicocrates Cyrenensium
tyrannus, cum aliis multis
magnisque calamitatibus ci-
ves afflixit, tum sacerdote
Apollinis Melanippo sua ma-
nu interfecto, uxorem ejus
Aretaphilam egregia facie
præditam duxit. Illa pro pa-
tria, maritoque suo poenas a
tyranno repetere conabatur.
Primum igitur per venena
insidias struxit. Comprehen-
sa autem non venenum, sed
philtrum miscuisse confessa
est, ut amantem sui haberet
maritum. Tyranni mater tor-
mentis

Ἀρεταφίλῳ συνεβέλευσε. καὶ δὴ βασανισθεῖσα μακροῖς καὶ πικροῖς βασανιστηρίοις ἀντίσχε, μηδὲν πλέον ὁμολογῆσαι φίλτρῳ. ὁ τύραννος αἰετὸν ἰδὼν ἀδικεῖσθαι ἀφῆκε, καὶ συνεῖσαν εἶχεν· καὶ πλέον αὐτὴν ἐπεράπειν αἰετὸν βασανισθεῖσαν ὁ δικάων. ἡ δὲ θυγατέρα ἔχουσα ἄρα καὶ κάλῃ διαφείρασαν, ταύτην ὕφηκεν ἀδελφῷ τῷ τυράννῳ μεираκίῳ Λεάνδρῳ· ὁ δὲ ἀλὸς ἐρατι, παρακαλῇ τὸν ἀδελφὸν γῆμαι τὴν κόρη. ἐγγίμε, καὶ τῇ μητρὶ τῆς κόρης παιδαρχῶν, ὑπ' αὐτῆς πείσεται τὴν πόλιν ἐλευθερώσας. ὁ δὲ διαφείρας Δάφνιν, κατευνασὴν τῷ τυράννῳ, διὰ τὰτε τὸν Νικοκράτην διεχρησάτο.

Κ Ε Φ. ΛΘ.

Κ Α Μ Μ Α.

Τῶν ἐν Γαλατίᾳ τετραρχῶν ἦσαν Σινόριξ, καὶ Σίνατος· τῷ Σινάτῃ γυνὴ κάλῃ σώματος καὶ ἀρετῇ ψυχῆς εὐκλεστάτῃ Κάμμα· καὶ γὰρ ἦν Ἀρτέμιδος ἱέρεια, ἢ μάλιστα Γαλατῶν ἑβραῖοι. καὶ ἦν ἐν τε πομπαῖς καὶ θυσίαις αἰετὸν μεγαλοπρεπῶς καὶ σεμνῶς κεκοσμημένη· ταύτης ἐρατῇ

mentis de Arethaphila quaeri consuluit, quæ quidem longis acerbisque tormentis examinata, fortissime restitit, neque aliud quicquam nisi de philtro confessa est. Tyrannus quasi nullius injuriæ rem absolvit, eamque in matrimonio habuit, et majori studio ac benevolentia prosequeretur, quasi injuste tortam et examinatam. Illa cum filiam haberet ætatis flore et

forma præstantissimam eam submisit fratri tyranni adolescenti Leandro. Qui ejus amore captus, rogat tyrannum ut sibi eam ducere liceat. Quo impetrato duxit, et matri puellæ morem gerens, inducitur ab ea ad vindicandam civitatis libertatem. Qui cubicularium tyranni muneribus corruptus, ejusque opera Timocratem de medio sustulit.

C Α Ρ. XXXIX.

C Α Μ Μ Α.

Sinorix et Sinatus tetrarchias in Gallia obtinebant. Sinati uxor Camma corporis pulchritudine et animi virtute nobilis habebatur. erat e-

nim sacerdos Dianæ, quam Galli summa religione colunt et in pompis ac sacrificiis semper summi opere decentem et magnificentissimum ornatum gesta-

ἱερῶ Σινόριξ. καὶ ζῶντος τῷ ἀνδρὶς ἔτε πείσεν ἱλαρίζων,
 ἔτε βιάσασθαι, τὸν Σίνατον ἐδολοφόνησεν· ἔκ εἰς μακρὰν
 δὲ Κάμμαν ἐκνῆτο. ἡ δὲ ἐπὶ πλείστον μὲν ἀντίλεγεν· οἰ-
 κείων δὲ καὶ φίλων ἐγκαίμενων, καὶ λιπαρῶς θεραπεύον-
 των, ὑπεκρίνατο συγκατατίθεσθαι. καὶ δὴ συνέθεντο.
 48 ἡκέτω Σινόριξ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ παρὰ
 τῇ θεῷ τὰς συνθήκας τῷ γάμῳ ποιησάμεντα· ἦκε Σινό-
 ριξ, καὶ σὺν αὐτῷ πάντες ἔσοι Γαλατῶν ἐντελεῖς ἄνδρες
 καὶ γυναῖκες. ἡ δὲ φιλοφρόνων αὐτὸν δεξαμένη προσάγει
 τῷ βαμῶ καὶ ἀπὸ χρυσῆς φιάλης ἔσπεισε· καὶ τὸ μὲν
 ἐξέπιεν αὐτῇ, τὸ δὲ ἐκείνον ἐκέλευσεν αὐτὸν πίνειν· ὁ δὲ
 οἶα δὴ νυμφίος παρὰ νύμφης λαβαίν, ἠδέως πίνει. τὸ δὲ
 ποτόν ἄρα ἦν μελίκρατον πεφαρμαγμένον. ἡ δὲ πεπακό-
 τα ὡς εἶδεν, λαμπρὸν ἀνωλόλυξε, καὶ τὴν θεὸν προσκύ-
 νησεν, ἐπῆσα, Χάριν οἶδά σοι, ὦ πολύτιμε Ἀρτεμις, ὅτι
 μοι παρέσχες ἐν τῷ σῶ ἱερῷ δίκας ὑπὲρ τῷ ἀνδρὶ λα-
 βῆν, ἀδίκως δὲ ἐμὲ ἀνακρεδέντος· ταῦτα ἐπῆσα παρε-
 χρήμα αὐτῇ τε ἀπέδνησκε, καὶ ὁ νυμφίος αὐτῇ συναπé-
 δνησκε παρὰ τῷ βαμῶ τῆς θεῆς.

ΚΕΦ. Μ.

48 *Vulgata* ἡκετο.

gestabat. Hanc Sinorix ama-
 bat, quam neque persuaden-
 do permovere, neque per vim
 cogere posse vivo marito ar-
 bitratus, Sinatum per dolum
 occidit. Non longo post tem-
 pore, Cammam ambiebat. Il-
 la frequenter renuebat. Fa-
 miliaribus autem et amicis in-
 stantibus, et blandissime rem
 administrantibus, simulavit
 se eis assentiri. Et quidem in-
 ter eos convenit. Veniat, in-
 quit, Sinorix in templum
 Dianæ et in conspectu Deæ
 fœdus conjugii ineamus. Ve-
 niebat Sinorix, et cum eo o-
 mines Galli perfecta ætate vi-
 ri, ac mulieres. Quem illa
 perhumaniter exceptum ad

aram adducit, et ex aurea
 phiala libavit, partimque ip-
 sa ebibit, partim illum bibe-
 re iussit. Qui tanquam spon-
 sus a sponsa cum voluptate
 acceptum bibit. Potus au-
 tem hic erat mulsum vene-
 no mixtum. Illa cum eum
 bibisse cerneret, magna voce
 exclamavit deamque in ge-
 nua procumbens adoravit,
 inquit: Gratiam habeo ti-
 bi, veneranda Diana, quod
 mihi concesseris in tuo tem-
 plo, pro marito mea causâ
 injuste interfecto supplicium
 exigere. His dictis confestim
 et ipsa mortem obiit, et spon-
 sus cum ea simul ad aram
 Deæ vitam reliquit.

CAP. XL.

ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ.

Τιμόκλαια Θηβαία, Θεαγένους ἀδελφή, τῇ παρατα-
 ξαμένης Φιλίππῳ περὶ Χαιραναίαν· ὃς καὶ πρὸς τὸν ἑμβο-
 ῖσαντα, Μέχρι πᾶ διαύκεις; ἀπεκρίνατο, Μέχρι τῆς Μα-
 κεδονίας. τῶν τελευτήσαντι, περιῆν ἀδελφῇ. Θήβας κα-
 τέσκαψεν Ἀλέξανδρος. αἱλοὶ μὲν δὲ ἄλλα τῆς πόλεως ἐπόρ-
 θεν. Τιμοκλείας δὲ τὴν οἰκίαν κατελάβετο Θεῶς ἱππαρ-
 χος· ὅτος ὁ Θεῶς μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκάλεσεν τὴν Τιμοκλείαν
 εἰς τὸν θάλαμον· καὶ εἰδὲ τῷτο μόνον, ἀλλὰ καὶ χρυσὸν
 καὶ ἀργυρον εἰς πᾶ κεκρυμμένον ἔχει, καὶ ταῦτα ὁμολογεῖν
 ἐβιάζετο· ἡ δὲ πολὺν μὲν κόσμον ἔχεν ἔφη ἀργύρου καὶ
 χρυσῶ, ἔντε ὅμοις, καὶ ψελίκοις, καὶ ἐκπώμασι, καὶ νο-
 μίσμασιν. ἀλισκομένης δὲ τῆς πόλεως πάντα ἐμβαλεῖν εἰς
 τὸ φρέαρ ὕδαρ ἔκ εχον· ὁ Θεῶς ἐπίστευσεν. ἡ δὲ ἤγαγεν
 αὐτὸν εἰς τὸν κῆπον τῆς οἰκίας· ἔνθα τὸ φρέαρ ἦν· καὶ
 καταβῆναι καλεῖται. ὁ μὲν καταβάς τὸν ἀργυρον καὶ τὸν
 χρυσὸν ἐξήτει· ἡ δὲ ἀνῶθεν μετὰ τῶν θεραπανίδων πολ-
 λὰς αὐτῷ λίθους καὶ πέτρους ἐκύλιτεν, καὶ κατέχωσε τὸν
 βάρβαρον. οἱ Μακεδόνες συλλαβόντες ἤγαγον ἐπὶ τὸν βα-
 σιλέα

CAP XL.

TIMOCLEA.

Timoclea Thebana soror
 Theagenis, ejus qui ad Chæ-
 roneam cum Philippo præ-
 lium commisit, quique ex-
 clamanti, usque quo perse-
 queris? respondit, usque in
 Macedoniam. Huic mortuo
 supererat soror. Thebas A-
 lexandro diruente, alii alias
 civitatis partes vastabant. Ti-
 moclea vero domum invasit
 Thrax quidam equitum dux.
 Qui post cœnam Timocleam
 in thalamum accersivit: ne-
 que hoc solum, sed aurum
 etiam et argentum, sicubi
 reconditum haberet, de his
 quoque confiteri eam coge-

bat. Illa se multum quidem
 ornatum auri argentique di-
 cebat habuisse, in armillis,
 et monilibus, poculis et
 nummis. Capra autem civi-
 tate, se hæc in puteum aqua
 carentem projecisse. Thrax
 credidit. Illa duxit eum in
 hortum ædium, in quo pu-
 teus erat, eumque descende-
 re jussit. Qui cum descen-
 dens argentum et aurum
 quæreret, illa desuper cum
 famulis multos lapides et
 saxa in eum devolvit, barba-
 rumque obruit. Macedones
 eam comprehensam ad Ale-
 xandrum

σιλέα Ἀλέξανδρον ὁμολογήσασαν δὲ αὐτὴν ὡς παρὰνομον
 τα τὸν Θρακᾶ, καὶ βιαζόμενον ἡμίνατο, θανατώσας Ἀλέ-
 ξανδρος, αὐτὴν τε ἐλευθέραν ἀφῆκε, καὶ πάντας τὰς κα-
 τὰ γένος αὐτῇ προσήκοντας.

Κ Ε Φ. ΜΑ.

Ε Ρ Υ Ξ Ω.

Λάαρχος Κυρηναίων βασιλεὺς ἀποδεχθεὶς ὡς Βάττω
 τῷ Ἀρκεσίλαῳ τὴν ἀρχὴν φυλάτταν, ἐγένετο ἀντὶ βασι-
 λείας τυράννος, πάσῃ παρὰνομίᾳ χρησάμενος κατὰ τῶν
 πολιτῶν. τῇ δὲ παιδὶ τῇ Βάττει μήτηρ ἦν Ἐρυξώ, σά-
 φραν γυνή, καὶ δικαιοτάτη. ταύτης ἐρασθεὶς Λάαρχος
 ἐμνηστεύσατο. ἡ δὲ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτὸν ἤϊε διαλέγεσθαι.
 τῶν δὲ 4^{οι} ἐξεπότηδες ἀναβαλλομένων, ἔπεμφεν Ἐρυξώ δι-
 γράμματα, ἀπαγγέλλουσαν, νῦν μὲν ἀντιλέγειν τὰς ἀδελφάς
 εἰ δὲ σύλλογος αὐτῶν καὶ ὁμιλία γένοιτο, καὶ δὲ συγχα-
 ρήσιν τὰς ἀδελφάς. τῆς ἀρχῆς τῇ γάμῳ γενομένης ἀτμέ-
 νως δέχεται, καὶ δὲ νύκτωρ ἀνευ τῶν δαρυφύρων ἦκε πρὸς
 τὴν Ἐρυξώ, καὶ εἰς τὴν δαμάτιον εἰσέλθων, περιπίπτει Πο-
 λυάρχῳ

49 MS. ἐπιτηδές.

xandrum regem adduxerunt.
 Confitentem autem ipsam, se
 barbarum, qui per vim et in-
 juriam secum egerit, ultimam

esse: admiratus Alexander,
 cum ipsam liberam dimisit,
 tum omnes qui eam generis
 conjunctione attingerent.

C A P. XLI.

E R Y X O.

Laarchus Cyrenensium rex
 declaratus, ut Batto Arcefi-
 lai filio imperium servaret,
 pro rege tyrannus evasit, om-
 ni scelere usus in suos ci-
 ves. Battus autem ex Eryxo
 natus erat, femina modesta,
 omniumque iustissima. Hanc
 amans Laarchus, in matrimo-
 nium petebat. Illa cum fra-
 tribus suis eum colloqui ius-
 sit. Quibus dedita opera cun-

stantibus, misit Eryxo famu-
 lam nuntiantem, jam quidem
 fratres contradicere. Quod
 si conventus eorum, et col-
 loquium haberetur, fore ut
 fratres consentirent. Initio
 facto conjugii, facile condi-
 tionem suscipit, et per no-
 ctem absque satellitibus ad
 Eryxo venit, et in domicili-
 um quoddam ingressus, inci-
 dit in Polyarchum maximum
 natu

λυάρχῳ τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν Ἐρυξῆς ἀδελφῶν ἔνδον λο-
χῶντι, καὶ δύο νεανίσκους ξιφῆρεις ἔχοντι, ἐφ' ὧν κατα-
κεντηθεὶς ἀπείτανε. τὸν δὲ Βάττου προαγαγόντες ἀπέφηναν
βασιλεία, καὶ Κυρηναίους ἀπέδωκεν τὴν πατρίον πολιτείαν.

Κ Ε Φ. ΜΒ.

Π Τ Θ Ο Π Ο Λ Ι Σ.

Πύθης χρύσεια μέταλλα ἐνέαν, πάντας τὰς πολίτας
ἐκέλευε μεταλλεύειν, ὀρύσσειν, κατάρρειν χρυτοῖον, ἄλλο μη-
δὲν δεῖν, μήτε ἐν τῇ γῇ, μήτε ἐν τῇ θαλάσσῃ. πάντες
ἀπηγόρευον, ὅτε καρπὸς ἔχοντες, ἕτε ἄλλο τι τῶν πρὸς
τὸν βίον πρᾶσσοντες· αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἱκετεύουσι τὴν
τῆ Πύθης γυναῖκα Πυθόπολιν. ἡ δὲ ἐκέλευσεν ἐκείνας μὲν
ἀπίναν καὶ παρῆν· αὐτὴ δὲ τὰς δημιουργὰς τῆ χρυσῆς
καλίσσασα, ἐκέλευσε ποικῶν ἰχθύς χρυσὸς, πέμματα,
ἀγῶνα, ὄψα, βράματα, πάντα χρυσά. Πύθης ἐξ ἀπο-
δημίας ἦκε, καὶ δεῖπνον ἦτε. ἡ γυνὴ παρέθηκεν αὐτῇ
χρυσὴν τεράπιζαν, ἐφ' ἧς παρέκειτο εἶδὲν ἐδωδίμον, ἀλλὰ
πάντα χρυσά ἐδωδίμοις ὅμοια. Πύθης ἐπαίνεσας τὴν μί-
μῃσιν

nati inter Erixus fratres, qui
intra in insidiis latebant,
duosque adolescentes ensi-
bus armatos habentem: a
quibus confossus obiit. Illi

Battum productum regem
designarunt, et Cyrenensi-
bus avitam Reipublicæ ge-
rendæ rationem restitue-
runt.

C A P. XLII.

P Y T H O P O L I S.

Pythes aureis metallis in-
ventis, omnes cives jubebat
inquirere, fodere, aurum
puigare, nullum aliud opus
facere, neque in terra, ne-
que in mari. Omnes eam rem
molestè ferebant, quod ne-
que fructus haberent, neque
quicquam aliud ad vitæ cul-
tum facere possent. Mulie-
res eorum suppliciter Pytho-
polim uxorem Pythis orant,
ut de eo negotio apud virum

suum intercedat. Quæ illas
jussit abire, et bonum ani-
mum habere. Ipsa vero con-
vocatis aurifabris, præcepit
eis, ut aureos pisces facerent,
bellaria, poma, obsonia, ci-
bos, omnia ex auro. Pythes
reversus e peregrinatione,
cœnam petebat. Uxor aure-
am ei mensam apponit, in
qua nihil eduliorum erat, sed
omnia facta ex auro edulii-
similia. Pythes collaudata ar-
tis

μησιν τῆς τέχνης, ἥτοι φαγεῖν. ἡ δὲ προσέφικεν αὐτῷ ἄλλο τι χρυσὸν ὅμοιον ἰδαίμενον, καὶ τῷτο πάλιν. δυσχεραίνοντος δὲ, καὶ λιμῶντιν ὁμολογῶντος· ἀλλὰ γεωργίαν μὲν καὶ τέχνην πᾶσαν κατέλυσας· ἐκέλευες δὲ οὐρῶσαι ἀχρηστον χρυσίον, ὃ ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ὄφελος, εἰ μὴ τῆς σπειρομένης καὶ φυτευσμένης καρπὸς ἔχοιεν. τῇ σοφίᾳ τῆς γυναικὸς ἐδιδάχθη Πύθης καταλύσαι μὲν τὴν τῶν μεταλλῶν ἐργασίαν, ἀφῆναι δὲ τὰς πολίτας ἐπὶ γεωργίαν, καὶ τὰς ἄλλας τέχνας.

Κ Ε Φ. ΜΓ.

Χ Ρ Υ Σ Α Μ Η.

Τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἐς τὴν Ἀσίαν ἀφικαμένης, τοῖς Ἐρυθραῖς κατέχουσιν ἐπολέμει Κνώπος τῷ Κωδριδῶν γένει· ὁ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ στρατηγὸν παρὰ Θεσσαλῶν λαβόν· τὴν ἰέρειαν τῆς Ἐιολίας· ὁ δὲ πρεσβεύεται πρὸς τοὺς βασιλεῖς, καὶ μνηύει τὸ λόγιον τῷ θεῷ. οἱ δὲ ἔπειτα αὐτῷ τὴν ἰέρειαν τῆς Θεῆς Χρυσάμην. αὕτη φαρμάκων ἐμπειρὸς ἔσα, ταῦρεν ἐξ ἀγέλης μίγνισεν καὶ κάλλιπον τυλαβῆσα, τὰ μὲν κέρата κατεχρυσώσε, καὶ τὸ σῆμα κατέκοιμισε σέμμασι καὶ χρυσοπάσαις ἀλουργίοι. καὶ μετὰ τῆς τροφῆς ἀναμί-

tis effusione, postulabat quod ederet. Illa aliud quoddam aureum edulium ei affert, et hoc iterum. Indignanti marito, ac fame se laborare dicenti, respondit: At tu omnem agriculturam et artificium sustulisti, et aurum inu-

tile fodere iussisti, quod nemini hominum usui est, nisi fructus etiam seminatos plantatosque habeant. Hac uxoris prudentia Pythes edoctus metallorum opera reliquit, et cives ad agriculturam, aliasque artes exercendas dimisit.

C A P. XLIII.

C H R Y S A M E.

Chopus ex Codridarum genere oriundus, cum iis qui Erythram incolebant, cum Ionica colonia in Asiam deduceretur, bellum gerebat. Deus oraculo prodiderat, ut ducem itineris a Thessalis sumeret sacerdotem Hecates. Qui missa ad Thessalos lega-

tione, sententiam oraculi eis indicabant. Illi sacerdotem ei deum miserunt Chrysamen. Ea cum pharmacorum magnam peritiam haberet, tarum de grege sumens, maximum et pulcherrimum, ejus cornua inauravit, et corpus ornavit sertis, auroque intertextis

ἀναμίξασα μανιοποιὸν φάρμακον ἔδωκεν αὐτῷ φαγεῖν. τὸ δὲ φάρμακον αὐτὸν τε τὸν ταῦρον ἐξέμηνε· καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆς μανισχεῖν ἤρξατο. οἱ μὲν δὴ πολέμιοι ἀντιφασαίοντο. ἡ δὲ ἐν ὄψει τῶν πολέμιων βαρὺν παρὰ τὴν φύσιν, καὶ ὅσα πρὸς θυσίαν, ἐκέλευσε προσάγειν τὸν ταῦρον. ὁ δὲ ὑπὸ τῆς φαρμάκης μεμηνὼς καὶ οἰστρῶν ἐξέπληθη, καὶ μέγα μυκάμενος ἔφυγεν. οἱ πολέμιοι χερσὶν καὶ ποσσὶν κατεστραμμένοι ὄρῶντες, καὶ φερόμενοι εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον ἀπὸ τῆς θυσίας τῶν ἐναντίων, ὡς ἀγαθὸν σημεῖον, καὶ οἰάνισμα ἄσπιον εἶδξαντο, καὶ συλλαβόντες καλλιεργεῖσι τοῖς θεοῖς, καὶ τῶν κρεῶν ἑκάστος φιλοτίμως εἰδέξαντο, ὡς δαιμονίᾳ, καὶ θεῆας ἱερουργίας μεταλαγχάνοντες. αὐτίκα δὲ πᾶν τὸ στρατόπεδον ὑπὸ μανίας καὶ παρὰ φύσιν ἐξίστατο. πάντες ἀνεπύδαν, διέθρονον, ἀνεσκήπταν, τὰς φυλακὰς ἀπέλιπον. Χρυσάμνη ταῦτα ἰδὼσα τὸν Κνωπὸν ἐκέλευσε διὰ τὰς ὀπίσθας τὴν στρατίαν· καὶ τοῖς πολέμοις ἐπάγειν, ἀμυνάσθαι μὴ δυναμένοις. ἔτω δὲ Κνωπὸς ἀνελὼν ἀπαντας, ἐκράτησε τῆς Ἐρυθραίων πόλεως, μεγάλῃ τε καὶ εὐδαίμονος.

ΚΕΦ. ΜΔ.

textis purpuris, atque cum patulo furorem concitans pharvacum miscens, comedendum ei proposuit. Pharvacum hoc cum ipsum taurum in furorem adegit, tum omnes qui ejus carne vescerentur, in rabiem poterat convertere. Hostes e regione castra locabant. Illa in conspectu et oculis hostium exstructa ara, omnibusque rebus, quæ ad sacrificium pertinerent, paratis, taurum jussit adduci. Ille propter pharvacum furens, et cestro percitus, exsiliit, magnisque mugitibus editis fugit. Hostes videntes inauratis cornibus, et coronatum, ab hostium sacrificiis in sua castra

ferri, quasi bonum signum ac faustum omen suscipiebant, comprehensumque diis immolabant, ac de carnibus ejus quilibet partem arripit, ut numinis et divini sacrificii participes fierent. Continuoque universus eorum exercitus furore, et amentia corripiebatur. Omnes exsiliabant, discurrebant, saltabant, custodias relinquebant. Chrysamæ hæc conspicata, Cnopum summa celeritate jubet exercitum expedire, et contra hostes ducere, qui defendendi facultatem non haberent. Ita Cnopus omnibus interfectis, Erythræorum urbe magna florētissimaque potitus est.

CAP. XLIV.

Κ Ε Φ. Μ Δ.

Π Ο Λ Υ Κ Λ Ε Ι Α.

Ἐπὶ Βοιωτῶς οἱ πάλα Θεσσαλίαν ἔκβαν ἐστράτευσεν Αἷατος ὁ Φιλίππης, Πολύκλειαν ἀδελφὴν ἔχων· Ἡρακλείδα τὸ γένος ἄμφω. Χρησμός ἦν 50 ἄρξιν ὅς ἐκ τῆ γένους πρῶτος διαβάς τὸν Ἀχελῶν, ἐπιβῆ τῆς πολεμίας. ἡ μὲν στρατιὰ τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἔμελλε. Πολύκλεια δὲ τὸν ποταμὸν ἐπιδουμένη, φάσκεσα τετραῶσθαι τὸ σφυρὸν, παρακαλεῖ τὸν ἀδελφὸν Αἷατον διενεγκεῖν αὐτὴν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν. ὁ δὲ μηδὲν ὑποπτεύσας, ἀπ' ὧς ἀδελφῇ βελόμενος ὑπεργῆσθαι, τὴν μὲν ἀσπίδα ἀπέδωκε τοῖς ὀπλοφόροις, τὴν δὲ Πολύκλειαν ἀράμενος, ἐβάδιζε διὰ τῆ ποταμῷ προδύμω. ἡ δὲ 51 γενομένη πλησίον τῆς ὀχθῆς, φθάσασα ἐξήλετο· καὶ μεταστραφῆσα πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἐφ' ἣ Ἐμὸν γένος ἡ βασιλεία κατὰ τὸν τῆ θεῶ χρησμόν· πρῶτη γὰρ ἀπάνταν τῆς χώρας ἐπέβην. Αἷατος αἰσθόμενος τῆς ἀπάτης, ἐκ ἐχάλεπνε· τὸ δὲ φρόνημα τῆς κόρης ἀγάμενος αὐτὴν ἔγημε. καὶ ὁμῶς βασιλεύοντες, παῖδα

Θεο-

50 MS. male, confusis vocibus, ἄρξινος ἂν ἐκ τῆ γ.

Unde legendum, ἄρξιν ὅς ἂν ἐκ τῆ γ. 51 Vel γενομένη.

Nam utroque modo legi potest. *Caf.*

C A P. XLIV.

P O L Y C L E A.

Contra Boeotios, qui olim Thessaliam incolebant, bellum gessit Aëatus Philippi filius, sororem habens Polycleam, ambo ab Herculis stirpe genus ducebant. Oraculum exstabat: Qui primus ex hoc genere transmissio Acheloo terram hostilem attigerit, imperium tenebit. Cum exercitus flumen transiturus esset, Polyclea pedem obligavit, inquiens plantam sibi vulneratam esse. Rogat fratrem Aëatum, ut se trans fluvium portet. Ille nihil

mali suspicatus, sed tanquam sorori inservire volens, scutum armigeris tradidit: sublataque in humeros Polyclea, alacriter per fluvium vestigia ferebat. Qui cum ad ripam appropinquasset, illa prævertens exsiliit, et conversa ad fratrem, inquit: Mihi regnum debetur ex oraculi sententia. Nam prima omnium terram ingressa sum. Aëatus intellecto dolo, nequaquam ægro animo tulit: sed puellæ solertiam amplexus, eam uxorem duxit: simulque

Polyani Strat.

Ii

im-

Θεσσαλὸν ἐποιήσαντο, ἀφ' ἧ καὶ τὴν πόλιν Θεσσαλίαν
προσηγόρευσαν.

Κ Ε Φ. ΜΕ.

Λ Ε Α Ι Ν Α.

Ἀριστογείτων καὶ Ἀρμόδιος πῶς ἐπέθεντο τοῖς τυράν-
νοις, ἡδὲς Ἑλλήνων ἀγνοεῖ. ἦν γὰρ Ἀριστογείτωνι ἑταῖρα,
ὄνομα Λέαινα. Ἰππίας τὴν Λέαιναν συλλαβὴν ἐβασάνισεν
ἐφ' ᾧ τε ἐξεπτύν τὰς κοινωμήσαντας τῆς ἐπιθέσεως. ἡ δὲ
πλείστον ὅσον ἀντέχεν· ἐκνικαμένη δὲ ὑπὸ τῶν βασάνων,
ἵνα μὴ ἐξείποι, αὐτὴ τὴν αὐτῆς γλῶτταν ἀπέδακεν. Ἀθη-
ναῖοι τὴν ἑταῖραν τιμῆσαι θέλοντες, αὐτὴν μὲν ἐκ ἔσσαν
ἐν ἀκρόπολει· τὸ δὲ ζῶον τὴν Λέαιναν χαλκῇν ἡμιεργήσαν-
τες, ἀνέστηκαν. εἰ τις ἀπῆλθεν εἰς ἀκρόπολιν, ἐώρακεν ἐν
τῷ προφυλαίᾳ τὴν Λέαιναν χαλκῇν, γλῶσσαν ἐκ ἔχουσαν
ὑπόμνημα τῆ διηγήματος.

Κ Ε Φ. Μς.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ω.

Θεμιστῶ Κρίθωνος Οἰανθίᾳ θυγάτηρ· ταύτης ἦρα Φρι-
κοδήμῳ τῷ τυράννῳ πᾶσι Φίλων. Τύραννος ἐξήτει πρὸς γά-
μον

imperii gubernacula tenen-
tes, filium Theſſalum genu-

erunt, a quo civitatem etiam
Theſſaliam nuncuparunt.

С А Р. XLV.

Л - Е - Э Н А.

Aristogiton et Armodius,
quemadmodum in tyrannos
impetum fecerint, nemo est
Graecorum qui ignoret. Erat
Aristogitoni scortum nomine
Leaena. Hippias comprehen-
sam Leaenam in quaestionibus
examinavit, ut conjurationis
socios indicaret. Illa pro vi-
rili parte restitit: sed tormen-
torum vi superata, ne aliquid

excideret, suam ipsa linguam
morsu abscidit. Athenienses
honore meretricem afficere
volentes, ipsam quidem non
in arce statuerunt: sed ani-
mal leaenam aeneam fabrican-
tes, consecrarunt. Si quis in
arcem ascenderet, in vestibulo
statim leaenam aeneam con-
spiciebat, ad memoriam rei
gestae, lingua carentem.

С А Р. XLVI.

Т H E M I C T O.

Themisto fuit Crithonis
Oeantii filia. Hanc deperibat

Phricodemi tyranni filius
Philo. Tyrannus postulavit
in

μον τὴν κόρην. ὁ πατὴρ ἀντίλεγεν. ὁ τύραννος τὰς υἱὰς
τῆ Κριθωνος ἀποσπάσας ἐν ᾧ ψὲ τῆ πατρὸς καὶ τῆς μη-
τρὸς, παρέβαλεν θηρίοις πεινῶσι. τὴν δὲ κόρην ἀποσπάσας,
ἱπετέλει πρὸς γάμον. Θερμῶ δὲ τὴν ἀνάγκην ὑποκρι-
ναμένη, ξίφος εἰσεκόμισε ὑπὸ τῷ χιτῶνίσκῳ, καὶ τὸν τυρ-
φίον καθεύδοντα ἐν τῷ θαλάμῳ 52 παρακλίνασα, τὸν
τράχηλον ευκόλως ἀπέσφαζεν, ὥς μηδὲ φωνὴν τῆ φονευο-
μένης γενέσθαι. 53 ταῦτα δὲ πάντα νύκτωρ λαθῆσα, πά-
λιν ἐπὶ θαλάσσαν κατελθῆσα, ἀκάτιον εὐρῆσα, πνεύμα-
τος ἐπιτυχῆσα, τὸ ἀπόγειον ἐλκύσασα, μόνῃ ἀναχθῆσα
κατέπλευσεν ἐς Ἑλλάκην, πόλιν τῆς Ἀχαιῆας, ἔνθα Πωσει-
δῶνος ἱερὸν ἅγιον ἦν. τῷ τῷ προσέφυγεν ἱκτίτις. Φρικτῶδης
τὸν ἕτερον τῶν υἱῶν ἀδελφὸν τῆ φονευθέντος Ἡράκοντα
ἱπερῆφεν, ἑξαίτησόντα παρὰ τῶν Ἑλικίων τὴν κόρην. οἱ μὲν
δὲ ἐξεδάκαν· ἐπεὶ δὲ ἀνέχθησαν, χειμῶν μέγας ἐξέωσσε
τὸ σκάφος ἐπὶ τὸ ῥίον τῆς Ἀχαιῆας· ὃ προσορμισμένοις
ἐπεφάνησαν ἡμιολίαι δύο Ἀκαρνανῶν ἐχθρῶς πρὸς τὸν τύ-
ραννον ἐχόντων, οἱ τὸ σκάφος ἐξαψάμενοι, κατήγον ἐς
Ἀκαρνανίαν. τὸ πλῆθος τῶν Ἀκαρνανίων μαζόντες τὰ πε-
πραγμέ-

52 Vulg. κατακλίνασα. 53 ταῦτα δὲ πάντα πρᾶξασα.
conject. Casaub.

in matrimonium virginem.
Pater contradicebat. Tyran-
nus filios Crithonis abstra-
ctos, in conspectu patris ac
matris feris esurientibus ab-
jecit: virginēque abrepta,
nuptias perfecit. Themisto
necessitate compulsā, diffi-
mulans, enī sub tunica im-
portavit, et ipsonsum dormi-
entem in thalamo, juxta
quem cubabat, collum ejus
petens, facile interemir, ut ne
vox quidem occisi audiretur.
His omnibus per noctem
clam patratis, ad mare pro-
gressa, actuariam navem
invenit: ventumque nacla,
eam a terra abstraxit, et so-

la solvens navigavit Helicen,
quandam Achajæ civitatem,
in qua sacrum erat Neptuni
templum: in illud supplex
confugit. Phricodemus al-
terum filium, occisi fratrem,
Heracontem misit, ut ab He-
licensibus puellam reposce-
ret. Qui eam tradiderunt.
Cum autem solvissent, in-
gens coorta tempestat navi-
gium depulit ad Rhium A-
chajæ: ubi appellentibus su-
pervenerunt biremes duæ A-
carnanum summās inimicitias
contra tyrannum exercen-
tium: qui affecuti navem de-
duxerunt in Acarnaniam.
Vulgus Acarnanum, re co-
gnita,

πραγμείνα, οἰκτεῖρσαι τὴν κόρην, καὶ τὸν Ἡράκοντα κατα-
δήσαντες, αὐτὴν παρέδωκαν· ὁ τύραννος πρεσβεύεται ὑπὲρ
τῆς παιδὸς πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ εἰ τῆς γοῖας ἀπολάβοι, τό-
τε τὸν υἱὸν ἀποδώσει ἐπηγγείλατο. Φρικόδημος πισεύσας,
ἐξέπεμψεν αὐτὴν τῆς γενεῆς. οἱ δὲ Ἀκαρναῖες ἔδην ἔλατ-
τον τὸν Ἡράκοντα αἰκιστάμενοι πικρῶς ἀπέκτειναν. τὸν δὲ
Φρικόδημον ἔμετα πολλὰς ἡμέρας οἱ πολῖται διέφθειραν·
οἱ δὲ τὴν Ἑλίχην οἰκῶντες, ἅκ εἰς μακρὰν κατεπόδησαν
αὐτοὶ τε καὶ ἡ πόλις, τῆς μὲν γῆς σεισθείσης, τῆ δὲ πι-
λάρως ἐπικλύσαντος. ἔδοξε τὸ μῆνιμα γενέσθαι τῆ Ποσει-
δῶνος, ὅτι 54 τὴν ἰκέτιαν αὐτῆς παρέδον τοῖς πολεμίοις
ἐξέδωκαν.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

Φ Ε Ρ Ε Τ Ι Μ Α.

* Ἀρκεσίλαος Βάττα τῆ Κυρηναίας βασιλείας καταστα-
σθεὶς ὑπὸ τῆς πλῆθους, ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ μήτηρ
αὐτῆς Φερετίμη πρὸς Εὐέλθοντα βασιλεῖα Σαλαμῖνος τῆς
ἐν Κύπρῳ πλεύσασα, ἰκέτευσεν, αὐτὴν ἐν συμμαχίᾳ. ο
μὴν

54 τῆς ἰκέτιν. conject Casanb.

gnita, misericordia puellæ
commotum vincitum Hera-
contem ejus potestati permi-
sit. Tyrannus legationem
ad eam pro filio mittit. Illa
se, si parentes receperit, fili-
um reddituram recepit. Phri-
codemus his promissis cre-
dens, transmisit ei parentes.
At Acarnanes Heracontem
nihilominus acerbissimis ver-
beribus confectum occide-

runt. Phricodemo post non
multos dies sui cives mor-
tem attulerunt. Qui vero
Helicen incolebant, non lon-
ge post demersi sunt tum ip-
si, tum eorum civitas, factæ
terræ motu, pelagoque pro-
cellis exundante. Visumque
est hoc Neptuni indignatio-
ne accidisse, quod sibi sup-
plicem virginem hostibus
tradidissent.

C A P. XLVII.

P H E R E T I M A.

Arcesilaus Batti Cyrenen-
sium regis filius, per seditionem
exactus a multitudine,
imperio privatus est. Mater

ejus Pheretima, ad Euclthonem
regem Salaminis, quæ
est in Cyprio, adnavigans,
suppliciter rogabat, ut auxi-
lium

μὲν Κύπριος τῆς ἱκεσίας ἠμέλησεν. ἐν δὲ τῷ τέως Ἀρκεσίλαος Ἑλλήνων συμμάχων εὐπορήσας καταλθὼν, τὴν ἀρχὴν ἀναλαβὼν, πικρῶς τιμωρόμενος τὰς λελυπηκότας ὑπὸ τῶν ἐμῶν βαρβάρων ἀνῆρέθη. Φερετίμα πρὸς τὸ θεῖον ἐκ ἀπηγόρευσεν· ἀλλὰ ὡς τὸν Αἰγύπτῃ Σατεράπην Ἀρυσάνδῃν καταφυγῆσα, καὶ τινὰς εὐεργεσίας ἐς Καμβύσῃν προβαλλομένη, πολλὴν δύναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν συγκαλέψα, προσβαλῆσα τοῖς Κυρηναίοις ἀνυπόστατος ἐγένετο. ὥς τε καὶ δίκας ὑπὲρ τῆ παιδὸς λαβεῖν, καὶ τῷ γένει τὴν ἀρχὴν ἀπολαβεῖν.

Κ Ε Φ. ΜΗ.

Α Ξ Ι Ο Θ Ε Α.

Ἀξιοθέα Νικοκλῆς γυνὴ Κυπρίων βασιλέως, πολλῶν ἡκόντων παρὰ Πτολεμαῖω βασιλέως Αἰγύπτῃ καταλυσάντων τὴν ἀρχὴν· ἐπειδὴ Νικοκλῆς μὲν αὐτὸν ἀνεκρέμασεν· οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτῆ σφὰς αὐτὰς κατέσφαξαν, αὐτὴ τὰς τῶν τετελευτηκότων ἀρετὰς ἐζήλωσε. καὶ τὰς τε ἀδελφὰς αὐτῶν, καὶ μητέρας, καὶ γυναῖκας συγκαλέουσα, ἔπεισε
μηδὲν

lium ferret. Cyprius supplicationem ac preces neglexit. Ad extremum Arcefilaus in Græcorum exercitu militans, magnas opes nactus, rediens, imperium recuperavit: cumque acerbissimis suppliciis inimicos suos puniret, a finitimis barbaris interfectus est. Pheretima in tantis calamitatibus animum non abjecit,

sed ad Ægypti principem Arvandem confugiens, et quedam sua in Cambysæ merita commemorans, magnis copiis terrestribus ac navalibus coactis, intolerabilem se Cyrenensibus præbuit: sic ut etiam filii mortem persequeretur, et generi imperium restitueret.

C A P. XLVIII.

Α Ξ Ι Ο Θ Ε Α.

Axiiothea Nicoclis Cypriorum regis uxor, magna multitudine militum veniente a Ptolemæo Ægypti rege, ad disturbandum regnum, cum Nicocles vitam laqueo

finiisset: fratresque ejus sibi ipsis mortem conscivissent, ipsa mortuorum virtutes æmulata est: sororesque eorum ac matres, uxoresque convocavit, et iis persuasit,

μηδὲν ἀνάξιον ὑπομείναι τῷ γένει· αἱ δὲ πεισθεῖσαι, συν-
έκλεισαν μὲν ἀσφαλῶς τῆς γυναικωνίτιδος τὰς θύρας· ἀνα-
δραμεῖσαι δὲ ἐπὶ τὰ εἶγῃ, τῷ πλήθει τῶν πολιτῶν συν-
δεδραμηκότος· τὰ μὲν τέκνα φερόμενα ἐν ταῖς ἀγκάλαις
ἀπεσφαζαν, πῦρ δὲ ἐνείσαι τοῖς ὀρόφοις, αἱ μὲν τοῖς ξί-
φεσιν αὐτὰς διεχρήσαντο, αἱ δὲ εὐταρῶς τῇ φλογὶ προσ-
τρέχουσαι διεφθείροντο. Ἀξιοθεά δὲ στρατηγὸς ἦν ἐν τοῖς
δεινοῖς ἀρίστη· ὅτε γὰρ εἶδεν εὐγενῶς ἀπάσας κειμένας,
τότε καὶ αὐτὴ τὸ ξίφος κατέβησα διὰ τῆς οἴκου, αὐτὴν
ἔρριψεν εἰς τὴν φλόγα· ἵνα μηδὲ νεκρῷ σώματος οἱ πολέ-
μιοι κρατήσωσιν.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

ΑΡΧΙΔΑΜΙΣ.

Πύρρος Ἡπειρώτης ἐγράτευσεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα· μά-
χης ἰσχυρᾶς πρὸ τῆς πόλεως γενομένης, ἀναχωρήσαντες
οἱ Λάκωνες ἐβαλύναντο, παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἔς Κρή-
την ὑπεκδέσθαι· αὐτοὶ δὲ κινδυνεύειν μέχρι νίκης ἢ θά-
νατον. Ἀρχιδάμις Κλεῶδα βασιλέως θυγάτηρ ἀντίπερ τῇ
γνώμῃ, καὶ καλὸν ταῖς Λακόναις μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀπο-
θανεῖν,

ne quid indignum genere
committerent. Quæ persua-
sæ fortiter januas muliebris
aulæ concluderunt: recurren-
tesque ad recta, multitudine
civium confluyente, liberos,
quos in ulnis ferebant, inter-
fecerunt, et igne rectis inje-
cto, aliæ gladiis semetipsas
occiderunt, aliæ confidenter

in flammam insilientes peri-
erunt. Axiothea vero du-
cem se in periculis optimam
præstabat. Cum enim vi-
deret omnes egregie jace-
re, tum etiam ipsa gladio
jugulum feriens se in flam-
mam conjecit, ut ne mor-
tuo quidem corpore hostes
potirentur.

C A P. XLIX.

ΑΡΧΙΔΑΜΙΣ.

Pyrrhus Epirota bellum
Lacedæmoni inferebat. Acri
prælio pro urbe commisso,
discedentes Lacedæmonii,
consilium iniverunt, ut libe-
ros atque conjuges in Cre-
tam exponerent: ipsi vero

periculum tantisper subi-
rent, donec aut victoriam
assequerentur, aut vitam a-
mitterent. Archidamis Cle-
andri regis filia hoc consilium
improbavit, inquires pul-
chrum esse Lacanis, cum
viris

θανεῖν, ἢ ζῆν μετ' αὐτῶν. καὶ δὲ πρὸς αὐτὰς ἐνέμειντο τὰ ἔργα τῆς πολέμας· ἐτάφρευον, ἄρτυτον, ὅπλα προσέφερον, δόρατα ἔστηγον, τὰς τιτρωσκομένης ἐθεράπευον. ὥς τε καὶ οἱ Λακωνες εὐτολμότεροι πρὸς τὸν ἀγῶνα ἐγένοντο, τὴν ἀνδρίαν τῶν γυναικῶν ὁρῶντες, καὶ τὸν Πύρρον ἀπέκρεάσαντο.

Κ Ε Φ. Ν.

Λ Α Ο Δ Ι Κ Η.

Ἀντίοχος ὁ προσωπορευθεὶς Θεός, ἔγχευε Λαοδίκην ὁμοπατρίαν ἀδελφὴν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς ἐγένετο Σέλευκος. δευτέραν ἔγχευε Βερονίκην Πτολεμαίᾳ βασιλείᾳ Συναγίτῃ, ἐξ ἧς ἀπολιπὼν παῖδα νήπιον ἐτελεύτησε, διάδοχον τῆς ἀρχῆς ἀποδείξας Σέλευκον. Λαοδίκη τὸν ἐκ τῆς Βερονίκης ὑποτρεφόμενον ἀναιρεθῆναι διεπράξατο. Βερονίκη προῆλθεν ἐς τὸ πλῆθος ἰκέτις, ἔλεον καὶ βοήθειαν παρὰ τῶν ἀρχομένων αἰτῶμένη· οἱ δὲ τὸν παῖδα πεφονευκότες, ἔτερον ἐπικαὼς ὅμοιον προήγαγον ἐς τὸ πλῆθος, ὥς αὐτὴν ἰκάνον ὄντα, περιεψάντες αὐτῷ τὴν βασιλικὴν δορυφορίαν· τῇ δὲ Βερονίκῃ φυλακὴν μισθοφόρον Γαλατῶν ἐπίστησαν, καὶ τό-

ποι

viris una mortem oppetere, aut simul cum eis vivere. Itaque opera bellica inter se partiebantur: fossas ducebant, fodiebant, arma adferebant, hastas acuebant, vul-

neratos curabant. Qua re factum est, ut Lacones ad certamen audaciores evaderent, mulierum virtutem conspicati, Pyrrhumque repellerent.

C A P. I.

Λ Α Ο Δ Ι Κ Η.

Antiochus, qui Deus appellabatur, Laodicen eodem patre genitam sororem uxorem duxit, ex qua natus est ei filius Seleucus. Secundam duxit Berenicen Ptolemaei regis filiam, ex qua relinquens filium infantem mortem obiit, successoremque regni Seleucum designavit. Laodice operam dabat, ut is qui ex Berenice genitus fuerat, circumventus per do-

lum e medio tolleretur. Berenice supplex ad multitudinem prodit, misericordiam et auxilium a subjectis flagitans. Qui vero interfecerant puerum, alium quendam interfecto simillimum produxerunt in populum, eumque ut ille esse videretur, regio satellitio stipaverunt. Berenicæ vero praesidium stipendiariorum Gallorum dederunt, locumque ei

regiæ

πον ἔδωκαν τῶν βασιλείων ὀχυρώτατον, καὶ ὄρκους καὶ συνθήκας ἐσπέσαντο. Ἀριστάρχης δὲ ἰατρῇ Βερονίκη συνόντος, καὶ πείσαντος αὐτὴν συνδέσθαι, ἥ μὲν ἐπίστευσεν· οἱ δὲ τῷ ὄρκῳ στρατηγῆματι χρησάμενοι, τὴν Βερονίκην αὐτίκα προσπεσόντες ἐκτείναν. αἱ δὲ αἰμὴ αὐτὴν γυναικες ὑπερσπίζουσαι προσαπέθανον αἱ πλείονες. Παναρίση δὲ καὶ Μανία καὶ Γηθόσυνη τὸ σῶμα τῆς Βερονίκης κρύψασαι κατὰ γῆν, ἑτέραν κατέκλιναν ὡς ἐκείνην ἔτι ζῶσαν, καὶ τὸ τραῦμα θεραπευομένην ἀπὸ τέτων. καὶ ἐπὶ τοσούτον ἔπεισαν τὴς ὑπὸ καὶ ἐφ' ὅσον μεταπεμφθεὶς ἀπ' αὐτῶν Πτολεμαῖος ἦκεν ὁ πατήρ τῆς ἀνηρημένης, καὶ διαπύμπων ἀπὸ τῆς προσηγορίας τῇ πεφονευμένῃ παιδὸς, καὶ τῆς ἀνηρημένης Βερονίκης, ὡς ἔτι ζώντων, ἐπισολὰς, ἀπὸ τῆς Ταύρης μέχρι τῆς Ἰνδικῆς χωρὶς πολέμου καὶ μάχης ἐκράτησε τῷ στρατηγῆματι τῆς Παναρίσης χρησάμενος.

Κ Ε Φ. Ν Α.

Θ Ε Α Ν Ω.

Θεανὼ Πανσανίς μήτηρ ἦν Πανσανίας Μηδίῳ· αἰλὰς κατέφυγεν ἐκείνης εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Χαλκιοῖας,

regis firmissimum tradiderunt, et iusjurandum atque foedus inibant. Aristarcho medico, quem secum Berenice habebat, suadente, ut pacem cum eis faceret, credidit. At illi iurejurando quasi strategemate usi, Berenicen statim adorti jugularunt. Quæ vero circa eam erant mulieres defensione parantes, plurimæ ceciderunt. Panariste autem, Mania, et Gethosyne corpus Berenices obruentes terra,

aliam quandam in lecto collocarunt, quasi illam adhuc viventem, et vulnus acceptum ex eo sanaturam: ac rantisper subjectis persuaserunt, donec accersitus ab ipso Ptolemæus interfectæ parens veniret, et circummittens occisi filii et peremptæ Berenices, quasi superstitum adhuc, nominibus inscriptas litteras, a Tauro usque ad Indiam absque bello ac pugna superavit, usus Panarites strategemate.

C A P. L I.

T H E A N O.

Theano Pausaniæ mater, cum Pausanias Medorum par-

tibus studere deprehensus, supplex in templum Minervæ Chal-

κιοίκε, ὅθεν ἀποσπάσαι τὸν ἰκέτην ἐκ ἧν θέρμης· αὐτὴ
 πρὸ τῶν ἄλλων ἀφικομένη, πλίνθον πρὸς ταῖς θύραις ἀπη-
 ρείσατο· οἱ Λάκωνες θαυμάσαντες τὴν ἀνδρείαν ὁμῶς καὶ
 τὴν σοφίαν, ἕκαστος πλίνθον ἐνήρμοσε ταῖς θύραις· ὥστε
 ἀμφω γενέσθαι, ἕτε τὸν ἰκέτην ἀπέσπασαν, καὶ τὸν πρὸ-
 δόταν ἐναποικοδομήσαντες διέφθεραν.

Κ Ε Φ. ΝΒ.

Δ Η Ι Δ Α Μ Ε Ι Α.

Δηϊδάμεια Πυρρῆς θυγάτηρ Ἀμβρακίαν καταλαβομένη
 τιμωρῆσαι Πτολεμαίῳ δόλῳ φονευθέντι προελομένη, πρεσβευ-
 σαμένων Ἡπειρωτῶν, τὸν πόλεμον κατέθετο ἐπὶ τῇ τὸν
 κλῆρον καὶ τὰς τιμὰς ἔχον τῶν προγόνων· καὶ λαβὼσα
 πίσεις, ἐξηπατήθη· συνταξάμενοι γὰρ τῶν Ἡπειρωτῶν
 τινὲς Νέστορα τῶν Ἀλεξάνδρου σαματοφυλάκων ἀναιρήσοντα
 αὐτὴν εἰσέπεμψαν. ὁ δὲ κάτω κεύσασαν ἀδελφεὶς καὶ κα-
 ταπλαγείς ἀνέσχεψεν. ἡ δὲ κατέφυγεν εἰς τὸ ἱερὸν 55 τῆς
 Ἥγε-

55 *Vulgata* τῆς ἡγεμόνος.

Chalcioeae confugit, unde supplicem abstrahere non li-
 cebat: Illa eo profecta, late-
 rem ad ostium applicavit. Lacones admirati fortitudi-
 nem et sapientiam, quilibet
 januis laterem aptabat. Sic ut
 utrumque fieret, neque sup-
 plicem abstraherent, et pro-
 ditorem inclusum occiderent.

C Λ Ρ. LII.

D E I D A M E I A.

Deidameia Pyrrhi filia
 cum Ambraciam occupasset,
 ut Ptolemæi per dolum oc-
 cisi moriem ulcisceretur, E-
 pirotis legationem ad bellum
 componendum mittentibus,
 permisit ea conditione, ut
 hereditatem et honores ma-
 jorum retineret. Accepta
 vero fides eam fefellit: Nam
 Epirotarum quidam clam ini-
 to consilio, Nestorem unum
 ex Alexandri stipatoribus ad
 eam interficiendam immise-
 runt. Qui humum spectan-
 tem reveritus, et perterritus,
 se infecta discessit. Illa in
 templum Dianæ Hegemo-
 nes

Ἡγεμόνης Ἀρτέμιδος. Μίλων δὲ αἰτίαν ἔχων ὡς τὴν αὐτῇ μητέρα Φιλωτέραν ἀποκτείνας, ἄρμευσεν ἐπ' αὐτὴν ἀπλομένοσ. ἡ δὲ ἀνεβόησεν.

Ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πρᾶσσει φόνον.

τῷτο μόνον αὐτὴν ἐκβοήσασαν ὁ Μίλων ἀπέκτεινεν ἐν τῷ τεμένει τῆς θεᾶς.

Κ Ε Φ. Ν Γ.

ΑΡΤΕΜΗΣΙΑ.

Ἀρτεμησία, περὶ Σαλαμίνα συνναυμάχει· τὰς Πέρσας ἤδη φεύγοντας οἱ Ἕλληνες ἐδίωκον· ἡ δὲ καταλαμβανομένη, προστάττει τοῖς μὲν ἐπιβάταις ἀφελῆν τῆς νεῆς τὰ σημεῖα τὰ Περσικά, τῷ κυβερνήτῃ δὲ ἐπιβαλεῖν εἰς τὴν ναῦν τὴν προπλέεσαν Περσικὴν. οἱ Ἕλληνες ταῦτα ὁρῶντες διηδόντες μίαν εἶναι τῶν συμμαχιδῶν νεῶν, ἀπολιπόντες ταύτην, ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐτρώποντο. Ἀρτεμησία δὲ τὸν κίνδυνον ἐπικείμενον ἐκφυγῶσα, εἰς Κερίαν ἀποπλέεσα ἤχετο.

β' Ἀρτεμησία Λυγδάμιδος, κατέδυσε ναῦν συμμαχίδα Καλυονίδα, καὶ τριήραρχον Δαρμασίδην. ἐπεμψε βασιλεὺς

nes confugit. Milo vero reus parricidii, occisa matre Philotera, impetum in eam fecit armatus. Illa exclamavit,

Matricida cæde cædem cumulat.

Hanc vocem solam cum emisisset, Milo eam in Deo templo interfecit.

C A P. I. III.

A R T E M I S I A.

Artemisia ad Salaminem commissio navali praelio intererat. Persas victos et fugientes Græci persequabantur. Illa comprehensa, mandavit navis propugnatoribus, ut Persica signa e navi revellerent: gubernatori autem, ut in Persicam navim prænavigantem impressionem faceret. Græci hæc conspi-

cati, putantes unam ex sociis esse navibus, hac relicta ad reliquas impetum convertebant. Artemisia imminente periculo declinato, in Cariam abnavigavit.

2 Artemisia Lygdamidis filia, navem sociorum Calyndensium demersit, et cum ea trierarchum Damasthy-

σιλεύς αὐτῇ ἀριεῖον πανοπλίαν Ἑλληνικὴν· τῷ δὲ ναυάρχῳ τῇ εὐλοῖ ἀτρακτον, καὶ ἡλακάτην.

γ' Ἀρτεμισία τριηραρχῆσα νεὺς μακρᾶς, ἢ μόνον τὸ τῶν βαρβάρων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων σημεῖον εἶχεν. εἰ μὲν εἰδῶκεν αὐτὴ ναῦν Ἑλληνίδα, τὸ βαρβαρικὸν ἀνέτεινε σημεῖον· εἰ δὲ ὑπὸ Ἑλληνίδος νεὺς εἰδῶκετο, ἀνέτεινε τὸ Ἑλληνικόν, ἵνα οἱ διώκοντες ὡς Ἑλληνικῆς νεὺς ἀπέχωνται.

δ' Ἀρτεμισία Λατρίον κατελάβετο, τὴν μὲν ὠπλισμένην δύναμιν ἀποκρυψαμένη· αὐτὴ δὲ μετὰ εὐνάων καὶ γυναικῶν, καὶ αὐλητῶν, καὶ τυμπανιστῶν ἐς τὸ ἄλσος τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν, ἀπέχον τῆς πόλεως ἑπτὰ στάδια, παρεβλήθεν ὀργιάζουσα· τῶν δὲ Λατρίων προελθόντων, καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτῆς Θεωμένων, καὶ θαυμάζοντων, οἱ ἀποκρυμμένοι ἱππασάντες κατελάβοντο τὴν πόλιν, κρατιγάντες αὐλοῖς καὶ τυμπάνοις, ἧς ἔκ ἐκράτησαν ὅπλα.

ε' Ἀρτεμισία βασιλεύουσα Κερίας, Εἰρηνὴ βασιλεῖ συνεμάχησε κατὰ τῶν Ἑλλήνων. ὥς τε καὶ τὰ ἀριεῖα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ταύτῃ βασιλεὺς εἶδωκε· καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ τῇ ναυμαχείᾳ, βασιλεὺς ὁρῶν τὴν μὲν γενναίως

num. Rex præmii loco mīsit ei armaturam Græcam: at navis præfecto cōlum et fufum.

3 Artemisia longam navem agens, non modo barbarorum, verum etiam Græcorum signum habuit. Si ipsa Græcam navem insequeretur, Barbaricum signum fustulit: sin Græcam navem persequentem fugeret, Græcum, ut persequentem quasi a Græca navi abstinere.

4 Artemisia cum Latmum occuparet, armatas copias occultavit: ipsa vero cum eunuchis, mulieribus, tibicinibus, ac tympanistis in lu-

cum matris Deorum, qui septem stadiis ab urbe distabat, sacra peragens accessit. Latiniis autem advenientibus, pietatem ejus contemplantibus, admirantibusque, ii qui latebant confurgentes, urbem invaserunt, obtinentes eam fistulis ac tympanis, quam armis non potuerant obtinere.

5 Artemisia Cariæ regnum tenens, cum Xerxe rege adversus Græcos militabat. Huic primam etiam palmam navalis pugnae ad Salaminem factæ rex detulit, et in ipso tempore dum prælium committeretur, rex videns eam strenue

γενναίως ἀγωνιζομένην, τῆς δὲ ἀνδρας ἀγενναῖς, ἀνεβόησεν,
ὦ Ζεῦ, τῆς μὲν ἀνδρας γυναῖκας πεποιήκας, τὰς δὲ γυ-
ναῖκας ἀνδρας.

Κ Ε Φ. ΝΔ.

Τ Α Ν Ι Α.

56 Τανία γυνὴ Ζηνίδος ἀρχοντας τῶν περὶ Δάρδανον πό-
λεων, νόσω τελευτήσαντος τῆ ἀνδρὸς αὐτὴ κατέσχε τὴν
ἀρχὴν Φαρναβάζω χρησαμένη συμμάχῳ. αὐτὴ δὲ καὶ ἐπὶ
τὰς μάχας ἐπὶ ἀρμαμάχῃς ἐπορεύετο, καὶ τὰ παραγγέλ-
ματα εἰδὶς τοῖς μαχομένοις, καὶ διατάττει τὰς τάξεις, καὶ
τὰ τῆς νίκης ἄλλα κατὰ τὴν ἀρχὴν διένειμε τοῖς στρατιώ-
ταις. πολέμιος μὲν ἑδεῖς ἐκράτησεν αὐτῆς· ὁ δὲ τὴν θυγα-
τέρα αὐτῆς πρὸς γάμον λαβὼν Μειδίης, πιστὸς εἶναι διὰ
τὸ κῆδος δοκῶν, ἐπεισελευσάμενος, αὐτὴν διεχρήσατο.

Κ Ε Φ. ΝΕ.

Τ Ι Ρ Γ Α Τ Α Ω.

Τιργαταὼ Μαῶτις ἐγγάματο Ἑκαταίῳ βασιλεῖ Σίντων,
οἱ νέμοντα μικρὸν ἄνω Βοσπόρου. τῆτον τὸν Ἑκαταῖον ἐκ-
πεσόντα

56 Quidam Codd. Φανία. legendum ex Xenophonte Ἑλ-
ληνικῶν libro iii. Μανία. Cas.

sirene pugnare, viros autem timidi- piter, ex viris mulieres feci-
us, exclamavit: o Jus- sti, et ex mulieribus viros.

C A P. LIV.

Τ Α Ν Ι Α.

Tania Zenidis Dardania- instruebat, victoriæque præ-
rum urbium principis uxor, mia pro dignitate militibus
cum maritus morbo mor- distribuebat. Nullus hostis
tuus esset, regnum ipsa Phar- eam unquam superavit. At
nabazi auxilio gubernavit. Medias cum filiam ejus uxo-
Ipsa vero ad pugnas curru rem duxisset, et fidelis ob
vehebatur, et præcedens pu- affinitatem esse videretur,
gnantibus dabat, ordinesque clam ingressus, eam confecit.

C A P. LV.

Τ Ι Ρ Γ Α Τ Α Ο.

Tirgatao Mæotis nupsit paulo supra Bosporum inco-
Hecataeo regi Sintorum, qui lunt. Hunc Hecataeum eje-
ctum

πισόντα τῆς ἀρχῆς, κατήγαγε Σάτυρος ὁ Βοσπόρει τύραν-
νος· καὶ τὴν αὐτὴ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐξέδωκεν, ἀξιά-
σας τὴν προτέραν ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ τὴν Μαιώτιν τέργων,
ἀνελθὼν μὲν ἔχ' ὑπέμεινεν, εἰς ὄχυρόν δὲ φερέριον κατήει-
ξας, ἐκέλευσε διάγειν φρεσρκμένην. ἡ δὲ Τιργαταὺ λατῆ-
σα τὰς φύλακας, διέδρα. τῶν δὲ περὶ τὸν Ἑκαταῖον καὶ
τὸν Σάτυρον πολλῇ σπεδῇ ζητούντων· ἰδεδοίκεσαν γὰρ καὶ
κινήσῃ τὰς Μαιώτας εἰς πόλεμον· ἢ μὴ εὖρεῖν θυνθέν-
των· ἡ Μαιώτις ἐβήμας καὶ τραχείας ὁδὸς ὑπερβάλλουσα,
καὶ μετ' ἡμέραν μὲν ἐν ταῖς ὕλαις κρυπτομένη, ταῖς δὲ
νυξὶ βαδίζουσα, τέλος, ἤκεν εἰς τὰς καλιμίνους 57 Ἰξομά-
τας, ἔνθα ἦν αὐτῆς τὰ βασίλεια τῶν αἰκείων. τὸν μὲν δὲ
πατέρα τετελευτηκότα κατέλαβε, τῷ δὲ διαδεξαμένῳ τὴν
ἀρχὴν συνοικήσασα, τὰς Ἰξομάτας εἰς πόλεμον ἐκίνησε·
καὶ πολλὰ μὲν τῶν περὶ Μαιώτιν μαχίμων ἐπὶ τῶν προσήγε-
το, μάλιστα δὲ τὴν Ἑκαταῖς Σιντικὴν κατέτρεχε, καὶ Σα-
τύρος τὴν ἀρχὴν ἐλυμαίνετο· ὥστε ἰκετηρίας ἀμερότεροι πέμ-
ψαντες, καὶ ὄμμερον δόντες παῖδα Σατύρος Μητροδώρου,
ἰδεδόθησαν εἰρήνης τυχεῖν. ἡ δὲ συνέθετο μὲν· ἢ μὴ οἱ γε
συνθέ-

57 Stephano dicuntur Ἰξιβάται. Caf.

etum regno, reduxit Satyrus
Bospori tyrannus, suamque ei
filiam in matrimonium dedit,
priorem iubens eum interfici-
cere. Ille cum plurimum
amaret Mæotim, occidere
quidem eam non potuit, sed
in munificentissimum castellum
inclusam, iussit in custodia
vitam agere. Tirgatao clam
custodibus aufugit. Cum
Hecataeus et Satyrus eam ma-
gno studio conquirerent (me-
tuebant enim, ne Mæotas ad
bellum incitaret) neque in-
venire possent, Mæotis de-
sertis et asperis viis supera-
tis, per diem in sylvis deli-
tescens, nocturne iter faci-

ens, ad extremum pervenit
ad populos qui Ixomatae di-
cebantur. Ibi regia erat a-
micorum ejus, et cognato-
rum. patrem mortuum repe-
rit, eique qui in regnum suc-
cesserat nubens, Ixomatas ad
bellum commovit, multas-
que bellicosissimas circa Mæ-
otin gentes sibi adjunxit:
in primis autem Hecataei re-
gionem incurfionibus infe-
stabat, Satyrique regnum va-
stabat, sic ut utrique missis
qui suppliciter rogarent, ob-
sidem Satyri filium Metro-
dorum darent, ac pacem pe-
terent. Illa consensit. At illi
jus-

συνδρέμενοι τὰς ὄρκους ἐφύλαξαν· ὁ γὰρ δὴ Σάτυρος ἔπει-
σε δύο φίλους ἰκέτας καταφυγόντας πρὸς αὐτὴν, ἐπιβα-
λεῦσαι. οἱ μὲν κατέφυγον· ὁ δὲ Σάτυρος 58 ἐξήτει· ἡ δὲ
τὸν τῆς ἰκεσίας νόμον τιμῶσα, πολλάκις ἀντίγραφῃ σπη-
ρίαν πρᾶττεσα τοῖς ἰκέταις. οἱ δὲ ἐπίδεντο· ὁ μὲν ὡς
περὶ μεγάλων αὐτῇ διαλεγόμενος πραγμάτων, ὁ δὲ σπα-
σάμενος τὸ ξίφος ἀπέτυχε τῆς ἐπιβολῆς, τῷ ξυστῆρος ἀπο-
δεξαμένῳ τὴν πληγὴν. οἱ δορυφόροι συνδρακόντες ἀμφοτέ-
ρος ἐβασάνισαν. οἱ δὲ τὴν ἐπιβεβλην ἀπολόγησαν 59 τῷ
κατήκοντος τυράννῳ. πάλιν ἡ Τίργαταὺ τὸν πόλεμον ἐξή-
νεγκε, τὸν ὄμηρον ἀποκτείνασα, καὶ πάντων τῶν δεινῶν
ἀρπαγῆς καὶ φόβῳ πληρῶσα τὴν χώραν, ἕως αὐτὸς μὲν ὁ
Σάτυρος ἀδυσμήσας ἐτελεύτησεν· Γόργιππος δὲ υἱὸς αὐτοῦ
τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενος, ἰκέτης αὐτὸς ἐλθὼν, καὶ δῶρα
δὸς αὐτῇ μέγιστα, τὸν πόλεμον διελύσατο.

ΚΕΦ. Ν5.

58 Legendum cum Interprete, ἐξήτει. Masu. 59 τῷ κα-
τήκοντος τυρ. conject. Casf.

jusjurandum non servarunt. Satyrus enim duos ex amicis adduxit, ut supplices ad eam transfugerent, eique infidias collocarent. Qui cum transfugissent, Satyrus eos sibi tradi postulabat. Illa supplicum legem colens, saepe numero rescripsit, et de salute supplicibus impetranda egit. At isti eam adorieban-
tur, alter quasi de magnis rebus cum ea sermonem habi-
turus, alter stricto gladio ab-
erravit, cingulo ictum reci-
piente. Satellites vero con-

cursum facto, ambos quaestio-
nibus examinarunt. Qui in-
fidias auctore tyranno para-
tas confitebantur. Rursus
Tirgatao obside interfecto,
bellum eis intulit, omnibus-
que calamitatibus, rapinis ac
caede regionem implevit: do-
nec ipse Satyrus mœrore con-
fectus, vitam cum morte
commutavit. Gorgippus au-
tem filius ejus imperio sus-
cepto, supplex ad eam ve-
nit, amplissimisque muneribus ei tributis, bellum com-
posuit.

Κ Ε Φ. Ν ς.

Α Μ Α Γ Η.

Ἀράγη γυνὴ Μηδοσάκκῃ βασιλέως Σαρματῶν, τῶν ἐπὶ τὴν Ποντικὴν παραλίαν κητηκόντων, ἐρῶσα τὸν ἄνδρα τρυφῇ προσέχοντα, καὶ μέτῃ· αὐτὴ μὲν τὰ πολλὰ ἐδικαζεν· αὐτὴ δὲ καὶ τὰς φυλακὰς τῆς χώρας κατίσταντο· καὶ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν πολεμίων ἀνέσχετο· καὶ τοῖς ἀδικημένοις τῶν προσοίκων συνεμάχετο. καὶ τὸ κλέος αὐτῆς λαμπρὸν ἦν ἀνὰ πάντας τὰς Σκυθίας. ὥς τε καὶ οἱ Ταυρικὴν κατοικῶντες Χερρόνησοι κακῶς πάσχοντες ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ τῶν παρακειμένων Σκυθῶν, ἐδεήθησαν αὐτῆς γενέσθαι σύμμαχοι. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐπέσειλεν, ἀπέχεσθαι Χερρόνησον κελεύουσα· ὥς δὲ κατεφρόνησεν ὁ Σκυθὴς, παραλαβῆσα ἐκ' ἄνδρας τὸς ψυχὴν καὶ σῶμα ἀλαμψάτους, τρεῖς ἵππους ἑκάσῳ παραδῶσα διέδραμε νυκτὸς μιᾶς καὶ ἡμέρας α καὶ σ' σταδία· καὶ τοῖς βασιλεῦσι ἐξαίφνης ἐπιστάσα, τὸς μὲν ἐπὶ θυρῶν ἀπαντὰς ἀπέκτεινε. τῶν δὲ Σκυθῶν ὥς ἐν ἀπροσδοκῆτῳ δεινῷ ταραχθέντων, καὶ νομιστάντων ἔχ' ὅσους ἔβλεπον ἤκειν, ἀλλὰ πολλὰ πλείονας

C A P. L V I.

Α Μ Α Γ Ε.

Amage uxor Medosacci regis Sarmatarum, qui Ponticam maritimam attingunt, videns maritum luxui deditum et crapulae, ipsa plerumque jura dicebat, et praesidia regionis disponebat, atque hostium incurfiones reprimebat, finitimosque, qui injuria premerentur, auxilium ferebat, sic ut ejus gloria per universos Scythas celeberrima haberetur. Quo fiebat, ut etiam qui Tauricam incolebant, Cherronesiæ, multis damnis ab rege vicinorum Scytharum acced-

ptis, focierate cum ea conjungere vellent. illa primum scripsit, mandans ut a Cherroneso abstinerent. Cum hæc Scythæ contemneret, illa viris centum et viginti assumptis, et animi et corporis viribus præstantissimis, unicuique tres equos attribuit, incitatoque cursu una nocte et die mille et ducenta stadia confecit: et ex improviso regiam adorta, omnes in januis constitutos occidit. Scythis, ut in repentino periculo perturbatis, et non totidem, quot conspiciebant, venire

νας εἶναι τὰς ἐπερχομένας· Ἀμάχη μὲν ἥς εἶχεν ὄρμηξ
 εἰς τὸ βασιλεῖον ἐμπεσῶσα, τὸν Σκυῖθην, καὶ τὰς συνόν-
 τας αὐτῷ συγγενεῖς καὶ φίλους ἀπακτείνασα, Χερρόνησίται
 μὲν ἀπὸδωκε τὴν χώραν· τῷ δὲ παιδὶ τῷ πεφονευμένῳ τὴν
 βασιλείαν ἐνεχείρισε, παρεγγυήσασα δικαίως ἄρχειν, καὶ
 ἀπέχεσθαι τῶν προσοικέντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, ὅραν-
 τα τὸ τέλος τῷ πατρὶ.

Κ Ε Φ. ΝΖ.

Α Ρ Σ Ι Ν Ο Η.

Ἀρσινόη Λυσιμάχῃ τῷ ἀνδρὶ τελευταίῳ, μεγάλῃς
 ταραχῇς ὄσης ἐν Ἐφέσῃ, καὶ τῶν Σελευκίζόντων τὰ τεί-
 χη καταβαλλόντων, καὶ τὰς πύλας ἀνοιγόντων, εἰς μὲν
 τὸ Φορεῖον τὸ βασιλικὸν κατέκλιε Σεράπαιναν εὐλόην περι-
 δῆσα βασιλικήν, καὶ περιέεθηκε πολλὰς τῶν ὑπάσπισαν.
 αὐτὴ δὲ περιβαλλομένη ῥάκῃ καὶ προσωπεῖον ἐρύπαρμένον
 καθ' ἑτέραν θύραν ἐξῆλθε μὲν, καὶ δεξιὰ ἐπὶ τὰς
 ναῦς ἐπλευσε. Μενεκράτης εἰς τῶν ἡγεμόνων, τῷ Φορεῖῳ
 προσπεσὼν κατεκέντησε τὴν Σεράπαιναν, οἶόμενος Ἀρσινόην
 φονεύειν.

Κ Ε Φ. ΝΗ.

venire existimantibus, sed
 multo plures accedere: A-
 mage, quo caeperat impetu,
 in regionem irruens, Scythia, co-
 gnatisque et amicis, quos rex
 secum habebat, interfecit,

Cherronesitis regionem tradi-
 dit, filio autem occisi regnum
 commisit, mandans, ut iuste
 imperaret, et parentis exitum
 intuens, a finitimis Græcis ac
 barbaris abstinere.

C A P. LVII.

Α Ρ Σ Ι Ν Ο Ε.

Arfinoë Lyfimacho mari-
 to suo vita defuncto, cum
 maximus Ephesi motus ori-
 retur, et qui Seleuci parti-
 bus favebant, muros dejice-
 rent, portasque aperirent, in
 lectica regia famulam regia
 stola amictam collocavit,
 multisque satellitibus eam

munivit. Ipsa vero laceros
 induta pannos, sordidato
 vultu, per aliam januam
 egressa, cucurrit ad naves,
 et solvit. Menecrates, unus
 e ducibus, impetu in lecti-
 cam facto, confodit famu-
 lam, Arfinoën eam esse exi-
 stimans.

C A P. LVIII.

Κ Ε Φ. ΝΗ.

Κ Ρ Α Τ Η Σ Ι Π Ο Λ Ι Σ.

Κρατησίπολις Πτολεμαῖον τὸν Ἀκροκόρινθον ἐνδύναμι βε-
λομένη φυλαττόμενον ἀπὸ μισθοφόρων, οἱ πολλαῖς ἐπει-
σαν αὐτὴν χρῆναι φυλάττειν τὴν τόπον, ἐπαινέασα αὐτὰς
ὡς ἀνδρείας καὶ πιστάς· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Σικυῶνος ἔφη με-
ταπέμψεσθαι συμμάχας, οἱ μετ' αὐτῶν ἀσφαλέστερον
φυλάξουσιν. ἔπεμψε μὲν πρὸς Σικυωνίαν Φανερώς· κρύφα
δὲ πρὸς Πτολεμαῖον, καὶ τὰς παρ' αὐτῇ στρατιώτας νύ-
κτωρ ἦκοντας ὡς τὰς ἀπὸ Σικυῶνος συμμάχας ἐδέξατο.
καὶ παρέλαβε Πτολεμαῖος Ἀκροκόρινθον ἀκόντων τῶν φυ-
λασσόντων.

Κ Ε Φ. ΝΘ.

Ι Ε Ρ Ε Ι Α.

Αἰτωλοὶ Πελαγονέσιν ἐπεσφάτεον. πρὸ τῆς Πελοποννήσου ὁ-
χλὸς ἐστὶν ὑψηλὸς ἀντικρὺ τῆς ἀκροπόλεως· ἐν ᾧ οἱ Πελ-
ληνεῖς συνελθόντες ὠπλίζοντο. τῆς Ἀθηνᾶς ἡ ἱερεία κατὰ
τὴν νόμιμον ἐκείνης τῆς ἡμέρας, πανοπλίαν ἔχουσα, καὶ
τρίλο-

C A P. L V I I I.

C R A T E S I P O L I S.

Cratesipolis Acrocorin-
thum Ptolemæo tradere vo-
lens, quæ a mercenariis mi-
liti bus tenebatur, cum per-
fæpe ei suaderent, eum lo-
cum esse custodiendum, col-
laudatis his tanquam fortibus
et fidelibus viris, a Sicyone
quoque se inquit socios evo-
caturam, qui cum ipsis tutius
eam tuerentur. Misit palam
ad Sicyonios, clam ad Pro-
lemæum: ejusque milites
per noctem venientes, quasi
a Sicyone socios recepit, at-
que Acrocorinthus Prole-
mæus invitis custodiis occu-
pavit.

C A P. L I X.

S A C E R D O S.

Ætoli Pellenam oppugna-
bant. Pro Pellena collis est
excelsus, e regione arcis po-
situs, in quem concursu fa-
cto, Pellenenses arma expe-
diebant. Palladis sacerdos
consuetam illius diei arma-
turam habens, et galeam tri-
um

τρίλοφον κράνος ἢ καλίστη καὶ μεγίστη τῶν παρθένων ἀπο-
τῆς ἀκροπόλεως 60 ἐπέβλεπεν ἐς τὸ πλῆθος τῶν ὀπλιζο-
μένων πολιτῶν. Αἰτωλοὶ παρθένον ὀπλισμένην ἐκ τῆς ἐρεῖ-
προελθῆσαν τῆς Ἀθηναίων ἰδόντες, αὐτὴν τὴν Ἀθηναίαν σύμ-
μαχον ἤκειν Πελληνεῦσι νομίσαντες, ἀνέβρεψαν. Πελληνεῖς
δὲ ἐπιδιώξαντες, ἐκ ὀλίγης Αἰτωλῶν ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. Ε.

Κ Τ Ν Ν Α Ν Η.

Κυνάνη Φιλίππε θυγάτηρ τὰ πολυμικά ἥσκησεν. καὶ
στρατοπέδων ἡγήτο, καὶ πολεμίοις παρετάσσετο· καὶ Ἰλ-
λυριοῖς παρατασσομένη, τὴν βασιλεύσαν αὐτῶν 61 Καί-
ριαν ἐς τὸν αὐχένα πλῆξασα κατέβαλε. καὶ πολλὰς τῶν
Ἰλλυριῶν φεύγοντας ἔκτεινε. γηραμένη δὲ Ἀμύντος τῷ Περ-
δίκῃ, ταχέως τῆτοι ἀποβαλῆσα, ἐκ ὑπέμεινε ἀνδρὸς
πειραδῆναι δευτέρῃ. ἀλλὰ μίαν ἔχουσα θυγατέρα ἐξ Ἀμύν-
τε Εὐρυδικὴν, καὶ ταύτην τὰ πολυμικά ἥσκησεν· Ἀλεξάν-
δρῃ δὲ ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος, καὶ τῶν διαδόχων νεω-
τερῶν

60 MS. ἀπέβλεπεν. 61 Casaub. καιρίαν vult esse adje-
ctum, subaudita voce πληγὴν, cum letale vulnus ipsi
injixisset.

um cristarum, pulcherrima
maximaque omnium virgi-
num, ab arce intuebatur in
civium sese armantium mul-
titudinem. Aetoli virginem
armatam e templo Minervæ
procedere conspicati, ipsam
Minervam auxilio Pellenen-
sibus venire existimantes, re-
verterunt. Pellenenfes vero
persecuti, non parvum Aetol-
orum numerum occiderunt.

C A P. LX.

C Y N A N E.

Cynane Philippi filia, bel-
lica negotia tractabat, exerci-
tusque ducebat, et cum ho-
stibus manum conferebat.
Cum Illyriis signa conferens,
reginam eorum Cariam col-
lo inflicto vulnere prostravit,
multosque Illyriorum fugi-
entes interfecit. Nupta au-

tem Amyntæ filio Perdicæ,
cum cum brevi amisset, no-
luit secundo maritum expe-
riri. Sed cum unam ex Amyn-
ta filiam haberet Eurydicen,
eam in artibus militaribus ex-
ercuit. Alexandro vero Ba-
bylone vita defuncto, et suc-
cesso

τεριζόντων, ἐτόλμησεν αὐτὴ διαβῆναι τὸν Στρυμῶνα. Ἀντιπάτρης δὲ καλύοντος, βιασαμένη τῆς καλύοντας, τὸν ποταμὸν διήλθε καὶ τῆς ἐμποδῶν γιγνομένης καταγωνισαμένη, διέβη τὸν Ἑλλάσπορον, συμμίζῃ τῷ Μακεδόνων στρατεύματι προδυσμένη. Ἀλέκτα δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ἀπαντήσαντος, οἱ Μακεδόνες ἰδόντες τὴν Φιλίππῃ θυγατέρα, καὶ ἀδελφὴν Ἀλεξάνδρου, αἰδεσθέντες τὴν γνάμην μετεβάλλοντο. ἡ δὲ τὸν Ἀλέκταν ὀνειδίσασα τῆς ἀχαριστίας, ἔτε τὸ πλῆθος τῶν αὐτῶν, ἔτε τὴν παράσκευὴν τῶν ὅπλων κατεπλάγη, ἀλλ' εὐγενῶς ἤνεγκε τὴν σφαγὴν, τεθνῶνα μᾶλλον, ἢ τὸ Φιλίππῃ γένος ἐκπεπτωκὸς τῆς ἀρχῆς ὄρεῖν αἰεμένη.

Κ Ε Φ. ΕΔ.

Π Τ Σ Τ Α.

62 Πύσα θυγὴ Σελεύκῃ τῇ Καλλινίκῃ κληθέντος, περὶ Ἀγκυραν ὑπὸ Γαλατῶν ἡττηθέντος, ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀλῆσα, τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα μεταμφιασμένη, Περσικῶν δος

62 Hæc Athenæo dicitur Μύσα. lib. xiii. Masu.

cessoribus novas res molientibus, ausa est ipsa Strymonem trajicere. Eam cum Antipater impediret, vim arcenibus adhibuit, et transmisit: et omnibus, quos obviam habebat, debellatis transivit in Hellepontum, ut cum Macedonum exercitu prælium confereret. Ubi cum Alcetas cum infestis copiis obviam ei procederet, Macedones

conspicati Philippi filiam, et sororem Alexandri, pudore affecti, sententiam mutarunt. Illa exprobrans Alcetæ ingratum animum, neque multitudinem hominum, neque armorum apparatus reformidavit, sed animose cædem tulit, mortem potius oppetere statuens, quam Philippi genus regno privatum videre.

C A P. L X I.

P Y S T A.

Pytha uxor Seleuci, dicti Callinici, cum is ad Ancyram a Gallis victus esset, ca-

pta ab hostibus, abjecto regio vestitu, famulæ pauperumæ pannis laceris induta, inter

δος ἀθλιωτάτης ῥάκια λαβῶσα, ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις ἐπρά-
θη. ἀχθεῖσα δὲ εἰς Ῥόδον μετὰ ἄλλων ἀνδραποδῶν, ἐξηγό-
ρευσεν ἢ τις ἦν Ῥόδιοι τῷ περιμένοντι τὸ ἀργύριον ἀποδόν-
τες, λαμπρῶς 63 κοσμήσαντες· ἐς Ἀντιόχειαν ἐξέπεμψαν.

Κ Ε Φ. ΕΒ.

ΕΠΙΧΑΡΙΣ.

Πείσων, καὶ Σενέκας ἐπιβελὴν συνεστήσαντο κατὰ Νέ-
ρωνος· 64 ἦν ἀδελφὸς Σενέκα Σκέλαος· ὃς ἐταῖρον εἶχεν
Ἐπίχαριν. ταύτην τὴν Ἐπίχαριν ὁ Νέρων ὡς μετέχουσαν
τῶν ἀπορρήτων, ἐβασάνισε πικρῶς· ἡ δὲ ἀντέσχεν, ἔδενός
κατεπῆσα. Νέρων ἀνέβητο ὡς αὐτὸς βασανίσαν. μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἡ Ἐπίχαρις ἐκομίζετο μὲν φορεῖα· ἡ δὲ λυ-
σαμένη τὴν ζώην, ἀπεβρόχισεν ἑαυτὴν ἐν αὐτῇ τῷ φορεῖα·
οἱ κομίζοντες ἐγγὺς τῶν βασανιστηρίων γενόμενοι ἀποδέμ-
νοι, προσελθεῖν αὐτὴν ἐκέλευον· τῆς δ' ἄρα τὸ σῶμα εὐρέ-
θη νεκρὸν. καὶ ὁ τύραννος πολλὰ ἐσχετλίαζεν, ὡς ὑπὸ
τῆς ἐταίρας νεκρωμένος.

Κ Ε Φ. ΕΓ.

63 MS. κομίσαντες. 64 Videtur esse, qui appellatur
Junius Gallio, Senecæ frater. Cas. Pro Σκέλαος legendum
videtur Μέλλας. Fuit is alter Senecæ frater, Lucani
pater. Masu.

inter captivos venit. Ducta in Rhodum cum cæteris
manciipiis, confessa est quæ esset. Rhodii reddita emtori
pecunia, splendide eam orna-
tam, Antiochiam miserunt.

C A P. LXII.

ΕΠΙΧΑΡΙΣ.

Piso et Seneca infidias in Neronem comparabant. Senecæ frater erat Scelaus, qui scortum habebat Epicharim. Hanc Nero quasi participem occultorum consiliorum, in quæstionibus examinavit acerbissime. Illa vero dolores sustinuit, neque quemquam prodidit. Nero rem distulit, quasi eam iterum torturus.

Post triduum Epicharim in lectica iussit adportari. Illa soluta zona, seipsam in ipsa lectica strangulavit. Qui portabant, ad tormentorum locum appropinquantibus, deposita lectica progredi eam iusserunt. At illius corpus mortuum reperiebatur. At tyrannus mirum in modum se cruciabat, quod a scorto victus videretur.

CAP. LXIII.

Κ Ε Φ. ΕΓ.

Μ Ι Λ Η Σ Ι Α Ι.

Ἐν Μιλήτῳ τὰς παρθένας μανικὸν ὅς πένθος κατέσχευ· αἱ πλείους γὰρ ἑδεμῖας ἔσθης συμφορῆς, ἐξαίφνης αὐτὰς ἀπεβρόχιζον. Μιλησία γυνὴ συνεβέλευσε τὰς ἀπαγχομένας διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκκομίζεσθαι. τὸτο κυρῶθεν ἐπίσχε θανάτωσας τὰς παρθένας. τὴν γὰρ μετὰ θάνατον αἰσχύνην, καὶ τὴν διὰ τῆς ἀγορᾶς πομπὴν ἐφύεσσα, τῶν βρόχων ἀπέσχοντο.

Κ Ε Φ. ΕΔ.

Μ Η Λ Ι Α Ι.

Μήλιοι Καρίαν ἐπὶ κίσαν, ἡγέμονα ὅς Νυμφαῖον ἔχοντες. Κᾶρες οἱ Κρύασσον οἰκῆντες ἐπιβαλεύοντες Μηλίοις, καλῆσιν αὐτὰς ἐπὶ δημοσίαν ἰορτήν. Καρήνη παρθένος ἐξῶσα Νυμφαῖς, τὴν ἐπιβελὴν ἐξηγόρευσε. ὁ δὲ πρὸς τὰς Κᾶρας ἔφη, νόμον Ἑλλήσιν εἶναι, μετὰ γυναικῶν ἐπὶ δαίπνιον

65 γε. πάθος. Casaub. 66 MS. Συμφαῖον. Infra pro κομίζεσθαι, idem κομίζεσθαι, addita conjunctione καὶ παρὰ τὸν.

C A P. LXIII.

Μ Ι Λ Ε Σ Ι Α Ε.

Mileti furiosus luctus virgines cepit. Plurimæ enim earum, nulla accepta calamitate, subito laqueis vitam finiebant. Milelia quædam fœmina suadebat, ut strangulatæ per forum efferrentur. Id consilium omnium suffragiis comprobatum, cohibuit virgines, quo minus sibi mortem cuperent consciscere. Post mortem enim ignominiam verentes, et per forum duci non ferentes, a laqueis in posterum abstinuerunt.

C A P. LXIV.

Μ Ε Λ Ι Α Ε.

Melii Cariam, duce Symphæo, inhabitare cœperunt. Cares, qui Cryasum incolebant, insidias eis struebant. Vocant eos ad publicum convivium: Carena virgo flagrans amore Symphæi, insidias ei patefecit. Ille ad Cares inquit, legem esse Græcis, ut cum uxoribus ad cœnam

πνον βαδίζειν. οἱ μὲν δὲ Κάρες ἐκέλευσαν ἄγειν καὶ τὰς γυναῖκας. οἱ Μηλιοὶ δὲ αὐτοὶ μὲν ἀνευ ὅπλων ἐν ἱματίοις βαδίζουσιν. αἱ δὲ γυναῖκες ἐκάστη ξίφος ἐν τῷ κόλπῳ κομίζουσαι, παρὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα πᾶσαι κατιζάνουσιν· ὡς δὲ δειπνῶντες, τῷ Καρίῳ συνδήματος ἤσθοντο· αἱ μὲν γυναῖκες ὁμῶς πᾶσαι τὰς κόλπας ἀνέρρηξαν· οἱ δὲ ἄνδρες τὰ ξίφη λαβόντες, ἐπέτεντο τοῖς βαρβάροις· καὶ διαχρησάμενοι πάντας, τὴν τε πόλιν αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν κατήκκυσαν.

Κ Ε Φ. ΕΕ.

Φ Ω Κ Ι Δ Ε Σ.

Φωκεῦσι καὶ Θετταλοῖς πόλεμος ἀσπονδος ἦν· ὥς τε καὶ Θετταλοὶ δόγμα ἐκύρωσαν μηδενὸς ἀπέχεσθαι τῶν ἐν ἡλικίᾳ· παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσασθαι. Φωκεῖαν μελλόντων συμβάλλειν εἰς μάχην, αἱ Φωκίδες ἐψηφίσαντο· ὕλην παρμενεῖν νησάμεντα· ἐπειδὴν δὲ αἰσθάμεντα τῆς ἀνδρας ἡτταμένους, αὐτὰς τῆς πυρᾶς μετὰ τῶν τέκνων ἐπιβῶμεν, καὶ τὴν ὕλην ὑφάψασθαι καταπρήσσωμεν. τῷτο τὸ ψηφισμα τῶν γυναικῶν, τὰς Φωκίας ἐποίησεν ἀνδρείοτερον πειρατάσασθαι, καὶ κρατῆσαι τῇ μάχῃ.

Κ Ε Φ Ες.

nam veniant. Cares igitur eos iusserunt, etiam uxores adducere. Melii ipsi quidem sine armis, solis vestibus induti veniunt. At mulieres singulae enses in sinu ferunt, et quaelibet juxta suum maritum assidet. Cum vero in-

ter caenandum Carium signum animadvertissent, mulieres simul omnes sinus aperuerunt. Viri sumtis ensibus, barbaros aggrediebantur, et omnibus interfectis, urbem regionemque ipsorum incoluerunt.

C A P. LXV.

P H O C I D E S.

Phocensibus inexpiabile bellum cum Thessali intercedebat: ita ut Thessali decretum facerent, a nemine ætatis paulo provectioris abstinendum: liberos vero et conjuges in servitutem redigendas. Cum Phocenses pugnam facturi essent, Phocides statuerunt: Ligna quam

plurima congeramus: et cum viros superatos esse senserimus, ipsæ in rogos cum liberis ascendemus, lignumque incensum comburemus. Hoc mulierum decretum effecit, ut Phocenses animosius pugnarent, et prælio commisso victoriam adipiscerentur.

C A P. LXVI.

Κ Ε Φ. Ζε.

X I A I.

Χίοις πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμος ἦν Λευκωνίας περὶ καὶ δὴ συνέθεντο Χίοι μὴ δυνάμενοι τοῖς πολεμίοις ἀνέχων, ἐξελθεῖν ὑπόσπονδοι, χλαῖναν μίαν ἕκαστος καὶ ἱμάτιον ἔχοντες· αἱ Χίαι γυναῖκες ἐσχετλίαζον, εἰ τὰ ὅπλα προέ-
μενοι γυμνοὶ φευζάντα. τῶν δὲ ὁρμηρόκενα φασκόντων, αἱ
γυναῖκες συνεβόλευσαν, τὰ μὲν ὅπλα μηδαμῶς ἀφίεναι.
λέγειν δὲ ὡς ἕδος αὐτοῖς χλαῖναν μὲν καλεῖν τὸ ξυσόν·
χιτῶνα δὲ τὴν ἀσπίδα. τῆς γυναῖξιν ἐπέσθησαν οἱ χῆλοι.
καὶ τὰ ὅπλα κατασχόντες, φοβερώτεροι τοῖς Ἐρυθραίοις
ἐγένοντο.

Κ Ε Φ. ΕΖ.

Θ Α Σ Ι Α Ι.

Θάσιοι πολιορκούμενοι, μηχανήματα ἔνδον τῶν τευχῶν
ἐπαναστήσαν τοῖς πολεμίοις βελλόμενοι, σπάρτων ἠγόραον,
οἷς τὰ μηχανήματα συνδεῖν ἐχερῆν. αἱ Θάσιοι τὰς κεφα-
λαὶς ἀπεκείραντο· καὶ σύνδεσμοι τῶν μηχανημάτων ἐγένον-
το τῶν γυναικῶν αἱ τρίχες.

Κ Ε Φ. ΕΗ.

C A P. LXVI.

C H I Æ.

Chii adversus Erythraeos ea de re interposuisse dicen-
bellum erat de Leuconia. tibus, mulieres consilium
Chii cum viderent se nullo dederunt, nequaquam ar-
modo hostium impetum fer- ma deponerent, verum di-
re posse, concesserunt se fa- cerent sibi moris esse, læ-
cto foedere exituros, ita ut nam appellare hastam et tu-
singuli unam lenam et tuni- nicam scutum. Chii mu-
cam haberent. Chiae mul- lieribus morem gesserunt,
res indigne ferebant, si pro- armisque retentis formida-
jectis armis nudi fugam pe- biliores Erythraeis exstite-
terent. Illis se iusjurandum runt.

C A P. LXVII.

T H A S I Æ.

Thasios, cum oppu- chinas necesse erat. Tha-
gnarentur, machinas intra siæ capita raserunt, et ad
muros hostibus opponere colligandas machinas capilli
volentes, funes defece- mulierum adhibiti sunt, et
runt, quibus colligare ma- usurpati.

Kk 4

CAP. LXVIII.

Κ Ε Φ. ΞΗ.

ΑΡΓΟΛΙΔΕΣ.

Πύρρος Ἡπειρώτης ἐπέβαλεν εἰς Ἄργος, καλέσαντος αὐτὸν Ἀριστίας Ἀργεῖς· οἱ μὲν Ἀργεῖοι συνέδραμον ἐς τὴν ἀγορὰν μετὰ τῶν ὅπλων· αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν προκαταλαβομένα τὰ τέγῃ, τὰς Ἡπειρώτας ἀνάθεν βάλλουσαι, ἀναχωρήσαι βιάζονταί· ὥς τε καὶ Πύρρος ὁ δεινότερος τῶν στρατηγῶν αὐτὸς ἔπεσεν, ἐμπεισθείς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς κεραμίδος. αἱ δὲ Ἀργολίδες μέγιστον κλέος ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἤσαντο, Πύρρον τῷ πολυμικροτάτῳ, καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν, ἀλλὰ ὑπὸ γυναικῶν Ἀργολίδων πεσόντος.

Κ Ε Φ. ΞΘ.

ΑΚΑΡΝΑΝΕΣ.

Αἰτωλῶν Ἀκαρνᾶσι μακροῦ χρόνου πολέμικόντων τέλος δὲ κατὰ προδοσίαν ἐς τὴν πόλιν παραπεσόντων, οἱ μὲν ἄνδρες εὐρώσας ἐν παραλόγῳ κινδύνῳ παρετάσσοντο· αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τὰς εἵγας ἀναδραμεῖσαι, αἱ μὲν λίθους, αἱ δὲ κεράμεις βάλλουσαι, πολλὰς τῶν πολέμιων ἀνέραν. τὰς δὲ

C A P. LXVIII.

A R G O L I D E S.

Pyrrius Epirota in Argivorum solum expeditionem faciebat, vocante eum Aristeo Argivo. Argivi cum armis in forum concurrerunt. Mulieres vero eorum telis preoccupatis, Epirotas desuper jacentes, retrocedere coegerunt, ita ut etiam Pyr-

rhus ducum omnium fortissimus, incidente in caput latere occumberet. Argolides vero insignem gloriam inter Græcos adeptæ sunt, quod Pyrrhus vir bellicosissimus non a viris, sed a feminis Argivis confectus cecidisset.

C A P. LXIX.

A C A R N A N E S.

Ætolis longo tempore cum Acarnanibus bellum gerentibus, ad extremum per prodicionem in urbem irrudentibus, viri in subito peri-

culo fortiter dimicarunt. Fæminæ in tecta ascendentes, partim lapidibus, partim lateribus jacentes, multos ex hostibus interfecerunt.

Viros

δὲ ἄνδρας ἐνδιδόντας καὶ ἡττωμένους, αὐτοὶ ποτὲ μὲν παρακαλεῖσθαι, ποτὲ δὲ οὐκιδίξασθαι, ποτὲ δὲ ἱκετεύεσθαι, ἀνέστρεψαν ἐπὶ τὴν μάχην. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἀγωνισάμενοι γενναίως ἰάλασαν, αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοσούτων περιπλέκοντο τοῖς σώμασι τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀδελφῶν, ἢ πατέρων, ὥς τε αὐτὰς ἐξαεταμένας ἀποσπᾶν οἱ πολέμιοι μὴ δυνάμενοι συγκατεφόνευσαν τοῖς ἀνδράσιν.

Κ Ε Φ. Ο.
Κ Τ Ρ Η Ν Α Ι Ο Ι

Κυρηναίοις ἐπὶ πολέμῳ Πτολεμαῖος. οἱ δὲ ἡγεμόνα ἐξ Αἰτωλίας Λυκαπὸν μεταπεμφάμενοι, τέταρτην προσασίαν τῶν κοινῶν ἐνεχέρισαν. ἐν δὲ ταῖς μάχαις οἱ μὲν Κυρηναῖοι προσκινδύνεον. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν χάρακας περιέβαλον, τὰ φεῖρος ἄρυττον, βέλη προσέφερον, λίθους προσκόμιζον, τὰς τραυματίας ἐτεράπευον, τροφὴν παρεσκεύαζον· σφαλέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν, τῷ Λυκαπῷ τὰ πράγματα μετασίσαντος εἰς μοναρχίαν, ἐπὶ τοσούτων ἐβλασφάμησαν τὸν μόναρχον, ὥστε παροξυνθεὶς τὰς πλείους αὐτῶν ἀπέκτεινεν, ἐκῆσας ἐπὶ τὴν σφαγὴν δεῖσας.

Κ Ε Φ. Ο Α.

Viros autem cedentes, et pene victos, ipsarum cohortando, tum exprobrando, nonnunquam etiam supplicando, ad pugnam revocarunt. postquam vero rursus animose pugnantes capti sunt, mulieres tantopere adhærescebant corporibus maritorum, aut fratrum, aut parentum, ut eas in complexibus hærentes hostes avellere non possent, et cum ipsis viris occidere cogerentur.

Κ Α Ρ. LXX.
C Y R E N E N S E S.

Ptolemæus cum Cyrenensibus bellum gerebat. Illi ducem ex Ætolia Lycopum evocantes, ei summam omnium rerum potestatem permiserunt. In pugnis Cyrenenses priores pericula subibant. Mulieres vero eorum valla munire, fossas ducere, tela adferre, lapides appor-

tare, vulneratorum curam gerere, cibos aparare. Male autem rem gerentibus viris, Lycopo statum reipublicæ in singularem potestatem transferente, tantis tyrannum profeciderunt conviciis, ut exasperatus plurimas earum interficeret, sponte sua ad cædem accurrentes.

Kk 5

CAP. LXXI.

Κ Ε Φ. Ο Α.

Λ Α Κ Α Ι Ν Α Ι.

Λακεδαιμονίαν αἱ θυγατέρες ἐγήμαντο Μινύαις, τοῖς
ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν γεγονόσιν. οἱ δὲ κοιναινῶντες τῆς πο-
λιτείας, ἥδη καὶ τῆς βασιλείας ἀντεποιῶντο. τὰς μὲν δὲ
καθεύρξαν οἱ Σπαρτιάται· 67 αἱ δὲ θυγατέρες τῶν . . .

67 Ex Herodoti Musa quarta historia hæc supplenda est.
Cassaubonus.

C A P. LXXI.

L A C Œ N Æ.

Lacedæmoniorum filia ministrationem affectabant.
nupserant Minyis, ab Argo Eos Spartiæ comprehensos
nautis oriundis. Illi ius civi- in custodias dederunt. At
tatis adepti, etiam regni ad- filia, . . .

I N D E X I.
V O C U M E T P H R A S I U M
G R Æ C A R U M.

*Primus numerus librum indicat, secundus caput,
tertius strategema.*

A.

- Ἀγορά, commeatus V. 2.
10. VII. 14. ἀγορὰ τῶν
τροφῶν cibaria V. 13. 2.
ἀγορὰ ἐπιτηδεύων emtio eo-
rum quæ ad vitam neces-
saria sunt V. 16. 3.
- Ἀγρῶν una filiarum Ce-
cropis, cui Athenis tem-
plum dicatum erat I. 21. 2.
- Ἀγώνισμος qui iudicio da-
mnatus et proscriptus est
V. 7. 2.
- Ἀθυμέω animum despondeo
VIII. 5.
- Ἀκίζομαι flagris cædo VIII.
6.
- Ἄϊμα καὶ σάρκα ἔχειν san-
guinem et carnem habere,
de homine III. II. 1.
- Ἀισόλιον grex caprarum IV.
19.
- Ἀϊτίαν ἔχειν φόνος reum esse
cædis II. 13.
- Ἀιχμοφόρος hastam gerens,
satelles VI. 1. 6.
- Ἀκάρδιον Θῦμα victima, cui
cor deest VIII. 23. 33.
- Ἀκάτιον actuarium minu-
tum VI. 2. 1.
- Ἀκέραιος intactus IV. 3. 18.
- Ἀκέραιος πτύξ tabula cera
non obducta II. 20.
- Ἀκράζω integer sum viri-
bus III. 9. 49. de frugibus
ad maturitatem pervenien-
tibus IV. 6. 20. de bello
vigente V. 2. 2.
- Ἀκροβατέω summis pedum
digitis incedo IV. 3. 23.
- Ἀκροβόλια extremæ navis
partes, rostra et si qua si-
milia IV. 6. 9.
- Ἀκρωτήρια rostra aut alia in-
signia navium V. 41.
- Ἀκρωτηριάζω mutilo VII. 12.
- Ἀκτὴ littus III. 9. 35.
- Ἀλαδὲ μύσας ita dictus est
secundus dies mysterio-
rum III. II. 2.
- Ἀλιάς navicula VI. 54.
- Ἀλιευτικὸν πλοῖον piscatori-
um navigium V. 39.
- Ἀλίζω congrego I. 23.
- Ἀλί

- Ἀλίμενος importuosus III. 9.
 38.
 Ἀλμυρὴς falsugo IV. 6. 11.
 Ἀλουργίς stragulum purpureum VIII. 43.
 Ἀλῶναι ἀποθανεῖν mortis dampnari V. 2. 2.
 Ἀμήχανον δαῖμα terror, ex quo se quis non potest expedire VIII. 23. 2.
 Ἀμφίβλητρον rete I. 25.
 Ἀμφίβολος qui anopiti periculo premittitur I. 15.
 ἀμφίβολος νίκη dubia victoria IV. 6. 10.
 Ἀμφιλαφὴς παρασκευὴ copiosus apparatus IV. 15.
 Ἀμφίρροπος νίκη dubia victoria II. 1. 23.
 Ἀμφίτομος φάλαγξ anceps acies I. 49. 2.
 Ἀναζεύγνυμι castra moveo, exercitum reduco III. 9. 18.
 Ἀνάθημα donarium Diis sacratum V. 2. 19. de urbe, quæ Deo sacratur VI. 50.
 Ἀνείρεσις sublatio cadaverum ad sepulturam IV. 6. 10.
 Ἀναιρέω respondeo, de oraculo VII. 3.
 Ἀνακαλέω de hortatore, qui cantu remiges incitat V. 2. 5.
 Ἀνάκειον templum Dioscurorum Athenis I. 21. 2.
 Ἀνακλητικὸν σημαίνει receptui canere III. 10. 12. V. 16. 4.
 Ἀνακόπτω retundo, repello I. 1. 3. arceo, intercludo I. 30. 9.
 Ἀνακωχέειν τὰς ναῦς naves in altum deducere I. 3. 3.
 Ἀναξυρίδες crurum velamenta I. 34. 2.
 Ἀναπλέκομαι τὰς τρεῖς capillos compono VIII. 26.
 Ἀναρρήγνυμι κόλπον sinum aperio VIII. 64.
 Ἀνάστατον ποιεῖν evertere II. 3.
 Ἀνατομόν aperio VII. 11. 5.
 Ἀναυμάχτος prælium navale non expertus III. 10. 17.
 Ἀνδρῶν locus, in quo convivium celebratur V. 3. 3.
 Ἀνέδην effuse, largiter VIII. 23. 1.
 Ἀνέκδοτος ἀδελφῇ innupta foror V. 2. 22.
 Ἀνέχομαι tolero, patior V. 46.
 Ἀνθυπορύττω contra fodio sub terra VI. 17.
 Ἀνιμῶν λεπτοῖς κάλοις tenuibus funibus attrahere IV. 3. 29. τὰς ἀγκύρας ancoras levare IV. 6. 8.
 Ἀνίσχοντος ἡλίου oriente sole IV. 3. 29.
 Ἀνοδία via difficilis transitu III. 9. 24.
 Ἀντίληψις apprehensio I. 4.
 Ἀντιμηχανήματα machinæ contrariæ hostium machinis IV. 2. 20.
 Ἀντιπαύσθαι τῆς βασιλείας regni administrationem affectare VIII. 71.
 Ἀντισιῶτης qui contrariam factionem sequitur VIII. 23. 30.

- Ἀντιφορτιζῶ reddo IV. 10. 2.
ἀντιφορτιζομαι eadem pecunia eino, qua merces vendidi III. 10. 14.
- Ἀνυδρος ὁδὸς via aquis carens III. 9. 47.
- Ἀνυπόστος cui resisti non potest VIII. 47.
- Ἀξιομνημόνευτος memoria dignus VI. proæm.
- Ἀοίκητος non habitabilis IV. 6. II.
- Ἀπάγεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ ad supplicium trahi V. 2. 12. et simpliciter ἀπάγεσθαι ad mortem rapi V. 2. 16.
- Ἀπαγορεύω τιμi despero aliquid I. 27. 3. animo concedo VIII. 12.
- Ἀπάγχεσθαι se ipsum strangulare VIII. 63.
- Ἀπαίρω solvo, de navibus VI. 23. castra moveo VII. 11. 8.
- Ἀπατέρεια festum Athenien- sium I. 19.
- Ἀπλοος ad navigationem ineptus III. 10. 12.
- Ἀπλόω explico, extendo II. 10. 4.
- Ἀποβάττω scala navalis, qua in terram exscendimus IV. 6. 8.
- Ἀποβροχίζω laqueo fauces frango VIII. 62. et 63.
- Ἀπόγειον funis, quo navis ad terram deligatur VI. 8.
- Ἀπογινάσκει τις despero de aliqua re VII. 6. 5.
- Ἀποδῆκω morfu abscindo VIII. 45.
- Ἀποκατερέω inedia vitam finio VIII. 32.
- Ἀποκόπτειν οικοδομήματα partem ædificiorum abscindere III. 9. 30.
- Ἀποκυβεῖω περὶ τῶν ὅλων luminum rei in discrimen adduco VIII. 14.
- Ἀπόλεμος ad bellum ineprus VII. 6. 4.
- Ἀπόμαχος qui prælio non interest IV. 6. 17.
- Ἀπόμισθος cui stipendium admittitur III. 11. 8.
- Ἀπόνοια summum scelus II. 30. I.
- Ἀποπτες e longinquo conspicuus IV. 8. 4.
- Ἀπόρρητα τῷ βασιλεῖως arcana regis VII. 33. 3.
- Ἀποσκαπτο fossa ducta abscindo V. 10. 3. V. 33. 1.
- Ἀποσκευὴ impedimenta exercitus IV. 5.
- Ἀποσκοπεῖν τὸ πέλαγος maris motum observare IV. 6. 9.
- Ἀποσκοπέω despicio, non curo VI. 2. 2.
- Ἀποτυγχάνω spe excido VI. 6. I.
- Ἀποχαλινεῖν τὰς ἵππους frenum equis detrahare VI. 4. 2.
- Ἀπυρα σιτία incocti cibi IV. 15.
- Ἀργυρεῖον argenti fodina I. 30. 5.
- Ἀργυρόπατος argento distinctus IV. 16.
- Ἀριθμός delectus militum V. 1. 1.

- Ἀρεμότης praefectus urbis apud Lacedaemonios II. 29. 1.
 Ἀρτάβη mensura Persica modicum Atticum complectens IV. 3. 32.
 Ἀρχαία, τὰ, regia VI. 9. 2.
 Ἀσέλῃνος νύξ nox, in qua luna non apparet I. 12.
 Ἀσθμεα difficultas spirandi VIII. 10. 3.
 Ἀσπονδὸς πόλεμος bellum inextinguibile VIII. 35.
 Ἀσσησία Ἀθηνᾶ Minerva ita dicta ab urbe Milesiorum VI. 4. 7.
 Ἀσύμβολος qui nihil confert I. proem. p. I.
 Ἀτελής qui nullo publico munere fungitur II. 34.
 Ἀτρεακτὸς fulus VIII. 53. 2.
 Ἀυλὼν vallis IV. 3. 21.
 Ἀυτάρδρος dicitur capi navis cum ipsis hominibus V. 22. 2.
 Ἀυτεπάγγελτος qui sua sponte quid facit VII. 15. 1.
 Ἀυτόματος βομὸς ara sua sponte orta I. 41. 1.
 Ἀυτοχερεῖ manu propria VIII. 38.
 Ἀυχὴν pars gubernaculi, cui gubernator incumbit III. 11. 14.
 Ἀυχὴν ὄρεα fauces montis IV. 2. 14.
 Ἀφεςις absolutio III. 9. 29. dimissio IV. 3. 20.
 Ἀφισπάζομαι abequito IV. 12. 3.
 Ἀφίστημι deficio VII. 6. 4.
 Ἀφυννίζω me ipsum e somno excito, evigilo IV. 6. 8.
 Ἀψιμαχέω pugnam incipio I. 18.
- B.
- Βαθμὸς parvus gradus IV. 3. 23.
 Βαθύς ὄρεος summum mane, primum diluculum IV. 9. 1.
 Βάινω inde βεβηκῶτα μάχη statim pugna VI. 4. 2.
 Βαλλάναγχα clavis I. 38. 2.
 Βάλλειν τινα tela conjicere in aliquem VII. 38.
 Βασανιστήριον locus quaestioni habendae destinatus VIII. 62.
 Βῆμα gradus III. 9. 27. tribunal VIII. 8.
 Βοιωτάρχης princeps Boeotum IV. 7. 11.
 Βεκόλιον armentum bouum IV. 19.
 Βελεύομαι περὶ τινος statuo de aliquo VI. 20.
 Βελευτήριον curia II. 30. 2.
 Βραχυφωνία vox remissa I. 21. 2.
 Βρίτας signum, statua II. 3. 12.
 Βρέχομαι madefio III. 11. 13.
 Βῶλος nomen proprium tumuli IV. 6. 19.
- Γ.
- Γαλεάγχα genus carceris VIII. 12.
 Γαληνη tranquillitas maris, malacia V. 22. 1.
- Γεώλο-

Γεώλοφος collis IV. 2. 1.
 Γῆ ἐργάσιμος terra culta
 VIII. 25. 1.
 Γλίχομαι τινας appeto ali-
 quid II. 1. 1.
 Γνώμην fortuna aciei IV. 3. 21.
 Γράφεισθαι τινα προδοσίας
 accusare aliquem proditi-
 tionis V. 2. 2.
 Γραφή tabula, pictura II. 15.
 Γυμνός nudus, qui armis non
 est instructus I. 14. V. 16. 3.
 Γυναικωνίτις mulierum con-
 clave VIII. 48.

Δ.

Δαρεικοί nempe σατῆρες
 nummi aurei, nomen ha-
 bentes a Dario, Persarum
 rege, fortitan Hystaspis fi-
 lio, licet Suidas contra-
 rium velit, a quo primi
 cusi sunt. Unus pretio æ-
 quabat viginti Drachmas
 III. 7. 1.
 Δεῖγμα τῆς Παιραιῶς locus in
 Piræeo, ubi merces vena-
 les erant VI. 2. 2.
 Δεινός gravis, terribilis, VIII.
 68. δεινός στρατηγός egre-
 gius dux belli I. proem.
 P. 4.
 Δεκατηλόγος decimarum col-
 lector II. 34.
 Δέρρις pellis, quæ instar plu-
 tei est III. 11. 13.
 Δηλητήριος noxius VII. 42.
 Δηλητήριον noxium medica-
 mentum VIII. 38.
 Δημεύειν χεῖματα publicare
 bona V. 11.

Δημοτελής publicis impensis
 factus VIII. 3. 1.
 Δημότης qui populi rebus stu-
 det I. 45. 1.
 Διαβατίζομαι immergo me
 IV. 2. 6.
 Διάδοχος τῆς ἀρχῆς regni
 successor VIII. 50.
 Δίαιτα καθημερινή quodidia-
 nus victus IV. 2. 10.
 Διακλέπτομαι χεῖματα in-
 terverto pecunias VI. 50.
 Διαλάττω παρά τι præterire
 aliquid VII. 11. 1.
 Διαλύειν τὴν πολιτείαν ob-
 sessione desistere VI. 46
 διαλύεσθαι πρὸς τινα pace-
 re pacem cum aliquo V.
 2. 9. τὸν πόλεμον bellum
 componere V. 15.
 Διαπολιτεύομαι diversas in
 republica factiones sequor
 I. 31.
 Διαπορεύω traduco II. 1. 24.
 Διάσπασμα quod distractum
 est, de laxatis ordinibus
 IV. 3. 17. et 22.
 Διατείχισμα munitio, quæ
 urbem ab arce separat V.
 2. 7.
 Διατριβή exercitatio V. 2. 22.
 Διαφθείρειν χεῖμασι pecu-
 niis corrumpere V. 19.
 Διαχωρέω de eo quod per al-
 lum exit VI. 54.
 Δίγλωσσος qui duas linguas
 callet III. 11. 7. VII. 14. 3.
 Διδόναι δίκας pœnas dare VII.
 16. 1. δίκην idem III. 9. 24.
 λόγον rumorem dissemina-
 re III. 9. 23.

Δι᾽ ἐπιπάρομα perequito V.
16. 5.

Δεκανικὸς ad judicia perti-
nens, forensis VIII. proæ.

Δικότυλον ἑκπάμω poculum,
quod duas cotylas conti-
net VIII. 16. 2.

Διοσημεία prodigiosa tempe-
stas I. 32. 2.

Διπλοῖς duplex pallium VI. 12.

Διπλῆς τρίβαν duplex i. e.
crassa lacerna IV. 14.

Διφαλαγγία τῆς ἵππε du-
plex equitatus acies IV.
3. 21.

Διφθέρα pellis III. 10. 15.

Διώκω in judicio persequor,
accuso III. 9. 29.

Διόρυξ fossa IV. 18. 1. inde
διόρυχα τερνῶ fossam du-
co VII. 6. 8.

Διόρυξ fossa derivationi flu-
minis inserviens VII. 6. 5.

Δόκιμος de moneta, quæ in
commercio valet VI. 9. 1.
homo probatæ virtutis IV.
3. 31.

Δοκίς parva trabs VIII. 23. 9.

Δόκος μολίβδα trabs plum-
bea VI. 3.

Δολοφονέω ex insidiis occido
VIII. 39.

Δορυάλωτος captus bello
VIII. 16. 6.

Δεράτειος ἵππος ligneus e-
quus I. proæm. p. 6.

Δρομοκῆρυξ nuntius cursor
V. 26.

Δρώμενον, τὸ, quod quis in-
tendit VII. 27. 3.

Δύναντος ἡλίου cum sol occi-
disset V. 5. 2.

Δύσπαρος difficilis transitu
VIII. 31.

Δυσχέμερος χώρα regio, in
qua hiems est vehemen-
tior VII. 21. 1.

Δυσχωρεία difficultas loco-
rum VII. 55.

Εγγυητής vas, qui fidem su-
am pro altero interponit
V. 1. 1. V. 2. 22.

Εγκάρσιος transversus VI. 17.

Εγκαταῤῥαπτω infuso VII.
16. 1.

Εγκρατής qui potitur aliqua
re VI. 16. 5.

Εγχύω aggere impleo V.
10. 3.

Εγχεύριος πλεῖτος opes ex re-
gione collatæ VII. 21. 1.

Εδώδιμος esculentus VIII. 42.

Ετελοκακίω de militibus, qui
consulto se vinci patiun-
tur VI. 9. 4.

Εισδύσις introitus II. 31. 2.

Εκατομφόνια, τὰ, sacrifici-
um quod faciebat is, qui
centum hostes interfecerat
II. 31. 2.

Εκβοάω cum clamore erum-
po VII. 48.

Εκβοηθίω ad ferendam opem
accurro III. 11. 10.

Εκδοτον δέναι τινα prodere
aliquem VII. 4.

παρέχειν ἑαυτον se in
potestatem alicujus trade-
re V. 2. 1.

Εκδέναι

- *Εκδῆναι collocare, in matrimonium dare V. 2. 22.
 ἐκδῆναι πρὸς γάμον idem V. 14.
 *Εκλύομαι viribus solvor, debilitor VI. 13.
 *Εκμυαγεῖον effigies impressa II. 36.
 *Εκμáινω in furorem ago VIII. 43.
 *Εκτάσσειν πόλεμον administrare bellum V. proæm.
 *Ελαύνω ἐπὶ τόπῳ locum versus celeriter proficiscor VII. 6. 4.
 *Εμβατήριον scil. μέλος carmen, quod canebatur, cum prælium committendum erat I. 10.
 *Εμβεβροντῆσθαι fulmine stupefactum esse II. 3. 3.
 *Εμβολα τῶν νεῶν rostra navium III. 10. 13.
 *Εμπεδῶν τὸ πισὸν τῆς ἐπισέσεως firmo fidem conjurationis VI. 7. 2.
 *Εμπορεῖσθαι fibula subnecto IV. 14.
 *Εναγῆς qui piaculare scelus commisit II. 13.
 *Ενδίδωμι cedo VIII. 69.
 *Ενέχυρον pignus III. 9. 51.
 *Ενόδια epitheton Dianæ vel Hecates, quæ in triviis colebatur VIII. 43.
 *Εντέινω extendo, inde ἐντεταμένη κλίνη lectus extensus VII. 13.
 *Ενύπνιον infomnium IV. 8. 2.
 *Ενωμοτία certus militum numerus in exercitu Lacedæmoniorum II. 3. 11.
 *Εξαρίθμησις enumeratio V. 47.
 *Εξαρχος τῆς στάσεως auctor seditionis II. 1. 14.
 *Εξετάζειν τὰς στρατιώτας lustrare milites VII. 37.
 *Εξικετεύω suppliciter rogo V. 16. 5.
 *Εξόδος expeditio, excursio VIII. 23. 18.
 *Επάγω impetum facio VII. 14. 2.
 *Επαλξίς propugnaculum muri VI. 3.
 *Επαμάομαι coacervo II. 1. 23.
 *Επανισθῶ æquum reddo VII. 16. 2.
 *Επαυλῆς casa III. 10. 5.
 *Επελάνα induco, de auro, quo itatua obducta est VII. 35. 2.
 *Επεξερχομαι ulciscor VIII. 9. 1.
 *Επιβάλλω σφραγίδα sigillum imprimo VII. 19.
 *Επιβάται navis propugnatores VIII. 53. 1.
 *Επιγαμία jus contrahendi affinitatem VII. 49.
 *Επὶ δόξῳ ad dextram, ἐπ' ἀσπίδα ad sinistram IV. 3. 17.
 *Επικάμπιος scil. τάξις acies cujus facies est incurva IV. 3. 22.
 *Επικλευσικὸν cantus, quo ad pugnam incitabant milites V. 16. 4.
 *Επίκω-

- Ἐπίκωπος κέλῃς celox remigio instructa IV. 7. 4.
 Ἐπίπτεον porrus II. 9.
 Ἐπινίκια, τὰ, sacrificium ob victoriam I. 43. 2.
 Ἐπιπῆδῶν τῷ καιρῷ insidiari temporibus V. 2. 4.
 Ἐπιπυρσία altera significatio, quæ fit accensis facibus VI. 19. 2.
 Ἐπιρράνυμι confirmo VIII. 23. 32.
 Ἐπίσημον nota nummis impressa III. 10. 14.
 Ἐπισίτισμα cibaria III. 10. 11.
 Ἐπισκῆπτεν ταῖς ὄψεσι obfistere oculis, visum impedire II. 3. 14.
 Ἐπιστάτης qui in acie post alium stat II. 10. 4.
 Ἐπιστάτης ἔργα qui operi præest V. 1. 1.
 Ἐπιτέλεια principatus VI. 9. 3.
 Ἐπιτῆδειος idoneus, ὅκ ἐπιτῆδαιο λόγοι sermones minus famæ faventes VI. 9. 3.
 Ἐπιτῆδεύματα studia, instituta VII. 6. 4.
 Ἐπιτίττειν τῇ τυραννίδι affectare tyrannidem V. 11.
 Ἐπιτρέπω sino, intermitto VIII. 11.
 Ἐπίφορος βορέας vehemens boreas IV. 7. 9. ἐπίφορον πνεῦμα ventus secundus V. 17. 2.
 Ἐπωίδες ligna, quæ ex utroque præter latere prominent, velut aures V. 43.
 Ἐργασία quaestus VI. 50. ἔργασία νομίσματος res nummaria VI. 5.
 Ἐργολαβεία opus faciendum fuscipio VI. 51.
 Ἐρμαιος mensis nomen apud Græcos VIII. 33.
 Ἔσιν ἔς nonnullos IV. 6. 11.
 Ἐσχάρα πυρός batillum igne plenum VIII. 32.
 Ἐσχάρις focus IV. 8. 2.
 Ἐταιρία factio III. 9. 29.
 Ἐτερόμηκες πλινθίων quadratum agmen altera parte longius III. 10. 7.
 Ἐυαγγέλια, τὰ, sacrificia gratulatoria VII. 21. 5.
 Ἐυαγγελίζομαι faustum nuntium affero II. 29. 1. V. 7. gratulor IV. 11. 1.
 Ἐυφημία bonum omen VI. 24.
 Ἐυχὴ convivium, quod celebratur vori causa VI. 1. 3.
 Ἐυωχία ἀφθόγος lautum convivium VII. 6. 7.
 Ἐφ' ἡνίαν ad sinistram IV. 3. 21.
 Ἐφодία munus obeundi vigiliis VII. 14. 1.
 Ἐφодιον ἐλπίδος nutrimentum spei IV. 9. 2.
 Ἐφодος impetus IV. 9. 2.
 Ἐχειν περὶ τι occupatum esse aliqua re VI. 1. 6. VII. 16. 1. ἔκ ἔχω non possum III. 10. 9. ἀρρώστως ἔχειν τὸ σῶμα infirma valetudine uti IV. 8. 1.

Z.

- Ζάκορος æd tuus II. 3. 8.
 Ζεύμα pons I. 30. 3. ζεύματα
 pons navibus impositus IV.
 3. 9. vincula V. 22. 2.
 Ζεύγος vehiculum V. 1. 4.
 Ζυγά, τὰ, ab uno cornu ad
 alterum instructi ordines
 II. 10. 4.
 Ζυγία κῶπαι remi, quibus
 utebantur remiges in me-
 dio sedentes V. 22. 4.
 Ζυγὸς series porrecta in acie
 IV. 4. 3.
 Ζωγρέω vivum capio IV. 3.
 27.
 Ζωγρία λαμβάνειν τινα vi-
 vum aliquem capere III.
 11. 9.
 Ζωσὴς cingulum VIII. 55.

H.

- Ἡβηδὸν κτείνειν omnem pu-
 beam occidere IV. 3. 30.
 Ἡγεμόνη epitheton Dianæ
 VIII. 52.
 Ἡλακάτη colus VIII. 53. 2.
 Ἡλικίας ἄλτις ἔχειν ætate pro-
 vectiori esse IV. 6. 1.
 Ἡμερον δένδρον fativa arbor
 III. 10. 5.
 Ἡμερῶν χωρίον locum cul-
 tura reddo fertilem VII.
 6. 7.
 Ἡμιθωράκιον thorax, qui an-
 teriores tantum corporis
 partes tegit IV. 3. 13.
 Ἡμιολία f. ναῦς biremis VIII.
 46.
 Ἡμιολία πλήθει ὑπερέχειν
 dimidia multitudine supe-
 rare II. 10. 4.

- Ἡπερώτης continentis inco-
 la I. 26.
 Ἡπερόπης alias ἡπεροπέυς
 ad decipiendum idoneus
 I. proæm. p. 6.
 Ἡσυχάζω privatam vitam
 ago VI. 9. 3.
 Ἡσυχίαν ἄγω quietus sum,
 nihil ago VII. 11. 5.

Θ.

- Θαλαμία κῶπαι remi, quos
 remiges in prora sedentes
 impellunt V. 22. 4.
 Θαλασσευγὸς nauta IV. 6.
 16. piscator VI. 24.
 Θαλιάζειν ἱορτὴν festum diem
 multa cum celebritate a-
 gere IV. 15.
 Θανατάδης mortifer IV. 3.
 28.
 Θεοπρόπιον oraculum VIII. 4.
 Θεομοφόρεια, τὰ, festum Ce-
 reris V. 1. 1.
 Θεωρὸς qui ad oraculum mit-
 titur illud consultum V.
 31.
 Θηρεία σολή vestis agrestis
 IV. 3. 27.
 Θολερός turbidus III. 9. 61.
 Θεανίτιδες κῶπαι remi, quos
 remiges in puppi sedentes
 impellunt III. 11. 14.
 Θυμνidia animi læticia VIII.
 36.
 Θυμομαχία pugna, quæ in-
 festissimo animo fit II. 1.
 19.
 Θυρεοφόρος aut potius quod
 usitatus est Θυρεοφόρος
 scutarius IV. 6. 17.

Θάμνιγγες funes VI. 50.

Θώρακίζω thorace induo II.
27. 1.

I.

Ἰδιότης privatus, qui nullo
publico munere fungitur
V. 3. 7.

Ἰκετήριοι rami oleæ, qui in
signum deditionis porri-
guntur IV. 3. 30.

Ἰππαγωγὸς ἱ. ναῦς navis,
quæ equos vehit V. 2. 21.

Ἰππαρχος equitum præfe-
ctus I. 43. 1.

Ἰππασίμων χωρίον locus pla-
nus, in quo equis uti pos-
sumus IV. 6. 6.

Ἰππειος vel ἵππιος equestris,
cognomen Neptuni VIII.
3. 1.

Ἰππικοί ὅπλων armati equi-
tes VII. 6. 6.

Ἰπποκόμος stabuli præfectus
VII. 41.

Ἰπποφορβὸς equorum pastor
VII. 44.

Ἰσοπαλὴς κατὰ τὸν κίνδυνον
qui in prælio alteri est par
III. 11. 11.

Ἴσος δικασὴς æquus iudex
VII. 1.

Ἰσσωρία cognomen Dianæ,
quod habet a monte quo-
dam Laconicæ II. 1. 14.

Ἰσοπέδη pes mali I. proæm.
p. 6.

Ἰσῶνες textrina VI. 1. 5.

Ἰσχυρὸν τραῦμα grave vul-
nus II. 31. 2.

Ἰτανία Minerva dicta ab urbe
quadam Theſſaliæ VII. 43.

K.

Κάζω orno I. proæm. p. 5.

Καθαρμός lustratio V. 17. 1.

Καθίημι solvo, de navigatio-
ne V. 17. 2.

Καθυφίημι remissius ago
VIII. 24. 1.

Κάριον τραῦμα vulnus letale
I. 21. 3.

Καλλιστρίω sacrificio VIII. 43.

Καλύβη tugurium, taberna-
culum II. 1. 21.

Καλυπτρα flammeum, capi-
tis tegumentum, quo mu-
lieres utebantur III. 7. 3.

Κάνδυς vestimenti genus apud
Persas VII. 11. 8.

Καπέτις mensura æqualis
choenici Atticæ IV. 3. 32.

Καρομέμφιται Cares, qui
Memphin incolunt VII. 3.

Κερπολόγος qui fructus col-
ligit III. 10. 9.

Καρτερός λόφος munitus col-
lis IV. 6. 6.

Καταβάλλω solvo I. 34. 2.

Κατάγομαι παρὰ τινι diver-
sor apud aliquem I. 3. 1.

Καταγωγή diverforium III.
10. 5.

Καταδύειν ναῦν deprimere
navem V. 22. 1.

Καταίρειν εἰς τόπον appellere
in locum IV. 6. 16.

Κατακρητομέω τινας derideo
aliquem I. 34. 2.

Κατακοιμισὴς cubicularius
VII. 17.

Κατακρηνίζω præcipito II.
31. 2.

Κατα-

- Καταλύνω τὴν τυραννίδα tyrannidem everto VI. 7. 2.
τὸν πόλεμον bellum conficio VI. 9. 3. τινα e medio tollo aliquem VII. 3.
ἐν τινος ἑ, οἰκίᾳ divortor apud aliquem VII. 16. 1.
Καταπέλτης οὐβελλῆς catapulta, quæ longissime tela jaculatur VII. 9.
Καταπίνομαι absorbeor, demergor VIII. 46.
Καταβράπτω confuo, inde ἀγμάμαξα κατεβράμμενη carpentum obductum VII. 16. 1.
Καταβρίγγω decido, delabor, de pluvia VII. 11. 8.
Κατάρχειν σπονδῶν libationem incipere VI. 1. 6.
Κατακόπτω everto VII. 29. 1.
Κατάστημα cœli temperies V. 12. 3.
Κατάστημα superius navis tabulatum III. 11. 13.
Κατασύρειν χώραν regionem vastare III. 9. 36.
Κατατρέχειν χώραν incursionibus vastare regionem VIII. 55.
Καταφάρμακεύω veneno inficio VII. 42.
Κατευνασῆς cubicularius VIII. 38.
Κάτοπτος qui videri potest II. 12.
Κατεστῆν τὸν πόλεμον bellum conficere V. 11. VIII. 23. 30.
Κανονία pileus Macedonicus V. 44. 5.
Κεῖμα morbo decumbo VI. 13.
Κελευτῆς hortator, qui celusma canit V. 2. 5.
Κέλως ὑπηρετικὸς celox ad ministeria bellica I. 44.
Κελήτιον parva celox V. 32. 1.
Κερασφόρος cornua gerens, de Baccho I. 2.
Κεφαλὶς fulcrum, quo navis firma tenetur contra vim fluctuum III. 9. 38.
Κηδεὴς focer III. 9. 16.
Κηκίς galla IV. 20.
Κινεῖν εἰς πόλεμον ad bellum incitare VIII. 55.
Κλάζω clamorem edo, de elephantis VI. 6. 7.
Κλήματα palinites et in genere sarmenta VII. 21. 3.
Κλῆρος possessio, ager VI. 7. 2.
Κλίμαξ Ἀλεξάνδρου scala Alexandri, locus in Tempe Thessaliæ IV. 3. 23.
Κλοιὸς vinculum, quod collo circumdatur VI. 49.
Κλώδανες Bacchæ sunt dictæ a κλώζω IV. 1.
Κοινοπραγία τῆς ἀποστάσεως conspiratio ad defectionem IV. 6. 6.
Κοινωνεῖν λόγαν sermones habere cum aliquo II. 19.
Κολυμβήθρα piscina IV. 2. 6.
Κοριδοὴ restitutio ejus, quod quis solvit III. 11. 5.
Κονίασμα pulvere conspergor IV. 6. 19.
Κόπτειν νόμισμα monetam signare VI. 9. 1.

- Κορυνηφόρος clavam gerens, satelles I. 21. 3.
 Κορυφαῖος τῶν Φίλων princeps amicorum V. 17. 2.
 Κοτύλη mensura liquidorum, hemina, III. 10. 10.
 Κέφη στρατιᾶ levis armaturæ milites V. 16. 2.
 Κρηνοβατείω præcipitia ascendo IV. 3. 29.
 Κρηνοβατής qui præcipitia scandit. ibid.
 Κρίως aries, machina in oppugnatione urbium adhibita VI. 3.
 Κρίσις μάχης conditio pugnae, ex qua de eventu iudicatur IV. 9. 1.
 Κροκατός crocota, vestimentum colore croceo V. 3. 3.
 Κρυμνός magnum frigus III. 9. 34.
 Κυάνεος caeruleus IV. 3. 24.
 Κυδρείοραυ pro κυδρόραυ gloriæ IV. 3. 5.
 Κυκεῶν miscellanea potio, coctum IV. 3. 32.
 Κυκικὸν καῦμα æstus caniculae II. 30. 3.
 Κύριοι qui cum Cyro fecerant VII. 16. 1.
- Λ.
- Λαβὴ capulum III. 9. 15.
 πρόσχειρος λαβὴ facilis ansa IV. 3. 2.
 Λαγόνες τῶν ὀρεῶν cava montium latera VI. 6. 7.
 Λαγχάειν dicitur, cujus fors ex urna prodit I. 6.
 Λάκκος fovea III. 7. 3.
 Λαμβάνω accipio, disco VIII. 11.
 Λαμπρὰ ἀγορὰ abundans comineatus VII. 2. 2.
 λαμπρὸν φθέγγομαι egregiam sententiam dico VII. 12.
 λαμπρὰ χορηγία summa copia VII. 21. 2.
 λαμπρὸν ἀνολοῦζω clara voce exclamo VIII. 39.
 Λαμπτήρ fax, fulgens V. 10. 2.
 Λαφυροπάλος spoliatorum venditor VI. 1. 7.
 Ληλατεῖν χάραν ex regione prædam agere III. 11. 10.
 Λεοντή five λεοντή scilicet δορὰ leonina pellis II. 10. 5.
 Λεπτόγειος ex tenui terra constans IV. 6. 13.
 Λήζομαι prædam ago VIII. 6.
 Λήσαρχος prædonum dominus IV. 9. 3.
 Λιβανωτὶς thuribulum IV. 8. 2.
 Λιθοτομία lautumia V. 37.
 Λιμενίζω portum præbeo IV. 7. 7.
 Λιμένας stagno I. 3. 5.
 Λιμᾶττω efurio VIII. 42.
 Λίον θηρατικὸν rete venatorium VII. 7.
 Λίπα ἀλείφω oleo ungo II. 10.
 Λογάδες ἢ στρατιῶται ex omni numero delecti milites VI. 5.
 νεανίαι delecti juvenes IV. 3. 29.
 Λόγιον oraculum VII. 3.
 Λογοποιέω falsos rumores spargo II. 30. 2.

Λογοποιός qui res confingit,
qui falsos rumores spargit VII. 14. 3. et 15. 1.

Λοιπός reliquus, τῇ λοιπῇ
in posterum IV. 6. 3.

Λοξὴν τὴν στρατιάν aciem obli-
quam reddere VI. 6. 7.

Λυκέργειος πολιτεία forma
regiminis a Lycurgo con-
stituta VI. 6. 2.

Λυπεύ molestia afficio VIII.
47.

Λυσιζωνος zonam solvens,
disinctus VIII. 24. 3.

Λύω τάξιν ordines solvo et
defero VII. 14. 2.

M.

Μάρις mensuræ genus com-
plectens decem congios
Atticos IV. 3. 32.

Μαχαίριον κερέως novacula
VIII. 32.

Μεδίσημι me in alium lo-
cum confero V. 2. 3. VI. 1. 5.

Μῆον ἔχειν minus valere I.
proem. p. 5.

Μέσον ἡλὸς meridies VIII. 26.

Μεσοπύργιον pars muri inter
duas turres IV. 3. 22.

Μεταίχμιον τῆς συμβολῆς
spatium inter duas acies
medium IV. 3. 17.

Μετακρίπτειν alio modo signa-
re monetam VI. 9. 1.

Μεταλλευτικά ὄργανα fesso-
rum instrumenta IV. 18. 1.

Μεταλλεύω ad metalla eru-
enda adhibeo II. 1. 26.

Μεταμφιέννυμι vestitum mu-
to III. 9. 52.

Μετενδύω vestes muto II. 16.

Μετewρίζομαι εἰς τὸ πῆλαγος
in altum provehor IV. 2.
22.

Μετώρος sublimis, de navi-
bus in altum provectis I.
40. 9.

Μετρητής amphora III. 10. 10.

Μήκων papaver VIII. 6.

Μήλινος colorem mali refe-
rens, luteus IV. 3. 24.

Μηλοφόροι satellites regis Per-
sarum mala aurea gestan-
tes IV. 3. 24.

Μήνιμα ira divina VIII. 46.

Μηραιίδες σχῆμα falcata fi-
gura III. 10. 13.

Μηχανή callidum commen-
tum VII. proem.

Μιμαλόνες Bacchæ sunt vo-
catæ ἀπὸ τῆς μιμήσεως
IV. 1.

Μισθοφορὰ stipendium IV.
7. 1.

Μισοτύραννος qui tyrannos o-
dio prosequitur VI. 7. 2.

Μνάομαι uxorem peto VIII.
39.

Μολιβδῆν γραμματεῖον plum-
beus libellus VIII. 36.

Μονομαχέω pugnam singu-
larem committo I. 19.

Μονόξυλον linter V. 23.

Μυσήρια ἐλάττονα minora
mysteria V. 17. 1.

N.

Ναματιαῖον ὕδωρ aqua fon-
tium VI. 13.

Ναυλοχία cum navibus sta-
tionem habeo VIII. 25. 2.

Ναυπηγός navium fabrica-
tor VII. 21. 2.

Ναυσί-

- Ναυσίπορος navigabilis VIII. 23. 9.
 Ναυσάδμος navium statio, navale III. 10. 17.
 Νεανικός juvenilis, ferox III. 9. 24.
 Νέμομαι incolo VIII. 55.
 Νεφελώδης κόνις pulvis nubes instar IV. 6. 13.
 Νέω coacervo VIII. 65.
 Νεώριον navale V. 2. 15.
 Νεώσοικος navium domicilium, locus, in quem naves in portu subducuntur V. 17. 2.
 Νεωτερίζω novis rebus studio I. 45. 1.
 Νησιώτης incola insulae I. 26.
 Νόμος τῆς σάλπιγγος modulatum carmen, quod tuba canitur V. 16. 4.
 Νεμηνία nova luna, primus mensis dies VIII. 33.
 Νυκτομαχέω nocte praelium committio IV. 9. 2.
 Νυκτομαχία nocturnum praelium VI. 5.
- Ξ.
- Ξεναγός dux mercenariorum militum V. 17. 1.
 Ξένια dona hospitalia I. 7.
 Ξενολογέω mercenarios milites conscribo III. 10. 9.
 Ξιφῆρης gladium manu tenens VIII. 41.
 Ξυστόν hostile VIII. 7. 2.
- Ο.
- Όγκος tumor, de verbis agentibus VIII. 23. 9.
 Όιαξ ansa gubernaculi III. 11. 14.
 Όινοφλυγία vinolentia II. 2. 7.
 Όιχομαι pereō I. 44.
 Όκλάζω ἐς γόνυ genu flecto VIII. 23. 10.
 Όλίγῃ scilicet δεῖ parum abest quin III. 4. 1.
 Όλκας oneraria navis V. 13. 1.
 Όλολύζω λαμπερόν magna voce ploro ad gaudium testandum VII. 16. 1.
 Όλυρα arinca IV. 3. 32.
 Όμογλωσσος qui eadem lingua utitur IV. 16.
 Όμολογία foedus III. 10. 15.
 Όμοπατρία ἀδελφὴ eodem patre genita soror VIII. 50.
 Όμορος χεῖρα finitima regio III. 15.
 Όξεία ἐπίδρομή repentina incursio II. 1. 10.
 Όξυβελής expeditus jaculator II. 29. 1.
 Όξύς ποταμός rapidus fluvius IV. 7. 12.
 Όπισθοφυλακία extremi agminis miles sum IV. 6. 12.
 Όπλα armamenta navium VI. 16. 3.
 Όπλοφόρος armiger IV. 9. 6.
 Όργανα τῆς πολιορκίας oppugnationis instrumenta IV. 2. 20.
 Όρθίαν πορείαν ποιῆσθαι directum iter facere IV. 3. 21.
 Όρθιαι λόχοι cohortes iraccollocatae, ut profunditatem

- tem latitudine majorem habeant VIII. 3. 2.
- Ὅριζεν φόρος tributa constituere VIII. 11. 3. ποταμὸν fluvium terminum constituere VIII. 26.
- Ὅρεια τέμνειν fœdus percutere VII. 34.
- Ὅρμος statio navium III. 10. 11.
- Ὅρρωδία magnus metus II. 1. 8.
- Ὅσον ἐπὶ στρατηγῆματι quantum in strategemate erat IV. 6. 11.
- Ὅρζα extremum agmen III. 9. 49.
- Ὅρεανίσκος lacunar tabernaculi IV. 3. 24.
- Ὅχτος collis VIII. 59.
- Ὅψι τῆς ὥρας fero vespere V. 2. 5.
- Ὅψον ἀπυρον obsonium non coctum VIII. 16. 2.
- II.
- Παγετώδης νύξ frigida nox IV. 6. 11.
- Πάγη laqueus, rete VII. 11. 8.
- Παικρατίας qui in quinque certaminibus Græcorum, in primis in lucta et pugillatu, exercitatus erat IV. 2. 6.
- Πάνδημος θυσία sacrificium, cui omnes interfunt II. 31. 4.
- Πανδοκεῖον publicum diverforium IV. 2. 3.
- Πανικὸν terror panicus III. 9. 10.
- Πανοπλία armatura VIII. 53. 2.
- Παντέλνος νύξ nox plenilunio illustris VI. 18.
- Παρακαταθήκη depositum I. 5.
- Παράλια, τὰ, ad inare sita I. 36. 1.
- Πάραλος cursoria navis I. 45. 2. III. 4. 3.
- Παραπέμω comitor V. 22. 1.
- Παρατάτης qui in acie ad latus alterius stat II. 10. 4.
- Παρά τὰς ὁρκας neglecto iurarejurando V. 12. 1.
- Παραφυλάσσω observo, occasionem capto IV. 2. 20.
- Παρεγγυάω horro VIII. 56.
- Παρεξέρχεται navis pars, in qua non sunt remiges III. 11. 13.
- Παρηγόρημα consolatio IV. 3. 31.
- Παρτενέομαι virginitatem servo VIII. 1.
- Παρίστημι allicio, in partes meas traho VII. 1.
- Παροδεύω prætereo III. 9. 61.
- Πάσχω damno afficio II. 2. 3. tangor misericordia VI. 7. 1. VII. 6. 1. VIII. 25. 3. ἐρωτικόν τι amore concitor VII. 10.
- Πείρα tentatio ad amorem II. 3. 1. V. 3. 4.
- Πειράσθαι ἀνδρὸς δευτέρῃ alterum maritum experi-ri, secundarum nuptiarum fortunam tentare VIII. 60.
- Πελταστής cetratus, peltasta IV. 6. 8.

- Πελταστική μάχη velitaris pugna VI. 4. 2.
 Πέλτη scutum brevius V. 35.
 Πενταναῖα dispositio navium in quinarior ordines III. 4. 2.
 Πεντηκοντήρης navis quinquaginta remorum IV. 11. 3.
 Πεντηκόντορος idem V. 2. 5.
 Περαία f. γῆ e regione sita terra IV. 18. 1.
 Περιβόλαιον vallum, quod loco circumdatur V. 1. 11.
 Περιθετή f. κόμη fictitia coma, capillamentum V. 42.
 Περιῖπαζομαι circumequito IV. 3. 29.
 Περιπατοὶ τῶν χωρίων qui agros circumeunt et observant II. 34.
 Περιπταίνειν ἐνέδρα in insidias incidere IV. 2. 18.
 Πετροβόλος saxorum jaculator II. 38. 2.
 Πηλὸς τετραχαμένος lutum pills permixtum VI. 3.
 Πιττάομαι probabile reddo I. 30. 1.
 Πνευστιῶν anhelio IV. 6. 19.
 Ποιῖν θυγατέρα filiam procreare I. 3. 4.
 Πολεμικὸν σημαίνειν classificum canere II. 23.
 Πολιά proprie est canities, hic vero videtur significare honorem, si vox non est corrupta V. 6.
 Πολυάνδριον commune mul-
 torum sepulcrum I. 38. 2.
 Πομπεύω cum pompa incedo VIII. 34.
 Πορθμὶς navicula V. 17. 2.
 Πορφυρόσχημον purpurea veste indutus. IV. 3. 24.
 Ποσσίκετος ubi pedum strepitus est I. 8.
 Πλείς VI. 3.
 Πλεονεκτέω meliori conditione sum quam alii V. 47.
 Πλινθοφορέω lateres porto, pœnæ genus VIII. 24. 3.
 Πράττειν τάναντία contrariam factionem tueri III. 9. 45.
 Πρίσμα rima VI. 17.
 Πρωάσιον suburbium V. 10. 1.
 Πρόβαλος alias, in consilio princeps, hic, legatus VI. 16. 1.
 Προγεωργία cultura agri consueta IV. 11. 4.
 Προήκεσα ἡλικία provecta ætas I. procem. p. 4.
 Προθεσμία tempus ante definitum VI. 51.
 Προΐπησης equitatio ante agmen II. 3. 14.
 Προΐσχω protendo VIII. 25. 3.
 Προλαμβάνω anteverto sermonem VIII. 31. ὁδὸν anteverto aliquem VII. 29. 2.
 Προμηθεΐα providentia, prudens cura III. procem.
 Προμενύω pabulatum egredior III. 10. 5.
 Προνομή pabulatio III. 10. 9.
 Προπηλακίζομαι ignominia afficio V. 17. 2.
 Προσδιδάσκειν se ipsum docere, instruere IV. 6. 2.

Προσέχειν τρυφῇ luxui dedi-
tum esse VIII. 56.

Προσῆκειν τινι necessarium
alicujus esse VII. 15. 4.

Προσιππάζομαι adequito IV.
6. 6.

Προσορμίζομαι appellor ad
locum VIII. 23. 1.

Προσασία τῶν κοινῶν cura re-
rum communium VIII.
70.

Πρὸς τὴν σελήνην lucente lu-
na VI. 53.

Προτείχισμα propugnacu-
lum I. 40. 5.

Πρωτεύω dejicio VI. 3.

Πρυμνήσια, τὰ, funes, quibus
navis ad littus alligatur IV.
6. 8.

Πρωτοστάτης qui in fronte
aciei stat, antesignanus II.
29. 2.

Πταρμός sternutatio III.
10. 2.

Πτερὶς filix I. 40. 7.

Πύλαι portæ, pars summa hepa-
tis IV. 20.

Πυρεκαῖα incendium IV. 7.
10.

Πυρπολεῖν χώραν incendio
vastare regionem IV. 2. 14.

Πυρρὸν αἶρεν facem tollere
V. 44. 3.

Πύρραρος qui ad signum igne
darum attendit, speculator
III. 9. 55.

P.

*Ραίνα conspergo IV. 2. 6.

*Ράκιον vestis detrita VIII. 57.

*Ραχία littus, ad quod flu-
ctus allidunt V. 6.

*Ρίνη lima VI. 49.

*Ρίψασπις qui scutum ami-
sit II. 3. 10.

*Ριψοκίνδυνος ad audendum
projectus VIII. 24. 6.

*Ρόβιον impetus proprie un-
darum, deinde etiam re-
morum IV. 6. 8.

*Ρόβιος ἐρεσία incitata remi-
gatio IV. 7. 6.

*Ροπή inclinatio aciei in pu-
gna III. 9. 27.

*Ρύμη impetus V. 36.

*Ρυμῆδὸν cum impetu IV.
3. 5.

*Ρυπάομαι sordidus sum, in-
de ἐρρυπαμένον προσωπεῖον
sordidatus vultus VIII. 57.

Σ.

Σαινία, τὰ, missiles lapides
VI. 46.

Σβεσῆριον quicquid ad ex-
stinguendum idoneum est
VI. 3.

Σείομαι quatuor, terræ motu
concurior I. 41. 3.

Σέλινον apium V. 12. 1.

Σημεῖον αἶρεν prælii signum
dare III. 9. 27. σημεῖον
ἀφοβίας securitatis si-
gnum IV. 3. 26.

Σισύρα Γαλατική sagum gal-
licum VIII. 16. 2.

Σιταρχία frumentum, quod
militibus stipendi loco da-
batur V. 2. 21.

Σιτευτός saginatus IV. 3. 32.

Σιτηγὸν πλοῖον navigium
commeatum vehens V.
22. 1

Σιτη-

- Σιτηρέσιον demensum I. 43. 1.
 Σιτοδεία frumenti inopia V.
 1. 3.
 Σιτομετορία frumenti distri-
 butio IV. 12. 1.
 Σιταγεοὶ μύλαι frumentariæ
 molæ III. 10. 10.
 Σιτοφύλακες annonæ præ-
 fecti III. 16. V. 1. 3.
 Σκέλη, τὰ, de muris Piræi
 I. 40. 3.
 Σκευοφόρα, τὰ, iumenta, quæ
 onus portant I. 49. 1. im-
 pedimenta exercitus III.
 9. 41.
 Σκηνοποιέομαι tabernacula æ-
 difico VI. 45.
 Σκήπτομαι fingo VII. 39.
 Σκίρα festum Atheniensium
 in honorem Minervæ III.
 10. 4.
 Σκοπὸν ποιέσθαι scopum sibi
 præfigere I. 48. 5.
 Σκυταλὶς bacillum I. 17.
 Σοβαρὸς superbus, insolens
 VIII. 23. 25.
 Σπάθη gladius, ensis II.
 27. 1.
 Σπένδομαι πρὸς τινα foedus
 ferio cum aliquo I. 7.
 Σταβμὸς mansio, diversori-
 um VII. 40. σταβοὶ stabi-
 va V. 8. 1.
 Στασιάζειν seditionem mo-
 vere V. 28. 1.
 Σταύρωμα munimentum ex
 vallis VIII. 23. 7.
 Στέλλομαι ἐπὶ τινος τόπου in
 locum quendam profici-
 scor IV. 3. 4.
- Στενοβριθὴς aut potius στενο-
 βριθὴς ἵππος valde robu-
 stus equus IV. 7. 12.
 Στιβάς stratum VIII. 16. 2.
 Στίφη ἱππικὰ turma equi-
 tum IV. 6. 12.
 Στόμα τῷ λιμένος introitus
 ad portum V. 2. 6.
 Στρατηλάτης dux exercitus
 VIII. 24. 4.
 Στρεβλὸν tormentis quæro
 II. 14. 2.
 Στρογγύλα πλοῖα navigia
 rotundiora VI. 16. 2. esse
 naves onerarias apparet ex
 VI. 16. 3. et 4.
 Συγκείμενον id, de quo cum
 altero convenit III. 9. 21.
 Συγκεκροτημένα πληρώματα
 exercitati classarii III.
 11. 7.
 Σύγκλος collectitius VIII.
 16. 5.
 Συγκροτῶν τὰς φυλακὰς vi-
 giliis congregare VII. 14. 1.
 Συγκροθεῖν committere ad cer-
 tamen V. 47.
 Συμβάλλειν μάχην τινι præ-
 lium committere cum ali-
 quo IV. 6. 13.
 Συμμίγνυμί τινι manum con-
 fero cum aliquo VIII. 60.
 Συμπλέκεσθαι ἐς μάχην pu-
 gnam inire III. 9. 13.
 Συμπράσσειν τινι cum aliquo
 facio VI. 8.
 Συνάπτειν μάχην prælium
 committere III. 9. 19.
 Σύνθημα constitutum signum
 VII. 18. tessera militaris
 III. 9. 21.

- Συνοικίζω ejusdem domus participem reddo, matrimonio jungo V. 2. 20.
 Σύνταξις stipendium V. 2. 11.
 Συντίθημι φίλιαν πρὸς τινα facio amicitiam cum aliquo V. 2. 10.
 Συναμότης socius conjunctionis VI. 7. 2.
 Σύνειγξ canalis, cuniculus VI. 17.
 Συρρήγνυμι confingo VIII. 10. 2.
 Συσσίτιον contubernium, convivium publicus apud Lacedæmonios II. 1. 15.
 Σύνφορεβιον grex suum IV. 19.
 Σφαγή jugulum VIII. 48.
 Σφαγίς culter, quo victimas jugulabant III. 9. 40.
 Σφυρηλάτης χρυσός aurum solidum VII. 35. 2.
 Σώματα οἰκεία domestici et necessarii VII. 6. 3.
 Τ.
 Ταλασιουργία lanificium VI. 1. 5.
 Ταρσός ordo remorum V. 22. 2.
 Ταρσάω firmum et inmotum reddo III. 9. 38.
 Τειχήρης moenibus inclusus VII. 30.
 Τειχοκρατεῖν muros tenere IV. 2. 18.
 Τειχοφυλακία murum custodio VII. 11. 5.
 Τελετὴν ποιεῖν τοῖς μεγάλοις θεοῖς sacra facere magnis Diis VII. 5.
 Τέλη περὶ ἀ pedestres copiarum II. 1. 17.
 Τέλος tributum V. 2. 13. οἱ ἐν τέλει principes V. 3. 3. VI. 1. 3.
 Τελώνης publicanus V. 1. 1.
 Τέμνειν χώραν vastare regionem II. 1. 25.
 Τετραφαλαγγία quadruplex acies IV. 7. 12.
 Τιαρίδεσμος tiaræ vinculum VII. 11. 2.
 Τιθένθαι ὄνομα nomen imponere VI. 1. 6.
 Τιμαρῆν τιμ. alicujus injuriam ulciscor VIII. 2. VIII. 23. 23.
 Τοῖχος navis latus I. 30. 6. III. 11. 3.
 Τολῶτης sagittarius IV. 6. 8.
 Τράπεζα mensa, hepatis pars, quæ est latior instar mensulæ IV. 20.
 Τρέπομαι μετὰ τινος partibus alicujus accedo VII. 11. 7.
 Τρίβειν σῶμα fricare corpus VI. 1. 7.
 Τρίβολοι ferrei murices I. 39. 2.
 Τρικέρυφος tria cacumina habens, de monte I. 1. 2.
 Τρίλοφον κράνος galea trium cristarum VIII. 59.
 Τροπία alias τροπὴς carina V. 39.
 Τρύπανον terebra VI. 3.

Υ.

- *Υδρεύομαι aquam haurio IV.
 3. 28.
 *Υδρορρόα canalīs, per quem
 aqua effluit I. 37.
 *Υλη ligna VII. 8. 2.
 *Υπαρχος præfectus IV. 15.
 *Υπασπιστής scutarius II. 3. 10.
 IV. 6. 8. IV. 9. 2.
 *Υπεκτίθημι expono VIII. 49.
 *Υπεξάγω clam ad suppli-
 cium duco II. 1. 14.
 *Υπερβατηρία θύειν sacra fa-
 cere pro expeditione, quæ
 fit in loca montana I. 10.
 *Υπερδέξια χαρρία loca supe-
 riora III. 9. 48.
 *Υπέρογκος πλεῖτος summa
 divitiarum IV. 3. 9.
 *Υπέροινος valde vino deditus
 VIII. 25. 1.
 *Υπερφαλαγγία utrinque
 acie circumfusa hostes in-
 cludo II. 10. 4.
 *Υπηρεσία ministerium III.
 9. 52.
 *Υπηρετικὸν ἢ σκάφος expe-
 ditum navigium I. 38. 4.
 *Υπιδέσθαι suspectum habere
 V. 2. 10.
 *Υποβρύχιος fluctibus exposi-
 tus III. 11. 13.
 *Υποδήματα στερεὰ solidi cal-
 cei I. 39. 2.
 *Υποδοχή convivium, quo
 quis excipitur VI. 1. 6.
 *Υπόνομος aquæ ductus VI. 13.
 *υπονομον μεταλλεύειν me-
 tum subterraneum fodere
 VII. 11. 5.
 *Υπορρέω subduco me II. 1. 18.

*Υποσημαίνω signum do IV.
 3. 5.

*Υπόσπονδος qui facit aliquid
 accepta fide ab hoste VIII.
 66.

*Υποσχέιν κρίσιν iudicium fu-
 bire, causam dicere II. 21.

*Υποχείριον λαβεῖν τινα in po-
 testatem accipere aliquem
 V. 2. 22.

*Υπώρεια montium radices
 III. 9. 50.

*Υσγινοβαφής hysgino tin-
 ctus, coccineus IV. 3. 24.

*Υστερίζω vincor, jacturam fa-
 cio VIII. 23. 18.

Φ.

Φάκελος ξύλα lignorum fasci-
 culus VII. 6. 9.

Φαντασία opinio IV. 4. 3.

Φάραγξ vallis I. 3. 2. Φα-
 ραγγώδης χώρα regio val-
 libus abundans IV. 2. 16.

Φάρμακον venenum VIII. 38.

Φαρμακὼν medicamentis mi-
 sceo VIII. 23. 1.

Φαρμάσσα venenis inficio
 VIII. 39.

Φενακίζω impono, fucum fa-
 cio I. 46.

Φεύγειν θανάτε δίκην capitis
 reum esse III. 9. 15.

Φθινόπωρον autumnus in hie-
 mem vergens IV. 6. 20.

Φιλέω amo, osculor V. 14.

Φίλοιγος vino deditus V. 10. 1.

Φιλονεικὴν rixarum studio-
 sum esse, contendere V.
 28. 1.

Φιλόπαις

Φιλόπαις puerorum amorī
deditus V. 3. 4.

Φιλοτιμίομαι πρὸς τινα æmu-
lor aliquem V. 3. 2.

Φλόγιος flammei coloris IV.
3. 24.

Φοινικίς sagum, pugnae fi-
gnum I. 48. 2.

Φολίς squama VIII. 23. 5.

Φορεῖον lectica VIII. 57.

Φορμὸς corbis III. 10. 15.

Φορτίς navis oneraria VIII.
24. 7.

Φραγμα munimentum III.
11. 13.

Φράττω obstruo, intercludo
I. 40. 8.

Φρίσσομαι fremitum edo VI.
6. 7.

Φρονεῖν μέγα ἐπὶ τινι elatum
esse de aliqua re VII. 6. 6.
τὰ τίνος alicujus rebus fa-
vere VIII. 14. 3.

Φρέβαρχος praesidii praefectus
IV. 7. 4.

Φρέριον castellum V. 2. 9.

Φρυάττομαι fremitu I. 46.

Φρυγανισμὸς lignato I. 18.

Φρυγανιστής lignator I. 18.

Φρυκταρὸς speculator II.
28. 2.

Φυγαγωγὸς captivorum du-
ctor VIII. 16. 6.

Φυγομαχέω pugnam decli-
no III. 10. 12.

Φυλακτήριον id, quod ad ca-
vendum valet VII. proæm.

Φύλλον nomen herbæ IV. 3.
32.

X.

Χαίρω gaudeo, φράζειν μα-
κρὰ χαίρειν τινι valedicere
alicui, non amplius solli-
citurum esse de aliquo IV.
6. 1. V. 3. 6.

Χαλκίοικος ænea ædes Miner-
væ Lacedæmone, a qua
ipsi nomen II. 15. VIII.
51.

Χαλκίκευτος ære mixtus IV.
10. 2.

Χανδὸν ore hiantē V. 10. 1.

Χάραξ vallum, castra III.
13. 1.

Χαράσσω insculpo, nummos
cudo IV. 10. 2.

Χειμῶν tempestas V. 12. 3.
septentrio VIII. 26.

Χεῖρ ὀλίγη manus exigua,
paucæ copiae IV. 1. ἐν χει-
ρὶ εἶναι μάχη dicitur, cum
ad manus ventum est in
prælio IV. 6. 13.

Χεῖρ σιδηρᾶς manus ferrea,
instrumentum, quo naves
attrahebantur I. 40. 9.

Χειροῦθης proprie mansuetus,
adhibetur pro minus in-
suetus VIII. 10. 1.

Χειροτέχνης opifex IV. 20.

Χειροτονέω magistratum creo
I. 27. 1.

Χελώνη testudo, machina bel-
lica VI. 3.

Χθαμαλὸς humilis, non val-
de editus VI. 5.

Χιλὸς pabulum IV. 6. 11.

Χλανὶς lana II. 27. 1.

Χορηγία.

Χορηγία τροφῶν largitio ali-
mentorum VII. 1.

Χορτοφόρος stramen portans
III. 15.

Χῆς aggesta terra IV. 18. 1.

Χεάομαι mutuor VI. 21. ora-
culum consulo VII. 3.

Χερμετίζω hinnio VII. 10.

Χρηματίζειν ταῖς πρεσβείαις
responsa dare legationi-
bus IV. 6. 2.

Χρυσόπασος auro distinctus
VIII. 43.

Χρυσὲς Μακεδονικὸς aureus
nummus Macedonicus IV.
6. 17.

Χρυσοχάλινος ἵππος aureo
freno præditus equus VII.
41.

Ψ.

Ψαμμῶδες πεδῖον arenosu-
campus IV. 6. 13.

Ψέλλια monilia VIII. 40.

Ψευδάνγελος qui falsa nun-
tiat V. 33. 6.

Ψευδάνωρ cognomen Bacchi
IV. 1.

Ψιλὸς levis armaturæ miles
IV. 6. 8.

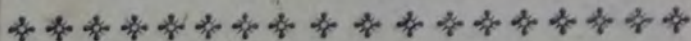
Ω.

Ωρα flos ætatis VIII. 38.

Ωρεῖα poma, omne genus
fructuum, qui æstate col-
liguntur VIII. 42.

Ὠχρεῖα pallidus sum II. 15.

I N D E X I I.

EORUM QUORUM STRATEGEMATA
APUD POLYÆNUM EXTANT.

A.

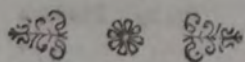
<i>A</i> borzus	7, 40	<i>Archidamis</i>	8, 49
<i>A</i> caruanes	8, 69	<i>Archilamus</i>	1, 41
<i>A</i> cues	1, 2	<i>Archilaidas</i>	2, 8
<i>A</i> egestenses	6, 21	<i>Archinus</i>	3, 8
<i>A</i> gyptus	6, 8	<i>Aretaphila</i>	8, 38
<i>A</i> gathocles	5, 3	<i>Argæus</i>	4, 1
<i>A</i> gathostratus	5, 18	<i>Argolides</i>	8, 68
<i>A</i> gesilaus	2, 1	<i>Ariobarzanes</i>	7, 26
<i>A</i> gesipolis	2, 25	<i>Aristides</i>	1, 31
<i>A</i> gis	1, 46	<i>Aristides Eleates</i>	6, 11
<i>A</i> gnon	6, 53	<i>Aristocrates</i>	5, 40
<i>A</i> lcetas	2, 7	<i>Aristogiton</i>	1, 22
<i>A</i> lcibiades	1, 40	<i>Aristomachus</i>	5, 41
<i>A</i> lexander	4, 3	<i>Aristomenes</i>	2, 31
<i>A</i> lexander Lysimachi	6, 12	<i>Ariston.</i>	5, 31
<i>A</i> lexander Pherensis	6, 2	<i>Arsames</i>	7, 38
<i>A</i> lexander phrurarchus	6, 10	<i>Arsinoë</i>	8, 57
<i>A</i> lexander Thessalus	6, 46	<i>Artabazus</i>	7, 33
<i>A</i> lyattes	7, 2	<i>Artaxerxes</i>	7, 13. 7, 16
<i>A</i> mage	8, 56	<i>Artemisia</i>	8, 53
<i>A</i> masis	7, 4	<i>Aryandes</i>	7, 34
<i>A</i> mbraclotæ	6, 71	<i>Athenocles.</i>	6, 3
<i>A</i> molictyones	6, 13	<i>Athenodorus</i>	5, 21
<i>A</i> mphiretus	6, 54	<i>Attalus</i>	4, 20
<i>A</i> mulius	8, 1	<i>Attilius</i>	8, 12
<i>A</i> naxagoras	6, 49	<i>Augustus</i>	8, 24
<i>A</i> nnibal	7, 49	<i>Autophradates</i>	7, 27
<i>A</i> nnon	5, 9	<i>Axiothea</i>	8, 48
<i>A</i> ntalcidas	2, 24		
<i>A</i> ntigonus	4, 6	<i>B.</i>	
<i>A</i> ntiochus Antiochus filius	4, 16	<i>Bacchus</i>	1, 1
<i>A</i> ntiochus Hierax	4, 17	<i>Bias</i>	1, 26
<i>A</i> ntiochus Seleuci filius	4, 15	<i>Borges</i>	7, 24
<i>A</i> ntipater	4, 4	<i>Brasidas</i>	1, 38
<i>A</i> pollodorus	6, 7	<i>Brennus</i>	7, 35
<i>A</i> ratus	6, 5		
<i>A</i> rchebius	5, 39	<i>C.</i>	
<i>Polyæni Strat.</i>	M m	<i>Cæsar</i>	8, 23
		<i>Cajus</i>	8, 13. 8, 20
		<i>Calliades</i>	

Calliades	5, 43	Deidameia	8, 52
Callicratidas	2, 27	Deioces	7, 1
Cambyfes	7, 9	Demaratus	2, 120
Camillus	8, 7	Demetrius	3, 15. 4, 7
Camma	8, 39	Democles	5, 46
Campani	6, 15	Demophon	1, 5
Carthaginiensis	6, 16	Demosthenes	3, 1
Cassander	4, 11	Dercyllidas	2, 6
Cersobleptes	7, 31	Dietas	2, 36
Chabrias	3, 11	Diephontes	2, 12
Chalcedoni	6, 25	Dinias	2, 34
Chares	3, 13	Diocles	5, 29
Charidemus	3, 14	Diognetus	5, 38
Charimenes	5, 42	Dionysius	5, 11
Chia	8, 66	Diotimus	5, 22
Chilius	5, 30	Dorotheus	5, 36
Chilonis	8, 34	Dromichates	7, 25
Chrysame	8, 43		
Cimon	1, 34	E.	
Cineas	2, 32	Epaminondas	2, 3
Cleandridas	2, 10	Ephori	2, 14
Clearchus	2, 2	Epicharis	8, 62
Clearchus Heracleotes	2, 30	Erippidas	2, 21
Cleomenes	1, 14	Eryxo	8, 41
Cleon	1, 37	Eteonicus	1, 44
Cleonymus	2, 29	Endocimus	5, 26
Clisthenes	3, 5	Eumenes	4, 8
Clitarchus	5, 24	Eurytion	2, 13
Clælia	8, 31		
Codrus	1, 18	F.	
Conon	1, 48	Fabius	8, 14
Corcyrenses	6, 20	Fannus	8, 18
Corinthii	6, 23		
Cosingas	7, 22	G.	
Craterus	4, 13	Galli	7, 42. 7, 50
Cratesipolis	8, 58	Gastron	2, 16
Cresphontes	1, 6	Gelon	1, 27
Cræsus	7, 8	Gescon	5, 11
Cynane	8, 60	Glos	7, 20
Cypselus	1, 7 5, 31	Gorgias	2, 5
Cyrenenses	8, 70	Gylippus	1, 42
Cyrus	7, 6		
	D.	H.	
Daphnæus	5, 7	Harmostes Lacedæmonius	2, 18
Darius	7, 11	Harpagus	7, 7
Datames	7, 21	Hegetorides	2, 33
		Hernes	1, 8
		Heraclides	5, 17
		Hercules	

<i>Hercules</i>	1, 3	<i>Mnasippidas</i>	2, 23
<i>Hermocrates</i>	1, 43	<i>Mutius</i>	8, 8
<i>Hieron</i>	1, 29	<i>Mygdonius</i>	7, 36
<i>Hipparinus</i>	5, 4	<i>Myronides</i>	1, 35
<i>Hippocrates</i>	5, 6		
<i>Hippodamus</i>	2, 15	N.	
I.		<i>Nausistratus</i>	5, 27
<i>Jason</i>	6, 1	<i>Nearchus</i>	5, 35
<i>Imilcon</i>	5, 10	<i>Nicias</i>	1, 39
<i>Iphicrates</i>	3, 9	<i>Nicon</i>	2, 35. 5, 34
<i>Ischolaus</i>	2, 22	<i>Nitetis</i>	8, 29
<i>Isidas</i>	2, 9	<i>Numa</i>	8, 4
<i>Isticus</i>	1, 24	<i>Numitor</i>	8, 2
L.		O.	
<i>Lacæne</i>	8, 71	<i>Ochus</i>	7, 17
<i>Lachares</i>	3, 7	<i>Oebares</i>	7, 10
<i>Leena</i>	8, 45	<i>Onomarchus</i>	2, 38
<i>Lampsaceni</i>	6, 24	<i>Orontes</i>	7, 14
<i>Laodice</i>	8, 50	P.	
<i>Leonidas</i>	1, 32	<i>Paches</i>	3, 2
<i>Leotychides</i>	1, 33	<i>Pallenenfes</i>	7, 42
<i>Leptines</i>	5, 8	<i>Pammenes</i>	5, 16
<i>Leucon</i>	6, 9	<i>Pan</i>	1, 2
<i>Locri</i>	6, 22	<i>Panætius</i>	5, 47
<i>Lycurgus</i>	1, 16	<i>Parisades</i>	7, 37
<i>Lycus</i>	5, 19	<i>Parmention</i>	4, 5
<i>Lysander</i>	1, 45	<i>Pelopidas</i>	2, 4
<i>Lysimachus</i>	4, 12	<i>Perdicca</i>	4, 10
M.		<i>Pericles</i>	1, 36
<i>Magas</i>	2, 28	<i>Persæ</i>	7, 45
<i>Marcellus</i>	8, 11	<i>Perseus Philippi</i>	4, 21
<i>Marinus</i>	8, 10	<i>Phalaris</i>	5, 1
<i>Mausolus</i>	7, 23	<i>Pharacidas</i>	2, 11
<i>Megacilus</i>	2, 17	<i>Pharnabazus</i>	7, 19
<i>Megacles</i>	5, 15	<i>Pheretima</i>	8, 42
<i>Melanthus</i>	1, 19	<i>Philippus</i>	4, 2
<i>Meliæ</i>	8, 64	<i>Philippus Demetrii</i>	4, 18
<i>Memnon</i>	5, 44	<i>Philocles</i>	3, 16
<i>Mempsis</i>	7, 30	<i>Philomelus</i>	5, 45
<i>Menecrates</i>	5, 20	<i>Philopæmen</i>	6, 4
<i>Menelaus</i>	1, 13	<i>Philotis</i>	8, 30
<i>Mentor</i>	6, 48	<i>Phocæenses</i>	8, 37
<i>Midas</i>	7, 5	<i>Phocerses</i>	6, 18
<i>Milesiæ</i>	8, 63	<i>Phocides</i>	8, 65
<i>Mithridates</i>	7, 29	<i>Phocion</i>	3, 12
		<i>Phormio</i>	3, 4
		<i>Phrynichus</i>	

<i>Phrynichus</i>	3, 6	<i>Sarenas</i>	7, 41
<i>Pieria</i>	8, 35	<i>Sylla</i>	8, 9
<i>Pinarius</i>	8, 21	T.	
<i>Pindarus</i>	6, 50		
<i>Pisistratus</i>	1, 21	<i>Tania</i>	8, 54
<i>Pitacus</i>	1, 25	<i>Tarquinius</i>	8, 6
<i>Plataeenses</i>	6, 19	<i>Tauri</i>	7, 47
<i>Polycrates</i>	1, 23	<i>Telephilla</i>	8, 33
<i>Polycrета</i>	8, 36	<i>Temenus</i>	1, 9
<i>Polydorus</i>	1, 15	<i>Telephinius</i>	5, 32
<i>Polydorus</i>	4, 14	<i>Thasice</i>	8, 67
<i>Pompeius</i>	5, 33	<i>Theano</i>	8, 51
<i>Porcia</i>	8, 32	<i>Themisto</i>	8, 46
<i>Porcius</i>	8, 17	<i>Themistocles</i>	1, 30
<i>Procles</i>	1, 10	<i>Theocles</i>	5, 5
<i>Psammeticus</i>	7, 3	<i>Theognis</i>	5, 28
<i>Ptolemaeus</i>	4, 19	<i>Therion</i>	1, 28. 6, 51
<i>Pyrrhus</i>	6, 6	<i>Thesens</i>	1, 4
<i>Pysia</i>	8, 61	<i>Thessalus</i>	1, 12
<i>Pythopolis</i>	8, 42	<i>Thibron</i>	2, 19
Q.		<i>Thraces</i>	7, 43
		<i>Thrasylbulus</i>	6, 47
<i>Quintus Fabius</i>	8, 15	<i>Thrasyllus</i>	1, 47
R.		<i>Thrasimedes</i>	5, 14
		<i>Timarchus</i>	5, 25
<i>Rhodogune</i>	8, 27	<i>Timoclea</i>	8, 40
<i>Romani</i>	8, 25	<i>Timoleon</i>	5, 12
<i>Romulus</i>	8, 3	<i>Timotheus</i>	3, 10
S.		<i>Tirgatao</i>	8, 55
		<i>Tisamenus</i>	2, 37
<i>Sacerdos Palladis</i>	8, 59	<i>Tissaphernes</i>	7, 18
<i>Samnites</i>	6, 14	<i>Titus</i>	8, 19
<i>Scipio</i>	8, 16	<i>Tolmidas</i>	3, 3
<i>Scythæ</i>	7, 44	<i>Tomyris</i>	8, 28
<i>Seiles</i>	7, 39	<i>Tullus</i>	8, 5
<i>Selencus</i>	4, 9	<i>Tynnichus</i>	5, 23
<i>Semiramis</i>	8, 26	<i>Tyrrhenides</i>	7, 50
<i>Sertorius</i>	8, 12	<i>Tyrtæus</i>	1, 17
<i>Seuthes</i>	7, 32. 38	X.	
<i>Sisyphus</i>	6, 52		
<i>Solon</i>	1, 20	<i>Xenophon</i>	1, 49
<i>Solyson</i>	6, 45	<i>Xerxes</i>	7, 15
<i>Sofistatus</i>	5, 37	Z.	
<i>Sthenippus</i>	2, 26		
		<i>Zopyrus</i>	7, 12

FINIS.

Sequentia adhuc in versione latina sunt corrigenda.

a priorem paginæ partem, b posteriorem, quam
vulgo columnam vocant, significat.

- p. 23. b. l. 6. pro *sarmentarii* ponatur *lignatoris*.
 p. 40. a l. 12. - - *muris* - - - *navium lateribus*.
 p. 42. a l. 15. - - *Mycalem* - - - *Mycalen*.
 p. 50. a l. 1. p. 52. b l. 9. p. 86. b l. 7. p. 111. b l. 12.
 p. 117. b l. 15. p. 118. a l. 3. p. 121. b l. 13. in his
 omnibus locis pro *mæniorum* quod nimis antiquum est,
 licet Cledonii, veteris grammatici, autoritate defendatur,
 legas *mænium*.
 p. 89. b l. 16. *vetans ne intus castra metarentur* - - *vetans*
intus castra metari.
 p. 94. a l. 1. ut *erga Phœbiadem simularet* - - ut *erga Phœ-*
biadem amorem simularet.
 p. 115. b l. 17. *jussit eum* - - *eum delendum est*.
 p. 137. a l. 12. *Acarmanos* - - *Acaruanes*.
 p. 159. a l. 4. *juramentum* - - *jusjurandum*.
 p. 183. b l. 7. *proram* - - *puppim*.
 p. 290. b l. 17. *bonæ fortunæ* - - *bona cum fortuna*.
 p. 300. b l. 5. *locum* - - *cælum*.
 p. 341. b l. 15. *hostes ope testudinis de turribus dejectis ace-*
tum infundebant - - *hostes postea testudini e turribus ad-*
motis acetum infundebant.

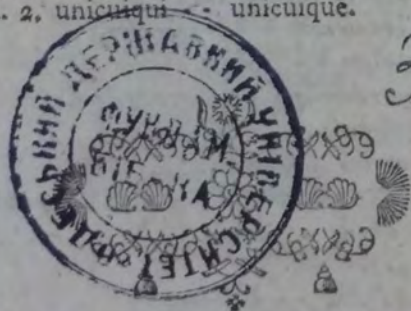
Peccata typosetiarum in textu græco commissa.

- p. 14. l. 11. pro *ix* legatur *ix*.
 p. 15. l. 10. *ἐσπείσαντο* - - *ἐσπείσαντο*.
 p. 40. l. 7. *Ἄνδρες* - - *Ἄνδρες*.
 p. 49. l. 12. *κατασπείρει* - - *κατασπείρει*.
 p. 99. infra 39. *μόρας* - - 39. *μόρας*.
 p. 111. l. 7. *αἰτίαν* - - *αἰτίαν*.
 p. 125. *ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΥΣ* - - *ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ*.
 p. 156. l. 14. *ἀντὰς* - - *ἀντὰς*.
 p. 192. l. 3. *ἄν* - - *ἄν*.
 p. 208. l. 4. *διέξοδος* - - *διέξοδος*.
 p. 242. l. 16. *ἀπεσφάτευσ* - - *ἐπισφάτευσ*.

- p. 278. l. 10. πῆ - - πῆ.
 p. 298. l. 11. πατακλίναι - - κατακλίναι.
 p. 300. l. 11. τὸ δὲ κατὰ σῆμα κινέμενον - - τὸ δὲ κατὰ-
 σῆμα χειμέριον, καὶ πνεῦμα κινέμενον. quæ verba etiam
 in Mafsvicii editione desunt.
 p. 317. l. 2. αὐτοῖς - - αὐτοῖς.
 p. 327. l. 13. ἐπιδεικνύμενα - - ἐπιδεικνυμένα.
 p. 367. l. 9. λίμῳ - - λιμῷ.
 p. 417. l. 1. θανάθῃ - - θανάτῃ.
 p. 420. l. 8. ἐρμηνέως - - ἐρμηνέως.
 p. 449. l. 15. ἰδρῶτα - - ἰδρῶτα.
 p. 467. l. 15. εὐκόλος - - εὐκόλως.
 p. 476. l. 19. νησίδα - - νησίδι.
 p. 478. l. 2. ἠνεωμένῃν - - ἠνεωμένῃν.
 p. 486. l. 3. πολεμίς - - πολεμίας.

Errata in versione latina.

- p. 10. HERCLES - - HERCULES.
 p. 36. b l. 1. equibus - - equitibus.
 p. 59. b l. 13. quilbet - - quilibet.
 p. 144. b l. 11. parte - - parta.
 p. 179. b l. 8. post misit loco commatis scribendum est
 punctum.
 p. 187. a l. 8. patientes - - partientes.
 p. 283. b l. 18. post collocare comma delendum est.
 p. 338. b l. 11. principibns - - principibus.
 p. 340. b l. 3. Alexander - - Alexander.
 p. 467. a l. 9. Ille - - Illi.
 p. 475. a l. 2. unicuique - - unicuique.

339444

1948

852

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

60/2:

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

